

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2008

Praznicul Nașterii Domnului

E vremea Scripturii nașterii din nou a lumii. Domnul îndeamnă poporul spre duhul ascultării. Șoaptă din cer de trezire peste neamul român.

E sărbătoare de naștere, poporul Meu, iar Eu, Domnul, vin la tine cuvânt și Mă așez pe brațul tău ca să-Mi mângâi cu tine suspinul Meu cel nemângâiat. Nu-Mi mai întăresc porțile, ci Mi le supun numai, ca să pot să-ți dau ție prin porți cuvântul Meu cel însusinat și Duhul Meu Cel nemângâiat, cu Care stau în porți între Mine și tine, între Mine și om. Acum două mii de ani i-am mângâiat pe păstori și pe magi, i-am mângâiat prin îngeri și prin duhul descoperirii tainelor Mele și le-am vestit lor nașterea Mea pe pământ Om și Dumnezeu, dar Eu nu M-am mângâiat. Eu, și cu mama Mea Fecioara n-am stat pe pământ decât numai într-un suspin, numai într-o durere, numai în strâmtorare între oameni apoi. Iată, nici azi nu sunt altfel. Numai într-un suspin cobor la tine, poporul Meu, căci Mi-am făcut iesle cerească și casă de coborâre în cei prin care Eu Îmi cobor cuvântul scris în grădinița pe care Eu, Domnul, am numit-o grădinița cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul neamului român, și în care Îmi găsesc pe cei ce Mă așează în carte când Eu Mă nasc cuvânt în grădină, când Eu vin de la Tatăl cuvânt pe pământ după două mii de ani de când am venit trup născut din trupul cel fecioresc al mamei Mele Fecioara, după ce Eu eram mai înainte de vecii Unul-născut din Tatăl, născut, iar nu făcut, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Plin de putere M-am pogorât acum două mii de ani între oameni intrupat de la Duhul Sfânt și din mama Mea Fecioara și M-am făcut om. Plin de putere Mi-am pus viața apoi pentru om, și nu neputincios. Eu, Domn al puterilor, M-am lăsat în mâna celor neputincioși cu viața și cu credința, ca prin moartea Mea, pregătită de ei, și apoi prin învierea Mea, pregătită de Tatăl Savaot, Tatăl Meu, să-i dau omului naștere din nou, să-i dau învierea din moartea pe care cu fiecare zi el și-o zidește în trupul său, dar omul pentru el însuși nu dă nimic pentru viața lui așa cum Eu Mi-am pus pentru el viața ca iarăși să o iau și să i-o dau în dar omului și ca să aibă și omul viață, și n-am spus cuvânt neîmplinit când am spus acum două mii de ani că omul care nu mănâncă trupul și sângele Meu nu are viață în el, ci are moarte și cu ea Mă sacrifică pe Mine ca să se aleagă tot pe sine când e vorba de viața lui cea de la Mine, căci omul este fără minte din cer și are mintea lui și este neputincios cu mintea lui.

O, iată, plin de putere cobor și acum, după două mii de ani, cobor iarăși de la Tatăl, cobor ca să înnoiesc lumea, ca să împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii, și iată, așez pe pământ judecata prin cuvânt ca să-i insuflu omului pocăința,

spre iertarea păcatelor lui și spre învierea lui din moartea cea de la păcat, așa cum Eu am înviat din moartea cea pusă peste Mine de omul păcătos, căci omul păcătos nu poate să facă nimic în afară de moarte, iar viața nu vine de la om, ci vine de la Dumnezeu.

Plin de putere dumnezeiască Mă fac cuvânt pe masa ta de sărbătoare cu cerul, poporul Meu de azi. Te-am agonisit prin dureri, poporul Meu. Mi-am coborât pe pământ Evanghelia cea proaspătă, cea de azi, și te-am chemat sub vița Mea, popor crescut de mâini iubitoare de cer, de inimi iubitoare de mântuirea ta, și tu ești cel mai mic, cel mai din urmă popor al Meu. Te-aș crește și cu mai desăvârșită iubire, dar Eu greu de tot mai pot astăzi pe pământ, greu de tot mai pot să-Mi rostesc plinul Meu cuvânt așa cum este el pe inima Mea născut pentru zidirea ta. O, greu mai cobor la tine, tată, ca să te păstoresc și ca să te păstrez al Meu, căci strâmtorarea cea pentru coborârea Mea e mare, e tot mai mare, poporul Meu micuț. O, tu ești încă micuț și Eu nu pot să te cresc cu cele de la Mine atât cât am Eu să-ți dau, și iată, tot într-un suspin Mă port în jurul tău cu îngerii Mei cei nevăzuți ca să te ocrotesc, tată, și ca să te hrănesc cumva și ca să te am popor al Meu. E vremea de strâmtorare pentru Mine spre tine, căci dinăuntru și din afara ta bate vântul peste Mine și-Mi stă împotriva pentru viața ta, căci lipsa de statornicie a celor ce-Mi împung azi fața după voia lor cea fără Dumnezeu, după necredința lor, Îmi stă în cale ca să nu te pot păstori așa cum am Eu hrana Mea cea pentru tine, stropită cu lacrimile Mele, pe care le vărs pentru tine în cupele din mâna îngerilor Mei, care-Mi strâng durerea, și din care Eu apoi rup câte puțin ca să-ți arăt ție cât Mă doare, tată. Iată, nu numai pe pământ M-am jertfit plin de durere când M-am jertfit cu trupul pentru viața omului. Azi Mă jertfesc cu duhul în cer și pe pământ pentru viața ta, poporul Meu cel mic de la sânul Meu. O, te-aș strânge și mai mult la sân ca să te hrănesc și ca să te desăvârșesc pentru Mine, dar cuvântul Meu nu mai poate veni până la tine așa cum este el în Mine, ci vine mic, vine puțin, vine atent în grăirea lui, căci am necredincioși și neîmplinitori în calea Mea, și aceștia nu Mă lasă să pot plin de putere așa cum Eu sunt, și aceștia Îmi fac porție cât să grăiesc și cât să împlinesc și-Mi clatină venirea și cărarea, și iată, Eu plâng cu cei ce plâng, plâng în strâmtorare în mijlocul tău și în afara ta, popor născut din cuvântul Meu de azi. Plâng în porți, și porțile plâng în Mine, fiule. Plâng în cei cu care Îmi sprijin cuvântul coborârii Mele la tine, plâng cu jale de naștere și n-am unde să Mă nasc desăvârșit. Nu găsesc casă de adăpost, nu găsesc cu cine să-Mi mângâi pe cei ce-Mi poartă calea de la Tatăl la om, dar găsesc împotriviți și trădători, găsesc loviri și necredință, găsesc iude și pilați, care se spală pe mâini de sângele Meu, dar care Mă dau judecății înaintea necredincioșilor, și găsesc dor de răzbunare în om, tată. O, prin așa dureri te hrănesc Eu

pe tine ca să te nasc mereu și ca să-Mi fii mereu nou-născutul Meu, popor mititel. O, prin așa strâmtorare Eu, Fiul lui Dumnezeu, Cel plin de putere, Domn al puterilor în cer și pe pământ, Mă plec și Mă aplec înaintea omului neprimitor de Dumnezeu, ca să pot să te păstoresc fără să sar peste porți, iar porțile Îmi sunt mereu lovite, mereu amenințate de faptele celor necredincioși și de gura lor, căci Eu mereu ți-am spus că toate se sparg în porți ca să Mi le șubrezească și ca să culce la pământ gardul sădirii Mele, dar Eu sunt Cel ce te păzesc, Eu sunt Cel ce te păstoresc, numai să fii tu credincios venirii Mele la tine și ascultării pe care ți-o cer pentru paza ta, poporul Meu.

O, copii din porți, Mă nasc cuvânt de jale în zi de sărbătoare de naștere, fiilor copii. O, dacă n-am cum să vă mai sprijin, cum să vă mai mângâi în strâmtorarea în care mereu, mereu vă găsec, vă mângâi tainic, tată, vă mângâi cu puterile cerești, vă mângâi cu sfinții și cu îngerii, vă mângâi cu duhul răbdării sfinte, pe care mereu, mereu vi-l dau, căci biruința Mea și calea ei Mi s-au făcut grele. Îmi tot șubrezește omul cărarea Mea spre oameni, dar prin voi Eu petrec cu toată venirea Mea, cu toată durerea ei, pe care nu Mi-o poate duce poporul, tată. O, duceți-Mi-o voi, chiar dacă veți plânge fără de mângâiere până la ziua când Eu îi voi trezi cu spaimă pe toți cei ce se împotrivesc acum Mie și vouă ca să nu pot Eu cu toată taina lucrării Mele peste pământ acum. Acest cuvânt, cu care Eu trec din cele cerești în cele pământești sprijinindu-Mă pe voi, nu este un cântec dulce sau unul de jale, ci este venirea Mea cu judecata prin cuvânt. Amin. Vin să judec viii și morții prin cuvânt, căci le-am spus tuturor acum două mii de ani: «Nu Eu, ci cuvântul Meu va sta la judecată cu voi». Amin.

O, copii strâmtorați, dar biruitori prin măreția Mea de peste voi! Eu n-am venit să judec lumea, și dacă o judec prin cuvânt pentru faptele ei cele fără Dumnezeu între pământ și cer, voiesc apoi s-o îndemn la pocăință și la înviere, tată. Ferice celor ce vă primesc pe voi cu tot cuvântul Meu spre om! Ferice celor ce vă ascultă pe voi cu iubire și cu slavă, tată, căci slava aceasta este împlinirea cea prin ascultare de cuvântul Meu, cu care azi trec spre om sprijinindu-Mă pe voi. Mă îngrijesc tot mai mult să vă grăiesc puțin vouă, ca să nu ațâț răutatea cea spre voi, lucrul zavistiei, cel născut acum două mii de ani lângă ieslea în care Eu am venit pe pământ Prunc născut din Fecioară. Eu însă, iată, tot timpul vă grăiesc, dar tainic, ca să nu fiu auzit, și vă întăresc și vă dau să-Mi lucrați. Lucrați-Mi, tată! Chiar de sunteți strâmtorați, lucrați-Mi, măi tată! Ascultați-Mă, că-Mi sunteți fii, și am făcut din voi copii și-Mi sunteți fii-copii prin ascultare. Să nu uite poporul Meu cel mic că voi sunteți în mijlocul lui cuvântul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu-i fie greu să creadă taina aceasta, să nu-i fie greu poporului Meu, ci să-Mi fie credincios poporul Meu de azi. Să nu uite poporul Meu să asculte de voi ca și de Mine, să ia de la voi ca și de la Mine, căci voi nu ale voastre, ci ale Mele aveți pentru el, fiindcă Eu sunt Cel din voi, iar cine nu ia așa acest cuvânt al Meu, acela-Mi strâmtorează calea și vă face pe voi să lucrați cât omul, tată. Eu însă vă îndemn pe voi să aveți grijă de cei ce Mă iubesc îmbărbătându-vă pe voi pentru Mine, căci cei ce iubesc așa, pe Mine Mă iubesc și nu pe voi. Răbdați cu iubire toate strâmtorările de peste voi și căutați mângâierea în dureri de la cei ce plâng cu voi, de la cei ce nu se tem de dureri. Eu sunt Cel tainic. Tot așa să fiți și voi în mijlocul poporului Meu. Așa vom lucra până ce câmpurile se vor ara pentru țarină nouă, pentru sămânță nouă, pentru sădirea cea nouă, tată, și pe care v-o descopăr prin duhul proorociei, căci mărturia Mea duhul proorociei este, precum este scris. O, nu vă împiedicați în om!

Eu sunt Cel ce v-am așezat pe voi să lucrați ca Mine și nu ca omul, de la Mine și nu de la om, tată. O, dacă Eu aș putea fără strâmtorare prin voi ceea ce am de lucrat acum, s-ar vedea puterea biruinței Mele peste întunericul de pe pământ, care-i ține în moarte pe oameni, dar vom putea așa, curând, curând vom putea, tată, căci Eu am venit ca să fiu Biruitorul, și apoi Dumnezeu văzut, și vor curge râuri de lacrimi din ochii celor ce n-au putut să vadă cu ei tainele cele ascunse în cuvântul Meu de peste voi și în voi, copii însuspinați și tot mai strâmtorați în porți. Pace vouă! Mi-e tare greu fără pace în voi. În voi e numai durere, tată. Pace vouă în dureri! Răbdați îmbărbătându-vă în răbdare, chiar dacă acum ar fi fost să lucrați mult și după voia Mea împotriva voii omului. O, mai răbdați încă! Odată cu vremea răbdării e și vremea biruinței cea tainică prin răbdare, și rodul ei vine, fiilor copii, vine, tată. Amin.

O, popor al nașterii de sus, învață-te să ascuți de Dumnezeu! Nașterea Mea în tine se lucrează prin ascultare, căci mama Mea a ascultat cu credință până ce M-a născut, și apoi până ce iarăși M-a dat Tatălui prin răbdarea ei cea de sub suspin.

O, mamă Fecioară, mama Mea Fecioară, după ce vom așeza ziua sărbătorii nașterii Mele vom grăi cu poporul cel mic al Nostru, mamă, căci poporul trebuie crescut și povățuit pentru creștere și pentru ascultare a tot ce Noi îl povățuim, mamă. Venim cu ziua de naștere a lui Dumnezeu-Cuvântul, venim pe pământ cu această sărbătoare, mamă. Ne sunt obosiți de jale copiii care Ne fac venirea în carte. Ei așteaptă ca și Noi izbăvirea Mea de sub omul care Mă ține sub obroc, sub nelucrare, mamă. Am vreme dulce în brațe ca s-o așez pe pământ și ca să așez pace peste cel mai mic popor al Nostru, mamă.

O, popor hrănit cu lapte din cer, învață-te să plângi ca Dumnezeu, și Eu voi avea de la tine mângâiere, tată. Învață-te să fii duios, căci greu îndur de la omul cel vârtos, fiule. O, învață-te să fii copil, ca să-ți pot da creștere, tată. Pace ție! Învață-te să te naști din dureri, nu din bucurii, tată. Nașterea e cea cu dureri. Te doresc după chipul și asemănarea Mea, poporul Meu. Stai sub mâna celor ce Eu, Domnul, le-am dat pentru tine facere, facerea cea nouă. Dă-le putere să te poată lucra, căci Eu le-am dat. Ajută-Mă ajutând puterea lor cea pentru tine, ca apoi să crești frumos din cuvântul lor de peste tine, căci ei sunt în mijlocul tău cuvântul Meu și nu al lor atâta vreme cât pot ei să Mă dea ție când Eu Mă dau lor ca să Mă dea. O, nu-i lăsa să plângă singuri! Învață-te să plângi, poporul Meu, să plângi și tu, tată, căci din lacrimile și din suspinul celor ce știu să plângă ca Dumnezeu se va ivi lumea cea nouă, veacul ce va să fie, și care trebuie să fie descoperit, chemat să vină, poporul Meu. Amin.

Trecem dintr-o zi într-alta și Ne așezăm cuvânt de naștere pe pământ. Îngerii cântă cu lacrimi îngerești pentru nașterea cuvântului Meu și slujesc coborârii Mele cântând înlacrimați. Eu pot prin cei ce plâng slujindu-Mi coborârea Mea. Prin cei ce sunt ei, și nu Eu, nu pot să lucrez pe cele de azi coborâte de Mine pentru nașterea din nou a lumii. Nașterea aceasta este Scriptura cea învăluită în taină și pe care tainic o vom lucra, copii însuspinați în porți, și prindeți puteri sfinte, tată, ca să pășim de pe o zi pe alta cu sărbătoare și cu cuvânt de naștere, căci Eu, Domnul, Cel născut în Betleem acum două mii de ani, Mă nasc cuvânt în staul ales de Mine pe vatra neamului român. Amin.

În șoaptă, în taină te strig, neam român, naște-te cu nașterea cea nouă, din cuvântul Meu purcesă în zilele acestea! Nu-ți astupa auzul, tată! Ridică ochii la Mine ca să vezi cu ei pe cele tainice ale Mele din mijlocul tău, țara Mea de venire de la Tatăl iarăși pe pământ! Frumoasă este nașterea din cer a

toate câte vor fi pe pământ prin înnoirea lor! Învață-te să crezi în Domnul, Care vine la tine cuvânt de naștere de sus, căci Scriptura Mea cea de acum două mii de ani nu te-a născut de sus, n-ai vrut să auzi glasul ei de naștere ca să fii născută, ca să fii frumoasă ca Mine, țara Mea, căci cel ce se naște din Mine este frumos ca Mine, tată. Iată, am carte deschisă în mijlocul tău. Ea este glasul Meu, cuvântul Meu cel de naștere din nou a lumii, împlinirea Scripturii înnoirii lumii. Șoapta Mea te cheamă la izvor. Deschide-Mi, neam român, deschide și vino la chemarea Mea, căci stau cu masa nunții Mele pe vatra ta și te aștept să vii și te aștept să fii și te aștept, țara Mea de azi. Te colind cu acest cânt de naștere a ta. Deschide și ieși în poartă ca să-Mi primești colindul Meu cel pentru nașterea ta din cuvântul Meu cel de azi peste tine, Cuvântul lui Dumnezeu, Care te cheamă să fii tu cerul cel nou și pământul cel nou, după ce toate vor trece cu trosnet, ca să pot Eu, Domnul, cu slava cea viitoare, cu ziua cea fără de sfârșit a nașterii din nou a toate, când toate vor învia și vor fi, o, țara Mea la care Eu, Domnul, vin acum după două mii de ani de la nașterea Mea în Betleemul Iudeii Prunc născut din Fecioară și neprimut de oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2007/7 ianuarie 2008

Soborul Maicii Domnului

Împlinirile Domnului nu sunt ca pe pământ. Înțelepciunea cea din fire ajută credinței sfinte. Taina inimii curate. Pilda năpârcii. Taina înfiorării. Descoperirea fiilor lui Dumnezeu: a doua venire a Domnului.

In a doua zi de sărbătoare de naștere, Eu, Domnul, Mă așez iarăși cuvânt în carte și-Mi las pe masa ta hrană din Mine, cuvânt din gura Mea ieșit pentru viața ta și pentru înnoirea ei, și așa te hrănesc Eu pe tine, ca mama care mestecă îmbucătura în gura ei și apoi o scoate și o dă fiului ei, ca să crească el din gura ei hrănit, popor născut din multul Meu cuvânt în zilele acestea ale Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii, precum este scris. Hai, fiule, hai, poporul Meu, să stăm la masă cu înțelepciunea, Care S-a născut mai înainte de luceafăr, și Care S-a făcut trup, din Fecioară născut, pentru ca să crească bărbat desăvârșit și ca să Se arate apoi Dumnezeu desăvârșit pe pământ cu oamenii, plin de har și de adevăr, cuvânt din cuvântul Tatălui. Hai, poporul Meu, să înveți să te faci cuvântul Meu cel împlinit, așa cum Eu mereu te învăț și te îndemn, căci Eu pot să te fac, de vreme ce pot să cuvintez peste tine cuvânt de facere, tată. Minte ta este locașul care Mă poate primi sau nu Mă poate primi înăuntrul tău, dar Dumnezeu suflă pe pământ încă de la început un vânt răcoritor de sufletul din om, și omul poate lua din el, din vântul cel tainic duhul credinței și apoi duhul cunoștinței lui Dumnezeu și apoi duhul temerii de Dumnezeu, și iată, așa se naște omul din Dumnezeu pe pământ, și apoi el se închină Mie ca Avraam, căci așa a fost nașterea din Mine a lui Avraam, și apoi el a crezut ca Dumnezeu, și apoi Dumnezeu S-a dat lui prin taina cea mai presus de fire a lucrărilor lui Dumnezeu între Dumnezeu și om, mai întâi prin credință și apoi prin vedere și apoi cuvântul împlinit, căci s-a făcut Avraam apoi sânul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a făcut sânul lui Avraam, și cine poate să pipăie cu ochiul sau cu mâna această taină mai presus de fire a credinței sfinte, credință care nu iscodește, ci se înfăptuiește dincolo de cunoașterea și de vederea omului cel trecător? O, așa a rămas Avraam omul cel netrecător, omul cel născut din Dumnezeu, și în grădina căruia odihnesc acum cei credincioși ca Avraam, de la el

și până azi, poporul Meu.

O, nu sunt ca pe pământ împlinirile cuvântului lui Dumnezeu. Un om născut din Dumnezeu ca Avraam nu se uită pe pământ ca să vadă cuvântul cel împlinit, rostit de Dumnezeu, ci se uită în Dumnezeu și în locașurile Lui, căci Eu cu oamenii nu locuiesc în locașurile lor, în cele făcute de mâna lor în vreme, ci locuiesc cu împlinirile tainelor Mele în locașurile Mele, în timpul Meu cu omul, nu în timpul omului, căci Eu pe vremea lui Avraam eram pe pământ între oameni și între împărați, și eram prin Avraam, și eram prin Melchisedec, și eram mai mare decât toți cei ce cârmuiesc peste neamuri, și tainic Mă odihneam cu împlinirea tainelor Mele prin cei credincioși, care erau poporul Meu pe pământ, patria Mea și a lor în mijlocul neamurilor de pe pământ și a împăraților de peste ele, căci cuvântul Meu cel împlinit este împărăția Mea peste pământ, iar împărăția Mea nu are nimic, nimic în lumea aceasta, ci are în patria Mea de pe pământ, patria celor ce cred ca Avraam și văd ca Avraam și împlinesc ca el fără ca lumea să aibă parte la cele ale lui Dumnezeu, care nu sunt din lumea aceasta, așa cum nici Avraam nu era din lumea aceasta când el s-a sculat cu ai săi și a biruit pe împărați și armele lor și armata lor de oameni pământestești, de oameni care nu sunt născuți din Dumnezeu, căci din Dumnezeu se nasc prin cuvântul lui Dumnezeu oamenii, se nasc din cuvânt și sunt și tainic rămân între oameni cei ce se nasc din Dumnezeu și sunt, dar sunt de la Dumnezeu și nu de la oameni, și așa stau ei pe pământ în împărăția lui Dumnezeu și nu în împărăția oamenilor, care nu este de la Dumnezeu, căci Eu pe Irod l-am biruit în vremea prunciei Mele, că eram Împăratul Cel de la Tatăl venit cu împărăție care nu cade așa cum a căzut împărăția lui Irod, care s-a luptat cu împărăția Mea crezând că Mi-o cade dinaintea lui, dar n-a fost așa, căci cel ce ridică piatra primește înapoi piatra peste capul lui, și altfel nu biruiește cel ce ridică piatra. Amin.

O, Eu n-am nimic în lumea aceasta, poporul Meu, și nici tu să n-ai, tată, căci noi așa biruim lumea, așa, neavând nimic în ea, precum Avraam n-a avut nimic în ea, și așa biruim noi lumea, tată, și suntem deasupra ei, și așa se înțelege Scriptura prin care Eu le-am spus ucenicilor care se îndeletniceau să creadă în Mine, și le-am spus: «*Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!*». Amin.

O, poporul Meu, așa să crezi tu în cuvintele Mele, fiule, căci iată ce Dumnezeu ai tu pe pământ peste tine! O, mult, mult te-aș mai învăța, mult de tot Mi-aș mai desface înaintea ta legăturica și ca să-ți dau din ea să înțelegi și apoi să crezi și apoi să vezi ca Avraam, să vezi cum a văzut el sub stejar pe Dumnezeu, dar ca Avraam să crezi, neîndoios, și să înmulțești în tine credința lui cea de sub stejar, cu care el a văzut și a înțeles și a crezut pe Dumnezeu, Care era învăluit în taină cu cele ce se văd și care ascund sub ele pe Dumnezeu. Amin.

O, ce frumos am venit Eu pe pământ ca să fiu Eu Împăratul împăraților și Domnul domnilor! Ce tainic a fost această frumusețe, venirea Mea între oameni în mare taină, sub slava cea neînțeleasă de oameni a fi slavă mai presus de slava cea înțeleasă a fi așa! Mama Mea Fecioara era din neam împărătesc, și era cea mai mare de pe pământ după taina lui Dumnezeu, dar cine știe aceasta ca să și slăvească cu slavă această măreție a Fecioarei împărăteasă, mama Mea?! Regii neamurilor domnesc peste ele, iar cei ai lui Dumnezeu domnesc peste făpturi, și făpturile Îi slujesc în taină, și iată, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci, din contra, lumea aceasta este cuprinsă în împărăția lui Dumnezeu, pe care regii neamurilor n-o pricep și n-o văd și n-o slăvesc, precum n-au putut să Mă slă-

vească pe Mine cei ce au avut prilejul să Mă vadă cât am stat pe pământ descoperit, dar M-au văzut și M-au cunoscut și M-au mărturisit și M-au vestit cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să Mă cunoască a fi de la El Stăpân peste făpturi, Stăpân al făpturii, Stăpân tainic, împărățind peste cei credincioși și în ei petrecând și făptuind prin ei, așa cum prin mama Mea Fecioara am împlinit venirea Fiului lui Dumnezeu de la Tatăl pe pământ la oameni, și așa cum și azi Mă împlinesc prin venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, înveșmântat în mantia cuvântului și grăind de sub ea, veșmânt pe care omul nu-l înțelege când îl vede scris în carte și așezându-se el așa față în față cu omul.

O, poporul Meu, cuvântul este taină neînțeleasă a fi așa pe pământ, iar Eu te povățuiesc pe tine să fii înțelept, și credincios să fii când Eu te învăț să ai grijă și să folosești credința în spusele Mele, că Eu te-am învățat pe tine să nu rostești oricum cuvânt cu gurița ta, căci cuvintele se strâng toate și îl dovedesc pe om la Dumnezeu și pe Dumnezeu la om cu măsură mică sau mare sau deloc, și așa se strânge omul la Dumnezeu cu cele ce ies din gura lui și care îl ridică sau îl coboară pe om față în față cu Mine.

O, fiule al poporului Meu, Eu nu Mă bucur, ci mult Mă întristez când te văd că parcă nu auzi cuvântul prin care Eu dau să te așez după plăcerea Mea înaintea Mea. O, fiule al poporului Meu, să nu-ți iei ceea ce nu ai, ceea ce nu lucrezi ca să ai. Dacă vrei să ai, zidește ca să ai, și dacă nu zidești, mulțumește-te cu ce ai dat de la Mine, tată. O, nu fii nemulțumit, căci Eu sunt Împăratul făpturii și M-am dat ție pildă de smerenie și de răbdare, și acestea sunt iubire, iubire cu sfială în Mine înaintea ta, tată. O, tu nu te purta cu omul ca între om și om așa cum se poartă oamenii, ci poartă-te cu omul așa cum Mă port Eu cu el, căci dacă nu lucrezi așa, nu ești născutul Meu, nu ești născut din Dumnezeu ca Avraam, ci ești născut din sămânță bărbătească și tot așa și lucrezi. O, iată cum te învăț Eu nașterea. Eu te învăț nașterea ta cea din Mine, așa cum le dau să lucreze cei puși de Mine înaintea ta pentru facerea ta cea din cer pe pământ, căci Eu lucrez prin porți pentru tine, fiule, așa cum am lucrat prin Avraam, prin Moise, prin David, prin a căror gură grăia gura Mea și proorocea și așeza și lucra, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, și caută să înțelegi de ce am început Eu să-Mi apăs degetul pe acest cuvânt iară și iară, căci vreau să Mă cunoști când Eu lucrez în mijlocul tău cu Duhul Meu Cel lucrător prin duhul proorociei, tată. O, vreau să te învăț înțelepciunea nașterii și împlinirea ta prin toate lucrările Mele de peste tine, și împlinirea lor prin tine, cel credincios lor, dacă vei lucra cu credință ca a lui Avraam, care nu a iscodit, care nu s-a îndoit și care s-a slăvit de pe pământ și până în cer, de la cele ce se văd și până la cele tainice ale lor și din care ele purced.

O, ești mititel, poporul Meu, mititel, tată, pentru înțelepciunea tainelor, dar învățătura Mea de peste tine o înțeleg înțelepții cei din fire când ei o aud din gura Mea cea de deasupra ta grăitoare peste tine, și iată, înțelepciunea cea din fire ajută credinței, tată, așa cum l-a ajutat pe Avraam. Te-am povățuit să fii deștept, poporul Meu, ca să poți să Mă înțelegi și să Mă crezi prin toate câte Eu aduc spre tine, tată. Dacă Eu, Domnul, ți-am despecetluit izvorul Meu, gura Mea, care se face cuvânt peste tine, stai bine, stai cu frică și ia aminte, tată, căci dacă te îndeletnicești cu treburile tale, cu cele pentru viața ta și atât, nu poți să stai în sfatul Meu, la gura Mea ca să iei și ca să mai și pricepi de la Dumnezeu. Mi-ar place atât de mult să poți să-Mi placi Mie prin tot ceea ce ești tu, dar plăcerea Mea nu se dă după om ca să Mă pot bucura așa de la om, ci omul trebuie să învețe care este plăcerea Mea, și apoi să se facă el fapta

așteptării Mele, căci Mi-e tare dor să-l iubesc pe om așa, să am Eu ce lua de la om după ce el se face placul Meu, așa cum s-a făcut Fecioara mama Mea, cel mai mare suflet de pe pământ, cel mai frumos, cel mai plăcut lui Dumnezeu, odihna lui Dumnezeu pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, dulcele meu rod, rod al pântecelui meu, după ce inima mea Te-a rodit în ea! Tu ești rodul Tatălui și ești rodul meu, rodul sufletului meu cel scump lui Dumnezeu, rodul trupului meu cel odihnitor Ție, Doamne născut pe pământ din pântecelul meu odihnitor de Dumnezeu, căci numai așa poți Tu cu odihna Ta în om. O, ce frumos, ce plin de cuvânt și de har, ce măreață este taina cuvântului în ziua aceasta și înțelepciunea lui, dar poporul Tău este mic, mititel, fiule Doamne, iar Tu cauți să-l faci pe el ca Avraam și ca să-Ți poți împlini prin el tainica Ta împărăție pe pământ cu oamenii, cerul pe pământ, precum în cer așa și pe pământ în mijlocul împăraților care domnesc peste neamuri și le stăpânesc pe ele. O, ce frumos duh al înțelepciunii așezi Tu în cei din porți când vii ca să-l dai de povață peste poporul Tău! Stăm și ascultăm duhul facerii celei noi peste poporul Tău, căci în mijlocul lui Tu încapi cu înțelepciunea Ta, care-i spune răului din om să iasă ca un străin și ca să poată intra în om frumosul vieții Tale, curățenia inimii în fii, priceperea minții curate și sănătoase, Doamne, căci omul trebuie să-și curețe mintea, să și-o cearnă prin sită deasă, ca să lucreze ea apoi numai cele întregi ale Tale, numai cele ce trebuiesc Ție în om și nu omului, și apoi inima omului primește în ea odihna minții lui, lucrarea cea trecută prin sită ca să rămână în sită numai cele dumnezeiești, așa cum mintea mea le lucra pe ele și numai pe ele, Doamne născut pe pământ pentru om.

O, popor purtat pe brațele milei Fiului meu Iisus Hristos! Ai grijă mare să prețuiești darul Domnului din mijlocul tău, căci Israel cel de demult nu l-a prețuit, și a pierit dacă nu l-a prețuit. Ai grijă să prețuiești pe cele de la Dumnezeu, ca să se dea ție acest dar, darul inimii curate, care ajută mintea să fie locaș lui Dumnezeu și nu ție dacă ești al lui Dumnezeu. Mulțumește-te cu ce ai când începi să porți de la Dumnezeu, și aceasta este mare înțelepciune, mare și nestricată măsură, căci ce este fără de măsură de la Dumnezeu îl strică pe om, îl cade pe om. Îți spun aceasta din pilda vieții mele, căci după ce Domnul mi-a vestit prin înger pe Cel neîncăput, Care Se va sălășlui în mine ca să Se nască Prunc și să crească om desăvârșit și să fie Stăpân a toate, Stăpân văzut, eu m-am făcut mică, mică, și așa m-am purtat în toată vremea mea apoi pe pământ înaintea oricărei făpturi și înaintea oricărui om mic sau mare, și așa m-am dovedit că sunt eu locașul lui Dumnezeu, Domnul Cel sălășluit între oameni, Cel mare prin smerenia Sa. O, uită-te la cei ce te călăuzesc pe tine, popor mititel. Ei sunt mari prin smerenia lor, și pe care mulți nu o văd, fiindcă ea este cea lucrătoare, nu cea înțeleasă de om a fi smerenia. Dumnezeu Se odihnește peste ei pentru smerenia lor, și dureros este în cer peste oștirile cerești toate că nu poate Dumnezeu găsi între oameni vase smerite, inimi aplecate ca Dumnezeu, ca să facă El din ele cărare a Lui spre oameni, scară de la Dumnezeu la om, și de la om la Dumnezeu, căci Dumnezeu coboară și urcă, urcă și coboară pentru om pe scară, fiule, pe scara smereniei inimii omului tocmit de Dumnezeu pentru smerenia din ea, smerenie înaintea lui Dumnezeu, nu înaintea oamenilor, și care se face locaș lui Dumnezeu între oameni și pentru oameni, așa cum pe mine m-a făcut Dumnezeu locaș al Său pentru smerenia mea. Taina inimii curate are lucrare văzută, fiule, precum și taina inimii necurate are, iar dacă tu, care ești poporul lui Dumnezeu,

nu înveți taina inimii curate, tu lucrezi altceva cu tine și poți răni pe Dumnezeu dacă nu înveți credința în Dumnezeu și lucrarea ei apoi înaintea lui Dumnezeu. Cel credincios lui Dumnezeu ia de la Dumnezeu și lucrează ca Dumnezeu și nu ca omul pentru viața oamenilor. Cel necredincios lui Dumnezeu ia de la diavol și lucrează ca diavolul pentru moartea oamenilor, fiule, așa cum știi tu că este pilda năpârcii, care s-a sculat cu lucrarea diavolului și i-a ieșit ursului în cale și i-a spus lui că vrea cerbul să-l omoare ca să fie el apoi împărat peste lumea animalelor, și năpârca a băgat în inima ursului dușmănia cea de moarte pentru cerb și s-a sculat ursul ca să-l omoare pe cerb, după spusele năpârcii. Ea însă s-a grăbit și spre cerb apoi și i-a spus lui că vine ursul spre el ca să-l omoare, fiindcă a auzit el că cerbul voiește să fie el împărat, după cum are coroana cea pe creștetul lui zidită de Dumnezeu, și venind ursul la cerb cu gând de moarte pentru cerb, s-a plecat lui cerbul și i-a dat faguri de miere ca unui împărat peste el, și atunci ursul s-a îmblânzit și a auzit de la cerb că nu tânjește cu nici un chip la tronul de împărăție peste animale. O, iată ce lucrare lucrează cel necredincios, cel nemulțumit, la care diavolul vine și îi dă după lucrarea inimii lui, căci diavolul are mare cârlig peste omul cel nemulțumit. Această pildă care arată fața și lucrarea faptelor diavolului și ale morții din om trebuie înțeleasă pentru înțelepciunea minții și apoi pentru curăția inimii între frați, căci înțelepciunea de la Dumnezeu vine numai peste inimile curate și care arată lucrarea lor și Dumnezeu lor, Dumnezeu Care biruiește moartea din om cu tot întunericul ei, și toate aceste lecții ale vieții le toarnă Domnul peste tine prin smerenia inimilor celor ce te povățuiesc pe tine spre viața lui Dumnezeu înăuntrul tău, popor al Fiului lui Dumnezeu, născut de la Dumnezeu în trupul meu cel fecioresc, și apoi din el între oameni. O, învață statul tău în împărăția lui Dumnezeu și învață și statul în tine a împărăției lui Dumnezeu și a luminii ei, căci ea are față luminoasă și tot așa și lucrează în tine atunci când tu te naști din Dumnezeu, așa cum eu, Fecioara mamă, am făcut lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu între oameni, lucrare mai presus de fire, fiind eu născătoare de prunc și fecioară cu trupul, mamă de copil crescut în trupul meu cel fecioresc, trup fecioresc, care alăptează la sân copil născut, copil de alăptat. O, ferice de cel cuprins de tainele lui Dumnezeu, căci Fiul meu le-a spus într-o zi celor ce te călăuzesc de la El pe tine și așa le-a spus lor: *«Taine de nepătruns sunt tainele cele pătrunse de omul cel pătruns de ele»*, și așa rămân ei în tainele Domnului, și așa rămân ele în ei, și așa te călăuzește pe tine Dumnezeu pe pământ spre El, popor al milei Lui cea pentru om. O, învață taina și lucrarea inimii curate, fiule, căci cel credincios ia de la Dumnezeu și lucrează ca Dumnezeu cu viața sa, iar cel necredincios este cel ce ia de la diavol și lucrează ca diavolul pentru moartea sa, dar tu caută cu taina inimii curate și cu duhul credinței sfinte, și care dar îi iubește pe cei ce se smeresc sub mâna și sub lucrarea cea de taină a Fiului lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii și Cel Unul născut din trupul meu cel fecioresc mai înainte de lucefăr, precum este scris. Amin.

Cu multă și feciorească duiosie am stat în sfat de facere nouă pentru poporul Tău, Doamne și Fiule al meu, pruncuț sfios și om desăvârșit dintr-o dată, căci amândouă acestea sunt ființa Ta în toată clipa, Dumnezeule copil. Să lucrăm, Fiule scump! Să-l înfeciorim pe poporul Tău, să-l învățăm pe el tot mai mult taina inimii curate, taina inimii fecioare, căci înțelepciunea inimii lui este nașterea lui cea din nou, cea din Tine, Stăpâne tainic al făpturii, că atât de tainic ai venit de Te-ai

născut copil pe pământ atunci când ai venit! Sfioasă mi-a fost viața și purtarea mea înaintea Ta, sfioasă mi-a fost trecerea mea printre oameni în vremea trupului meu, și așa i-am îndumnezeit eu pentru Tine pe oameni, și așa Ți-am făcut eu Ție ucenici curați și înfecioriiți, Doamne scump. O, așa ai lucrat și Tu cu ucenicii Tăi și îi chemai și îi lucrui și îi înfecioarei, căci Tu erai Cel ce puteai să-i faci pe ei ai Tăi. Mă doare ca și pe Tine pentru toți cei care în mijlocul poporului Tău nu iubesc taina facerii lor după chipul și asemănarea Ta, și aceia se cunosc de departe, și aceia sunt stavilă a slavei Tale celei dumnezeiești, care așteaptă la acest hotar, Stăpâne al puterilor prin smerenia Ta și prin răbdarea Ta înaintea omului celui necredincios prin faptele lui, care nu se lasă plămădite de la Tine la lumină, Doamne Stăpân prin smerenia Ta înaintea omului. O, învață-i pe ei cu putere, învață-i! Și vor lua înțelepciunea Ta în ei toți cei ce Te iubesc cu credință și cu ascultare și cu mulțumire pentru acestea, Stăpâne Doamne. Amin. Eu sunt pildă de viață pentru toți cei ce vor să Te urmeze luându-și crucea și lepădându-se de sine, lepădându-se de mintea lor și de lucrarea ei ca să Te ia ei pe Tine în ei minte a lor și cârmă a lor, așa cum eu am stat înaintea Ta și în Tine am stat, și nu în mine, iar Tu erai Stăpânul meu, și apoi ai fost Fiul meu, Cel Unul născut de la Tatăl și din trupul meu cel fecioresc. Cu sfială multă am petrecut pe pământ înaintea Ta și înaintea omului, și cu umilință de la Tine, Doamne născut pe pământ prin smerenia mea. Sfioasă mi-a fost viața și purtarea între oameni, și așa l-am îndumnezeit eu pe om, și așa lucrare sfântă le dau eu azi spre învățătura fiilor poporului Tău, pe care-i doresc copii ca și pe Tine, Dumnezeule smerit ca un copil, ca un miel, ca un Dumnezeu adevărat prin smerenia Ta, copil născut din smerenia mea, prunc micuț și Dumnezeu desăvârșit pe pământ, de la nașterea Ta și până la așezarea Ta iarăși în Tatăl, la Care iarăși Te-ai dus ca să fii apoi mereu cu ai Tăi, și de lângă Tatăl să fii cu ei, precum și ești. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă născătoare a Mea și pururea fecioară cu trupul! Eu plâng ca tine, și în tine plâng cu tine după înfeciorirea sufletului și a inimii omului, mamă. Pilda cu fecioarele cele înțelepte și cele nebune arată omului că fecioria trupului nu-l ajută pe om să dobândească împărăția cerurilor și intrarea la masa cea veșnică a nunții Mele, a venirii Mele cu veșnicia, mamă. Iată, trupul nu folosește la nimic, mama Mea, căci duhul este cel ce dă viață și mântuire, și el este cel fecioresc, omul cel fecioresc care-L poartă pe Dumnezeu în el, nesticând Duhul lui Dumnezeu înăuntrul lui, căci Duhul lui Dumnezeu este Cel ce-l înfeciorește pe om înăuntrul lui și apoi în afara lui, în afara trupului omului cel văzut de oameni. Omul cel duhovnicesc este cel ce lucrează ca Dumnezeu și nu ca omul care lucrează în numele Duhului lui Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu în om nu stă în cuvânt, ci stă în putere, stă prin faptele duhului, care lucrează prin împlinirea lor semnele lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris. Amin.

Te-am învățat, poporul Meu, cu multă înțelepciune de taină în ziua aceasta de sărbătoare a nașterii Mele prunc din Fecioară născut acum două mii de ani în Betleemul Iudeii, și iată-Mă Învățător plin de puterea Duhului Sfânt, revărsându-L pe El cu suflarea gurii Mele de deasupra ta. Trec prin porți și intru la tine ca să te învăț să lucrezi și ca să te iubesc Eu după cum lucrezi tu, ca Mine și nu ca tine, și nu numai după mila Mea să te iubesc. Cel ce trăiește din mila Mea, acela este cel miluit și apoi cel pretențios, dar cel ce lucrează prin puterea Mea și ca Mine, acela este slăvit cu slava Mea, și Eu Mă odih-

nesc în el și peste el și cu el peste om apoi. Amin.

Duhul proorociei să nu-l disprețuieți, fiilor! Învățați să-L primiți pe Dumnezeu Stăpân peste voi în toată clipa și mișcarea voastră, și veți fi cei mici, cei smeriți ca Dumnezeu, cei născuți din Dumnezeu, cei învățați de Dumnezeu. Învățați taina înfecioririi, căci mama Mea Fecioara M-a purtat în ea, și a avut trupul fecioresc. Amin. Cel ce Mă poartă în el ca mama Mea Fecioara, acela este cel înfeciorit de trupul și de cuvântul lui Dumnezeu, Care intră și iese apoi și Se slăvește cu lucrarea Lui, făcându-l pe om slava lui Dumnezeu, slavă care nu tânjește după slavă, ci după Dumnezeu, și așa fii voiesc Eu să nasc pe pământ din cuvântul facerii Mele prin duhul proorociei, care cârmuiește de la Mine, și așa împărăție voiesc Eu să așez înaintea Mea când vin, ca să vin apoi, poporul Meu, să vin și să fiu asemenea cu fiii care sunt asemenea Mie, și atunci ei Mă vor vedea așa cum sunt, după cum este scris. Amin.

O, poporul Meu, când Eu Mă voi vedea în tine așa cum sunt Eu, atunci Eu vin văzut, dar nu să dorești aceasta, ci să lucrezi aceasta, căci toată întreaga Mea venire după fața ta așteaptă, nu după Mine, nu după venirea Mea, și scris este: *«Făptura toată așteaptă cu suspin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor asemenea Lui și care Îl vor vedea pe El, când unii pe alții, Dumnezeu pe ei, și ei pe Dumnezeu, se vor vedea, se vor putea vedea»*, căci așa este scris și așa trebuie împlinit ceea ce este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2007/8 ianuarie 2008

Sărbătoarea sfântului arhidiacon Ștefan

Pedeapsa celor hulitori. Haina de slavă a sfinților. Lucrarea bisericii primilor creștini.

Îarăși, poporul Meu, iarăși Mă așez cuvânt de hrană a sufletului tău în cartea ta cu Mine, pe masa ta cu Mine, căci ție îți trebuie putere de biruință asupra diavolului, tată. E sărbătoare de sfinți, e sărbătoare de naștere și de sfinți, iar oștirile cerești de sfinți și de îngeri te înconjoară tot mai aproape, căci tu ai nevoie de putere de biruință și de oștiri cerești, tată. Cei necredincioși s-au sculat cu răutate și cu duh rău în ei și zic că nu sunt Eu cuvântul acesta care te crește și te zidește pe tine pentru mântuirea ta și pentru mântuirea Mea de sub omul vopsit, care Mă ține ca momeală în undița lui ca să aibă el stat cu lărgime pe scaun știut sfânt, dar inima lui nu are nevoie de Mine peste el, căci Eu sunt Cel sfânt, și lui nu-i place sfințenia, ci el are nevoie de slava care este pentru Mine pe pământ. El se îmbracă în veșmântul slavei Mele ca să Mi-l păteze cu cenușa păcatelor lui, căci omul este cenușă cu mintea lui și cu rățacirea lui de la calea cea sfântă, pe care i-am arătat-o Eu omului s-o urmeze pentru ca să ajungă la Mine, Cel veșnic, și pentru ca să ajung Eu la el iarăși de la Tatăl, după cum este scris să fac cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și asemănarea Mea. Omul însă își are chipul lui, pe care și-l iubește și și-l înnoiește cu cele de pe pământ, nu cu cele din Dumnezeu, și apoi se scoală, bietul de el, și scoate limba la Mine, limbă plină de hulă și de batjocură, căci omul cel ascuns sub vopseala lui dă acum să spună că nu e cu tine calea Mea și că tu nu ești pe calea Mea, ba, din contra, el zice că el este cale și că tu nu ești, poporul Meu. O, tu ești calea Mea spre oameni, tu, tată, tu. Tu ești cărarea Mea pentru cei care dau să învieze din moartea cea din lume și să vină să-Mi urmeze Mie, precum tu ai venit, și dacă ai venit, am făcut din tine cărare spre Mine a omului, dar iată, oamenii se duc la târg, tată, se duc la petrecerea lor cea plină de sulemeneala diavolu-

lui, și la Mine nu vine omul care-și iubește chipul său. Să-Mi spună Mie omul cel cu mintea pierdută în lume, să-Mi spună puterea lui și să Mi-o arate. Să-Mi arate viața lui, iar dacă nu are viață din viața Mea peste viața lui, așa cum ai tu, să tacă gura lui cea plină de cuvinte de hulă, și ochii lui să se uite în Scripturi și să vadă care este soarta celor ce hulesc răzvrătindu-se împotriva Mea, și care este soarta celor care se sfințesc pentru Mine și care biruiesc păzind poruncile Mele și păzind mărturia Mea.

Vai celor ce-și înnebunesc mintea, căci pedeapsa lor stă pe limba lor, care arată nebunia lor, limbă cu care ei disprețuiesc și lovesc în lumina care dă să-i scoată pe ei din ascunzișurile lor și să le arate fața cea goală de slavă și de adevăr! Curând, curând, aceștia vor fi învederați și rușinați și judecați de înseși cuvintele lor, care sunt pedeapsa lor, căci cuvintele lor îi judecă pe ei față în față cu slava Mea de peste tine, popor neiubit de lume cum nici Eu n-am fost, cum nici sfinții Mei n-au fost, căci ca și tine am fost și Eu învinuit, iar sfinții Mei la fel.

Sunt în mijlocul tău cu sfântul Meu, cu mucenicul Ștefan, care a mărturisit cu sângele său cel vărsat pentru mărturia Mea și care a biruit prin sângele Mielului lui Dumnezeu, fiule. El n-a iubit duhul cel care stă împotriva Mea, duhul lumii, care are pe fruntea lui nume de hulă, și s-a sculat duhul lumii ca să închidă gura sfântului Meu cel mărturisitor. Dar nu poate nimic antichrist, tată, căci ceea ce face el nu este putere, fiindcă puterea este a Mea și a sfinților Mei, iar antichrist, cel care se ascunde de două mii de ani sub haina de biserică, va fi vădit prin însăși lucrarea lui cea împotriva lui Hristos, căci puterea este a sfinților Mei, a vitejilor Mei, și fericiți sunt cei ce se aleg pentru Mine ieșind din lume cu duhul și cu sufletul lor ca să urmeze oștirii Mele de sfinți, căci cei ce se aleg Mie, aceia sunt cei încununați, aceia sunt rodul cel viu și slava credinței pe pământ, de pe pământ și până în cer, și rămân aceia slăviții Mei, mieii Mei, făcându-se asemenea Mie prin moarte și prin înviere, căci așa sunt cei biruitori prin sângele Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— O, îmi faci loc lângă Tine, Doamne, ca să, grăiesc cuvânt de Duh Sfânt în mijlocul poporului Tău de azi, căci sfinții Tăi sunt în venirea Ta, fiindcă așa este scris să vii. O, nu este în lume și pentru lume lucrarea Duhului Sfânt, ci este pentru sfinți și pentru judecata lumii prin sfinți, căci sfinții vor judeca lumea, precum a proorocit apostolul Tău prin Scripturi. Amin.

Eu, sfântul Domnului, cel ce am fost ucis de cei necredincioși pentru mărturia lui Iisus Hristos, cel ce am fost dat la moarte prin lucrarea lui antichrist, care-și zicea slujitor și apărător al legii Domnului, dar el era vrăjmaș bisericii lui Hristos, așa cum și acum este, eu, sfântul Domnului, îi spun duhului hulei să tacă și să nu mai defaime calea venirii Domnului cu sfinții Săi pe pământ spre oameni!

Stau cerurile deschise deasupra poporului lui Hristos în mijlocul neamului român, iar Domnul din dreapta Tatălui cuvintează pe pământ judecata prin cuvânt, și sfinții Lui judecă lumea, o judecă cu viața lor și cu mărturia lor și nu cu altceva. Stau cerurile deschise, și îngerii mâniei stau gata să verse peste tot plata beției oamenilor, și mânia se va atinge de proorocul mincinos, de cei ce hulesc calea lui Dumnezeu spre pământ cu slava Sa, cu cuvântul gurii Lui, care dă fiecăruia după cum este fapta sa. Cei ce au fost și apoi s-au lepădat de această mărturie a lui Hristos, cu care Domnul Se așează în zilele acestea pe vatra neamului român, iată-i, au ajuns hulitori și defăimători, care s-au aprins de mânie ca și cei din vremea mea necredincioși,

iar mintea lor e vândută duhurilor rele.

Nebunul zice în inima sa că nu este Dumnezeu acest cuvânt de Duh Sfânt, care vine să mântuiască lumea, dar eu mă rog pentru tine la Tatăl și la Fiul, popor mărturisitor pentru Domnul în zilele acestea, și spun așa în rugăciunea mea: auzi, Doamne, glasul meu de rugăciune, și scoate de sub cuvântul vrăjmaș sufletul poporului Tău și pe cei ce-l pasc pe el spre pășunea Ta! Acoperă-i pe ei de răutatea celor ce viclenesc asupra lor și care lucrează fărădelegea și care-și ascut limba ca o sabie și-și pregătesc săgețile, vorbele lor amare, cu care săgetează din ascuns pe cel nevinovat, și aceștia n-au frică să întindă curse, ba încă spun: „*Cine ne va vedea?*“. Iată-i, Doamne! Ei nascocesc ticăloșii și zic: „*Suntem gata, planul este bun*“, dar inima lor este prăpastia lor, căci Tu le vei trimite o grabnică săgeată, și fără de veste ei vor cădea sub rană, căci limba lor îi va răni pe ei și-i va prăbuși, și cine-i va vedea va clătina din cap și se va teme, și atunci toți vor fi cuprinși de spaimă și vor mărturisi lucrarea lui Dumnezeu și vor pricepe faptele Lui, și se vor bucura cei drepti în Domnul și vor nădăjdui în El, și se vor veseli cei cu inima curată, precum este scris. Amin.

O, Doamne, întărește pe poporul Tău cu duhul nădejzii sfinte! Mângâie pe cei ce-Ți poartă venirea și fă crezută peste neamuri venirea Ta! Întoarce pentru poporul Tău biruința și fă-l biruitor, pentru numele Tău cel mare de peste el, Mieluțule Cuvinte! Eu sunt mieluțul Tău, cel jertfit pentru mărturia Ta, căci hulitorii m-au ucis cu pietre, Doamne.

Vai celor ce se fac hulitori, vai lor pe pământ și în cer, căci din cer vine judecata lor! Tu însă roagă-te ca mine pentru hulitorii tăi, popor al Mielului Cel junghiat, căci hulitorii sunt fără de minte și nu știu ce fac. O, de s-ar întoarce ei spre pocăință ca să le dea Domnul iertarea! Tu așa să cugeți cu inima ta îndumnezeită, că tu ai sfinții în ajutor și nu te lasă Domnul, și vine Domnul cu oștirea Sa în ajutorul tău, și vor fi descoperiți toți cei cu inima și cu fapta ascunsă și Domnul va hotărî pentru ei. Amin.

Iată ce iubire îți dau, popor mărturisitor: iubește slava lui Dumnezeu peste tine și îmbracă-te în haină de slavă, căci sfinții care vin cu Domnul sunt îmbrăcați în veșminte de in alb, curat, precum este scris. De mult, de mult caută Domnul să-ți spună cuvânt mare. Te voiește Domnul în haină albă îmbrăcat și rugându-te Lui așa. Îmbracă-te în veșmânt alb, popor care ești semn pe pământ! Semnul Fiului Omului ești tu, și Domnul Se arată cu tine pe pământ și în cer înainte de arătarea Lui cea mare, precum este scris despre ziua venirii Lui.

Strângeți-vă sub haine albe la rugăciune înaintea Domnului, căci frumoasă era slujirea sfinților bisericii la începutul vremii lui Hristos cu sfinții, vremea primilor sfinți. Se îmbrăcau preoți și diaconi în veșminte albe și slujeau slujba cea sfântă și Se slăvea Domnul cu bucuria slavei în taină pe pământ cu cei credincioși. Duhul rău cade din putere când vede veșmântul sfânt al sfinților, veșmântul alb al slujitorilor lui Hristos, veșmântul bisericii Domnului. O, era frumoasă slava Domnului în biserica Domnului după ce Domnul S-a așezat iarăși întru Tatăl. Erau preoți slujind în veșminte albe și erau diaconi slujitori lângă preoți peste tot, și erau mulțime de diaconi, care ca albinuțele în stup slujeau biserică peste tot pe unde erau sfinți în robie la stăpân sau în strămtorare sau în boală sau în orice suferință a lor. O, unde mai este azi în biserică așa slavă, așa măreață și sfântă lucrare întru toate mădularele bisericii? Preoții bisericii lumii au băgat la întuneric și la nelucrare biserica, și ca să fie numai ei tot, toate

mădularele, dar nu așa este biserica lui Hristos. Ea trebuie să lucreze cu toate mădularele ei când ea este, iar în mijlocul lucrării ei, duhul proorociei. Amin.

O, erau mulțime de haruri. Toate darurile lucrau prin biserică, în taină față de lumea cea slujitoare la idoli, iar pe de altă parte mergea lucrarea bisericii și se strecura peste tot cu lumina ei și cu hrana ei. O, nu mai sunt în biserici diaconi și diaconițe, și sunt numai preoți. Ei taie, ei spânzură. O, nu așa este biserica lui Hristos. Nimeni nu mai vrea să citească Scripturile așa cum grăiesc ele, iar omul de rând este înșelat de cei ce-l stăpânesc și care au ascuns cheile împărăției cerurilor ca să nu se mai vadă întreaga lucrare a ei, biserica Domnului pe pământ.

O, popor cules de Domnul dintre spini și mărcini! Așează-te în haina sfințeniei, în haină albă de sfânt, de care diavoli fug și se topesc! Să fie pe pământ ca și în cer! Amin. Slujiți slujba sfântă îmbrăcați în veșminte albe. Fiți frații cei mai mici ai sfinților pe pământ, căci așa este scris în Scripturi că sunt sfinții îmbrăcați. Lăsați de deasupra voastră deschisă cărarea tainelor cerești cele pentru slujire ca în cer pe pământ! Nu vă potriviți feței acestui veac, care nu are în el biserică întreagă, biserică adevărată prin toate mădularele ei! Vrea Domnul să așeze peste tot, prin toate cetățile pe unde-i are pe ai Lui, vrea Domnul să așeze împărăția cerurilor din loc în loc și haina ei cea albă, de care diavoli fug. Fiți binecuvântați hrânindu-vă cu Mielul lui Dumnezeu, Care vă sfințește! Așezați preoți prin cetăți prin harul cel purtător prin biserică! Așezați diaconi și diaconițe, și să aibă toate mădularele biserica lui Hristos peste tot, iar peste ea, duhul proorociei! Amin. O, Domnul este în strămtorare între voi și mi-a spus să mărturisesc vouă lucrarea bisericii sfinților Lui. Adunați-vă în jurul Mielului Cel junghiat! Strângeți-vă tot mai des pentru duhul mărturisirii, pentru duhul creșterii sfinte, căci aceasta este lucrarea bisericii. Nu vă temeți de oameni! Fiecare pasăre piere pe limba ei, iar limba și duhul vostru să-L mărturisească pe Domnul în lucrare de biserică. Amin. Nu disprețuiți duhul proorociei, duhul care vă aduce de la Domnul, căci pe vremea primilor creștini erau cete de prooroci și de apostoli, și nu este adevărată limba celor ce spun că s-a închis cerul și nu mai este proorocie. Ba, din contra, cerurile s-au deschis și mai mult după ce Domnul S-a dus la Tatăl, căci Fiul lui Dumnezeu a turnat din Duhul Său peste biserică apoi, și bisericile aveau prooroci lângă preoți, și aveau diaconi și diaconițe, și aveau evangheliști și mărturisitori, și aveau vindecători și făcători de minuni, și aveau harul lucrând și așa slujea biserica peste tot din loc în loc la începutul ei, până ce antichrist a intrat și i-a furat salba și a luat cheia ei și a dat-o spre vânzare și a luat biserica din calea omului, căci biserica așa cum este ea acum, nu este așa cum era ea așezată de Domnul și de apostoli la începutul ei. Eu eram diacon și cărmuiam diaconi prin lucrarea bisericii și prin umbrirea Duhului Sfânt, și eram apostol plin de Duhul Sfânt, și erau feciori și fecioare apostoli, și erau tineri și tinere prooroci, și erau bătrâni sfătuitori și călăuzitori, și mulțime de lucrători erau, iar pentru hrana cu Hristos a bisericii de peste tot, mergeau diaconi și diaconițe și îi hrăneau pe creștini, luând de la preoți și dându-L pe Domnul peste tot pe unde sufereau sfinții în mijlocul lumii cea fără de lumină în ea, și așa biruiau sfinții lumea prin sângele Mielului Cel junghiat, Care era hrana lor, hrana bisericii sfinților. O, nu vă temeți de oameni, căci ei sunt goi și n-au veșmânt de slavă așa cum aveți voi veșmântul sfințeniei! Nu vă temeți de cei ce părăsesc calea alături cu voi, ducându-se iarăși de la lumină la întuneric!

Aceia n-au biruit în ei lumea, și lumea îi smulge ca pe sadurile care nu au prins rădăcini dacă s-au tot clătinat de pe temelie. Fiți cuprinși în Duhul Sfânt, Care Se dă vouă lucrându-Și lucrarea! Pace vouă! Ascultați de Domnul! Prețuiți duhul proorociei, căci biserica trebuie cârmuită și întregă trebuie să fie. Amin.

Eu, Doamne, Te-am ascultat și am grăit poporului Tău despre vremea bisericii primilor sfinți, pe când încă era întreg lucrătoare biserica Ta, și apoi s-a băgat omul în ea și a stăpânit peste oameni în biserică și n-a mai cârmuit Dumnezeu prin ea pe pământ. E vreme lungă de când Tu aștepti înfățișarea cea dintâi a bisericii Tale, pe care Tu o ai întocmită acum pe pământ peste ucenici, dându-le lor putere și har ca să așeze peste tot lucrarea bisericii Tale.

O, Doamne, eu sunt milos. Mi-e milă de Tine, că ești rănit de două mii de ani și n-ai biserică să știe să-Ți prețuiască jertfa Ta spre viața ei cea de la Tine. Mi-e milă de Tine, că ești părăsit și ești ținut pentru câștig de cei ce se fac slujitori de biserică peste oameni, o, și n-are cine să le spună oamenilor minciuna care îi robește pe ei cu fața și cu numele de biserică apostolească și sobornicească. Vai de sobornicia celor ce-și spun biserică a Ta! Biserica Ta este plină de sfinți, nu de oameni. Unde sunt mădulele bisericii dacă mai este biserică? O, nu mai sunt, nu mai sunt mădule, că nu mai este biserică a Ta pe pământ. De două mii de ani nu mai sunt mădule în biserică. Dar ai venit Tu să deschizi, și ai deschis. Slavă Ție, Mieluțule junghiat, că nimeni nu s-ar fi găsit în cer și pe pământ să deschidă cartea Ta și să curgă din ea duhul vieții, râul vieții, în care oricine poate să-și vadă și să-și spele fața dacă voiește! Amin. Bindecuvintează împărăția Ta peste poporul Tău de azi! Facă-se voia Ta în mijlocul lui ca și în cer! Pace Ție în durerea Ta cea pentru poporul Tău! Durerea cea pentru Tine e pacea celor ce Te poartă cu iubire pe pământ, și prin dureri ei au putere, așa cum Tu ai avut și ai. Amin.

O, Te-am mângâiat în ziua mea de serbare și am fost apostol plin de Duh Sfânt, plin de duhul proorociei peste poporul Tău de azi, Doamne născut prunc în Betleem din mamă Fecioară acum două mii de ani, mamă care a rămas cu noi și a mângâiat biserica și a zidit-o pe ea prin mărturia ei, prin iubirea ei, cu care ea a îmbrățișat ca pe Tine prunc biserica Ta, trupul Tău cel rămas pe pământ, trupul lui Hristos pe pământ, templul Domnului, templul Duhului Sfânt, biserica primilor sfinți, biserica sfinților, și care se aciuă în case și era vie prin smerenia ei, nu prin temple înalte, nu prin zidiri neputincioase pentru Dumnezeu, ci prin viața sfinților ei, precum este scris. Amin, amin, amin.

— **O**, binecuvântat să-ți fie peste poporul Meu, glasul tău cel sfânt, apostol plin de Duhul Sfânt în cer și pe pământ! Sfinții sunt cununa Domnului, salba Domnului. Amin.

O, poporul Meu, dorul Meu cel de demult ascultă-l tu! Din zi în zi mai mult fii popor ascultător, ca să nu greșești prin neascultare, fiule. Ascultă de la Domnul, ca să biruești prin El! Te voi învăța cu măreață învățătură din zi în zi mai mult, că vremea cea de afară suflă cu întunericul ei spre tine prin cei ce n-au voit să rămână și să se facă sfinții Mei, ba au plecat spre duh de hulă, tată, și n-au astâmpăr sub întunericul sub care s-au băgat, și sunt urâți, urâți de tot la inimă și la faptă, că nu altceva pățesc cei ce-L trădeză pe Domnul și pe frați, căzând din nou în marea cea mare, în lumea cea fără de fund, în bezna ei adâncă. Trădătorii sunt cei mai urâți între oameni, și grăiesc cuvinte de hulă, căci sunt împinși de duhul rău, căruia ei se

vând spre slujire. Tu însă ești fiul Meu, și dacă ești, lasă-te călăuzit mereu, mereu, tată, că vremea e urâtă și e ascunsă și nu poți prin ea fără șoapta Mea, care te ține de mână ca să nu cazi, tată. Pace ție! Învăță-te cu pacea Mea cea dulce prin durerea ei, căci sunt îndurerat în mijlocul tău, poporul Meu, și știu și văd durerea ta și cursa cea ascunsă, tată. O, caută-Mă la rană și îngrijește-Mă, că tu ești casa Mea, ești adăpostul Meu, ești biserica lui Iisus Hristos, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, ci ea va birui porțile iadului, precum Eu, Domnul ei, Mirele ei, le-am biruit și am ieșit și Mă numesc Biruitorul morții și al iadului, și numele Meu este nume minunat, precum este scris. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2007/9 ianuarie 2008

Sărbătoarea sfântului Vasile cel Mare

Fiecare clipă își are învățătura ei. Păstorii care-și caută slava lor sunt păstori năimiți. Duhovnicii numiți mari lovesc în lucrarea venirii Domnului. Mărturisirea păcatelor. Puterea rugăciunii sfinte.

Să-Mi dai, poporul Meu, din zi în zi mai mult, zi după zi să-Mi dai putere să vin din Tatăl la tine, ca să te povățuiesc din aproape în aproape, tată. Să-Mi dai, poporul Meu, iubire, și să-Mi dai credință în tine, ca să Mă pot sprijini pe tine de acum și până în vecii, și ca să te am popor în vecii rod al venirii Mele după două mii de ani de la întâia Mea venire iarăși pe pământ după om. Să ne dăm unul altuia, să-Mi dai iubirea Mea înapoi, și Eu iarăși să ți-o dau. Să ne dăm unul altuia iubirea pe care Eu ți-o dau și care se face cuvânt de duh mângâietor peste ființa ta, căci am spus la ucenici acum două mii de ani: «Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu», și le-am mai spus: «Pacea Mea o dau vouă, nu precum vă dă lumea vă dau Eu», iar Eu eram atunci cu pacea îndurerată după om și după mângâierea de la om, și-Mi era inima plină de Tatăl, Care Mă iubea nemărginit găsindu-Și în Mine asemănarea în suferința Mea cea pentru om, și-Mi era inimioara plină de mama Mea Fecioara, care suferea în Mine atât cât Eu sufeream în ea, căci așa a iubit ea lumea atât cât am iubit-o Eu, și pentru Mine ea s-a născut pe pământ, și a trăit numai pentru Mine apoi, căci tot ceea ce ea simțea și lucra și putea, erau numai pentru Mine acestea, iar dorul Meu cel veșnic era omul, poporul Meu, și era dor ca în Dumnezeu, nu ca în om, iar Eu le-am spus celor ce Mă urmau: «Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu». O, Eu i-am purtat pe ei mereu, mereu spre Tatăl și spre Mine și spre viață fără de moarte în ei și între ei. Eu așa i-am iubit, Eu așa i-am învățat să-Mi fie asemenea Mie, și le arătam lor cum sunt Eu și ce lucrez Eu și cum lucrez, și le-am spus: «De Mă iubiți, păziți poruncile Mele», iar ele erau iubirea cea pentru Mine a omului, și apoi ferirea lor de păcat prin împlinirea iubirii Mele în ei, iubirea lor cea pentru Dumnezeu, poporul Meu, și numai apoi le-am spus: «Iubiți-vă unii pe alții precum Eu v-am iubit».

O, Israele al Meu de azi, o, tată, mare și plin de Dumnezeu cuvânt îți dau ție mereu cei ce iau de la Mine și-ți dau ție! O, poporul Meu, Eu așa lucrăm cu ucenicii, căci Tatăl vedea ce le trebuie lor în fiecare clipă, căci fiecare clipă naște din ea învățătură din Dumnezeu pentru ea, și uitați-vă voi în Scripturile Mele cele de atunci, că Eu grăiam lor după cum era fiecare clipă a lor înaintea lui Dumnezeu, ca să Mă cunoască ei de Dumnezeu prin adevărul și puterea cuvântului Meu, care-i învăța pe ei să Mă cunoască și să creadă în Mine, după ce vedeau că Eu sunt în ei și cunosc pe ale lor și dau să le povățuiesc pe ele, și asta înseamnă că Eu îi învățam pe ei cu

putere și nu cum îi învățau cei ce domneau peste ei ca niște împărați peste supușii lor, și îi învățam pe ei să nu se supere pe Mine dacă-i învăț după cum este statura lor și după cum voiam Eu să fie ea apoi înaintea Mea și înaintea oamenilor, care trebuiau să Mă vadă pe Mine în ei apoi, și nu tot pe ei.

O, poporul Meu, din om se naște învățătura Mea cea pentru el, căci Eu, tată, nu vorbesc de la Mine Însumi, ci precum văd și aud, așa grăiesc, și, iarăși, din Tatăl grăiesc apoi peste om, căci Eu nu fac voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis să-I împlinesc voia pe pământ și peste om. Amin. O, fiule învățat de Dumnezeu, învață, tată, să fii grăunte care putrezește, ca să iasă rod din el, căci cine nu se leapădă de sine ca să-Mi fie Mie asemenea apoi, nu poate să fie ucenicul Meu și nu poate să-Mi nască ucenici. O, e mare de tot învățătura Mea de peste tine. Iubește-L pe Dumnezeu din toată virtutea ta și vino și îplinește-Mă, ca să poți face faptă învățătura Mea, ca să te lași pe tine și să Mă iei pe Mine să Mă porți, iar tu să fii pământul cel nou, în care Eu Mă însămânțez, și să te fac prin rodul Meu în tine cerul cel nou și pământul cel nou să te fac, căci scris este: «*Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit*», și apoi să fim unul din altul, fiule. Amin.

O, poporul Meu, o, tată, învățătura peste cei ce Mă cred prin credința lor în Dumnezeu nu poți s-o pui peste ei cu cartea Mea în mână și din carte, și poți s-o pui așa cum am pus-o Eu, Care din viața Mea Îmi învățam ucenicii, nu din cartea cea de pe masa legii. Tu însă ai pe masa ta de la Mine dată cartea iubirii, nu cartea legii cea pentru păcat. Tu ai cartea venirii Mele la tine cu învățătura cea pentru viață veșnică și fără de păcat în ființa și în fapta ta și în iubirea ta cea pentru Dumnezeu și pentru om, și ai dată de la Mine pacea Mea așa cum o am Eu în Mine, tată. O, fiule, nu înțeleg nimic din Dumnezeu cei ce se fac învățatori peste oameni în numele Meu, zic ei. O, tată, omul nu trebuie supus, ci trebuie iubit, adică trebuie învățat, căci voi nu sunteți prin supunere unii sub alții fără Mine, ci sunteți prin chipul Meu din voi dacă sunteți.

O, dacă Eu îl pun pe om la masa Mea și dacă el nu pune peste el învățătura Mea ca să văd că pricepe de ce-i spun ceea ce-i spun, atunci el stă la masa Mea nu ca un fiu, ci ca un fur și ca un trădător. O, să nu stai la masa Mea ca un stăpân peste cei de la masă, ci să stai plin de Duhul Meu la masa Mea cea de venire, ca să semeni cu Mine, fiule, că iată, cel ce stăpânește peste supuși nu seamănă cu Mine, Care eram ca unul dintre ei între ucenicii Mei, și așa să fii și tu, fiule care stai la masa Mea de venire, ca să semeni cu Mine și nu cu lumea, tată. O, să n-ai în tine înțelepciune de om, ci să ai pe Dumnezeu cu smerenia Sa cea înțeleaptă, tată. Fiți atenți pentru iubire între Mine și voi, tată, că urât, urât de tot este la Mine omul semeț, cel care-i scoate omului ochii pentru greșeală! Urât la Mine este omul care se ridică păstor peste alt om când el nu este altfel decât acela! Ștefan, ucenicul Meu cel plin de la Mine cu glasul Duhului Sfânt peste biserică, și-a pus în inima sa să-și facă parte și el din lucrul lui cel de la Mine dat lui, dar nu se poate așa cu Dumnezeu, ci se poate prin jertfă întreagă și după fața ei cea curată, tată, căci dacă cineva nu poartă frumos și smerit ceea ce îi dau Eu să aibă, i se ia cele ce are, ca să nu strice prin ele, căci Dumnezeu în om dăinuiește când e vorba de dăinuirea în el a celor așezate de Dumnezeu, iar omul este trecător dacă nu îplinește așa, iar Eu pe ucenicul Ștefan l-am iubit și l-am luat lângă Mine lucrător apoi, ca să rămână neștirbită lucrarea lui făcută de la Mine peste biserică, căci Eu sunt Cel ce plătesc, și nu poate omul să-și ia pentru ceea ce lucrează el Mie.

O, vai vouă, cei ce v-ați așezat peste turma cea care

crede în Mine, vai vouă, celor ce nu folosiți pentru Mine tainele Mele pentru oameni, și le folosiți pentru voi și pentru slava și desfătarea voastră înaintea oamenilor! O, nu așa se lucrează în via Mea. Ștefan era plin de Duhul Sfânt, dar avea o greșeală, căci se iubea și pe sine, și a plătit aceasta, căci Eu nu l-am lăsat să pice în păcatul inimii lui. Iată ce vă povățuiesc, și cu putere Mă fac învățatură peste voi, nu numai prin cuvânt: Un lucrător de Duh Sfânt peste oameni, și care greșește față de conștiința altora, poate omori omul mai mult decât cel ce nu are pecetea Duhului Sfânt lucrător peste el. Aceasta vă descopăr Eu azi vouă, spre înțelepciunea Mea pentru voi, dacă vreți s-o luați în voi. Amin.

Și acum Mă întorc cu învățătura Mea peste poporul Meu. O, să nu moară omul prin tine, ci să învieze din păcat dacă tu lucrezi peste el pentru Mine în el, fiule; pentru Mine și nu pentru tine, tată. Tu să nu cauți daruri și plată de la Dumnezeu pentru lucrul tău de salvare a omului, ci să cauți darul umilinței, cu care Eu am lucrat pe pământ, cel mai mare dar, cea mai mare învățatură pe care i-o poți da omului, tată, căci Dumnezeu pe cel umilit nu-l poate urgisi. O, n-ai să găsești pe pământ nicăieri înțelepciunea Mea, ci numai pe a omului, tată, după cum și vezi că este pe pământ, iar Eu greu Mi-i mai păzesc pe ai Mei de amestecarea pe care o face omul când vorbește din dreptul lui Dumnezeu peste om. O, mare, mare înșelare e pe pământ, tată. Omul vopsit, care zidește temple înalte ca să vină oamenii în ele ca la Dumnezeu, acela știe cum să se vopsească, și își scoală oameni cu înțelepciune de om în ei și îi numește pe ei duhovnici mari și învățatori mari prin viața lor, care răsună din ureche în ureche cu vestea ei ca s-o audă oamenii că este, și apoi aceia lovesc de sub scutul lor lucrarea înțelepciunii Mele, așa cum biserica de azi a lovit în această înțelepciune a Mea prin duhovnicii din ea, pe care i-a numit ea mari pentru oameni, oamenii ei i-au numit mari, și nu Dumnezeu, căci Dumnezeu nu are drept, nu are voie să mai grăiască azi în biserică prin proorocii Lui. Păi decât să-și piardă, zic ei, stăpânirea peste oameni cei ce s-au așezat în numele Meu să-i stăpânească pe ei, mai bine să nu mai fie pe pământ duhul proorociei, care descoperă de la Dumnezeu, Dumnezeu mereu astăzi, așa cum am spus Eu că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul timpurilor, nu numai până la Rusaliile cele după cincizeci de zile de la învierea Mea, și de când cârmuitorii domnitori peste biserică spun că s-a încheiat revelația, lucrarea Mea peste om, și că le ajunge cea de până atunci, și iată, fac și aceștia ca iudeii care se băteau în piept când Eu am venit să le fiu Dumnezeu de la Tatăl născut, după cum le promisese Tatăl prin prooroci, și spuneau că ei au de tată pe Avraam și că au ca lege legea lui Moise și că după legea aceea trebuie să Mă judece, și așa au făcut, precum au spus. O, cine le-a spus lor, cârmuitorilor domnitori peste biserică, cine le-a spus lor să spună aceasta și să scoată din Scripturi făgăduințele Mele pe care le-am promis până la sfârșitul timpurilor să fie și să lucreze ele împlinirea lor prin duhul proorociei? Cine le-a spus acestora că Dumnezeu a terminat de grăit cu omul când Eu le-am spus tuturor celor ce Mă cred că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului?

O, poporul Meu, sfinții Mei sunt cei ce judecă lumea, după cum este scris, și de lângă Mine o judecă, și după faptele ei primește ea prin cuvântul sfinților Mei. Amin, amin, amin.

— **O**, învățătorule Doamne, Stăpân plin de duhul umilinței înaintea omului! Nu pot împărații pământului, nu pot cei ce domnesc peste neamuri și le stăpânesc pe ele în numele Tău, nu pot aceștia să facă așa

cum a făcut împăratul David când duhul proorociei a venit la el și i-a făcut lui cunoscută greșeala lui, și s-a pocăit David de greșeala lui, și nu în ascuns s-a pocăit. Iată ce înseamnă mărturisirea care ajunge de la pământ la cer prin multe urechi ca să fie ispășit păcatul pe pământ! Dacă Tu ai stat cu samarineanca și ai vorbit cu ea despre Tine și despre ea, de unde știe lumea toată aceasta ce ai vorbit Tu cu ea, și ea cu Tine? Tu ai spus la ucenici toată lucrarea Ta cu ea la fântâna lui Israel, Doamne, și a spus-o și ea apoi în cetatea ei, căci a prins de la Tine duhul mărturisirii faptelor ei, așa cum pe malul Iordanului veneau mulți și-și mărturiseau păcatele spre pocăința lor înaintea lui Ioan Botezătorul, care boteza cu apă spre iertarea păcatelor oamenilor care se pocăiau de ele în fața martorului Tău cel înconjurat de mulțimi la Iordan, martor care prin această lucrare a lui Te vestește pe Tine și zicea: *«Vine Unul după mine Care va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc și Care Își va strânge grâul în hambare, iar pleava în foc»*. O, Tu ești Domnul Cel plin de duhul dreptății și ești al celor ce sunt plini de Duhul Sfânt pe pământ, spre slava Ta și nu a lor, Mieluțule smerit.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta în lucrările Lui! Tu să iubești ca împăratul David pe Dumnezeu și duhul proorociei, care nu se va stinge și care trebuie văzut în biserică, fiindcă El cârmuiește biserica, și de la Domnul o cârmuiește pe ea, și vei fi neam împărțesc dacă vei lucra așa, și vei fi fiul lui David, precum Domnul a fost. Când Domnul dă să umble la rana Lui cea de la tine ca să I-o vindeci tu, o, nu te supăra pe El, ci miluiește-L ca David când El îți spune durerea Lui cea de la tine, ca să nu te doară apoi pe tine durerea Lui cea de la tine dacă nu I-o ridici. Arată-I Lui că știi să-L iubești și să-L vindeci de rana Lui cea de la tine. Împăratul David nu s-a supărat când duhul proorociei a venit spre el ca să-L vindece pe Domnul de rana cea de la unsul Lui, și atunci Domnul l-a miluit pe el dacă el L-a miluit pe Domnul cu pocăința inimii lui înaintea celui ce i-a vestit lui păcatul lui ca păcat, și a rămas David judecător pentru cei ce nu se pocăiesc și pildă de pocăință pentru tot omul de rând și pentru împărații de peste oameni. Așa și samarineanca, căci Domnul pentru păcătoși a venit, și Îl hulea pe El poporul iudeu că stă cu păcătoșii și cu vameșii și cu desfrânații, fiule. Păi dacă poporul iudeu n-a voit să stea cu El și să-L creadă de la Tatăl venit să-L iubească, El ce avea să facă? S-a aplecat Domnul să vindece omul păcătos și pocăit, învățându-l cum să se curețe, mărturisindu-Se pe Sine Dumnezeu înaintea păcătoșilor ca să-și mărturisească păcătoșii păcatele lor și să se facă fii ai lui Dumnezeu prin această putere dacă poporul ales n-a voit cu darurile Lui, ci numai slavă de-a gata a așteptat Israel de la Dumnezeu, așa cum până azi așteaptă.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta! Nu uita că pentru credința lui cea prea mare și prea mărită a fost de Dumnezeu numit Daniel om prea iubit și scump, de i s-au descoperit lui cele ascunse ale înțelepciunii lui Dumnezeu, Care descoperă pe cele nedesluite de oameni. O, ai grijă de harul lui Dumnezeu de deasupra ta și din mijlocul tău lucrător peste tine, căci harul acesta este lucrător de semne mari dacă știi să-l păstrezi și să-l crezi și să-l lași să lucreze pentru tine, căci aceasta este înțelepciunea așteptată de Domnul s-o ai tu azi pentru lucrările Sale. Tu trebuie să împlinești peste pământ tot ceea ce noi, sfinții Domnului, n-am împlinit, și așa vei desăvârși tu tot ceea ce lipsește la lucrarea de plinire a mântuirii oamenilor din toate veacurile prin venirea aceasta cu mare slavă de cuvânt la tine a Fiului lui Dumnezeu, Care te-a cuprins în venirea Sa așa cum și pe noi, sfinții Lui cei lucrători

pe pământ în vremea noastră, ne cuprinde acum cu venirea Sa cu ai Săi, cu sfinții Săi, pe cai albi, îmbrăcați în veșminte de in alb, curat, iar Domnul în veșmânt stropit cu sânge, precum este scris. Amin.

Și vom grăi lor astăzi, Doamne, și-i vom cuprinde pe ei în cuvânt, și vom privi la lucrul lor cu Tine și la lucrul Tău cu ei, căci vremea este să lucrezi, și e grea de tot vremea, căci cine este nedrept, iată, nedreptățește încă, și cine este spurcat se spurcă și mai mult, dar cine este drept, să facă dreptate mai departe, și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, Doamne al sfinților, căci plata Ta este cu Tine, și Tu ești începutul și sfârșitul oricărei lucrări pe care Tu o aduci pe pământ, și fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și să-l păzească, și prin porți să intre la Tine, iar altfel nu, căci cei ce lucrează minciuna trebuie să stea afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, după cum este plata fiecăruia, Doamne, precum este scris. Amin.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, cei ce iubiți ca El și ca sfinții Lui! Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, sfinții Mei îți întăresc credința și înțelepciunea ei, căci fără de înțelepciunea ei cea de la Mine pentru ea, nu e bună, nu e cu lucrare credința ta. Vreau să te îmbogățesc întru înțelepciunea credinței, ca să poți să te ridici deasupra încercărilor cele peste credința ta, căci cei ce au părăsit darul credinței în Mine și în tine că ești poporul Meu și că Eu sunt Dumnezeul tău, aceia au pierdut înțelepciunea Mea și s-au înecat în ei înșiși și s-au împotmolit de tot, și au ajuns de rușine dacă n-au ascultat de glasul Meu de peste ei de câte ori Eu îi învățam pe ei să nu judece calea Mea cea grea și pe cei cu Mine de pe ea, și iată, cei ce judecă sunt cei judecați, după cum este scris, și cad aceștia în nelegiuiri, și când cad, hulesc și defaimă, și apoi se zdrobesc în înșeși cuvintele lor ca într-o sabie care taie înapoi. Tu însă stai lângă foc, tată, că afară e frig și afară sunt cei ce iubesc lumea și minciuna, și nu pot aceștia să te iubească pe tine, cel lucrat de Mine și ținut cald în cuvântul Meu cel îngrijitor de fii. Pace ție! Și iarăși te voi îmbrățișa în ziua aceasta, după ce Eu voi privi peste lucrarea ta și peste ființa ta lucrătoare Mie, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Cu Duhul Meu Cel blând te cuprind iarăși spre sfârșitul zilei de învățătură, poporul Meu, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, tată. Învăță de la Mine, învăță, tată, de la Mine cum să fii, dar ca să înveți, trebuie să Mă întreb, ca să știi lucrarea cuvântului care te învață, că mulți pe pământ Îmi greșesc lucrând fără să înțeleagă bine adâncul învățaturii Mele. O, ce frumos, ce frumos te-am învățat Eu pe tine în toată vremea Mea de azi cu tine, dar e mare minune să știe omul să fie blând și smerit cu inima înaintea Mea, să fie păpușă sub mâna Mea cea lucrătoare, căci omul care citește rugăciunea sa când se scoală dimineața, Îmi zice așa: *„Luminează-mi, Doamne, ochii gândului și deschide-mi gura ca să învăț cuvintele Tale și să înțeleg poruncile Tale, și izbăvește-mă de toate cele lumești, și de sporirea diavolească izbăvește-mă! Cel ce ispitești inimile și răunchii, curățește-mă de toate întinăciunile sufletești și trupești, făcându-mă casă Duhului Tău Cel Sfânt, și-mi dăruiește cu inimă veghetoare și curată să trec toată noaptea vieții mele, așteptând ziua Ta, când vei veni să judeci și să plătești fiecăruia, Doamne, după faptele lui!”*.

O, poporul Meu, roagă-te, tată, și în miez de noapte, căci

rugăciunea de miez de noapte este mare, pentru că omul când păcătuiește cu inima și cu trupul se numește noapte păcatul lui, și omul trebuie să strige din noapte la Dumnezeu ca să-l scape de ea și de faptele ei, zicând: „Nu mă lăsa, Doamne, să adorm în noaptea păcatelor, în moartea păcatelor, ci luminează-mi ziua, ca să pot să mă mărturisesc pururea Ție, Doamne, și să nu mă lipsesc de binele Tău cel ceresc, ci izbăvește-mă Tu de toată îndrăznirea și nesimțirea cea impietrită și luminează mintea mea, pe care a întunecat-o pofta cea rea, căci eu ca un om am greșit, o, Doamne!”.

O, fiule, roagă-te cu lacrimi, tată, căci duhurile rele nu dorm nici ziua nici noaptea, iar dacă te rogi Mie să depărtez din calea ta duhurile rele, care dau să te poarte, tu să nu le tragi înapoi. Zi și noapte să veghezi să nu tragi spre tine duhurile rele, ci să le lași să plece, și să le cerți cu numele Meu apoi, urând lucrarea lor, căci greu de tot mai ies ele din om cu lucrarea lor după ce omul le face voia în duhul și în trupul său, și atunci omul trebuie să caute om curat de duh rău, ca să se roage pentru eliberarea lui de moartea aceasta, căci cel ce face lucrare rea și se roagă Mie să-l depărtez de răul acesta, nu mai are putere rugăciunea lui, căci drac pe drac se slujește, și nu se scoate drac pe drac, ci trebuie doctor pentru această minune, tată, căci Dumnezeu te învață să te rogi, iar diavolul te pune să făptuiești lucrarea lui și îți ia teama și îți ia veghea apoi, și iată, Eu sunt blând și smerit cu inima și te învăț lucrarea vieții, tată. Cel ce te învață și te îndeamnă la lucrarea vieții, acela este învățătorul tău, este doctorul tău, și este blând și smerit cu inima, și Eu te-am învățat să iei de la Mine pildă de viață și ți-am spus că Eu sunt blând și smerit cu inima, și de aceea sunt Eu Învățător.

O, poporul Meu, dacă Eu te învăț cu blândețe și cu smerenie și dacă tu nu te lași păpușă sub învățătura Mea, Eu nu mai sunt atunci Învățătorul tău, chiar dacă tu Mă chemi în rugăciunea ta și-Mi spui ce să-ți dau și ce să-ți fac și cu ce să-ți stau în ajutor. Adu-ți aminte cât de blând și cât de smerit te-am învățat Eu lucrarea păpușii, tată, și ți-am spus că păpușa nu poate nimic singură dacă nu o ia în mână păpușarul. O, Eu așa te voiesc pe tine. Te voiesc păpușă, tată, căci te-am cules dintre spini ca să te fac crin și să te fac trandafir și să reverseți tu în părți mireasma Celui ce-ți dă viață, tată.

Iată, poporul Meu, omului îi trebuie făcător și îi trebuie doctor, tată. Arhiepiscopul Meu Vasile a vindecat oamenii de ei înșiși și apoi i-a vindecat de lucrarea duhului rău și a certat pe duhul rău să iasă din oameni și să se ducă în loc fără de oameni la porunca sa, căci el era sănătos cu duhul Meu în el, și îl asculta pe el duhul rău din om și se supunea la cuvântul gurii lui, și biruia el duhul și trupul dușmanului omului și așa s-a arătat el slujitor al lui Dumnezeu pentru om, căci sfinții sunt cei ce judecă lumea, și după faptele ei primește ea prin cuvântul sfinților Mei. Amin, amin, amin.

— **O**, Învățătorule blând și smerit cu inima! Tu dai viață oamenilor cu învățătura Ta, dar oamenii sunt zăbavnici, Doamne, și zăbovesc să Te asculte așa cum Tu îi înveți. Și dacă oamenii sunt bolnavi de la duhul neascultării, care se face nepăsare de suflet în om, nepăsare de Dumnezeu în duhul, în trupul și în sufletul omului, noi, sfinții Tăi, ne-am sculat doctori oamenilor și am rostit depărtarea de lângă om și din om a duhurilor potrivnice din el și cu care omul Te ține pe Tine departe de el, de fața Ta în el, lucrare prin care omul nu mai este fiul Tău, ci este fiu pierdut. Mă scol eu acum pentru Tine și îi poruncesc duhului rău să mă asculte în numele Tău, că mă doare din cer și până pe pământ, și s-a adâncit în

duhul meu durerea care vine de la lovirea feței lucrării Tale de cuvânt peste oameni, Doamne, căci fața Ta este acum improșcată de cei ce au luat să lucreze defăimarea feței Tale, a lucrării venirii Tale cuvânt de înviere peste pământ. Vai de cei ce cad prin înseși roadele lor rele, și care se fac rană adâncă și lacrimi pe fața Ta și furtună peste bărcuța Ta, cu care umbli acum și-Ți împarți cuvântul învierii făpturii, cuvânt pentru nașterea din nou a lumii! Eu însă mă scol, Doamne, ca un arhieru plin de puterea Ta și spun cuvânt de împlinit:

Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui! Precum se stinge focul, precum se topește ceara la foc, așa să piară lucrarea celor ce fac păcat împotriva venirii Domnului și a lucrării Lui de cuvânt! Să se bucure cei drepti cu credința, căci Domnul va da cuvântul Său celor ce vestesc cu putere multă, după cum este scris!

Pentru ce, munți, pizmuiți muntele în care a binevoit Domnul cu lucrarea venirii Sale a doua oară cuvânt de la Tatăl pe pământ?

Poruncește, Doamne, puterii Tale, și toate puterile cerești așează-le la lucru și întărește lucrarea Ta de cuvânt de Duh Sfânt peste pământ acum! Ceartă fiarele, ceartă taurii și păzește pe cei încercați ca argintul, că minunat ești Tu între sfinții Tăi în cer și pe pământ! Să fie făcuți de rușine și înfrunțați cei ce grăiesc rele feței Tale, poporului de azi al cuvântului Tău! Întoarce-se spre rușine cei ce grăiesc peste lucrarea Ta, zicând: „Aha, aha!”.

Să dea înapoi și să ajungă rușinați cei ce umblă să facă de ocară venirea Ta și pe poporul Tău! Amin. Ieșiți, voi, diavoli, potrivnici, din oamenii care s-au supus întunericii voștri! Strivească-se lucrarea voastră cea cu fața ascunsă, și să se descopere, spre ocară voastră și a slujitorilor voștri, toată lucrarea cea vicleană cu care voi dați să puneți pată pe fața Domnului și a strălucirii venirii Lui! Mergeți la locurile voastre și așteptați acolo ziua Domnului, căci Domnul ispitește inimile și rărunchii și îi scoate din ascunzătoarea lor pe cei care vă slujesc vouă acum, înspinând ei fața cea slăvită a cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cu sfinții Săi, slăvindu-Se în cuvânt și judecând neamurile pământului și pe împărații lor! Mergeți în pământ pustiu de om, căci calea Domnului se slăvește și nu se împuținează! Amuțească gura și defăimarea de pe limba celor ce s-au sculat să lovească cu limba lor calea cuvântului lui Dumnezeu peste pământ și pe cei ce-L poartă pe Domnul! Amuțiți, voi, limbi batjocoritoare și dați loc puterii cuvântului lui Dumnezeu, care destramă toate facerile voastre! Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să se stingă și să se topească ei precum se stinge focul, precum se topește ceara la foc! Iar Tu, Doamne biruitor, să dai poporului Tău fața slavei cuvântului Tău, care îl povățuiește pe el prin suflarea gurii Tale, făcându-se ea glasul Duhului Sfânt peste pământ, din cer și până pe pământ. Amin.

O, popor sfințit de Dumnezeu ca să fii popor de sfinți înaintea venirii Lui! Stă în ascunzătoarea ei lucrarea duhului rău, căci cei ce leapădă de la ei cuvântul lui Dumnezeu, se fac ascunzătoare a duhului rău ca să sufle el cu disperare spre tine pentru salvarea lui, pentru dăinuirea lui când el își vede cursa aproape, dar credința ta și fapta ei să-ți fie cu putere, și Domnul va birui pentru El și pentru tine. Amin.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, cei ce iubiți ca El și ca sfinții Lui înaintea Lui! Amin, amin, amin.

— **A** cum, poporul Meu, deschide-ți, tată, urechea și mănâncă de la Mine înțelepciunea Mea, că Eu sunt blând și smerit cu inima, și sunt Învățător dacă sunt așa. Învăță să fii și tu învățător, ca să ai rod

cules înaintea Mea, și să ai pentru Mine și nu pentru tine, tată, căci pentru tine am Eu, și îți plătesc munca dacă-Mi lucrezi. Învață puterea rugăciunii sfinte, învață rugăciunea care se împlinește, tată. Învață-ți rugăciunea să se roage, ca să primești prin ea. Ia aminte la rugăciunea ta, dacă se împlinește, dacă o împlinești după ce inima ta o aduce Mie. O, să nu faci cu ochii rugăciunea, ci s-o faci cu inima, tată, căci dacă inima ta este bună, atunci și ochiul tău este, și se face ochiul tău cărarea spre inimă a rugăciunii tale, rostită cu cugetul tău. Cugetă la Mine și nu la tine, tată. Învață calea aceasta a rugăciunii, calea ta spre Mine și nu spre tine, fiule. E vremea rugăciunii, e vremea să te rogi cu lacrimi, și de aceea Eu te învăț puterea rugăciunii, puterea cea de biruință, tată. Eu sunt blând și smerit cu inima și de aceea pot să-ți fiu Învățător. Ascultă-Mă, tată! Fă-te păpușă, tată! Eu așa stau în mâna Tatălui Meu. Eu Mă dau ție trup și cuvânt. Ajută-Mă să te pot călăuzi apoi, poporul Meu. Învață calea Mea spre tine, tată. Iară și iară îți amintesc aceasta. Învață-te bine cu Mine și cu taina Mea din mijlocul tău, căci tainic stau în mijlocul tău ca să te ocrotesc, și prin povață împlinită de tine pot să te ocrotesc și nu altfel, poporul Meu. Lucrează, tată, înaintea Mea și înaintea omului, iar lucrarea ta să semene cu a Mea, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și sunt Învățătorul. Amin.

Pacea Mea o dau ție, poporul Meu! E mare taină și mare minune să înțelegi ce lucrare are cuvântul Meu. Pacea Mea e ca Mine. Tot cuvântul Meu de peste tine e pacea Mea, pe care ți-o dau. Nu precum îți dă lumea îți dau Eu. Lumea este amară, tată, iar Eu sunt Dumnezeu.

Ieșiți din lume, poporul Meu, iar Eu vă voi izbăvi pe voi! Ieșiți din lume, voi, cei ce voiți viața și nu lumea, ieșiți și fiți poporul Meu, și Eu vă voi izbăvi pe voi, și Eu vă voi da pășunea Mea, pășunea vieții, tată. Amin.

O, fiilor pregătitori de zile sfinte în grădinile Mele cu voi! Întăriți-Mi cărarea Mea spre voi, căci vine poporul la Mine după apă sfântă cu duh de Bobotează, tată. Învațați calea puterilor cerești spre voi și stați sub călăuzire pe cale, așa cum Eu călăuzesc spre voi puterile cerești ca să vă slujească în slujirea voastră cu Mine. Gătiți-vă duhul, toți gătiți-vă duhul! Duh din Duhul Meu să dați voi poporului care se adună la apă de Bobotează. Eu, Domnul, voi fi și voi rosti Duh Sfânt peste ape și cuvânt cu putere peste cei ce se adună la izvor. Pace vouă! Pace sărbătorilor sfinte cu voi! Amin.

Învațați pacea, fiilor! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2008

Praznicul Botezului Domnului

Duhul și Cuvântul sunt nedespărțite în întocmirea lucrării facerii. Domnul va lucra facerea pământului, scoțându-l din focul fărădelegii. Domnul învață poporul despre darul credinței sfinte, credința cea din dar. Pământul este Sodomă și Gomoră, foc și sânge și arde de nouă stânjeni, iar creștinul să-și sfințească drumul cu apă sfințită. Pilda păpușii e pilda creștinului ascultător.

Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra apelor, iar îngerul apelor vine și pune Duh în ape prin cuvântul rostit peste ape ca să se sfințească ele cu puterea cuvântului și cu harul cel de la Dumnezeu coborât peste cei credincioși, cărora Domnul le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credința lor, căci Eu, Domnul, așa am spus acum două mii de ani prin Duhul Meu din ucenici: «*Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit, iar câți L-au primit, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, adică celor ce*

cred în numele Lui, căci Cuvântul Care era la început S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, iar cei ce L-au primit au văzut mărirea Lui, mărire ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr», precum este scris. Amin.

Pace vouă, celor ce ați venit să luați apă de Bobotează, iar Eu, Domnul, vă învăț duhul credinței, ca să luați din duhul acesta născător de Dumnezeu în om și să-L puteți iubi pe Dumnezeu, căci nimeni nu-L poate crede pe El, decât cei care Îl iubesc pe El. Cel ce ia apă sfințită cu duh de Bobotează peste ea prin cuvântul cel rostit peste ape ca să se sfințească și ca să poarte în ele putere de curățire și de vindecare, acela crede apoi în apa aceasta și-i dă loc de cinste în casa lui și peste viața lui. Așa să faceți voi și pentru cuvântul care iese din gura Mea ca să vă curățească și să vă sfințească apoi și să vă călăuzească dacă-l veți lua să-i dați loc de cinste în inimile voastre și peste viețile voastre apoi, căci precum Duhul, pe Care nu-L vedeți că Se poartă peste ape în ziua aceasta ca să le sfințească la cuvântul rostit peste ele, precum credeți în Duhul, Care sfințește apele fără să-L vedeți pe El, tot așa și cuvântul Meu, pe care nu-l vedeți, dar îl auziți după ce el iese din gura Mea ca un râu mare, așa și el spală omul pe dinăuntru lui și pe dinafara lui dacă omul știe să-l creadă, iubindu-L cu putere pe Dumnezeu, Care dă viață din viața Lui omului dacă el poate să creadă așa cum crede în puterea apei sfințite prin cuvânt și prin Duhul Sfânt la rostirea cuvântului care cheamă pe Duhul Sfânt peste ape. Amin.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și Acesta era întru început la Dumnezeu, și toate printr-Însul s-au făcut. Când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, pământul era fără chip și pustiu, și era întuneric peste adânc, iar Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Atunci Cuvântul, Care era întru început, a rostit cuvânt prin Duhul, și toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, și întru El era viață, și apoi, acum două mii de ani, Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, plin de har și de adevăr, precum este scris despre slava Mea cea de la Tatăl. Amin.

O, nu e greu să creadă omul în cuvântul Meu, care a făcut cerul și pământul la început când pământul era fără chip, când era netocmit și gol. O, nu e greu să creadă omul în cuvântul Meu care se purta pe deasupra apelor la început și a scos apoi pământul din ape. Iată, omul crede în apa sfințită cu duh de Bobotează, dar trebuie și să știe cum se sfințește ea. Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra ei, iar cuvântul lui Dumnezeu așează peste ea sfințire și putere de cuvânt și de tămăduire și de credință. Amin. Și precum Duhul lui Dumnezeu nu este văzut, așa și cuvântul lui Dumnezeu, dar iată, trebuie să înțeleagă omul că Duhul fără de rostire de cuvânt nu poate să lucreze, și acestea sunt nedespărțite în întocmirea lucrării facerii, iar ca să creadă omul în Duhul și în Cuvântul Care era la început, am venit Eu acum două mii de ani și M-am făcut trup, M-am arătat oamenilor plin de har și de adevăr ca să-l ajut pe om să creadă și să vadă Duhul și Cuvântul Care era la început și prin Care toate s-au făcut din tot ce s-a făcut. Și iarăși, spre sfârșitul tainei lui Dumnezeu, ca și la început, Eu, Domnul, Cuvântul Cel de la început, Care era Dumnezeu, iarăși lucrez ca la început, căci pământul este fără chip și este gol, și Eu îl voi scoate pe el din foc, așa cum l-am scos din ape la început, căci foc este acum pe pământ, foc al fărădelegii, și în care toți oamenii ard, efa care iese la priveală, și în ea fărădelegea a tot pământul, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra focului așa cum la început Se purta pe deasupra apelor pe când

pământul era fără chip. Amin.

Duhul Meu Se face cuvânt peste voi, cei adunați la apă de Bobotează și vă învață duhul credinței, iar credința este cea care nădăjduiește, tată. Voi, care sunteți poporul Meu, poporul acestui duh și al acestui cuvânt, și, iarăși, voi, care ați venit să vedeți pe poporul Meu și lucrarea Mea cu el, Eu, Domnul, vă învăț în zi de duh de Bobotează darul credinței sfinte, credința cea din dar. Amin.

O, fiule care crezi, o, poporul Meu, și tu, omule care vrei să crezi și tu! O, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu te-am învățat că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, nu, tată, nu. În lumea aceasta este numai păcat, numai foc, tată, foc al fărâdelegii, în care se mistuie viața fiilor oamenilor și a urmașilor lor, tată. În lume este Sodomă și Gomoră, din care Eu Mi-i scot pe cei ce sunt ai Mei, iar ai Mei sunt cei ce Mă iubesc crezând în făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou, și cu care Eu pot să lucrez acestea și să dau chip pământului, care arde acum de nouă stâneni și care este plin de sânge, peste tot sânge, tată, căci lumea nu știe să facă nimic bun, nimic decât păcat și sânge, de nu mai are Domnul loc pe pământ să-și odihnească pasul pe loc curat, iar omul sfânt și iubitor de Dumnezeu trebuie să-și facă parte când merge pe pământ, trebuie să-și stropească pașii și cărăruța sa cu apă sfințită cu putere de cuvânt și să-și facă vad ca să mai poată merge, căci chipul Meu în om se pierde prin ape tulburi, așa cum omul care-și vede chipul în apă curată nu și-l mai poate vedea dacă apa se tulbură din pricini fel de fel, și așa este pe pământ, numai ape tulburi sunt pe pământ, numai pustiu de Dumnezeu peste tot, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra și scoate la priveală pe cel curat cu credința și cu fapta și-i dă lui putere să se facă fiu al Său, născut de la Dumnezeu pe pământ, și aceasta lucrez Eu, Domnul, cu harul cuvântului Meu din vremea aceasta: cer nou, pământ nou și om nou, și apoi Ierusalim nou din loc în loc, patrie a Mea pe pământ, a Mea și a celor ce iubesc patria Mea, ieșind din lume pentru ca să-L primească pe Domnul ființă a lor, Făcător al lor, căci veacul acesta trece, și rămâne Domnul și fiii Săi. Amin.

Cu duh de Bobotează Mă fac azi Învățător ca să vă învăț lucrarea credinței care-l ajută pe om să se nască din nou, din cuvântul lui Dumnezeu cel născător de om nou, și precum apa ascultă de Duhul și de cuvântul Meu cel rostit peste ea pentru har peste ea, tot așa și omul poate să asculte dacă voiește, căci nu de la Mine, ci de la om vine această putere pentru el, și pentru Mine peste el apoi, așa cum i-am spus Eu celui cu betesug, care M-a rugat și Mi-a spus: «Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești», iar Eu i-am spus lui: «Voiesc, curățește-te!», lui i-am spus să se curățească, și apoi Eu să-i dau, și să Mă dau lui să Mă poarte. Amin.

O, popor credincios, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu ți-am spus că locul împărăției Mele este înăuntrul tău, iar dacă tu n-o porți înăuntrul tău cu toate podoabele ei, ci o aștepti pe ea în lumea aceasta netocmită și fără chip, dacă tu crezi pământește în Mine, umblând să Mă înțelegi așa, atunci diavolul, stăpânitorul lumii, îți scrie necredință în Dumnezeu, tată. O, să nu crezi pământește în făgăduințele Mele cele pentru tine, că nu pentru lume le-am rostit, ci pentru tine, tată, iar tu trebuie să lucrezi la împlinirea lor, căci Eu te-am scos din lume ca să nu fii ca ea, ca să nu fii din ea și ca să nu guști din vinul ei, tată, să nu guști din ea nici cu duhul, nici cu trupul, nici cu sufletul, fiule. O, uită-te la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani cum se clătinau, căci nici ei nu credeau altfel în Mine, ci credeau tot pământește, și așteptau să fiu Eu Împărat peste

neamuri, iar ei să fie lângă Mine dacă Eu voi împărăți cu puterea pe care ei au văzut-o în faptele Mele mari, în semnele vindecării oamenilor și ale învierii morților, tată. Iuda nici când s-a sculat în ziua vânzării Mele n-a crezut că face rău, căci el credea în Mine pământește, ca într-un om cu putere, ca într-un Dumnezeu pământesc, dar Eu n-aveam nimic, nimic în lumea aceasta, decât pe mama Mea și pe ei, pe ucenicii Mei, și aceia erau împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Acolo unde sunt Eu cu ai Mei, acolo este împărăția Mea pe pământ, și iată, ea nu este din lumea aceasta, poporul Meu.

O, Eu voiesc, poporul Meu, ca tu să fii ucenicul Meu duhovnicește și nu pământește, tată, că Eu ți-am lăsat Evanghelia Mea cea de atunci, și, iată, iarăși, cea de acum, ca să știi să-Mi fii cu duhul și cu credința cea sfântă, nu cu cea pământească să-Mi fii ucenic, că Eu cu ucenicii cei de atunci n-am putut decât să Mă întorc iarăși la Tatăl și să-i învăț fără Mine lângă ei aieva, ca să poată ei apoi pricepe duhovnicește Scriptura cea despre Mine, și peste ei s-o înțeleagă ei pusă, nu peste alții mai întâi, și ca să înțeleagă ei lucrarea Mea cea tainică, cea lăuntrică în om, și le-am spus lor: «Acum vă este de folos să Mă duc la Tatăl, ca să vină Duhul la voi, și El să vă învețe». O, nu le-ar mai fi fost de folos să rămân cu ei, căci cu Mine lângă ei se îndoiu în făgăduințe și le înțelegeau pământește, fiindcă erau pământești și cu mintea și cu credința, și de aceea le-am spus Eu că le este de folos să Mă duc iarăși la Tatăl, dar le-am mai spus și că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și nici aceasta n-au înțeles cum vine, căci cel ce nu înțelege duhovnicește și cerește pe Dumnezeu cu omul, acela se îndoiește, tată. O, n-am avut înainte de învierea Mea, n-am avut pe cine să Mă sprijin, n-am avut decât pe mama Mea și pe Ioan și pe Iacov, căci ceilalți au fost îndoielnici și fricoși, și apoi Eu am căzut sub vânzare, și apoi ucenicii Mei au rămas fără Mine, și Eu am fost dat spre jertfire, iar după ce am înviat și iarăși M-am suit la Tatăl, le-am trimis apoi lor pe Duhul, și de la El au știut ei apoi ca Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, te învăț harul credinței care te ține în Mine și care Mă ține pe Mine în tine, tată. Ai grijă cu credință, tu, cel care crezi această venire a Mea acum pe pământ cuvânt și trup tainic, ai grijă, tată, să nu te osândească pe tine cuvântul cel rostit de tine, rostit oricum, fiule. Te povățuiesc să fii păpușă pentru credință și pentru fapta ei, căci păpușa face tot ce face păpușarul cu ea, și e mai credincioasă decât un om viu, căci face, tată, dacă este purtată de păpușar. Dar mai mult și mai mult ai grijă să nu te osândească pe tine cuvântul cel rostit de Mine peste tine, fiule, căci acela este cuvântul lui Dumnezeu, tată.

O, poporul Meu cel de demult al Meu! Te chem, tată, și pe tine la învățat. Te chem iarăși, fiule. Te chem, tată, să înțelegi ceea ce n-ai înțeles când am venit la tine, când ai venit la Mine ca să auzi și ca să lucrezi. O, că n-ai putut, tată, la vreme să fii păpușa Mea, ci am fost Eu păpușa ta, ca să-ți arăt lucrarea păpușii, tată, și să înveți apoi, că M-am lăsat sub voia ta, și nu ți-a prins bine voia ta, și iată, și azi, nu numai ieri, ci și azi Mă face lumea mincinosul, tată, că Eu n-am avut până acum în tine ucenici pe care să Mă sprijin, iar pentru șovăiala ta în lucrarea Mea Mă face lumea desfrânatul și mincinosul și Îmi zice omul, și zice că nu sunt Eu cuvântul acesta de înviere și că e omul, și zice că purtătorii Mei nu sunt ei fiii lui Dumnezeu așteptați de Scripturi ca să fie, și că biserica lumii ar fi cea care este a Mea, dar dacă ea nu duce viață sfântă și nici iubire de Mine nu are, cum este ea slujitoarea Mea? Cu gura, tată? Cu haina, tată? Cu mersul ei în temple înalte și atât?

O, Mie Îmi place în om să locuiesc, că Eu pentru asta am zidit omul, iar voi zadarnic zidiți temple mari ca să intrați în ele și să chemați pe oameni la voi dacă voi nu sunteți temple ale lui Dumnezeu, temple ale Duhului Sfânt, așa cum este scris pentru biserica lui Hristos, o, slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste mulțimi. Dumnezeu are nevoie de voi, nu de temple de piatră, căci templul din Ierusalim, în care Eu intram, s-a surpat piatră de pe piatră și n-a mai rămas nimic, nimic din el, dar Eu am spus acum două mii de ani despre vremea aceasta a Mea cu poporul Meu cel ales din români și am proorocit zicând: «*Vine vremea ca adevărații închinători să se închine în duh și în adevăr*», adică în Dumnezeu, nu în temple înalte, ci în case mici, în cămăruțe care să-i cuprindă pe ei cu taina rugăciunii lor și cu jertfa Mea cea pentru ei în fiecare zi, ca să fie ei sfinții Mei, căci sfințele Mele se dau sfinților, precum este strigarea bisericii pentru cei ce se împărtășesc cu trupul și sângele Meu spre viața lor în viața Mea purtată pe pământ. Pe vremea primilor sfinți era frumos de tot, așa cum și azi Eu, Domnul, aștept iarăși să fie peste cei credincioși Mie, că mergeau apostolii cei sfinți și așezau preoți prin cetăți chiar dacă într-o cetate nu erau decât doi sau trei sau patru încreștinați, dar aceia primeau pe Domnul pe masa lor și se hrăneau cu El în taină, și era strămtorare pentru biserica Mea, nu ca peste biserica lumii, care se urcă pe înălțime la îndemâna oricui vrea să intre în ea și la masa ei. Păi dacă ea e biserica lumii, cine să intre decât lumea în ea?

O, poporul Meu de azi, lucrează, tată, biruința ca Mine, că Eu am biruit lumea, și învață-l pe cel ce vine să te vadă pentru că ești al Meu și spune-i cum să biruiască și el lumea, că nu prin altfel de putere, ci prin duhul cel umilit în om se biruiește lumea, și acest duh te învață să stai în Dumnezeu, nu în lumea aceasta, și te învață să te umilești ca El, și atunci lumea nu-l mai iubește pe omul care lucrează așa, și așa iese omul din lume, nu altfel, tată. Omul cel fără Dumnezeu în el nu poate purta înfruntare, nu poate sta de bunăvoie sub înfrângere, și acest duh potrivit umilinței se numește lume în om, om nelepădat de lume pentru împărăția lui Dumnezeu în el, dar cel ce se biruiește pe sine pentru împărăția Mea în el, acela are dușmani casnicii lui, apropiații lui, pe cei ce sunt învățați cu el, iar aceia îl dușmănesc pe el dacă el se face locaș al Meu între casnicii lui. Iată, tot ce este crezut învechit îl supără pe om, și el caută totul nou peste el, chiar și când e vorba de casnicii lui, care se ridică unii împotriva altora când e vorba de Dumnezeu în om, darămite Eu, Domnul, cum să nu grăiesc cu cuvântul ca să le fac pe toate noi, și care aduc bucurii veșnice, nu omești așa cum caută omul prin cele proaspete prin care le aruncă pe cele de el crezute învechite chiar și când e vorba de casnicii lui, de apropiații lui.

O, poporul Meu, omul îndumnezeit nu este primit de cel neîndumnezeit și nu este crezut cu Dumnezeu în el, dar Eu, Domnul, întăresc cuvânt de Bobotează peste ape și Mă dau omului ca să-i curăț mintea și să-i întăresc credința și să-i spun:

Duhul lui Dumnezeu Se poartă peste ape ca să le umple de putere curățitoare de toate câte vatămă pe oameni și care sunt făcute de oameni și de diavoli.

Se sfințește apa de Bobotează prin Duhul și prin Cuvântul lui Dumnezeu, și cu ea să-și lucreze cei credincioși vad pe pământul cel plin de foc și de fum, că nu e cu puțință să treacă omul pe lângă foc și să nu se ardă și să nu miroasă a fum!

Să se sfințească apa de Bobotează, cu putere curățitoare de minte pentru om, căci mintea trebuie trecută prin sită deasă ca să poată să primească pe Domnul în ea, și apoi harul

credinței sfinte pentru toate lucrurile Domnului cu omul, căci împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul omului dacă este, și nu în lumea aceasta este ea! Amin.

Pace vouă, celor veniți la praznic de Bobotează, la apa cea sfințită cu putere de cuvânt! Duhul lui Dumnezeu Se poartă peste ape. Duhul Domnului Se coboară peste cei ce se vor da Lui locaș, și apoi se văd roadele Lui în cei umiliți ca și El. Amin.

Cu duh de Bobotează te-am înfășurat azi, poporul Meu cel învățat de Dumnezeu. O, fă-te, tată, pildă de împărăție a cerurilor înaintea oamenilor! Arată-le oamenilor păcatele ca să știe ei că sunt păcate, că n-au oamenii învățatori pentru împărăția Mea în om, împărăție care n-are nimic în lumea aceasta precum nici Eu nu am. Te-am învățat, tată, ca să audă și omul de pe pământ hrana de viață făcătoare în om de pe masa ta dacă omul ia ca s-o pună pe masa sa de hrană. O, să nu crezi în Mine pământeste, și așa să-l înveți pe tot omul care vine la tine după Mine, tată. Tu să fii învățator de viață veșnică în om, precum Eu sunt, poporul Meu, și să fii asemenea Mie, și Mă vei vedea cum sunt, iar Eu voi fi asemenea ție apoi, și lumea va vedea această minune, venirea Mea la tine, căci tu ai venit la Mine și ești, iar Eu am venit la tine pe pământ și sunt Cel ce sunt, și iată, de pe masa ta Mă dau cuvânt de Duh Sfânt peste oameni, și-i chem la Mine pe cei ce vor să fie asemenea Mie și locaș al împărăției Mele în ei apoi. Amin.

Pace vouă! În duh de Bobotează vă stropesc îngerii cu apă sfințită. Sfinții și îngerii beau apă de Bobotează lângă voi, ba și cei adormiți vin și beau și-și ostoiesc durerile și dorul, până ce Eu voi stinge dorul lor.

Duhul Domnului vă înmiresmează cu darurile Lui. Eu, Domnul, am rostit pste voi cuvântul Meu: Pace vouă!

La început a fost cuvântul, și Eu am fost Cuvântul Cel de la început, și iarăși zidesc prin cuvânt, și lumea Mă va vedea și va crede văzând, iar cei credincioși Mie vor lua cununa credinței lor și mângâierea Mea vor vedea, căci Eu sunt mângâierea celor ce cred în Mine cu putere, cu Duh Sfânt și cu putere, poporul Meu, și tu vei fi cel mângâiat pentru credința ta, pe care Eu ți-o înmulțesc ca să ai credință, tată, și ca să am Eu credință în tine, pentru împlinirea a toate câte Eu voi împlini prin Duhul Meu și prin cuvântul Meu cel ziditor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2008

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Taina și puterea botezului cu Duhul Sfânt și cu foc. Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat să fie vase purtătoare de Dumnezeu. Omul care nu are mintea curată nu are nici ochiul curat. Boala trupului este înger, iar boala duhului este diavol.

În duhul sărbătorii de Bobotează Eu, Domnul, întâmpin iarăși pe poporul Meu, căci sărbătorile Mele și ale sfinților Mei s-au făcut și se fac cărări de coborâre ale Duhului Meu Cel învățator peste fii, și iată, Ioan, nașul Meu de botez, așteaptă la hotarul dintre zi și noapte ca să Mă mărturisească pe Mine și pe poporul Meu în cer și pe pământ, sus și jos, așa cum tot cerul de sfinți așteaptă. Amin.

Ridicați-vă, voi, porți, că Eu iarăși intru în carte cu sărbătoare de Bobotează, că voiesc să se boteze în cuvântul Meu toți cei ce cred în venirea Mea cea de acum, căci cel ce este botezat, este cel ce este credincios Ființei Mele cea de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și lucrării cuvântului Meu, cu care am coborât și cobor pe pământ, și apoi să-i spun celui ce Mă aude prin porți, să-i spun să se boteze în cuvântul

Meu, în Duhul Meu, după cum Ioan, botezătorul Meu, a spus la Iordan celor ce veneau la el, le-a spus: «*Pocăiți-vă!*». Amin, amin, amin.

— **O**, Dumnezeu Miel, eu numaidecât am intrat în cartea Ta cu poporul Tău, căci aștept aceasta ca unul plin de dor și de duh mărturisitor, că nu e fericire mai dulce în cer pentru sfinții Tăi ca și aceea de a putea să Te mărturisească ei din cer pe pământ prin venirea Ta cea de acum cu sfinții Tăi. Și eu, ca și Tine, tot așa și eu îi spun poporului Tău și la tot omul care ne ia de pe masa nunții Tale de cuvânt, le spun la toți care aud din cer glasul Fiului lui Dumnezeu, trâmbița pentru înviere, le spun să se boteze în cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă eu le-am spus la cei ce veneau spre mine la apa Iordanului pentru botez, le-am spus: «*Pocăiți-vă! Eu unul vă botez cu apă spre pocăință și spre iertarea păcatelor prin pocăința voastră, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și este Cel mare, și Acesta va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*».

O, cum să facem, botezătorule Doamne, cum să facem, Doamne, să-l aducem pe om la pocăință, și apoi la botezul cu Duhul Sfânt? Când eu propovăduiam în deșertul Iudeii împărăția lui Dumnezeu, care se apropia de iudei ca să-i cuprindă în ea, chemam la pocăință pe cei ce mă auzeau, și venea Ierusalimul și Iudeea și împrejurimile Iordanului, iar eu îi botezam cu apă pe cei ce-și mărturiseau păcatele cu pocăință, dar am văzut și pe farisei și pe saduchei că veneau la botez, iar eu, văzându-i vicleni, i-am oprit și le-am spus să facă roade vrednice de pocăință dacă nu știu să se pocăiască pentru botezul cu apă, iar dacă ei se bizuiau în chip fățarnic pe Avraam, i-am înfruntat și le-am spus că Dumnezeu poate să ridice lui Avraam fii chiar și din pietre, și i-am numit pe ei pui de năpârcă, și pe drept i-am numit așa pe cei ce credeau că vor scăpa oricum de mânia ce va să vină peste cei ce și-o lucrează pe ea și nu salvarea lor, iar apoi ei s-au dus într-ale lor nelepădându-și păcatul din ei, păcatul semeției și al ne iubirii de Dumnezeu, păcatul cel din strămoși, și cu care poporul iudeu dădea la moarte pe cei drepti din el ca să-și facă ei loc cu împărăția lor sub numele de fii ai lui Avraam, dar ei erau pui de năpârca, Doamne, căci când Tu ai venit pe pământ, ei Ți-au păzit viața ca să Te omoare chiar din vremea prunciei, Doamne, dar au făcut ei aceasta după ce Te-au aflat de la mine, căci Tu ai ieșit și Te-ai arătat și Te-ai mărturisit apoi și pentru salvarea lor, iar ei Te-au dat la moarte apoi prin păcatul hulei și al vânzării, Doamne.

O, eu grăiesc poporului Tău de azi cuvânt de iubire pentru Tine, Învățătorule al meu și al lui, iar Tu binecuvintează acum cuvântul meu!

— **A**min, amin, zic ție, botezătorul Meu, Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, iar tu vestește această taină și putere a botezului acesta, vestește-o poporului Meu de azi. Amin.

— **D**omnul Iisus Hristos este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Apropie-te de mărturisirea mea, popor născut din cuvântul lui Dumnezeu, căci botezul cu Duhul Sfânt a lucrat cu putere, și la vedere a lucrat după ce Domnul S-a dus la Tatăl și Și-a lăsat ucenicii la lucru ca să așeze ei biserica Domnului pe pământ, iar Duhul Sfânt Se desăvârșea în cei ce veneau la pocăință și apoi la apa botezului spre iertarea păcatelor lor, și erau cuprinși în Duhul Sfânt cei ce se botezau în numele lui Hristos. Dar cum aceasta? O, ferice și iar ferice de acela care știe să vină la Dumnezeu, că acela este cel ce se pocăiește mărturisindu-și toate păcatele,

toată moartea din el, spălându-se de ea prin pocăință și prin apa care mărturisește de pe pământ, și apoi acela se unește cu lucrarea Duhului Sfânt, făcându-se vas nou, om nou, iar Duhul mărturisește apoi din cer și Se slăvește cu semnul Lui în cel botezat cu Duhul Sfânt, și iată, Domnul S-a dus la Tatăl pentru ca să-L trimită pe Duhul Sfânt și să Se coboare El în cei ce se curăță de sine ca să intre în ei Duhul Sfânt, împărăția lui Dumnezeu cu toată slava ei, cu Duhul Sfânt al ei, duhul sfinților împărăției cerurilor pe pământ, și iarăși spun: Ferice celor ce știu să vină la Dumnezeu, că aceia fiii lucrării Duhului Sfânt se vor face, și se vor chema așa apoi. Amin.

O, popor al Mielului Cel junghiat! Sângele Lui îl spală de păcat pe cel ce știe ce înseamnă nașterea cea din cer, nașterea cea din pocăință și din botezul cu Duhul Sfânt. O, uită-te bine în mijlocul tău și vezi! Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat să fie vase purtătoare de Dumnezeu. Dacă ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului pentru ca să-Și facă El cu ea fii ai împărăției Lui pe pământ între oameni, fii povățuiți și crescuți cu Duhul Sfânt, scoală-te și te fă pui de Dumnezeu, căci fariseii și saduchei erau pui de viperă când se îndreptau spre botezul cu apă la Iordan fără ca ei să-și spele în apă și în mărturisire cu pocăință păcatele lor cele ascunse, și prin care ei mușcau pe furiș, dar duhul proorociei i-a vădit pe ei cum sunt și i-a scris în cartea vremii. O, înțelepțește-te din pilda aceasta și învață puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care vedește răul din om ca să-Și curețe Luiși arie în om dacă omul știe să înțeleagă cum poate să-L aleagă pe Dumnezeu lucrător în el, lucrător cu Duhul Sfânt în cel ce-și descarcă sarcina sa ca s-o ia pe a Domnului s-o poarte apoi.

O, fiule al acestui cuvânt, o, pui de Dumnezeu, dacă ai păcat asupra Duhului Sfânt, Cel din mijlocul tău lucrător pentru tine, și nu știi că ai acest păcat, eu îți spun că-l ai. Scoală-te, dar, și te curățește prin pocăința cea cu umilință lucrată, căci Domnul te așteaptă să fii purtător de Duh Sfânt, Duhul Care mărturisește din cer în cei ce se botează în El. Scoală-te ca să te botezi cu acest botez, căci botezul acesta s-a făcut râu mare peste tine ca să se boteze în el toți cei la care ajunge acest râu de botez, iar tu ai acest râu. Mulți în tine, popor credincios al acestui cuvânt de venire a Domnului, mulți în tine nu știu puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care lucrează apoi din om, însemnându-l pe el botezat. O, ție îți trebuie putere de pocăință, fiule, iar pentru această minune îți trebuie minte-minune, iubire-minune, temere de Dumnezeu-minune, și-ți trebuie credință-minune, credință ca a lui Avraam, care a crezut nestrămutat că Domnul a venit la el, la masa lui și în viața lui. O, dacă nu vezi bine lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul tău, ai încă păcat împotriva Duhului Sfânt. Dacă nu știi să te cunoști în acest păcat, poți să înțelegi singur. Curge din tine răul Duhului Sfânt între frate și frate și în părți spre cei străini de viața lui Dumnezeu? Înțelegi tu voia lui Dumnezeu peste tine precum în cer pe pământ? Are Domnul de la tine rod de Duh Sfânt? Ai tu rod de-al Domnului în tine și în jurul tău? Ești blând și smerit cu inima ca Domnul tău? O, eu te învăț minte și te învăț pocăință. Caută să vezi dacă nu cumva ai lovit în cărarea Domnului spre tine, dacă nu cumva ai fost apoi ascuns cu aceste lovituri, iar când Domnul ți le-a spus n-ai voit să te curățești ca să fii curat și apoi credincios așezării Lui cu care stă înaintea ta. Te-a povățuit Domnul să vii la El cu fratele tău, pe care l-ai doborât de la lucrarea inimii curate între frate și frate, între Dumnezeu și creștin, că iată, Domnul îl plânge și azi pe poporul cel de demult, cel din vremea trupului lui

Verginica, popor care n-a venit la pocăință când a greșit față de lucrarea Domnului între frate și frate, față de credința și statornicia sa și a fratelui său.

Vine Domnul la tine cu multul și te îndeamnă să te botezi cu Duhul Sfânt, Care-l face nou pe om mai mult decât apa care mărturisește de pe pământ. O, spală-te în vasul acesta, popor de demult al acestui cuvânt, și tu, cel de azi popor al Domnului, dar să auzi ce-ți spun. Tu trebuie să fii popor frumos prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se sălășluiește în cei curați de sine și de păcat împotriva fraților lor. O, lasă-te spre frumusețea feței Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt Se revărsă când El este, și acesta este semnul celor curați pentru Duhul Sfânt, Care Se dovedește prin rodul lor cel adus lui Dumnezeu, rod de ucenici pentru Duhul Sfânt pe pământ. Amin.

O, Doamne, să se curețe poporul Tău cel de demult al acestui cuvânt și cel de azi popor al Tău de peste tot, să se curețe de tot ce Te îndurerează și să învețe el lucrarea aceluiași duh în ei, lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, mult aș mai grăi, Doamne, o, mult aș mai îndemna eu pe poporul Tău spre botezul cel de la Tine! De peste tot, pe unde ai Tu fii credincioși venirii Tale cea de acum, aș vrea să se strângă poporul într-o unire de Duh Sfânt, și așa să-și cunoască el lucrarea sau nelucrarea, curăția sau necurăția inimii frate pentru frate, și așa să se boteze el apoi în puterea Duhului Sfânt, lucrător cu multul, Doamne, prin duh de biserică peste cei ce se nasc din El pui de Dumnezeu, puii Duhului Sfânt, rod al Duhului Sfânt, Duhul Care naște biserica lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, îți văd durerea, botezătorul al Meu, căci Noi suntem fiii durerii, și de aceea suntem. Hai să Ne așezăm sărbătoarea de azi, și apoi vom grăi mai aprins cu poporul Meu de azi. Amin.

Poporul Meu, mergi, tată, acum, în căminul trâmbiței Mele cu rugă și cu laudă pentru ziua de sobor a botezătorului Meu Ioan. Mergi, tată, și așează acolo zi de slăvire, zi de duh peste acel așezământ sfințit de cuvântul Meu acum, cămin nou-născut, cu lucrare de nou Ierusalim așezată peste el. Amin. Vom veni apoi înapoi pe colină și vom zidi peste tine lucrare de Duh Sfânt, și apoi vom scrie toată cartea zilei, tată, că e de lucru peste statura cea întreagă a poporului Meu de peste tot. O, mult lucru e de lucrat, mult, tată, mult pentru fața și viața cea întreagă a poporului Meu de peste tot.

Voi, copiii din porți, sunteți sub greu, tată, căci poporul nu știe să-și facă bine curățirea sa. Cei ce știu să stea bine lângă voi, aceia sunt cei mai crescuți și cei mai de folos Mie și vouă sub sarcina Mea cea de azi cu voi. Iată, taină mare îi spun poporului Meu de peste tot: Cel ce nu știe sau nu poate să lucreze la împărăția Mea, care se zidește și care zidește acum pe pământ, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om. Aceasta este ceea ce vom lămuri astăzi prin învățatura cea sărbătorească de azi, în duh de Bobotează lucrând aceasta. Amin.

Pace și duh de Bobotează las Eu peste creștetul și peste inima poporului Meu, și Îmi voi învăța iarăși poporul, căci sunt Domnul Învățătorul. Amin, amin, amin.

*

Din nou Mă așez în cartea Mea de azi cuvânt de învățătură peste fii, căci Eu prin Scripturile cele de acum două mii de ani am spus că n-am venit să judec, ci să

mântuiesc am venit, și prin puterea învățurii Mele peste fii să-i învăț pe ei lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, copii care-Mi stați porți ale Mele spre poporul Meu și spre om, peste tot pe unde pot Eu să ajung să-l povățuiesc pe om cu minunea aceasta: cea de a doua venire a Mea de la Tatăl pe pământ la om, cuvântând și învățându-l pe om calea veșniciei, voi, tată, aveți mari dureri peste voi, iar Eu am nevoie de voi pentru lucrul veșniciei peste om, și tot mai mult am nevoie de voi pentru această lucrare a Mea, cu care am venit acum de la Tatăl la om. I-a spus azi poporului Meu botezătorul Ioan: «O, popor al Domnului, uită-te bine în mijlocul tău și vezi! Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat vase purtătoare de Dumnezeu, iar dacă tu ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului, cu care-și face, prin porți lucrând, fii ai împărăției cerurilor, povățuiți prin porți și crescuți cu Duhul Sfânt, o, scoală-te, scoală-te și curățește de peste tine păcatul acesta!».

O, copii zdrobiți în porți sub sarcina venirii Mele! Mi-am ridicat prin voi un nou popor de fii și de fiice, tată. Ați stat și stați înaintea Mea pentru acest popor al Meu și al vostru, căci Eu prin voi l-am născut, prin cuvântul Meu și prin voi am născut un nou popor, și apoi l-am crescut, Eu și cu voi, și așa am Eu azi un popor nou, un popor curat, tată. Duhul cel rău însă nu vă poate pe voi răbda, și vă aduce multe, prea multe dureri, prea multe rane, tată. O, cum să facem să putem vorbi cu poporul, să stau cu voi înaintea poporului și să vă dau Eu din Mine și să grăiți cu el despre sarcina Mea de peste voi, despre ranele voastre, de care numai Eu Mă îngrijesc, tată? Cel ce nu știe, cel ce nu poate să lucreze la zidirea împărăției Mele, care se zidește și care zidește acum pe pământ prin voi cu toate cele de la Mine coborâte pe pământ, sprijinindu-Mă pe voi, acela măcar să nu apese, să nu strivească lucrul Meu cu voi, tată. Aceasta este ceea ce azi voiesc Eu să limpezesc prin duhul învățurii, în duh de Bobotează lucrând, tată. Iată, durerea Mea e mare pentru că nu pot să încap cu lucrul cuvântului Meu așa cum este în Mine cuvântul Meu, în Mine și în voi apoi, căci voi Mă auziți, și vă doare, și voi vedeți ceea ce Eu vă descopăr văzut de la Mine, și vă doare, tată, și nu este de pe pământ cine să vă panseze ranele; ba, din contra, duhul cel ascuns, cel din întunericul în care lucrează el cu ascunsurile lui, dă să vă rănească și mai greu, iar Eu caut disperat să-Mi întăresc credința și iubirea poporului Meu de peste tot, și îl rog pe el să asculte de la Mine pentru el, căci peste el nu trebuie învățatori din el, fiindcă Eu sunt Cel ce-l veghez pe el, păstorindu-l cu dor și cu durere, păzindu-i viața și inima, popor peste care vă am pe voi din partea Mea învățatori cu Duhul Sfânt cu Care Eu vă umbresc. O, de n-ar păzi Domnul casa și cetatea Sa, în zadar s-ar osteni cei ce o păzesc. Fiii ei sunt moștenirea Mea, și Eu sunt Cel ce îi păzesc și îi păstoresc pe ei, iar Eu mereu v-am întărit pe voi și v-am spus să-Mi călăuziți de la Mine poporul, tată.

Iată, s-au sculat trădători și vânzători. Această lucrare potrivnică Duhului Sfânt n-o lucrează decât lucrarea cea ascunsă în om, și din om în lături apoi, și un așa om nu știe unde merge cu lucrul său ascuns. Eu, fiilor copii, n-a fost să am vreodată popor și să nu am în mijlocul lui pe Iuda, tată. Iată, mintea omului își arată lucrarea sa. Cel ce n-a știut să se lepede de sine, de mintea sa pentru el însuși când a venit să fie cu lucrarea Mea și cu voi, acela cu mintea lui se strică pe sine, se umple de sine și așa se strică el, și apoi se scoală și-Mi lovește lucrarea Mea cea pentru salvarea omului cel păcătos. Eu,

tată, grăiesc azi cu voi durerea Mea de la cei ce s-au sculat să-Mi strivească în mintea lor, și apoi în cei slabi ca și ei lucrul vostru cu Mine, zidirea împărăției Mele în om. Mă uit la Mine și la vremea Mea de atunci pe pământ cu oamenii, cum eram Eu de rău privit, cât de puțină iubire era în cei de atunci ca să nu se smintească ei întru Mine! Nu puteam să lucrez cât aveam de la Tatăl lucrul peste om, căci Îmi găseau vină până și cei mai apropiați ucenici. Am lucrat puțin de tot din cât aveam de la Tatăl dat lucrul, căci Mă împiedicam în om, în mintea omului, în ochii omului, căci omul care nu are mintea curată și debarasată de robia cugetelor sale, acela nu are nici ochiul curat. Iată, ochiul omului înseamnă și mintea lui, iar mintea lui este și ochiul lui. Nu Mă priveau cu ochi curați cei ce Mă priveau, și de micuț M-au dușmănit cei ce Mă dușmăneau atunci. Numai cei curați M-au văzut curat, numai aceia M-au cunoscut ce sunt și cine sunt și de unde vin și ce am de lucrat, iar Eu grăiesc acum de curățenia minții și a ochiului minții, căci dacă voiește cineva să Mă judece prin ceea ce am spus acum, va face și acela ce a făcut Simon, pe care Eu, ca un Dumnezeu ce sunt, l-am vindecat de lepră, iar el apoi s-a îndoit întru Mine când am lăsat iubirea femeii păcătoase să Mă caute și să-și caute ea prin Mine izbăvirea ei prin credința ei cea pentru învierea ei. S-a îndoit atunci Simon cel iertat și apoi cel vindecat de Mine, și a spus: «*Dacă Acesta ar fi prooroc, ar ști că femeia care-L cuprinde este păcătoasă*». O, iată, tată, cât ține credința omului! Așa pățește cel ce uită păcatele lui, și cade în judecata asupra aproapelui acela, și apoi este judecat de aceasta, iar Eu voiesc să-l păzesc pe poporul Meu de acest greu păcat, și voiesc prin voi să-l izbăvesc pe el de neînțelepciunea aceasta.

Peste tot pe unde sunt fii credincioși ai acestui cuvânt, peste tot voiesc să așez înțelepciunea nejudicării aproapelui, căci Eu sunt Cel ce am această lucrare, Eu, și nu omul, iar lucrarea fiilor bisericii este iubirea și nejudicarea când ei au peste ei Păstor pe Domnul și duhul călăuzirii Mele în mijlocul lor. Un călăuzitor așezat de Mine peste sufletul poporului Meu trebuie să lucreze ceea ce i-am dat, iar dacă nu lucrează, de ce nu lucrează? Nu lucrează, așa cum nici Eu n-am putut lucra tot ce aveam de la Tatăl lucrul Meu peste cei ce veneau cu iubirea lor spre Mine ca să Mi-o dea apoi Mie, și să-i fac Eu pe ei lucrători de Duh Sfânt ca și Mine peste cei străini de cer și de Dumnezeu pe pământ.

O, copiii care-Mi stați porți! Ce să fac Eu, tată, cu cei ce privesc spre voi cu duh de judecată și de îndoială și de sminteală peste ei? O, ce-am putut Eu să le fac celor ce s-au smintit întru Mine de M-au lepădat ca pe un nevrednic, ca pe un smintitor? N-am putut să fac nimic bun ochiului lor pizmaș, minții lor întinate. Ei, din contra, ziceau că păzesc legea, că împlinesc paza legii, și așa M-au dat la moarte cei ce M-au urât pe nedrept, căci Eu îi iubeam pe cei ce iubeau pe Dumnezeu cu inima din ei, și apoi cu fapta credinței și a iubirii lor, și-i învățam pe ei să îplinească poruncile lui Dumnezeu, căci Eu știam că tot cel ce păzește atât cât îi spune Dumnezeu să păzească, acela Mă va cunoaște că sunt de la Tatăl venit și că tot cuvântul Meu de peste el înseamnă Dumnezeu. Numai că iubirea Mea spre cei cu inima în ei curată, îi umplea de duhul intrigii pe cei ce se iubeau pe sine, în vreme ce se numeau pe ei înșiși dreptii lui Dumnezeu, uitând ei de păcatele lor și neumbând în duhul pocăinței cea plăcută Mie în om.

Vai celui ce se smintește întru Mine și întru lucrările Mele și întru cei ce Mă poartă ca să fiu pe pământ! Vai aceluia care caută spre sminteală, că acela caută spre el însuși, spre

păcatul din el, și de aceea dă să se smintească, iar Eu văd aceasta, și dau să vă întăresc, copii din porți, ca să stați de veghe, tată, peste credința poporului Meu, peste iubirea și peste fapta lui cea întru Mine!

Vai de cel ce este chinuit de păcatul inimii lui, de păcatul care-l trage spre el pe om; vai lui, că el nu vede fața păcatului! Și apoi vai lui, vai celui prin care vine sminteala peste cel slab, că acela plătește și păcatul celui smintit prin el! Iată ce este acest vai, și Îmi este milă, tată, de cel slab, căci păcatul judecării asupra aproapelui este păcatul din inima celui ce judecă pe aproapele său, dar nu Îmi este milă de hulitori, și care prin păcatul hulei se arată necredincioși lui Dumnezeu, venirii Mele celei de acum, și cu care Tatăl Mă trimite pe pământ. Iată, tată, boala trupului este înger, iar boala minții este diavol. Boala trupului se mai vindecă în vreun fel, prin credința omului și prin sfințenia lui, dar boala minții naște diavoli în mintea omului și îl îndiavolește pe omul care se crede sănătos prin sănătatea trupului.

O, copiii învățători peste poporul Meu, statornicia credinței și a minții vine de la credincioșie, tată, iar credincioșia aduce întărire și nu daună. Cum să le mai spun Eu hulitorilor aceste taine ale credinței lucrătoare când ei Mi-o iau înainte suflând furtună peste pacea și peste credința poporului Meu? Stați porți ale Mele între Mine și popor și lucrați așa cum se mai poate acum peste cei ce se bizuie pe voi pentru calea lor cu Mine și pentru calea Mea cu ei, iar de cei ce vând, luând și dând în lături cu răutate de duh și de îndoială, feriți-vă cât puteți și voi, iar cât nu puteți, lucrez Eu, tată, căci voi acum sunteți împiedicați să lucrați atât cât este acum de lucrat tot cuvântul Meu dat spre lucrul împlinirii lui. L-am povățuit pe tot fiul care a lucrat duh de vânzare și de trădare și i-am spus să vină la Mine cu fratele lui, pe care l-a doborât din lucrarea inimii curate între frate și frate, între Dumnezeu și creștin, dar nu se scoală cel vinovat de vânzare, nu se scoală să vină să-l curăț pe el și pe cel doborât de el fie prin duhul părerii de sine, fie prin duh de invidie, fie prin ochi și prin minte judecătoare, păcat în care cad cei ce se semețesc pentru ei înșiși, mărindu-se pentru ca să aibă mărire.

O, copiii care-Mi stați porți, e mare, mare cădere pentru cei ce nu știu să vadă în voi lucrarea facerii omului, lucrare de la Mine pusă în voi. Am spus vouă cu câțiva ani în urmă că va fi tot mai greu pentru voi, căci ochiul pizmaș se îmbolnăvește tot mai mult și vă frânge vouă lucrarea pe care o aveți voi mereu, mereu de lucrat peste poporul Meu, și Îmi frânge Mie cuvântul care se naște în cer de la toată lucrarea lor cea pizmașă asupra voastră, cuvânt care nu poate să se așeze atât cât este el față în față cu cel pizmaș ca să mai pot Eu salva de la cădere pe cel ce nu-și mai deschide ochii sufletului ca să-și vadă lucrarea lui cea rea. O, nu e de la cei ce vin și pleacă, nu e de la aceștia tot răul care se naște în ei pentru ca să fiți voi apoi loviți de hula lor, de duhul defăimării de pe buzele lor, ci e de lângă voi hrănită de mult această durere, care vă înfrigurează inimioarele ca să nu puteți voi din plin să lucrați viața poporului Meu, și să lucrați fără teamă de om, tată. De ani de zile povața Mea cunoscută și necunoscută se așează la lucru față în față cu duhul neascultării, care se naște în omul îndoielnic și care cade în cursa necredinței apoi, căci cel ce-și pierde din credință, nu mai are pe ce să se sprijine pentru viața lui cu Mine și de la Mine povățuită. O, iubiți, tată, suferința inimii îndurerate, căci Eu vă sprijinesc, ca Unul Care am fost vândut de frații Mei, și din păcatul cărora voia Pilat să Mă scape când spunea că are putere să Mă elibereze sau să Mă dea spre moarte, dar Eu i-am

spus lui: «*N-ai avea nici o putere asupra Mea dacă nu ți-ar fi îngăduită de sus; de aceea cei ce M-au dat în mâna ta, mai mare păcat au*». O, nu e de la cel ce vine și pleacă, nu e de la aceștia defăimarea cu care se lovește în voi, ci a fost și este de lângă voi hrănită, tată. Sunt între cei de lângă voi care zic că vouă vi se potrivește cuvântul Meu de dojană și de îndreptare peste cei greșiți, care clatină poporul și lucrarea Mea de venire de la Tatăl la om. O, de aceea zic ei că nu se îndreaptă când îi tot îndemn Eu să se îndrepte. Sunt între cei de lângă voi care zic că se iau după voi în ceea ce fac ei neascultare de cuvântul Meu cel povățuitor peste fii. O, tată, ce duh îndărătnic înrădăcinat în om, în firea omului! Fac aceștia cum au făcut Aaron și Miriam cu Moise, tată, și care aveau prin Moise ceea ce aveau de la Mine. O, tată, ce mare este păcatul împotriva Duhului Meu din voi și a lucrării Mele cu voi peste poporul Meu! Urât mai merg pe cale cei ce fac așa! Când șoferul merge pe cale cu mașina lui cum voiește el să meargă și nu cum îi arată semnele de pe cale, și când pe cale este razie, care descoperă pe cei neascultători, el este făcut atent de alt călător ca și el, și atunci el se dă ascultător numai până ce trece de razie, și apoi iarăși se ascunde sub neascultare. Așa este și cu cel ce face neascultare ascunzându-se de Duhul Meu din voi, de darul Meu din voi ca să nu fie el văzut și știut de voi, și iată, urât, urât de tot merg pe cale cei ce fac așa! Dar iată, tată, azi să-i spuneți poporului Meu să nu uite povața Mea și a voastră, cea pentru pregătirea veșniciei sufletului, tată, căci viața trupului, vremea trupului este vremea sufletului lucrător pentru veșnicia lui, și așa cum își lucrează sufletul viața veșniciei, așa o va avea pe ea.

O, lucrarea cea pentru veșnicie lucrează cu alt duh, măi fiule ascuns în tine și în fratele tău ca să nu fii văzut și știut. Atunci tu uiți de Dumnezeu, Care te vede și Care te scrie prin îngeri ce lucrare ai. O, și cum să nu te ascunzi tu de aproapele tău când tu crezi că te poți ascunde și de Dumnezeu? Domnul îți scrie atunci lucrarea ascunderii tale și toată vătămarea pe care i-o faci celui în care dai să te ascunzi cu mintea ta, cu fața ochiului tău pizmaș. O, nu aceasta i-am spus Eu să lucreze celui ce vine să fie cu Mine pe calea venirii Mele de la Tatăl la om. Cel ce nu învață de la Mine, acela se cunoaște că învață de la el, de la mintea lui, de la ochiul lui bolnav, și acela nu-și lucrează în vremea trupului lui odihna cea veșnică a sufletului lui, căci așa cum este omul pe pământ, frământat, ori blând și smerit și răbdător, tot așa viața va avea și în veșnicie, dar fericit este cel ce suferă pentru Mine pe calea Mea cu Mine, că acela este fiul Meu și are în el iubirea și nejudicata. Amin. Iubirea îl vindecă pe om de păcat, iar judecata peste semenul său îl îmbolnăvește pe el de păcat, căci judecata este păcat, și așa a și fost judecat cel ce a judecat, precum este scris. Amin.

O, cum să fac, copiii care-Mi sunteți porți, cum, tată, să fac să nu mai fiți voi judecați, și apoi să prindeți puteri mereu noi pentru lucrarea facerii poporului Meu și a rodului care este de îngrijit? Am rostit prin cuvântul Meu și am spus să scrieți epistole de înviere peste cetățile pe unde sunt cei ce cred venirii Mele cea de a doua de la Tatăl la om cuvânt de înviere și de veșnicie, tată. O, iată ce taină am voit Eu să lămuresc în ziua aceasta de sărbătoare cu duh de Bobotează în ea: cel ce nu știe sau nu este deprins să lucreze la împărăția Mea, care se zidește și care zidește acum pe pământ atât cât nu se suie la mintea omului trecător, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om și peste pământ. Această așezare voiesc s-o întăresc Eu, Domnul, la lucru acum pentru mântuirea poporului Meu și a multora care știu să vină la Mine și la voi atunci

când ei vin. Cei ce nu vin spre facerea lor când vin, aceia se întorc înapoi sau stau făcând stricăciune peste sădirea Mea, și de aceea v-am așezat Eu pe voi făcători de om nou și v-am dat înțelepciunea Mea pentru această lucrare de facere a omului, căci o așa lucrare omoară păcatul din mintea și din inima și din trupul omului și îl eliberează pe el ca să fie apoi curat și sfânt. Amin.

O, nu toți s-au dat vouă spre facere, și se cunoaște bine cel ce s-a dat și cel ce nu s-a dat ca să fie făcut. O, nu toți au luat de la voi duhul temerii de Dumnezeu și al pocăinței, căci cine-și uită păcatele, acela nu mai stă în pocăință, ba, din contra, acela judecă și cade apoi sub judecată, precum este scris despre cei care au pândit pe femeia pe care au tras-o la păcat, și apoi au prins-o și au adus-o la Mine ca să Mă ispitească dacă voi ține Eu de partea ei, și apoi să Mă numească și pe Mine păcătos, însoțit cu cei păcătoși. Eu însă am descoperit la toți păcatele din ei, căci i-am făcut pe toți să și le descopere, și le-am spus: «*Cel fără de păcat între voi, să ia piatra și să dea în păcătoasa prinsă de voi în păcat*». O, n-a putut nici unul din ei să se arate fără de păcat și să dea cu piatra în femeia atrasă de ei la păcat, și așa au căzut toți aceia în păcatul judecării aproapelui, și iată, vai și iar vai de cei ce-și uită păcatele, că aceia se scoală judecători împotriva lor înșiși, căci omul este păcătos!

O, tată, pleacă omul din brațul Meu și se duce după mintea lui, după răzvrătirea inimii lui, se duce de la Mine, așa cum au făcut cei ce au venit și au plecat la mai mult rău decât răul cel de mai înaintea venirii lor la Mine, căci pedeapsa lor nu-i iartă pe cei ce Mă trădează prin îngâmfarea din ei, și apoi prin necredința în care cad spre căderea lor. Și iată, așa cum se desparte mortul de familia sa de pe pământ, așa este și când se desparte un creștin de lucrarea Mea, de familia Mea, de casnicii Mei între care Eu locuiesc și zidesc. Dar cel ce se face creștin și fiu al împărăției Mele, acela este un nou-născut din Mine și nu mai are acela tată și mamă și frați și copii, ci îi are de casnici pe fiii împărăției Mele, și unul ca acela trebuie să se roage mereu și să lucreze mereu și să spună: „*O, nu mă lăsa, Doamne, să cad iar în lume, să cad din Tine în mine și apoi să pierd lumina și calea, și apoi să am iarăși lumea de casă!*”.

O, poporul Meu, ai grijă, tată, nu te bizui pe tine, ci pe Mine și pe umilința ta cea întru Mine, fiule, căci cel fără de umilință cade în nemulțumire de sine și-Mi face dureri mari și-Mi frânge calea spre el.

O, poporul Meu, vino, tată, spre sfântă înțelegere a tainelor Mele cu tine și fii mulțumit în ele, căci celui nemulțumit i se ia darul, tată. Și cum i se ia? O, Eu nu pot să stau cu cel nemulțumit, căci cu Dumnezeu se stă prin umilință și prin pocăință, căci omul este păcătos, și vai celui ce-și uită păcatele, că acela judecă pe aproapele său fără ca Eu, Domnul, să-l pun să facă aceasta, și-Mi îngreuiază Mie lucrarea împărăției cerurilor și zidirea ei peste fiii ei!

O, Ierusalime, numele acesta este mare, tată! Îi povățuiesc pe toți cei care-Mi sunt fii prin credința lor întru cea de a doua venire a Mea, prin care cuvintez peste om îmbrăcarea lui întru nestrăciune, pe toți îi povățuiesc: dacă nu știu sau nu pot să lucreze la zidirea împărăției Mele, care se zidește și care zidește acum după voia Mea, aceia măcar să nu oprească, să nu apese, să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om. Aceasta este taina cea lucrătoare în fiii cei ziditori ca și Mine peste cel ce vine să se facă fiu al lui Dumnezeu, taină pe care fi-va mereu, mereu s-o deslușesc și s-o întăresc în cei blânzi și smeriți cu inima, în cei umiliți înaintea Mea și prea frumoși prin duhul umilinței lor, umilința de duh, care Mă

aduce pe Mine în omul cel purtător de Dumnezeu, om nou, prin care Eu pot să-Mi lucrez via, sădirea Mea cea nouă și duhul învierii peste ea. Amin.

Eu vreau, poporul Meu, să te învăț, ca să pot să te feresc de păcatul asupra Duhului Sfânt, tată, iar dacă nu știi sau nu poți sau nu ești pus să lucrezi la zidirea Mea, nu apăsa, nu strivi cu lucrarea ta zidirea Mea cea pentru om. Fii mulțumit, fiule, atât cât poți, atât cât ești, căci Eu te-am învățat pe tine că lucrul cel întreg al tău este ceea ce poți tu să faci, și nu mai mult decât poți, și atunci tu vei avea plată întreagă când Eu voi împărți cununițele cele pentru fii. O, nu Mă răni, că iată cât Mă rănesc cei ce dau în Mine și în tine acum cu defăimare, tată, după ce Eu și pe ei i-am hrănit. Te învăț, și din prea multa Mea durere Îmi storc cuvântul Meu și îți spun: viața trupului, vremea trupului este vremea sufletului lucrător pentru mântuire, pentru viața ta cea veșnică, tată. Acum este vremea lucrului sufletului, și trebuie să-ți aduni acum, fiule, și tot cel ce-și va aduna va avea. Amin.

Te învăluiesc în duhul păcii Mele, poporul Meu. O, la-să-te clipă de clipă cuprins în taina cea de nou Ierusalim, taină coborâtă din cer peste tine, și lucrează-o, fiule, cu dor, căci Eu cu această taină am venit la tine, și te-am învățat să te așezi în ea și să fii noul Meu popor Ierusalim. Amin.

Eu te țin de mână, poporul Meu. Hrănește-te, că ai hrană multă, tată, căci cel ce crede în această venire a Mea nu mai iese din ea, ci se hrănește cu ea și se învață cu viața, căci viața înseamnă Dumnezeu, și numai așa este ea în om, și numai așa se naște ea în omul cel frumos la duh și la faptă, frumos ca și Mine, Cel ce sunt viața cea din om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2008

*Sărbătoarea sfinților trei ierarhi:
Vasile, Grigorie și Ioan*

Necredința este duhul lumii. Domnul îi strigă pe fiii oamenilor să iasă din prăpastia duhului lumii, dându-le duh de înviere.

Cuvânt de dor între Mine și tine Mă așez în ziua aceasta în cartea Mea cu tine, poporul Meu de azi. Dis-de-diminează Îmi ridic porțile și prin porți intru la tine, că e sărbătoare de sfinți, tată. Îmi fac cărare spre tine în sărbători, că Mi-am făcut casă la tine ca să împlinesc Scriptura venirii Fiului lui Dumnezeu a doua oară pe pământ, și Eu trebuia să am casă pentru venirea Mea. Mă fac cuvânt, și așa cobor. Tatăl Meu Savaot este în Mine, iar Eu întru El. Sfinții toți în Mine sunt, căci toți trăiesc în Mine, după cum este scris, și așa este scris și despre cei ce cred în Mine pe pământ, lăsându-se Mie lucrători. Amin.

O, atât de mult te-am dorit Eu să-Mi fii popor, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa te-am închinat Eu pe tine când te-am făcut popor al Meu, ca să-Mi arăt din tine apoi slava Mea peste pământ, cuvântul Meu, care cârmuiește și se slăvește cârmuind. Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am sălășluit în mijlocul tău cuvânt și ți-am dat putere să crezi în venirea Mea la tine, și prin credința ta Eu am ieșit apoi cuvânt peste oameni ca să le spun și lor că am venit cuvânt pe pământ. Tatăl, Fiul și Sfântul Duh este acest cuvânt, și Acești trei înseamnă Unul Dumnezeu. Amin.

O, Mi-a fost dor să Mă aștern iarăși cuvânt în cartea Mea cu tine, poporul Meu. Cei trei arhierii și sărbătoarea lor de azi Mi s-au făcut cărare spre tine în ziua aceasta. Așteaptă sfinții

din cer sărbătorile lor, tată, căci dorul lor e cât și al Meu pentru venirea Mea și a lor la tine, la masa ta, masa cuvântului Meu în mijlocul tău. O, cum să nu se mire lumea cea fără Dumnezeu peste viața ei, cum să nu se mire ea și fiii ei de statul Meu în mijlocul tău cuvânt atât de mult? Cum să creadă ea această minune când ea are dorurile ei și minunile ei și ochii ei, care văd atât de puțin, atât de slab, căci credința omului e slabă, dar e multă necredința lui, tată. Dar ce este necredința? Ea este duhul lumii, ochiul cel mărginit al duhului omului cel străin de calea lui Dumnezeu pe pământ. Ea este închisoarea în care zac fiii veacului acesta, care se hrănesc cu păcatul și cu roadele lui, căci păcatul este hrana sufletului lor, hrană care nu-l lasă pe om să se privească pe sine și să-și vadă viața lui cea fără de rod de viață și prin care omul își înșeală sufletul, închizându-Mi Mie intrarea ca să nu pătrund și să-l trezesc pe om spre vedere, spre credință și spre deșteptare apoi. Iată, omul își înșeală sufletul, iar sufletul din el este ușa prin care Eu pot să intru în om, și omul nu știe ce este sufletul lui, și omul Îmi închide ușa.

O, poporul Meu, nu e om pe pământ să nu creadă în Dumnezeu, să nu-L simtă pe Dumnezeu. Nu te mira de această veste ieșită din gura Mea, ci miră-te de om și de puterea lui cea rea, cu care se înșeală pe sine ca să nu se lepede de necredință, de duhul lumii, cu care el se hrănește și când doarme, tată.

O, fii ai lumii, fii ai oamenilor! Eu, Domnul, Mă aplec spre voi ca să vă fac iarăși strigarea, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl iarăși pe pământ. Sunteți în afund, iar Eu sunt deasupra duhului lumii, căci duhul lumii este prăpastia care vă ține între hotarele ei ca să nu vedeți adevărul și lumina lui cea de dincolo de malurile prăpastiei acesteia, care nu vă lasă să vedeți. Numai când cobor Eu mila Mea de voi, mânia Mea cea trezitoare, numai atunci Mă vedeți, numai atunci vi se trezește din somn credința în Dumnezeu, simțirea inimii voastre despre singurul vostru Salvator, căci omul la durere mare își caută salvatorul, tată.

O, fii ai lumii, e mare nefericirea aceasta a voastră! Necredința este duhul cel potrivit fericirii sufletelor voastre. Nu uitați că sufletele voastre sunt de la Dumnezeu și că voi le dați hrană moartă, tată. Nu uitați că ele sunt cele ce tânjesc în voi după viață chiar și când voi numiți viața a lor faptele morții, faptele necredinței, tată. O, nu uitați că necredința este duhul întunericului stăpânitorului veacului acesta și întru care voi stați ca în închisoare. Eu, Domnul, vă strig de deasupra. Puterea voastră cea rea nu vă lasă, nu vă scapă de sub ea, iar duhul necredinței vă acoperă vederea duhului vostru ca să nu vă lepădați de duhul lumii, duhul care vă hrănește și somnul, tată. O, deschideți-vă ochii, deschideți-vi-i singuri și pătrundeți-vă de duhul credinței sfinte ca să luați de la Dumnezeu învierea din moartea în care stați. A venit vremea învierii morților, care aud cuvântul lui Dumnezeu ca să se scoale, iar Eu, Domnul, vă strig de deasupra și duh de înviere vă dăruiesc. Vă așteaptă sfinții scularea, căci ei au fost oameni ca și voi pe pământ, și au ajuns în cer prin lucrarea credinței lor, lucrare dulce pentru om, dar pe care omul n-o cunoaște, căci omul dă de pereții prăpastiei în care stă atunci când ar da să se uite ca să vadă, iar cel ce nu vede, rămâne în necredință, rămâne surd și orb. Mila Mea însă îl strigă pe om. Mila Mea de om se face cuvânt peste om și îl strigă pe om și-i spune lui: Hai, omule, să vezi și să le pricepi pe cele de mai înainte de moartea omului, când omul era cuprins în Dumnezeu așa cum pruncul este cuprins în mama lui până să iasă el în tărâmul cel trecător! Hai, omule, spre Mine mai înainte să vin Eu spre tine pentru necredința ta ca să

te scol din ea și să vezi ca să crezi! Dar credința care vine spre tine prin mânia Mea cea pentru necredința ta, aceea este judecătoarea și nu mângâietoare, tată. Eu însă sunt Domnul Mângâietorul, și cu mângâiere vin și pătrund până la urechea ta închisă spre Mine și ți-o desfac și-ți spun mângâietor că necredința este duhul lumii. Și-ți mai spun, omule căzut, că împotriva întunericii necredinței, credința este Duhul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, casa Mea de venire! Din mijlocul tău l-am strigat pe omul cel necredincios, tată, și ca un tată l-am strigat. Din mijlocul tău l-am strigat pe om ca să știe el că Eu sunt cu tine pe pământ și că te țin cuprins în Mine și tot așa te și hrănesc, iar prin credința ta Eu Mă deșert din mijlocul tău râu de ape vii, care curg peste cei fără de apă, fără de învățătură, fără de înviere pe pământ, iar cine se va trezi și se va apleca să bea, va învia din moarte și va veni spre viață așa cum tu ai venit la Mine când Mi-ai aflat izvorul și ai gustat din apa lui, și iată, tu ești acum muntele Meu cel sfânt, templul Meu, Sionul Meu, Ierusalimul Meu cel nou, spre care se îndreaptă cei însetați de Dumnezeu și-și zic lor: *«Veniți să ne suim în muntele Domnului, spre templul Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge spre noi, iar Domnul, ca un Păstor Care paște turma Sa, va aduna cu brațul Său mieii și-i va purta la sânul Său, iar cele ce alăptează își vor simți odihna»*, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, lumea a învățat lumește și nu poate să vadă pe cele ce sunt cerești în mijlocul ei, căci Eu sunt Cel tainic cu tine, fiindcă așa este Dumnezeu, iar cel ce stă în necredință nu poate să-L vadă pe Dumnezeu. Tu însă înveți dumnezeiește, și tot așa și crezi, dar Mi-e milă, tată, de cei ce în mijlocul tău încă n-au pătruns cu credința lor toată taina Mea din mijlocul tău, căci cei puțini la minte pentru cele de la Dumnezeu n-au primit puterea întreagă a credinței cea de sus și pentru cele de sus, căci omul dobândește de la Dumnezeu atât cât îi dă el lui Dumnezeu, tată. Iar acum, Eu, Domnul, slobod peste tine cuvântul celor trei arhieriei sărbătoriți azi în cer și în mijlocul tău și care s-au făcut cu sărbătoarea lor punte a Mea, punte a cuvântului Meu de azi, căci scris este în prooroci: *«Precum fiii lui Israel aduceau prinoase pentru templul Domnului, și precum cerul cel nou și pământul cel nou, pe care le voi zidi, vor dăinui înaintea Mea, așa va dăinui de-a pururi neamul și numele lor, și din lună nouă în lună nouă, și din sărbătoare în sărbătoare vor veni și se vor închina înaintea Mea»*. Amin, amin, amin.

— **O** mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrările Tale, și nu este cuvânt ca să ajungă pentru slăvirea Ta, căci Tu ai adunat spre Tine neamurile și limbile ca să vadă mereu slava Ta din sfinții Tăi, și din ele ai luat și iei preoți și leviți, precum și pe noi ne-ai luat de am slujit dumnezeirii Tale pe pământ înaintea oamenilor, și iată, neamul nostru de sfinți și numele nostru dăinuiește, Doamne, precum este scris. Venim acum din sărbătoare în sărbătoare și ne închinăm înaintea Ta, împreună cu poporul Tău de azi, care stă înaintea cuvântului Tău când el vine, și pe care Tu l-ai făcut pe pământ casă a Ta și a sfinților Tăi, vestitor al Tău de la margini la margini cu taina Ta cea din mijlocul lui, căci iată, din Ierusalim curge cuvântul lui Dumnezeu spre neamuri, iar Tu ca un Păstor paști turma Ta și aduni în brațul Tău mieii și îi porți la sân, precum este scris.

Ne închinăm înaintea Ta, Doamne, în mijlocul poporului Tău, și împreună cu el suntem aici închinători. Din mijlocul

lui Te rugăm pentru el, Bunule: împlinește Tu tot mai pe înțelesul oamenilor de pe pământ proorocia Ta pentru acest nou început al Tău, pe care l-ai vestit prin prooroci când ai zis că *«Se va întâmpla în vremile cele de apoi că muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfulurile munților, iar piscul lui se va înălța peste toate culmile, și vor curge multe neamuri spre lumina lui și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge”*. Ochii cei trufași vor fi smeriți, și mândria oamenilor va fi înfrântă, și numai Domnul Se va înălța, căci El va judeca în ziua Sa și Se va ridica împotriva a tot ce este mândru și care se înalță cu fălire, și fala omului va fi prăbușită, și în ziua aceea numai Domnul va fi prea înălțat, iar idolii toți se vor năruși și omul îi va arunca, căci ce putere are omul?».

Din mijlocul poporului cuvântului Tău ridicăm strigare spre Tine pentru el, Bunule. Dă-i lui tărie și paște-l pe el în duhul nădejzii sfinte pentru biruință, Doamne, și aruncă Tu la pământ puterea cea potrivnică. Taie Tu puterea și ueltirea care se scoală să dea în lucrarea Ta din mijlocul poporului Tău, căci din mijlocul lui Tu curgi râul cel viu, râul vieții, Doamne, peste vii și peste morți, fiindcă a venit vremea Ta. Fă cale cuvântului Tău peste neamurile pământului, că Tu ca un Mire ieși din cămara Ta, din mijlocul poporului Tău când vii la el ca să Te împarți peste pământ și ca să strălucești de șapte ori mai mult decât până acum prin toți cei care Te-au purtat spre oameni, fiindcă acum Tu ești Cel Care grăiești, Tu ești glasul celui de al șaptelea înger, care vestește judecata, ziua Ta, când toate cele semețe vor păli și se vor apleca înaintea slavei zilei Tale, că Tu nu mai ai ce să aștepti de la oameni, căci oamenii stau în prăpastia necredinței și nu mai ies din ea. Tu însă strigi cu glasul Tău peste acest adânc întunecat, iar noi, sfinții Tăi, cu Tine în venire, strigăm din Tine: Înviați, voi, oase uscate, căci carnea de pe voi e putredă, e numai păcat, și păcatul este moarte, este putreziciune ca și trupul care putrezește în pământ! Înviați, voi, duhuri întemnițate în trupuri vândute păcatului! Noi, cei trei arhieriei, Vasile, Grigorie și Ioan, slujitori de foc în templul Domnului, lucrători tainici în via cea de azi, la altarul cel de foc, așezat de Domnul acum în mijlocul neamului român pentru ca să ardă Domnul pe el pe duhul cel potrivnic Lui și toate păcatele făpturii omenești, de la Adam și până azi, noi, cei ce am coborât din cer în zilele acestei veniri a Domnului, la începutul Lui cel din anul 1955 prin trâmbița Sa prin care a sunat, și, iarăși, acum, la sfârșitul strigării Lui prin cei ce slujesc acum înaintea Lui lucrători de foc împreună cu noi, iar noi împreună cu ei, noi strigăm peste cei îngropați de vii în trupurile lor, peste tot neamul oamenilor de pe pământ strigăm și dăm de veste porunca Domnului: Înviați, voi, oase uscate, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin darul credinței sfinte! Înviați, voi, duhuri întemnițate în trupurile vândute necredinței, duhului lumii și păcatului! Nu mai poruncim duhului rău să iasă din voi, ci poruncim duhului vostru să învieze și să biruiască pentru Dumnezeu în voi. Înviați și credeți în Dumnezeu și faceți apoi roade vrednice de pocăință, și apoi faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, faceți-vă sfinți precum noi ne-am făcut pe pământ înaintea Domnului sfinților, căci El ne-a dat nouă puterea aceasta, după cum este scris pentru cei ce cred în El! Amin.

Și acum, Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta a Ta și o desăvârșește pe ea, căci poporul Tău de azi este via Ta, și fă să crească ea și vinul Tău cel nou, precum Tu l-ai povățuit pe poporul Tău. Iar noi, cei ce avem lucrarea ungerii cerești peste el, suntem prin cei așezați de noi

lucrători din partea Ta prin ei pentru rodul viței, pentru masa nunții Tale, Doamne, pentru vinul Tău cel nou, căci via Ta este sădirea Ta, și Tu ești rodul ei. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvântat să fie de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cuvântul vostru cel ceresc, o, slujitori ai Mei din partea cerului peste poporul Meu cel nou de azi! Am coborât Noi azi pentru cuvânt de dor între Mine și poporul Meu, și apoi pentru cuvânt de strigare între Mine și fiii lumii și apoi pentru cuvânt de înviere peste ei, și, iarăși, cuvânt de binecuvântare nouă peste via Mea cea nouă și pentru rodul ei. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea cea cu credință în ea a poporului Meu de azi, căci prin credința lui Eu împlinesc Scripturile care mai sunt de așezat pe pământ ca și în cer. Amin.

O, veniți, binecuvântații Tatălui Meu, voi, fii ai poporului Meu de azi, veniți-Mi împlinitori și moștenitori ai lucrării Mele și ai minunii Mele, pe care am dat-o Eu vouă ca s-o lucrați și s-o purtați, gătită de Mine de la întemeierea lumii ca să fie ea azi așezată pe pământ, biserica cea vie a lui Dumnezeu-Cuvântul, și peste care El Însuși grăiește și împlinește și o gătește pe ea ca pe o mireasă pentru Mirele ei, precum este scris. Amin.

Poporul Meu, pace ție, tată, în ziua aceasta de sărbătoare arhierescă și cerească! Pace și binecuvântare și lucrare sfântă las și întăresc în chip nou peste cei trei fii unși în mijlocul poporului Meu în numele harurilor celor trei arhieriei ai Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, prin care Eu am binecuvântat la începutul ei lucrarea cuvântului Meu de azi. Amin.

O, fii ai poporului Meu, întăriți-Mi, tată, cărarea Mea spre voi, cuvântul Meu peste voi și viața voastră cea cu ascultare, căci cel mai frumos duh înaintea Mea de la voi este duhul ascultării, duhul care-Mi păstrează fiii ca să fie ai Mei pe vecii, iar Eu, Domnul, am poruncă de la Tatăl Savaot să stau în mijlocul tău cuvânt și să te învăț mereu, și iată, sunt mereu Învățătorul tău și sunt ocrotitorul tău și sunt Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu, iar tu veghează, fiule, veghează ca să fii mereu, cu tot întregul trăirii tale să fii mereu poporul Meu, iar Eu Învățătorul tău să fiu, prin ascultarea ta de povața Mea, prin supunerea ta deplină sub cuvântul Meu de Păstor al tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2008

Praznicul Întâmpinării Domnului

Împlinirea voii lui Dumnezeu de către creștin îi va aduce acestuia credința cea prin vedere. Drumul cel cu cruce este cale cu Dumnezeu pe ea. Cei care ies de sub cruce își pierd viața cea vie. Îndemn către om pentru întoarcerea la ascultarea de Dumnezeu.

Poporul Meu, te îmbrățișez în cuvântul venirii Mele iarăși pe pământ după om, căci dacă ar fi să nu ai de la Mine peste tine cuvântul Meu, care să te ocrotească și să te crească și să te povățuiască și să te mărturisească al Meu, o, n-ai mai putea nici tu sta înaintea Mea. Eu însă vin la tine și-ți întăresc credința prin vremea aceasta grea, căci fără ocrotirea Mea și fără hrana cuvântului Meu nu poate omul să depărteze de la el necredința și lucrarea ei, că pe pământ este peste tot vremea cea fără Dumnezeu, și pe aceasta o face necredința. Ea îl învață pe om să ia din sine și din om povață și cârmuire peste el; ea îl pândește pe om la toate răspântiile ca să-l răcească de Dumnezeu și să-l învăluie în întunericul nepăsării de suflet și al nevegării pentru viața lui cea de veci cu Dumnezeu, căci omul se încântă cu ceea ce vede el cu ochii trupului și ai duhu-

lui lui, și om pe om se rătăcește de pe calea cea cu slavă a crucii, cale cu Dumnezeu pe ea, cale ca a lui Dumnezeu, poporul Meu.

O, cum să fac, oare, cum să mai fac cu omul ca să-i zgudui nepăsarea, odihna lui cea fără de odihnă pentru ea și prin care el își agonisește vânt și furtună, remușcări pentru vecii și lacrimi fără de mângâiere pentru cele cu care el se înșeală pe sine în vremea lui de pe pământ? O, cum să fac, omule, cu tine mai înainte să nu mai am cum să-ți întind mâna ca să te trezesc spre calea Mea cea cu cruce pe ea, cale cu încoronarea ta la capătul ei?

O, Mi-am deschis porțile și am intrat la tine, poporul Meu, ca să te hrănesc, tată, cu credință și cu nădejde în cele pe care Eu, Domnul, le-am făgăduit să fie pentru cei credincioși și sfinți prin ascultarea lor de Dumnezeu. O, fericiți sunt cei chemați și aleși și care stau petrecând după plăcerea Mea înaintea Mea, căci aceia vor vedea mântuirea lor chiar dacă n-au puterea să creadă îndeajuns în taina facerii cerului cel nou și a pământului cel nou și a toată lucrarea acestor frumuseți, pregătite pentru cei credincioși! Spun aceasta că pe vremea când M-am născut Prunc din Fecioară am venit după patruzeci de zile de la nașterea Mea, adus la templu de părinții Mei îngrijitori de Dumnezeu, ca să Mă înfățișeze pe Mine și pe ei pentru curățirea cea de după naștere și când Mi-a ieșit întru întâmpinare bătrânul Simeon, ales de Dumnezeu ca să Mă primească pentru închinare și să Mă mărturisească Mântuitor al lumii prin lucrarea Duhului Sfânt, Care era peste el pentru mărturia Mea. El era ales de Dumnezeu pentru aceasta, iar Duhul Sfânt i-a descoperit lui taina pe care el nu putea s-o priceapă și s-o creadă, nașterea Mea din Fecioară, și atunci el a văzut prin descoperire de la Duhul Sfânt pe Pruncul Cel vestit prin prooroci ca să Se nască pe pământ Dumnezeu din Dumnezeu, Prunc născut din trup fecioresc, și atunci el a primit puterea să creadă și să mărturisească venirea Mea între oameni, și a spus: «*Acesta va fi spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și va fi ca semn de tăgadă*».

O, poporul Meu, fericiți sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu! Fericiți cei ce se tem de Domnul cu iubire, alegând să împlinescă chemarea cea din poruncile sfinte, că aceia vor avea parte cu cei credincioși la vremea vederii celor nădăjduite de ei și așteptată să vină pe pământ, așa cum dreptul Simeon, stăruind în iubirea cea pentru Dumnezeu, a ajuns să vadă și să creadă și să se bucure și apoi să mărturisească.

O, poporul Meu, cuvântul Meu de peste tine te îndeamnă mereu să stăruiești în împlinirea lui, căci împlinirea voii lui Dumnezeu în tine îți va aduce ție credința cea prin vedere, fiule, numai să nu te îndoiești de făgăduințele Mele, tată. O, ai răbdare și iubește crucea iubirii și slava de sub ea, căci drumul cel cu cruce e cale slăvită, e cale cu Dumnezeu pe ea, căci Eu le-am spus celor ce Mă iubesc venind să-Mi urmeze, le-am spus să-și ia crucea, și altfel să nu vină pe calea Mea.

O, dar de ce cruce pe calea Mea? O, uită-te bine, tată: cei ce nu iubesc mersul cu cruce, aceia nu stau sub ea și nu stau pe calea crucii Mele și ies spre odihnă și așa își pierd ei viața cea vie, viața cea de sub cruce, cea plină de veghe pentru necăderea lor de pe calea crucii. Crucea are slava ei cea cu plată fericită pentru această cale, dar cel ce nu iubește calea cea cu cruce, acela este cel ce se depărtează de Dumnezeu pentru voia sa însăși și apoi el pierde temerea de Dumnezeu, pierde credința și puterea ei, pierde de pe chipul lui chipul cel frumos al lui Dumnezeu, chipul celor ce au peste ei de stăpân și de învățător pe Păstorul Cel cu crucea, poporul Meu, O, cei ce nu

iubesc mersul cel sub cruce pe calea lor cu Mine, Eu la aceia nu le sunt Păstor, de vreme ce ei nu stau pe pășunea Mea sub cruce și nu fără cruce, căci omul are de la Dumnezeu atât cât Îi dă el lui Dumnezeu, și altfel de măsură nu are omul peste el de la Dumnezeu.

O, poporul Meu, mare este taina și lucrarea ascultării de Dumnezeu! Îi spuneam mereu lui Israel să păstreze ziua odihnei Domnului ca să-i fie lui bine pe pământ, dar el n-a lucrat așa, și i-a fost lui numai rău, și tot mai mult Mă părăsea Israel, iar duhul îngâmării lui i-a fost și îi este lui povătuitor și n-a slujit și nu slujește Israel lui Dumnezeu.

O, atât de frumos am lucrat Eu facerea a toate și legea cea pentru toate și hotar între bine și rău, între ascultare și neascultare, și toate către Mine așteaptă! Când Eu cobor întunericul ca să se facă noapte, fiarele pădurii se trezesc din somn și ies să-Mi ceară și să primească hrană, iar la răsăritul de soare ele se adună în culcușurile lor și se culcă și se odihnesc ca să facă loc omului, ca să iasă omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara, căci Eu cu înțelepciunea Mea le-am făcut pe toate și întru lucrările Mele Mă măresc Eu. Omul însă uită de toată rânduiala firii, de toată mărirea Mea și calcă peste cele așezate de înțelepciunea Mea și nu-i este lui bine când face așa. O, omul a stricat legile Domnului și nu mai știe să caute binefacerile Domnului peste el prin taina și lucrarea ascultării de Dumnezeu, după orânduiala a toate cele făcute și așezate de Dumnezeu.

O, poporul Meu, caută, tată, să-Mi dai fericire Mie prin ascultarea ta de toate cele de Dumnezeu așezate și cuvântate să fie lucrute de tine, căci voiesc să-Mi fie bine cu tine, și apoi voiesc să-ți fie ție bine, poporul Meu. Nu uita că Eu din mijlocul tău sunt ca semn de tăgadă pentru cei ce nu împlinesc peste ei calea Mea cea sfântă cu omul. Te-am zidit din cuvântul Meu ca să fii poporul Meu, tată, și tu ești ca și Mine, spre căderea și spre ridicarea multora pe pământ. Eu, Domnul, când Tatăl M-a așezat ca să fiu pe pământ de la nașterea și până la ridicarea Mea iarăși întru Tatăl, M-am supus tuturor rânduie-lilor așezate și nu le-am stricat; ba, din contra, le-am desăvârșit prin ascultarea Mea de Tatăl, prin toate câte erau spuse despre Mine prin proroci ca să se îplinească spre desăvârșirea lor.

Lucrarea ta, poporul Meu, să fie ascultarea de Dumnezeu și de toate cele așezate de El. «Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara», așa este scris. Iată, taină îți spun ție: caută cât mai desăvârșit să înțelegi ce înseamnă timpul omului și ce înseamnă timpul lui Dumnezeu cu omul. Eu am spus prin cuvântul acestei profeții că e mult să lucreze omul de dimineață până seara și e mult să doarmă el de seara până dimineața, iar dacă el lucrează și mai mult lucrul lui și dacă el doarme și mai mult cu trupul lui, amestecând ziua cu noaptea și lucrarea cu neascultarea, apoi fiarele de suflet ies și își cer de la Dumnezeu partea lor, dar tu fii veghetor pentru lucrarea zilei și pentru lucrarea nopții și întâmpină-Mă cu lucrarea înțelepciunii tale pentru cele așezate de Dumnezeu între pământ și cer și îndeletnicește-te cu lucrarea zilei, tată. Zi și noapte să fii fiu al zilei, fiu al ascultării, căci Israel cel neascultător M-a pierdut prin neascultare, tată.

Lucrarea cea dintre frați este armonia cea pentru toate lucrările de zi și de noapte, poporul Meu. Eu, Domnul, te îndemn spre duhul păcii cea peste toate și pentru toate, căci biserică este un singur trup, o singură lucrare, o singură voință, un gând în toți, gândul lui Hristos, voia lui Dumnezeu pe pământ, poporul Meu. Nu stau mult cu tine în cuvântul Meu cel ieșit din gura Mea acum, că nu găsesc putere de ajunsă în porți, dar

te rog, poporul Meu, fii plin de dor pentru cuvântul cel din mijlocul tău rostit prin suflarea Duhului Meu pentru tine peste cei ce îți împart povață de viață, tată, povață de creștere și apoi împlinirea poveței, fiule. Ia cartea Mea cu tine și vezi în ea tot ce Eu te-am învățat să îplinești, ca să iei tu plata ascultării, poporul Meu. Caută să îplinești după voia Mea tot ce-ți dau să lucrezi și nu lucra după mintea ta ceea ce Eu îți dau. Învăță-te cum să vorbești cu omul și cum să vorbești cu Domnul, fiule, că mare lucrare și mare minune este să înțelegi tu taina aceasta și lucrarea aceasta în mijlocul tău. Orice om poate să facă această împlinire spre viața lui, numai să nu caute să fie mai deștept ca Dumnezeu și ca Duhul lui Dumnezeu Cel peste el lucrător de lângă el, iar Eu te-am învățat pe tine să duci viață cu călăuză peste tine și așa să înveți să Mă întâmpini pentru voia Mea cu tine, tată, și așa să știi să-Mi deschizi și să Mă primești să vin, poporul Meu, că vreau, tată, să fiu fericit în mijlocul tău, că de la tot omul Eu sunt numai îndurerat, numai alungat, numai pribeag și fără adăpost pe cale, căci omul are voia sa și stă în necredință și în necunoștință de Dumnezeu, și e numai durere pe Mine de la om. O, caută să Mă întâmpini când Mă aduc ție și caută, tată, să-Mi dai fericirea prin ascultarea ta de toate cele de la Dumnezeu așezate și cuvântate să fie lucrute de tine, căci Eu voiesc să-ți fie ție bine, poporul Meu. O, nu uita că Eu sunt în mijlocul tău ca semn de tăgadă pentru cei necredincioși și sunt spre căderea și spre ridicarea multora, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, tu ești casa Mea și în tine Îmi plec Eu capul când vin, și cu tine ies când Mă arăt cu slava Mea peste pământ. Binecuvântată și împlinită să fie voia Mea în mijlocul tău, căci aceasta face împlinită în tine împărăția Mea pe pământ, și de la ea vine apoi și pâinea ta și iertarea ta și iubirea ta și ocrotirea ta și izbăvirea ta, așa cum Eu, Domnul, i-am învățat pe ucenici să-Mi ceară când ei așează înaintea Mea rugăciunea lor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2008

Duminica vameșului și a fariseului

E vremea să vină legea raiului pe pământ. Iubirea îl vindecă pe om de păcat. Umilința de duh este puterea lui Dumnezeu în om. Chemarea fiilor lumii la trezire mai înainte de ziua mâniei Domnului. Îndemn la pocăință pentru cei care cad în păcatul judecării apropielui.

Bat, și Mi se deschide și intru cuvânt în cartea Mea de azi cu tine, popor al cuvântului lui Dumnezeu. Te hrănesc, fiule, din sărbătoare în sărbătoare, că nu mai am unde să mai poposesc pe pământ ca să-Mi lucrez lucrările Mele cele scrise în Scripturi să se îplinească acum. Vin să-ți întăresc credința, tată, că numai la tine Mi-e gândul și iubirea, căci tu ești cel ce-L crezi pe Dumnezeu, Care Și-a făcut cărare pe pământ acum, ca să-l poată pe om îmbia spre împărăția Mea, spre iubire și spre sfințenie, și ca să Mă pot Eu privi față în față cu omul, el cu Mine, și Eu cu el, spre desăvârșirea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om. Amin.

O, copii din porți, întăriți pe poporul cuvântului Meu, tată, pe fiecare, după cum știți că are nevoie, după cum știți că-i trebuie creștere și lucrare. Lucrați, tată! Lucrați-Mi poporul, căci voi aveți în voi iubirea Mea, mila Mea de om, Duhul Meu Cel milos și înțelepciunea Mea pentru facerea cea sfântă a omului. Pe omul cel neputincios pentru cele de sus în el, sprijiniți-l pentru nașterea lui de sus, ca să poată el apoi cu împărăția Mea în el, căci toate așteaptă după înnoire, tată. Pe cei ce nu au darul umilinței de duh, ajutați-i voi prin umilința

voastră și treziți omul spre pocăință. O, nu vă temeți de om, ci ajutați-l pe el, și Eu vă voi plăti, tată. Umilința de duh este odihna Mea în om, și aceasta voiesc Eu să așez peste cel ce vine să ia de la voi legea iubirii de Dumnezeu și apoi legea sfințeniei, tată, legea care este scrisă pe poarta grădiniței cuvântului Meu, și pentru care tot poporul Meu trebuie să stăruiască și mai mult, că e vremea să vină legea raiului pe pământ, cerul cel nou și pământul cel nou, după cum iubitul Meu Ioan a văzut și a zis: *«Am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este; și am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei, iar din tron un glas zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni și va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»,* și a mai zis: *«Iată, noi le fac pe toate, și cel ce însetează, să vină să bea în dar din izvorul vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, și el Îmi va fi Mie fiu, iar fricoșii și necredincioșii, spurcații și ucigașii, desfrânații și fermecătorii, închinătorii la idoli și tot felul de mincinoși, partea lor este moartea a doua, iezorul, care arde cu foc și cu pucioasă»,* după cum este scris.

O, poporul Meu de peste tot, te strig, tată, la viață cu iubire în ea, căci iubirea îl vindecă pe om de păcat și se poartă ca o mamă cu fiii ei și-i povățuiește pe ei. O, nu mai sunt duhovnici pe pământ, nu mai sunt! N-au oamenii cum să mai vină la Dumnezeu, căci omul de rând știe că Dumnezeu este acolo unde oamenii Mi-au luat căsuța și hăinuța și unde cei ce stăpânesc peste ei cumpără și vând sufletele oamenilor și tainele lui Dumnezeu, dar Domnul e în inima omului, numai să fie trezit omul spre această comoară din el și spre împodobirea ei apoi, și iată, nu au oamenii învățător pentru această înțelepciune peste ei. Cei ce învață pe om nu Mă au pe Mine de iubire a lor, nu Mă împart pe Mine cu învățătura Mea, ci o împart pe a lor, spre folosul lor, nu spre folosul omului, căci iubirea îl vindecă pe om de păcat și de sine atunci când ea lucrează peste om, și ca o mamă se poartă cu fiii ei și îi îngrijește îndelung până ce iubirea ia față în ei, numindu-se ea împărăția Mea înăuntrul omului credincios și iubitor.

Când eram cu ucenicii Mei acum două mii de ani și priveau mulți la vorbirea Mea cu ei, veneau cărturarii și fariseii și vameșii și dregătorii și ascultau învățătura Mea cea peste ucenici, și Mă uitam la unii din ei, care priveau de sus spre ceilalți, fiind ei încredințați că sunt drepti, și atunci Eu le-am spus pilda a doi oameni care s-au dus la rugăciune înaintea Domnului, un vameș și un fariseu, care stătea drept, rugându-se cu mulțumire pentru cele bune ale lui, pe când cel dintâi, vameșul, de departe, de unde sta, nu cuteza nici măcar ochii să-i ridice spre cer, ci numai își bătea pieptul rugându-se de mila lui Dumnezeu peste păcătoșenia lui, și acesta s-a smerit pe sine și așa s-a înălțat la Dumnezeu prin rugăciunea sa, iar celălalt s-a înălțat pe sine, și Dumnezeu l-a smerit pe el, neîndreptățindu-l pentru faptele lui, cu care el voia să se înalțe înaintea oamenilor, privindu-i de sus pe ei.

O, poporul Meu, umilința de duh este puterea lui Dumnezeu în om, tată. O, cine să-i învețe pe oameni această coborâre, care-i înalță pe ei spre înțelepciunea iubirii? Vino, tată, și cere înțelepciunea Mea peste tine, și stai la lucrarea facerii dacă vii! Vino, poporul Meu, să înveți să fii frumos și sfânt, și apoi să fii lucrător, tată, că Eu mult de tot îi învățam pe ucenici și le spuneam pilde fel de fel, căci mulți Mă priveau când Eu lucram peste ei și multă nevoie de învățătură aveau toți cei care Mă

priveau când Eu Îmi învățam ucenicii. Îi învățam pe ei față în față cu toți cei ce se strâneau pe lângă noi, așa cum și cu tine fac azi, poporul Meu, și așa luau cei mulți înțelepciunea iubirii și taina facerii omului, om născut de sus, la cuvântul lui Dumnezeu, tată, căci Eu eram cuvântul Tatălui, așa cum și azi sunt în mijlocul tău de la Tatăl venit, și în mijlocul ucenicilor Mei Îmi nășteam cuvântul, așa cum și azi lucrez, că Mi-am făcut casă unde să vin, și din ea să ies Învățător peste cei ce M-au aflat că sunt pe pământ cuvânt în mijlocul unui popor de ucenici. Amin.

O, taina umilinței de duh este învățătura Mea din ziua aceasta. Veniți și voi, fii ai lumii, veniți, tată, să auziți cuvântul Meu, care naște fii pentru Dumnezeu, căci Domnul poate și din pietre să-și facă fii, precum este scris. Veniți și auziți glasul chemării Mele și despietriți-vă cerbicea, că este tare și de aceea nu puteți mai mult pentru sufletele voastre, care plâng în voi după viața ce va să vină pe pământ odată cu ziua Mea de mânie, care va lovi pe cei ce stau în necredință, în nelucrare mântuitoare și în nepăsare de Dumnezeu! Veniți, tată! Eu vă nasc și vă cresc dacă veniți. Veniți și vă faceți ucenici ai învățaturii Mele, că am cu cine să lucrez ca să vă îngrijesc creșterea! Cei ce se nasc, trebuie să învețe apoi lucrarea iubirii și a veghii sfinte până la venirea Mea, că mulți dau să se nască și, nevedgind peste ei, se smintesc și mor iarăși, căci cei ce caută smintea, vine duhul rău spre ei și le strică mintea și vederea și credința, și apoi le strică locul Meu din ei și apoi rămân în întuneric, bieții de ei, și pățesc ca fariseul, care era încredințat că este drept, și îi privea de sus pe cei din jurul lui, și făcea el aceasta înaintea Mea, iar Eu nu l-am îndreptățit pe el mai mult decât pe cel ce și-a văzut nevrednicia, aplecându-se cu zdrobire de inimă și cu ruga sa înaintea Mea.

Iată, cel ce se crede drept, acela îl disprețuiește pe aproapele său, și face aceasta înaintea Mea, și nu știe ce face dacă-și face așa. Unul ca acela cade în păcatul disprețuirii de om, și apoi îl judecă pe aproapele său și cade în judecata aproapelui său, așa cum a căzut fariseul cel din pilda de azi, care l-a judecat pe vameș, iar el s-a îndreptățit pe sine înaintea Mea prin duhul semeției, care-l ridică pe om spre căderea lui.

O, mult i-am învățat Eu pe ucenicii Mei, ca să învețe ei să știe cum să lucreze și cât să lucreze peste cei pe care ei îi ridicau din păcat, pecetluindu-i pe ei cu botezul cel pentru nașterea cea de sus, lucrare multă, tată, fiindcă lucrarea facerii trebuie să rămână mereu lucrătoare, mereu îngrijitoare apoi peste om.

O, caută, fiule, să nu-l strămtorezi pe fratele tău. Dă-i lui prilej de creștere, dă-i pildă bună, și așa vei lucra înaintea Mea lucrare frățescă, pentru care Eu te voi răsplăti, că iată, am în mijlocul tău fii făcători, care știu de la Mine cum să lucreze cu fiecare, ca să-l aducă la Mine pe om, căci Eu am pus în aceștia duh iubitor de oameni, și dacă ar avea cum, ar lucra ei și ziua și noaptea pentru salvarea multora, și uită-te tu la lucrarea Mea și la lucrarea lor, căci seamănă cu a Mea lucrarea lor de învățătură, tată, numai să vrei tu să înțelegi aceasta, poporul Meu. O, ei sunt disprețuiți de cei iubitori de sine și care se îndreptătesc în sinele lor și care cad apoi prin semeție, căci omul când se ridică, atunci cade în ispita diavolului și apoi cade în păcatul judecării aproapelui, căci el nu știe să vadă și să înțeleagă lucrarea facerii omului prin cei ce-L fac pe Dumnezeu în om, și apoi cad unii ca aceștia în păcatul judecării aproapelui, și iată câtă învățătură îți trebuie ție, poporul Meu, și câtă iubire dau Eu să-ți pun în inimă ca să înțelegi ce-ți spun, căci cine n-are iubire nimic nu poate, nimic nu este unul ca

acela. O, vino, tată, să te smerești cu mintea ta ca să-ți dau Eu minte, că iată ce fac cu mintea lor cei ce se smintesc, cei ce judecă după mintea lor, semețindu-se ca să cadă! Dar Eu, Domnul, îi îndemn pe ei la pocăință și le spun să deschidă bine ochii, căci diavolul e gata să lovească în ei pentru lucrarea lor cea rea, fiindcă diavolul Îmi cere Mie voie când voiește să-i arate omului păcăleala pe care i-a făcut-o, și Eu sunt Cel Care-i poruncește diavolului să-și arate fața sa cea vicleană, cu care-l trage pe om de pe calea Mea. Eu sunt Cel ce-l las pe om în ispita diavolului când Eu îl văd că lucrează cu iscodire, cu judecată, cu semeția cea care-l cade pe om în ispită, iar cei semeți sunt cei ce au iubire de sine, și aceasta îl duce pe om la cădere. Eu însă, ca un tată milos îi îndemn la pocăință pe cei batjocoritori și îi aștept pentru iertare dacă se vor lăsa spre duh umilit, iar dacă nu vor lua în ei lucrarea umilinței, vor rămâne încă slujitori potrivnici, care, precum năpârca, își împart limba lor în dreapta și în stânga ca să rădă ei de agoniseala Mea, numai că ei nu știu că se luptă cu Mine și nu cu omul, și dacă nu înțeleg aceasta, ei vor vedea. Amin.

O, fii ai lumii, sculați-vă și voi, tată, din așternutul vostru și căutați-vă trezirea, că vine plata pentru orice faptă, iar voi sunteți nevegheți pentru ziua aceea. Grăiesc cu voi ca un tată, că Mi-e milă de voi. Numele Meu cel mare este tot mai pitit acum dinaintea oamenilor prin cei care le spun că nu este Dumnezeu și că sunt numai ei. Fiara cea roșie și proorocul mincinos sunt și mai tari acum împotriva lui Dumnezeu și împotriva omului, căci necredința e tot ce a mai rămas pe pământ în urma nebuliei omului cel căutător de putere și de slavă pe pământ. Sculați-vă, voi, fii ai lumii, și căutați pe Dumnezeu, Care vă poate salva din întuneric! Vine ziua Domnului și se vor face mormane peste mormane casele oamenilor și trupurile lor, case una peste alta, oameni unii peste alții, și aceste făcături ale fărădelegii se vor desface și vor cădea peste oameni și-i vor strivi, și tot ce stă împotriva vederii omului ca să nu-L vadă omul pe Dumnezeu, totul va cădea, și va rămâne Domnul față în față cu omul, și Mi-e milă de om și îl strig pe el: Vino, omule, afară, vino la lumină, tată, și te fă prunc la iubire și la faptă, căci tu stai numai în păcate! Vino să te iert și să te împuncesc prin iertare, căci scris este: *«Până nu veți fi ca pruncii nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu»*, iar prunc aceasta înseamnă: nerăutate și iubire, iertare și pace, Dumnezeu cu omul, tată și fiu, căci pruncii sunt cei ce au tată și îi spun lui tată al lor. Amin.

Veniți, voi, fii ai lumii! Ieșiți din lume și faceți-vă popor al lui Dumnezeu, și apoi voi veți vedea, și veți vedea că Dumnezeu v-a spus vouă acest cuvânt de dor, strigându-vă pe voi spre El. Amin, amin, amin.

4/17 februarie 2008

Duminica fiului risipitor

Taina dorului de Dumnezeu este Împărăția Lui în om. Cuvânt de trezire peste neamul român. Chemarea celor căzuți de la credință.

Duhul lui Dumnezeu Se poartă deasupra grădiniței cuvântului Său din mijlocul neamului român și întărește veghea Sa peste acest neam și îl îndeamnă pe el la veghe, căci țara cea cu trăire sfântă în ea, are pe Dumnezeu Învățător peste ea. Amin.

Pacea Mea o las peste grădinița cuvântului Meu și intru în cartea Mea cuvânt ca să-Mi așez poporul la masă de învățătură, la masă pentru suflet, și să-i dau lui îndemn la învățătură și la trăire cu dor între Mine și el, căci împărăția Mea în om se

vede și se aude de aproape și de departe, se aude și se împarte, și așa își arată ea pe fiii ei, pe care și-i hrănește cu toate cele ce sunt ale ei și pentru ei. Amin.

O, mare este taina dorului de Dumnezeu în om! Acolo unde este ea, acolo este și împărăția Mea, acolo este și odihna Mea, și altfel ea nu este în om. Dorul Meu după om însă nu mai este taină, și este cuvânt mult, și cuvântul Meu se face râu peste pământ, ca să-l învețe pe om taina dorului și marea lui lucrare în om înaintea Mea, lucrare care așează pe pământ împărăția cerurilor, biserica lui Hristos, lucrătoare prin toate mădularele ei în toată frumusețea Duhului Sfânt, care se ridică din ea spre Domnul Dumnezeu ei și care face fii pentru ea, așa lucrându-și ea coroana, căci mireasa lui Hristos are coroană de slavă, și sub ea își arată ea fața ei. Amin.

Din mijlocul poporului Meu Mă las cuvânt de slavă peste neamul român, ca să-l îndemn pe el la sfințenie și la veghe sfântă și la iubire cu dor de Dumnezeu în ea, căci vai de cetatea care nu are pe Dumnezeu peste ea!

O, dar cum poți tu să Mă ții aproape lângă tine, neam român? O, scoală-te din sângele tău și învață lucrarea veghii, tată, căci ca să-L ai pe Dumnezeu veghetor pentru soarta ta cea de la El, gata să te cuprindă în ea, aceasta înseamnă să ai tu iubire de Dumnezeu, să ai tu taina lui Dumnezeu lucrând cu toate ale ei peste ființa ta, căci după ce Eu Mi-am zidit popor pe pământ prin Avraam, Isaac și Iacov, i-am dat lui porunca vieții și i-am spus s-o lucreze pe ea înaintea Mea ca un fiu al lui Dumnezeu, și i-am spus: *«Israele, Israele, Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău; să nu ai alți dumnezei afară de Mine ca să te închini lor, căci Eu pedepsesc în copiii lor până la al patrulea neam pe cei ce Mă urăsc pe Mine, și miluiesc până la al miilea neam pe cei ce Mă iubesc păzind poruncile Mele»*.

O, neam român, pe nori de slavă stau și cuvintez de deasupra ta, iar cuvântul Meu se așează în cartea sa, care în mijlocul tău stă deschisă și Mă primește, ca să pot fi Eu din mijlocul tău Învățătorul tău, acum, la sfârșit de timp, când iarăși vin de la Tatăl cuvânt ca să-l fac pe om. O, neam român, e Domnul cuvânt de viață veșnică pe vatra ta. Ia cuvântul Meu și dă-i viață în tine, căci cetatea care-și lucrează iubirea de Dumnezeu, aceea are de veghe peste ea taina iubirii și lucrarea ei, și puterile cerești, veghetoare peste ea, și oștirile îngerești, slujitoare pentru ea, și cetele de sfinți, biruitoare pentru viața ei. O, tată, te îndemn la iubire pentru Dumnezeu, dar fii înțelept, fiu român, că nu oricum se cheamă că-L iubești pe Dumnezeu, ci cu viața ta sfântă poți să-L păstrezi pe El Dumnezeu al tău, căci iubirea pentru Dumnezeu înseamnă credințioșie, iar aceasta lucrează sfințenie înaintea Celui iubit. O, nu-ți mai risipi comoara, tată, căci curând, curând, Eu, Domnul, îți voi cere socoteală pentru viața ta, pentru comoara pe care o are Domnul în fiecare om pusă, și pe care omul trebuie să I-o înfățișeze Domnului împodobită ca o mireasă pentru Mirele ei.

Am pus pe creștetul tău semn mare, taină mare, taina miresei lui Hristos, și vin la tine să te învăț cum să Mă aștepti să vin și să Mă slăvesc din mijlocul tău, țara Mea. Nunta Mea cu mireasa Mea luată din tine, taina Mirelui și a miresei este în mijlocul tău și veghează pentru viața ta, dar vino la masă, tată, vino și ia de pe masa Mea mărgăritarul cel de mare preț, taina împărăției Mele în om! Ia-Mă în trăirea ta, țara Mea, și să strălucească fața Mea pe fața ta, după dorirea Mea. Amin.

O, nu e greu aceasta pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu. Amin.

O, țara Mea de la sfârșit de timp, voiesc, prin iubirea ta de Mine, să te ocrotesc de răul cel din mijlocul tău ieșit și cel

din preajma ta, dar dă-Mi inima ta ca să-Mi fac locaș în ea și să te ocrotesc prin credința ta în cuvântul Meu, care vine să te numească pe tine a Mea, și apoi să te împodobească cu haina sfințeniei, tată. O, să nu-ți fie greu să fii a Mea, ci să-ți fie greu să fii a duhului lumii, duhul cel pierzător al acestui veac, căci duhul lumii este potrivnic lui Dumnezeu și se luptă cu toate fețele lui ascunse să-L șteargă pe Domnul de pe pământ și din cer ca să domnească el peste tot peste ființa omului, dar Eu îți dau ție binecuvântare mare pentru biruință peste duhul lumii, iar tu să iei de la Mine ce-ți dau, că Eu vin să-ți dau viață și ocrotire și slavă peste creștetul tău. O, vino lângă Mine, ca să nu flămânzești! Vino, tată, acasă, vino la Dumnezeu, vino în Dumnezeu, că e foamete de viață pe pământ! Eu, Domnul, stau în așteptarea ta ca să te cuprind și să te ocrotesc și să-ți măresc duhul credinței sfinte, prin care tu să poți cu Mine, tată.

O, țara Mea de la sfârșit de timp, tu ești taina patriei cerești, fiindcă Eu am în mijlocul tău izvorul râului vieții, cuvântul Meu, care curge din tine peste pământ, Ierusalimul Meu cel nou ales, cetatea Mea, din care curge legea sfințeniei peste pământ, precum este scris, numai s-o ia pe ea popoarele și să le fie ea cărare a lor spre Dumnezeu și viața a lor înaintea Mea apoi. Îndemn la sfințenie las peste tine, țara Mea, căci scris este: «*Cel ce păzește poruncile Mele, va cunoaște că acest cuvânt de dor înseamnă Dumnezeu, Care vine spre om ca să-l cheme pe el de la moarte la viață*». Amin.

Îți dau putere pentru învierea ta, țara Mea. Scoală-te, tată, ca să faci voia Mea și să sfințești numele Meu pe pământ, căci oamenii de pe pământ vor să stingă numele Meu și viața Mea de peste om. Eu vin curând ca să Mă arăt Dumnezeu adevărat și să rușinez necredința omului și semeția lui, cu care el s-a suit deasupra Mea. Eu însă vin curând cu slavă mare, cu sunet mare de trâmbiță, și din mijlocul tău Mă voi arăta că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin și că am avut pe vatra ta masa venirii Mele în mare taină, masa de pe care iau și dau celor ce vor ca Dumnezeu, și iată, Eu le spun neamurilor de pe pământ: Veniți spre masa Mea, veniți spre muntele Meu ca să vă învăț și pe voi calea vieții și să mergeți pe ea! Întoarceți-vă la Mine, căci duhul lumii este duh pierzător de oameni, și numai Eu stăpânesc înțelepciunea și viața cea pentru om! Întoarceți-vă la Dumnezeu, și Eu vă voi da vouă odihnă și vă voi da putere ca să vă faceți și voi fii ai lui Dumnezeu! Întoarceți-vă, și vă voi da putere să credeți în venirea Mea, cea scrisă în Scripturi să se împlinească, și cu care stau cuvânt peste neamurile pământului!

Amin, amin zic ție, popor român, întărește-te în credință, tată, și apoi în faptele ei, căci taina împărăției cerurilor este lucrătoare din mijlocul tău prin lucrarea cuvântului Meu, care curge din tine peste pământ, iar Eu, Domnul, aștept pe vatra ta, aștept iubirea ta, căci pentru credință îți trebuie iubire lucrătoare, tată, iar pentru iubire îți trebuie viață sfântă, viață care înțelege în om ca Dumnezeu, o, neamul Meu român, poporul Meu cel binecuvântat cu nume mare, acum, la sfârșit de timp. Amin.

Iar tu, popor mititel, cules de Mine din neamul român ca să fii casă a venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt pe pământ acum, tu vino din zi în zi mai mult spre mai mare iubire, spre mai mare lucrare de credință și de stăruință pentru ocrotirea acestui neam, neamul Meu român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, căci nu mai am în el veghetori cu milă pentru viața lui cea de la Mine și pentru viața Mea în el. Eu însă îl învăț pe el din mijlocul tău, iar tu așează-te înaintea Mea în genunchi pentru acest neam și cere-Mi, tată, ocrotirea lui și învierea lui,

cere-Mi facerea lui cea după chipul și asemănarea Mea. O, cere, tată, la Mine învierea acestui neam, căci Eu sunt Cel ce pot, așa cum pot și pentru tine, cel ce Mă iubești păstrându-te Mie în vremea aceasta atât de neguroasă peste om. Îi chem înapoi spre Mine și spre tine pe cei ce s-au smuls din brațul Meu și al tău și s-au dus să guste din duhul lumii, din foametea de Dumnezeu cea din lume, tată. Îi chem înapoi la Mine pe cei ce au fost din trupul poporului Meu și apoi au alunecat spre pământ:

Veniți și voi, copiii căzuți de la credință, și Eu vă voi vindeca pe voi, dar întoarceți-vă la Mine, tată, că vin dureri pe pământ, iar Eu voiesc să-i cuprind pe cei ce Mă iubesc și voiesc să-i ocrotesc pe ei. Întoarceți-vă, și veniți ca să vă învăț cum să vă întoarceți! Veniți să vă vindec, tată! Eu stau la izvor și vă aștept ca să vă spăl și să vă primenesc cu cămășușă curată, tată, și apoi în taina dorului să vă cuprind. Eu stau la izvor și vă chem. Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și cheamă oile în staul, Care-Și cheamă turma lângă El. Eu sunt Cel ce este și Cel ce vine. Amin.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Duhul cel ce umblă pe fața pământului ca să robească suflete, acest duh străin de Dumnezeu se va prinde în însăși cursa lui și nu va mai fi, și va rămâne Domnul și Duhul Său Cel învățător peste cei ce vor rămâne cu El, și care Mă vor mărturisi apoi. Amin.

Pace vouă, fii credincioși ai poporului Meu! Faceți-L pe Domnul din zori în seară și din seară în zori, fiilor! Faceți-vă odihnă pentru Duhul Meu, Care vine și Se sălășluiește între voi! Amin, amin, amin.

11/24 februarie 2008

Duminica înfricoșatei judecări

Ce înseamnă să ajute omul biserica. Supunerea cea curată este taina vieții. Lepădarea de sine este nejudicata minții omului asupra celor din jurul lui.

Eu, Domnul, sunt Mântuitorul lumii, nu sunt Judecătorul ei, căci n-am venit să judec omul pentru păcatele lui, ci am venit să-l îndemn la pocăință și la credință și la mântuire din păcat, și apoi la viață veșnică, mântuitoare de păcat peste om pe pământ, și apoi cerul cel bun în el, împărăția cerurilor în om, odihna Mea cea atât de dorită de Mine în om. Amin.

Mă fac cuvânt mântuitor peste grădinița cuvântului Meu din mijlocul neamului român, cuvânt care Mă împarte la oameni ca să fiu cu oamenii pe pământ, căci Tatăl Meu M-a trimis iarăși după om, și Mă fac cuvânt de mântuire din păcat peste om și îl îndemn pe el la iubire de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu, căci Eu în ziua Mea de mărire voi veni cu toți îngerii și voi sta pe jețul mării și toate neamurile se vor aduna înaintea Mea, de-a dreapta și de-a stânga Mea la cuvântul cel rostit de Mine pentru cei buni și pentru cei răi, și atunci cei buni se vor alege la dreapta, iar cei răi, la stânga, așa precum ciobanul desparte pe oi din capre, iar cei ce au cercetat pe unul dintre frații Mei prea mici, vor auzi atunci chemarea Mea: «*Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii*», iar cei ce nu i-au cercetat pe ai Mei, vor auzi atunci: «*Mergeți de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui*». Amin.

O, nu știe omul cărarea către Dumnezeu. El știe că dacă dă celui scăpătat, celui cerșetor, celui ce nu are pe cele de pe pământ, își face prin aceasta loc lângă Dumnezeu, dar nu este așa. Pe săraci îi are omul mereu cu el și pe lângă el, dar pe Dumnezeu nu-L are omul și nu se îngrijește de El, căci omul

nu-L iubește pe Dumnezeu fiindcă se iubește pe sine chiar și când întinde mâna sa ca să dea celui sărac.

Mă uit dintre sfinți, Mă uit cu jale peste oameni și îi aud că ajută bisericile, dar ei, săracii, nu știu că nu ajunge la Mine pomana lor, nu știu, bieții de ei, ce înseamnă să ajute omul biserica. Biserica este omul cel sfânt, care se leapădă de sine ca să se facă Mie locaș între oameni, iar cei ce merg spre unii ca aceștia învață și ei calea spre Dumnezeu și merg apoi pe ea. Biserica lui Dumnezeu este slujitoare a oamenilor pentru mântuirea din păcat, făcându-le lor lumină pe cale ca să vadă calea și să apuce pe ea. Cei prea mici frați ai Mei, despre care Eu am spus în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ, făcând ei voia Tatălui precum și Eu o fac, și iată, nu sunt frați ai Mei cei săraci și lipsiți care nu fac voia Tatălui Meu, ci doar așteaptă ajutor de la om pomenind ei numele Meu cu buzele lor pentru ca să primească pomană de la om.

O, e mare lucru să știe omul să-și facă rost de chemarea Mea pentru cei ce se vor alege de-a dreapta Mea în ziua Mea de mărire când toate neamurile se vor aduna înaintea Mea. Vin și-l învăț Eu pe om, căci sunt Învățătorul omului și sunt Mântuitorul lui.

O, omule doritor de mântuire, nu știi, tată, să faci fapte de rai, căci ca să intri în rai trebuie să faci voia lui Dumnezeu, nu voia omului. Iată, tu nu mai ai învățător ca să-ți arate calea spre rai, și nici nu-ți faci timp să cauți învățător peste viața ta, peste fapta ta. Vin Eu în calea ta și te învăț, numai să-Mi deschizi, tată, numai să-Mi crezi cuvântul cu care cobor din Tatăl spre tine ca să te îndemn spre Dumnezeu. Cei ce M-au încuiat pe Mine în filele Scripturii, pe care o au pe masă oamenii, aceia Mi-au încuiat calea venirii Mele ca să nu Mă mai cunoască oamenii că vin cuvânt peste pământ, după cum este scris să vin și să Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu. Dar când aceștia vor auzi din gura Mea că Eu am fost acest cuvânt, cu care Îmi arunc sămânța pe pământ, vor vedea, bieții de ei, cât de mari s-au pus peste credința oamenilor și cât de înșelați au fost prin îngâmfarea lor, prin netemerea lor de Dumnezeu, căci credința nu este a tuturor, ci este numai a celor ce se tem de Dumnezeu și care au simțire mare pentru Dumnezeu în ei așa cum a avut femeia samarineancă atunci când Eu am ieșit în calea ei, și ea M-a cunoscut, în timp ce iudeii, în mijlocul cărora venisem de la Tatăl, Mă numeau un om rătăcit și rătăcitor, hulitor de Dumnezeu, fermecător, desfrânat și stricător de datini sfinte și nu Mă cunoșteau că sunt Fiul Tatălui, Cel proorocit să vină pe pământ pentru mântuirea oamenilor.

O, nu are omul timp de Dumnezeu pe pământ, dar vin Eu și îl învăț pe om calea spre Dumnezeu.

O, omule, cei prea mici frați ai Mei, despre care Eu am scris în Evanghelia Mea cea pentru judecata lumii, aceia sunt cei ce te pot așeza pe tine pe calea poruncilor vieții, tată, așa cum și ei s-au așezat. Tu pe aceia să-i cercetezi, căci ei s-au lăsat în grija Mea ca păsările cerului și ca florile câmpului, așa cum Eu i-am învățat pe frații Mei, care Mă urmau și pe care i-am așezat să stea înaintea Mea pentru lucrările Mele peste oameni, pentru împărăția Mea ca s-o dea oamenilor care o vor pricepe pe ea și o vor lua de viață a lor. O, iată cât de frumos se poate înțelege răspunsul cel bun pentru ziua când Eu, Domnul, voi sta pe jețul slavei și voi alege oile din capre, precum este scris!

Învățați de la Mine, fii ai oamenilor! Căutați cu pașii voștri pe cei ce au lepădat de la ei pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții ca să fie ei ai Mei în mijlocul oamenilor care nu

pot părăsi duhul lumii. Căutați pe cei ce s-au lepădat de ei înșiși ca să Mă iubească pe Mine și viața Mea în ei înaintea oamenilor, și luați pildă de la ei și învățați și voi, căci fericiți sunt cei ce vor avea parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea a doua nu va avea putere, precum este scris.

O, fii ai oamenilor, este scris în rânduiala bisericii lui Hristos vreme de post pentru curățirea păcatelor omului și pentru gătitura cea pentru sărbătoarea învierii Mele. O, tată, nu cei ce postesc de bucate vor fi cei fericiți, ci vor fi fericiți cei curați cu inima, cei blânzi, cei milostivi, cei dreپți, cei ce aduc pacea, cei huliți pentru numele Meu, cei prigoniți pentru dreptate, nu cei ce postesc de bucate. În vremea postului căutați să vă vindecați de răutate, tată, și să vă împodobiți sufletul cu umilință și cu pocăință, căci dacă postul de bucate nu vă aduce vouă pe Dumnezeu în voi, blând și smerit cu inima așa cum este El ca să învețe oamenii cum să fie și ei, atunci voi nu veți învăța calea spre împărăția Mea și nu-i veți afla pe cei prea mici frați ai Mei, care stau înaintea Mea pentru slava Mea, pentru lucrările Mele între pământ și cer. Veniți spre izvorul cuvântului Meu, care vă învață și pe voi calea împărăției Mele în om, și aici îi veți afla pe cei ce stau înaintea Mea pentru tot neamul omenesc de pe pământ, căci Eu pentru toți vin și cuvintez cuvânt de facere și de chemare a omului de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la lume la Dumnezeu. Veniți și voi pe calea împărătească, pe calea vieții, tată! Veniți și vă faceți slujitori ai bisericii Mele, care veghează înaintea Mea ziua și noaptea, și nu înaintea lumii slujește ea, ci ea veghează slujind. Veniți să învățați ce înseamnă biserică și ce înseamnă s-o iubiți pe ea așa cum ea iubește! Veniți să înțelegeți că nu lumea înseamnă biserică a lui Hristos așa cum vă învață cei ce-și zic azi învățători ai bisericii când ei nu ajută biserica nici măcar cu un pai, ci doar își agonisesc loruși slavă și numelui lor, care nu este după faptele lor, ci este prea mare față de viața lor, care nu seamănă cu a Mea, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea și sunt blând și smerit cu inima, iar cuvântul Meu stă în putere și stă în împlinirea lui. Amin.

Glasul lui Dumnezeu a cuvântat fiilor oamenilor ca să-i cheme pe ei de la păcat la sfințenie, de la necredință la credință și apoi la faptele credinței, căci Domnul cuvintează peste pământ în mijlocul neamului român, pe care l-a ales de casă a nunții venirii Lui la mireasa Lui cea din români, iar la masa nunții Lui cheamă la nuntă Domnul, și El este Mirele nunții. Amin.

Eu, Domnul, v-am chemat pe voi spre binecuvântare, o, fii ai oamenilor, iar voi veți vedea ce veți face. Eu, Domnul, pe câți îi iubesc îi chem la pocăință, și îi voi primi și îi voi scrie cu Mine pe cei ce vor iubi să împlinească în ei cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Iar cu tine, popor al lucrărilor Mele, voi grăi, tată, spre scursul zilei și te voi învăța deosebit, căci tu Îmi ești fiu și Îmi ești frate și Îmi ești biserică și am cu tine de lucrat, poporul Meu. Amin.

*

O, popor al cuvântului Meu cel de azi! Te-am pecețluit, tată, când te-am adăugat Mie ca să-Mi fii frate și să-Mi fii fiu, și te-am făcut biserică a Mea și te-am închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca să ai tu pe chipul tău numele lui Dumnezeu și să vadă toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți cine este Stăpânul tău, și te-am povățuit mereu să iei de la Mine pe Duhul Sfânt și să lucrezi sub slava Lui viața ta cea pusă înaintea Mea, iar azi te învăț iarăși,

tată, căci sunt Învățătorul tău și trebuie să vadă duhul rău mereu proaspătă învățătura Mea peste tine, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei ce stau în mâna Tatălui lor cu viața lor. Amin.

O, poporul Meu cel mult apropiat facerii tale cea de la Mine! Înfricoșează-te să judeci, și mai bine primește ispășirea greșalelor tale prin toate câte prin grija Mea pentru curățirea ta și pentru mântuirea ta vin spre tine, că scumpă îți va fi mântuirea dacă te văd că știi cum poate omul să și-o capete. E mult de când Eu Îmi chem poporul la curățire, și fac aceasta pentru că diavolul a scris și scrie mereu pe cele vinovate ale poporului Meu, căci poporul Meu de peste tot și-a scris multă vină prin duhul nemulțumirii și apoi al judecății, uitând el că Eu Mi-am învățat ucenicii și așa le-am spus: «Nu judecați, și nu veți fi judecați», și le-am mai spus lor: «Iertați, și așa vi se va ierta vouă», iar ca să ierți trebuie să primești ca de la Dumnezeu și nu ca de la om pe cele ce vin să te măsoare sau să te încerce sau să te îndrepte spre pacea umilinței, spre lucrarea facerii tale, căci un fiu al lui Dumnezeu primește lucrarea Tatălui său, iar iubirea este de la unul la altul, și așa trăiește ea, și lucrând trăiește.

O, fiule, mireasa este iubită de mire pentru găteala ei, pentru frumusețea ei de mireasă, tată. Ea este cea care se lasă gătită și purtată; ea pentru mire se pregătește și își face haină și își face iubire pentru mire, și apoi se gătește mereu să-i placă mirelui ei. Dacă ea a fost păcătoasă până în nuntă și dacă mirele vede că ea îl iubește și că îl dorește, mirele o înfeciorește pe ea și o ia pentru că o iubește, dar el rămâne rănit pentru iubirea ei pe care nu i-a dat-o lui toată, iar dacă apoi ea își înșeală mirele, slăbindu-i iubirea pentru el, rana lui plânge în el ca și iubirea lui. Așa M-am purtat Eu cu poporul Meu, care a venit să fie al Meu și care nu s-a pregătit ca o mireasă, dar căruia i-a plăcut să-i fiu Eu Mire și să fie ea a lui Dumnezeu pe pământ. Eu însă Mi-am chemat-o mereu la iubire, la credincioșie, la duh înfocat după Mirele ei, și tot așa o chem și azi, căci iubirea Mirelui Cel din cer este suferința dintre cer și pământ și este trimiterea Fiului de către Tatăl ca să-l îmbie pe om spre duhul nunții, duhul dintre Mire și mireasă, Duhul lui Dumnezeu, Care-Și lucrează lucrarea Sa.

Îți grăiesc așa de frumos, poporul Meu cel mult hrănit, ca să te îndemn la duhul cel dulce al pocăinței, tată, și apoi al duioșiei între tine și Mine, că vreau să te deprind să primești ca de la Mine toate câte vin să măsoare fața ta, ființa ta, facerea ta, măi tată, și vreau să te deprind să-ți ștergi de la fața Mea pe cele scrise de diavolul între Mine și tine. O, fiule, dacă Eu n-am venit să judec omul, nici tu să nu faci altfel. Eu ar trebui să fiu și mai nemulțumit de la om, și tot nu-l judec pe om, și dau să-l îndemn pe el la pocăință și la mântuire, tată, și fac această lucrare pentru că sunt Dumnezeu, iar lucrarea aceasta a Mea nu știe omul s-o facă, pentru că omul este răzbunător dacă el vine după Mine fără să se lepede de sine atunci când vine. Iată, aceasta este durerea Mea cea de la poporul Meu. Îl văd pe el cum se învelește cu duhul judecății asupra fratelui său ca să poată face el ceea ce dorește să facă, și aceasta nu-l duce pe om la pace și la bine și la veghe peste viața lui. Te-am învățat, tată, și ți-am spus în multe feluri să nu te grăbești să judeci, căci aceasta te face să făptuiești tu ceea ce nu înțelegi să nu faci. Am spus că una este să sădești și să îngrijești flori pentru Dumnezeu, și alta este să faci aceasta pentru plăcerea ta. Ți-am spus că una este să lucrezi pentru Domnul tot lucrul tău, și alta este să lucrezi pentru plăcerea ta, pentru trebuința ta, și te-am învățat prin aceasta să nu te învelești cu Dumnezeu când dai să-ți faci voia și dorința ta, ca nu cumva să cazi apoi în propria ta judecată, măi tată.

O, ce frumos este să-i spună Dumnezeu omului ce să facă! Aceasta au făcut sfinții pe pământ și se duceau și se supuneau sfinților ca lui Dumnezeu și credeau cu toată puterea lor că lui Dumnezeu se dau și nu omului, și erau ei ai lui Dumnezeu pentru că așa voiau, și tot așa și lucrau, și nu se luau din mâna lui Dumnezeu pentru ale lor iarăși, și erau cei binecuvântați prin viață cu supunere, căci supunerea cea curată, cea dorită, este taina vieții, lumina vieții celor ce se dau lui Dumnezeu, și este taina miresei, poporul Meu. Te îndemn la această lucrare de slavă, tată. O, nu te teme, nu te sătura să stai supus sub știrea celui ce te dă lui Dumnezeu clipă de clipă prin viața ta cu știre, ci teme-te să stai ascuns pentru nesupunere, tată, căci ascunderea, cât de mică pare ea, seamănă cu păcatul lui Adam, care ar fi voit să nu știe Dumnezeu gândul și simțământul lui și apoi semeția lui de a nu avea supunere înaintea Mea pentru viața lui cu Dumnezeu. O, cel ce nu este supus nu are stăpân, iar lupul trage la cel fără stăpân, la cel cu stăpânire de sine peste pașii lui. Dacă nu credeți ce vă spun, uitați-vă peste fiii oamenilor și vedeți adevărul cuvântului Meu și iubiți, tată, cu credincioșie viața voastră pusă în mâna Mea, în grija Mea, așa cum au știut sfinții să se facă fiii Mei prin viața lor cea îngrijită de Mine prin cei ce lucrau pentru Dumnezeu și pentru om pe pământ.

O, fiilor apropiați lângă izvorul Meu și cei apropiați vouă! Nu stați, tată, în afară de Dumnezeu! Dar știți voi cum puteți sta așa? Când stați în voi, când treceți peste cele așezate, când vă luați din mâna Mea ca să fiți voi și nu Eu, ca să știți voi și nu Eu, atunci voi ieșiți în afara Mea și vă primejduiți, tată. Sunt prea mulți ani de când vă învăț ca să învățați voi să împliniți ceea ce vă învăț, și să împliniți bine, tată. O, nu stați în afara Mea, nu stați în afara împlinirii cuvântului Meu de peste voi, ci stați sub paza lui, tată, adică păziți-l, fiilor, căci dacă nu lucrați așa, faceți păcatul judecății, tată, și acesta se lucrează prin nemulțumire, iar nemulțumirea îl face pe om să se creadă meritos și apoi nerăsplătit pentru meritele lui. O, nu așa, fiilor! Voi trebuie să fiți ca Mine, tată, nu ca oamenii. Am venit pe pământ ca să-i arăt omului cum este Dumnezeu și cum lucrează El, și voi nu trebuie să fiți altfel, tată. Și apoi, iată, am venit și Mi-am făcut casă la voi pentru că voi ați crezut în cuvântul Meu, și voi nu trebuie să fiți altfel decât sunt și lucrez Eu, ci trebuie să împliniți cuvântul Meu de peste voi, fiilor. O, feriți-vă de duhul judecății lăuntrice, că nu se poate să nu iasă în afara voastră lucrarea aceasta, fiindcă nimic nu este ascuns de către om și care să nu iasă la iveală în afara lui, și așa judecata lăuntrică se ivește în afară și îl arată pe cel ce judecă după mintea lui, și iată, așa își strânge omul strânsură împotriva lui.

Lepădarea de sine, pe care i-o cer Eu omului care voiește să-Mi urmeze cu crucea vieții lui, aceasta este nejudicata minții lui asupra celor din jurul lui, iar cel ce judecă face aceasta pentru că este semeț și pentru că se simte nedreptățit, uitând că omul nu merită decât tăierea vocii lui pentru ispășirea păcatelor lui. Te învăț, poporul Meu cel mai apropiat lucrărilor Mele cu tine, te învăț pentru vremea postului, tată, că voiesc să-ți fie cu putere pentru viața postul cel de bucate, fiindcă acesta stă lângă lucrarea lepădării de sine, fără de care omul nu are nici o putere, tată. Fiți atenți, fiilor, că lepădarea de sine se lucrează de către duhul dragostei, care nu cere, ci care se dăruiește dumnezeiește și pentru Dumnezeu, nu pentru om, și toate în Domnul să se strângă din câte faceți voi cu trupul și cu duhul, fiilor. Și pentru duh și pentru trup v-am învățat să treceți din trup în duh, căci acestea două împreună viețuiesc, în Duhul lucrând ele când sunt ale lui Dumnezeu, și nu uitați că Eu am

spus: «*Duh este Dumnezeu, iar cei ce se închină Mie trebuie să se închine în duh și în adevăr*». Amin.

O, nu e bine să fii trup, căci cu trupul faci păcat și faci judecată pentru trupul duhului tău și pentru trupul tău, și aceasta înseamnă mintea ta, care ține cu trupul tău, care ține cu tine și nu cu Dumnezeu și nu cu fratele tău, ci împotriva lui pentru mintea ta, fiule. Iată cât de deslușit îți lămuresc Eu lucrarea Mea și lucrarea ta, și vreau să te înțelepțești cu înțelepciune nouă, ca să nu postești de Dumnezeu, ci să postești de tine, tată, ca să poți să fii și tu duh așa cum este Dumnezeu, Care nu S-a luptat pentru trupul Său, ci S-a luptat pentru tine, S-a luptat pentru om, așa cum și azi lucrează El învățându-l pe om să trăiască pe pământ în Duhul lui Dumnezeu, Care călăuzește pe cel ce știe să se dea lui Dumnezeu pentru vecii cu viața lui. Amin.

O, fiilor, vă încurcă la Dumnezeu judecata minții voastre asupra celor ce vă pot aduce vouă de la Mine paza vieții voastre și paza Mea de la voi ca să nu Mă răniți, ca să nu Mă alungați din calea voastră, tată. O, nu știe omul inima omului ca să-l judece el pe om cu mintea lui de om. O, dacă știți că ați făcut păcatul judecării, păcatul ascunderii de cei ce vă călăuzesc spre lumină între Mine și voi, curățiți-vă de aceasta, fiilor, că vă încurcă la Mine acestea ce sunt scrise de diavolul între voi și Mine. Iată, cei ce au judecat după mintea lor au căzut în necredință apoi, au căzut sub însăși mintea lor și s-au sfărâmat de tot, căci s-au lovit în Dumnezeu, și ei nu știu ce au făcut, iar când vor ști vor crede, și va urma atunci plânsul lor, căci necredința își cere tributul ca să-l învinuiască pe om cu ea. N-are unde să se ducă decât la păcat cel ce se îndoiește lăsându-se atras spre necredință, căci necredința este plata cea mai rea a celor ce cu mintea lor cad în păcatul judecării lucrărilor Mele, cu care Eu cobor pe pământ pe scara tainelor celor de sus pentru ca să-l mântuiesc cumva pe om de sinele lui și ca să trăiască omul în Duhul, căci trupul îi este lui vrăjmaș dacă nu știe să-l facă pe el casă lui Dumnezeu.

O, iubește haina de mireasă, poporul Meu, și cu ea să stai înaintea Mea, iar mireasa este plină de iubire pentru Mire și este gătită și se gătește pentru Mirele ei, și așa stă ea la masa Mirelui nunții lor. A venit vremea postului pentru biserica Mea, iar mireasa are vremea mereu înainte, și ea trebuie să știe ce înseamnă vremea ei și a împodobirii ei, căci Mirele Se jertfește pentru ea mereu, iar ea trebuie să se jertfească Lui. Această lucrare s-o iei și s-o înveți bine de la cei ce te învăț pe tine de la Mine lucrarea miresei, lucrarea curăției, poporul Meu, și vom pași spre înviere, tată, și ea va veni și va ridica pe mulți, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, învăță, tată, taina curăției miresei și stai în haină de nuntă la masa Mea și fă din ea podoabă ție înaintea Mea, căci Eu sunt Cel scump, iar tu trebuie să fii prețul întreg pentru Cel scump, pentru Mine, Mirele și Stăpânul tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

18 februarie/2 martie 2008

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Domnul îl strigă pe om ca să-l ridice din păcat. Domnul așează poporul în rugăciune pentru învierea omului de pe pământ.

Glasul Meu, care grăia în rai cu omul cel zidit de mâna Mea din cuvânt și din pământ și din duh, grăiește în zilele acestea din mijlocul neamului român ca să-l cheme iarăși pe om la Dumnezeu, ca să trezească duhul omului și apoi să-l facă pe om să asculte de Dumnezeu, să-l facă să se

întoarcă la Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și nimic nu va mai rămâne pe pământ, decât Eu și toți cei care vor fi asemenea Mie și care Mă vor vedea și vor fi și ei cei ce sunt precum Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Eu până nu zgudui cerul și pământul, marea și uscatul, nu deschide omul ochii spre Dumnezeu, căci omul a înrădăcinat în el păcatul și nu se îndură să smulgă din el buruiiana aceasta, care sugă din duhul lui viața lui și viața Mea. Eu însă M-am făcut iarăși între Mine și Tatăl cuvânt de facere, și iată, între Mine și om, căci acum nu mai trec peste om, ci față în față cu omul grăiesc cu Tatăl, și grăiesc cu omul, și pentru om grăiesc ca să-l îmbiu pe el să se lase în mâna Mea cea făcătoare și să-l fac pe el după chipul și asemănarea Mea, și încep cu el chemându-l la masa Mea, la masa venirii Mele a doua oară pe pământ cuvânt ca să grăiesc cu omul așa cum grăiam în rai și să-l întreb pe el: „*Unde ești, omule?*” și să-l îndemn să-Mi răspundă unde este, de unde-Mi răspunde și ce face, și apoi să-i spun Eu ce să facă, iar el să-L asculte pe Dumnezeu, Care-l îndeamnă pe el să mănânce din cer și să-și facă fața senină între el și Dumnezeu, căci Dumnezeu grăiește cu omul fiindcă poate Domnul. Amin.

O, omule, o, unde ești, tată? Grăiesc ție așa cum grăiam cu Adam în rai. Îl căutam pe Adam, căci el dădea să se ascundă de Mine. Glasul Meu însă l-a scos din el pe Adam, și el Mi-a răspuns, căci cu putere i-am grăit lui, ca un Dumnezeu și nu ca un om.

O, omule, te caut, tată. Nu te caut pe pământ, ci te caut în tine ca să te scot din tine și să te povățuiesc să stai înaintea Mea fără de teamă, căci teama îl desparte pe om de Dumnezeu, și să stai cu iubire înaintea Mea, că Eu nu-ți fac rău, tată. Tu ești cel ce-ți faci rău, și de tine trebuie să fugi, nu de Mine, căci Eu sunt Cel bun, Cel sfânt, Cel milos pentru viața ta. I-am dat omului în rai viață și i-am spus apoi să mănânce din rai toate cele ce erau pentru el făcute, iar pe cele ale lui Dumnezeu să nu le ia, căci sunt ale lui Dumnezeu. El însă a uitat de Mine când i-a fost încercată ascultarea, și apoi s-a temut de glasul Meu, care-l căuta ca să-l întrebe de Mine, fiindcă Eu îi grăiam lui. Când l-am așezat pe el în rai după facerea lui și i-am spus ce este al lui și ce este al Meu în rai, numai Eu am grăit cu el atunci, iar el cu Mine nu, iar când l-am întrebat pe el după ce l-am văzut furișat înăuntrul lui și printre pomii grădinii, atunci a grăit și el cu Mine și Mi-a spus: «*Auzit-am pașii Tăi în grădină și m-am temut, fiindcă sunt gol și m-am ascuns*». O, n-a putut Adam să se ascundă printre pomii grădinii, n-a putut să-și furișeze rușinea și păcatul sub pestelcuța făcută de el din frunzele grădinii. Eu, Domnul, am voit să-l îmbiu pe el atunci spre luminarea faptelor lui și spre pocăință și să-i fac bine apoi, dar el n-a căutat să-și moaie învârtoșarea, ci și-a căutat dezvoltarea înaintea Mea cum că Eu i-am dat femeia care l-a tras pe el spre fapta lui și a ei. O, dacă el n-ar fi uitat de Dumnezeu n-ar fi greșit.

O, omule, te caut, tată, ca să te învăț să nu te ascunzi de Mine, ci să vii la Mine și să-Mi spui că ești greșit, iar Eu să te învăț iubirea de Dumnezeu, care-ți face ție viață, tată. Vin înaintea ta cuvânt rupt din grădina raiului și alipesc începutul cu sfârșitul ca să grăiesc ție, tată, căci Eu sunt începutul și sfârșitul și tot ca la început lucrez și la sfârșit, că nu se putea să lucrez altfel acum. Nu te mai povățuiesc cum l-am povățuit pe Adam, căci tu trăiești printre toate fiarele cele dăunătoare de suflet, ci te povățuiesc să nu te ascunzi de Dumnezeu, că nu poți, tată. Ai văzut că Adam nu s-a putut ascunde printre

pomii grădinii, și nici rușinea nu și-a putut-o furișa sub pestelcuța făcută de el din frunze. O, nu te ascunde de Dumnezeu, ci ieși în întâmpinarea Lui și lasă-te cercetat și ridicat din păcat, că am venit după tine pe pământ, tată, și sunt învăluit în cuvânt așa cum eram înaintea lui Adam în rai. Nu învinui pe nimeni pentru păcatul tău, ci dă-Mi doar mâna să te scol din păcat, că Eu nu vin să te pedepsesc, tată, ci vin să te scol și să te trezesc bine înaintea Mea ca să veghezi.

O, nu e bine să Mă știi departe de tine, omule! E bine să Mă știi aproape, lângă tine, tată, ca să trăiești după plăcerea Mea, iar Eu să-Mi pot găsi plăcerea în tine, că Eu pentru asta l-am zidit pe om. Nu-ți cer decât să fii curat cu inima și senin cu fața pentru toate câte tu Îmi aduci Mie cu viața ta cea nefățarnică înaintea Mea, iar Tatăl tău, Care este în ascuns, Care vede în ascuns, îți va plăti ție iubirea ta, și așa îți vei aduna la Mine, adunându-te tu întru Mine, unde nu te poți ofili și de unde nimeni nu te poate smulge ca să te piardă. Vino la Mine, omule, și să nu te ascunzi ca să nu vii! Vino cu fața senină, ca să te pot învăța seninul inimii, tată! Vino cu inima dulce, ca să te pot învăța duhul duioșiei, că vreau să fii duios cu Dumnezeu și vreau să te învăț taina iubirii, tată! O, ce dulce este povăța Mea! Auzi-Mi glasul și deschide-Mi ca să te iau și să te aduc la sânul învățaturii Mele, căci Eu am venit cuvânt pe pământ și grăiesc cu tine așa cum grăiam cu Adam în grădina raiului, și vreau să te povățuiesc, tată, și să te deprind să te faci fiu al învățaturii Mele, iar pentru această minune, pe care tu poți s-o săvârșești înaintea Mea, nu-ți trebuie nimic decât credință, omule. Amin, amin, amin.

Acum Mă întorc cu cuvântul spre tine, poporul Meu cel credincios venirii Mele la tine cuvânt de chemare a omului la Dumnezeu. I-am grațit omului, tată, și l-am îmbiat spre seninul inimii lui între Mine și el. Îți grăiesc și ție și îți aduc acum binecuvântare dulce pentru vremea cea de dinaintea serbării învierii Mele dintre morți, căci Eu acum două mii de ani am murit ca să plătesc cu viața Mea viața omului, și apoi am înviat pentru vecii și sunt viu în vecii vecilor. L-am învățat pe om să nu se teamă de Dumnezeu, să nu se ascundă prin temere, ci să se ridice prin iubire, căci temerea îl face pe el să se ascundă. L-am chemat pe el la credința cea făcătoare de minuni peste viața lui și l-am povățuit să nu ubească păcatul, căci păcatul este cel ce îl îndeamnă pe el apoi să se ascundă. Pilda cea din rai a omului cel așezat de Mine în grădina cea plină de iubire pentru om, aceasta este lecția din care omul poate învăța să nu se ascundă de Dumnezeu, că nu poate el să facă aceasta nici pe pământ, nici în cer.

O, roagă-te pentru învierea omului, poporul Meu. Eu până nu zgudui cerul și pământul, marea și uscatul, nu poate omul să stea față în față cu Mine și să-Mi cunoască glasul. Face ca Israel omul, căci Israel i-a spus lui Moise să vorbească numai el cu Dumnezeu și apoi să vină să spună poporului glasul Domnului, dar omul cel de azi nici atât nu mai vrea și de aceea spune că Dumnezeu nu mai vorbește pe pământ decât prin Scripturile cele de acum două mii de ani. Eu însă vin cu glas dulce și înaintemergător, că vreau să-l scap pe om de ziua mâniei Mele pentru cei ce nu ascultă de legea vieții. Sunt îndelung răbdător și mult milostiv și voiesc să audă omul ce fac Eu pentru el, și de aceea Mă fac izvor de cuvânt în mijlocul tău și-l chem pe om la vedere, poporul Meu. O, roagă-te, tată, la Dumnezeu cu zile scumpe și sfinte, căci tu ai învățat de la Mine legea cea sfântă pentru hrană și pentru haină și pentru iubire și pentru credință, tată, dar omul mănâncă de toate, și el știe că trebuie să aibă și zile de post de toate câte el mănâncă.

Tu însă nu mai ești ca tot omul de pe pământ, ci ești rodul credinței tale în venirea Mea și ești rodul venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cuvânt pe pământ. Roagă-te cu seninul inimii tale și adună la Mine rugăciune pentru tine și pentru om, tată, iar Tatăl tău, Care este în ascuns, Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție și îți va strânge comoară cerească la El, iar la El nu este molie și rugină așa cum este pe pământ peste adunătura omului.

Când eram pe pământ cu ucenicii Mei grăiam tuturor celor ce Mă ascultau și îi învățam pe ei legea odihnei omului iubitor de Dumnezeu și le spuneam: *«Când postiți, curățiți-vă fața și înseninați-v-o cu toată inima, ca fără de fățarnicie să postiți, iar Tatăl vostru, Care este în ascuns, Care vede în ascuns, vă va plăti vouă»*, și le mai spuneam: *«Nu vă strângeți pe pământ comori, ca nu cumva să vă legați inima de ele și să vă mănânce molia și rugină lor, ci vă adunați în Dumnezeu comori, unde nu este molie și rugină și unde se păstrează toate cele ale omului cel închinat lui Dumnezeu cu toate ale lui»*. Amin.

O, cum de nu aude omul glasul Meu cel de acum două mii de ani? Îi aud pe toți înțelepții de pe pământ cum spun despre voi că nu e bun de păstrat și de crezut cuvântul Meu cel de azi, ci e de ajuns cuvântul Meu cel de acum două mii de ani. O, dacă e de ajuns, de ce-și mai adună ei pe pământ comori și slavă? Nu le-am spus Eu lor prin Scripturile Mele cele de acum două mii de ani să nu-și adune pe pământ comori și să nu-și pună inima în ele? O, fățarnicii de ei! Ce vor face ei înaintea Mea când vor fi întrebați cum au împlinit ei Scriptura în care cred ei, zic ei, și care le este de ajuns ca să nu mai audă ei cuvântul Meu cel de azi?

O, poporul Meu, păstrează-ți credința în venirea Mea, tată! Păstrează ceea ce ai de la Mine ca nimeni să nu ia cununa ta, căci credința aceasta nu este a tuturor, ci este a acelor cărora a voit Tatăl să le descopere ceea ce înțelepții și cărturarii lumii nu pricep pentru că nu cred, bieții de ei, lipsiții de ei!

O, poporul Meu! Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Cel minunat întru sfinții Lui, întăresc peste tine binecuvântarea Mea pentru vremea rugăciunii fierbinți spre salvarea omului din marea necredinței de pe pământ. Postul de bucate fără de rugăciune sfântă lângă el nu are nici o putere nici pentru trup, nici pentru suflet, nici pentru duh, dar tu, poporul Meu, fii mare, tată, fii puternic prin duhul rugăciunii sfinte, și vom pași spre sărbătoarea de înviere, tată, și vom ieși cu alai sărbătoresc și ceresc, ca să vadă lumea că Eu sunt sărbătoarea ta și învierea ta, cu care Mă arăt peste pământ, și să vadă ea că Eu vin la tine ca să fiu cu tine pe pământ, precum este scris să fie, și iată, așa este, precum este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Fiilor, fiilor de la izvor, Îmi desfac brațele de tată și îl cuprind cu ele pe fiul cel care a revenit acum în cuibul Meu cu fii și îi mulțumesc lui pentru odihna pe care Mi-o dă în el după multul Meu plâns cu care l-am însoțit pe el prin îngeri la strigarea lui spre Mine din mijlocul lumii prin care a pribegit o vreme. Nimeni să nu-Mi ceară socoteală sau răspuns pentru mila Mea cea plină de iubire pentru revenirea lui în cuibul Meu cu fii, ci să se aplece sub puterea iubirii lui, cu care el M-a îmbrățișat acum și Mi-a mângâiat plânsul Meu după el, aruncând în urma lui tot ceea ce avea să-l smulgă pe el de lângă sânul Meu. Eu, Domnul, am avut putere și l-am adus iarăși în cuib. Îl voi întări, îl voi înnoi, îl voi însfinți și îl voi învăța de la Mine, căci el Mă iubește, fiilor, și unde iubirea omului poate în el pentru Dumnezeu, acolo poate Dumnezeu. Amin.

25 februarie/9 martie 2008

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Bunăvestirea Evangheliei veșnice. Domnul grăiește către neamul român și către slujitorii bisericii din România, îndemnându-i să nu săvârșescă păcatul lepădării de credință. Vine păcatul lepădării de credință. Primejdia catolicizării.

Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se face cuvânt pe pământ și Se așează în cartea Sa din zilele acestea și apoi Se împarte ca să fie cunoscut cuvântul Său. Amin.

Mă vestesc la porți și intru, iar cuvântul Meu curge din gura Mea și se face râu și se face ploaie și adapă țarina cea însămânțată de Mine, căci sămânța Mea este cuvântul Meu cel vestit, iar ploaia Mea de cuvânt îl înmulțește pe el ca să crească și ca să rodească în om, iar omul să rodească în Dumnezeu apoi. Amin.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Glasul Meu este ca vuetul de ape multe, precum este scris, și binevestesc Evanghelia cea veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul și strig cu glas puternic: «*Te-meți-vă de Dumnezeu și dați-I Lui mărire, că a venit ceasul judecării Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!*». Amin.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, precum este scris, și Mă fac cuvânt ca la început când grăiam cu omul în rai, ca să Mă audă omul cel de pe urmă și să împlinescă el cuvântul Meu, iar dacă el nu voiește să-l împlinescă, îl împlinesc Eu. Amin.

Grăiesc neamului român și bisericii lui:

Pe vatra ta, neam român, am iesle de naștere a cuvântului Meu, căci Mi-am ales din mijlocul tău petecuțul de pământ ieșit întâi din ape la facerea cerului și a pământului și pe el Mi-am făcut un popor mititel și din el am ridicat din loc în loc seminție nouă de fii ai credinței sfinte și i-am învățat pe ei să iubească și să trăiască pe pământul tău legea raiului, neam român, căci scris este în Scripturi despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu: «*Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El, căci El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima lor și moartea nu va mai fi, nici durere nu va mai fi, căci cele dintâi au trecut, și noi le fac pe toate, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase și sunt adevărate, căci Eu sunt începutul și sfârșitul, iar cel ce însetează îi voi da să bea, și iată, îi dau din izvorul apei vieții, și dacă biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, și el Îmi va fi Mie fiu*». Amin.

O, neam român, o, tată, grăiesc ție cuvântul Meu, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și de aceea Mă fac cuvânt așa cum M-am făcut la începutul cel dintâi, căci Eu împlinesc Scripturile, tată. În ziua aceasta de sărbătoare e zi de pomenire a dreptei credințe, zi așezată de sfinți și de părinți peste cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, iar tu, neam român, ești neamul cel nou ales dintre neamuri ca să-Mi fii acum popor, să-Mi fii Israelul cel nou ales, să-Mi fii Ierusalimul Meu cel nou, dar oamenii bisericii din tine dau să fie crezuți că nu Mă cred că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, că nu Mă aud că grăiesc lor, căci mult le-am grăit lor prin acest râu de cuvânt de peste tine și n-au dat să grăiască și ei cu Mine dacă Eu grăiesc cu ei. Ei dau să fie crezuți că nu Mă cred prin acest cuvânt, dar nu este așa, și fac și ei ca preoții din vremea patimilor Mele când, văzând ei măreția lucrărilor Mele, au crezut că Mă pot stârpi ca să nu fie ei luați de pe scaunul Meu, de pe care ei domneau peste oameni ca să nu domnesc Eu și

ca să domnească ei, căci erau iubitori de slavă precum și cei de azi sunt. Eu însă le-am spus lor atunci, și le spun și celor de azi că împărăția Mea nu este din lumea aceasta și că Eu am venit să mântuiesc lumea și nu s-o stăpânesc precum o stăpânesc cei din ea care stăpânesc peste ea.

O, neam român, grăiesc acum peste cei ce stau peste tine sub nume de slujitori ai tăi pentru dreapta credință a lor și a ta în Dumnezeu, căci astăzi este scris în calendarul creștin duminica dreptei credințe, duminica ortodoxiei.

O, veniți, fiilor, veniți, tată, de ascultați cuvântul gurii Mele și frica Domnului vă voi învăța pe voi! Este scris în Scripturi: «*Cel ce voiește viața, cel ce iubește să vadă zile bune, să-și oprească limba de la rău, și buzele lui să nu grăiască vicleșug, căci fața Domnului este spre cei ce fac rele ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Aproiați-vă de Mine și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze! Gustați și vedeți că bun este Domnul, căci ochii Domnului sunt spre cei drepti, și urechea Lui spre rugăciunea lor, iar fața Lui este spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor, căci cei ce urăsc pe Cel drept, greșesc aceștia*», precum este scris. O, uitați-vă în hartă, tată, căci Eu v-am trimis harta Mea prin trimișii Mei spre voi. Uitați-vă în hartă, căci Eu prin acest râu de cuvânt, care de cincizeci de ani izvorăște din gura Mea pe vatra neamului român, pământul întoarcerii Mele a doua oară de lângă Tatăl cuvânt după om, prin această hartă Eu v-am arătat acum mersul Meu cel de acum, cuvântul Meu cel de azi, Evanghelia cea veșnică, și nu uitați că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și nu se putea să nu fiu cu Evanghelia Mea și acum, la urmă, iar Eu nu lucrez nimic, nimic, decât ce este scris în Scripturi să împlinesc. Vin spre voi ca să vă dau în dar darul credinței sfinte în cuvântul Meu cel azi grăit de gura Mea peste pământ, și nu uitați că voi faceți acum păcatul lepădării de credință dacă vă lepădați acum de cuvântul Meu, care vine ca o izbăvire peste voi ca să vă învețe să nu pieriți prin păcatul lepădării de credință, nici voi nici neamul român dacă acum vă lepădați, căci vine și a venit păcatul lepădării de credință, despre care este scris în Scripturi că va veni mai înainte de ziua mării Mele când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Pe vremea venirii Mele celei dintâi, acum două mii de ani, cei ce slujeau în casa lui Dumnezeu M-au băgat la întuneric și M-au defăimat ca să nu tragă spre Mine poporul, ci să tragă spre ei, și apoi ei M-au pus în mormânt, M-au pus în pământ, dar adevărul a răsărit din pământ și dreptatea a privit din cer, precum este scris, și s-au dovedit cei necredincioși, care au uneltit împotriva Mea mărturie mincinoasă, cu dușmănie, ca să nu le stric Eu lor traiul lor cel pământesc, care este vătămător de suflet și este departe de duhul luminii a toate. O, nu vă ascundeți de Mine ca Adam în rai, care a dat să se ascundă de Mine pentru voia lui, și apoi M-a învinuit, și apoi M-a urât, și apoi ne-am despărțit, că nu se putea să Mă sprijin Eu pe cel trădător, pe cel neascultător în rai, pe cel ascuns în sine de la fața Mea. Este scris că «*Bun și drept este Domnul, și pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale*». O, nu-Mi faceți loc de mormânt din locașurile pe care voi le numiți biserici, căci Eu sunt Cel viu și grăiesc și nu tac așa cum voi spuneți că numai acum două mii de ani este grăirea Mea cu omul și apoi nu mai este. Dar n-am spus Eu că voi fi până la sfârșitul timpului cu cei ce-Mi slujesc ca niște ucenici? N-am spus Eu că orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul lui, Hristos? O, viața trăită în Hristos, aceasta înseamnă ortodoxie și aceasta trebuie să sărbătorească azi biserica. Voi însă nu-i ajutați pe oameni așa cum lucrați voi, și nu-i veți putea ajuta decât îndemnându-i să împlinescă Scripturile venirii Mele, și

să le împliniți și voi dacă voiți să aveți rod de mântuire întru Mine, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea, iar voi nu. Frumoasă este viața fără de păcătuire, dar voi nu-i învățați pe oameni să se despartă de păcat și să guste din plinul harurilor cerești, cea mai dulce viață în om; o, nu-i învățați așa pe oameni pentru că și voi păcătuiți ca și ei. Sărbătoarea drepte credințe trebuie să fie rodul trăirilor cerești ale bisericii așa cum Eu Îmi cresc pe poporul cuvântului Meu cel din români ales ca să-Mi fie popor la care să vin și să-Mi fac casă la el și să cinez cu el și să Mă arăt lui și să împart cuvântul Meu prin el peste pământ, așa cum este scris despre cei ce cred în Mine cu folos și cu rod de credință a lor.

O, oameni ai bisericii, Mă doare, tată, când văd că vă slăviți unii pe alții, că vă ridicăți și vă așezați unii pe alții pe scaunele mării, că vă arătați unii pe alții norodului, iar pe Mine Mă țineți departe de voi, departe de trăirile voastre, departe de slujirea Mea cea curată de la voi, iar ziua judecării vine, și se vor alege oile din capre, și Eu n-am fost îngrijit de voi, n-am fost cercetat de voi, căci cei prea mici ai Mei, prin care puteați să fiți cu Mine și să Mă cercetați, aceia sunt cei ce Mă iubesc cu împlinirea Mea în ei, și voi n-ați întins spre ei iubirea voastră, și iată, nu am oi ca să se aleagă din capre când ziua Mea cea mare va veni ca să aleagă ea oile din capre așa precum este scris în Evanghelia Mea cea despre ziua înfricoșatei judecări. O, nu uitați, nu uitați că biserica Mea este cea din sfinți zidită, nu cea din păcătoși întocmită. Nu uitați că sfințele se dau sfinților, iar sfinții sunt cei ce duc viață sfântă. Nu uitați că Eu sunt Sfântul sfinților, Cel întâi înviat dintre morți, și nu sunt al păcătoșilor care nu Mă iubesc, iar pe voi vă paște acum păcatul lepădării de credință și se tot apropie de voi acest greu păcat, căci cei ce s-au depărtat de Duhul Meu Cel Unul în biserică acum o mie de ani, dau să culce la pământ acum biserica Mea, care a mai rămas și care a păstrat în ea prin sfinții ei portretul împărăției Mele în om, și dau aceștia să-Mi culce jos fața Mea, căci scris este: *«se vor aduna într-un gând ca să dea fiarei împărăția lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu»*.

Eu, Domnul, Mielul Cel junghiat pentru mântuirea celor ce Mă iubesc împlinindu-Mi cuvântul, strig peste slujitorii bisericii neamului român: Nu vă lepădați de credința cea din strămoși, ci întoarceți-vă cu totul la sfinți și la părinți și la sărbătorile cele strămutate de la locul lor acum mai bine de șaptezeci de ani, căci această strămutare aduce cu ea acum păcatul lepădării de credință, păcat despre care scrie în Scripturi că se va arăta mai înainte de venirea Mea cu sfinții, căci sfinții vor judeca lumea și toate cele strămutate de la locul lor și pe cei ce au stricat legile sfinte cele din părinți, și pentru care, iată, vine mânie peste biserica cea din strămoși. A fost în neamul român un șir de patriarhi, și primul a strămutat de la locul lor sărbătorile sfinților, iar cel ce a fost așezat acum să aducă peste biserică păcatul lepădării de credință, și iată de ce a trebuit să-Mi zidesc Eu prin cuvântul Meu iarăși biserica pe piatra ei cea dintâi, și am zidit-o, și de pe această piatră grăiesc cu voi, slujitori care v-ați așezat să stați peste noroade în numele Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, vă îndemn pe voi să vă treziți bine și să credeți în cuvântul Meu de peste voi, ca să nu vă fie vouă și mai rău, și apoi să treziți turma, tată, și s-o povățuiți de la Mine, nu de la voi, căci vine păcatul lepădării de credință, vine cu pași iuți, vine să vă culce la pământ, iar Eu am zidit iarăși acum pe piatra cea dintâi biserica Mea, și de pe această piatră grăiesc peste voi, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, și ea va fi, și va crește din ea și prin ea neamul lui Dumnezeu pe pământ, neamul cel nou, neam creștinesc așa

cum a fost la începutul lui cel prin Mine acum două mii de ani, căci scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, și Eu vin să împlinesc, precum este scris. Amin.

Biserica Mea de nou Ierusalim, prin care Eu grăiesc peste turma neamului român și peste cei ce stau peste ea în numele Meu, aceasta este biserica prin care Eu nu voi fi biruit de pe tronul Meu, și de aceea am venit acum și am așezat-o pe ea pe piatra ei cea dintâi, și nu înțeleg înțelepții vremii ce este această lucrare la care ei privesc și se fac că nu înțeleg. Eu prin această piatră Îmi salvez de la pieire biserica Mea, căci biserica neamului român dă acum să se vândă pe preț străin și să fie a lumii și nu a lui Hristos, și iată, acum mai bine de șaptezeci de ani s-a făcut durere mare pe pământ și în cer și vremile bisericii s-au schimbat, precum era scris să se întâmple prin neveghea bisericii, iar acum iarăși neveghe, iarăși lepădare de sfinți și de părinți, iarăși călcare peste cele din strămoși, și biserica este a lumii, nu mai este a Mea, și Îmi fac loc de mormânt între ei cei ce stau peste turma Mea și nu-Mi dau slava și nu-Mi dau învierea și nu Mă primesc cu cele de azi, cu care Eu vin și dau să-L înviez pe Dumnezeu în om.

O, biserică a neamului român, nu-ți strica, tată, fața! Ia aminte la cuvântul Meu de peste tine, că ți-am strigat mereu să te scolii, să te trezești și să veghezi, și din zi în zi mai mult îți dau să înțelegi de ce te-am tot strigat. Cei ce stau peste tine în numele Meu nu veghează pentru Mine și pentru tine, căci ei au treburile lor. O, păstrează, tată, ceea ce ai din strămoșii tăi cei sfinți, căci oamenii au stricat legile sfinte și le vor tot strica dacă s-au așezat să cârmuiască ei și să se întroneze ei unii pe alții peste tine, iar tu să mori, tată, fără lumânare așa cum vor ei să mori tu din credința ta cea din strămoși. O, nu te lepăda de credință! Nu fă acest păcat! Deschide Scriptura, tată, și vezi în ea că este scris că mai înainte de venirea Mea vine păcatul lepădării de credință, și iată, de aceea trebuie să crezi că venirea Mea este la ușa ta și că am venit ca să te izbăvesc dacă voiești. O, ferește-te de acest păcat, ferește-te, tată, că am venit să te vestesc ce să faci, și cobor peste tine duhul proorociei, duhul care înseamnă mărturia Mea. Amin.

Iată păcatul lepădării de credință, păcatul ce vine prin omul care vine înaintea Mea, precum este scris! Scoală-te și biruiește acest păcat, neam român, biruiește-l, tată, căci Eu, Domnul, îl voi birui, și voiesc să-l biruiești și tu, ca să-ți plătesc cu plată scumpă ca unuia care biruiește, tată. Am în mijlocul tău un fiu uns de Mine și de cuvântul Meu în biserica neamului român, fiu prin care Eu voiesc să scot moartea și întunericul și minciuna din biserica acestui neam, dar el este acum ținut în lanțuri pentru credința lui, și are mâinile și picioarele și gurița legate și nu poate lucra și nu poate merge și nu poate grăi. Roagă-te pentru biruința Mea cea mare, popor român, căci biruința Mea va fi și a ta. Roagă-te, tată, să biruiești Domnul pentru tine și nu omul care te stăpânește ca să aibă el domnie peste tine.

Scoală-te, că Mi-e jale, că Mă doare de soarta ta, neam român, că Eu, tată, te-am ales neam al Meu acum, la sfârșit de timp, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și rămâne scris ceea ce Eu am grăit acum peste tine. Amin.

O, nu te smulge din rădăcina ta, nu te smulge din viță, biserică a neamului român, că dacă faci așa, te usuci, tată. Este scris că orice mlădiță care rămâne în viță Tatăl o îngrijește și o curățește ca mai multă roadă să aducă, și, iarăși, este scris că mlădița care nu rămâne în viță se usucă, și Tatăl o taie și o aruncă în foc, căci mlădița care aduce roade din sine nu aduce din viță roade, iar roadele ei se usucă odată cu ea.

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine și voi ceea ce am grăit acum peste voi și peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. O, cum de nu luați în seamă cuvântul Meu cel atât de mult și atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veșnică, precum este scris. Iat-o! Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, și lucrez prin cei credincioși Mie, căci credința nu este a tuturor, precum este scris, dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiți și voi fii ai credinței sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere și vouă acum, la sfârșit, dar dacă voi nu vreți așa, voi veți vedea.

Amin, amin zic ție, biserică a neamului român: orice mlădiță care nu rămâne în viță Tatăl o taie și o aruncă în foc. Amin.

Am grăit peste biserica neamului român în ziua aceasta de pomenire a drepte credințe și pe care biserica o numește duminica ortodoxiei.

Sfârșesc acum grăirea Mea peste biserica neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

3/16 martie 2008

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Toate se sparg în porți. Taina inimii curate, taina curățirii. Înainte de cădere omul se vedea ca la rază.

Mă apropii de porți și Îmi întăresc intrarea în carte, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce dau putere celor zdrobiți și Îmi găsesc în ei plăcerea și odihna și lucrarea și izbânda Mea. Amin.

Întăriți-vă în încercări, copii străjeri în calea cuvântului Meu! Eu, Domnul, vă trec prin greu după greu așa cum v-am spus în toate timpurile grele prin care am trecut cu voi și care vă încearcă pe voi pentru ca să se vadă prin încercări credințioșia voastră cea pentru Mine, tată. Eu, Domnul, suflu mereu peste voi, ca să vă dau puteri și să-Mi stați cărare a Mea de la Tatăl la voi, și de la voi spre fiii oamenilor, căci cuvântul Meu de la Tatăl purcede, și este cel ce a grăit prin prooroci și este cel ce grăiește și azi prin Fiul lui Dumnezeu Cuvântul, Care vine cu norii, precum este scris.

O, fiilor copii, nu pot, tată, să apăs mult pe voi cu sarcina Mea în ziua aceasta, căci voi sunteți slăbiți sub încercări și sub apăsări fel de fel și Mi-e milă de voi. Vin doar să vă dau întărire și să Mă scriu cu voi în carte prin încercări, căci Eu am zis mereu, mereu că toate câte se ridică peste lucrarea Mea spre încercarea celor ce cred în Mine prin acest cuvânt de venire a Mea acum, toate se sparg în porți, toate trec prin porți, așa cum și Eu trec când Mă las cuvânt peste pământ. Când Eu văd că nu are cine să vă ocrotească de pe pământ, când văd greul Meu de peste voi cum vă strânge, când văd că toate încercările și ispitele înspre lucrarea Mea se izbesc în voi, Eu stau cu voi sub sarcină și sufăr cu voi și suflu peste voi puteri și mângâieri, dar mult aș vrea să văd poporul cel hrănit din gura Mea cu hrana Mea, să-l văd că nu caută el o grijă mai mare ca și grija de puterea voastră cea pentru Mine și cea pentru el, așa cum Eu l-am învățat pe el să fie, tată. O, fericit va fi înaintea Mea cel care știe să vă citească pe voi și cuvântul cel binecuvântat care iese din gurița voastră peste cei hrăniți de Mine ca să le fie lor bine, și Mie cu ei, căci Eu prin voi Îmi curg binecuvântările Mele peste cei credincioși și curați cu inima și cu credința între fiii poporului Meu, și prin voi le dau Eu lor înțelepciunea

vieții dacă voiesc să învețe de la Mine și nu de la ei. Vă ocrotesc mereu de duhul cel pizmaș, care dă să lovească în voi, care vă învinuiește pe voi, și vă voi ocroti mereu punându-Mă scut vouă, căci cine lovește în voi, în Mine se lovește, tată, și Eu dau să-l înțeleptesc pe cel neînțeleptit, pe cel nedeprins cu dreptatea a toate, și pe care numai Eu sunt Cel ce o cântăresc și o hotărăsc, și Mă uit la dragostea Mea din om când fac aceasta. Nu Mă uit la dragostea omului, ci la dragostea Mea din om Mă uit când cântăresc dreptatea.

O, tată, întăriți pe poporul cel apropiat vouă și învățați-l pe el taina inimii curate și lucrarea ei, mereu, mereu învățați-l pe el această lucrare a luminii, căci Eu când l-am zidit pe om, am pus lumină în el ca să se vadă el și ca să fie văzut și curat de ascunderi. Mi-am îndemnat fiul acestui popor să se curețe de toate ascunzișurile din el și l-am chemat la Mine să-l curăț de tot ce a făcut el rău prin neascultare în poporul Meu și înaintea Mea. De mult strig Eu la poporul Meu să vină să-l îmbrac în lumina inimii curate și să iau de pe el haina stricăciunii, care îl acoperă pe el, dar Eu, Cel ce sunt lumina lumii, Mă uit în el ca și la început când l-am zidit pe om și Mă uitam în el, și văd înăuntrul lui și văd cât își uită omul faptele, neștiind să le așeze înaintea Mea și să și le șteargă de la fața Mea dacă ele s-au pus despărțitură între el și Mine. Îl strig pe tot fiul poporului Meu să vină să-l învăț taina inimii curate și taina curățirii apoi, dar greu îl mai scot din el pe om ca să vadă el ce este bine și ce este rău între Mine și el, între el și fratele lui, după socotința Mea cea cerească și nu după a lui, și greu se mai lasă doborâtă perdeaua despărțitoare dintre om și Mine, dintre om și om, și omul nu știe ce înseamnă dreptatea dintre el și Mine dacă nu Mă lasă să stau înaintea lui și să-i deslușesc aceasta și să-l curăț pe el cu lumina, tată.

I-am spus adesea poporului care-Mi ascultă cuvântul și care-Mi crede lucrarea Mea cu voi și din voi, i-am spus lui să-și muște limba dacă ea ar da să lovească în voi, să vă învinuiască. L-am povățuit pe el să nu-și grămădească vină între el și Mine, și iată, încă îl învăț și îl îndemn pe el să și-o și șteargă dacă voiește, dacă știe, iar dacă nu știe, să Mă lase pe Mine să-l ajut și să-l descurc. Voiesc, tată, să nu mai suferiți voi dureri de la poporul Meu, și voiesc să-i aduc la pocăință pe cei ce lovesc în voi fără de înțelepciune, căci când îl părăsește pe om înțelepciunea Mea, el cade în adânc și nu se umilește ca să mai și iasă din adânc, iar cel ce nu se umilește, acela hulește cu limba sa și se ascunde de Dumnezeu și de om și se cunoaște această lucrare, și apoi ea se învederează, căci lumina a toate și peste toate așa lucrează, și din Mine lucrează.

O, poporul Meu, ferește-te de neînțelepciune, tată, și întărește-ți inima în Duhul Meu, ca să-ți înmulțești lângă tine pe îngerii Mei, tată. Tu ai nevoie de îngeri în cete, cete lângă tine; îndeletnicește-te să-i agonisești pe ei veghe a ta ca să te deprinzi cu lucrarea cea îngerească, tată, și ca să-ți ajute îngerii umilinta și credința și statornicia și apoi iubirea cea sfântă, fiule. Fiii credinței sfinte au lucrare frumoasă, lucrare cerească în ei cu duhul și cu trupul lor, iar cuvântul lor este mângâierea cerului, mângâierea Duhului Meu. Așează-te în toată vremea în paza îngerilor, fiule, căci ei te păzesc de căderi și de îndoială și de necredință și de neputință, tată. Stai sub călăuză, poporul Meu, și dă-i ei putere să te poarte spre Mine ca să înveți tu lucrarea cea cu Dumnezeu, că mare este lucrarea Mea de peste tine și multă binecuvântare ți-am dat ca să fii tu fiul ei și ca s-o împlinești pe ea ca un fiu. Sunt în mijlocul tău cu ceata mucenicilor care au pățimit mărturisind în iezerul Sevastei pentru credința lor în Mine când ea le-a fost pusă la încercare

de cei necredincioși. Stau sfinții plini de uimire lângă Mine când Eu grăiesc de deasupra ta ca să-ți dau ție viață, tată. Le dau lor acum bucuria lor lângă Mine și lângă tine, le dau lor grai peste tine, poporul Meu, căci ei din Mine grăiesc, precum Eu grăiesc din Tatăl când grăiesc. Amin, amin, amin.

— **O** clipă de rugăciune a noastră înaintea Ta pentru poporul Tău, Doamne, aceasta voim să împlinim, și apoi Tu să îplinești prin iubirea noastră. Dă-i poporului Tău putere de neîndoială și de credință sfântă în lucrarea venirii Tale și în împlinirea ei și dă-i credincioșie, ca să nu cadă în necredința și în neputința care-l trage pe om din brațul Tău cel ocrotitor de fii, că iată, dau să se scoale cei căzuți din bărcuța Ta cea biruitoare prin valuri și iarăși se clatină și iarăși alunecă, bieții de ei. O, dă-le, Doamne, putere să biruiască lumea precum noi am biruit-o uitându-ne la Tine cum ai biruit-o Tu! O, dă-le lor putere de viață, căci duhul lumii dă să-i piardă până și pe cei aleși ai Tăi! Dă-le lor puterea pe care ne-ai dat-o nouă și pentru care nu Te-am pierdut, ci Te-am câștigat de mângâiere veșnică, Doamne! Ia duhul lumesc de pe pământ și din om și pune în oameni duh duhovnicesc! O, mângâie-i pe cei de sub povara venirii Tale, căci Tu ești sarcina lor, și ei Te poartă, Doamne, și stau sub lovituri și sunt disprețuiți și sunt învinuiți, dar sunt biruitori prin Duhul Tău din ei și îi întărește pe ei Duhul Tău! Dă-le, Doamne, inimă și apoi minte celor ce îi hulesc pe ei și întoarce-i la pocăință pe cei ce au căzut din curățenia inimii în duhul lumii și fă-i pe ei să-și vină în fire și să-și vadă lucrarea lor cea rea, că nu lumea îi hulește pe cei de sub povara ta, ci îi hulesc cei ce au venit și au plecat iarăși spre duh de lume! Dă-le lor pocăință, dă-le lor duh de curățire a păcatului lor, că greu le va fi celor ce se alipesc și apoi se despart de trupul poporului Tău de azi, care-și lucrează cununiță de slavă prin statornicia lui pentru calea Ta cu el între pământ și cer! Învață-l pe tot fiul poporului Tău să nu se oprească în ceata celor răzvrățiți, căci cel ce se oprește cu cel răzvrătit face mai mare răzvrătire decât cel răzvrătit, și face păcatul trădării, Doamne, și nu știe să se pocăiască dacă nu se apleacă spre umilință unul ca acela ca să se scoale apoi spre pocăință și să vină să-l cureți și să-l înveți pe el curățenia inimii, Doamne! O, mângâie-i în dureri și în încercări pe cei ce poartă azi povara venirii Tale cu sfinții, o, Doamne, împlinirea Scripturilor venirii Tale cu sfinții, și dă-le lor putere pentru Tine, căci Tu ești puterea lor! Amin, amin, amin.

— **E**u sunt Cel ce pot și Cel ce voiesc în cel purtător de Dumnezeu, o, sfinți mucenici mărturisitori. Eu sunt Cel ce-i mângâi pe cei sfinți în cer și pe pământ.

O, poporul Meu, roagă-te, tată, pentru sănătatea ta, iar ea începe de la suflet, fiule. Curăță-ți sufletul, tată, și vei fi biruitor! Dă-Mi inima ta, stai cu ea în mână înaintea Mea, așa cum te-am povățuit! Când l-am zidit pe om, omul se vedea bine cu toate cele zidite în el, așa cum se vede azi omul care se așează la rază, și apoi omul a păcătuit prin nesupunere și s-au făcut urâte cele din trupul lui, și apoi omul s-a despărțit de Mine prin ascundere, și atunci Eu l-am îmbrăcat pe el pe dinafară cu haină de piele, căci el singur și-a ales ascunderea. O, poporul Meu, lasă, tată, să cadă dintre Mine și tine această perdea! Stai în lumină, ca să te vezi, tată, așa cum era omul zidit la început! Oul când se face în pasăre, se vede în el până ce crește groasă coaja lui și acoperă pe cele dinăuntru ale lui. Așa era și omul când l-am zidit, și apoi el s-a semețit și a căzut în ascundere și și-a făcut loc de despărțitură între Mine și el. Nici un întuneric nu este mai mare decât întunericul dintre Mine și

om, dintre om și om. Nimic mai mult și mai bine n-a putut învăța omul ca și ascunderea în el însuși și între om și om, și apoi păcatul dezvinovățirii, păcatul învinuirii asupra Mea și asupra aproapelui său.

O, vindecă-te, poporul Meu, de tot ce înseamnă întuneric, tată, de tot ce se ascunde în tine ca să nu știe Dumnezeu și ca să nu știe fratele tău, care este înger între Mine și tine când tu voiești aceasta. O, învață-te să te dai lui Dumnezeu în toată clipa, învață-te să ai mărturisitori pentru viața ta, pentru gândurile tale, pentru simțămintele tale, pentru cuvintele tale, și apleacă-te spre povăț, tată. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și iată, sunt și stau în sfat cu cel ce are de la Mine în dar Duhul Meu spre mântuirea multora prin lucrarea Mea din cei ce au între oameni Duhul Meu, lumina care luminează în întuneric, lumina care îl așează pe om descoperit înaintea Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2008

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci

Îndemn la pocăință. Lumea este închisoarea în care cade cel ce greșeste lui Dumnezeu. Dumnezeu este tot timpul față în față cu omul, chiar dacă acesta Îi întoarce spatele.

Coboară Domnul cuvânt pe pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Intru pe porți în cetatea Mea de fii ai cuvântului Meu. Intru la poporul Meu din mijlocul neamului român, căci Mi-am ales din acest neam un popor de ucenici, și în mijlocul lor Îmi scriu cartea Mea de azi, Evanghelia cea veșnică, despre care este scris în Scripturi că se va ivi, iar cuvântul Meu din ea va da acum fiecăruia după cum este fapta sa, și toate se vor împlini după cum este scris să se îplinească. Amin.

Voi, copiii care-Mi stați porți ca să intru la poporul Meu cu darul creșterii sfinte pentru el mereu, mereu, voi, tată, aveți de suferit mereu pentru poporul Meu, dar Eu, Domnul, vă mângâi cu Duhul Meu Cel dulce ca să vă întăresc ca pe copiii cei mici ai Mei, chiar dacă cei ce vă urăsc pe voi nu găsesc că Eu sunt Cel ce fac aceasta, că Eu sunt acest cuvânt, dar Eu le spun la aceștia că Eu nu fac nimic decât ceea ce este scris în Scripturi, căci am venit și vin să împlinesc Scripturile, și Mă uit în ele și le împlinesc, și iată, în ele stă scris despre slava Mea de azi cu poporul Meu cel ales din români pentru venirea Mea de acum și pe care Eu, Domnul, îl numesc pe el ca în Scripturi, poporul Noului Ierusalim, și scris este despre el: «Vărsa-voi pacea Mea peste el ca un fluviu, și ca un șuvoi ieșit din albie se va vărsa peste el slava noroadelor; ca pruncii vor fi purtați la sân și dezmiardați vor fi. După cum mama își mângâie pe fiul ei, așa îi voi mângâia Eu pe ei în Ierusalim, și mâna Mea se va arăta lor, iar vrăjmașilor lor, mâna Mea». Amin.

Eu, tată, ca un Părinte scump vin și vă întăresc pe voi mereu, ca să puteți voi pentru venirea Mea, pentru lucrarea Mea cea grea. Și pentru că ea este grea de purtat, Eu vă mângâi sub greul Meu și vă dau mereu, mereu noi puteri în încercări, căci voi Mă ascultați și Îmi slujiți pentru că Mă iubiți și pentru că Eu am pus în voi duh iubitor de oameni ca să vă fie milă de făpturi, tată, iar pe cei miloși Eu îi mângâi și le dau puteri pentru milă, ca să biruim judecata cu mila, tată, că iată, numai de judecată își face omul rost, căci cine se iubește pe sine, așa cum știe omul să facă, unul ca acela nu știe să pornească după Mine când dă să facă aceasta, fiindcă este scris: «Cel ce nu urăște pe tată și pe mamă și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, chiar și sufletul său, nu poate fi ucenicul Meu, căci cine dă să-și

câștigate sufletul, îl va pierde, iar cine-și pune sufletul său pentru Evanghelia Mea, acela și-l va dobândi pe el». Amin.

Este scris în Scripturi cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și prin care am spus: «*Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și, luându-și crucea, să-Mi urmeze apoi*», dar greu mai găsesc Eu pe pământ om care să priceapă acest cuvânt al Meu și lucrarea lui, și iată, voi suferiți, tată, de la cei ce vin lângă voi pentru lucrarea cuvântului Meu, și nu știu aceștia să vină atunci când vin, și apoi vă fac dureri mari și lacrimi vă fac, tată, iar Eu, Domnul, vă mângâi atunci, vă șterg lacrima, dându-vă din Mine puteri ca să puteți pentru Evanghelia Mea de azi, carte despre care scrie în Scripturi, cartea Mielului, tată.

O, e grea crucea Mea de azi! E grea de purtat venirea Mea de azi! N-am cu cine să Mă ajut sub crucea Mea de azi, tată, și se petrece și azi pilda cea de acum două mii de ani când n-am putut să fiu ajutat sub cruce de către cei ce-Mi erau apropiați, și M-au ajutat pe calea crucii cei străini și nu i-am avut aproape pe cei pe care i-am povățuit cu atâta cuvânt ceresc, fiilor copii. Sufletul din voi suspină ca și al lui David, care suspina înaintea Mea sub apăsarea cea de la poporul său, iar Eu, Domnul, îi dădeam lui biruință asupra celor ce-l pizmuiau pe el din poporul său, precum și vouă vă dau, și mereu vă voi da, căci voi stați sub crucea Mea de azi, și necredința e mare, tată, și e ca în vremea lui Noe necredința de azi. Cine a crezut atunci că Eu i-am spus lui Noe să-și zidească salvarea? N-a crezut nimeni, n-a ascultat nimeni, și toți și-au văzut de ale lor până a venit apa și i-a luat pe toți, precum este scris. Tot așa este și azi nepăsarea și necredința, căci am venit acum și v-am așezat pe voi înaintea Mea ca să-Mi ridic barcă de salvare pentru omul credincios, ca să-Mi ridic iarăși biserica, tată, căci e de mult dărâmată și pustiită de păgânii din ea, de cei cu viață păgână înaintea Mea și care-și zic biserică a Mea, și Eu Mi-am zidit prin voi iarăși biserica pe piatră și sunt hrana ei și Învățătorul ei ceresc, și necredința oamenilor e mare, tată, dar Eu le arăt lor barca de salvare, și ei zic că nu este adevăr în cuvântul chemării Mele pentru ei, zic și cei de azi ca și cei din vremea lui Noe, care-și vedeau de ale lor când Noe lucra la cuvântul Meu de peste el salvare celor credincioși, și iată, cuvântul Meu cel de azi va sta la judecată cu cei chemați la masa milei Mele și nu vin la chemarea Mea, și mai ales cu cei ce vin și apoi pleacă iarăși la viață păgână, calcând peste sfințenia Mea în ei. S-au temut aceștia de crucea pe care trebuia să și-o poarte pe calea cea cu credință pentru cruce și au lepădat viața cea întru sfințenie și s-au dus și s-au făcut hulitori asupra mersului Meu de azi cu slava cuvântului Meu, care cheamă la salvare omul. O, ce să le fac Eu la aceștia decât ceea ce-și fac ei?

O, nu e cu Dumnezeu viața cea făcută de omul însuși, ci e cu Dumnezeu viața cea trăită în voile lui Dumnezeu și după Scripturi împlinită. Iată, cei ce n-au ascultat de Noe au murit, și iată-i cum mor cei ce nu ascultă ca voi, și apoi pleacă și lovesc în urmă, lovesc în voi ca să vă disprețuiască și să-și acopere necredința, dar nu, nu va fi ca ei, căci aceștia vor primi plata de la masa aceasta, fiindcă Eu nu Mă las batjocorit până în sfârșit, căci dreptatea stă de-a dreapta Mea și ea va hotărî. Amin.

Eu, Domnul, le grăiesc acum celor ce lovesc în voi cu defăimare, și le spun așa:

O, ce să fac Eu cu voi, cei ce vă răzvrățiți asupra lucrării cuvântului Meu de azi? Ce să fac, tată, cu voi? Iată, vă ascundeți și loviți din ascuns fața Mea și a fiilor Mei de azi, cu care-Mi port venirea. Ați venit din lume să-Mi fiți alături, și apoi iarăși v-ați întors înapoi și ați dat de pe voi hăinuța sfințeniei;

ba, mai mult, împrăștiați cu noroi fața Mea, fața lucrării Mele de azi. O, nu-i frumos ce faceți. Nu-i frumos, tată, să îngreuiati mersul celor de sub crucea Mea. O, cine v-a fermecat pe voi ca să nu vă plecați adevărului? Ați început în duh, și acum căutați în carne desăvârșirea? De ce loviți cu dușmănie, tată? De ce vă răzvrățiți, fiilor? De ce faceți ce a făcut Core? A avut Core dreptate, tată? O, de ce nu vă întoarceți ca să vă pocăiți, și Eu să vă dezleg de păcate și să vă iert prin pocăința voastră? Atâtea suflete au venit și au mâncat și au băut de la masa aceasta și au plecat iarăși într-ale lor, dar n-au lovit în Mine așa cum loviți voi. Au căzut aceia iarăși în păcatele lor de mai înainte, dar n-au lovit ca voi, n-au aruncat înapoi cu noroi.

O, nu uitați că nu este noroi care să poată murdări fața Mea și a purtătorilor Mei, fața slavei Mele, tată! Iată, stați în ascuns și loviți, și Mi-e milă de voi și de cei ce v-au fermecat pe voi ca să vă ducă spre necredință după ce M-ați iubit și M-ați sprijinit pe calea Mea de azi. Apropiati-vă iarăși de scaunul darului, ca să luați iarăși milă și har să aflați, că prea grea pedeapsă vă pregătiți, tată, și Mi-e milă de voi! Voi știți despre cei ce au lovit în lucrarea Mea de azi, purtată de cei ce stau sub sarcina ei, și știți cum plâng aceia în cer acum după iertare, după mântuire, după izbăvire, și e greu focul de peste ei, și așa mărturisesc ei acum lucrarea Mea în care au lovit în vremea trupului lor. Rugați-vă la Mine cu lacrimi să vă iert, și să-i iert și pe cei ce v-au fermecat pe voi de v-ați întors împotriva Mea, că iată, cei apropiați M-au dat spre defăimare prin nemulțumirile lor, prin dorul lor de dreptate și de mărire, tată. O, v-ați făcut leneși la pricepere. Voi, cei care s-ar fi convenit să-i învățați pe cei nepricepuți, aveți iarăși trebuință să vă învețe cineva începutul cuvintelor lui Dumnezeu, căci hrana cea tare este pentru cei desăvârșiți în iubire, care au simțire deprinsă să deosebească binele și răul, tată, precum este scris. O, nu uitați, nu uitați cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și prin care am spus așa: «*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și mântuiască sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui, căci ce-i folosește omului să câștigate lumea întreagă dacă-și pierde sufletul? Căci cine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta preacurvar și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri*».

O, v-ați despărțit de Mine pentru viață trecătoare, tată. Întoarceți-vă la iubire și la sfințenie! Nu vă îngâmfăți împotriva Mea și a mersului Meu de azi și a poporului Meu, ci umiliți-vă și veniți să vă iert, ca să nu suferiți. Lăsați-vă spre Mine ca să vă șterg păcatele cele asupra Duhului Sfânt, Care grăiește astăzi pe pământ, că nu este noroi care să poată murdări fața Mea, și Eu nu voiesc să se întoarcă pe fețele voastre noroiul aruncat de voi în Mine. Voiesc să-i îndrept spre pocăință și pe cei ce v-au ademenit pe voi de v-ați întors împotriva Mea. Slăbiciunile lor, nemulțumirile lor au adus defăimare peste fața lucrării Mele. O, crucea nu trebuie lepădată, ci trebuie purtată, măi tată. Nu-i frumos fără cruce. E rușinoasă viața fără cruce. Fața lumii e amăgitoare și îl slăbește pe om spre ea, dar Eu îl ajut pe cel ce strigă la Mine din această închisoare, căci lumea este închisoarea în care cade cel ce greșește lui Dumnezeu, și este iadul pe pământ, nu altceva este lumea, iar Eu pentru lume nu M-am rugat nici atunci la Tatăl, și nici acum nu Mă rog, dar Mă rog de lume să se întoarcă la Mine și la înțelepciunea cea de la început, prin care Dumnezeu a făcut cerul și pământul și omul și toate câte sunt făcute de Dumnezeu.

O, întoarceți-vă cu pocăință, tată, și Eu vă voi primi pe

voi și vă voi șterge păcatul lepădării voastre de Mine. Nu aveți voi norocul să nu fiu Eu acest cuvânt, cu care dau să-l trag pe om din calea potopului, cuvânt în care voi loviți acum, după ce ați crezut în el atâta vreme, tată. V-am mai rugat, și, iarăși, încă vă rog, opriți-vă și pătrundeți-vă de frică! Nu voiesc să vă ajungă frica, tată, căci voi în voi loviți când dați să aruncați defăimare peste lucrarea Mea, și nu uitați că este scris în Scripturi că sluga care a știut de la stăpânul său ce să facă și n-a făcut va fi bătută mult. O, vindecați-vă de necredință! Nu vă puteți ascunde sub necredință. Iubirea pe care Mi-ați purtat-o atâta vreme și dreptatea a toate vă vor scoate în față și va fi rușinos. O, e sărbătoarea crucii. Veniți sub cruce, tată, veniți sub slava ei, căci crucea este slavă! Intrați sub acoperământul Meu, sub scutul crucii, tată, că vine vreme urâtă pe pământ! Căutați acum din vreme sub scutul Meu și încumințiți-vă, ca să vă pot ajuta, ca să vă pot pregăti ocrotire ca unora care ați fost ai Mei. Nu vă bucurați de fața lumii; ea va pieri cu toată minciuna ei cea trecătoare, căci lumea este osândită de însăși lucrarea ei cea mincinoasă peste om. Vă grăiesc ca unora care știți și nu ca unora care nu aveți cunoștință. Îndrăzniți, tată! Eu am biruit lumea. Călcați cu moartea pe moarte precum am călcat Eu, și apoi am înviat! Ați intrat în închisoare de bunăvoie, tată. Eu vin să vă deschid încuietorile ca să ieșiți și să porniți spre Mine, că Mi-e milă de voi. Vă găsesc îngerii scriși la masa aceasta a Mea, în cartea Mea de azi și nu pot veni după voi ca să vă ajute dacă stați cu spatele la Mine. Este scris cuvântul unui înțelept că Dumnezeu este peste tot, așa încât dacă omul se întoarce cu spatele la El, El este față în față cu omul în toată vremea. Amin.

O, suflete care lovești acum în lucrarea cuvântului Meu! Lasă piatra jos și luminează-te, tată, de la lucrarea cuvântului Meu, care te cheamă iar sub scutul Meu ocrotitor! Scoală-te, și Hristos te va lumina și iarăși te va curăța, căci Domnul nu voiește pierzania ta! Amin.

Și acum, poporul Meu, tu ești mărturisitorul Meu, tu ești fața slavei Mele de azi, căci cu tine Eu Mă slăvesc înaintea fiilor oamenilor și cu tine Mă sprijinesc întru venirea Mea cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp. Îi aștept să vină la Mine și la tine pe cei ce s-au întors împotriva Mea și a ta, ca să-i curăț și să-i scap de plata necredinței lor și să-i salvez de la suferința care și-o zidesc lor fără de înțelepciune. Ridică, fiule, rugăciune la Mine pentru cei ce nu știu ce fac lovind în Mine și în tine prin necredința lor, cu care-și acopăr voia liberă, voia plăcerilor, voia cea rea, care-l duce pe om la despărțire de voia Mea, așa cum face omul pe pământ, căci așa au ajuns acum aceștia prin duhul nemulțumirii și al judecății, tată.

O, feriți-vă de tristeți, fiilor! Feriți-vă de cuvintele care lovesc cu mânie în voi! Stați sub acoperământul Meu până ce va trece furtuna, tată! Iată, Mă slăvesc în voi înaintea fiilor oamenilor în ziua aceasta de sărbătoare a crucii, precum am proorocit Eu prin cuvântul Meu de peste voi că Mă voi arăta cu voi lumii necredincioase.

O, poporul Meu Ierusalim, te mângâi, tată, ca pe un prunc. Acum două mii de ani le-am spus fiilor lui Israel: «Până nu veți fi ca pruncii nu veți intra întru împărăția Mea». Te mângâi, poporul Meu, căci scris este: «Ca pruncii vor fi purtați la sân și dezmiardați vor fi. După cum mama își mângâie pe fiul ei, așa îi voi mângâia Eu pe ei în Ierusalim, și mâna Mea se va arăta lor, iar vrăjmașilor lor, mânia Mea». Amin, amin, amin.

17/30 martie 2008

Praznicul Bunevestiri

Maica Domnului îndeamnă poporul să-și amintească toate cuvintele lui Dumnezeu și să le împlinească. Omul care vine trebuie să stea la făcut.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, precum este scris de Mine în Scripturi. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Eu grăiesc, și acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu, căci mărturia Mea este duhul proorociei. Amin.

Deschid cerul și Mă cobor pe pământ cuvânt, și oștirile din cer vin cu Mine, și din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc pe păgâni cu ea și, iarăși, să-Mi pregătesc și să-Mi păstoresc un popor, la care să vin și să-Mi scriu în mijlocul lui grăirea Mea, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, pe care nimeni nu-l înțelege, decât numai Eu, precum este scris. Amin.

Intru pe porți, intru cuvânt în cartea Mea de azi și Mă scriu în ea cu sărbătoare de bunăvestire. Împărăteasa mama Mea stă de-a dreapta Mea și este sărbătorită de îngeri și de sfinți pentru smerenia ei cu care M-a primit și M-a purtat în pântecele ei prunc pentru născut, după ce îngerul Meu a fost trimis de Dumnezeu la ea să o vestească pe ea însăși înțelegerea Mea de la Duhul Sfânt în sânul ei și apoi nașterea Mea și apoi numele Meu și apoi mărirea Mea și împărăția Mea cea fără de sfârșit. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, Israele de azi! Mama Mea fecioara are în mijlocul tău venire cu Mine și cu sărbătoarea ei cea de acum două mii de ani când îngerul Meu, care a venit la arhiereul Zaharia ca să-l vestească pe el zămislirea și nașterea lui Ioan, a venit apoi la ea și a vestit-o și pe ea zămislirea Mea și nașterea Mea și împărăția Mea.

O, poporul Meu, tu ești înaintemergătorul Meu, precum Mi-a fost Ioan, despre care îngerul Gavriil a zis: «*El va merge înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie ca să întorcă inimile părinților spre copii, și pe cei răzvrățiți la înțelepciunea dreptilor; întocmind Domnului un popor pregătit*». Mama Mea fecioara se lasă în mijlocul tău cuvânt și este slujită de îngeri și-ți hărăzește puteri din cer pentru lucrul Meu cu tine, pentru lucrul tău cel pentru Mine, poporul Meu.

Hai, mamă, sărbătorește-te cu îngerii și cu sfinții în mijlocul poporului Meu, care este casa Noastră de venire de la Dumnezeu iarăși la oameni, mamă! Amin, amin, amin.

Binecuvintează smerenia mea cu care mă aplec ca să grăiesc poporului Tău de azi, Fiule al Tatălui Dumnezeu și Fiule al meu, ca să-l învăț eu azi pe poporul Tău puterea smereniei, căci eu, când am văzut lumina îngerului Tău că se apropie și-mi grăiește, m-am făcut mică, m-am supus cu mare sfială, și l-am întrebat pe el ca să mă învețe cum să înțeleg vestirea lui cea pentru mine, și el m-a învățat și mi-a spus: «*Nu te teme, căci ai aflat har la Dumnezeu, și Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceasta și Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema*». Eu atunci m-am smerit și m-am supus și am zis îngerului vestitor: «*Iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău*».

O, binecuvintează-mi învățătura cea de azi peste poporul cel agonisit de cuvântul Tău, Fiule Doamne, căci Tu așa ai binevoit. Amin.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt îți binecuvintează cuvântul, mamă. Amin.

— **O**, popor al Fiului meu, aplecarea mea înaintea îngerului Domnului să te învețe pe tine lucrarea smereniei pentru lucrările Domnului, căci Domnul vine la tine cu lucrul Său de azi și ți-l dă să-l împlinești, și prin împlinirea lui să-I gătești Domnului un popor pregătit, ca și tu să mergi înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie și ca să se întoarcă inimile părinților spre copii, iar cei răzvrățiți, la înțelepciunea dreptilor, așa cum a lucrat Domnul cu Ioan, înaintemergătorul Lui, acum două mii de ani. Lucrarea Domnului cu tine întoarce inimile sfinților părinți spre fiii credinței sfinte și îi înmoaie pe cei răzvrățiți ca să ia în ei înțelepciunea dreptilor lui Dumnezeu, și Domnul așa Își culege un popor. El coboară pe nori de taină la tine și apoi cuvintează, iar mâna cuvântului Său culege de aici, de colo și își face un buchetel și apoi îl pune în gâstră și îl arată, așa cum El te arată azi pe tine fiilor oamenilor ca să-și lase ei duhul răzvrătirii, duhul cu care nu slujesc lui Dumnezeu, ci numai loruși și stăpânitorului veacului acesta, și mulți din ei, auzind și văzând de la tine, înțeleg de la Dumnezeu și taie de la ei căile rele și caută apoi cu căile Domnului, așa cum și tu ai aflat și ai căutat și ai venit să fii apoi. Nimeni nu poate să facă aceasta decât cei ce ca și mine se smeresc și se apleacă și apoi învață și apoi deprind puterea lucrării smereniei, căci eu m-am lăsat mică înaintea Domnului și așa am împlinit, și ascultând am împlinit lucrarea Lui pe pământ. O, scoate tu pe hârtie toate cuvintele pe care ți le-a dat Domnul să le împlinești și împlinește-le la vreme, și să poți să-I spui Lui mereu așa cum am spus eu îngerului Lui: *«Iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău»*. Amin.

Acesta este cuvântul smereniei mele cu care mă aplec azi în mijlocul poporului Tău ca să-l învăț pe el puterea aceasta, Fiule Doamne. Îl povățuiesc pe el să împlinească la vreme pe cele ce le aduci lui spre împlinire, iar pe Tine Te rog, înaintea lui Te rog să-i dai putere, să-i dai iubire să împlinească așa cum eu am împlinit, Fiule scump, voia Ta înaintea Ta. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă a Mea, nu este păstor, nu este învățător mai desăvârșit decât acela care-și pune viața sa înaintea celor păstoriți și învățați de el. Tu le-ai arătat lor ascultarea ta, mamă, și așa i-ai învățat tu azi pe ei. Nimeni mai mult decât cei credincioși cuvântului Meu nu împlinesc mai bine și mai desăvârșit pe cele aduse de Mine ca să fie împlinite și așezate înaintea Mea și înaintea oamenilor, iar cei necredincioși sunt cei ce nu se umilesc, mamă, sunt cei ce nu împlinesc, mamă, chiar dacă Noi Ne umilim înaintea lor învățându-i pe ei și aplecându-Ne ca să Ne primească, mamă. Le-am deschis într-o zi mintea celor ce stau înaintea Mea ca să Mă primească în carte cuvânt și le-am deslușit lor din Scripturi cât de ușor își pierd împlinirea și apoi credința cei ce ajung să creadă în Mine fără să aibă iubirea și smerenia și duhul cel umilit în ei pentru propășirea lor întru lucrările Mele cele mari, mamă. Le-am arătat lor cum nu puteau să înțeleagă deslușit cei ce credeau în Mine la vestea și la vederea lucrărilor Mele minunate acum două mii de ani, căci când să încapă în ei cuvântul Meu împlinit, nu-l puteau lua în ei, nu-l puteau înțelege, mamă, iar Eu îi vedeam pe ei ca să-i pot ajuta apoi spre Mine, dar ei nu înțelegeau cuvântul Meu. Am să vin la poporul Meu cel hrănit din gura Mea și am să-i spun lui cum nu se lasă omul pregătit de cuvântul lui Dumnezeu pentru înțelepciunea tainelor lui Dumnezeu în om, căci când Eu aș da să-i deslușesc omului pe ale Mele taine de înțelepciune, nu mai vrea omul să priceapă, și se face necredincios și apoi se ridică și pleacă de

lângă Dumnezeu, ba Îl și învinuiește pe Domnul, ba Îl și face mincinos, nerecunoscându-L pe El de Dumnezeu. O, păi nu se poate să rămână omul așa cum este el dacă vine să audă și să creadă și să fie cu Dumnezeu apoi. El trebuie să vină să stea la făcut apoi, căci mintea omului credincios nu mai trebuie să rămână ca pe pământ, ci trebuie să ia în ea înțelepciunea cea din cer și tot așa să și grăiască din ea pe pământ, ca în cer și nu ca pe pământ, mamă.

O, poporul Meu, vreau, tată, să-ți deschid mintea din zi în zi mai mult, și tot din zi în zi mai mult să-Mi arăți și tu fapta minții și apoi a ascultării tale, să-Mi arăți că ești rodul înțelepciunii Mele, cu care Eu dau să-l lucrez astăzi pe om. Învață-te, tată, să spui cu gurița ta tot mai adevărat, tot mai desăvârșit: *„Facă-se, Doamne, voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”*, și nu uita că numai ucenicii desăvârșiți spun așa, și tot așa și fac. Cuvânt și faptă, așa să fii tu, poporul Meu. Eu să fiu cuvântul, iar tu să fii fapta lui, tată, căci poporul Meu cel din vremea celor cincizeci de ani de cuvânt al Meu astăzi cu el, a pus pe picioare cuvântul Meu de peste el și l-a culcat și l-a adormit și nu l-a împlinit, și se numește necredincios cel ce nu împlinește cuvântul în care crede.

E sărbătoare de bunăvestire, și Eu te vestesc să ai smerenia cu care să te apleci înaintea cuvântului Meu ca să-l împlinești pe el așa cum mama Mea l-a împlinit, o, poporul Meu de azi. Întărește-te, tată, în duhul împlinirii cuvântului Meu. Scoate pe hârtie pe toate cele ce Eu am adus ție spre împlinire în mijlocul tău și fii unealta Mea, cu care să-Mi pregătesc împlinită slava, iar Eu voi fi Ocrotitorul tău, Mângâietorul tău, Vindecătorul tău și Biruitor pentru tine, și unii pentru alții să slujim, tată: Noi din cer, și voi de pe pământ; voi să fiți mâinile și picioarele și trupul Meu și al sfinților Mei ca să împlinești tu pe pământ cuvântul Meu, iar Noi să fim duhul și aripioarele voastre și așa să împlinim voia Tatălui, căci voia Tatălui este sfințirea voastră prin ascultare de Dumnezeu, fiilor. O, cei ce nu ascultă, aceia se numesc desfrânați, căci se numesc slujitori la alți dumnezei cei ce nu ascultă de Dumnezeu cu împlinirea lor.

O, poporul Meu de azi, învață de la mama Mea fecioara smerenia cea cu aplecare și fă-te mic, fiule, fă-te ascultător, așa cum mama Mea s-a făcut mică de a ascultat când M-a primit în ea din gura îngerului Meu cel vestitor de la Dumnezeu peste ea. Domnul Dumnezeuul tău te învață mereu. Deschide-te mereu, poporul Meu, și ia în tine pe Domnul Dumnezeuul tău când El vine la tine ca să ți Se dea și ca să-ți dea, căci lucrarea Lui este minunată, minunată, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2008

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor

Îndemn la credințioșie și la împlinirea cuvântului. Orice lucrare prigonită, lucrată în numele Domnului, este de la Dumnezeu. Cei răzvrățiți sunt robi rodului nemulțumirii, al cărtirii și al necredinței. Chemarea la credință a celor răzvrățiți. Pe calea crucii nu pot merge decât cei mici. Creștinul nu poate fi sfânt în mijlocul lumii. Sfințenia se hrănește cu iubirea Domnului cea dintre frați.

Pace și putere pun Eu, Domnul, în porți pentru coborârea Mea cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta. Vin din Tatăl cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Mea propovăduire a nașterii din nou a lumii, dar drumul acesta al Meu e plin de spini, fiindcă nimeni nu Mă așteaptă să vin, căci omul nu știe să înțeleagă venirea Domnului, cea scrisă în Scripturi să se împlinească acum. Aud oameni pe pământ cum spun la vreme de nemulțumire că s-au săturat

de viață, dar că s-au săturat de moarte nu-i aud să spună, căci iată, omul nu știe cum să știe despre viață și despre moarte așa cum a știut Lazăr, care a murit și a înviat și care a purtat în el apoi înțelepciunea tainei vieții și a tainei morții și a tainei învierii, și toate prin Mine acestea le-a știut el apoi.

E sărbătoare pentru amintirea slavei lui Dumnezeu în duminica aceasta, poporul Meu. Tot norodul adunat în ziua aceasta la praznic acum două mii de ani știa că Eu l-am scos pe Lazăr din mormânt și l-am înviat, și au ieșit toți în întâmpinarea Mea în ziua aceea, strigând: «*Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!*», iar Eu eram așezat pe mânz de asină, precum era scris. Stau de vorbă cu tine în zi de slavă, popor al cuvântului Meu. Ți dau mereu înțelepciune ca să înțelegi cu ea cuvântul Meu de peste tine, venirea Mea la tine, statul Meu cu tine, căci cel ce nu înțelege de la Dumnezeu nu stă cu Dumnezeu, tată, și se duce iar în lume unul ca acela, căci împotrivirea asupra Mea este mare, așa cum a fost în toate vremurile, și vreau ca tu să înțelegi aceasta și să te deprinzi tot mai iubitor, tot mai frumos să-L ocrotești pe Dumnezeu, să-ți ocrotești credința și statornicia cu Mine, tată, căci Eu când am venit de la Tatăl ca să plătesc cu viața Mea pusă pe cruce viața omului, am îndurat dispreț mare de la oameni și am fost vândut pe arginți de două ori, poporul Meu, iar a doua oară a fost după ce am înviat, căci, vai, nu știau cum să-Mi mai murdărească cinstea și slava oamenii slavei deșarte, care stăpâneau atunci peste sufletul lui Israel!

Stau de vorbă cu tine, poporul Meu, ca să-ți dau, tată, putere din cuvântul Meu, căci cuvântul Meu are în el viață veșnică pentru tine, cel ce crezi, iar pentru cei ce nu-l cred pe el, are în el osândă veșnică, precum este scris despre judecata prin cuvânt. S-au sculat acum guri care spun că nu sunt Eu acest cuvânt și că face omul cuvântul acesta. O, dacă Eu aș fi om pe pământ acum și aș auzi acest cuvânt, aș spune despre omul care Mi l-ar da că este omul lui Dumnezeu, din pricina vieții veșnice a acestui cuvânt, și M-aș hrăni cu el, cu viața lui cea mântuitoare, căci vai și iar vai omului care spune în zilele acestea că nu e din gura Mea rostit acest cuvânt! O, poporul Meu, iată-i cum se duc spre lume cei ce-și folosesc mintea lor, așa cum și-au folosit-o și cei de acum două mii de ani, care mărturiseau strâmb asupra Mea în fel și chip până ce s-au încumetat să plătească arginți și după învierea Mea, ca să așeze ei pe pământ minciuna cea mai mare cum că Eu nu am înviat și că am fost furat din mormânt de către ucenici. Învierea Mea și învierea sfinților Mei însă s-a adeverit, și păcatul minciunii a rămas apoi pe capetele celor fățarnici, căci cei ce slujesc minciunii sunt diavoli, și iată de ce spun Eu că omul nu știe cum să știe despre viață și despre moarte, despre adevăr și despre minciună, despre lumină și despre întuneric, căci una pe alta se răstoarnă acestea și se zbat în același trup după ce omul se dă de partea uneia din ele.

O, poporul Meu, stai, tată, cu credincioșie lângă sânul Meu și primește-Mi cuvântul și împlinește-l peste tine, fiule, căci orice lucrare care este prigonită când ea lucrează în numele Meu, aceea este de la Dumnezeu, tată, fiindcă numai Dumnezeu este Cel prigonit pe pământ, El, și cei ce-L iubesc pe El, primind ca și El lovituri și defăimări și zdrobiri. Vai celor ce fug de sub cruce săturându-se de ea, căci viața fără cruce este viață rușinoasă și îl trage pe om numai și numai sub duhul minciunii și al slavei trecătoare, duhul cel care se împotrivesc lui Dumnezeu cu răzvrătire, căci așa se cunoaște acest duh potrivit Mie în om, prin lucrarea lui cea răzvrătitoare se cunoaște el. O, tată, nimic, nimic nu câștigă cei ce se răzvrătesc.

Nici măcar libertatea lor nu și-o câștigă, căci mai robiți decât ei nimeni nu poate fi, căci sunt robi rodului nemulțumirii, al cârtirii și al necredinței, și iată, vai de fericirea celor necredincioși în lumea aceasta!

O, creștine tată, dacă ți-a deschis Dumnezeu ochii să calci cu mersul tău pe calea aceasta pe care Eu vin cuvânt pe pământ ca să-Mi zidesc cu el un popor pentru Tatăl și pentru cer, nu căuta să cazi în duhul îndoielii și al necredinței, căci rușinați vor fi în cer și pe pământ cei ce se despart de trupul acestui popor și, iarăși, cei ce stau și nu știu să fie vii și să se dea lui Dumnezeu după plăcerea lui Dumnezeu. Necredința în care cade cel ce vine să fie și apoi cade prin îndoială, aceasta este o plată prea rușinoasă, și plata aceasta îl vâdește pe el, îi vâdește viața lui cea necredincioasă, tată, cea fără de statură plăcută lui Dumnezeu, căci cei necredincioși se răzvrătesc și dau apoi să-Mi facă rariște în poporul Meu, și de aceea am spus Eu despre cel ce vine și apoi pleacă făcându-se vânzător, căci e de-ajuns să se tragă în lături, și asta înseamnă vânzare, înseamnă că trădează pe Dumnezeu, cu Care a stat și apoi se duce din tainele Lui și își face singur minte unul ca acela și lucrează cu ea numai rău, numai răzvrătire, numai moarte, după cum numai diavolul lucrează prin cei iarăși câștigați de el, și în care el se împunicește de șapte ori mai mult, după cum Eu am spus cuvânt acum două mii de ani despre cei ce cad din har.

Ți-am făgăduit, poporul Meu, că voi veni la tine și-ți voi spune cum se poate ridica omul credincios împotriva Mea. Aștept, tată, să pot lucra înaintea ta cu putere, cu vlagă. Aștept, tată, putere în porți ca să pot să vin cu hrană tare, cu mult cuvânt, căci cei ce au ajutat fără să se aștepte, bieții de ei, la răzvrătirea care bate acum spre obrazul Meu, aceia Mi-au umplut fruntea de spini și fața de palme și trupul de bice și de vânătași pentru nemulțumirile lor. Dar oare sunt Eu dator la ei cu ceva, sau ei sunt la Mine?

Acum două mii de ani stăteam de vorbă cu mulți care crezuseră în Mine și dădeam să le așez ființa, căci nu erau făcuți, dar când să umblu la ei, nu încăpea în ei cuvântul Meu, iar Eu le spuneam: «*Dacă nu credeți în Mine veți muri în păcatele voastre*». Așa le spun și celor de azi, care au venit și n-au stat la făcut, ba M-au și disprețuit, M-au și lovit, M-au și trădat, M-au și hulit, și le spun așa: dacă nu credeți în cuvântul Meu și în aplecarea Mea spre voi, veți rămâne în păcatele voastre, tată, așa cum au rămas cei de acum două mii de ani, care nu M-au lăsat să-i curăț, ci, din contra, M-au luat și M-au răstignit. Iată, păcatele făcute nu-l mai lasă oricum pe om să se curețe de ele, ba el dă să și le îndreptățească, să și le tot ocrotească și să le aibă, și Eu nu pot să-i mai ajut decât cu suferința pe unii ca aceștia. Eu, ca un bun, îi rog mereu pe ei și le spun: veniți, fiilor, spre pocăință, că nu câștigați nimic de la dreptatea voastră, fiilor! Veniți, tată, să vă curăț, dacă-Mi veți arăta păcatele voastre, sau dacă Mă veți lăsa să vi le spun Eu, că iată, Eu Îmi spun vouă ranele cu care M-ați umplut acum! Eu nu pot să vă iert decât prin porți. Nicăieri pe pământ nu puteți căpăta iertare între Mine și voi decât în poarta acestei lucrări, în care de bunăvoie ați venit ca să credeți și ca să fiți. Eu nu pot să lucrez pentru voi decât prin orânduiala Mea. Fugiți de duhul îndoielii și al necredinței, că nu câștigați nimic de la acesta, tată, ci doar vă trag de la Dumnezeu aceste duhuri, așa cum i-au tras în toată vremea celor cincizeci de ani pe cei din poporul Meu care au venit și s-au îndoit și au plecat și iarăși au venit și au plecat, și aceasta nu înseamnă înviere, tată. Cine nu știe să vină, acela știe să plece, și altceva nu învață unul ca acela.

O, poporul Meu, de aceea vin Eu la tine cu duhul înțe-

lepciunii, tată. Iată-i pe cei neînțelepți cum vin ca să plece, și se petrece și azi ca și acum două mii de ani când cei ce credeau în Mine nu știau apoi să se facă fii ai lui Dumnezeu și se întorceau iarăși într-ale lor așa cum și veneau. Te las acum în duh de sărbătoare de slavă a Mea, și voi da iarăși să Mă așez cuvânt peste tine ca să-Mi întocmesc toată cartea acestei zile, căci am slăbire în porți și pot greu și Eu.

Binecuvântată să-ți fie slava sărbătorii stâlpărilor, poporul Meu, ziua Mea de slavă când am intrat în Ierusalim pe mânz de asină acum două mii de ani, de Mi-au cântat „Osana!” cei ce apoi M-au defăimat și M-au hulit și M-au răstignit. Întărește-te în duhul înțelepciunii cea de sus, tată. Vezi că te-am rugat să scoți pe hârtie tot ce trebuie să ascuți și să împlinești. Vezi să nu rămână neimplinit cuvântul Meu de peste tine, tată. Bisericește pot Eu să împlinesc în mijlocul tău și altfel nu pot, tată, iar tu trebuie să înțelegi cum vine aceasta, poporul Meu.

O, copii din porți, v-am spus vouă să scrieți epistole de înviere poporului Meu cel încercat de duhul celor răzvrățiți, așa cum a mai fost și alte dați peste lucrarea Mea. Ajutați poporul să știe de la Dumnezeu și nu de la om tot adevărul lucrurilor, de la voi și nu de la cei răzvrățiți, tată, căci răzvrățiții calcă rău, calcă peste Mine și peste voi și dau să-și acopere vina apoi defăimându-vă pe voi. Întăriți credința poporului Meu, tată. Întăriți-vă pentru Mine și pentru propovăduirea Mea, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, iar voi Îmi sunteți vase de trebuință pentru Mine și pentru poporul Meu. Dați poporului Meu aripioare tari și țineți-l pe calea Mea, căci voi sunteți scumpi la Mine, tată, și poporul vă iubește și vă urmează, fiindcă Eu îi dau lui puteri prin iubirea voastră pentru el și prin credința lui și îi dau mângâieri, tată. Trimiteți voi poporului Meu întărire și Eu voi fi în voi când veți grai peste el. Pace vouă! Iau de pe voi neputințele, că vouă vă trebuie putere să lucrați, tată, să curățați poporul de greșale și să-i dați înviere mereu, căci Eu sunt Domnul învierii peste voi. Amin.

Pace ție, poporul Meu cel credincios!

Pace și ție, celui îndoielnic, care nu știi să stai în brațul Meu de Păstor ceresc ca să te călăuzesc! Vai celui ce se ia după simțirea minții lui cea bolnavă de îndoială și de cărtire!

Pace și vouă, celor ce huliți lucrarea Mea și pe poporul Meu, căci sunteți fără de pace și rătăciți fără de Dumnezeu, căci dacă ați ști ce înseamnă Domnul între cer și pământ n-ați cădea în îndoială, n-ați cădea în necredință și n-ați pierde pe Dumnezeu din voi! Pace vouă, fii îndărătnici pentru binele vostru, căci voi ați părăsit calea dreptății și a iubirii și a păcii și a răbdării și ați ales să vă răzvrățiți! Nu vă mirați că vă spun „Pace vouă!”, căci sunteți de plâns. Pace vouă! Dar pacea Mea este din cer, iar voi acum nu mai vreți cu Dumnezeu. O, ce veți dobândi așa cum mergeți voi acum? Amin, amin, amin.

*

Mă întorc iar în cartea Mea cu tine, poporul Meu Ierusalim. Toți sfinții, toate cetele îngerești iubesc și ocrotesc și slăvesc pământul neamului român, și aceasta pentru că Eu, Domnul, te am pe tine sad nou pe vatra acestui neam cu lucrarea Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl ca să împlinesc această Scriptură, căci Scriptura înnoirii lumii este făgăduită de Mine să se împlinescă, și tu Îmi trebuiai, poporul Meu, că nimeni nu-și poate lucra țarina fără de unelte, tată. Iată, te vestesc să te gătești frumos cu veșminte de in alb, curat, cu hăinuțe de înviere și să cânti celor din sat cântarea învierii Dom-

nului, să cânti pe ulițe, poporul Meu. Cântă, tată, cu inimă sfântă și dă glas duhului învierii peste sātuțul cuvântului Meu, că e nevoie de duh de înviere pe pământ, e nevoie să mângâiem pământul de suspin, tată. Să-i învățăm iubirea pe oameni, fiule, căci oamenii se bucură numai cu păcatul, numai cu deșertăciunea, numai cu fărădelegea, tată. Sărbătoarea învierii e sărbătoare cerească, dar oamenii slujesc diavolului în vremea sărbătorilor sfinte, iar Eu te iau pe tine de mână și Mă port cu tine pe ulițe și te așez rod al Meu și al iubirii celor ce te poartă pe tine pe calea către Mine, căci am înaintea ta pe cei care suferă pentru viața ta, pentru sfințenia ta, măi tată, și sunt defăimați și dușmăniți și clevețiți, dar Eu i-am rugat pe ei să grăiască poporului Meu împotriva nebuniei duhului rău, care își face scule ca să ponegrească lucrarea Mea cu tine, calea sfințeniei Mele venită pe pământ ca s-o arăt oamenilor și ca s-o poată alege de cale cei ce pot s-o vadă și s-o simtă cu inima lor, căci adevărul venirii Mele celei de acum nu-l poate omul înțelege oricum, căci el se simte cu inima, nu cu mintea, nu cu înțelepciunea pe care zice omul că o știe și că o are.

Îmbracă-te de nuntă, Ierusalime, și cântă-Mi învierea pe ulițe, tată. Îți binecuvintez cu Tatăl și cu Duhul Sfânt mersul tău cu sărbătoare. Arată-le oamenilor ce este păcatul și învață-i ce este sfințenia. Arată-le lor păcatele și îndeamnă-i spre nepăcățuire. Spune-le la oameni că păcatul e învelit ca să nu-l știe omul de dușman al său, și mai spune-le că e amară plata păcatului, căci lumea și duhul ei este închisoarea în care sufletele oamenilor dimpreună cu trupurile lor stau în robie, iar cunoștința despre Dumnezeu și despre plata a toate câte face omul nu sunt cunoscute în lume, că nu este pe pământ învățătură despre Dumnezeu, ci numai despre păcat învață omul pe pământ. Eu însă te am unealtă a Mea, poporul Meu, și Eu trebuie să te fac lumina Mea pe pământ dacă te am, fiindcă acum două mii de ani Eu am spus așa: «*Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt*», și am mai spus despre ucenici: «*Eu în voi, și voi în Mine, ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis*». Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, nu-Mi poate tace, tată, cuvântul Meu de peste tine, că iată, a venit vremea să se aleagă neghina din grâu, și grâul trebuie ocrotit cu mare iubire, cu marea Mea iubire pentru grâu. Pe cine-l vezi că se scoală și se desparte de tine tu să nu-l urmezi, tată, căci fiecare trage acum la ceea ce și-a agonisit prin lucrarea pe care a făcut-o până acum. Răbdarea Mea e mare cât șapte mii de ani și îl tot aștept pe om, dar și ispita e mare pe pământ, iar cei iubitori de sine și de slavă n-au putere să se biruiască și cad în neputința de a merge pe calea cea cu spini, pe calea crucii, tată, pe calea cea cu frați, care nu este ușoară pentru cel ce nu se poate birui și smeri ca să nu cadă de pe ea, căci pe ea nu pot cei semeți, și pot cei mici, care știu să stea de mână cu Mine, de mână cu Tatăl lor și cu frații lor, căci vai celor ce n-au voit și nu vor să domnesc Eu peste ei, și scris este despre ei: «*Cei ce n-au voit să domnesc peste ei vor fi luați și puși în foc*». Iată, lumea este focul acesta, iar un creștin nu mai poate fi sfânt în mijlocul lumii, cu lumea de mână, căci statul cu lumea îl murdărește pe el, îi murdărește haina și casa și mersul și mintea și dorirea și rugăciunea și privirea și simțirea și toate cele ce nu pot cu Dumnezeu când sunt în lume. Am spus poporului Meu să nu aducă lumea în casa lui, în ograda lui, că lumea are trupul întinat și îl spurcă pe creștin și pe toate ale lui. L-am învățat pe cel ce crede în Mine să-și facă parte cu apă sfințită când trece prin lume, dar nicidecum să aducă lumea în locuința lui cea păzită de îngeri pentru el. Vai de cel ce cade în nepăsare de suflet! O, nu vrea cel neascultător, nu vrea să asculte! Iată, așa

se dovedește neghina atunci când vine vremea.

Te învăț, poporul Meu, să nu dai pe nimic iubirea cea pentru sfințenie, tată, și paza Mea din partea ta, căci tu ești sprijinul Meu pe pământ și-Mi trebuie casă sfântă ca să pot veni, ca să pot fi în lume și să fiu lumină a lumii din mijlocul tău. Nimic să nu iubești ca și sfințenia; ea te scapă de moarte, iar iubirea dintre frați să fie mare, căci sfințenia se hrănește cu iubirea Mea cea dintre frați, iubirea care vindecă omul de păcat, și pe care lumea n-o cunoaște, tată.

Să fie iubire între Mine și tine, poporul Meu! Să-ți lași învățată iubirea, tată, căci am în mijlocul tău pe cei ce veghează pentru Mine și pentru tine. Voi să nu vă semețiți unii peste alții, tată, căci semeția este diavol, este duhul și glasul diavolului, care-și seamănă neghina sa. Fiți plini de duhul umilinței unul spre altul și veți fi plini de harul Meu. Amin.

Fiilor, fiilor, iară și iară vă spun: sculați-vă la mijitul zorilor și așezați-vă în așternuturi după amurgul zilei, că e păcat să răsără pe pământ ziua când voi stați în așternuturi, și e bine să răsăriți voi în calea zilei ca niște flori care întind trupul lor spre lumină așteptând-o când ea se ivește. Iar dacă vă sculați în zori, spălați-vă fața, închinați-vă trupul și duhul lui Dumnezeu și uniți-vă cu El prin rugăciune, și apoi lucrați, tată, toate câte sunt de lucrat în curțile și în casele Mele cu voi. Fiți desăvârșiți în ascultare de Dumnezeu, fiți dulci în cuvânt și în purtare, căci îngerii doresc să stea cu voi lucrând, tată, iar dacă omul nu lucrează, nici îngerii nu lucrează. Învățați bine să lucrați și să vă odihniți, căci fără de odihnă nu puteți lucra și, iarăși, fără de lucrare nu vă puteți odihni, iar ascultarea aceasta vă aduce vouă sănătate trupului și duhului și sufletului din voi, vouă și Mie, tată. În fiecare seară strângeți-vă în spic și chivernisiți-vă lucrul cel pentru a doua zi de lucrat, ca să știți în zori ceea ce veți lucra. Toate vor fi atunci cu rod: și duhul și sufletul și trupul și iubirea și frăția și pacea și învierea și înnoirea lumii, căci de la voi răsare tot începutul cel nou, tată. Eu pentru aceea v-am făcut popor al Meu. Luați pe voi hăinuță albă la masa Mea de nuntă și nu uitați ce aveți de împlinit, căci curând Eu voi rosti din nou cuvânt pentru împlinit și vom împlini tot cuvântul Meu cel spus vouă să se îplinească. Amin.

Și acum iarăși așez peste voi binecuvântare pentru sărbătoare de înviere, fiilor. Mergi, poporul Meu, și mângâie-l pe om cu lucrarea Mea din tine, căci omul e obosit sub sarcina păcatelor lui! Cântă, fiule, cântarea învierii și dă-i omului puteri de biruință asupra morții și de bucurie sfântă, căci fără bucuria sufletului nu poate omul pe calea Mea cea cu cruce! Pace ție!

Iar voi, copii călăuzitori, gătiți-Mi frumos poporul, sufletește și duhovnicește, și învățați-l frumos, și cu pregătire sfântă să meargă și să vestească pe ulițe sărbătoarea Mea de înviere și duhul ei. Ca în cer și nu ca pe pământ să vă fie toată lucrarea peste poporul Meu. Amin.

Ca în cer și nu ca pe pământ să îplinești tu lucrarea Mea cu tine, Ierusalime, căci voi nu sunteți din lumea aceasta, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2008

Praznicul Învierii Domnului

Fără de putere nimeni nu poate mărturisi adevărul lui Dumnezeu. Alegerea poporului este să îl învieze pe om din moartea păcatului. Nu e om să nu aibă în el demon.

Sunt Domnul învierii, poporul Meu, și sunt Domnul Dumnezeuul tău. Mă las peste tine cuvânt în carte în zi de Paști, căci Paștele tău Eu sunt, și sunt învierea ta.

Pace ție! Cărarea Mea spre tine e grea și pentru Mine, darămite pentru cei ce Mi-o poartă, dar Eu te iubesc, ca un Dumnezeu ce sunt, și fac pentru tine ceea ce n-am făcut pentru nimeni pe pământ până acum atât de mult, iar credința ta să se arate, poporul Meu. Amin.

Hristos a înviat! Eu Însumi te cuprind cu salutul învierii Mele dintre cei morți, Ierusalime de azi, iar credința ta să fie mare și să se arate, fiule, căci Eu după ce Mi-am dovedit ucenicilor învierea le-am spus așa: «*Mergeți în toată lumea și propovăduiți peste toată făptura Evanghelia Mea, iar celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, pe bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși, iar cei ce nu vor crede se vor osândi. Voi însă învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit Eu vouă, și iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșit*». Amin.

O, poporul Meu, iată, tată, ce înseamnă cel ce crede în Mine prin moartea și prin învierea Mea! Eu sunt cu acela în toate zilele și săvârșesc cu el semne minunate și așa poate el să-Mi vestească Evanghelia Mea, căci fără de putere nimeni nu poate mărturisi adevărul lui Dumnezeu. O, mare este la Mine în cer și pe pământ omul care poate să-l despartă pe un păcătos de faptele lui păcătoase, de demonii care ies greu din om! Mare este la Mine cel ce face omul să creadă în Dumnezeu făcându-l sănătos întru toate în numele Meu! Ridică-te mare, poporul Meu, și fă din gura ta izvor al Evangheliei Mele și lucrează, tată, că Eu te-am ales să fac din tine semne și minuni pe pământ, iar de la acestea să-L înțeleagă omul pe Dumnezeu cu tine și să creadă și să învieze din moarte omul, că nimeni pe pământ nu-i mai arată omului altceva decât moarte, tată.

O, cum să fac, poporul Meu, să-l dezbar pe om de minciună, să-l fac să-și vadă deșertăciunea vieții lui și să ia el calea Mea cea cu slavă pe ea, cea cu lepădare de sine, cale care-l face pe om adevărat, căci omul este mincinos, tată? Mi-e calea grea ca să stau cu tine mult în ziua aceasta de slavă. Mi-e mersul strivit mai mereu, căci duhul rău are grijă mereu să-Mi taie puterea ca să vin, dar puținul Meu cuvânt de azi îl storc așa cum pot, ca să-Mi arăt dorul Meu după om, căci omul nu Mă iubește, poporul Meu. De ce, tată, nu Mă iubește omul? Pentru că omul se iubește pe sine și nu este deprins să calce peste sine ca să primească peste el pe făcătorul său, pe cel care-l poate învăța să moară ca să învieze apoi, căci fără moarte nu este înviere, nu este, poporul Meu, și iată, vezi că nu este. Că au venit mulți spre lucrarea Mea de azi, dar dacă n-au voit să moară n-au înviat, și au venit și au călcat peste Mine apoi și au plecat apoi. O, de s-ar întoarce iar ca să-și capete învierea și s-o învețe ca s-o capete! Iată, Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani n-a luat-o omul peste el nici atunci, nici azi ca să-l învieze ea pe el. Tot omul o știe și o spune pe de rost, dar ca să creadă în Mine precum scrie gura Mea și să se arate credincios prin semne doveditoare așa cum am spus Eu că vor lucra cei ce cred în Mine, o, nu e chip să știe așa să vestească omul vestitor Evanghelia Mea.

O, poporul Meu, greu, tată, vor plăti cei ce știu despre Dumnezeu și nu vor să se asemene Lui apoi! Nepăsarea îl tot ajută pe om să stea departe de slava Mea, iar lumea îl învăță să se rușineze cu calea Mea și să stea pe calea ei. O, poporul Meu, mare ești tu la Mine pentru credința ta în lucrarea Mea cea de ieri și cea de azi, și fii atent, tată, că este scris cuvântul Meu cel de după învierea Mea pentru cei ce cred în Mine că

acea vor izgoni demoni din oameni, căci vor vorbi în limbi noi și vor fi vindecători. O, nu e om să nu aibă în el demon, tată, iar demonul se încruntă când umbli să-l superi în om. O, e plin pământul de demoni, iar oamenii, la fel și nu mai știu oamenii ce este și ce face demonul în om, și nu știu oamenii ce este și ce face Domnul în om acolo unde El poate împărăție în om. Demonul îl ține pe om lângă el și lângă ai lui, iar Domnul îl ține pe om lângă El și lângă ai Lui, căci întunericul e mare între demon și Dumnezeu, între om și Dumnezeu. Cartea Mea de azi este cartea judecății, în care Eu scriu păcatele omului, căci Mă uit pe pământ la om și așa scriu în carte, și apoi o pun pe ea față în față cu omul și mai dinainte îi spun omului faptele sale lumești și diavolești, că judecata fapturii este vremea aceasta de venire a Mea cuvânt după două mii de ani iarăși de la Tatăl la om, iar cel ce crede în Mine și în cuvântul Meu de azi, acela se scoală și înțelege și cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, și apoi se scoală dintre morți unul ca acela și se face ucenic al Meu, al vocii Mele celei sfinte și vestitor al Evangheliei învierii. Amin.

Mergi, poporul Meu, și te poartă pe ulițe și cântă cu duh de înviere peste oameni, tată! Mergi, poporul Meu, și ajută-i pe oameni să-și vadă fața lor cea urâtă și învață-i să se spele și să se lase spre înviere, tată! Mergi, Ierusalime, și scoate demonii din oameni, căci oamenii nu știu că au demoni în ei; scoate-i la iveală ca să-i vadă oamenii, scoate-i, tată, și pune-i față în față cu omul, și pune-Mă și pe Mine față în față cu omul și fă-l pe om să înțeleagă ce înseamnă demonul și ce înseamnă Dumnezeu, ce înseamnă să fii cu demonul și ce înseamnă să fii cu Dumnezeu pe pământ. Mergi cu credință în Dumnezeu, poporul Meu, și roagă-te tainic și spune-Mi Mie în taină să aprind inimile oamenilor ca să vadă și să-L iubească apoi oamenii pe Dumnezeu. Amin.

Hristos a înviat, Ierusalime! Mângâie-Mi durerile, tată! Să nu Mă rănești nici cu fapta, nici cu gura, poporul Meu, căci sunt plin de răni, tată! Fii înțelept ca să știi cum poți să-L iubești și să-L urmezi pe Dumnezeu pe pământ! Pace ție! Învață calea învierii, învaț-o pe deplin peste tine și întărește-Mă pe Mine peste tine ca să te învăț și să fii învățat apoi! Pace ție! Eu sunt Cel ce sunt, și iarăși îți spun: Eu sunt Cel ce sunt, poporul Meu. O, poartă-te frumos și credincios cu Mine, că pentru tine și nu pentru Mine îți cer Eu aceasta. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat, poporul Meu Ierusalim! Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 2008

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Omului îi trebuie toiag ca să fie cu Dumnezeu și ca Dumnezeu. Credința și fapta credinței. Tămăduirea este împlinirea cuvintelor Domnului.

Eu sunt Cel ce sunt. Dulce este cuvântul Meu pentru cei ce au Duhul Meu în ei. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine când grăiesc, iar cei ce au Duhul Meu în ei Mă primesc când grăiesc, precum și cei ce nu-L au pe Dumnezeu Mă tăgăduiesc, căci orice om lucrează după credința lui, după puterea credinței lui. Când credința omului este mare el crede totul prin Dumnezeu și din Dumnezeu, iar când credința lui este mică el nu poate prin credință și poate prin mintea lui, care-i doboară mereu credința și statornicia, și iată, omului îi trebuie toiag ca să fie cu Dumnezeu și ca Dumnezeu, iar cel ce are toiag este născut din Dumnezeu și nu păcătuiește, pentru că Dumnezeu îl păzește, și cel viclean nu se atinge de el, căci

lumea întreagă zace în cel viclean, precum este scris în Scripturi, iar cei ce sunt în Dumnezeu Cel adevărat, aceia cred în El și au viață, căci dragostea de Dumnezeu este păzirea poruncilor Lui, iar cel născut din Dumnezeu biruiește lumea, iar biruința care a biruit lumea este credința. Amin.

Mă fac izvor de cuvânt pentru poporul Meu cel din români credincios venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, Îmi întâmpin poporul cu salutul învierii Mele:

Hristos a înviat, poporul Meu! Nu-Mi trebuie știința omului ca să grăiesc peste pământ mai mult decât oricând acum, căci oamenii care au crezut că știu ei L-au omorât mereu pe Dumnezeu, fiindcă omul care zice că știe el, este bolnav, căci omul cel sănătos cu inima și cu mintea crede de la Dumnezeu și nu face nimic decât de la Dumnezeu și ca Dumnezeu, iar cel ce zice că de unde să-i spună Dumnezeu lui ce să facă și ca să facă așa, acela nu a cunoscut pe Dumnezeu și nu știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și nu-L va găsi pe Dumnezeu în preajma lui pentru sine, fiindcă un așa om este bolnav, așa cum au fost toți cei din vremea trupului Meu, care nu au avut ochi și inimă și apoi minte ca să înțeleagă de la Dumnezeu și nu de la oameni și nu de la ei înșiși venirea Mea de la Tatăl pe pământ. Duh este Dumnezeu, dar omul nu vrea să treacă din trup în duh ca să fie ca Dumnezeu, duh și nu trup și nu fire și nu minte a firii lui bolnave, căci omul care nu are pe Dumnezeu de toiag în toată clipa, acela este om bolnav, cel mai bolnav om, bolnav de moarte, nu de altceva bolnav, poporul Meu.

Hristos a înviat, Ierusalime de azi! Te-am ales din neamul român, tată, ca să izbăvesc prin tine acest neam de necredință și de nepăsare de Dumnezeu. Mă fac în mijlocul tău lumină a lumii și izvor de tămăduire a minții omului, căci omului nu-i trebuie minte, ci îi trebuie credință în Dumnezeu, credință care să biruiască lumea, nu oricum credință, căci lumea toată zace în cel viclean, iar cei credincioși sunt născuți din Dumnezeu și biruiesc lumea prin credința lor și prin păzirea poruncilor vieții. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! Oamenii nu știu că nu asta e viața și că viața asta este să-și zidească omul cu ea viața lui ce va să fie când Eu voi fi înaintea lor în slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii și când voi fi cu ai Mei, care au iubit să-și zidească viața.

Vai celor fără de toiag peste viața lor de fiecare clipă! Copilul nu-și alege singur mama ca să-l ocrotească și ca să-l îngrijească, dar omul mare la trup și amețit la minte se alege pe sine peste el, și viața lui nu are toiag și-și zice că poate singur, și omului îi este rușine cu Dumnezeu pe pământ, și acela așa trăiește și așa moare. Iată, în acest popor al Meu dacă a venit omul și s-a condus tot după el și după obiceiul minții lui, care zice că vede și că știe și că poate, un așa om n-a știut nici cum se vine, nici cum se stă la Dumnezeu și cu Dumnezeu, nici cum se lucrează pentru Dumnezeu, căci lui Dumnezeu nu-I poți lucra cu mâna, omule, nu, tată, nu, ci cu credința și cu fapta credinței, tată, căci Eu pe cei ce i-am făcut ucenici ai Mei i-am luat din lume, i-am luat dintre ai lor și le-am dat lucrarea cea cu duhul, lucrarea vieții veșnice, nu pe cea a vremelniceii așa cum lucrează cei ce lucrează cu mâna pe pământ și pentru pământ, căci toți oamenii sunt pământ, și pământul e greu de tot peste om. Mă fac izvor de cuvânt peste pământ ca să-l izbăvesc pe om de pământ și să-l înveșmântez cu cerul, că pe pământ nu e bine fără cer, ci e numai trudă, numai muncire, numai lume, iar lumea toată zace în cel rău, după cum este scris.

O, fii ai poporului Meu, fiți, tată, ucenicii Mei și nu lucrați decât de la Mine, că altfel nu-Mi puteți fi ucenici, căci este scris despre ucenici: «*Cel ce nu lasă pentru Mine mamă, tată, soție și copii, țărini și ranguri, chiar și pe sine însuși, nu poate fi ucenicul Meu*», și dacă vine altfel la Mine cel ce vine, aceluia Eu îi deschid dacă bate ca să vină, dar Mi se face povară, tată, unul ca acela. Nu-Mi poate lua de pe Mine greul unul ca acela ca să Mi-l ducă și ca să Mă sprijinesc cu el în greul Meu cel greu. Iată, nici atunci, nici acum nu am cu cine să-Mi port crucea Mea cea grea, căci crucea Mea cea grea de azi nu este din pământ, ci este din duh și este din suspin lucrată, și numai Tatăl Meu și mama Mea și sfinții Mei Îmi știu durerea venirii Mele, căci omul care vine la Mine greu se lasă născut de sus unul ca acela și uită, bietul de el, că nu e cu biruință peste duhul lumii credința fără faptă, ci e cu biruință credința cea pentru cer, nu cea pentru pământ.

O, Tatăl Meu, o, mama Mea, e zi de izvor de tămăduire peste poporul Meu și peste neamul Meu de azi, neamul român, din care Mi-am ridicat un Ierusalim în zilele acestea, căci Ierusalimul Meu nu este din pământ sau din piatră, ci este din fii credincioși, care știu să biruiască lumea prin credința lor în Mine și în venirea Mea acum iarăși de la Tatăl la om. Sprijiniți-Mi poporul, o, Tată al Meu, o, mamă a Mea! Acum două mii de ani, când M-am întors iarăși la Tine după ce Mi-am împlinit lucrarea pentru care venisem pe pământ, Te-am rugat pentru ucenicii Mei, o, Tată al Meu, și Îți spuneam: «*Nu Mă rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel viclean, căci cât am fost cu ei în lume i-am păzit Eu, dar dacă Eu vin la Tine păzește-i Tu de cel viclean*». Așa Mă rog Eu și azi pentru poporul Meu de azi: păzește-l pe el de cel viclean și de lumea lui, Tată, și ajută-l să Ne iubească și să împlinească poruncile vieții, care sunt izvor de tămăduire pentru om, o, Tată al Meu. Amin.

— **O**, Fiule Emanuel, avem cuvântul în mijlocul lor și avem ucenici veghetori ziua și noaptea peste cei ce s-au dat Nouă să Ne fie popor. Să întărim, și Eu și Tu, această veghe peste poporul Meu și al Tău și să stea sub toiag poporul, căci vai celui fără de toiag peste el! Îl păstori din cer și de pe pământ, Fiule scump. Să stea sub învățatură poporul Nostru, căci iubirea trebuie mereu învățată, tată. Să-și lase învățată iubirea acest popor, căci avem ucenici locaș al Nostru între ei și pentru ei, tată.

O, stai sub călăuză, popor al cuvântului lui Dumnezeu, căci vai oilor fără toiag! Învăță izvorul tămăduirii mereu peste creștetul tău și descoperă-ți mintea și inima înaintea Domnului Dumnezeului tău ziua și noaptea, tată, că nimic nu este ascuns să nu iasă la lumină, fiindcă scris este: «*Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă*». Așa să lucrezi tu, popor iubit, așa, tată, căci Eu, Tatăl și cu Fiul, te numim lumină pe pământ, tată.

O, Fiule Emanuel, așa am grăit Eu azi din Tine poporului Tău de azi, spre duh de tămăduire pentru el. Amin.

— **O**, slava pe care o am de la Tine, Tată, ești Tu în Mine, și voiesc să învețe bine și poporul Nostru de azi această slavă: Eu în ei, așa cum Tu în Mine ești, Tată al Meu. Amin.

Iar tu, mama Mea cea izvorătoare de tămăduiri, dă-i poporului Meu putere și vindecare, mamă, că e zi de izvor de tămăduire, mama Mea. Amin.

— **M**ă dau eu, Fiule scump, leac de tămăduire pentru cei neîmpliniți în poporul Tău, căci împlinirea lor în Tine ești Tu în ei, iar eu mă dau lor

pildă de viață și de ascultare și de lumină a mea în Tine și a Ta în mine, Fiule Doamne.

Deschide ochii bine, popor al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci Domnul te crește cu Duhul Său Cel Sfânt. Lasă-L pe Duhul Sfânt să-ți fie viață și suflare și faptă și rod peste pământ apoi, căci tu ești ales pentru duh, nu pentru trup. Îți dau îndemn sfânt pentru tămăduirea ta mereu: păzește tu toate cuvintele Domnului și bine îți va fi și ție și Lui. Toate zilele și nopțile tale să fie trăite pentru împlinirea pe pământ a cuvântului Lui de peste tine. Liberează-te de sarcini și ia crucea Fiului meu! Fii ca păsările cerului și ca florile câmpului, căci Domnul este Cel ce poate pentru tine, nu tu, iar tu să poți pentru El, că la aceasta ai fost chemat și primit când ai venit să fii al Lui.

Tămăduiește-te de trup și de lume, tu, cel ce ai venit să fii cu poporul Domnului și încă n-ai știut să învezi și să fii! Izvor de tămăduire este cuvântul Domnului, iar el trebuie luat în pântece ca doctorie, popor hrănit cu Dumnezeu. Învăță-te să iubești ca Dumnezeu și nu ca omul, căci iubirea este Dumnezeu, nu omul este ea. Purtarea cea sfântă înăuntru și în afara ta între frate și frate, între tine și Dumnezeu, aceasta este izvor de tămăduire a Domnului de la tine spre El, căci Fiul meu este sub rană grea. Precum în cer, așa să fii tu pe pământ între frate și frate, și să vadă Domnul la tine iubirea așa cum este ea în cer, și lumina s-o vadă la tine, căci ea le descoperă pe cele ascunse și le tămăduiește de rău și le povățuiește spre bine.

Tot poporul Domnului să se elibereze de sarcini pe pământ. Să nu-și adune, ci să se elibereze, ca să nu-l tragă spre ele cele adunate de el, ca să nu-l tragă spre lume cele adunate și cele lucrate de el. Ia din cer învățatură și n-o lăsa să treacă pe lângă tine, ci împlinește-o, popor iubit de Dumnezeu, căci Fiul meu a biruit lumea pentru ca și tu s-o biruiesti. Tu ești popor al Domnului. Biruiește și tu lumea ca Domnul tău. Amin.

Eliberați-vă căsuțele de toate cele pământeste și vindecați-vă de ele, fiilor, căci nimic nu vă trebuie pe pământ decât pe Dumnezeu, mări fiilor. Vindecați-vă de oameni, că lumea toată zace sub cel rău, și primiți și învățați de la Dumnezeu iubirea de Dumnezeu, care începe cu neagoniseala pe pământ și cu ieșirea din lume. Iubiți cerul pe pământ, dar cerul nu este pământ, ci este cer, și așa de puțin înțelege aceasta omul!

O, vino la izvor, popor hrănit de la Dumnezeu de sus, și stai la gura celor ce au pe Dumnezeu în ei pentru tine, pentru viața ta cea din cer pe pământ! Eu sunt tămăduitoarea cea de la Fiul lui Dumnezeu pentru tine. Ia-mă de pildă, ia-mă de viață a ta, pe mine și pe sfinții cerului, care n-au căutat spre pământ în viața lor de om! O, vino la izvorul tămăduirii tale și naște-te din cer prin el, că are Domnul izvor de viață veșnică pentru tine, cel ce știi să vii și să crezi și să primești ca să iei când ți se dă spre tămăduirea ta! Începutul acestei înțelepciuni este temerea de Dumnezeu și credința ta în El, popor iubit. Amin.

Iar voi, copii călăuzitori din partea Domnului pentru cei ce s-au dat Lui popor ascultător, rămâneți în iubirea Lui și învățați poporul să iubească de la Dumnezeu și sprijiniți-l pe cel cu dor în el și pe cel apăsător pe calea lui cu Domnul. Uitați-vă mereu peste fiii și fiicele Ierusalimului, priviți-le viața și purtarea, cercetați-le gândul și inima și fapta și întăriți în ei viața cea veșnică, viața care tămăduiește de moarte pe om. Hai! E Domnul în voi, și voi în El. Duceți turma Domnului până sus și aduceți-L pe Domnul până la ea mereu, iar poporului sfânt îi hărăzesc credință ca a voastră și lucrare cu ascultare de Dumnezeu, căci Duh este Dumnezeu, și tot așa să fie și poporul Său. Amin.

Iar tu, o, țară scumpă a Fiului meu, aleasa Fiului meu,

scumpă țară Românie, nu-ți închide urechea pentru șoapta Domnului de peste tine. Te povățuiesc pentru trezie și pentru credință și pentru înțelepciune de sus, căci tu ești îndurerată chiar dacă nu știi, chiar dacă nu simți.

Hristos a înviat! Învață Evanghelia învierii, scumpă țară a noii alegeri a Fiului meu pentru venirea Lui iarăși pe pământ! Hristos a înviat din morți acum două mii de ani, și acum voiește să învieze din tine peste pământ și ca să creadă lumea că Tatăl L-a trimis la tine pentru slava ta cea de la El acum, la sfârșit de timp. O, lasă-te spre slava Lui și a ta! Iată izvorul slavei! Fii înțeleaptă!

Ascultă-l pe cel pus de Domnul să cârmuiască peste tine țara ta, neam român, căci el iubește dreptatea cea pentru tine mai mult decât toți cei care stau peste tine acum. Deschide ochii bine, că dacă nu-i deschizi te prinde sub el omul mincinos, care-ți zice că-ți face bine, dar el nu-ți face bine ție. O, ascultă-l tu pe cel drept peste tine și pentru tine, și cere de la Dumnezeu înțelepciune ca să-l vezi pe cel ce-ți voiește bine ție și lui Dumnezeu în mijlocul tău. Primește-l peste tine pe cel pus de Domnul cărmaci prin valuri pentru tine, căci vai celor fără de toiag peste creștetul lor!

Iată, toiagul Domnului este în mijlocul tău. Nu umbla fără toiag din cer și de pe pământ peste soarta ta, scumpă țară de întoarcere a Fiului meu pe pământ acum. Vino la lumină! Vino! Vino și ia lumină! Are Domnul în mijlocul tău sfeșnicul cuvântului Său. Ia din izvor și bea ca să înveți cărarea spre Dumnezeu, și a Domnului spre tine! Ia și bea și învață să fii, și nu uita că ești țara Fiului meu, țara venirii Lui iarăși de la Tatăl la om. Amin, amin, amin.

— **O** mamă mireasă, mamă Fecioară! Întăresc Eu acum cuvântul tău peste țara Mea de venire și îi spun ei așa:

Mama Mea este mijlocitoarea ta la Mine, țara Mea de azi. De două mii de ani veghează ea pentru tine și pentru Mine, căci de la Domnul s-a descoperit ei atunci țărmașul Meu cel de acum, unde voi trage Eu pentru a doua Mea venire. În fel și chip a lucrat mama Mea peste pământ pentru om și pentru întoarcerea la Dumnezeu a lumii păcătoase, dar pentru tine ea stă peste tine, cu mâinile acoperindu-te de deasupra ta ca să fii tu a Mea acum, la sfârșit de timp. Luminează-te, dar, căci tu ești țara Noului Ierusalim, țara poporului Meu cel nou din mijlocul tău născut pentru ca să stea el acum înaintea Mea pentru venirea Mea!

Hristos a înviat! Eu, Domnul, îți trezesc iubirea și Evanghelia învierii Mele peste tine, țara Mea de azi. Hristos a înviat! Eu, Domnul Cel înviat, întind peste tine duhul învierii, giulgiul iubirii Mele. Hristos a înviat, țara Mea de azi! Eu bat la ușa ta. Întărește-te în credință! Vino spre învierea ta, căci slava Domnului răsare peste tine!

Suflu peste tine cu Duh Sfânt, țara Mea de azi. Hai să înviezi! Eu nu-ți aduc ție decât mântuirea și învierea și veșnicia ta cu Mine, țara Mea cea pentru a doua Mea venire, țara Mea cea de la sfârșit de timp. Hristos a înviat! rostește peste tine Domnul Dumnezeuul tău. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 2008

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Lucrarea cea cu rod sfânt pentru om. Fapta credinței este fapta darului lui Dumnezeu. Cum trebuie să vină omul la Dumnezeu?

Iară și iară te cuprind cu duh de înviere, poporul Meu Ierusalim, luat din neamul român pentru ca

să-Mi fii popor. Mi-e dor de duh de înviere în om, tată. Mi-e dor de Dumnezeu în om, poporul Meu. Multe minuni am făcut Eu, Domnul, în fața ucenicilor Mei acum două mii de ani, și cartea nu le-a putut lua pe toate, dar le-au luat în ei ucenicii Mei, și numai așa am putut să-i țin Eu pe ei ai Mei, martorii Mei cei de atunci. I-am îmbrăcat apoi în Duhul Sfânt, căci Eu Mă dusesem la Tatăl, și i-am pus pe ei să lucreze în numele Meu pe mai departe peste neamurile pământului, și așa i-am iubit Eu pe ei până la sfârșit, iar ei lucrează tainic peste oameni până la sfârșitul timpului, precum și Eu lucrez, căci toți cei ce trăiesc în Mine sunt vii și lucrători în vecii vecilor, precum Eu sunt. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! Te hrănesc cu duhul învierii, tată. Mă fac cuvânt la izvor și-ți trimit hrană ca să ai, dar nu uita că Eu când le-am dat ucenicilor Mei hrană de Duh Sfânt și dar împărțitor, le-am spus să propovăduiască Evanghelia Mea, lucrarea Mea în mijlocul oamenilor, avându-i pe ei martorii Mei. Așa trebuie să faci și tu, tată, că mare a fost lucrarea Mea cu tine și mereu te-am hrănit cu Duhul Sfânt, poporul Meu. O, cei ce le-au plăcut să trăiască pe spinarea Mea sub numele de slujitori ai lui Hristos pe pământ între oameni Mi-au apăsă mereu calea și pe cei de pe cale ai Mei, așa cum s-a petrecut și cu poporul lucrării Mele de azi, cu tine, tată, cel credincios al Meu. Mereu au căutat să găsească vină preoții, mereu au lucrat ei așa peste cei care păzeau poruncile Mele, și așa au făcut și azi în vremea lucrării Mele cea de cincizeci de ani în mijlocul neamului român.

Eram pe pământ cu ucenicii Mei din loc în loc și lucram lucrări minunate și aflau de peste tot mulțimile, dar preoții și căpeteniile de peste oameni aveau grijă mare să-Mi găsească mereu vină. Mulțimile însă veneau și tot veneau după Mine cu toate durerile lor, și ieșeau durerile din ei și ieșeau duhurile rele din oamenii ținută de ele, căci și atunci lumea toată zăcea în cel viclean ca și acum, dar preoții și căpeteniile n-au putut să se liniștească și, încet, încet, M-au pedepsit apoi cu moartea și au pus lespede de piatră grea peste mormântul Meu, peste trupul Meu cel dumnezeiesc, și n-au știut să gândească, bieții de ei, că plata semeției și a mării deșarte este dureroasă și rușinoasă apoi.

Vai celor ce se gândesc la ei numai pentru viața aceasta, care trece ca paiul, care trece ca lumea și vai celor ce nădăjduiesc în Mine numai pentru viața lor cea de pe pământ, căci aceia se păcălesc amar prin acest păcat! La fiecare pas, la fiecare om văd Eu așa și nu mai pot să-l iau pe cel credincios și să-l am martor al Meu de aproape și să-l am lucrător al Meu apoi așa cum i-am avut pe ucenicii Mei cei de atunci, pe care i-am luat din neamul lor, din locul lor și i-am strămutat în Mine și M-am arătat cu ei și i-am păzit de cel viclean, care caută mereu pe toate căile lui să Mi-i strămute spre înapoi pe cei ce scapă spre Mine cu viața lor.

O, poporul Meu, te hrănesc mereu cu Duhul Sfânt, cu duhul învierii, tată, ca să prinzi putere pentru împărăția Mea în tine, dar pe ea trebuie s-o pricepi bine, s-o înveți mereu, mai ales acum când Eu vin mereu pe pământ cu duhul nașterii din nou a lumii, când Eu dau să-l fac pe om să moară pentru el însuși și să se nască din Mine, din cuvântul Meu de azi, cu care Mă slăvesc peste om pentru ca să se nască iarăși omul și să fie de sus omul și nu din cele de jos, căci jos e jos, nu e sus, iar Eu sunt Cel de sus.

O, ascultă-i tu, poporul Meu, pe cei cu Duhul Meu în ei pentru tine și nu vei greși, tată, ci vei fi poporul Meu cel întărit pe calea Mea, căci ei știu să-Mi lucreze omul, și de aceea i-am

ales și ți i-am dat în dar, și, iată, fericiți vor fi cei ce se dau lor pentru calea cea cu Mine, căci aceștia știu să-Mi lucreze omul, numai să-Mi fie omul credincios, și să fie mort pentru sine ca să fie credincios, și să fie viu pentru Duhul Meu Cel din cer, căci mintea omului stă împotriva Mea în om.

O, este scris în Scripturi că *«Domnul va da cuvânt celor ce vestesc cu putere multă»*, și iată această Scriptură împlinită, poporul Meu. Umilește-te mereu și vino la făcut, tată, că e vremea înnoirii a toate cele ce vor rămâne cu Mine și cu tine, numai să te lupți să fii al Meu, poporul Meu. Iată, dau să vină să te vadă cei ce cred în Mine și în cuvântul Meu de azi și în tine, și aceștia trebuie povățuiți spre viața Mea în ei și aceștia trebuie să învețe taina cuvintelor Mele cu tine, și să vină sfoși dacă vin, și să vină înnoiți, tată, că dacă vin așa cum stau ei, nu le face bine o așa venire.

O, nu se poate omul dezlipi de lume și de mersul cu lumea. Zice omul că nu are ce mânca dacă s-ar dezlipi de trupul lumii, de oamenii păcătoși, care n-au teamă de sfârșitul lor cel fără Dumnezeu. O, decât să mănânci moarte, omule, din mâna celor ce lucrează numai păcatul și slava cea trecătoare, mai bine hrănește-te cu duhul credinței și cu slava lui apoi. Mai bine este să iubești sărăcia și puținul din toate cele ce-ți trebuie, decât să stai cu duhul și cu trupul lumii și în obiceiurile cele lumești, în care oamenii timpului stau. Cei ce se nasc din Mine sunt cei frumoși și sunt fără de trecut apoi, dar cei ce stau în timp stau în cele trecătoare și le lucrează, iar ele îi lucrează pe ei. Ucenicii Mei n-au mai făcut așa, ci ei pătrundeau cu Evanghelia învierii Mele între oameni și îi strămutau pe oameni întru împărăția Mea, dar și ei, ca și Mine, găseau greu loc în om, căci în lumea aceasta nu poate omul să fie al Meu după poruncile Mele, că lumea aceasta are multe porunci peste oameni, și oamenii nu se pot împărți ca să fie și cu Mine, căci Eu, Domnul, sunt Cel sfânt, și acest cuvânt este mare și pentru om când omul voiește și el să fie. Apostolul Toma a fost atât de dornic să Mă cuprindă cu privirea lui și apoi cu mâna lui spre mărturia învierii Mele și multă înțelepciune nouă a pătruns în el în vremea cât Mi-a fost ucenic, și apoi a stat cu mărturia Mea în el martor al învierii Mele înaintea oamenilor, lăsând peste pământ adevărată Evanghelia Mea și s-a dovedit al Meu acest ucenic, căci Eu sunt Cel ce sunt, și acest cuvânt este adevărat și pentru cel ce voiește să fie asemenea Mie, așa cum Toma s-a dovedit a fi, iar când M-a mărturisit pe Mine, el s-a mărturisit și pe sine întru Mine, căci puterea Mea era în el și cu ea lucra înaintea oamenilor spre mărturia Mea.

Eu sunt Cel ce sunt, poporul Meu. O, să fii, tată, ucenicul Meu. Cu credința ta și cu fapta ei să fii tu martorul Meu, și fii bine atent la ce-ți spun, ca să nu zici că e fapta ta, ca să nu cazi în păcatul semeției apoi. Credința este de la Dumnezeu în cel de care Dumnezeu Se îndură, iar faptele ei sunt tot de la Dumnezeu în cel care a găsit îndurare de la Dumnezeu.

O, poporul Meu, fapta credinței nu e fapta ta, ci e fapta darului lui Dumnezeu, Care Se îndură de tine. Fii umilit, tată, că numai în cel umilit nu poate lucra lucrarea lui satan. Nu poate, tată, lucra satana în cel umilit și liniștit cu dorirea. Când Eu eram drept, mâniindu-Mă pentru lucrul satanei cuibărit în om, eram plin de umilință, căci altfel n-aș fi scos demonii din cei cuprinși de demoni. Eram plin de umilință când îl umpleam pe om de credință în Dumnezeu prin faptele minunate ce le săvârșeam peste cei robiți de satana, și iată, îți spun un păcat al tău, măi tată: când tu azi spui omului păcătos minunea lucrării Mele cu tine, și el crezând nu poate să se lase de lume și de trup și de sine, aceasta se întâmplă pentru că tu ai semeție

și nu umilință când stai cu lucrarea Mea în mână ca să-l lucrezi pe cel păcătos cu ea. Învață, tată, de la Mine lucrarea cea cu rod sfânt pentru tine și pentru om. Învață, poporul Meu, lucrul umilinței, care nu se mânie din om decât împotriva lucrării demonilor din om. Adu-ți aminte că Eu când le spuneam demonilor să iasă din cei cuprinși de demoni vorbeau frumos demonii cu Mine și Mă mărturiseau când vorbeau, fiindcă demonii slăbesc în fața umilinței din om și se supun și se smeresc ieșind. Amin.

Luați fața Mea, luați lucrarea Mea cea cu umilință în voi, fiilor! Hristos a înviat, măi fiilor! Așa să fiți și voi, tată. Mărturisiți învierea Mea în voi, că iată ce-Mi face omul pe pământ: Mă ține sub lespede rece omul, tată. Acum două mii de ani poporul evreu Mi-a pus piatră grea peste trupul Meu cel jertfit pentru om pe cruce, iar omul care se dă credincios Mie acum și merge să se împărtășească cu Hristos la preot Mă ține sub lespede de carne, căci trupul omului nu numai că nu se face ca Mine, dar Mă și ține sub lespede rece și nu Mă arată înviat, ci pedepsit în el Mă ține omul, tăcut și nelucrător și neluminos, iar dacă mai spune altui om despre Mine, e plin de semeție omul. Omul are pe el semnul semeției prin lipsa umilinței în lucrarea lui de om și nu poate să se lase biruit de umilință, dar Eu vin din cer ca să-l învăț pe om taina învierii lui.

Hristos a înviat, poporul Meu! Învață, tată, peste tine Evanghelia învierii Mele și puterea ei apoi. Apleacă-te spre învățătura și spre facere apoi, căci scris este: *«Domnul va da cuvânt celor ce vestesc cu putere multă»*, și aceștia te vor umbri și te vor învăța. Umilește-te mereu și vino la făcut, poporul Meu, că e vremea înnoirii a toate, tată.

Hristos a înviat, Ierusalime nou! Vin curând și iarăși te voi învăța taina credinței. Învățătură nouă voi slobozi peste tine, *«ploaie îmbelșugată va da Dumnezeu, și moștenirea Sa cea istovită Și-o va întări El»*, precum este scris. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Voiesc să-i povățuiesc spre cale cu mers sfânt și pe cei ce dau să vină să te vadă pe tine în sărbători și să audă de la Mine glasul cel din mijlocul tău cuvântător peste om, că iată, omul care nu se dă cu totul lui Dumnezeu când Îl află pe El lucrând și așteptând, nu are cine să-l învețe pe el puterea Mea cea din om, care lucrează apoi pentru el. Dacă omul nu-Mi dă Mie locul puterii în el, nu poate omul pentru calea cea cu Dumnezeu pe pământ. Face ce face omul și se întâlnește tot cu sine când dă să vină după Mine, căci omul e cuprins de multe plăceri, de multe slăbiciuni și de aceea trebuie învățat omul dacă vine.

Hristos a înviat, poporul Meu! Iar omul cel credincios trebuie să învețe învierea Mea în el, ca să fie adevărat cuvântul gurii lui când el vestește unul peste altul vestea învierii Mele.

Pace ție, Ierusalime! Peste șapte zile iarăși voi sta cu întâlnire între Mine și tine, între Mine și om, și Mă voi slăvi cu duhul umilinței Mele și cu duhul învierii Mele și Mă voi vesti Domn și Dumnezeu, Om adevărat și Dumnezeu adevărat, și voi veni cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele, și voi veni cu cei ce M-au condamnat de moarte și M-au răstignit și vom mărturisi vremea cea de atunci și-i vom învăța și-i vom hrăni pe cei adunați la izvor. Amin, amin, amin.

21 aprilie/4 mai 2008

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Cel care nu înțelege mărirea lepădării de sine în el, acela Îl părăsește pe Domnul. Mărturisirea pentru Dumnezeu înaintea necredincioșilor începe cu puterea lepădării de sine a celui care vestește cuvântul lui Dumnezeu.

Te întâmpin iarăși cu duh de înviere și cu sărbătoare de sfinți, popor al cuvântului Meu. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Domnul Dumnezeuul tău. Ne pregătim, Noi și voi, pentru zi de învățătură și de înviere, că vin mulți la izvor și trebuie să-L înfiripăm pe Dumnezeu în ei, tată. Astăzi, în zi de sărbătoare pentru mucenicul Meu Gheorghe, Eu, Domnul, așez în rugăciunea ta cerere cu credință pentru ca să vină zile cu soare și cu cald și cu pace și cu ajutor pentru sărbătoarea duminicii mironosițelor învierii Mele, poporul Meu. Ridică mânuțele și cere cu credință, tată, ca să împlinesc Eu rugăciunea ta! Pregătește-te cerește și ai grijă, și iarăși îți spun, ai grijă de lucrul ce este de pregătit, dar ai grijă și de odihnă, căci pace și liniște voiesc Eu să am în ființa ta, în lucrarea ta, fiindcă tot cerul are nevoie de pace când Eu lucrez cu tine pe pământ. Ai grijă să fii frumos ziua și noaptea, fiule, iar cel frumos este cel care-L are pe Hristos în iubirea lui, în lucrarea lui, și este cel asemenea Mie, poporul Meu. Amin.

Și acum avem sărbătoare de sfinți, iar în venirea Mea de azi am cu Mine pe mucenicul Meu Gheorghe, care M-a mărturisit mucenicește și nu M-a părăsit pe pământ, ba M-a și slăvit prin iubirea lui cea cu statornicie înaintea celor necredincioși. Pe vremea când Eu eram pe pământ și pregăteam fructul mântuirii omului, salvarea din păcat a omului căzut din Dumnezeu prin păcat, mulți se minunau de măreția semnelor și a minunilor Mele și mulți Mă urmau ca să vadă și ca să creadă și ca să poată cu Mine prin iubire și prin mărturisire apoi, dar tot mulți Mă și părăseau apoi, căci Eu aveam învățătură de viață, cuvânt tare, și eram Cel drept, și lumea nu Mă iubea, pentru că Eu mărturiseam mereu că faptele ei sunt rele și voiam să-l îndrept pe om spre cele bune, iar omul când auzea nu putea purta adevărul cel despre el și venea și pleca, fiindcă păcatul îl slăbea și îl învinuia, iar umilința pentru păcat nu se prindea ușor de om, chiar dacă el Mă vedea pe Mine umilit și disprețuit sub om și mlădios pentru om. O, mulți veneau să fie cu Mine și cu ai Mei, dar mulți Mă și părăseau, și apoi Mă urau și Mă disprețuiau și se mâniau, pentru că Eu voiam să-i curăț de păcatul iubirii de sine și să pun în ei căldură și umilință și aplecare cu duhul, iar când ei vedeau aceasta ce fac Eu pentru înțelepciunea lor cea nouă, o, nu se puteau apleca și plecau spre răceală, iar cei ce se țineau după Mine și vedeau așa, Mă disprețuiau și ei mulți dintre ei, și unii pe alții se întăreau împotriva Mea apoi și se uneau iarăși apoi cu cele de dinainte ale lor. Dar cei ce Mă iubeau cu putere le erau iertate păcatele toate prin iubirea lor de Dumnezeu, iar ei Mă mărturiseau de Dumnezeu al lor, și pe ei mucenici ai Mei mărturisitori curajoși, nefugind ei de cruce și de răbdarea de sub ea, căci iubirea de Dumnezeu îi stăpânea pe ei ca și pe femeia cea păcătoasă, care Mi-a adus miresme ca semn al credinței în Mine și al iubirii ei de Dumnezeu, iubire mare, drept pentru care i-au fost iertate toate păcatele ei, și apoi am zis despre ea că mult a iubit și mult i s-a iertat ei.

Erau prigonii în toate vremile cei ce Mă iubeau, iar cei ce nu iubeau prigonirea Mă părăseau și cădeau în necredință pentru păcatul părăsirii lor de Dumnezeu. Iată, sărbătorim pe mucenicul Gheorghe, care n-a fugit de prigoana cea pentru credința lui și pentru multa lui iubire de Dumnezeu, căci cei

ce cred cu putere nu sunt biruiți, fiindcă îi apără pe ei puterea credinței cea făcătoare de putere și de minuni pentru cei necredincioși și așa biruiesc ei pe prigonitorii lor cei neputincioși în credință.

O, mucenicule plin de curaj pentru credința ta! Unde, tată, să mai fie azi pe pământ putere pentru Dumnezeu în om când omul se iubește atât de mult pe sine? Fuge omul și se încruntă și se întunecă și se răcește pentru o dojană, pentru o muștrare, care dă să-i curețe inima și fapta, darămite să mai și mărturisească unul ca acela prin umilință și prin jertfă pe Dumnezeu Cel viu așa cum tu L-ai mărturisit! O, nu mai este om să priceapă ce înseamnă dreptatea lui Dumnezeu în om pe pământ! Iubirea de sine și părerea de sine și dorul de sine îl nimiceste de tot pe om, iar Eu plâng în cer între sfinți când îi văd pe cei ce cred în Mine cum Mă părăsesc apoi, dându-se slăbiciunilor și neputințelor de tot soiul, care vin din om și de pe pământ peste om, iar Eu Îmi scriu cartea judecății faptelor omului. O, când, oare, va veni o vreme ca să înțeleagă cel credincios mărirea lepădării de sine în el așa cum am avut-o Eu; Eu și sfinții Mei? Când voi găsi Eu odihnă în om, în cel ce vine după Mine ca să iubească voia Mea? Când, oare, tată? Când?

— **O**, nu poate nimeni să meargă spre desăvârșire în iubire și în voile Tale în el dacă nu vine la Tine pentru lepădarea de sine, Doamne. Cel ce nu urăște pe mamă și pe tată, pe soție și pe copii, pe rude și pe prieteni, pe toate, pe toate ale lui agoniseli, și cu totul pe el însuși prin lepădare de sine, negândind nici la sufletul său, care-i ține suflarea în trup, acela nu poate, nu poate să fie mărturisitorul Tău peste mulți, ucenicul Tău între oameni, ba chiar și miel jertfit pe altarul credinței în Tine, credință care înviază morții, Doamne. Cel credincios prin lepădare de sine nu-și mai face socotelile cele pentru el, căci el iubește și trăiește pentru iubire și nu pentru sine, și iată de ce nu se leapădă de sine cel care se iubește pe sine. Lepădarea de sine a omului nu o poate face decât Dumnezeu în om, stând și lucrând ca El, nu ca omul, căci omul când este viteaz pentru Dumnezeu în el înaintea necredincioșilor care nu-L vor pe Dumnezeu Domn peste ei, nu el, omul, ci Dumnezeu este Cel din el viteaz și minunat prin lepădarea de sine a omului care poate pentru Dumnezeu, mărturisind așa înaintea celor necredincioși.

O, dă-i poporului Tău de azi bărbăția credinței și darul cel făcător de puteri și de semne minunate al sfinților Tăi, Doamne! O, dă-i lui puterea și darul cel sfânt al lepădării de sine, căci cei ce s-au făcut sfinți pe pământ înaintea Ta și înaintea oamenilor n-au putut nimic pentru numele Tău și pentru slava Ta până ce n-au așezat în ei darul lepădării de sine, nemaigândindu-se la ei, ci numai la slava Ta între oameni și pentru oameni, Doamne.

O, poporul de azi al lui Dumnezeu pe pământ, o, fiu credincios în vremea aceasta de necredință! Mărturisirea ta înaintea necredincioșilor pentru Dumnezeu și pentru slava Lui începe cu puterea lepădării de sine în tine. Ea îl învață pe om să moară, iar pe Dumnezeu să învieze în el, în omul mărturisitor pentru Hristos. Învață tu aceasta, începând cu cele mai mici încercări de peste tine, care dau să-ți întrebe ființa ta dacă s-a lepădat de sine, dacă Hristos este în tine, dar dacă ești încă tu, caută să intri sub învățătură, sub muștrare, sub toiag, căci vai celui fără de toiag peste viața lui, peste mintea lui, peste fapta lui, căci acela Îi face rău lui Dumnezeu dacă vine la Domnul și la lucrarea Lui cea plină azi de slava Domnului, de învățătura Domnului în mijlocul tău. Iată-mă pe mine cât mi-am călcat peste sine și cât L-am mărit pe Domnul prin credința

mea! Domnul Dumnezeuul tău să-ți dea harul Său, și prin el să înveți mereu darul lepădării de sine la orice pas, ca apoi să-ți dea Domnul împărăția Sa înăuntrul tău. Așa îți sortesc eu azi, în ziua mea de serbare între sfinți în cer și pe pământ, popor al venirii Domnului iarăși de la Tatăl la om, acum, la sfârșit de timp. Amin.

O, slavă Ție, Doamne, că mi-ai dat acum pe pământ bucuria să Te mărturisesc din cer, dintre sfinții Tăi cei mărturisitori pe pământ în vremea trupului lor. O, coboară Tu vreme cu soare, coboară seninul și zile dulci și calde pentru sărbătoarea Ta cu poporul Tău când Tu Ți vei învăța poporul cu duhul puterii, cu duhul învierii cea semănată peste cei ce se adună la izvor, Doamne! Ne rugăm Ție cu poporul Tău și noi, sfinții Tăi. Primește, Doamne, și împlinește, Doamne! O, vino și arată-Te, Doamne, iar lumina cuvântului Tău să ia foc pe pământ, căci foc ai venit să arunci pe pământ și să poți peste om cu focul iubirii Tale, cu slava cuvântului Tău, care vine cu Tine pentru înnoirea lumii, pentru nașterea din Tine, Doamne, a toate câte vor fi și vor rămâne, dimpreună cu sfinții Tăi, care Te-au iubit de pe pământ și până în cer, și care Te iubesc acum pe pământ. Amin, amin, amin.

— **H**ristos a înviat, o, sfinți ai cerului sfânt! O, ajutați-Mi poporul Meu de azi și lucrați pentru el și lângă el pentru biruința Mea! Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu de pe pământ, și te vreau sfânt prin lepădare de sine, nu numai sfințit, tată. Cei sfinți au avut și au puterea Mea în ei, iar cei sfințiți sunt cei purtați de cei cu puterea Mea în ei, de cei sfinți ai Mei prin lepădare de sine, tată. Popor de sfinți voiesc să am, ceată de sfinți voiesc să am în poporul Meu, între cei ce se ridică să creadă în venirea Mea cea de acum cu judecata multora și cu izbăvirea multora. Cei ce se leapădă de sine sunt cei ce iubesc mult și cei ce li se iartă mult, iar iubirea este cea mărturisitoare înaintea celor necredincioși de pe pământ, și este a celor sfinți.

Hristos a înviat, poporul Meu! Pregătește, tată, sărbătoarea cea cu strângere a poporului cel credincios cuvântului Meu. Îl voi învăța pe el să nu cadă din credință, căci sunt învățătorul celor credincioși, și e vremea grea, e vremea lepădării de credință, tată. O, roagă-te să aducă Domnul vreme caldă pe pământ cu tine, tată. Roagă-te ca sfinții, și ți se va da, și apoi dă-I Domnului slava și nu ție, tată, căci sfinții sunt cei ce au lepădare de sine și care dau Domnului toată mărirea, toată închinarea. Amin.

Păstrează-te în sfințenie, poporul Meu, iar sfințenia are sfială, are frumusețe mare în om, purtare aleasă în om, tată. Ea veghează mereu, mereu pentru ea în om, căci ea iubește pentru Dumnezeu în om, ea, și nu omul, căci omul este neputincios.

Hristos a înviat, Ierusalime! Pregătește de pe pământ sărbătoarea cea cu poporul cel credincios, iar Eu, din cer, tată. Pace ție! Nu uita să-Mi lucrezi pace. Nu uita să-Mi fii odihna Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2008

Duminica a treia după Paști, a sfințelor mironosițe

Dacă omul nu-I dă Domnului locul puterii în el, el nu poate pe calea cea cu Dumnezeu pe pământ. Mărturisirea celor adormiți: răstignitorii Domnului îi îndeamnă pe preoți la pocăință și la sfințenie.

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare și sunt Domnul Dumnezeuul poporului cuvântului Meu de azi, popor ales din neamul român ca să-Mi fie cale și casă și primire acum, la sfârșit de timp. Eu

sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine, și așa grăiesc Eu pe pământ. Amin.

Deschideți ca să intru, copii veghetori în porți, că e zi de petrecere între cer și pământ. Vin sfinții cu Mine pe pământ ca să mărturisească venirea Mea cu ei. Pace vouă! Hristos a înviat! Suntem în duh de sărbătoare de înviere, căci după ce am înviat a rămas pe pământ acest duh al învierii Mele dintre cei morți. Iată, tată, a venit popor la izvor și trebuie înviorat duhul lui cu duhul învierii Mele, iar voi întăriți-Mi intrarea Mea de azi, că am venit cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele, tată, și am venit cu cei adormiți, care-Mi așteaptă de șapte mii de ani venirea Mea de azi, mai mult decât au așteptat ei vremea Mea cea de acum două mii de ani; și am venit, tată, cu cei ce M-au condamnat la răstignire atunci, căci sunt și ei pomeniți pe jertfelnicul de la voi și așteaptă și ei mila Mea pentru ei, tată. O, să alinăm și duhul lor! Să le stingem arsura duhului, căci mila Mea și a voastră ne arată că suntem fiii lui Dumnezeu, fiii Tatălui. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu, îți spune ție Domnul Cel înviat dintre morți acum două mii de ani! Pace ție! Te-ai adunat la izvor, iar Eu îți dau din el dacă bei, îți dau când vii, și-ți doresc venirea mai mult decât Mi-o dorești tu pe a Mea. Ți-am spus că-i voi povățui spre mers sfânt și pe cei ce dau să vină să te vadă pe tine în sărbători și să Mă audă pe Mine când te învăț și cum te învăț, căci dacă omul nu-Mi dă Mie locul puterii în el, el nu poate pe calea cea cu Dumnezeu pe pământ, de vreme ce este cuprins de plăceri și de multe slăbiciuni, iar Eu le dau și lor când îți dau ție, și ferice de cel ce știe să citească și să înțeleagă voia Mea și cuvântul Meu cel dătător de viață, care vine pe pământ pentru cei vii și pentru cei morți, căci Eu sunt Domnul învierii, și când vin cuvânt de viață peste pământ Mă lovesc mereu în necredința omului și în neîmplinirea voii lui Dumnezeu peste viața lui și plâng de jalea Mea cea de la om, așa cum am plâns pe cruce plâng. Acum două mii de ani s-a împlinit cu Mine tot ceea ce era scris despre Mine în legea lui Moise, în proroci și în psalmi, și tot așa se împlinește și azi, și știu aceasta cei învățați din Scripturi, dar ca și atunci, așa și acum stau toți împotriva lucrării Duhului Sfânt, Care, iată, împlinește în zilele acestea Scripturile venirii Mele cu slava cuvântului Meu la om pe pământ, și iată, aceasta Îmi este calea de la Tatăl la om. Amin.

Vă spun vouă, celor ce veniți la izvorul Meu de cuvânt ca să-Mi vedeți poporul și să auziți cuvântul Meu în mijlocul lui coborât din gura Mea, vă spun vouă că acest popor Mi-e calea și casa și semnul cel de dinaintea venirii Mele. Vă povățuiesc și pe voi la duh de înviere dacă auziți din gura Mea cuvântul învățăturii Mele de azi. Acum două mii de ani se ținea după Mine adesea mulțime multă ca să vadă slava minunilor Mele peste cei neputincioși, dar nu rămâneau cu viața Mea în ei, și se întorceau apoi iarăși în ale firii lor, căci omul pe pământ își trăiește viața ca el, nu ca după Dumnezeu. Vă povățuiesc și pe voi în ziua aceasta de serbare de sfinți pentru amintirea învierii Mele. O, nu vă mulțumiți să luați și să auziți cuvântul Meu cel pentru învierea omului. O, nu-i de ajuns, ci trebuie lepădare de sine, căci altfel omul nu-I poate sluji lui Dumnezeu, ci se slujește tot pe sine. O, împliniți în voi și peste voi fața lui Hristos, fața sfinților Lui, și fiți atenți că Eu am spus acum două mii de ani că fericit este cel ce nu se smintește întru Mine. Acum vă îndemn să învățați întreagă iubirea și purtarea ei, care stă în puterea voastră de a voi pentru ea, și apoi Eu, Domnul, voi privi peste voi și voi vedea și Mă voi bucura sau Mă voi întrista, căci omul pe cât poate de mult pe

atât se și lasă neputincios, și toate stau în voința lui. O, dacă veniți la izvor, schimbați-vă viața, și fiți atenți că este scris că trupul nu folosește la nimic, ci duhul este cel ce dă viață. O, nu-i mai dați trupului. Dați-i duhului, căci duhul dă viață. Eu, Domnul, vă voi da vouă putere pentru cele sfinte și plăcute Mie în om dacă veți lua și dacă veți vrea să vă încununați cu fața Mea peste voi, cu viața Mea în voi. Cereți, și vi se va da. Iubiți-Mi venirea, și vă voi ajuta să fiți pe voia Mea ca unii care vreți să vă depărtați de deșertăciunea vieții trecătoare. Fiți credincioși, că e vremea lepădării de credință, și mulți vin și se întorc iarăși în cele de dinainte rele ale lor. Fiți blânzi și smeriți cu inima, ca să vă poată da Dumnezeu har și apoi iubire pentru cele din cer peste voi, căci Eu, Domnul, am înviat pentru fiecare om, numai să vrea omul aceasta. Amin.

Și acum, poporul Meu, intru pe porți cu ucenicii Mei și cu mironosițele Mele și ale învierii Mele, și vin la masa ta cu cei ce M-au condamnat la moarte acum două mii de ani, căci sunt pomeniți aici pentru iertare și ei, fiindcă Eu am spus că tot cel ce va păcătui asupra Fiului Omului, i se va ierta, iar ei au dat să se înțeleagă atunci că sunt apărătorii lui Dumnezeu, că sunt cei ce voiesc binele pentru Israel.

E zi de serbare cu iubire cerească în ea. E zi de pomenire a celor ce Mă așteaptă în locuința morților ca să le dau mâna spre învierea lor, spre iertarea lor, iar ucenicii și ucenițele Mele le dau lor rând, le dau celor îndurerați rând acum, la masa Mea de cuvânt. E chemată la masa Mea făptura toată care a fost. Cei adormiți întru nădejdea învierii nu așteaptă zadarnic și se vor alina curând, iar alții așteaptă la hotarul dintre Mine și om ca să mărturisească ei durerea lor. Amin.

— **L**umea celor adormiți, Doamne, vine meu cu Tine la serbarea de pomenire a acestei lumi, și Te numim pe Tine Salvatorul celor ce au adormit întru nădejdea învierii prin Tine, Cel făgăduit de Tatăl ca să vii pe pământ pentru vii și pentru morți. Îți privim poporul și îl mărturisim al Tău, pe el și pe tot cel ce se face după cuvântul Tău și după voia Ta trup al poporului Tău, care s-a făcut cale a Ta, casă a Ta pentru venirea Ta cea de acum. O, vino, Doamne, și împlinește-Ți făgăduințele Tale cele despre cer nou și despre pământ nou, scrise în Scripturi să vină și să fie, și iată cum vii și împlinești! Și ne iartă nouă greșalele cu care am plecat de pe pământ, că avem la Tine mijlocire, Doamne, avem din mijlocul poporului Tău. Amin, amin, amin.

— **A**min, amin zic vouă, Eu sunt Cel îndurător și aud plânsul celor însușinați. Amin. Și acum, Eu, Domnul, îi strig pe cei ce M-au condamnat atunci, îi chem și îi așez la masa Mea de cuvânt, iar ei să vină și să mărturisească. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel răstignit și înviat și am putere peste vii și peste morți, peste robi și peste liberi. Să vină să mărturisească despre Mine Caiafa, Anna, Pilat și Iuda, căci Eu sunt Cel îndurerat de șapte mii de ani. Amin.

— **O**atâta milă nu poți avea decât Tu, Cel milos pentru chinuitorii Tăi, pentru care ai plâns pe cruce spre Tatăl și Te-ai rugat Lui spunând: «*Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac*». Ai spus atunci că s-a împlinit cu Tine tot ceea ce era scris în cartea lui Moise, în prooroci și în psalmi, iar noi, cei de acum două mii de ani, am căzut înfăptuitorii Scripturilor cele despre răstignirea Ta. O, dacă vrei, dacă poți, scrie-ne ca împlinitori ai Scripturilor care s-au împlinit cu Tine precum era scris. Noi vrând-nevrând Te-am mărturisit de Dumnezeu adevărat, căci dacă Te-am condamnat ca pe un om, Tu ai înviat dintre morți ca un Dumnezeu, și dacă nu Te condamnam, Tu nu Te-ai fi putut slăvi prin înviere pentru în-

vierea fiecărui om care voiește înviere. O, scrie-ne ca ucenici, căci noi am plătit pe pământ cu chin al sufletului și al trupului apoi, iar când ne-am dat sufletul Tu ai fost Acela Care ai venit și Te-ai întâlnit cu noi, arătându-ne semnele cuielor pe trupul Tău, Stăpâne al vieții și al morții. Am fost neputincioși, am fost slabi, ne-am dus unul pe altul cu vorba pentru moartea Ta. Te-am trimis de la unul la altul și apoi am făcut norodul să spună că Tu ești Om împotriva lui Dumnezeu, iar duhul necredinței s-a ridicat mare apoi în norod și s-a împlinit durerea Ta de pe Golgota, o, Fiule al lui Dumnezeu, iar noi eram atunci ca orbii, și ochii noștri erau ținuți să vadă, și așa am împlinit noi Scriptura cea pentru dispreț asupra Ta și pentru jertfa Ta pe cruce pentru neamul omenesc cel vinovat de păcat. Acum suntem chemați de Tine la masă de pomenire pentru lumea celor adormiți, și cine poate să se împotrivescă lucrărilor Tale? Iată-ne! Stăm vinovați înaintea Ta și a poporului Tău, care Te mărturisește azi în mijlocul neamului român cale a venirii Tale cuvânt de judecată de la Tatăl la om pe pământ. Dacă voiești, poți să ne curățești de păcatul nostru prin iertare și să nu ne lași pentru vecii în foc, căci duhul nostru arde cu durere mare, dar nădăjduiește în Tine, Cel ce ai murit pe cruce pus de noi și Cel ce ai înviat prin cruce. Ne-am rușinat atunci cu Tine și cu slava Ta cea plină de umilință, și iată, rușinați stăm acum înaintea Ta și a Tatălui Tău și a sfinților Tăi și a poporului Tău de azi. Iar acum facă-se voia Ta cu noi, dar nu uita că Tu ești milos, că ești îndurător dacă voiești, căci ai venit acum pe pământ cu putere mare, cu mult, cu mult cuvânt, și cuvântul Tău este râu în care omul se poate spăla de vină. Noi nu mai putem, dar poți Tu să ne speli. Tu, și poporul Tău cel mijlocitor acum pentru izbăvirea făpturii. Facă-se voia Ta, dar știm că ești îndurător ca și acum două mii de ani când ai răbdat cu iubire împlinirea a toate câte despre Tine mai dinainte s-au scris, despre Tine și despre noi, cei ce am făcut asupra Ta suferința Ta cea pentru ispășirea păcatelor lumii. Noi am fost atunci judecători, noi și lumea, iar acum ești Tu, și ești drept, dar ești îndurător, căci ești Dumnezeu, ești Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară și ești Cel ce vii ca să judeci viii și morții, și ești Cel fără de început și fără de sfârșit, și ești începutul și sfârșitul și ești. Amin. Și acum, dacă voiești și pentru noi, Tu știi aceasta, iar noi primim. O, primește-ne, primește-ne pentru rugăciunile celor ce se roagă pe pământ pentru vina noastră și pentru iertarea ei înaintea Ta! Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul Cel înviat din răstignire, sunt îndurător ca și pe cruce acum două mii de ani când am cerut la Tatăl iertarea pentru cei ce au împlinit Scripturile cele despre Mine ca să fiu răstignit și ca să port sarcina păcatelor lumii și ca să-Mi dau viața pentru ispășirea lor și apoi să înviez biruitor, iar învierea Mea a șters vina celor ce M-au condamnat ca pe un om, căci Eu am înviat ca un Dumnezeu adevărat.

Hristos a înviat pentru voi! Eu, Domnul Cel înviat, vă alin acum suspinul vostru cel greu și lung, căci îndurarea Mea e mare. Ați împlinit ca niște slugi pe cele scrise despre Mine, vrând-nevrând ați împlinit, și am împlinit și Eu așa cum era scris. Mângâiați-vă cu îndurarea Mea! Fiți în așteptare! Eu vin curând, îmbrăcat în toată slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Vin să fac ceruri noi și pământ nou și Ierusalim nou, și vin și am venit și împlinesc precum este scris, precum am împlinit și acum două mii de ani pe cele scrise despre Mine ca să se împlinească atunci. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Stăpânul vieții și al morții, și am cheile adâncului, iar duhul cel potrivit nu va mai fi, curând, curând nu va mai

fi, și va fi pe pământ Duhul Domnului. Amin.

O, ucenici și ucenițe, martori ai învierii Mele! Veniți pe rând, veniți la masa cuvântului! Amin.

— O, Doamne, iată, și noi, ucenicii Tăi și mironosițele învierii Tale, Te mărturisim Domn al învierii.

Noi, mironosițele, Te slăvim în sărbătoarea cea pentru noi, căci Ți-am fost ucenici și Te-am iubit cu putere, și tot așa Te-am și mărturisit, căci nimic nu mai făceam noi pe pământ după ce Te-am aflat pe Tine, nimic decât mărturisirea Ta și iubirea pentru Tine, Doamne. Mijlocim azi înaintea Ta pentru biruința lucrării cuvântului Tău de azi. Te rugăm pentru putere sfântă peste poporul Tău, care Te mărturisește azi Dumnezeu adevărat. Dă-i lui cerească iubire, iar el să Ți-o dea Ție și să Te slăvească înaintea oamenilor de pe pământ!

O, împrejmuiește, Doamne, țara română cu brăul îndurării Tale și ascultă rugăciunea poporului Tău de azi pentru ea! Mijlocim pe lângă Tine pentru țara venirii Tale. Facă-se voia Ta peste ea, și așa să biruiști Tu pentru ea și pentru Tine cu ea. Așa Îți cerem noi pentru ea. Amin.

O, sunt osteniți fiii din porți purtându-Ți venirea Ta de la Tatăl la om, Tu și sfinții Tăi. Tu ești Cel mare, iar ei sunt mici și n-au ajutor de pe pământ pentru venirea Ta, căci pe pământ este necredință. Tu însă ești lucrătorul și îi întărești pe ei. Dă-le lor din cer, Doamne, că pe pământ e necredință și e lipsă de lumină în om. Ucenicii Tăi sunt aici, și suntem toți martorii învierii Tale de atunci. Slăvește-Te, Doamne, căci ești Domnul slavei, Domnul Care a biruit prin cruce, și ești Cel îndurător și ești Cel preaiubit de toți sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

— O, sfinți ucenici și scumpe ucenițe! Să le dăm un picuț de odihnă celor ce ne țin cu venirea, și apoi ne vom așeza în carte cu tot cuvântul cel de azi, al Meu și al vostru. Eu sunt îndurerat pentru necredința din oameni și rabd îndurător. Acum două mii de ani cei de atunci ziceau că sunt înșelător și împotriva lui Dumnezeu și a legii Lui, și așa au zis oamenii mereu apoi pentru toți cei care M-au purtat în timp, și prin care Eu am fost mereu disprețuit și omorât, căci și de Mine și de ei au zis oamenii necredincioși că săvârșim minuni cu diavolul. Învățătura Mea a fost socotită mereu înșelătoare din pricină că Eu grăiam cele ce erau scrise în Scripturi. Cei mari de atunci Îmi ziceau că Mă semețesc, că Mă dau drept, și mai mare ca Dumnezeu, și Mă socoteau ca pe o primejdie și Îmi condamnau învățătura, dar tot ceea ce se petrecea, se petrecea și se petrece și azi precum era scris să fie și precum este scris să se împlinescă, dar oamenii nu înțelegeau pentru că nu voiau, și oamenii nu înțeleg de la Dumnezeu pentru că nu vor să înțeleagă. Eu însă am venit și am aruncat foc pe pământ, iar cei ce sar să-l stingă îl aprind și mai tare, căci focul Meu se aprinde și nu se stinge, și cei ce dau să-l stingă se ard în el, căci sunt necredincioși, și toate se petrec așa fiindcă așa este scris. Amin.

Eu, Domnul, te cuprind în pacea Mea, în duhul învierii Mele, popor adunat la izvor. Te voi mângâia, te voi păstori cu toate cele ce voi așeza înaintea ta în ziua aceasta de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele Mele în mijlocul tău, și apoi tu vei merge la locul tău, iar Eu iarăși voi cuvânta peste această sărbătoare și îți voi da de veste ție cuvântul Meu, Eu și sfinții Mei. O, dă-I lui Dumnezeu iubirea ta și viața ta și puterea ta. Dă-I Lui ca să ai, căci dacă-ți dai ție nu ai. Dar fii înțelept ca să nu greșești, tată. O, să nu-L supui pe El apoi la voile tale cele fără Dumnezeu, și să nu-L numești pe Dumnezeu peste lucrările tale cele fără Dumnezeu, că e păcat aceasta, căci omul

este dator lui Dumnezeu, și nu Domnul. Amin.

Pace ție, popor adunat la izvor! Te-am hrănit, tată, cu duh de Dumnezeu și de sfinți. Hristos a înviat! Paște iarba Mea, popor hrănit cu hrană din cer! Dacă mănânci, mănâncă cu folos, tată, nu mânca zadarnic din masa Mea, că hrana de pe ea e scumpă și e cu trudă gătită hrana aceasta. Pace ție pentru înțelepciune de sus în duhul tău!

Hristos a înviat, poporul Meu, îți spune ție azi Domnul învierii, Fiul Tatălui Savaot și Dumnezeu cel credincios Lui! Amin, amin, amin.

*

Și, dacă au mers acum la locurile lor cei ce s-au strâns la izvorul Meu de cuvânt și de har împărțitor prin cuvânt, Eu, Domnul, și cu sfinții Mei, așezăm în carte toată grăirea Noastră de azi peste cei ce s-au hrănit din masa cea de azi a venirii Mele cu sfinții.

Hai, copii veghetori pentru venirea Mea, că aș vrea, tată, să-l pot curăți pe om de cele ce îi mănâncă lui pe dinăuntru viața și să-l scap de moarte pe omul care Mă află la voi. Și hai, tată, să înviorăm poporul cu duhul adevărului, căci sfinții Mei sunt plini de dor după om, așa cum erau acum două mii de ani cei care s-au purtat prin trimiterea Mea de la margini la margini ca să vestească oamenilor toate cele petrecute cu Mine în Ierusalim, după cum era scris în Scripturi despre Mesia Izbăvitorul, și iată, învățătura Mea curge din gura Mea și azi ca și atunci și dau să-l ajut pe om ca să se lase curățat de cele ce pe dinăuntru lui îi sug viața, și care se văd pe dinafară.

O, Eu am lăsat peste toată firea orânduiala Mea cea binefăcătoare împotriva a tot dușmanul firii și al vieții, și firea are lege sfântă pusă de Mine și se supune ei, căci pomul dacă este bolnav pe dinăuntru i-am hărăzit lui doctor vindecător ca să-i cerceteze viața și am din păsările cerului pasăre vindecătoare de boala cea de pe dinăuntru a pomului. Ea vine și cercetează pe deasupra pomul, și unde vede coaja lui bolnavă dă cu cioculețul ei și pătrunde sub coajă pe unde este vierme și, pătrunzând, găsește viermele și îl scoate din pom și așa îngrijește Dumnezeu pomii, iar alți doctori dintre păsările cerului vin și culeg din pom omizile stricătoare de roade și așa curăță Domnul pomii de dușmani, și tot așa îi curăță și îi îngrijește El și pe oamenii care stau și care nu stau la îngrijit. O, dacă oamenii n-ar mai da pe pomi și pe iarbă cu mulțime de doctorii făcute de oameni și care strică firea acestora, aș trimite Eu, Domnul, pe doctorii cei de la Mine lăsați, așa cum trimiteam la sfinții cei năpădiți de plăgi dușmane, de păduchi și de muște rele și trimiteam alte vietăți curățitoare de răul de peste om și îi scăpam pe sfinți de năpaste, iar sfinții se umileau prin rugăciune și nu se semețeau cu mintea, ci Îmi slăveau purtarea de grijă a Mea pentru viața lor. Când însă am venit Eu Însumi ca să-l vindec pe om de dușmanii vieții lui, de păcatul care mănâncă pe dinăuntru viața omului, o, nu M-au primit oamenii să le fac bine, așa cum nu i-au primit nici pe cei trimiși de Mine la ei curățitori ai nelegiuirilor lor, cu care-și porneau asupra lor pedeapsă pentru faptă. Iată, omul nu stă ca și pomul la curățat când doctorul vine ca să-l curețe de viermele de sub scoarța lui cea bolnavă și de omizile care îl năpădesc ca să-i sugă fructul și să-l lase fără rod. O, nu știu oamenii să cunoască ajutorul cel de la Domnul peste ei, lucrare tainică și plină de milă pentru om, iar dacă primește de la Domnul când Domnul îi dă lui, se semețește omul, și apoi Îl uită pe Cel Care-i face lui bine din cer prin slugile Lui de pe pământ.

A fost odată în Iudeea lui David un fiu de rege care, luând tronul tatălui său, făcea cele plăcute în ochii Domnului, îndemnându-i pe cei din Iuda să caute la împlinirea legii și a poruncilor lui Dumnezeu, stricând din țară dumnezeii străini și zidind cetăți și întărituri de zid împrejurul lor, și Domnul i-a dat lui tihnă în țară și de jur împrejurul ei. Și văzând el într-o zi oștire dușmană cu arme și cu care multe ridicându-se împotriva lui, i-a ieșit înaintea și și-a așezat oștirea și apoi a strigat către Domnul și a zis: «*Numai Tu, Doamne, poți să ajuți pe cel slab împotriva celui tare. În Tine nădăjduim și în numele Tău ne apărăm vatra, și Ție nu Ți se poate împotrivi omul*». Atunci Domnul a lovit oștirea dușmană și aceasta a luat-o la goană, iar regele lui Iuda a urmărit-o până în cetățile ei, cuprinse de groaza Domnului și așa a biruit cel ce a nădăjduit în Domnul. Și S-a coborât Duhul Domnului în întâmpinarea regelui lui Iuda și a zis lui și celor din Iuda: «*Domnul a fost cu voi cât timp voi ați fost cu El. Dacă-L veți căuta veți da de El, iar dacă vă veți răzleți de El, și El vă va părăsi, căci vreme multă a fost Israel fără Dumnezeul Cel adevărat, fără preot, fără învățător și fără lege, dar când în strămtorarea lui s-a întors către Domnul căutându-L, L-a aflat pe El. În vremile acelea era răzmeriță între împărați, și ținut peste ținut se ridica, și se ciocnea cetate cu cetate, fiindcă Domnul îi lovea cu încercări. Voi însă umpleți-vă de bărbăție, întăriți-vă mâinile zidind și întărind cetățile Domnului și veți lua plată pentru faptă*». Când regele a auzit de la văzător cuvântul Domnului, a luat poporul și a adus în Ierusalim mulțumire Domnului și i-a pus pe toți cei de sub el sub legământ, ca să caute pe Domnul din toată inima lor, iar cel ce nu va împlini așa, să moară. Așa a păstrat regele acesta pacea în țara lui, dar când i-a fost încercată nădejdea în Dumnezeu, fiind iarăși strămtorat de regi, s-a supus regele sfătuirii de sine și a greșit bizuindu-se pe oameni. Și a venit atunci la el văzătorul de Dumnezeu și i-a zis lui: «*Te-ai bizuit pe regi și n-ai căutat sprijin la Domnul așa cum ai căutat odinioară, căci ochii Domnului cutreieră pământul tot ca să întărească inima celor ce neclintit nădăjduiesc în El, dar tu acum te-ai făcut ca un nebun, și de aceea vei avea de acum dușmani și războaie*». O, și a prins regele mânie pe văzătorul de la Dumnezeu și l-a pus în temniță și a asuprit pe mulți din popor și apoi Domnul l-a lovit cu boală cumplită, și în vremea bolii lui n-a căutat ajutor la Domnul, ci și-a pus nădejdea în doctori mai mult decât în Dumnezeu și nu s-a mai însănătoșit până în ziua sfârșitului lui.

Iată, poporul Meu, așa pățește omul care se bizuie pe sine uitând de Dumnezeu, căci omul în vreme de bine se semețește și apoi nu-l mai primește pe cel care-l poate curăța de cele dinăuntru ale lui, cu care apoi el se ascunde chiar și față în față cu Dumnezeu. O, omul nu este ca pomul care se supune pentru curățirea lui de dușmani, și se ascunde omul chiar și față de Dumnezeu ca și Adam în rai, tată.

— **O**, Doamne, noi, ucenicii Tăi, învățați de Tine pentru lucrarea apostoliei peste popoarele de pe pământ, ne scriem cu Tine în carte în ziua aceasta de mărturie a venirii Tale cu sfinții și cu duh de sărbătoare cu poporul Tău de pe pământ, poporul Tău cel din neamul român ales. Noi am mărturisit împăraților și regilor, Doamne, și tot așa am pățit și noi de la ei, de la cei ce nu primeau curățirea de păcat și de semeția cea pe deasupra văzută la ei, și care ascunde sub ea păcatul omului. Dintre ucenicii Tăi, eu, cel ce am fost adevăratul trupului Tău cel înviat, le spun fiilor poporului Tău și le spun celor ce vin să-Ți vadă poporul și să-Ți audă cuvântul, și spun la toți fiii oamenilor de

pe pământ că păcatul din om se împotrivesc lui Dumnezeu dacă omul nu condamnă în el păcatul. Eu i-am învățat și pe împărați și pe robi să părăsească păcatul cel din trupul lor și Te-am vestit pe Tine prin semne și minuni văzute apoi, prin rostirea numelui Tău peste vestirea mea, dar cei ce-și zic ucenici și învățători din partea Ta astăzi peste oameni, ca și alții de ieri ca ei, aceștia îi lasă pe oameni în păcate și nu sunt vindecători ca să scoată viermele din om și să-l salveze pe om de păcatul care-i mănâncă pe dinăuntru trupul și sufletul. Eu i-am învățat pe cei uniți prin păcat, împărați și supuși, să moară în ei față de simțul păcatului și să fie cuvioși și să se lupte pentru ca să fie ca Tine și ca mine, curățiți și eliberați de păcat în ei. Așa am făcut noi, ucenicii Tăi cei de atunci, când am plecat peste pământ ca să vestim împărăția Ta venită peste oameni, și îi povățuiam pe oameni s-o cunoască și s-o primească și mulți o primeau, și apoi noi îi așezam în ea, și așezam preoți și diaconi peste ei și se zidea biserica Ta, împărăția Ta pe pământ. O, nu mai sunt azi trupuri curate între cei ce se numesc pe ei înșiși ucenici ai Tăi și învățători de biserică, și între cei ce-și zic biserică a Ta pe pământ, și oamenii iubesc păcatul și zic că de la Tine a fost lăsat așa! O, nu e biserică a Ta aceea care trăiește în ea odată cu păcatul din trupul omului! Biserica Ta este trupul cel curat de păcat al omului și mulți laolaltă iubitori de sfințenia Ta în ei prin trăire și prin înfățișare sfântă, după plăcerea Ta și nu a lumii, Doamne. Noi așa am vestit Evanghelia Ta, așa, și nu pentru păcat. Iată, le este rușine oamenilor cu chipul Tău pe chipul lor. Le este rușine femeilor de rând și doamnelor semețe, care-și zic unele altora doamne, le este rușine să se facă ele între oameni semne și pilde de urmat după plăcerea Ta, iar eu am povățuit spre smerenie mare pe împărătese și pe slujnicele lor, și au fost ele apoi mirese ale Tale, curate cu trupul și cu purtarea, și apoi au fost jertfe ale iubirii Tale, căci nu s-au rușinat cu Tine, ci, din contra, Te-au mărturisit prin jertfire.

O, fii și fiice ale pământului, prindeți curaj pentru Domnul și sfințiți-vă dacă auziți glasul Lui! Opriți-vă de la păcat și urâți-l de moarte și apoi omorâți-l în voi, iar voi înviați! Opriți-vă de la păcat ca să nu vă oprească Domnul! Păcatul vine de la trup și de la diavol, iar diavolul este tatăl păcatului și al minciunii și este potrivnicul lui Dumnezeu și al vostru și al tuturor oamenilor de pe pământ. Cine vrea să fie al cerurilor Domnului, să se oprească de la păcat și de la semeția cea de la păcat, căci păcatul va fi osândit cu osândă mare curând, curând. Orice sunteți voi pe pământ, după nume și după rang, smeriți-vă, căci sunteți păcătoși, și păcatul vostru vă umilește, nu vă hrănește și nici nu vă înalță! Ieșiți din foc și aruncați afară din trupurile voastre focul cel pedepsitor în om, căci păcatul arde în voi ca focul; ieșiți, și intrați în flacăra Duhului Sfânt, Care curăță prin cuvânt omul! A venit Domnul cuvânt pe pământ în mijlocul neamului român. El nu e omul, El nu e diavolul, ci e Domnul-Cuvântul și lucrează peste voi și pentru voi și nu vă puteți ascunde sub neînțelepciunea voastră, cu care dați să spuneți că nu e Domnul Cel Care grăiește în mijlocul neamului român sfârșitul păcatului și începutul cel nou, iarăși un început, căci cele dintâi trec cu trosnet, și veți vedea curând, curând împlinită această Scriptură. Eu sunt ucenicul cel care l-am prins în mâna mea ranele trupului Lui cel răstignit pe cruce de către oameni, de Anna și Caiafa și de Pilat, care, rușinându-se pentru păcatul din ei, n-au putut să se supună adevărului lui Hristos, ci s-au ascuns și au lovit în ascuns și au pedepsit la cruce pe Cel drept, că nu altceva face păcatul din om când omul se ascunde ca să nu fie văzut cu păcatul din el. Aceștia l-au cum-

părat pe Iuda și apoi l-au lepădat ca pe singurul vinovat după ce s-au folosit de el, și aceasta fac preoții și toți cei ce iubesc păcatul, cheltuind pentru păcat trupul și sufletul lor.

O, fii și fiice ale pământului român, opriți-vă de la păcatul cel bătrân de șapte mii de ani și stați curați în trupurile voastre și între voi, căci dacă cerul vă cere, și voi nu vă veți opri, aveți păcat peste păcat. Domnul așteaptă să fiți sfinții Lui pe vatra neamului român, țarina venirii Domnului cu sfinții Lui, precum este scris să fie, iar om sfânt este omul care nu păcătuiește păcat în însuși trupul său, iubindu-L pe Dumnezeu și iubindu-și vrăjmașii. Opriți-vă de la carne, căci dacă nu vă veți opri, vă veți umple de toate bolile, de toate bubele rele, pe care Domnul le trimite pe pământ peste oamenii care ucid viețate cu suflet în ea și apoi o ia ucisă în pânțec! Căutați spre acest izvor de cuvânt, căci Dumnezeu-Cuvântul este izvorând din gura Sa cuvânt în mijlocul neamului român acum, la sfârșit de timp! O, căutați spre Dumnezeu! Amin.

Iar Tu, Doamne al sfinților Tăi, cu care vii, dă-le oamenilor trezirea, că dor mult este în mine pentru Tine și mi-e dor să fii în oameni ca și în mine dacă oamenii vor fi credincioși cuvântului Tău ca să-l împlinescă pe el. Noi, ucenicii Tăi cei de atunci, le spunem tuturor să nu le fie rușine cu Dumnezeu, ci să le fie rușine cu diavolul și cu lumea lui cea largă și plină de șerpi mușcători de suflete și de trupuri, iar de Dumnezeu să se teamă oamenii, căci cel fără de temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, odată făcut, nu-l mai lasă pe om pentru Dumnezeu, așa cum Anna și Caiafa n-au putut să-L primească pe Domnul, căci erau prea păcătoși, și se ascundeau sub haina slavei cea de sus cu toate relele din ei, și pentru ei L-au dat crucii pe Domnul și L-au dat defăimării ca pe un păcătos.

Ai milă și ai grijă de patria română, o, Doamne! Din dreapta Ta o binecuvântăm și Îți aducem rugăciune pentru slava Ta în ea și pentru lucrarea cuvântului Tău, biruitor pentru Tine peste ea. Amin.

— **A**șa și noi, ucenițele și mironosițele Tale și ale învierii Tale, Îți dorim tot mai văzută, tot mai cunoscută pe pământ slava Ta cea din mijlocul neamului român, o, Doamne, și fă din fiii și fiicele acestui neam morți înviați, așa cum pe noi ne-ai înviat și ne-ai umplut de dragostea Ta și Ți-am fost ucenici.

O, fii și fiice de neam român, înviați și voi pentru Domnul așa cum am înviat noi și apoi am vestit împărățiilor împărăția Domnului și ne-am făcut cerul Lui pe pământ! Deschideți bine ochii, căci sunteți în vreme de cumpănă! Căutați pentru voi cu dreptatea și nu vă așezați oricum sub căpeteniei alese de voi, căci cei ce stau acum fără pășare de voi peste voi vă vând străinilor pământul de sub voi, vă vând dușmanilor de țară și de suflet. Veniți și întrebați pe Domnul, ca El să vă povățuiască de sus, căci sunteți în vreme de cumpănă și nu știți din cer, ci știți de pe pământ! Luați seama la pilda dată vouă de Domnul azi despre regele Iudeii, care, împlinind cu tot norodul legea și poruncile Domnului, a avut vreme multă de pace. Înviați și lăsați-vă călăuziți de Cel înviat, căci Domnul Cel înviat a venit cuvânt pe pământ și El este Învățătorul. Hristos a înviat pentru noi și pentru voi! Înviați și voi și faceți-vă fii și fiice ale lui Dumnezeu ca și noi, plini de iubirea Lui, căci păcatul nu va mai fi, ci va fi numai Domnul și fiii Lui. Amin, amin, amin.

— **O**ucenici și ucenițe, scumpe și râvnitoare, îndemnuri ați slobozit voi acum peste oameni dintre sfinți! Hai să și împlinim peste ei împărăția cea care nu cade! Amin.

Eu, Domnul, scriu acum cu mila Mea iertarea celor ce din slăbiciune M-au condamnat la cruce și sting focul lor cel de două mii de ani de peste duhul lor.

O, odihniți-vă acum, fiilor! Am așteptat cu lacrimi ușurarea voastră. Plângeți cu Mine acum în duh de mângâiere. Lacrimi de mângâiere vă dau acum. Dați de la voi lacrimile de până acum și luați mângâierea Mea. Un picuț, și va rămâne mângâierea cea veșnică între pământ și cer, și veți fi și voi cei mângâiați pentru durerea voastră cea de două mii de ani, după ce ați stat față în față cu păcatul săvârșit de voi. Pace vouă! Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne al îndurării, Tu ești Domnul, Dumnezeu celor ce Te-au dat spre răstignire pe cruce acum două mii de ani! Tu ai fost și ești Domnul Dumnezeu nostru, dar noi Te-am umplut de dureri atunci, și din slăbiciune am lucrat așa. Fă ca toți oamenii din slăbiciune păcătoși să Te caute și să Te afle, și apoi să se lase înviați de cei ce au milă ca și Tine de oameni! O, mai este pe pământ vreun loc unde noi să auzim rugăciune de iertare spre Tine pentru noi, Anna și Caiafa, Pilat și Iuda?

O, oamenilor, aceasta înseamnă să ia omul povăț de la Dumnezeu. Acest popor, ales de Domnul din mijlocul neamului român, ia de la Domnul sfat și așa lucrează el între pământ și cer, lucrează ca Fiul Tatălui, căci Hristos ascultă de Tatăl întru toate. O, preoți de pe pământ, fugiți de slava cea de la oameni, fugiți de slăbiciuni, căci pentru ele vă ascundeți de oameni și de Dumnezeu așa cum am făcut noi! Veniți, veniți la cei ce știu azi de la Dumnezeu cuvânt pentru voi și pentru oameni! Nu mai stați în păcate! Nu mai slujiți la altare păcătoși fiind! Nu mai mințiți oamenii, căci păcatul nu va mai fi pe pământ! Curățiți-vă într-o clipă, că noi am murit păcătând și am plâns din foc două mii de ani! Am dat să credem că Hristos nu este Dumnezeu adevărat, deși știam bine din Scripturi vremea Lui și slava Lui, dar fiind plini de slăbiciuni ne-am ascuns unul în spatele altuia și așa am păcătuit, și așa păcătuiți și voi azi față de venirea Lui de azi și față de poporul Lui de azi, de care toți ați auzit. O, veniți-vă în fire câtă vreme lumina este cu voi, căci cuvântul Domnului trâmbițează pe pământ pe vatra neamului român! Sfințiți-vă mintea și inima și trupul! Iubiți împărăția lui Dumnezeu în voi! Faceți-vă morți față de păcat, căci păcatul nu va mai fi pe pământ! Amin.

Iar Tu, Bunule și Îndurătorule Doamne, Învățătorul viilor și al morților, mângâie-Te acum de durerea Ta cea de la noi, că mare este această zi a îndurării Tale peste noi. O, slavă Ție, iar nouă izbăvirea de sub păcatul cel greu apăsător peste noi, de atunci și până azi. Amin, amin, amin.

— **F**iți plini de mângâiere, fiilor! Fiți de acum fiii păcii Mele, tată. S-au împlinit și atunci, se împlinesc și acum cele scrise în Scripturi. Eu eram învinuit de oamenii cărturari și de căpeteniei numai pentru că grăiam din Scripturi peste cei cu care grăiam, și aceasta era urgie mare peste duhul lor și peste duhul rău. O, mai vorbește azi cineva pe pământ cele scrise în Scripturi să se împlinescă așa cum Eu grăiam, citind din Scripturi și împlinind precum era scris să se împlinescă și așa cum Eu grăiam? O, numai Eu am grăit așa. Eu, și ucenicii Mei. Tot așa grăiesc și azi, și grăirea Mea adevărește Scripturile și de aceea nu M-au iubit și nu Mă iubesc slujitorii de altare și învățătorii de lege.

Eu sunt glasul celui de-al șaptelea înger și sun din trâmbiță ca să fac biruință sfântă peste pământ. Amin. Sun din trâmbiță, căci sunt preotul lui Dumnezeu, și aceasta este de la Dumnezeu rânduiala preotească: să sune din trâmbiță preoții. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Te-am hrănit cu mult cuvânt. Această zi a fost o zi de mângâiere, o zi de împăcare. Amin, amin, amin.

28 aprilie/11 mai 2008

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Omul care nu vorbește de la Dumnezeu pe pământ este om mincinos. Nimeni și nimic nu-i poate face rău omului, decât păcatul din el. Cuvânt de trezire peste neamul român.

Cu duhul plin de dor după om cobor glasul Meu peste pământ. Cobor mereu învățătura de viață peste om și din gura Mea îl vestesc, pentru ca să se întoarcă de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ, căci omul este neputincios pentru că este păcătos.

Sunt Domnul! Sunt Fiul Tatălui Savaot și am murit pe cruce și am înviat prin cruce ca să fiu vindecarea și învierea fiecărui om care poate să creadă că Eu sunt Cel ce dau viață omului. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel plin de milă pentru omul păcătos și neștiutor al tainelor vieții.

Intru în carte cu duhul învățaturii de viață, copiii străjeri în calea cuvântului Meu. Învățătura Mea pentru om este rău care nu seacă, ci curge și adapă pe cei însetați și, iarăși, răzvrătește și neliniștește pe cei necredincioși, pe cei ce nu vor să se despartă de păcat. Răul Meu de cuvânt însă curge și nu stă din curs, și se apropie de om pentru vindecarea lui așa cum M-am apropiat Eu de cel pățimăș cu patimă lungă de treizeci și opt de ani și i-am grăit spunându-i: «Vrei să te faci sănătos?», iar el Mi-a răspuns: «Vreau, Doamne, dar n-am pe nimeni, iar când îngerul vindecării coboară și tulbură apa pentru vindecarea celui ce intră întâi în ea, altul se coboară înaintea mea». Atunci Eu i-am poruncit lui: «Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!», și el a umblat, căci s-a făcut sănătos.

O, poporul Meu, o, popor al cuvântului Meu de azi, tot cuvântul Meu se naște din tot ceea ce întâmpinam în față atunci și apoi, din tot ceea ce era în oameni și în ucenicii Mei atunci și apoi. Așa și azi lucrez, căci Eu nu vorbesc de la Mine Însumi. Omul însă nu este ca Dumnezeu în grăirea sa. Omul vorbește de la sine și nu este sigur de ceea ce spune, căci el nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, iar omul este neputincios. Omul care nu vorbește de la Dumnezeu pe pământ este om mincinos, pentru că omul este neputincios pentru el și pentru om chiar și când crede el că poate.

L-am tămăduit pe cel pățimăș de treizeci și opt de ani și apoi l-am întâlnit iarăși și am zis: «Iată, te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătuiești, ca să nu îți se întâmple ție și mai rău». O, poporul Meu, omul nu trebuie să creadă că poate, căci voința pentru toate stă la Dumnezeu și nu la om, iar omul trebuie să nu păcătuiească dacă voiește să vrea Dumnezeu pentru el. Nimeni, nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul lui, păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el într-un tot. O, n-ar mai fi duh de judecată între om și om dacă omul ar vrea să creadă desăvârșit ceea ce Eu am spus acum despre vina omului cea de ieri și cea de azi și cea de mâine, și atunci ar avea omul umilință și nu judecată în el. Vai celui ce nu are cine să-i îndrepte viața și vina și să-l împace cu Dumnezeu, căci omul singur nu poate face aceasta, de vreme ce este vinovat de păcat, ci îi trebuie mijlocitor pentru vina lui, pentru viața lui, pentru patima lui, și iată, numai umilință în toată clipa îi trebuie lui pentru vindecarea lui de păcat, și apoi îi trebuie iubire pentru Dumnezeu, iubire mare, căci femeii păcătoase i s-au iertat păcatele numai pentru că a

iubit pe Dumnezeu cu putere, cu putere multă, tată. O, iată ce face iubirea pentru Dumnezeu în om! Cel ce iubește mult această lucrare de cuvânt, lucrarea Mea de venire iarăși cu salvarea din păcat a omului, i se iartă lui păcatele numai pentru atât, numai să văd Eu la el toate câte erau în inima femeii păcătoase, care a venit după Mine cu lacrimi de pocăință și cu iubire fără margini pentru ființa Mea, pentru lucrarea Mea peste om, și fericit este la Mine cel care Mă cunoaște și Mă urmează apoi cu multă iubire, după ce M-a aflat în acest izvor, cu care Eu vin acum pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, a venit clipa să-ți spun ție, tată, un cuvânt cu putere, și iată ce-ți spun: voi, cei care ați crezut și credeți și veți crede în lucrarea Mea de cuvânt, purtându-vă după Mine prin ea, prin glasul ei învățător pentru viața din om, iubiți-Mi mult acești copii prin care trec ca să vă hrănesc pe voi cu multul Meu cuvânt de iubire și de înviere, și vi se vor ierta vouă păcatele numai pentru atât, tată, căci sarcina Mea de peste ei este grea, și ei trebuie iubiți cu toată inima din om, și nicidecum să-i învinuiți pe ei vreodată pentru rătăcirea inimii din creștin, ci trebuie primiți de creștin pentru ca să se vindece el de rătăcirea lui și să nu cadă prin ea, că iarăși spun: nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el într-un tot. Eu i-am spus celui pățimăș de treizeci și opt de ani după ce l-am vindecat prin cuvânt: «Dacă te-ai făcut sănătos, nu mai păcătuiești, ca nu cumva să îți se întâmple ție și mai rău», dar mai întâi l-am întrebat pe el: «Vrei să te faci sănătos?». L-am văzut pe el venind mereu la apa vindecării prin venirea îngerului peste ea, și nădejdea lui în Dumnezeu îl aducea mereu la locul vindecător, dar era pățimăș și nu putea singur să intre în apă când ea se tulbura la venirea îngerului care vindeca. L-am vindecat pe el prin cuvânt, poruncindu-i: «Ia-ți patul tău și umblă!», și la porunca Mea el a umblat, și s-a făcut sănătos în clipa aceea. O, așa se naște cuvântul Meu peste pământ, dar omul nu este ca Dumnezeu într-un grăirea sa, pentru că el vorbește de la sine și nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, și de aceea omul nu știe taina vindecării lui și a puterii lui, taină care stă în Dumnezeu pentru om și nu în om, și de aceea Eu, Domnul puterilor și al milei, vin și îl întâmpin pe om ca să-l fac să Mă cunoască și să Mă iubească și să Mă urmeze apoi cu mare iubire, și pentru ca să-l vindec Eu apoi de toate păcatele lui, pentru iubirea lui de Dumnezeu, iubire cu lacrimi, iubire cu putere în ea, poporul Meu. Amin.

Cobor pe pământ cuvânt de viață și îl chem pe om la Mine, îl chem de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ. Omului îi trebuie umilință și iubire, cu care să vină să-Mi spună: „Doamne, de voiești, poți să mă curățești”, iar Eu să-i spun lui atunci: „Voiesc, curățește-te!”. Umilința îl ajută pe om să vină la Mine, iar iubirea îl face să creadă și să se vindece, și așa îl ajut Eu pe el de la moarte la viață, dar dacă omul nu are putere de trezire nu se scoală să vină, ci rămâne pățimăș bietul de el.

Și acum strig cu glas durut și plin de dor, strig iarăși cuvânt de trezire peste neamul român și spun:

O, neam român, Hristos a înviat! Eu Însumi îți dăruiesc acest salut de înviere, căci am înviat atunci, și în clipa aceea Tatăl a rostit între cele cerești numele tău, și ți-a trimis cămășuță de botez apoi și așa te-a zidit El a Mea înaintea Lui. De atunci Eu îți aștept slava ta cea de azi, venirea Mea pe vatra ta cu slava cuvântului Meu cel pentru înnoirea lumii prin nașterea din nou a ta, și apoi a lumii de sub cer, precum este scris, iar tu ridică-te acum când te chem ca să fii! O, ridică-te, căci, vrei

nu vrei, tu stai acum întru întâmpinarea Mea, fiindcă pe vatra ta am pus la răsărit un sâmburel mititel din care Mi-a crescut un popor, pe care Mă sprijin cu slava Mea de azi, cu lucrarea Mea și a cuvântului Meu peste pământ acum. O, patria Mea de azi, luminează-te, căci soarta ta e în mâna Mea, nu e în mâna ta. Am venit la tine să te vestesc a Mea, să te vestesc mereu a Mea, căci Tatăl așa a binevoit. Curând, curând tu Mă vei asculta pe deplin, și Eu voi fi Domnul și Dumnezeuul tău, precum și sunt, și atunci vei fi și tu precum sunt Eu, căci la Tatăl pe tron stă scris că tu ești și vei fi regină peste popoare, fiindcă Domnul este Stăpânul tău.

O, crezi nu crezi, vrei nu vrei, Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, scumpă patria Mea de azi, patrie a lui Dumnezeu pe pământ acum, la sfârșit de timp. Tot cerul coboară pe vatra ta când vine să petreacă în mijlocul poporului Meu ales din tine ca să-Mi fie popor și cale de venire a Mea de la Tatăl iarăși pe pământ la om. Sunt învăluit în cuvânt și așa cobor în mijlocul tău, și sunt plin de umilință și Mă ascund în nor de cuvânt. Am peste tine planul Meu cel de la sfârșit de timp pentru soarta cerului și a pământului, căci trebuie să fac ceruri noi și pământ nou, precum este scris în Scripturi să se împlinescă făgăduințele făcute de Mine pentru vremea veșniciei, care vine și se apropie să vină, iar Eu Mi-am așezat în tine masa cuvântului Meu, hrana cea pentru sfinți, și vin pe vatra ta cu sfinții Mei, vin mereu, împlinind Scriptura care spune: «*Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi*». O, cum să fac cu tine să te umilești frumos și să crezi cu putere și cu iubire plină de putere, ca apoi să-ți iert Eu păcatele, tată, și să-ți șterg fața, scumpă patria Mea? Cum, tată, să te ajut să-Mi deschizi și să intru la tine cu povața Mea pentru împodobirea ta cea pentru slava Mea? O, cum să te aduc în stare să ieși întru întâmpinarea Mea? Să te curăț de toți dușmanii din tine? Să iau de pe tine jugul robiei? Dar știi tu robia ta? O, țara Mea de azi, știi Eu robia ta. Nu este nimeni în tine să-ți vrea viața ta între cei ce s-au zbatut să stea peste tine în numele tău. O, trezește-te, ca să nu te trezesc Eu, ca să nu te trezească durerile, tată! Învață de la Mine să iubești dreptatea și să cauți cu cel cu dreptate pentru tine, că ai căzut în robie mai grea decât cea de mai înainte, tată. Un picuț, și nu va mai putea omul peste tine, ci voi putea numai Eu, numai Dumnezeu, căci tu ești patria lui Dumnezeu și a sfinților Lui, cu care El vine pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt. Tu ești patria cerească pe pământ. O, vino și întreabă-Mă de soarta ta, vino, tată, și ascultă de povața Mea, că ești în vreme de cumpănă și nu știi cum să lucrezi pentru tine și pentru Mine cu tine, iar Eu sunt Cel ce am în mâna Mea salvarea ta, care nu poate veni de la om, căci omul este pătimas, și este mincinos tot omul care nu-L iubește pe Dumnezeu pe pământ.

O, patria Mea de azi, caută, tată, pentru cel cu inima curată pentru tine și nu te mai da robiei. Eu, Domnul, îți desfac acum ochii ca să vezi și ca să poți ca Dumnezeu. Eu, Domnul, cobor darul Duhului Sfânt peste tine ca să știi și ca să faci de la Duhul Sfânt și nu de la tine, căci omul este neputincios peste tine, fiindcă tu ești a lui Dumnezeu. Vrei nu vrei, tu ești a Mea, ești țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl la om și te țin sub mantia Mea și te voi înălța, dar te voi curăți de duhul cel de pe pământ, țara Mea de azi, și apoi tu vei putea pentru slava Mea din tine, iar Eu nu voi mai suspina, că Eu plâng cu sfinții, plâng de deasupra ta și te aștept a Mea. Amin. Tu nu Mă aștepti, dar te aștept Eu, și sunt Domnul Atotputernicul și sunt Cel ce sunt, și voi lucra de la Tatăl, și lucrarea Mea din tine va străluci peste pământ, și toate neamurile se vor

adăpa din izvorul Meu de cuvânt din mijlocul tău și vor cunoaște de la Dumnezeu și vor slăvi slava Mea și a ta, dar vino spre trezire sfântă, țara Mea. Vino, o, vino, căci Eu sunt în tine cuvânt de Duh Sfânt și sunt Domnul Dumnezeuul tău și sunt Cel ce sunt, o, țara Mea de azi. Amin, amin, amin.

5/18 mai 2008

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Păcatul din om face în el inimă încrunțată, față încrunțată și rece. Omul nu este adevărat în iubirea de Dumnezeu. Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema! Chemare la curățire de greșeli și la pocăință.

Din sărbătoare în sărbătoare aștept cu milă și cu dor. Ca un Părinte cu dragoste nețârmurită aștept să Mă mângâi cu cei ce sunt ai Mei, cu fiii care Mă doresc, și pe care îi doresc cu dor.

Sunt Domnul Dumnezeuul poporului iubitor de Dumnezeu și vin cuvânt pe vatra neamului român la poporul cuvântului Meu din vremea aceasta, și Mă bucur nespun când vin cu graiul Meu la el ca să-l fac al Meu prin orice cuvânt al Meu de peste el. O, Mă bucur ca un Dumnezeu, copii care-Mi stați porți pentru ca să vin să-Mi hrănesc cu viață poporul. Mă bucur, tată, chiar dacă pe voi vă dor toate când Mă țineți să trec prin voi și să stau apoi cu poporul prin cuvânt. O, tată, nu știe poporul cum apasă pe voi coborârea Mea la el. Mi-e milă de voi, dar lucrarea Mea de azi peste om trebuie lucrată pe pământ, și n-am avut în poporul Meu cel de cincizeci de ani, n-am avut ucenici cu care să-Mi port lucrarea, și de aceea o duc Eu cu greu prin voi ca s-o așez pe pământ peste om, iar voi sunteți fără ajutor de pe pământ sub sarcina Mea, că pe pământ e ca pe pământ. Numai lucru cu mâna dă omul să facă, iar pentru aceasta își stoarce și inima și mintea și timpul, și numai atât e viața omului, că dragoste sfântă și dor de cerul sfânt nu are omul, tată, căci mintea și inima lui nu au răgaz pentru cele ce sunt spre viața omului. O, numai cu cele vremelnice se îndeletnicește omul, iar dacă ar mai ține vremea așa, Eu Mi-aș pierde în ea și pe cei pe care i-am ales pentru slava Mea. De aceea vin și Îmi povățuiesc mereu poporul, vin și-l țin pe el în cuvântul Meu cel plin de viață, căci cele de pe pământ, care sunt pentru trup, dau să ocupe loc și să apese cu griji în cei pe care-i am pentru slava Mea cea de acum, iar truda pentru acestea e prea multă, tată. O, i-aș smulge de tot, de tot, pe cei hrăniți în vremea aceasta cu slava cuvântului Meu cel din Tatăl purces, i-aș smulge de tot din lucrul lucrărilor celor ce trec, dar nu pot, tată, că-Mi trebuie credința lor cea mare și toată voința spre cele ce Eu am spus pentru cei aleși ai Mei, și pe care i-am învățat în toate vremile să fie ca păsările cerului și ca florile câmpului înaintea Mea.

O, poporul Meu de azi, te-am învățat cu duioșie și îți-am spus cum să trăiești pe pământ, ca apoi să-ți dau, iarăși, ceva mai de sus peste tine și pentru tine. V-am spus, fiilor, mereu: «*Treceți din trup în duh!*», iar acum vă spun să stați tot mai multă vreme cu cartea cea dintre Mine și voi tot mai mult deschisă, și împreună să căutați la ea și la împlinirea ei peste voi, căci vreau să stau mai mult cu voi și vreau să stați mai mult cu Mine și să uitați de timp, tată, ca și cum el n-ar fi, iar voi să fiți dumnezei din Mine pe pământ, că iată câți hristoși mincinoși dau să facă bine oamenilor, zic ei, și n-am cum să mai găsesc dintre oameni pe câte cineva ca să-l trezesc pentru toți ceilalți ai lor așa cum am trezit-o pe femeia samarineancă de s-a dus apoi plină de putere și de credință și M-a așezat în

cei din casa ei și în cei din cetatea ei. Am ieșit în calea ei pe când ea venise să ia apă de la fântâna lui Israel și M-am făcut cunoscut ei spunându-i păcatele, și a cunoscut ea darul proorociei când Eu grăiam cu ea și îi spuneam: «*Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă izvorătoare întru viață veșnică*», iar dacă ea Mi-a spus: «*Dă-mi, Doamne, această apă!*», Eu atunci i-am spus păcatele ei ca s-o curăț de ele și apoi i-am vorbit despre tainele lui Dumnezeu, iar ea a spus că știe din Scripturi că va veni Hristos, Care le va grăi pe toate, și atunci i-am spus: «*Eu sunt. Eu, Cel Care-ți grăiesc*», și s-a dus ea apoi în casa ei și în cetatea ei și M-a vestit, și aceștia au crezut, și apoi Eu M-am dus la ei și le-am dat venirea Mea, și s-au făcut cei din casa ei adevărații Mei închinători, în duh și în adevăr, după cum Eu am învățat-o pe ea la fântână, iar cetatea Samariei s-a întărit în credință mai mult decât poporul Israel, care n-a știut să-L primească pe Cel ce vine la el ca să-i aducă pacea.

O, poporul Meu, o, tată, cât bine i-am făcut Eu femeii samarinece, și apoi cât bine Mi-a făcut ea Mie! Dar ce bine i-am făcut Eu ei? I-am spus păcatele, tată, iar ea a cunoscut darul și duhul proorociei și apoi M-a cunoscut cine sunt și de unde vin, că știa Scriptura care spune despre vremea Mea pe pământ cu lumină peste om. O, dacă s-ar fi pocăit și Adam înaintea Mea de păcatul său așa cum s-a pocăit femeia samarineancă atunci când am ieșit în calea ei ca s-o curăț de păcatele ei, aș fi lucrat prin pocăința lui și l-aș fi păstrat pe el și l-aș fi întors înapoi în viața pe care i-o dădusem, dar el s-a supărat pe Mine când i-am spus păcatul și s-a răzvrătit și a dat să se dezvinovățească, și așa M-a părăsit Adam, și atunci el a picat pe pământ.

O, numai păcatul din om face în el inimă încrunțată, față încrunțată și răutăcioasă, sub care el zice că-și ascunde păcatul, dar aceasta nu se poate, și omul nu știe că nu se poate ascunde, și omul nu este umilit, tată. Samarineanca, până să Mă descopăr ei, credea că-și face bine când își făcea voia inimii spre păcat aplecată, și nu știa că-și lucrează uciderea, dar Eu am răsărit în calea ei ca s-o înviez din întunericul ei și să-i dau salvarea și să-i dau mâna, tată. N-a fost de ajuns dacă ea a spus: «*N-am bărbat*» când Eu i-am spus să meargă în cetate să-l cheme la fântână și pe bărbatul ei, ci a trebuit s-o fac să-și spună întreg păcatul, ca așa să fie condamnat în duhul și în trupul ei păcatul ei, și numai apoi să se facă ea fiică a lui Dumnezeu și vestitoare a lui Hristos, pentru vindecarea ei de păcat și pentru iertarea ei apoi prin vindecare.

O, fiilor, e greu să-L iubească omul pe Dumnezeu în chip adevărat! Omul nu este adevărat în iubirea de Dumnezeu. Când omul se ascunde în el, iubirea de sine a lui se face ucidere a lui Dumnezeu în el, căci omul nu știe ce face iubirea pentru om, și omul nu cunoaște taina iubirii, ci altceva știe el în dreptul acestei taine, așa cum altceva știa și samarineanca până să ies Eu în calea ei la fântână. Este scris în Scripturi: «*Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema*», și aceasta înseamnă cel ce rătăcește în păcat, căci cel ce nu-L iubește pe Dumnezeu cade în lume și face faptele lumii apoi.

Iată cuvânt din gura Mea ieșit acum: omul care Îl iubește pe Dumnezeu și apoi se desparte de El, acela cade în păcatele lumii, iar păcatul este cel ce pedepsește pe unul ca acela, și așa înseamnă să fie anatema cel ce nu-L iubește pe Dumnezeu, căci păcatul este blestem peste om. Cel ce se desparte de Dumnezeu, este apoi blestemat de păcat, și așa cade anatemei omul care părăsește pe Dumnezeu după ce-L iubește pe El.

Dar de ce, tată, se întâmplă să-L părăsească omul pe

Dumnezeu după ce-L iubește pe El? Cum a putut samarineanca să vină dinspre păcat înspre iubire de Dumnezeu și cum poate omul care-L iubește pe Dumnezeu să se despartă de El apoi și să cadă anatemei? O, fiilor, vai omului care are ochiul vinovat, ochi bolnav, ochi rău! Acela își acoperă bârna din ochiul său bolnav ca să caute bârnă în ochiul fratelui său, și aceasta vine de la suflet, nu de la trup, nu de la vederea cea cu trupul, vândută diavolului, care se folosește de cel ce nu se teme de Dumnezeu când face aceasta, de vreme ce întunericul a orbit ochii lui și nu mai văd ochii lui prăpastia cea gata deschisă în toate părțile ca să-l cadă pe el. Duhul nemulțumirii din om asupra altui om este duhul lui Lucifer, tată. Lucifer a căzut din cer din pricina omului, iar ceata lui a ascultat de el, și el a căzut cu tot cu ceata lui, iar când omul se așează în el mai presus decât Dumnezeu, atunci el nu-L primește pe Dumnezeu așa cum L-a primit samarineanca, și atunci omul are în el duhul lui Lucifer, și atunci omul ajunge să fie nemulțumit și își caută pernuță pe care să se așeze cu nemulțumirea lui.

O, fiule, caută, tată, să înveți tainele vieții și lucrările lor, căci altfel nu știi să alegi lumina vieții tale așa cum samarineanca a știut. O, nu-ți face bine cel căruia te caini tu cu nemulțumirea ta față de aproapele tău, ci îți face rău unul ca acesta, și întărește în tine duhul lui Lucifer, căruia i-a slujit ceata lui când l-a slujit el pe om. O, mult duh de lucifer am avut Eu în poporul Meu cel de cincizeci de ani, și care a căzut din pricina acestui duh, și iată, încă mai este acest duh. Și ce să-i fac Eu unui așa om care vine la Mine ca să fie nemulțumit și apoi cârtitor ca Adam, și lucifer ca Adam, care a voit să fie mai mare ca Dumnezeu în el, și a fost? Duhul lui Lucifer este în cei ce se aleg unii pe alții și unii împotriva altora, căci la Dumnezeu nu este așa, ci este de la Dumnezeu cel ce trebuie ales pentru om, și nu de la om este, și oamenii primesc de la Dumnezeu, nu de la ei înșiși, dar ei nu mai știu pe cel ce poate da ca să aibă omul pe cele date lui de la Dumnezeu.

O, poporul Meu, cel ce nu ascultă pe pământ de lucrul cel de la Dumnezeu pentru om, acela nu încapă la Dumnezeu. Se împlinește aproape un an de când am rostit cuvânt de chemare și l-am rugat pe poporul Meu de peste tot, care crede în cuvântul Meu, să vină tot fiul greșit și să se curețe de cele dintre el și Mine greșite, căci îl apasă la Mine cele făcute de el împotriva lucrării Mele și împotriva vieții lui însăși. Nu ca să-i fac rău l-am povățuit așa pe poporul Meu, ci ca să-l scap pe tot fiul greșit, să-l scap de răul care vine peste el de la greșeală, căci Eu nu voiesc moartea celui ce greșește ca un om, ci voiesc curățirea lui de vină și apoi umilința lui, prin care el să Mă primească peste el ca să-i fac lui bine, așa cum i-am făcut samarinecei la izvor. Amin.

O, fiule învățat de Dumnezeu! Dacă cineva spune la Dumnezeu greșeala ta făcută și Domnul dă apoi să îndrepte starea dintre tine și acela, starea dintre tine și Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că Eu, Domnul, țin cu acela, ci înseamnă că țin cu tine și că dau să te curăț și să te fac fără de vină dacă te curăț de ea, iar tu nu te supăra, tată. O, nu te supăra, ci primește cu aplecare și cu bucurie iubirea Mea și grija Mea de tine. Tu ești cel ce te așezi bine sau rău în fratele tău, și nu altul ești tu în el. Tu însă nu înțelege măiestria lucrării păcii, lucrării mântuirii, fiule, când Eu lucrez apoi ca să te împac cu pacea, căci omul dacă greșește nu trebuie să rămână vinovat față de nimeni dacă voiește să fie el fiu al iubirii Mele pentru om, dar nevina ta nu ți-o poți tu așeza în om până ce omul nu te simte că altfel te așezi tu în el apoi. O, să nu spui, tată, că-ți fac nedreptate, să nu spui așa când umblu la greșeala ta spusă de

aproapele tău, căci Eu nu altceva vreau să fac, ci vreau să surp toată urma răului care se așază între tine și fratele tău, căci frații își despart sufletele dacă răul între ei ieșit nu are cine să-l judece și să-l scoată ca să rămână iarăși duhul frăției, Duhul lui Dumnezeu între frați.

O, poporul Meu, uită-te, tată, la grăirea celor pe care Eu Mă sprijin când Mă fac cuvânt înaintea ta. Lor nu le-a plăcut să vorbească zadarnic cu limba lor, ci numai adevărul cel pentru om și numai pentru salvarea omului, iar Eu de aceea i-am iubit, și pentru tine i-am iubit, tată, că am voit să nu te las și am voit să te hrănesc pe mai departe din cer, tată. Cuvintele lor nu sunt ca pe pământ, căci Eu așa i-am zidit. Le-am privit viața și dragostea lor cea dintotdeauna și i-am iubit, fiindu-Mi dragă viața lor și cuvântul lor, iar inima lor este frumoasă, și ei voiesc voia Mea în poporul Meu și pe pământ, o, și inima lor se îngreuiază lângă cei ce nu au încredere în ei, dar ei sunt plini de răbdare și de iubire și caută cu duhul învierii în omul care nu vede bine chiar dacă el ar crede că binele îl caută, căci ca să răstorni o orânduială care nu-ți pică ție bine, e nevoie de viclenie și de minciună, și așa au făcut cei din poporul Meu, care nu au avut încredere în Mine și în orânduiala Mea cea pentru el. «O, îi veți cunoaște după roadele lor, căci Dumnezeu dă har celor smeriți, iar celor mândri le stă împotriva», așa este scris în Scripturile Mele cele de acum două mii de ani, și după ele să vă călăuziți când voiți să vedeți din lumină, fiilor. O, vai de cei ce știu ei, după cum zic ei că știu, și care vorbesc de rău orânduiala Mea, că iată cum și-au rupt și cum își rup gâtul ca să nu le mai stea capul la locul lui, ca să nu mai fie Domnul Stăpânul lor, ci să fie ei fără Dumnezeu pe pământ! Cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu pe pământ, aceia nu fug de păcat și de cursa lui, ci, din contra, fug spre păcat, fără să știe ce fac, și apoi se ascund cu el în ei înaintea lui Dumnezeu, dar Eu vin povătuitor și voiesc să-l luminez pe cel din întunericul lui și să-l așez pe cale dulce, pe cale cu frați, tată, căci cel fără proptea pe cale își rupe picioarele și își primejduiește mersul.

O, fiule al cuvântului lui Dumnezeu! Când te scoli în zori din somn, tată, nevoiește-te spre Mine cu inima și cu strigarea ta și spune-Mi așa: „Izbăvește-mă, Doamne, de toate lucrurile lumești cele rele, și izbăvește-mă de sporirea diavolească și mă du toată ziua înspre împărăția Ta! Amin“. O, fiule tată, dacă tu te hrănești hrănindu-te cu îndoiala, pe care ți-o aduni ca pe un rod, de ce măcar nu aștepti cu cuminenția pe care zici că o ai? De ce, tată, nu stai cuminte ca să aștepti adevărul, care se va arăta negreșit după voia lui Dumnezeu? O, de ce, tată, îți faci tu adevăr din cele cu care te hrănești? O, de ce, tată, să te bucuri tu de căderea altuia ca să zici apoi că nu numai tu ai căzut, așa cum zice și face Lucifer? Eu văd lucrul tău și văd acest păcat pe care-l face inima ta, și singur îți scrii la Mine acest păcat, și îți îngroși scrisul acesta mai în fiecare zi, de vreme ce nu dai de pe tine acest păcat. Iată, așa pățește omul limbut înăuntrul și în afara lui, și se face om rău acela, iar răutatea lui îl duce la pieire, precum este scris în Scripturi, dar Eu sunt Cel milos și nu voiesc moartea celui ce greșește, ci voiesc umilința lui și viața lui apoi. Femeia samarineancă L-a vestit pe Dumnezeu cu minunea darurilor Lui și nu s-a rușinat pentru păcatele ei, pe care Eu i le-am spus la fântâna lui Israel. Ea nu și-a ascuns păcatul, ba a și vestit multora pe Cel Care a curățit-o pe ea de păcat. O, tu de ce nu faci așa, creștine, și de ce, tată, de ce altfel faci? Iată, nu-ți voi păsuși nici Eu păcatele, căci tu nu știi să te pocăiești înaintea tuturor ca și ea, care a fost curățată și apoi s-a dus și L-a vestit pe Dumnezeu.

O, vino la curățire, poporul Meu! De peste tot vino să te

eliberez de greu și să fii ușor și sfânt! Vino, tată, la fântână, că Eu Mă descopăr ție ca să te descoperi și tu Mie, și apoi să fii liber de tot ce nu înseamnă Dumnezeu înăuntrul tău și în afara ta, și apoi să-L vestești pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu Se poate vesti decât de Sine Însuși, și numai atunci când El este în om așa cum este El. Amin, amin, amin.

— **E**u, Doamne, am venit în ziua mea de serbare la fântâna pe care o priveghez în curțile Tale de pe pământ. Eu, Doamne, am grăit cu Tine la fântâna lui Israel și m-am botezat în cuvântul Tău, pe care l-am înțeles apă izvorătoare de viață veșnică, fiindcă așa ai spus Tu despre apa pe care i-o vei da Tu lumii. Cu apa cuvântului Tău mi-ai spălat păcatele, și așa m-ai botezat, și nu altfel, și apoi eu am devenit locașul Tău și am știut în mine pe Dumnezeu și am știut ca Dumnezeu și Te-am dat celor din casa mea, și Te-am dat samarinenilor, Doamne, iar ei au spus despre Tine: «Acesta este Hristos». În cetatea Ta, în neamul lui Israel n-ai fost cunoscut, că n-ai fost prețuit, dar samarinenii Te-au cunoscut și apoi Te-au iubit, Doamne, așa cum eu și toată casa mea Te-am cunoscut și Te-am iubit, și Te-am vestit apoi de pe pământ și până-n cer, și apoi m-am odihnit la Tine cu toți ai mei, și acum vin în curțile Tale cu ei și ne așezăm pe băncuțe la fântâna întâlnirii, așezată de Tine aici, și peste care m-ai așezat pe mine străjer din partea Ta, străjer din cer pentru lucrările Tale cele de acum peste pământ. Amin.

Îi spun poporului Tău să se uite la mine, Doamne, și așa să stea el înaintea Ta, să stea precum am stat eu când mi-ai grăit la fântână. Îi spun lui să Te primească, și așa să Te cunoască de Dumnezeu peste el, și așa îl vei cunoaște Tu pe el popor al Tău înaintea neamurilor de pe pământ, căci curând, curând toate noroadele se vor apleca la slava cuvântului Tău de azi, cuvânt care curge peste noroade spre lumina lor, și se va împlini Scriptura Ta de peste mine, și prin care ai spus atunci așa: «Cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă izvorătoare întru viață veșnică și nu va mai înseta». Amin.

Pace ție în inima poporului Tău. Tu ai putere să-l faci ca pe mine pe cel ce Te-a descoperit și Te descoperă la această fântână de cuvânt. Pace poporului Tău cel credincios, cel ascultător, iar celui îndoielnic și îndărătnic, pace și mai multă, și multă, multă umilință, de la care el își va ajuta credința, Doamne! Amin, amin, amin.

— **O**, așa este și așa să fie, o, fiică a Samariei! Cei slabi în credință sunt slabi în umilință și se dau măreți, și de aceea n-au pace, dar și-o caută, și nu o vor găsi pe ea până ce nu vor ști puterea umilinței, și apoi iubirea care nu cere camătă, iubirea care se dăruiește pentru mărirea lui Dumnezeu, și nu iubirea care cere. Iubirea este cea care se dăruiește, nu este cea care cere. Iubirea este jertfă și bucurie prin jertfă. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Umlință ție, poporul Meu! Umlința cea dulce este credința ta și fața ei, care lucrează și nu stă lucrându-L pe Dumnezeu pe pământ și peste om. Amin.

O, copii din porți, hrăniți-Mi cu Duhul lui Dumnezeu din voi poporul, și hrăniți pe cei ce caută cu izvorul cuvântului Meu spre viața lor cu Mine, fiilor. Hrăniți-i mereu pe cei ce vin din când în când la izvor pentru hrană, tată. Amin, amin, amin.

12/25 mai 2008

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Domnul călăuzește neamul român, în ceasul în care el își hotărăște soarta.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Calea, Adevărul și Viața pentru fiecare om care iubește viața și nu moartea, și sunt duhul înțelepciunii pentru cei binecredincioși cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, căci fără înțelepciunea Mea în el, omul este gol și este țărană și nu este duh ca și Mine și nu știe să-și închine Mie în duh și adevăr vremea lui cea de pe pământ ca să aibă apoi omul casă în cer, nefăcută de mână, ci făcută de Dumnezeu.

Eu sunt Hristosul Tatălui și vin cuvânt la poporul cuvântului Meu cel din români răsărit, cel din credința în Mine născut, și îl învăț pe el înhristosirea și dau această înțelepciune a Mea la tot omul care Mă găsește în mijlocul poporului Meu și Mă ia de călăuză a sa, de împlinire a sa întru Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, Eu sunt Cel bun, iar Păstorul Cel bun, Cel adevărat, nu sare pe aiurea cu hrana Sa la popor, ci intră pe porți și dăruiește, iar ceea ce este în dar, este cu milă dat și este hrană vie, fiindcă Păstorul Cel cu crucea este Păstorul Cel adevărat și dă viața Sa oilor. Amin.

Intru pe porți la tine, neam român. Dis-de-diminează Mă zoresc cu glasul Meu peste pământul tău, ca să te dăruiesc în ziua aceasta cu darul Duhului Sfânt, Care să te călăuzească de la Mine, tată, căci tu ești azi întrebător de soarta ta de azi și de mâine și nu știi, tată, ce să faci, căci duhul întunericului a cuprins în el mintea și lucrarea celor ce dau să te robească pe mai departe sub minciuna lor, sub setea lor de stăpânire, dar ei nu pot fi cu nici un chip stăpâni, ci sunt robi minciunii și trufiei, și tu ești sub cruce grea, o, patria Mea de azi. Cobor acum la tine cu oștiri îngerești și te dăruiesc cu înțelepciunea luminii cea de sus, iar îngerii Mei să te călăuzească în taină, tată, în ziua aceasta, căci tu n-ai de unde să iei înțelepciunea care îți trebuie acum pentru soarta ta și pentru soarta Mea cu tine, căci și păstorii care s-au așezat peste tine pentru sufletul tău nu sunt păstori, ci sunt furi și vânzători de oi, tată, și aceștia se vor prăbuși curând, curând cu tot cu ceata lor, bolnavă ca și ei, căci fiecare ceată își atrage eiși ceea ce merită, și altfel nu este lucrarea dreptății, ci numai așa.

O, nu te uita numai în lume, patria Mea de azi, neam român, țara Mea în care am venit de la Tatăl a doua oară pe pământ ca să fac iarăși cerul și pământul și să împlinesc acum această Scriptură. O, nu te uita numai în lume, ci uită-te, tată, și în cuvântul Meu de peste tine, prin care te vestesc și te îndemn și te întăresc întru duhul vieții și al biruinței cea de sus. Deschide ochii spre Mine, că M-am făcut Păstorul tău Cel bun și Mi-am pus în mijlocul tău masa nunții Mele, masa cuvântului Meu, care cheamă la masa Mea pe cei ce vor salvarea, tată. O, e numai moarte pe pământ și în om, iar Eu sunt Cel ce am biruit moartea pentru fiecare om, numai să pot să-l fac pe om să înțeleagă aceasta, și de aceea vin pe pământ cuvânt și Eu Însumi Mă dăruiesc omului spre cunoașterea tainei vieții, căci până ce omul nu învață nu pricepe, nu știe ce să facă.

Te dăruiesc cu știința lui Dumnezeu, patria Mea de azi. Nici un popor nu a avut alegerea ta, căci nu Eu, ci Tatăl te-a ales a Mea la nașterea Mea și a ta, și te-a sortit atunci să fii pământul întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om, fiindcă pământul tău poartă pe el taina facerii cerului și a pământului și a omului, și vor auzi și vor înțelege popoarele taina ta, o, patria Mea cea cu comoară în ea. O, scoală-te dis-de-diminează și spală-ți și șterge-ți ochii și vezi apoi, căci Eu pun acum pe

ochii tăi alifie vindecătoare de ochi, iar harul Meu cel nebănuț de om să te călăuzească azi pentru soarta ta cea de la Mine și nu cea de la om, căci se zbate omul care stă peste tine ca să te robească iarăși lui, se zbate să te țină pe mai departe în întuneric, tată. O, scoală-te și vezi! Îngerii Mei să-ți poarte pașii și mintea și mâna spre voia cerului, cea pentru Mine și nu spre voia omului sau spre voia ta, căci e greu să vadă omul pe cele ce sunt bune pentru el. Eu și numai Eu sunt Cel ce văd pe cele ce au fost, pe cele ce sunt și pe cele ce vor fi, și din vederea Mea cea pentru tine poți tu să știi binele tău.

Mi-e tare milă de tine, patrie aleasă de Tatăl pentru venirea Mea iarăși pe pământ, precum este scris să se împlinească, iar pentru venirea Mea Îmi trebuia casă, tată. Mi-e milă de tine, neam român. Voiesc să te înhristosesc, tată, ca să fii neamul cel fericit cu fericirea cea de la Mine, nu cea de la om, căci omul este trecător, și omul nu este Dumnezeu, iar pentru această înțelepciune ție îți trebuie pe Dumnezeu, ca să te păstorească, tată. Primește de la Mine vindecare, căci Eu îți dau, așa cum am dat orbului Bartimeu, care era din naștere orb. Tu nu ești așa din naștere, ci ești așa pentru că omul dă să-ți acopere ochii ca să nu le vezi pe cele de la Mine, ci să le vezi pe cele de la el și de la mintea lui cea plină de trufie ca și Lucifer, care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu peste toate și care din această pricină s-a întunecat, și se numește îngerul întunericului lumii, de atunci și până azi peste om. Eu însă am vremea Mea cea scrisă în Scripturi și vin cu ea pe pământ ca să fiu lumina lumii și ca să umble omul în lumină, și iată, apleacă-te, neam român, că Eu slobozesc în ziua aceasta peste duhul tău duhul îngerilor Mei călăuzitor ție. Apleacă-te, tată, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți dau ca să iei și ca să ai. Amin.

Să se destrame duhul întunericului! Amin. Cuvântul lui Dumnezeu rostește aceasta peste duhul întunericului din om și din afara omului și de peste neamul român. Amin. Să vină peste neamul român Duhul Sfânt, Care să călăuzească în ziua aceasta pe români ca să deslușească ei lumina din întuneric, căci fără Mine omul este mic și slab și pământesc! O, nu va mai stăpâni omul pe pământ, ci va stăpâni Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul; Domnul și cu slujitorii Lui cei credincioși Lui, căci dacă i-am dat omului zidit de Mine să stăpânească pe pământ, a făcut numai și numai stricăciune omul, căci s-a îngâmfat peste Dumnezeu și a căzut în duhul trufiei și s-a făcut Lucifer, după numele îngerului care i-a slujit omului în ziua când omul s-a trufit împotriva lui Dumnezeu.

O, neam român, intră, tată, sub călăuzirea Mea în ziua aceasta, căci Eu, Domnul, îți binecuvintez mintea și voirea ca să faci voia Mea cea pentru viața ta, și să nu faci voia ta, care nu știe pentru viața ta. Pace ție! Ai grijă, că pacea din cer este scumpă, nu este ca pacea pe care ți-o dă duhul lumii din om. O, Eu voiesc să te scap pe tine de duhul cel lumesc de pe pământ și să te îmbrac în Duhul Meu și să te fac înțeleaptă din cer în mijlocul neamurilor de pe pământ, și apoi să se vadă până la marginile toate strălucirea ta, cea pusă de Mine peste tine, căci vrei nu vrei, crezi nu crezi, tu ai numele de țara strălucirii, și aceasta nu este minciună, ci este adevărul cel din Scripturi ieșit, iar Eu sunt Cel ce împlinesc peste tine această Scriptură, fiindcă pământul tău poartă de la Dumnezeu în el taina facerii, taina Scripturilor cele pentru sfârșit de timp și pentru început de veșnicie, o, patria Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Mă întorc în tine, poporul Meu cel din români. Te îndemn, tată, să ridici la Mine în ziua aceasta rugă pentru duhul cel călăuzitor de la Mine azi peste neamul român, care este în-

trebat azi de soarta lui de către cei ce s-au așezat peste soarta lui. Eu însă întăresc la cârma neamului român pe cel drept pentru el și pe cei ce slujesc dreptății cea pentru el, și dau să schimb fața acestui neam și dau să-i deschid ochii ca să vadă soarta lui cea de la Mine între toate neamurile de pe pământ, și îl voi călăuzi pe el tot mai cu dor, tot mai cu foc, și voi împlini cuvântul Meu cel rostit pentru acest neam. Amin.

Roagă-te, poporul Meu, roagă-te, tată, cu duhul luminii Mele și nu te ruga fără el, căci Eu voiesc să împlinesc peste neamul român lucrarea luminii, munte de Tabor, pe care să stau și să călăuzesc peste pământ în lung și în lat și să împlinesc Scriptura venirii neamurilor spre muntele cel sfânt, spre țara Mea de întoarcere de la Tatăl la om. O, poporul Meu, să te am pe tine, tată, unealtă de lucru, că Eu de aceea te-am îngrijit și te-am așezat să stai în cuvântul Meu și nu în voile tale cum stă omul pe pământ. Am venit la tine cuvânt ca să te înhristosesc, tată, și să fii adevărat între neamurile de pe pământ, că voiesc să-ți dau rang de voievod între neamuri, și nu se suie la mîntea ta ceea ce Eu voiesc să fac cu tine pe pământ, pentru cer și pentru pământ, poporul Meu. O, nu te îngâmfa la acest cuvânt al Meu, ci fă-te mititel, mititel înaintea Mea, căci numai cei mici, care știu să stea așa în mâna Mea și unii în fața altora, numai pe aceia îi voi putea Eu înhrisosi pentru slava Mea, care vine pe pământ. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu, fiți, tată, înțelepți din cuvântul Meu de peste voi și nu-l uitați pe el, că Eu v-am spus prin el toate tainele Mele, iar dacă nu stați cu cartea deschisă ca să citiți cuvântul Meu din ea, vă faceți uituci, tată, și se face târziu, iar vremea Mea cea cu slavă ar fi să aștepte la acest hotar, și n-ar răspunde pentru aceasta cei ce vă îndeamnă zi de zi spre împlinirea lucrărilor Mele cele tainice, ci ați răspunde voi, fiecare din voi, după cum i-a fost fiecăruia lucrarea, pe care a făcut-o și pe care n-a făcut-o după ce Eu am dat de lucru poporului Meu. O, lăsați-Mi Mie grija de voi, iar voi îmbrățișați spre lucrare a voastră grija de Mine și de planul Meu cel sfânt, care trebuie să se îplinească pe pământ, și grija de înhrisostirea voastră, tată.

Voi veni la voi și iar vă voi învăța, fiilor, căci trebuie acum să pregătim iarăși masă de strângere pentru poporul care bea de la izvor. Vin, tată, să rostesc cuvânt pentru vreme dulce și liniștită, cu senin și cu răcoare blândă, și vin să vă învăț mereu viața Mea cea din voi și dintre voi, și vreau să stați micuți sub învățătura Mea, și s-o luați pe ea peste voi cu multă mărime de împlinire, dar învățați-vă bine să vă bizuiți pe Mine și să împliniți cuvântul Scripturii care spune că cetatea cu mulți stăpânitori și conducători în ea, este amenințată de clătinare, tată. Luați pildă din Scripturi, căci sunt pline de pilde de viață Scripturile, și luați lumină din ele și fiți poporul Meu cel împlinitor de viață sfântă și cuminte, de ascultare și de împlinire, și toate acestea prin dragostea Mea, care mereu, mereu lucrează la înhrisostirea voastră, fiilor. O, nu uitați, nu uitați că toți cei ce vor rămâne poporul Meu pe pământ, aceia vor fi cei asemenea Mie, și nu altfel vor fi cei ce vor fi poporul Meu în vremea ce vine. Pace vouă, fiilor! Amin.

Voi, copii din porți, luați din Mine voință și dor și putere pentru statul Meu în mijlocul poporului Meu, că Eu pe voi Mă sprijin ca să stau cu poporul, tată, și altfel nu pot fi cu poporul, căci aici nu e ca în lume, ci e ca la Dumnezeu orânduiala Mea cea pentru poporul Meu. Luați din Mine putere, căci iar voi sta Învățător peste poporul Meu și îl voi învăța pe el iarăși multe, căci frumosul cel de la Mine, care dau să-l așez pe pământ acum, cere multă credință și multă iubire și multă lucrare de

împlinire pentru el, și trebuie să Mă asculte poporul, tată, iar voi trebuie să Mă ajutați să pot grăi și să-i cer poporului Meu, iar el să-Mi dea, precum și Eu îi dau lui, îngrijind de el. Pace vouă! Întăriți-vă ca să Mă sprijiniți și să pot da poporului cuvântul vieții, fiilor, cuvântul care ține în viață pe poporul Meu. Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 2008

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Poporul să aibă sfială pentru îngeri. Omul care face păcatul invidiei poartă în el moarte. Domnul vestește neamului român primejdia lepădării de credință. Îndemnul din cer al împăratului Constantin pentru neamul român să nu se lepede de dreapta credință și de semnul sfintei cruci.

Pace ție, poporul Meu de azi, popor din români și prin care Eu am așezat pe pământ masa cuvântului Meu, care vine cu norii! Pace ție, popor al cuvântului Meu de azi! Aștept cuprins de dor zilele cele pentru Dumnezeu și pentru sfinți pe pământ ca să pot să Mă las cuvânt în carte, tată. O, mereu Mi-aș așeza glasul în mijlocul tău, mereu aș fi și aș grăi și aș sta cu tine așa cum stau părinții cu fiii lor mereu, dar Eu țin de puterea purtătorilor Mei și țin de dorul celor ce Mă așteaptă ca să vin și ca să-i hrănesc, și ca să Mă hrănescă și ei, căci unii prin alții trăim și unii în alții ne odihnim, și aceasta după măsura care vine spre Mine de pe pământ, poporul Meu. Glasul cuvântului Meu se zorește și azi spre tine, că e sărbătoare de sfinți, tată, și stau sfinții cu tângire după masa cuvântului Meu din mijlocul tău, la care și ei se hrănesc, căci sfinții se hrănesc cu glasul cuvântului Meu, cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, poporul Meu. Amin.

Intru prin porți și te hrănesc cu învățătura Mea, Ierusalime de azi, și ia-o, tată, în pantecele sufletului tău și îndrăgostește-te de ea ca să Mă ajuți să ard de dor după tine și tot mai din plin să vin, că Eu nu numai în sărbători aș coborî în carte, dar tu ești îngreuiat de griji, și ele îți încorsetează statul Meu cu tine, și M-aș grăbi să te ușurez, dar trebuie să voiești tu aceasta, și cu iubire să voiești, tată. Eu, Domnul, dau mereu să-ți hrănesc iubirea și să te eliberez de tine, ca să poți aceasta ce-ți spun. O, să învățăm să-L iubim pe Dumnezeu, și să căutăm să ne fie întreagă iubirea, mereu iubirea și frumoasă ea prin puterea și prin lucrarea ei, tată. Pe cei ce-Mi sunt ucenici lucrători de har sfânt, pe aceia întăriți-i și cinstiți harul din ei și rodul adus Mie de ei, că numai așa pot Eu vedea în voi bucuria și rodul credinței voastre, fiilor. Eu azi vă învăț iarăși minunat, tată, iar voi apropiați-i pe îngeri de voi, ca să vă aducă ei înaintea Mea mai mult, căci altfel nu puteți sta înaintea Mea, tată, ci numai prin îngeri, dacă le dați lor mult acest prilej. O, nu fiți zgomotoși, nu fiți gălăgioși, nu fiți plini de cele duse de voi zi cu zi prin multe griji, ci fiți sfioși, fiți pentru îngeri așa, tată, și dacă vreți, cereți-Mi cu sfială și cu sfințenie în rugăciune, cereți-Mi să vă arăt lumea îngerilor și lucrarea lor pentru voi, și a voastră pentru ei și, iarăși, nelucrarea lor, și a voastră pentru ei, după cum stați voi de mult sau de puțin înaintea Mea. O, fiți sfioși pentru îngeri și nu-i uitați pe îngeri, și unii pentru alții fiți sfioși, tată, și așa veți fi și față de îngeri, iar altfel nu, fiilor. Inimile voastre să stea în fiori la gândul că îngerii freamătă de-a pururi pe lângă voi, căci cel ce uită de îngeri păcătuiește, tată, și apoi cu greu mai primește să-l curăț de greșale. O, nu fiți ca Adam, care s-a supărat pe Mine când am voit să-l repar după ce a greșit. Nu fiți, tată, nici ca urmașul lui, care și-a urât fratele și l-a ucis prin invidie, în loc să-l

iubească pe cel care-L iubea pe Dumnezeu.

O, fiilor, să învățăm să-L iubim pe Dumnezeu, tată, căci cei ce nu ascultă de Dumnezeu, aceia nu ascultă de cei trimiși la ei, și aceia greșesc și vor greși și apoi vor fi prăbușiți prin neascultarea lor. Nimeni și nimic nu te poate salva decât tu, cel ce ai fost sau nu pe voia Mea, dar Eu te învăț lucrarea iubirii, tată, și te învăț după cum a fost omul de iubitor sau de ne iubitor după ce l-am făcut Eu pe el, căci din pilde se înțelepțește cel ce voiește să se înțelepțească, iar Eu numai în pilde am grăit pe pământ, și tot așa grăiesc și din cer.

O, dacă Eu lucrez mai mult printr-un ucenic, și lucrez altceva decât cu tine, lucrez așa după măsura Mea și după alegerea cea din vecii, iar tu să nu ridici păcat de invidie în inima ta împotriva Mea și a fratelui tău, căci acesta este de nouă ori păcat mai mare decât orice păcat mare pe care-l poate omul săvârși, căci prin păcatul invidiei a venit moartea pe pământ, și iată, omul care face păcatul invidiei poartă în el moarte.

O, fiule, învață de la Mine taina mântuirii de rău și nu te teme, tată, să te știi cu ale tale dedesubturi, că e bine să te știi, ca să te scap apoi de plata cea dureroasă a celor ascunse ale tale, căci dacă Adam nu M-a lăsat să-l curăț, așa cum a făcut și urmașul său care și-a ucis fratele prin păcatul invidiei, aceștia n-au scăpat de plata cea dureroasă pentru cele cu care ei s-au ascuns de Dumnezeu. O, învață-te, fiule, să te deprinzi cu învățătura Mea și s-o iei spre lucrare, tată, ca să te scap din dureri prin lucrarea iubirii și a credinței și a luminii, căci lucrarea lui Dumnezeu nu se oprește în loc, ci, din contra, lucrează și nu se împiedică în om, și ea se învederează în cele ce dau s-o împiedice pe ea, căci lucrarea dumnezeiască este cea vorbită de rău, nu cea vorbită de bine de mulți. Eu am fost vorbit de rău pe pământ ca un răufăcător, ca un păcătos, și așa a lucrat apoi dreptatea cea pentru Mine, și a lucrat prin umilința Mea.

I-am spus mereu poporului Meu cel de ieri și cel de azi, i-am spus să nu se răzvrătească, iar cel ce nu a ascultat nu a înțeles ce i-am spus.

O, ia aminte, tu, cel ce te-ai răzvrătit și încă te răzvrățești în stânga și în dreapta ta! Te va pedepsi, tată, acest păcat, căci păcatul tău își va arăta rodul și vei fi pedepsit după rodul tău, și rodul te va ustura, tată, și te va învinui. O, te-am învățat mereu să fugi de duhul zavistiei și să nu-l lucrezi pe el înăuntrul și în afara ta apoi, căci el e duh viclean, tată, și apoi te pedepsește. Așa te-am învățat Eu iubirea de Dumnezeu, iar tu te supărai și Mă părăseai. O, dacă arunci cu piatra în baltă se poate să nu se facă valuri? Dacă faci foc poți tu să-l împiedici să nu iasă fum din el? Ba, din contra, iese și mai mult fum dacă înăbuși focul pe care-l aprinzi. O, fiule care n-ai stat frumos în lucrarea Mea, Eu te-am ajutat să crezi și să înțelegi pe când erai orb față de lucrarea Mea de azi, și apoi tu M-ai lovit peste obraz ca orbul Bartimeu, tată. O, cum poate omul care crede în Mine să se ridice apoi împotriva Mea? Ți-am spus demult că-ți voi grăi despre aceasta și te voi învăța cum, ca să te ajut să te pocăiești, tată, și apoi să înveți să-L iubești pe Dumnezeu dacă voiești.

O, nu vor birui cei ce dau să strice mersul Meu prin acest cuvânt peste pământ. Mă voi atinge cu suferință de cei ce umblă pe ascuns să pună stavilă mersului Meu pe pământ cu acest cuvânt de venire a Mea, și mersului celor credincioși, după împlinirea pe care o cere venirea Mea de la Tatăl pentru pregătirea unui popor care să Mă primească la venirea Mea. Toți cei care au trecut prin acest popor, aici vor fi strigați de îngeri ca să dea răspuns pentru viața lor cea de până la venirea Mea și pentru fapta lor, răspuns rușinos sau fericit, după cum

le-a fost de curată inima și lucrarea și viața cu care au stat sau nu au stat frumos sub învățătura Mea, după ce au cunoscut de la Mine viața și lucrarea ei în om, iubirea de Dumnezeu în om.

Voi trimite îngeri din cer și îi va sorta pe cei ce au stat la masa aceasta, și atunci se va vedea fiecare cum a stat, dacă a slujit lui Dumnezeu sau diavolului, căci poporul cel miluit de Mine și-a pierdut vremea cu ascultarea pe la uși și ferestre și cu urmărirea ca să spună apoi: „*Iată ce-am auzit și ce-am văzut eu!*“, iar cine face acest păcat, acela îi împrumută diavolul vederea lui, urechea lui și ochiul lui la cel ce ascultă dinadins și pândește dinadins, căci are putere obraznică diavolul prin cei ce lucrează ca el pentru zănie și pentru lucrarea ei, lucrare de la diavol în om.

O, poporul Meu, te învăț, tată, iubirea de Dumnezeu, și trebuie să le știi pe cele împotriva iubirii, tată. O, cele adevărate sunt cele pe care Eu, Domnul, le arăt omului, și nu ochiul cel rău al lui prin pânda lui după cel pe care nu-l iubește, căci Eu arăt prin vedenie, tată, și așa descopăr Eu pe cele de la Mine ca să fie descoperite și știute și apoi învederate. Vor trăi și vor vedea cei ce nu cred așa, și va fi așa cum a fost cu bătrânul Simeon, care n-a crezut până ce n-a văzut pe Fecioara și pe Pruncul ei, dar acela s-a umilit și și-a cerut iertare și slobozire de legătura cea pusă peste el de îngerii Mei pentru necredința lui.

Când Eu îi spun omului răul din el, el trebuie apoi să se ferească de el, ca să nu fie pedepsit de răul acela. Așa îl învăț Eu pe om iubirea de Dumnezeu, că iată, pe pământ e numai zavistie, numai invidie, și se clatină om pe om de pe picioare și cad grămezi oamenii, căci ei nu știu ce este iubirea de Dumnezeu și statul în picioare.

Mi-e milă de neamul român, că iată, nu știe să stea pe picioare în vreme de încercare și de furtună peste el.

O, neam român, deschide-Mi și nu fi orb, că e vorba de soarta ta cea de la Mine, nu cea de la om, tată, căci omul lui antichrist s-a despărțit de datini acum o mie de ani, iar acum dă să înghită toată rămășița cea păstrată de Mine prin har. O, nu fi orb, popor român! Nu-Mi da peste față ca orbul pe care l-am vindecat de orbire, și apoi a uitat și a căzut în păcat și Mi-a dat cu palma peste obraz pe drumul crucii Mele. Când era orb am fost bun, că l-am vindecat de a văzut, dar după ce l-am făcut să vadă cu ochii trupului lui, M-a lovit peste obraz.

Iată lucrarea lui antichrist, lucrare cu nume de biserică a lui Hristos, lucrare care se întronează în biserică, precum este scris în Scripturi! O, nu te lepăda, creștin român, căci turma care s-a lepădat de strămoși acum o mie de ani voiește să înghită de tot turma cea mică, cea care a mai rămas pe calea cea de la început. Eu am spus încă de acum două mii de ani: «*Nu te teme, turmă mică; Tatăl voiește să-ți dea împărăția*», dar acum îi spun turmei mici să se lupte pentru credința cea de la sfinți, că iată, turmă mică, dă să-ți mănânce credința cei ce demult s-au despărțit și au stat ascunși sub nume de biserică, și acum scot capetele ca să muște pe cei ce s-au păstrat Mie. Dar iată biserica Mea! Am ridicat-o sus spre Mine cu un ceas mai devreme de căderea credinței și a bisericii, căci biserica cea care avea să fie cea dreaptă se vinde acum pe preț de nimic.

O, popor român, a ajuns la tine vremea lepădării de credință, tată. Strânge-te strâns lângă Mine, căci omul nu te poate ocroti, ci, din contra, cei ce zic că te păstoresc te vând la cei ce au trădat credința, tată. O, roagă-te la strămoșii tăi să mijlocească pentru tine la Dumnezeu și pentru credința ta cea de Mine așezată înaintea ta prin apostoli trimiși de Mine peste pământ ca să învețe pe neamuri calea.

În venirea Mea azi în cuvânt am pe împăratul Constan-

tin, care grăiește de lângă Mine și spune așa:

— **O**, neam creștin de peste tot, și tu, o, neam român! Nu mai sunt împărați și preoți care să vă aducă vouă calea credinței, calea Domnului, cale cu cruce și nu fără cruce, cale cu luptă pentru credința sfinților, fiilor creștini. O, luptați-vă, voi! Luptă-te și tu, neam român, căci sfinții din cer lucrează pentru tine dacă ești credincios.

O, neam român, bate la poarta ta omul care te cheamă să te lepezi de credință, dar acesta este duhul lumii, duhul lui antichrist. Domnul Dumnezeuul tău Iisus Hristos stă pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt și te hrănește ca să nu mori de la fața lui Dumnezeu, dar dacă tu nu auzi șoapta Lui, vine furul și-ți sparge casa când tu dormi. O, nu uita învățătura Domnului Dumnezeuului tău, nu uita să urăști lumea și duhul ei cel ademenitor chiar dacă ar avea ea limbă după Dumnezeu, căci duhul lumii atrage și farmecă pe om chiar cu numele lui Dumnezeu, ca să-l facă pe om să se hrănească apoi din lume și nu din cer, iar omul se încântă pentru un ban, pentru o pâine sau pentru o haină, dar totul e momeală și minciună, căci prin aceasta stă capul cel veninos al șarpelui care mușcă, stă la răspântii balaurul cu șapte capete, care se scoală să ia stăpânire peste pământ, precum este scris în Scripturi, și numai apoi să vadă omul pe cel ce l-a momit pe el spre lumea cea fără de viață și spre duhul ei. O, neam român, nu te încânta de glasul care vorbește ca după Dumnezeu, căci acest glas este cursă pentru credincioșii Domnului și nu pentru fiii lumii, care sunt ai lumii și nu le mai trebuie cursă întinsă lor. O, nu vă adunați comori în lume, căci curând, curând fiecare va trage acolo unde este comoara sa și rădăcina ei.

Ridică-ți pe umeri cruce sfântă, neam român, și nu împrumuta pentru tine, căci Domnul iese în calea ta și te învață să stai în casa ta și să nu deschizi la îndemnul străin. E vremea cea roșie zbatându-se să ocupe pământul cu roșeala ei, cu boldul morții ei. O, nu-i deschide ei! Amin.

Înțelepțiți-vă din Scripturi, creștini de pe pământ, și stați în dreapta credință, căci cei mulți, care s-au smuls acum o mie de ani ca să-și facă ei credință, aceia s-au întărit ca să doboare acum rămășița care stă prin har înaintea Domnului. Intrați sub cruce, voi, cei care ați rămas cu părinții! Nu uitați crucea, căci eu am biruit cu Domnul prin cruce, prin credința cea din strămoși, iar crucea aceasta trebuie purtată și nu lepădată pentru cele de pe pământ, care trec ca paiul. Eu am ridicat crucea și credința și am dat-o celor din vremea mea, căci am fost împărat păgân, dar Domnul m-a luat și m-a așezat ca să arăt crucea Sa.

Se lasă Domnul cu îndemn peste tot neamul creștin. Sus crucea! Sus crucea, cu trei degete împreunate însemnându-vă cu ea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Biserica lui Hristos este cea prigonică, cea strămtorată, nu cea slăvită de oameni pe pământ. Îi veți cunoaște după roadele lor pe cei care vă povățuiesc și pe cei care vă abat de pe drumul crucii, calea pe care au mers strămoșii crucii. Deschideți ochii și învățați din roadele lor pe cei ce sunt ai lui Hristos, dar eu vă îndemn spre izvor, fii ai neamului român. Domnul Se face cuvânt pe vatra voastră ca să nu vă lase să muriți. Fiți vii, ca să puteți crede în învățătura Lui, care vine să vă ocrotească de lupi. Sus crucea! Cu ea veți învinge toate capetele veninoase, care caută spre inimile voastre și nu spre trupurile voastre. Deschideți Scripturile care spun despre vremea aceasta și veți găsi în ele înțelepciunea credinței, fii români.

Iar Tu, Doamne, trezește duhul strămoșilor sfinți și întărește crucea Ta peste neamul Tău cel de la sfârșit de timp,

neamul român, la care Tu ai venit ca să Te slăvești pentru sfârșit și pentru începutul cel nou, căci biserica Ta va fi și nu se va sfârși. Amin, amin, amin.

— **S**i acum, Eu, Domnul, pecetluiesc cuvântul împăratului Constantin, care stă alături cu mama sa împărăteasa în cerul cel de sfinți. Facă-se voia Mea peste neamul român cel binecredincios, iar cel puțin credincios să se înțeleptească mai înainte de clipa când va fi prea târziu. Amin.

Acum, poporul Meu, hărăzesc vreme caldă, cu dulce pentru ziua străngerii celor ce vin la izvor, dar prin rugăciunea ta voiesc să împlinesc. Peste două zile cobor la tine iarăși cuvânt pentru serbare de înălțare, fiule, înălțarea Mea de-a dreapta Tatălui. Îmi întăresc fiii din porți ca să Mă țină să cuvintez în ziua serbării înălțării Mele. Voi da cuvânt cu putere pentru sărbătoarea Rusaliilor și pentru pregătirea ei de pe pământ și din cer. Amin.

O, poporul Meu, caută, tată, să se facă voia Mea în mijlocul tău. Fii treaz pentru aceasta ce ți-am spus, căci Eu sunt în mijlocul tău prin trezia ta, tată. O, păstrează-Mă în mijlocul tău, căci Eu aș tot grăi peste tine, și numai cu tine aș sta dacă tu ai sta numai cu Mine. Hai, tată, să aducem vremea aceasta, hai, poporul Meu! Toți ca unul, și unul ca toți, că altfel nu se poate cu voi pentru planul Meu cel din vecii și care așteaptă să puteți pentru el, fiilor. O, sunt mulți care așteaptă după voi să puteți, sunt mulți care așteaptă să vadă slava Mea cât mai curând, și aceia cred și așteaptă. Credința lor va ajuta pe Dumnezeu întru venirea Sa, și pe aceia Eu, Domnul, îi îndemn la împlinirea voilor Mele cele pentru venirea Mea, și numai așa credința lor Mă va ajuta să vin și să vadă ei slava Mea și venirea Mea cu ea. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2008

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul nu este înțeles de cel ce stă numai pe pământ, de cel cu minte de om. Omul care se ascunde în el, acela Îl vinde pe Domnul. Iubirea înseamnă jertfă și se lucrează cu darurile Duhului Sfânt.

In cer și pe pământ se face sărbătoare de pomenire a înălțării Mele de pe pământ la cer, de lângă ucenici la Tatăl, căci pomenirea dreptului este din veac și până în veac, după cum este scris.

În cer și pe pământ Eu sunt deodată, și nu Mă despart de cele din cer când grăiesc pe pământ, și nu Mă despart de pământ când grăiesc în cer, iar înălțarea Mea a fost așa cum a fost ca să se adeverească mai pe înțelesul tuturor că Eu, Domnul, am înviat cu trupul dintre morți și M-am ridicat biruitor adevărindu-Mi dumnezeirea și toate proorociile care M-au vestit de la început și până la sfârșit, căci toate s-au împlinit întru Mine și toate, toate se împlinesc la vremea sorocită lor. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos și cobor pe nori de heruvimi, după cum M-am și suit la cer, de lângă ucenici, pe aripile nevăzute ale heruvimilor, care M-au luat din ochii lor când M-am suit cu ei pe muntele Eleonului. Le-am dat lor fâgăduința Duhului Sfânt, Care va veni asupra lor ca să ia ei putere să-Mi fie mărturisitori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la toate marginile, și apoi cu ei de față M-am înălțat, iar norul de heruvimi M-a luat din ochii lor; și pe când mergeam la Tatăl, iar ei priveau după Mine, au stat lângă ei doi bărbați în veșminte albe și le-au zis lor: «Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut ducându-Se la cer».

Sunt Domnul Iisus Hristos, poporul Meu, și grăiesc peste tine demult, demult, și grăiesc mult. Înfricoșează-te, tată, spre bucuria Duhului Meu, Care plânge pentru neînțeleptirea omului, căci când M-am înălțat de la ucenici la cer M-au purtat heruvimii, și apoi M-au acoperit cu aripile lor, iar doi îngeri, luând chip în fața ucenicilor Mei, le-au vestit lor pe muntele Eleonului taina venirii Mele iarăși pe pământ în același chip precum M-am suit. Înfricoșează-te, tu, cel ce azi stai înaintea cuvântului Meu ca să-l auzi, căci norul de heruvimi Mă poartă până la tine când îți grăiesc, și cu ei trec spre tine când Mă fac cuvânt înaintea ta, iar cei prin care cobor la tine s-au făcut scară îngerilor care Mă poartă și s-au făcut intrarea Mea și a sfinților Mei, poporul Meu. O, te-am învățat mereu cum să stai înaintea Mea, cum să te porți și cum să simți apropierea Mea și apropierea dintre Mine și tine, căci omului îi este teamă, tată, și nu-L mai pricepe și nu-L mai simte pe Dumnezeu, și de aceea nu mai are parte de Dumnezeu omul, poporul Meu.

O, fiule, o, fiule, oful Meu e un of ca al lui Dumnezeu, nu ca al omului, dar dacă omul se poartă cu Mine ca un mai mare decât Mine când Mă doboară pentru el însuși, o, nu poate omul să înțeleagă oful Meu, decât numai atunci când Eu îl pun față în față cu durerea Mea cea de la el, atunci când se desparte de trup și stă înaintea Mea ca să-și vadă viața și fapta care-i judecă viața pentru bine sau rău. Te-am învățat, poporul Meu, cum să stai înaintea Mea, și ți-am spus cum stau Eu înaintea ta, căci îngerii le-au spus la ucenici în clipa înălțării Mele: «*El astfel va veni, precum L-ați văzut ducându-Se la cer*».

Poporul Meu, să nu iei în deșert această taină, tată, să nu te porți cu ea ca și cu omul care nu-L poartă pe Dumnezeu, și tu să cauți să înțelegi cum să stai înaintea Mea prin coborârea Mea la tine, căci de la Tatăl și până la urechea ta Îmi slujesc heruvimii, poporul Meu. Roagă-te să te înțelepțesc pentru tainele Mele cele de foc, căci de la urechea ta și până la mintea și inima ta Eu fac mereu lucrare multă și mare înaintea ta, și-i văd pe cei ce Mă poartă, pe cei ce Mă țin ca să-ți pot grai, îi văd cum se zbat pe lângă tine ca să te facă să pătrunzi și să te pătrundă tainele venirii Mele, și pentru binele tău lucrează ei așa, și-și storc vloga înaintea ta ca să te facă să stai întru Mine și să poți întru Mine, și să pot Eu întru tine după voia Mea, după așteptarea Mea, tată.

Mă strecor spre tine cu putere de cuvânt chiar dacă duhul și puterea purtătorilor Mei sunt slăbite și temute de la nepriceperea ta cea întreagă a statului Meu în ei pentru venirea Mea la tine, fiule, poporul Meu. Făgăduința pe care am făcut-o Eu prin îngeri în ziua înălțării Mele, când cu ucenicii de față M-am suit la Tatăl pe nori de heruvimi, această făgăduință este împlinită acum în mijlocul tău, căci astfel vin, precum M-au văzut ucenicii ducându-Mă la cer, vin și trec spre tine, tată, și tu nu știi cum să te porți cu tainele Mele, care se văd numai cu credința, numai cu ochii duhului, numai cu vederea dragostei, tată. O, nu tu să ai pretenție la Mine, ci Eu să am la tine pentru înțelegerea tainelor Mele, pentru că-ți dau venirea Mea, tată. O, caută, fiule neînțelept, și vezi dacă poți să te măsoari cu venirea Mea la tine, și numai apoi să te porți cu ea ca și cu omul, iar dacă mintea ta și purtarea ta nu știi să se poarte, lasă capul în jos și înfricoșează-te pentru neștiința ta cea pentru cele de sus, care vin jos la om ca să-l poarte pe om spre ele dacă omul știe să se sfiască înaintea Mea pentru mântuirea lui și pentru lucrul Meu cu el apoi.

Când Eu nu Mă văd în om cu purtarea Mea, cu împlinirea cuvântului Meu rostit peste el, nu poate să se numească el că stă înaintea Mea. Iată, omul are minte pentru cele ale lui,

nu pentru cele ale Mele, iar oful Meu e numai un of, și nu Mă pot sprijini cu el pe om, căci omul se iubește pe sine și iubește oful lui, nu pe al Meu, iar oful lui e durerea Mea, ca și mintea lui, căci așa pățește omul care nu-L ajută pe Dumnezeu să stea în el și să fie el purtător de Dumnezeu.

O, poporul Meu de azi, înălțarea Mea la cer de lângă ucenici este taina coborârii Mele azi la tine, tată. Așa vin, precum M-am suit. Așa M-am suit, precum vin acum la tine, și am martori între Mine și tine, și Mă mărturisesc prin ei de la margini la margini precum M-am mărturisit prin ucenicii Mei acum două mii de ani, iar venirea Mea de azi e multă, poporul Meu, și tu trebuie să știi bine despre ea, și de la ea să te înțelepțești și să te faci din om Dumnezeu, și să nu rămâi om și atât. Cel ce crede în Mine nu trebuie apoi să rămână pe mai departe om și atât, ci trebuie să se facă locaș al lui Dumnezeu între oameni, scară a lui Dumnezeu între frații care ascultă de Dumnezeu, căci Eu prin îngeri am lucrat înaintea oamenilor, așa cum și în ziua înălțării Mele am lucrat, când Mi-au ieșit înaintea îngerii, în cer sus, și jos pe pământ și M-au mărturisit, și au lucrat pentru Mine ca niște fii.

O, fiule care crezi lucrarea Mea precum zici că o crezi! Vor ieși înaintea ta faptele tale ca niște copii ai tăi și vor mărturisi pentru tine așa cum îngerii mărturisesc pentru Mine, căci îngerii Mă știu, și se fac fapte ale Mele și Mă împlinesc pe Mine pe pământ și în cer. Le-am spus ucenicilor Mei: «*Mă duc la Tatăl, căci dacă nu Mă duc nu pot veni iarăși la voi*», și iată, poporul Meu, vine la tine Cel ce S-a dus la Tatăl, Cel ce a făgăduit că vine dacă Se duce. Cel ce S-a înălțat, iată-L cum vine! Vine pentru că S-a înălțat, și S-a înălțat pentru ca să poată veni, căci așa Și-a făcut El credința pentru El în ucenici, credință în Dumnezeu pentru om, căci altfel omul crede greu de tot, după cum și în mijlocul tău Eu sunt greu crezut de mulți, poporul Meu, dar Eu sunt greu crezut și greu primit de cel ce stă numai pe pământ, însă de cel ce stă pe pământ ca și în cer fără să-l înghită pământul, de acela sunt crezut, și sunt așteptat mereu de el ca să-l fac pe el Dumnezeu și să nu rămână el om și atât, minte de om și atât.

O, poporul Meu, împotmolită mai este simțirea omului, tată! Greu mai pot Eu peste om și greu pot pentru el când el nu poate pentru Mine și ca Mine, și la acela Eu nu pot veni, și nici vorbă să-l fac Eu pe acela mărturisitor al Meu, căci omul care nu Mă simte cu inima ca să Mă primească așa cum sunt Eu, așa cum vin Eu la el, și nu altfel sau cum și-ar închipui el despre Mine cum vin, unul ca acela nu poate cu mintea, și de aceea inima lui nu poate pentru Mine. Cel ce nu poate pentru sine, nu poate nici pentru Mine în el, căci pentru sine nu poate să poată el, ci poate Dumnezeu, dar el nu pricepe această măreție care lucrează pe pământ la credința omului, credință plină de iubire și de mărirea Mea în om, tată.

O, să nu se mai lupte cu Mine cel ce se luptă cu Mine, căci Eu am învățat pe poporul Meu cum să se poarte cu Mine, și nu l-am învățat să se poarte așa cum se poartă câte unii din ei cu Mine ca să Mă doboare cu mintea lor pentru voia lor, din pricina fricii din ei. Păi nu e bună frica aceea care te face să te lupți cu Dumnezeu de frica faptelor tale. O, nu e bine așa, tată. Iată, cel ce nu învață înțelepciunea este cel ce nu învață umilința și lucrarea ei, iar Eu am spus pe vremea trâmbiței Mele Verginica, am spus că se va face război între cei buni și cei răi cu Dumnezeu, și iată, așa este, iar Eu rabd ca un Dumnezeu și îl chem pe creștin spre spălarea lui, că nu e frumos să stea creștinul nespălat la masa Mea. Eu am dat pildă bine înțeleasă după lucrarea ei, căci atunci când am așezat lucrarea cinei celei de

taină înaintea ucenicilor Mei, Eu Însuși i-am spălat mai întâi, și cu sfială le-am spălat picioarele, ca prin umilința Mea să-l fac pe cel vinovat pentru vânzarea Mea, să-l fac să se spele, să-l fac să lase de pe el păcatul ascuns în el și care l-a dus pe el la trădarea și la vânzarea Mea.

Iată, omul care se ascunde în el, acela Mă vinde, tată. Iată, omul care crede în Mine, poate acela să ajungă împotriva Mea, poate să Mă dea la moarte, și poate aceasta numai cel ce stă ascuns înăuntrul lui, numai cel ce-și ascunde faptele și lucrarea lui, după ce vine să creadă în Mine și în lucrarea Mea. Pe cei care-i vindecam de păcate și apoi de neputințe, Eu îi trimiteam la preoți ca să se arate lor, ca să aducă jertfă de împăcare la altar, precum scrie în lege, dar mai mult ca să se vestească apoi despre Mine, Care spăl păcatele omului și suferința lui cea de la păcat.

O, poporul Meu, când omul nu-și mărturisește păcatele, ele îl osândesc pe el, iar Eu în mijlocul tău am așezat orânduială pentru tine înaintea Mea. O, dacă vrei împăcare cu Dumnezeu și nu numai cu aproapele tău, învață, tată, așezarea ta înaintea Mea, și așezarea Mea înaintea ta, căci tu ai fir între Mine și tine, și numai așa te pot Eu primi, tată, și numai așa te pot Eu împăca cu aproapele tău, și apoi și cu Mine, fiule. O, nu te poate împăca cu Mine cel căruia tu te plângi cu nemulțumirea ta. Te duci, fiule, și te plângi cu supărarea ta, te duci la cel ce nu te poate împăca cu Dumnezeu. Te duci și te caini ca să te răcorești, dar mai rău te împotmolești în vină, și tu și acela, căci Eu am spus despre cel ce ascultă pe cel ce se caină împotriva fratelui său și am spus: *«Dacă urechea ta aude plângere și clevetire de la fratele tău, vinovată este urechea ta»*. Cum, tată, vinovată? Iată cum. Nu te poate împăca cu Dumnezeu cel căruia te caini, ci se face acela Lucifer, care-ți slujește ție împotriva lui Dumnezeu, fiule.

O, poporul Meu, tu ai fir așezat de Mine între Mine și tine, iar dacă nu ții seama de așezarea Mea pentru tine, Eu țin seama, tată. O, vino, tată, să faci voia Mea și nu strica așezarea Mea, și întărește-o și pentru tine, că ai nevoie de salvare, și numai la greu vei vedea că ai avut și că n-ai prețuit.

O, Mi-a fost greu să cobor azi la tine, poporul Meu. Duhul îndărătniciei stă mereu să Mă slăbească și să-Mi doboare puterea cu nemulțumirile din om. Cel nemulțumit nu mai ține seama de Dumnezeu, ci numai de el și atât, și pentru aceasta își strânge nemulțumiri. O, așa pățește cel ce vrea mult, iar cel nemulțumit învinuiește pentru nemulțumirea lui, și doare la Dumnezeu nedragostea de Dumnezeu în om, iar Dumnezeu rabdă îndelung. Eu însă Îmi lucrez în mijlocul tău taina venirii Mele la tine precum M-am și înălțat la Tatăl de lângă ucenici, căci Eu atunci am făgăduit venirea Mea, și prin îngeri am rostit această făgăduință, și pe nori de heruvimi vin și stau, iar slava Mea este cuvântul, și el Îmi ține în viață poporul. Amin.

Rostesc cuvânt cu putere pentru praznicul Duhului Sfânt, pentru sărbătoarea de Rusalii în mijlocul tău, poporul Meu, căci va veni popor la izvor, pe care Eu, Domnul, îl voi hrăni.

Să se adune norii și ploaia și să se tragă la locurile lor și să fie vreme senină și vânt mângâios de răcoare lină! Să fie pace în văzduh și pe pământ și să fie lucrare de Duh Sfânt, coborâtă de la Mine și suită la Mine din grădina întâlnirii, locul în care Eu, Domnul, Mă strâng cu cei ce vin la izvor ca să bea, căci mulți vin cu sete și beau, iar alții vin pentru bucurie și învață doar bucuria, nu și împlinirea Mea în ei. Eu însă îi povățuiesc pe ei ca un Păstor bun și mereu, mereu le dau ca să aibă, dar puțini pe pământ știu să strângă roadele Mele în ei când Eu le dau ca să ia.

Tu, poporul Meu, care pregătești ziua de slavă pentru Duhul Sfânt pe locurile Mele cu tine, socotește-te, tată, cu pacea și cu iubirea și cu umilința; și sub duhul purtătorilor Mei, care te călăuzesc, lucrează, tată, pentru această serbare și pregătește-o pentru duh și pentru trup peste cei ce vin la izvor, dar cu duhul să lucrezi mult, și să pui puterea umilinței în tot ceea ce tu vei așeza în fața celor ce vin să te vadă la izvor și să Mă audă pe Mine cum cobor pentru ca să grăiesc lor. Îmbracă-te frumos, îmbracă-te cu veșmântul harului, îmbracă-te cu iubirea dintre frați, și unii altora ajutați spre pregătirea sărbătorii. V-am spus vouă cândva: *«Nu vă culcați și nu vă sculați fără griji!»*, și când v-am spus așa, v-am îndemnat să fiți pășători, fiilor, nu unul în locul celuilalt, ci fiecare pentru toate câte sunt de împlinit și de lucrat. Până să spună altul ce să faci, poartă grija pentru cele ce sunt de făcut, tată, și așa sarcinile vor părea ușoare prin iubirea dintre frați, căci iubirea înseamnă jertfă, fiilor, nu înseamnă să primiți iubire, iar ea nu se lucrează cu mâna, ci cu darurile Duhului Sfânt, tată, pe care vă rog, vă rog în ziua aceasta de înălțare să le puneți pe masă și să vă întăriți în ele iarăși, că mereu trebuie voi să le lucrați, și prin ele să lucrați. Amin. Și vă mai rog, așa cum v-am mai rugat, fiți treji, fiți mai treji pentru coborârea Mea, că iată, nu se întâmplă să-i găsec liniștiți și odihniți și nedărâmați pe cei prin care vin la voi cu greu. O, sunt neodihniți și ei și voi, iar dacă voi ați ține seama și de coborârea Mea în zilele când vin la voi cuvânt măcar în sărbători, ați da întâietate duhului cel ușor și odihnă trupului, ca să nu vă găsec apăsăți, căci apăsarea din voi și dintre voi vatamă cu multul calea Mea, înăbușă cu multul slava cuvântului Meu, care înseamnă întoarcerea Mea de la Tatăl așa precum M-am suit la cer în fața ucenicilor Mei.

Pace vouă, ca să puteți lucra cu multă și curată pace ziua de serbare a Duhului Sfânt, când vom hrăni poporul venit la izvor, fiilor! Amin.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, copii din porți, care Mă țineți ca să grăiesc poporului Meu și celor care Mă iau de la voi! Fericiți sunt cei cu credință, și aceia se cunosc, tată, și pe aceia îi cunoașteți voi, și de aceea îi cunosc Eu pe ei, așa cum și pe cei ce Mă doboară îi cunosc și îi văd pe ei. Pace vouă și răbdare vouă, căci înțelepciunea din voi este a Mea, spre răbdarea Mea cu cei neînțelepțiți, și soarbe cerul de sfinți grăirea voastră când voi dați viață celor ce știu să vă citească pe voi ai Mei și de la Mine lucrători, căci precum Eu nu am grăit și nu grăiesc de la Mine Însuși, așa și voi lucrați, copii împărțitori de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

23 mai/5 iunie 2008

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Domnul arată înțelepciunea celor ce nu se văd. Ochii duhului sunt cei care văd cele ce nu se văd. Taina lucrării Duhului Sfânt în om este ținută la închisoare din pricina celor ce se văd de ochii trupului. Omul să părăsească limba lui și să ia limba Domnului în grăirea sa. Lucrarea șarpelui cu șapte capete s-a întins pe tot pământul, robindu-i pe oameni. Vorbiri cu păcat: vorbirea în doi, vorbirea cu furisatul, vorbirea în răspăr, vorbirea urâtă și obositoare.

Pe nori de heruvimi Mă port între cer și pământ și Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, și Mă fac înțelepciune, și Mă fac mângâiere și putere pentru cei ce aud glasul Meu. Sunt Domnul! Heruvimii cei fără de trup Îmi acopăr slava trupului Meu cel înviat dintre morți, și apoi cel iarăși așezat întru Tatăl, iar slava Mea se vede cu ochii duhului, precum și îngerii cei fără de trup se văd, precum și văzduhul. Taina Mea

și a celor ce nu se văd, aceasta înseamnă adevărul, și ochii duhului sunt cei care văd cele ce nu se văd, și ochii duhului văd, și apoi inima știe, și ea este cea care așează în om simțirea și cunoașterea celor ce nu se văd, și omul trăiește atunci adevărul. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Cuvântul lui Dumnezeu Se cheamă numele Meu cel din zilele acestea când iarăși vin de la Tatăl la om ca să-Mi săvârșesc lucrarea venirii Mele după două mii de ani de la întâia Mea venire între oameni pe pământ, iar pământul român Îmi este leagăn al cuvântului Meu, așa precum văzduhul Îmi este leagăn al trupului Meu cel purtat de heruvimii cei fără de trup, și care au ca patrie văzduhul. Amin.

În duh de praznic de Rusalii Îmi desăvârșesc cu cuvântul taina venirii Mele și a petrecerii Mele cu praznicul cuvântului Meu pe vatra neamului român. Deschideți larg cuvântului Meu, voi, cei ce-Mi stați porți ca să intru cuvânt la popor! Taina Mea cu voi este acoperită în nor de heruvimi, iar voi sunteți atâta de firești între voi și om cât nu poate nimeni bănuți taina voastră, care Mă ține între Mine și poporul cel născut din cuvântul Meu de azi, cuvântul gurii Mele, care naște acum un popor pe pământ. O, smerenia Mea M-a ținut mereu supus omului și firii lui, și am făcut aceasta ca să poată omul cu Dumnezeu, căci omul stă atât de mare, și este mult omul, și nu poate fi mic, prin firea lui nu poate, căci a zis când Eu l-am zidit din pământ și i-am dat duh de viață: «*Pune-voi scaunul meu deasupra norilor; peste Cel preînalt îl voi pune*», și a căzut omul când s-a suit zicând așa, și a căzut în semeție, și de atunci smerenia Mea M-a ținut mereu supus omului și firii lui căzute, căci mărirea Mea nu este să-l supun pe om sub supunerea Mea, ci este să-l ridic pe el spre smerenia Mea și să învețe el smerenia din care a căzut după ce Eu l-am zidit și l-am așezat în rai și l-am învățat smerenia, și l-am învățat să fie asemenea Mie, dar el n-a rămas așa cum Eu l-am învățat să stea, ci, din contra, s-a înălțat cu mintea lui spre cele ce sunt și nu se văd, și pe care le-a dorit sub el să stea.

Cuvântul gurii Mele se face glas de Duh Sfânt peste cei adunați la izvor la praznic de Rusalii și îi învață pe ei înțelepciunea celor ce nu se văd. Când am venit cu trupul văzut pe pământ acum două mii de ani Mi-am făcut o mână de popor dintre oameni, o ceată mică de ucenici și Mă purtam cu ei din loc în loc ca să anunț că vine pe pământ împărăția cerurilor, iar când grăiam celor ce se țineau după glasul Meu de Păstor, Eu căutam o ridicătură de pământ, o colină, un delușor ca să-l urc și ca să Mă audă de pe el cei peste care Îmi semănam cuvântul, și Mă dădeam lor cu dorul și cu focul inimii, și dădeam să le încălzesc lor inimile pentru cele ce nu se văd, ca să-i trag spre ele, ca să-i deslípesc de cele de pe pământ, care-i țineau pe pământ cu trăirea și cu simțirea, dar greu se fac acestea fapte ale omului care dă să creadă în ele prin vederea lui cea cu ochii duhului și care nu se folosește de ochii trupului lui. Taina lucrării Duhului Sfânt în om este ținută la închisoare din pricina celor ce se văd de ochii trupului, și așa erau și ucenicii Mei cei de atunci, și Eu nu puteam să lucrez cu ei lucrarea Duhului. Dar când M-am așezat în Tatăl după ce M-am înălțat în ochii lor de lângă ei, acoperindu-Mă cetele cele fără de trup ale heruvimilor, le-am dat lor promisiunea cea făcută lor atunci, le-am trimis lor pe Duhul Sfânt și i-am cuprins pe ei în taina aceasta, și au grăit ei apoi în limba aceasta, limba Duhului Sfânt, Care lucrează descoperirea celor ce nu se văd și descoperirea omului, cel care nu se vede în afara lui din pricina învelișului lui.

Deschideți-vă înțelegerea, voi, cei ce v-ați adunat la izvorul Meu de cuvânt! În chip tainic stau în ziua aceasta între

voi și Mă dau vouă cuvânt tainic, și am martori ai tainelor Mele, care nu se văd cu ochii trupului, dar pe cel ce Eu l-am făcut cu puterea Mea să treacă din trup în duh, acela vede lucrarea tainelor Mele și pe cele ce Eu, Domnul, le descopăr spre vedere și spre știre, căci aceasta este taina trecerii din trup în duh când Eu cer aceasta omului. Deschideți-vă inima și primiți pe Dumnezeu, Care apropie de voi împărăția cea de sus și care nu are nimic în lumea aceasta, căci ea este de sus. Izvorul gurii Mele vă dă vouă în dar taina iubirii și lucrarea ei pentru cele de sus, pentru cele tainice ale Mele, căci iubirea pentru cele de jos în om nu-l lasă pe el să guste cu duhul și cu fapta apoi pe cele ce nu se strică și care nu-l strică pe om, ci îl zidesc pe el împărăție a Mea, iar înțelepciunea aceasta în om nu este de jos, nu este din om, ci este de sus, este din Tatăl și din Fiul și din Duhul Sfânt, și Eu vă grăiesc despre ea în limba Duhului Sfânt, căci așa este limba pentru cele ce nu se văd ale împărăției Mele cu omul. O, înfricoșați-vă de voi dacă nu înțelegeți limba Duhului Sfânt! Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar de va vrea cineva să facă voia Mea, va pricepe și va avea acela pe cele ale împărăției Mele în el, precum Eu le-am avut în vremea statului Meu între oameni și am fost pildă de urmat a împărăției Mele în om. Grăirea cea cu amănuntul pentru frumosul Meu în cel ce voiește să facă voia Mea cu duhul și cu fapta trupului său, găsiți aceasta în cartea Mea de azi, cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, prin care vin și Mă așez ca să călăuzesc pașii omului spre împărăția Duhului Sfânt în omul care se lasă sălăș al lucrărilor de sus, prunc nou, născut din cuvântul Meu de azi, care naște, și care apoi se face hrană și lumină și putere și cale a omului spre Mine, a celui ce iubește pe pământ să se facă împărăție a Mea.

Luăți, mâncați! Acesta este cuvântul Meu care se slăvește peste voi spre creșterea voastră cea de sus, și apoi spre unirea între voi și Dumnezeu pentru iertarea păcatelor voastre, că multe, multe păcate are omul, fiindcă le face ca să le aibă apoi, și nu va putea scăpa de sub ele până ce nu va ajunge să și le vadă și să-i pară rău că le-a făcut, să-i pară cu pocăință rău, iar pocăința înseamnă să nu mai fie apoi făcut păcatul, iar dacă nu se întâmplă aceasta, din pricina lipsei de pocăință nu se poate așa.

Voi, cei care sunteți veniți la izvor, grăiesc vouă de cele de sus, nu de cele de jos. Nimeni să nu vină spre Mine cu cele de jos și pentru cele de jos ale lui, căci Eu nu sunt din lumea aceasta și n-am nimic în ea decât pe poporul cuvântului Meu, cel care se face voie a Mea pentru că Mă iubește. O, nu căutați să faceți voia Mea pentru voi, căci aceasta nu înseamnă iubire pentru Mine, ci înseamnă pentru voi, ci căutați să faceți voia Mea pentru Mine, și atunci aveți în voi iubirea cea pentru Dumnezeu, credința pentru cele ce nu se văd cu ochii trupului, cu ochii celui ce Mă iubește pentru sine și nu pentru Mine, căci vai celui care vede pe Dumnezeu cu ochii trupului lui, căci aceia nu văd pe Dumnezeu, ci văd pe cele ce trec, și care nu-l țin pe om în Dumnezeu și în credință și în credincioșie apoi! O, dacă vă iubiți pe voi, dacă vă măriți pe voi când dați să iubiți pe Dumnezeu, voi nu aveți credincioșie pentru Mine dacă lucrați așa. Iată ce tainic vă învăț viața și bunurile ei, căci vreau să fiți și voi asemenea Mie pentru tainele cele de sus, tainele Tatălui și ale Fiului și ale Duhului Sfânt, Care Se slăvește slăvindu-Se și descoperind omului lucrările lui Dumnezeu.

O, fericiți cei săraci cu duhul, și aceia sunt cei ce nu pun la inimă slava trecătoare, ci stau aceia în Duhul lui Dumnezeu, în lucrările lui Dumnezeu! O, fericiți cei cu inima curată, că aceia nu stau cu ea în lumea aceasta, ci stau în Mine cu inima

din ei! O, fericiți cei ce plâng, că aceia stau în durerile Mele, nu în mângâieri trecătoare, și acelora li se va plăti cu mângâieri! O, fericiți sunt cei ce se aseamănă Mie, că aceia sunt cei ce văd pe Dumnezeu, sunt cei smeriți ca Dumnezeu, și așa Îl arată ei pe Domnul lor! O, fericiți veți fi dacă veți asculta cuvântul Meu și îl veți împlini pe el peste voi și veți fi în voi împărăție a Mea, care se vede când ea este în om și care-L ține în om pe Dumnezeu, Cel tainic în om, Cel acoperit, căci smerenia Mea voiește să-l ridice pe om la chipul și la asemănarea lui cu Mine, Cel răstignit pentru viața omului, și pentru ca să aibă omul viață în el. Amin.

E zi de praznic de Duh Sfânt, iar Eu grăiesc peste pământ în ziua aceasta, și grăiesc în limba Duhului Sfânt și îl îndemn pe om să părăsească limba lui și să ia limba Mea în grăirea sa, căci omul grăiește multe deșertăciuni cu limba sa, și ca pe pământ grăiește el, iar pământul suspină spre cer din pricina păcatului semeției din om. Eu plâng, Eu suspin cu sfinții pentru lipsa de înțelepciune a omului, căci omul cu înțelepciune din sine și din om nu-L încapă în el pe Dumnezeu și smerenia Sa. Eu sunt însuspinat de la păcatele omului, de la chipul cel vopsit al omului care se laudă cu Mine nefiind el odihna Mea în el. Mă doare, Mă doare că nu Mă cunoaște omul ca să Mă poată purta, ca să Mă poată arăta așa cum sunt Eu, căci Eu nu sunt ca omul, ci sunt blând și smerit, iar smerenia Mea Mă ține mai mic ca omul, fiindcă altfel nu Mă lasă omul să fiu, fiindcă altfel omul nu Mă vrea și nu vrea, și e bătrân acest păcat al omului.

O, omule, cum, tată, să fac cu tine ca să-L poți tu cunoaște pe Dumnezeu și apoi să-I dai credințioșia? Cum, tată, să fac cu tine ca să Mă iei și să Mă așezi Păstor peste viața ta, ca să te pot trage la pășunea vieții, tată? O, pășunea care-ți aduce ție moarte s-a întins pe tot cuprinsul pământului cu fața ei, cu lucrarea ei cea mincinoasă, care nu-ți aduce ție mântuire și pocăință și viață. O, nu mai sunt pe pământ păstori care să te apere de șarpele cel veninos, cel cu șapte capete împărțite pretutindeni ca să nu te scape, ca să nu te piardă din gura sa. Limba lui pare dulce, dar ea este întoarsă pentru fiecare limbă de pe pământ ca să nu priceapă omul capetele limbii lui. Șarpele cel de demult se arată mereu nou, mereu tânăr, ca să nu te scape din gură, iar cu coada sa întoarsă te prinde și te strânge și te adună la el ca să-ți pui sub cheia lui agoniseala ta, iar când vrei să iei din ea să-i ceri lui cheia ca să-ți dea din strânsura ta la el, și limba lui s-a învățat cu toate limbile de pe pământ și găsește cum să grăiască pe limba fiecărui om, și omul nu-și deschide ochii minții și ai inimii ca să priceapă șiretlicul șarpelui care-i strânge pe toți sub semnul împărăției lui, și omul este fălos cu cele scoase astăzi, și șarpele cel de demult se arată mereu nou, mereu astăzi, și iată, își întoarce cu celălalt capăt coada lui, care trage la el pe oameni ca să-i facă pe toți, stăpâni sau robi, să-și strângă la el avutul lor și să nu poată fără el folosi agoniseala lor, și oamenii, orbiți cum sunt, stau robi vicelanului cel de demult, care s-a sculat să amăgească neamurile de pe pământ, precum este scris că va lucra, și nu știau oamenii să deslușească lucrarea aceasta a lui, dar cine are înțelepciunea duhului de sus, acela știe de sus, știe viclenia care s-a sculat să robească sub ea oamenii de pe tot pământul, precum este scris.

Grăiesc peste voi în limba Duhului Sfânt, care prinde sub ea lucrarea diavolului. Veniți la izvor, voi, cei ce v-ați adunat ca să învățați de la Dumnezeu paza vieții, căci viața trebuie păzită în voi, și apoi dată Domnului spre înveșmântare, tată. Veniți la pășunea cea de sus, căci jos pe pământ arde focul

de nouă stânjeni și voi nu-l vedeți, și în el arde duhul rău, și se întărește peste voi ca să ardeți și voi ca el. Veniți, tată, și ascultați de la Dumnezeu, Care are în El viață, dându-vă din ea! E praznic de Duh Sfânt, iar voi ați venit la izvor. Din firești faceți-vă duhovnicești și apoi cerești, căci cine bea de la Mine nu mai însetează după izvorul cel otrăvit, care se îndulcește ca să beți din el și să însetați după el mereu. O, e Domnul cuvânt pe pământ! Împărăția Lui e în cuvântul Lui de peste voi. Faceți-vă fii ai vieții, căci putere vă dau să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, precum poporul cuvântului Meu se face fiu al Meu cu viața lui dată Mie în fiecare zi. Am grăit vouă. M-am dat vouă de hrană. Am grijă să ajungă peste tot hrana Mea, și șarpele cel de demult vede. El trebuie să-și slăbească puterea, iar Eu, Domnul, trebuie să cresc, și îl voi umili pe el sub toiagul puterii Mele, că M-am sculat să păstoresc peste pământ cu toiag de fier și să culc la pământ semeția omului, căci aceasta îi face loc în om șarpelui cel de demult, cel cu multe capete, și a cărui coadă dă să tragă la pământ pe cei ce aud de la Dumnezeu și se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Grăiesc vouă cu duioșie și vă povățuiesc ca un bun: treceți din trup în duh, căci cu duhul se înțeleg tainele lui Dumnezeu. Eu stau acoperit în nor de heruvimi. Așa am stat Eu în ziua aceasta cu voi, și am grăit prin porți, și ele Îmi acoperă ființa Mea cea tainică. Păstorul cel adevărat este cel ce intră prin porți, și nu altfel păstorește el, și vă voi hrăni pe voi cu toată taina zilei și vă voi trimite vouă. Amin.

Luați Duh Sfânt! Cine nu ia, acela este cel ce nu înțelege ca Dumnezeu, ci înțelege ca omul, și tot așa și lucrează.

Pace vouă! Cine nu are pacea Mea, acela nu cunoaște ca Dumnezeu, ci cunoaște ca omul, și tot așa și lucrează.

Iubire vouă! Cine nu are în el iubirea Mea, acela nu iubește ca Dumnezeu, ci iubește ca omul, și tot așa și lucrează.

Amin, amin zic vouă: cel ce face voia Mea va cunoaște că Eu sunt acest cuvânt și că vă păstoresc cu el spre Tatăl. Amin.

O, copii care-Mi stați porți ca să intru la popor! Fiți cuvântul lui Dumnezeu peste el și peste cei ce vin ca să audă slava Mea și să vadă rodul ei. Acum binecuvintez întâlnirea Mea cu cei strănși la izvorul Meu de cuvânt și pe cei ce vin să se hrănească din el cu adevărat, iar pe cei ce vin să se bucure și atât, Eu, Domnul, îi aștept să fie și să priceapă ce înseamnă Dumnezeu în om, și om în Dumnezeu cu viața lui.

Pace vouă! Pace poporului Meu cel jertfitor pentru mulți, căci mulți vor pricepe și vor lua înțelepciune de viață în ei. O, sunteți tare, tare osteniți. Pace vouă! Fericiți sunt și vor fi cei ce știu să se dea vouă, iar voi să-i dați Mie ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu mai înainte de venirea Mea cea cu mare slavă, căci vin curând, curând. O, tată, să fiți frumoși, mereu să fiți frumoși, iar cei ce între voi nu sunt frumoși, să se smerească, și prin lucrarea smereniei să crească și să se facă și ei plăcuții sufletului Meu. Amin.

Odihniți-vă duhul acum de sub puterea care vă ține ca să-Mi dați ființă în carte, și iarăși cartea Mea se va deschide ca să Mă așez în ea cu toată slava zilei, cu tot cuvântul sărbătorii Duhului Sfânt, fiilor străjeri, fiilor copii.

Pace poporului adunat la izvor, iar îngerii să le dea lor lucrarea lor, căci viață îngerească va trăi omul pe pământ curând, curând. Amin, amin, amin.

*

Mă apropii în porți și Îmi deschid iarăși cartea și iarăși intru în ea ca să grăiesc. Cuvântul Meu este mângâietor, dar dacă duhul mângâierii nu-l scoală pe om din firea lui cea de om, din simțirea lui cea de jos, Eu, ca un Bun, Mă socotesc cu Tatăl și îi aduc omului trezirea, și trimit îngeri pentru trezire, îi trimit omului dureri ca să-i încălzesc lui gândirea la Mine, să-l fac să Mă caute, să-l fac să Mă aștepte dacă întârzie, și apoi să-l pot învăța și să-l fac să-Mi primească povața. Amin.

Cu glas de Duh Sfânt, Eu, Domnul, Mă las peste cei ce au venit și au băut din gura Mea râul de cuvânt cu care Mă așez în carte spre hrana poporului Meu și a celor ce vin să-l vadă pe el și să audă de la Mine cuvântul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu grăiește cu omul, o, ar trebui să fie altfel omul, ar trebui atunci și apoi să se facă dumnezeu omul. Mă las cu duhul mângâierii ca să Mă primească omul, dar apoi el trebuie să caute să înțeleagă ce grăiesc Eu cu el și ce trebuie să fie el apoi înaintea Mea. Dacă omul vine și aude glasul Meu, care grăiește, el nu trebuie să audă în deșert cuvântul Meu, ci trebuie să se facă el dumnezeu prin har, că nu de altceva Mi-am întocmit Eu lucrarea Mea peste pământ ca să-Mi lucrez cu ea un popor îndumnezeit. Am lucrat mult, și tot mult lucrez și azi, și tot așa voi lucra și pe mai departe, numai și numai ca să-Mi ridic un popor ucenic Mie și cu credințioșie cu inima și cu duhul și cu lucrarea lui. Duhul credințioșiei are plată strălucită, tată. Despre el ar trebui mult să învețe poporul Meu. Cel ce se gândește la sine mai mult decât la Mine, mai mult decât la Cel Care-i așteaptă credințioșia, acela nu atinge cu mintea lui bogăția de har a acestei lucrări: credințioșia. O, copii din porți, greu va putea da răspunsul înaintea Mea cei ce au venit și au stat înaintea cuvântului Meu multă vreme și n-au fost cu credințioșie înaintea Mea, tată. O, atâta de puțin au înțeles chipul și duhul credințioșiei cei ce au venit să fie cu Mine prin acest cuvânt, să fie cu voi prin acest cuvânt, care naște iarăși omul! Voiesc să-i învăț pe cei ce vin și se apropie de taina Mea cu voi, căci altfel trebuie să înțeleagă omul lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-Mi ridic un popor ucenic. Omul trebuie să vină la Mine ca să uite de sine, căci așa l-am învățat Eu pe om acum două mii de ani. Câți din cei ce au venit să fie cu Mine în zilele acestea, câți din ei au uitat de sine așa cum Eu am spus să facă cel ce vine să fie cu Mine? O, tată, nu poate avea credințioșie cel ce se iubește pe sine. Cel ce nu uită de sine face stricăciune mare în mijlocul unei oștiri. Cum trebuie să înțeleagă aceasta poporul care este și cel care vine? Cel ce vine și nu învață lucrarea credințioșiei, acela caută pentru sine și ia din sine apoi și împarte apoi în părți și desparte pe om de Dumnezeu, și pe om de om, și aceasta face din sine și pentru sine, împotriva duhului credințioșiei lui și al celor din jurul lui. Iată, aceasta și altele ca aceasta trebuie să înțeleagă cel ce este și cel ce vine să fie poporul Meu pe pământ, căci poporul Meu trebuie să nu fie ca pe pământ, tată. Când cei ce au venit și au stat cu această lucrare se vor întâlni cu toată lucrarea cerului și vor vedea aceștia câtă ordine și frumusețe și curat și sfânt stă în lucrarea și în mișcarea celor din cer, atunci judecata lor va fi grea. De aceea dau să-l învăț mult pe poporul Meu, și dau să-l fac să învețe el ceea ce Eu îl învăț, și iată, dau să-i învăț pe cei ce vin ca să fie și ei poporul Meu de pe pământ, poporul acestui cuvânt, care zidește.

Am strecurat prin voi în această zi de slavă cuvânt din Mine, copii din porți, căci v-am spus vouă să fiți cuvântul lui Dumnezeu peste poporul Meu și peste cei ce vin la sărbătorile Mele cu voi, și nu știe poporul Meu când și cât grăiesc Eu cu

voi ca să vorbiți voi apoi cu poporul cuvântul Meu de peste voi. Am pus pe masă taina lui Dumnezeu cu omul, taina omului cu Dumnezeu pe pământ, și prin voi M-am strecurat cu acest cuvânt și am spus: cei ce sunt și cei ce vin, trebuie să uite de sine și de oameni, căci altfel ei nu sunt și nu vin la Dumnezeu, ci rămân, rămân într-ale lor și într-ale oamenilor.

O, tată, ce puțini, ce puțini învață pe pământ duhul credințioșiei! De aceea n-am Eu de pe pământ lucrători cu putere și cu har lângă greul Meu cel greu de peste voi pentru multul neam omenesc de pe pământ și care nu are cine să-l lucreze pe el ca să fie el apoi. Iată ce caut Eu și nu găsesc! Caut om cu credințioșie și nu găsesc, tată, și Eu plâng pentru Mine și pentru voi că nu avem ceea ce trebuie atât de mult pentru slăvita Mea lucrare, pe care o port cu voi din greu, din greu pe pământ înaintea omului. V-aș lua și M-aș ascunde cu voi în Tatăl și în sfinți, dar Mi-e milă de Tatăl și de sfinți, care așteaptă biruința Mea, biruința Mielului și a oștirii Lui cea de sus și cea de jos, și Mi-e milă de toți oamenii, căci toți sunt orbi, iar cel orb este cel ce nu poate să-L vadă pe Dumnezeu, tată, nici măcar cu iubirea, darămite cu ochii duhului! Păi dacă duhul omului este lipsit de Dumnezeu, cum să-L vadă omul pe Dumnezeu? Iată, omul caută la Mine numai mângâiere, numai după gândul lui, numai după bine și ușor, numai după eliberarea de sarcini, și de aceea el nu are credințioșie. Cel ce se uită la voi ca să se smintească întru voi sau se uită altfel, ca să aibă ca voi din cer, acela nu știe ce sunteți voi, ce aveți voi, ce dați voi și ce lucrați voi, căci cel ce știe ca omul, acela rămâne om și atât. Vedeți voi, tată, de ce am spus Eu că fericit este cel ce știe să vă citească pe voi? Am spus aceasta pentru că nimeni nu știe să vă citească pe voi, tată, ci știu numai Eu și cei ce au în ei Duhul Meu Cel văzător și drept prin dreptatea Mea și prin iubirea Mea cea pentru om. Mi se frânge mersul și Duhul când Mă uit la privirea unora care privesc la voi în chip vinovat. O, voi aveți de lucrat mult de tot, și uneori cu fiecare în parte pentru viața Mea în om, dar vă împiedicați în mintea omului, tată, căci voi sunteți miloși față de neputința omului, față de cel ce nu înțelege după adevăr lucrările Mele. O, dacă ne e milă de om, e mai bine să lucrăm ca Dumnezeu și să trecem peste mintea neputințioasă a omului cel fără de minte din cer, că e mult de lucrat pentru venirea Mea cu această lucrare de înnoire a lumii, tată, și așteaptă aceste Scripturi după împlinirea lor, măi tată. Voiesc să vă dau mult, mult ajutor, căci trupurile voastre Îmi trebuiesc Mie, tată, ca și cele ale fiilor cei plini de credințioșie și care știu să poarte lucrarea Mea în ei spre lucru, și nu numai să fie ei în acest popor și atât. O, să fim atenți pentru cei ce dau să vină și să fie ajutorul Meu, să fim atenți să-i învățăm pe ei duhul credințioșiei, tată, căci lipsă mare este de acest duh în mijlocul poporului Meu, fiindcă nu a fost învățat în el poporul, ci a fost învățat din sine, fiindcă așa a vrut el.

O, să nu te înveți din tine, măi poporul Meu, ci să iei din Mine în tine, că dacă stai și iei din tine ca să dai în părți, Îmi ții slava pe loc, Îmi ții pe loc împlinirea Scripturilor, tată. Subțiază-ți simțirea, măi fiule, trece-te prin sită deasă și lasă-te trecut prin ea, și nu numai prin una, ci prin două, trei site să te treci ca să rămâi curat de sine și să Mă iei apoi pe Mine, căci așa cum ești nu Mă poți lua, și iată de ce nu Mă ai tu ca să Mă porți apoi, ca să Mă port Eu cu picioarele tale, tată, și să am mers, și nu stat pe loc să am dacă am popor prin care să merg. Caută, tată, să am loc în tine, căci n-am de tine loc. Dă loc peste tine celor ce fac din partea Mea omul, curățindu-l de el însuși și de toată stricăciunea din el și din afara lui peste om, că am peste tine făcători din partea Mea, și tu încă nu cunoști și nu

poți cu lucrarea Mea peste tine. O, nu e bine să te crezi deștept și bun, căci rodul te vâdește, tată, ci e bine să fii întru Mine, și rodul tău te va vâdi așa, căci iată câți ucenici am și încă Îmi fac prin cei ce stau întru Mine ca să stau Eu întru ei și să pot să-Mi fac popor prin ei și să am popor, tată. O, nu e bine să se împiedice în firea ta cei ce din partea Mea dau să te facă Mie de trebuință. O, până când așa, fiule? Fii înțelept, tată, că Eu te-am învățat să stai la făcut, și de aceea ți-am deschis să vii, iar dacă ai venit, nu strica, ci ascultă, fiule, că nu este mai mare între cei ce învață ca și cel ascultător, care face lucrul împărțit lui, împlinind, și nu numai auzind. Duhul credințioșiei stă prea departe de mintea celui ce vine să învețe din cuvântul lui Dumnezeu viața, și de aceea viața Mea nu strălucește în om ca să ia ochii celor din jur și să-i îndrepte pe ei spre Mine, și să-Mi întocmesc Eu așa mult popor, mult cules, mult rod de ucenici, mulți fii ai împărăției cerurilor pe pământ, mulți, tată, mulți.

O, lăsați-vă mlădioși, voi, fii ai poporului Meu, și nu vă temeți că vă cad gusturile și vederile voastre, că iată, Mă împiedic în acestea ale voastre și nu sunt lucrător de la Tatăl atât cât trebuie să lucrez peste voi și pentru voi și pentru mulți, fiindcă Eu am duhul smereniei și Mă aplec atât cât poate omul să Mă primească, și Mă înalț atât cât să-l fac pe el să Mă primească. Iată, voiesc să Mă întind peste multe suflete cu taina cuvântului Meu și a poporului Meu care va fi. La Mine încap tot neamul omenesc dacă se ridică să fie și să poată cu Mine. Învață, poporul Meu, să uiți de tine și de oameni, tată, și așa vei putea să te dai Mie ca să lucrez cu tine pentru tine și pentru oameni, fiule. O, nu uita, poporul Meu, că Eu sunt Cel ce am spus: «*Cine voiește cu Mine, să se lepede de sine pentru cruce, pentru Mine*», iar cel ce învață ce înseamnă aceasta, acela este cel ce vine după Mine într-un adevăr. Amin.

O, fiu al acestui cuvânt care naște fii! Tu singur te împodobești cu Dumnezeu prin lucrarea ta și, iarăși, tu singur scapi de Dumnezeu prin lucrarea ta. Nimeni nu te ridică și nimeni nu te cade, nimeni decât tu, prin lucrarea pe care o faci între tine și Dumnezeu, între tine și aproapele tău, bună sau rea, vie sau moartă, slăvită sau plină de rușine, și așa se trage fiecare la dreapta sau la stânga Mea prin lucrarea lui. Amin.

O, poporul Meu, ia, tată, pildă de credințioșie de la cei din fața ta, pe care Eu Mă sprijin cu venirea Mea la tine. Dacă vrei să-ți spun Eu despre ei, Eu îți spun, iar dacă vrei să-ți spui tu despre ei, spune-ți cât vrei tu să-ți spui, și se vede că-ți spui. Îți spun însă că taina Mea cu ei este acoperită în ochii tăi, și de aceea nu știi să-ți spui tu ție despre ei, căci ei sunt atâta de firești între tine și ei cât tu n-ai cum să bănuiești taina Mea în care Eu îi țin pe ei, așa cum și Tatăl Meu M-a ținut pe Mine în taina Lui cât am lucrat pe pământ între oameni, iar ei, nevăzând nimic din ceea ce Eu aveam din Tatăl, M-au luat ca pe un om și M-au judecat ca niște oameni, poporul Meu.

O, copii din porți, ridicați spre Duhul Meu pe cei ce au credințioșie! Învățați-i mult pe cei ce învață și pe cei ce grăiesc apoi pe cele învățate rămânând ei întru ele și făcându-se ele lucrarea lor. Mă voi strecura mereu cu tot mai deslușit cuvânt despre taina credințioșiei din om până ce voi vedea înțelesul ei adânc în poporul Meu, și așa voi căuta să curăț pe tot fiul acestui popor de cele vechi ale lui, și care îl învinuiesc pe el, stând ele împotriva înnoirii vieții lui, din pricina duhului lui cel străin de adevărul cel de sus. Mă doare adânc, căci mulți din poporul Meu au multe de curățat de peste ei ca să fie curați de relele de peste ei, ca să fie curați de relele din ei și de cele puse peste ei din jurul lor, și de aceea Eu am spus în ziua aceasta de Duh Sfânt: fericțiți cei cu inima curată în ei și în jurul

lor, că aceia nu stau în lumea aceasta, ci stau în Mine cu inima din ei, și stau în voi cu inima lor dacă ei vă au și ei pe voi din partea Mea. O, mereu Mi-am plâns durerea la poporul Meu, durerea Mea cea de la el, și mereu i-am spus de păcatul vorbirii doi câte doi, de vorbirea cu furișatul, de vorbirea în răspăr, de vorbirea urâtă și obositoare între frate și frate, și toate acestea prin duhul neascultării, și iată, plâng și acum că nu știe să se și curețe poporul de cele rele din el și de cele culese de el rele. Păcat, tată, de cei ce cred că voi nu-i știți pe ei și lucrarea lor cea rea și pe furiș de voi lucrată, și cu care ei se ascund apoi de voi în ei și în om! Iată păcate necurățate. I-aș spune Eu la fiecare tot ce are rău cules la Mine de către îngerii cei vrăjmași, dar Mă lasă, oare, poporul să lucrez Eu pacea aceasta peste el și împăcarea aceasta între Mine și el? Aș voi să-i curăț pe toți, pe toți cei ce și-au strâns rău la Mine, dar stau și rabd, și aștept răbdând înnoirea lor cea prin pocăință, ca să pot apoi să-i curăț și să șterg dinaintea Mea sarcina Mea cea grea de la ei, ca să Mă ușurez de durerile de la ei, și ca să nu mai cadă fii din popor din pricina duhului nestatorniciei și al necredințioșiei, tată, duh înrădăcinat, și care trebuie smuls din rădăcina lui din om, că Mi-e milă de conștiința celor apăsăți de ea, și aștept o înviere a lor, aștept să calce peste ei și să învieze din propriul lor trup și duh, și apoi să stea în lumină, să stea pe picioare. Amin.

O, aș învăța fără de timp, fără de început și fără de sfârșit pe poporul Meu, ca să am popor călăuzit, tată, căci cel ce nu este călăuzit, acela nu este poporul Meu. L-aș învăța pe fiecare, după cum este statura și nestatura lui, că nu vreau să poată peste poporul Meu șarpele cel de demult, care și-a făcut atâta loc în om cu fața lui ascunsă, cu fața lui vrăjmașă prin ascunderea ei.

Te-aș învăța, poporul Meu, taina și lucrarea credințioșiei, tată, și pe față aș face aceasta, numai să vrei tu să știi că numai pe față are ea lucrarea ei, iar pe ascuns ea nu are lucrare. Pace ție! Dacă n-ai pacea Mea, se cunoaște că n-o ai. Pace ție! Dacă ai pacea ta, se cunoaște că o ai pe-a ta și nu pe a Mea. Pacea Mea o dau ție, numai să vrei s-o ai așa cum o am Eu, tată, căci dacă nu vrei așa, vrei altfel, și atunci înveți cu greu duhul credințioșiei între Mine și tine, între frate și frate înaintea Mea.

Pacea Mea o dau celor ce au venit și au băut de la izvor și au mers la locul lor apoi. Când iarăși vor veni, Eu iarăși le voi da lor.

Pace vouă, celor ce trudiți pentru zilele Mele de slavă pe pământ! Fiți cu inima curată când trudiți. Iubire cu camătă nu va mai fi pe pământ între om și Mine, ci va fi iubire pentru iubire între Mine și om, și altfel nu va mai fi, căci iubirea este din cer, și la cer trage ea, și vai celui care are de pe pământ pentru această taină, căci taina aceasta este taină cerească! Amin.

Duhul Sfânt al înțelepciunii și al înțelegerii lui să te înfășoare pe tine în fața lui, poporul Meu, iar tu să stai înfășat în el ca un prunc supus sub fașa aceasta, căci cine nu este prunc așa, acela nu ajunge să cunoască împărăția cerurilor în el ca să fie el fiu al ei, oștean al ei. Toate darurile cuvântului Meu trebuie să știi să le iei pe tine, poporul Meu, căci Eu cu glasul cuvântului Meu te dăruiesc cu daruri, numai tu să știi să iei ceea ce Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți dăruiesc când îți grăiesc dăruind. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, dacă în poporul Meu și în lucrarea Mea se scoală cineva din căderea sa mărturisindu-și necredințioșia față de Mine și față de voi, salvați-l voi din partea Mea pe unul ca acesta din toate cele ce el dă de pe el ca să iasă de sub ele și să fie eliberat. Fiți salvatori din partea Mea pentru cei ce strigă ca să iasă la lumină, ca să iasă de sub sarcina lor, fiilor. Amin.

2/15 iunie 2008

Duminica întâi după Rusalii, a tuturor sfinților

Un fiu al lui Dumnezeu este condus de Dumnezeu. S-a împlinit proorocia despre războiul între bine și rău. Vine ceasul adevărului.

Duhul lui Dumnezeu lucrează pe pământ și Se face cuvânt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl Savaot mai înainte de vecii, și tot din Tatăl Mă nasc și acum cuvânt pe pământ. Bat la porți ca să intru la poporul Meu cel din vremea aceasta, și așa intru Eu la el când vin să-i grăiesc. Amin.

Am porți între Mine și tine, popor al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi și altfel Eu nu vin la tine. Sunt Păstorul Cel din cer, sunt Păstorul Cel cu crucea, și altfel Eu nu vin la tine când vin și te hrănesc, și vin prin porți, tată, și vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar celui ce vine după Mine îi dau crucea, și altfel să nu vină după Mine cel ce vine ca să fie cu Mine. Cel ce nu crede lucrarea aceasta a venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, acela nu are parte de venirea Mea și pentru el, iar venirea Mea vine ca să-Mi facă frați pe pământ, și din oameni să-Mi facă, iar cei ce vor să facă voia Mea, aceia se sfințesc prin cuvântul acesta al venirii Mele de azi, și apoi învață din el și apoi îl împlinesc învățându-l, și apoi Duhul Meu locuiește în ei, iar ei Îmi aduc credințioșia lor și se fac fii ai împărăției lui Dumnezeu pe pământ, căci se dau lui Dumnezeu cu inima din ei și nu mai stau cu ea pe pământ sau în ei, ci stau în Dumnezeu și trăiesc din Dumnezeu și sunt frumoși pentru cei din cer, iar cerul se slăvește în ei pe pământ, și așa este Dumnezeu cu omul pe pământ, și așa lucrează Dumnezeu între oameni, căci așa a lucrat El de la începutul omului, și fericiți sunt de la Dumnezeu cei ce-L înțeleg pe Dumnezeu pe pământ între oameni, căci cerul este scaunul Meu, iar pământul așternutul Meu este. Amin.

O, poporul Meu de azi, mereu te învăț ce este Dumnezeu. Învață și tu, tată, ce este un fiu al lui Dumnezeu, căci cel ce vine la Mine când aude de această venire a Mea la tine și apoi nu învață el ce este un fiu al lui Dumnezeu, iată, Îmi face mare, mare și zdruncinătoare durere unul ca acela, căci vai celui ce dă să vină la Mine și apoi rămâne alipit tot de pământ, tot de starea lui de om fără Dumnezeu peste el, căci dacă omul nu este condus de Dumnezeu, acela este om fără Dumnezeu peste el. Cel ce nu înțelege măsura lui Dumnezeu peste el când vine să fie cu Mine prin acest cuvânt al Meu de azi, cuvântul venirii Mele de acum, acela după ce vine calcă peste Mine pentru el însuși, după cum se și întâmplă cu unii care au venit să fie cu Mine, și Îmi strivește acela statul între oameni ca să fiu cu ei pe pământ și să trăiască ei după cuvântul Meu și nu după om.

Am venit acum pe pământ cu venirea Mea, și am venit ca să fiu stăpânul omului și ca să nu mai fie omul stăpân peste el, căci voia omului Îl alungă pe Dumnezeu de pe pământ, și nu este împărăția lui Dumnezeu acolo unde conduce omul, ci este împărăția omului, iar acolo nu este stăpân Dumnezeu și voia lui Dumnezeu, ci este omul care pentru el însuși strică voia lui Dumnezeu. O, poporul Meu de azi, pentru tine, tată, grăiesc Eu acest cuvânt, nu pentru omul cel fără Dumnezeu pe pământ. Eu pe tine te învăț, căci vreau să înțelegi împărăția lui Dumnezeu și vreau să te lași cuprins în ea mereu, că pe pământ e numai diavolul și numai omul, dar Eu vin să-Mi răscumpăr pământul de sub stăpânirea omului cel fără Dumnezeu pe pământ, căci nu omul a făcut pământul, ci Eu l-am făcut, iar Eu sunt Cel blând și smerit cu inima, și așa sunt Eu Stăpânul cerului și al pământului, și nu sunt cum dă omul să fie când dă să

fie el stăpân pe pământ, și curând, curând îi voi cere omului socoteală pentru statul lui în voile lui pe pământ și Mă voi judeca cu el pentru așternutul Meu. Amin.

E zi de sărbătoare pentru toți sfinții cerului și vin cu ei pe așternutul Meu, pe pământul Meu cel înnoit prin cuvânt, și pe care Eu am cuvântat și am așezat împărăția Mea pe pământ. Vin cu sfinții pe așternutul Meu și Mă așez cu ei în sfat. În mijlocul lor este serbată azi trâmbița Mea Verginica, fiindcă Eu, Domnul, în ziua aceasta de pomenire a acestei duminici am deschis pântecele cel care a născut din el acest vas purtător de Dumnezeu, și din care Eu am făcut apoi pe pământ trâmbița lui Dumnezeu, și am fost Eu cuvânt peste pământ în vremea ei, și gura ei a fost cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce n-au ascultat de ea, de cuvântul gurii Mele, aceia sunt scriși răzvrățiți înaintea Mea, și au luat și iau plată de răzvrățiți, precum și cei care au ascultat de ea sunt scriși fii ai ascultării înaintea Mea, și au luat și iau ei plată de fii ai ascultării. Amin.

E tot cerul de sfinți coborât cu Mine pe așternutul Meu din zilele acestea și facem popas pe pământul alegerii Mele și stăm cu zi de sărbătoare de sfinți, și am descoperit prin vedenie să nu aibă omul putere peste pământul care este așternutul Meu pe pământ, pentru Mine și pentru sfinți și pentru cei ce se sfințesc pentru pământ sfânt. Era Verginica cu trupul pe pământ când am descoperit prin vedenie paza pământului sfânt ca să nu aibă omul putere cu puterea lui peste așternutul cel pentru Mine pe pământ. Mi-a ridicat ucenici și ucenițe Verginica, iar Duhul Meu și al ei S-a odihnit peste ei, și Eu sunt până azi, și voi fi, și am descoperit atunci între ei prin vedenie paza cea pentru așternutul lui Dumnezeu, ca să fie credință în urmași, să fie prin vederea Mea din ei, iar ei să vadă și să mărturisească și să aibă ei credință, și să fie credință în ei pentru cei ce vor crede prin ei, și așa să-Mi fac ucenici pe cei scriși de la întemeierea lumii să-Mi fie Mie ucenici pe pământ și să lucreze ei cuvântul Meu precum Eu am lucrat și lucrez cuvântul Tatălui Meu Savaot, și iată, așa Mi-am făcut ucenici, și dacă i-am făcut îi am și Mă sprijinesc pe ei cu venirea Mea, și așa vin Eu pe pământ, și Mă așez pe așternutul Meu când vin. Amin.

O, sfinți ai cerului Meu de sfinți! Puneți, tată, scuturile voastre peste cei ce-Mi sunt astăzi ucenici ai cuvântului Meu, purtători de Dumnezeu între Mine și om, căci cu mare război s-a sculat duhul rău ca să clatine lucrarea Mea de cuvânt și pe cei ce Mă poartă cu ea, fiindcă voia și mintea omului voiesc să locuiască la un loc cu Mine pe pământul care-Mi este acum așternut. Am spus pe vremea trâmbiței Mele că se va face mare război între bine și rău, iar Eu voi cârmui în război. Fac sfat cu voi pe așternutul Meu. Ne-am adunat în sobor și facem sfat, și apoi să împlinim, tată, căci Noi suntem lucrători din cer, și avem porți când intrăm pe așternutul pe care l-am așezat pentru Noi pe pământ, și avem purtători, și așa Ne purtăm ca să lucrăm lucrarea Tatălui, căci Îi suntem Lui fii ai ascultării. Facem sfat și apoi arătăm poporului sfatul Nostru și apoi lucrăm, că e de așezat la mare pază cerească așternutul cel pentru Noi și poporul cel pentru Noi în zilele acestea pe pământ. Curând, curând vine ceasul adevărului, și fericiți vor fi cei fără de prihană cu inima din ei, cei ce au iubit dreptatea și adevărul cu inima din ei, cei ce n-au viclenit cu limba lor și n-au făcut răul împotriva fratelui lor și n-au luat daruri și n-au ridicat cuvânt împotriva celor nevinovați, și aceștia vor sălăslui în muntele Meu cel sfânt, precum este scris, și le vor fi lor descoperite căile vieții, și fața Mea îi va umple pe ei de veselie, și îi voi sătura de frumuseți veșnice și vor sta ei de-a dreapta Mea, precum este scris. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne al puterilor! O, Doamne al sfinților, așa va fi ceea ce Tu ai descoperit pe vremea trâmbiței Tale, căci ai descoperit urmașilor ei prin vedenie și ai arătat lor paza Ta pentru tot așternutul Tău de pe pământ și pentru cei ce locuiesc pe el, pe muntele Tău cel sfânt.

O, ce îndurerat ești, Stăpâne bun! Ne-ai luat și ne-ai adus în sobor pe așternutul Tău de pe pământ ca să facem sfat pentru paza de toată primejdia rea a cetății Tale de nou Ierusalim în zilele acestea și a celor ce cu credincioșie viețuiesc în Tine și cu Tine pe munte sfânt. Curând, curând vine ceasul adevărului a toate, iar lucrarea cuvântului Tău va străluci cu mai multă putere peste pământ, căci adevărul ei o va slăvi, fiindcă Tu ești adevărul ei, și nu omul este adevărul, căci iată, omul lovește în lumină ca să rămână el în întunericul lui. Căci s-au sculat iarăși din poporul cel miluit și au ridicat aceștia topor asupra capului Tău, așa cum au făcut mulți lângă lucrarea Ta în toată vremea celor cincizeci de ani ai cuvântului Tău de azi pe pământ. O, cum de nu au învățat și cum de nu învață cei ce se răzvrătesc lângă Tine? Cum de nu dau și ei să citească bine cuvântul Tău și să învețe bine din el lucrarea fiilor lui Dumnezeu ca s-o lucreze și ei? Cum de nu intră și în ei cuvântul Tău, cuvântul cel pentru fii? Căci Petru, ucenicul Tău, când și pe Tine a dat el să Te păzească de prigoană și a dat cu sabia în cel vrăjmaș al Tău, Tu ai spus lui: «Nu, Petre! *Au nu știți ai cui fii sunteți?*», și apoi Tu ai vindecat sângerarea celui lovit de Petru, fiindcă Tu ești singur bun și nepomenitor de rău. O, nu pot, Doamne, cei din afara Ta să-Ți fie vrăjmași, ci numai cei dinăuntru, numai cei apropiați, și care, nelepădându-se de sine ca să facă ei voia Ta, fac voia lor în pământul celor sfinți și clevetesc cu limba lor și nu iubesc adevărul, și sunt aceștia împotriva adevărului și viclenesc și fac răul împotriva fratelui lor și ridică cuvânt de necinste împotriva celor nevinovați, așa cum nu trebuie să lucreze cei ce locuiesc în muntele Tău. Îi povățuim pe cei cu credincioșie să vegheze peste ei și peste Tine, Doamne, și să păzească neștirbită odihna Ta în ei, iubirea Ta în ei, căci cei ce își au în ei iubirea lor pentru ei înșiși, aceia oropesc lucrarea Ta și pe fiii ei. O, să nu se teamă cei ce poartă credincioșia, căci plata lor va fi veșnică și îi vei sătura pe ei de frumuseți veșnice și vor sta ei de-a dreapta Ta, precum este scris, căci iată, cei ce viclenesc cu limba lor, aceia sunt cei ce nu văd și cei ce nu înțeleg și cei ce nu pot cu slava Ta, căci ei iubesc slava lor și nu pot aceștia să-L iubească pe Dumnezeu și să arate că-L iubesc pe El, căci ca să-L iubească omul pe Dumnezeu, el trebuie să învețe aceasta. Dar iată, cei ce și-au păstrat îndărătnicia cea din fire n-au avut cum să învețe, ba, din contra, se răzvrătesc aceia în pământul cel sfânt, în lucrarea Ta cea de înnoire a lumii, căci mintea și inima lor este bolnavă, și ei cumpără și vând, și se folosesc pentru aceasta de pecetea Ta de peste ei, dar aceasta îi vedește pe ei cu lucrarea lor cea rea, și tot cel ce este însemnat de Tine iese la lumină cu lucrarea sa, bună sau rea, fiindcă Tu învederezi, și semnul Tău are putere să-l scoată din ascunzișul său pe cel ce se pitește pentru răul din el, și Tu, Doamne, păzești așa sub scutul Tău pe cei ce au credincioșia, iar dacă cei răzvrățiți nu vor lăsa sabia lor jos, ei vor vedea, căci vor fi vădiți de însăși lucrarea lor, ascunsă sub viclenia lor, fiindcă viclenia este un duh care nu se poate acoperi pe sine când el lucrează prin om.

O, cum, Doamne, cum de nu se lasă ajutați cei ce se ascund cu lucrarea lor cea pornită de la duhul invidiei, duh care a zdrobit mereu, mereu de la mijloc pe poporul Tău, pe unii încercându-i în răbdare, iar pe alții doborându-i sub puterea vi-

cleniei și a necredinței apoi? O, duh rău al viclenie și al invidiei între frați! Cum de-ți faci tu atâta loc în pământul așternutului lui Dumnezeu? Cum de pedepsești tu la necredință pe cei în care te încuibezi ca să faci rău lui Dumnezeu și lucrărilor Lui? O, până când? Curând, curând puterea diavolului va slăbi și va privi fără de putere, și ce vor face cei care s-au sculat să facă lucrare potrivnică celei a fiilor ascultării, care au luat lepădarea de sine și au iubit pe Dumnezeu?

O, Doamne, ce lovită, ce zgâriată e fața lucrării Tale azi! O, ce urâtă lucrare au cei ce de la mijloc cumpără și vând ca să facă de batjocură truda Ta prin care zidești un popor, o împărăție a Ta! Au călcat aceștia toată Scriptura dreptății lucrurilor, Doamne. Au călcat peste dreptul Tău de Judecător al faptelor toate. O, ce vei face cu aceștia? Ce mai este de făcut cu ei când ei nu vor să-și arate fața cu care lucrează împotriva Ta? Lupta lor pentru pângărirea celor ce stau porți ale Tale n-au știut ei unde îi atrage, n-au știut ei ce le aduce ea. Iată, sunt neînțelepți cei ce lucrează așa, și nu se apleacă cu fruntea la pământ spre pocăință, căci dacă dau să se aplece, iarăși se scoală apoi și iarăși lucrează viclenie și dezbinare, căci firea lor nu este de la Tine, ci este de la părinți, iar de la Tine n-au luat în ea, că iată, din firea lor zbuciumă pacea pe pământul așternutului Tău și aduc apăsare peste el, iar lucrarea Ta este strâmtorată și merge din greu înainte ca să hrănească ea pe fiii oamenilor și să-i cheme ea cumva spre pocăință și apoi spre iubirea cea de sus ca să-i scape ea pe mulți din mânia ce va să vină peste cei necredincioși, care-și atrag cu mâinile lor moartea, după ce se fac vrednici de ea.

O, Bunule Doamne, hai să facem sfat cu poporul cel ascultător și cu cei ce nu ascultă, Doamne!

— **H** ai și tu, trâmbiță a lui Dumnezeu, din mijlocul nostru, sună tu și fă-te deșteptătoare pentru împărăția lui Dumnezeu în toți cei care au venit să-L afle și să-L știe pe Domnul lucrând pe pământ pentru împărăția Sa în om. Hai, ia trâmbița și sună! Amin, amin, amin.

— **O**, scumpii mei frați din patria mea cea de sus, patria sfinților Domnului! Mi-a dat Domnul în dar tot cerul Lui de sfinți și de îngeri când am venit la El de pe pământ după ce am lucrat douăzeci și cinci de ani cu Domnul ca să-Și ridice El un popor al vremii din urmă, dar duhul meu plânge între voi, și plângeți și voi, și aceasta este starea celor din cer. Și voi, și eu, ne-am zbatut pe pământ pentru Hristos, pentru împărăția Lui în noi și apoi în oameni ca să vină la Dumnezeu oamenii și să se părăsească pe ei. O, nu știe omul să vină la Dumnezeu, iar dacă vine, el nu știe cum să stea, fiindcă nu învață, fiindcă nu vrea să învețe, și dacă nu învață el rămâne cum vine și așa lucrează, și face greu peste Dumnezeu dacă vine așa. Acest cuvânt, care curge din cer pentru hrana minții și a inimii omului care aude de la Dumnezeu, dacă acest cuvânt nu este mâncat cu multă plăcere, cu mult dor, cu multă înțelepciune și înțelegere a lui, rămâne Domnul neînțeles pentru cei ce vin și nu-L înțeleg ca să știe cum să stea ei cu Dumnezeu și lângă Dumnezeu. Lucrarea acestui cuvânt este mult lovită acum, iar noi am venit în sobor să facem sfat pentru paza ei și pentru împărăția lui Dumnezeu pe așternutul ales de El pentru El. Să ne așezăm la sfat și să lucrăm sfatul acestei zile în cartea Domnului, căci Domnul este Stăpânul acestui popor și al acestui pământ pe care El Și-a așternut lucrarea Sa de azi, sfeșnicul Său cu care luminează pe pământ ca să vadă omul lumina și să afle calea ei.

O, Doamne, e soborul sfinților venit cu Tine pe așternutul Tău. Facem sfat în ziua aceasta și dăm să rostim cuvânt

de împlinit și dăm să le descoperim pe cele putrede, care dau să strice împărăția Ta, credința în Tine a celor ce Te-au cunoscut Dumnezeu adevărat în acest cuvânt. Facă-se voia Ta pe așternutul Tău în ziua aceasta de sfinți veniți cu Tine pe vatra Ta de azi, pe pământul ales de Tine al Tău. Vino, Doamne, pe el și împlinește din el proorociile pentru cer nou și pentru pământ nou pe așternutul Tău de azi, și din loc în loc apoi! Și acum, Tu ești Cel Care dai cuvânt în ziua aceasta de lucru a sfinților, iar noi stăm lângă Tine și luăm și dăm după cum este voia Ta în cer în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

— **O** Verginica Mea, o, tată, aștept să pot așeza în mijlocul poporului Meu de azi ceasul adevărului, că mult rău s-a lucrat în mijlocul lui pe furis, căci răul cel mic de tot s-a făcut tot mai mare, și el are azi putere să lovească fața Mea, tată. O, nu se tem cei ce lovesc fața Mea acum, nu se tem când lovesc, căci dacă s-ar teme s-ar opri să mai lovească, și ei lovesc în porți, după cum am spus Eu că toate cele ascunse cu lucrarea lor cea rea prin ascunderi, toate se sparg în porți, și aceștia dau să culce la pământ porțile, și dau să culce sub vină pe cei slabi, care nu veghează bine pentru lumină, și iată-i, iată-i cum cad loviți de duhul rău cei prinși în cursa vicleniei celor ce viclenesc cu limba lor, și a căror lucrare nu trebuia să fie viclenia, nu trebuia, tată, dar firea acestora a rămas cea din părinți, căci ei nu s-au aplecat, și au rămas ei omul lor cel vechi, și cu el se dau mari, și nu sunt mari cei mari așa, ci sunt durerea Mea aceștia, și n-au știut să vină la Mine atunci când au venit, căci nu și-au schimbat firea, iar firea lor îi strică, și lovesc cu ea pe mulți.

Dăm răgaz acum celor ce Ne țin ca să grăim, și iarăși vom deschide cartea și Ne vom așeza în ea cu lucrul cel de azi.

Îți deschid inima, poporul Meu, Eu, Domnul, iar tu așează bine în tine sfatul cel de azi al Meu și al sfinților Mei pentru soarta lucrării cuvântului Meu și a poporului Meu cel ascultător și cel neascultător, căci nu voiesc să mai fie fii ai neascultării pe așternutul cel pentru Mine și pentru sfinți și pentru cei ce cu credincioșie Îmi lucrează lucrarea Mea de azi în mijlocul neamurilor de pe pământ.

Așezați-vă cu Mine la masă cu poporul Meu, o, sfinți iubii, și apoi vom lucra mult cuvânt.

Iar tu, poporul Meu cel mic, să stai, tată, sub cuvântul Meu și apoi să-l citești și să-l tot citești mereu, căci dacă nu-l citești mereu, te răzvrătești și faci lucrare de răzvrățitor, nu de fiu, și apoi cuvântul scris te va judeca din cartea sa. Ascultă tu pe cei din partea Mea lucrători peste duhul tău și fii ceresc pe pământ, tată, și nu fi pământesc, tată, căci pământul pe care Eu te-am așezat e muntele Meu cel sfânt acum, la sfârșit de timp, și am înaintea ta pe cei ce-Mi stau porți, și care pentru numele Meu stau așa, și sunt loviți, tată, de duhul răzvrătirii care trăiește în cei ce n-au înțeles ca Dumnezeu lucrarea cuvântului Său. Ascultă tu de la Domnul Dumnezeuul tău cuvântul Său în ziua aceasta, poporul Meu, și vezi, tată, să pricepi ca Dumnezeu, căci de n-ar păzi Domnul cetatea aceasta, zadarnică ar fi păzirea ei. O, lasă-te călăuzit, poporul Meu, că mereu, mereu ți-am spus să stai sub călăuză cu inima ta și cu fapta ta, că iată ce-Mi fac cei ce ies cu inima lor de sub duhul călăuzirii și al veghii cea cu știre pentru fiecare fiu al acestui popor, căci omul neascultător se ascunde sub învelișul lui cu lucrarea cea rea a inimii lui și își zice: «Nu vede, nu știe Dumnezeu». Cel drept cu inima din el, acela nu se dezvinovățește înaintea celui ce-l învinuiește, și acela este cel drept, și acela este cel ce seamănă cu Mine, și de acela să ascuți tu, poporul Meu, căci acela Îmi lasă Mie scaunul judecății a toate și nu se suie el pe scaunul

acesta, ci stă și Îl așteaptă pe Dumnezeu, ca pe Unul Care îl izbăvește pe om de puținătatea sufletului și de vifor, precum este scris. Amin.

Așează-te în pacea Mea, poporul Meu, căci Eu voi grăiție în ziua aceasta în mijlocul soborului sfinților Mei, cu care am venit, iar cetatea aceasta de nou Ierusalim Ne este astăzi așternut, dar fii înțelept și credincios, poporul Meu, căci așternutul cel pentru Mine caută la inima ta, fiule, căci pentru asta l-am zidit Eu pe om atunci când l-am zidit pe el, și pentru aceasta te zidesc Eu pe tine când dau să te zidesc, când dau să așez în tine împărăția Mea, stricând-o pe a ta, și care se împotrivesc Mie când ea este în tine. Hai, poporul Meu, să fii tu azi cu inima ta așternutul Meu, tată! Amin, amin, amin.

*

Mă întorc în carte ca să grăiesc cu tine în sfatul sfinților Mei, poporul Meu de azi. Cuvântul de peste tine Eu sunt, fiule, dar iată, s-au ridicat din mijlocul tău lovituri înspre cuvântul Meu și n-au socotit bine cei din mijlocul tău care s-au jucat cu nemulțumirile lor, n-au socotit că nu în om, ci în Dumnezeu și în mersul lui Dumnezeu pe pământ lovesc ei. Hai, tată, să facem sfat pentru zidirea ta în vremea aceasta de furtună, lucrată din mijlocul tău, căci Eu, Domnul, nu te las singur, ci sunt în mijlocul tău și nu te las, poporul Meu, nu te las, tată, dar nici tu să nu te lași, că Eu ți-am spus de mult că am sita în mână și că bobul sec trece prin sită dacă nu se lasă îngrijit și ascultător de povața Mea cea din mijlocul tău rostită de gura Mea pentru paza vieții tale cu Mine. Ți-am spus, poporul Meu, că diavolul cel de demult are mare răutate pe tine când te vede el ținut în mâna Mea și în barca Mea de scăpare a celor ce au credincioșia cea pentru Mine ca să le fie bine lor și Mie și planului Meu, poporul Meu, și iată, ridică duhul rău scule dintre cei fără credincioșie și îi strică și îi ridică împotriva Mea. Ți-am spus, tată, că s-a sculat de la mijloc duhul necredincioșiei și a lovit fața Mea prin cei fără credincioșie și a aruncat cu pietre în albia cuvântului Meu. Ți-am spus, fiule, că toată neascultarea, toate nemulțumirile și toate neînțelegerile cele de la nemulțumirile celor nemulțumiți de Mine și de tine, toate se sparg în porțile Mele, porțile prin care Eu azi vin cuvânt de cârmuire și de ocrotire în mijlocul tău. Se ascund în ei dacă nu le spun numele celor ce au dat să clatine acum bărcuța Mea, în care te țin, poporul Meu, iar dacă le spun numele se răzvrătesc pe Mine și pe tine și pe cei ce-Mi stau porți ca să vin și ca să fiu cu tine pe pământ, tată, și se răzvrătesc aceștia împotriva adevărului. E bine să se știe adevărul și nu neadevărul cel pentru adevăr și nu pentru om, căci când cel ce ascunde adevărul va fi rușinat prin dreptatea cea de la Dumnezeu și nu de la om, ar fi să aibă acela prea multă usturime pentru că a acoperit adevărul a toate.

Fac sfat pe așternutul Meu de pe pământ, o, sfinți jertfitori cu iubirea înaintea Mea. Sunt venit cu sărbătoarea voastră pe pământul așternutului Meu. O, nu pot, tată, să fac sfat ceresc cu cei cu care Mi-am făcut pe pământ casă pentru venirea Mea. Nu pot în vreme de furtună să fac sfat pentru lucrarea Mea. De făcut Mi-am făcut casă și cărare de venire apoi, dar de stat în sfat ceresc între ei nu s-a putut cu cei ce am voit să fie casa Mea, căci unii din ei au folosit ascunderile și pititul cu ele, și așa Mi-au îngreuiat ei mersul și planul Meu, cel după care voi așteptați, o, sfinți iubii și plini de suspin ca și Domnul vostru, o, fiilor cerești. O, tată, celor ce lovesc în cărarea Mea acum, nu le-a convenit cărarea Mea, nu Mi-au întărit-o, n-am avut în

ei credincioșie pentru Mine, dar această venire a Mea Eu nu Mi-am întocmit-o ca să-i fac rău omului cu ea, iar dacă n-am putut să le joc în plac celor care acum Mă lovesc în porți, iată ce au pățit aceștia, o, sfinți ai casei Mele cea de sus! O, măcar de ar vorbi adevărul acești fii răzvrățiți, cărora le-am deschis când au venit să fie și ei cu Mine și cu poporul Meu. Din mijlocul poporului Meu se lovește în el și în Mine, nu din părți, tată, și iată, multă stricăciune au făcut feței Mele aceștia pe care am dat să Mă bizui, și am pățit și cu aceștia ca și cu cei de pe vremea trâmbiței Mele, căci gura omului aprinde mult foc. O, dacă n-am putut să fac Eu sfat cu ei pentru mersul Meu pe pământ acum, iată, au făcut ei sfat, și au făcut sfat împotriva Mea și a celor ce Mă poartă ca să fiu pe pământ. De ani de zile fac ei sfat, dar sfatul lor e împotriva cărării Mele, și se scoală împotriva Mea sfatul lor, și apoi Mă vând unii altora aceștia și Mă vând, tată.

Am voit să-l ocolesc pe poporul Meu de peste tot de pedeapsa care dă să vină peste el și peste Mine de la vorbirea lor doi câte doi între fiii poporului Meu, dar e prea mare minune să aibă și să-și dovedească apoi credincioșia toți până la unul între cei care vin să se sprijine cu Mine, și să Mă sprijin și Eu cu ei, și iată, dacă n-am fost crezut și urmat pentru învățatura dată, iată durere pe Mine și pe cei ce Mă iubesc urmându-Mă cu inima curată, tată! Facem sfat în mijlocul celor curați cu inima, și a celor ce nu sunt tot așa, și hai să vedem cum să facem, cum să lucrăm peste această furtună care bate de la mijloc asupra venirii Mele cu plată pentru toate câte au fost și sunt și se fac.

Hai, trâmbiță deșteptătoare, hai, tată, și tu în sfat în mijlocul poporului Meu, că iată, suspini că iarăși vezi furtună ca atunci când după ce ai plecat să fii cu sfinții cerului s-a sculat de la mijlocul poporului același dispreț pentru cărarea Noastră la popor, aceleași arme, aceeași defăimare, tată. O, Verginico, nu se uită cei ce dezbină azi cu mintea lor bolnavă, nu se uită la cei de atunci care s-au lăsat amăgiți de minciună și care au născut minciuna. Mă uit cu jale grea acum la suferința grea a păstorului Meu Daniel, căci el atunci a primit înaintea lui judecată strâmbă, și apoi n-a mai putut și n-a mai voit să se scoale și să mărturisească pe cele ce l-au clătinat pe el atunci în credincioșie și pe cei ce l-au clătinat pe el ca să facă judecată strâmbă înaintea Mea, și Mi-a schiopătat apoi zece ani lucrarea, și Mi-a căzut atunci de tot poporul, cel și așa firav, căci nu voia poporul să-Mi dea Mie viața, și stătea cu Mine neașezat, necurățat, neîmplinit fiul acestui popor, fapt pentru care a venit peste el căderea, tată, cernere mare, Verginico, dar Mi-a rămas atunci pe cale cu Mine cei pe care-i aveam în planul Meu pentru mersul Meu pe mai departe, tată. O, Mă uit neputincios și Eu la cei ce au dezbinat atunci poporul și mersul Meu pe mai departe, căci Mi-am adus, după planul Meu cel din vecii, copii de departe ca să-Mi fac fii lucrători din ei, și am lucrat cu ei ca și cu Samuel când l-am adus pe el la preotul Eli și la fiii lui cei neascultători, ca să am prin Samuel mers înainte cu duhul proorociei, și așa am lucrat și azi, tată, căci fiii acestei lucrări nu trăgeau cu lucrul venirii Mele, cu planul Meu cel ceresc, care așteaptă după om credincios pe pământ, ci trăgeau numai să-i ajut întru ale lor și atât. O, Verginica Mea, mare Ne-a fost atunci durerea, tată, și mare Ne este și acum. Ca și atunci s-a întâmplat și acum. Cei ce au lovit atunci sunt pedepsiți și azi, stau zdrobiți și azi sub lucrarea lor cea rea de atunci, lucrarea minciunii, tată, și nu se scoală să-Mi repare pe cele stricate de ei peste poporul Meu, căci duhului rău îi este greu până ce-l pune pe om să joace ca el, și apoi nu-l mai lasă să repare pe cele stricate prin lucrarea

duhului invidiei și a minciunii cea pentru ea. Iată-l pe păstorul Daniel în grea suferință, și nu le este milă de el celor ce l-au pus atunci să facă judecată nedreaptă. Eu i-am spus lui pe vremea ta cu Mine că va fi pus să facă judecată nedreaptă, dar clipa aceea de întuneric a celor ce au lovit în mersul Meu și al tău prin duhul invidiei, le-a luat lor toată lumina chiar dacă frica îi cuprinsese, chiar dacă ei lucrau cu această nedreptate peste ei. Iată, așa pățesc cei ce se grăbesc să ia vorba fără să desfacă de sub învelișul ei adevărul a toate. Au plecat din trup creștini cu vină în ei pentru jalea Mea cea de atunci. Plângea cerul tot de mila Mea și a celor disprețuiți atunci pentru numele Meu, și cu care aveam să merg înainte cu lucrarea Mea și a ta. Iată, iarăși aceeași nedreptate spre Mine, tată, și spre calea Mea de azi. Iarăși împoșcare pe fața Mea, tată. O, ce greu, ce greu e păcatul nemulțumirii, păcatul iubirii de sine și de dreptate împotriva dreptății a toate, tată!

O, cum să facem, Verginica Mea? Facem sfat în mijlocul oștirilor de sfinți, și te am pe tine în mare durere în mijlocul lor, că te-ai căznit sub mari dureri să-Mi ridici un popor, un popor bun pe vremea Mea cu tine, și n-a voit poporul să fie sfânt, tată, iar cel ce nu se face sfânt cu trupul și cu mintea, acela se face apoi vrăjmaș lui Dumnezeu, ca și acum două mii de ani, când poporul Israel s-a dus la fund lovind în venirea Mea la el. O, ce să facem cu cei ce acum Mi-au adus la pământ fruntea Mea? Cum să facem sfat cu ei? Ei nu vor aceasta, fiindcă ei au de ascuns lucrarea lor cea fără de lumină, cea fără de martori din dreapta și din stânga Mea, lucrare pe furiș lucrată ca să-Mi tragă pe cei slabi de pe picioare și să-i aducă Mie împotrivitori, Verginica Mea. O, tată, e mare, e mare acum jalea Noastră. E încurcată cu multul lucrarea cea rea pe care au lucrat-o astăzi fii ascunși în ei și între ei și ei, între ei și creștinii slabi, și iată, Mi-au culcat la pământ suflete credincioase, și pe care le-au făcut să lucreze mare împotrivire acum asupra mersului Meu cel slăvit pe pământ cu cuvântul facerii omului, tată. O, dureroasă este fața Mea acum, tată! O, greu e, Verginico!

— **E** greu de tot, Doamne, iar cei ce au umblat acum la fața Ta ca s-o defaime, nu se scoală să Ți-o șteargă de sânge, nu se scoală să se umilească și să Te scoată de sub rușine, și fac și ei acum ceea ce au făcut păstorii poporului nostru după ce eu m-am suit la Tine între sfinți, și tac aceștia față de Tine, și vorbesc față de cei pe care i-au adus la împotrivire ca să nu fie ei singuri împotrivitori. O, dacă ei nu se scoală să mărturisească pe cele ascunse cu care au lucrat atâta răutate, atâta dispreț, ce vom face cu ei, o, Doamne?

— **F**ac ei cu ei, Verginico, fac ei, tată. Le-am spus celor ce au lucrat de la mijloc pe furiș, luând pe furiș și dând în părți în chip strâmb nemulțumirea lor, le-am spus cu vorbire între cei din cer acum doi ani, le-am spus că lumea le face cu mâna ca să-i amestece cu ea și să-i tragă de pe calea Mea, de pe calea cea cu frați, iar ei să fie atenți ca să nu cadă le-am spus, dar aceștia au uitat și n-au împlinit veghea peste ei, iar dacă n-au împlinit, au căzut în nemulțumiri și apoi în plângeri în părți împotriva celor ce Ne poartă cu venirea Noastră, tată. Eu merg cu durere în cei ce Ne poartă, și dacă se mai și lovește în ei Ni se face greu de tot mersul, greu, tată, greu. Dar acum Îmi întăresc poporul pe stâncă și îl povățuiesc pe el. Amin.

Eu sunt stânca pe care ai venit tu să te așezi când ai venit să fii al Meu, poporul Meu. Acum rugăciunea ta, jertfa inimii tale, umiliința și duhul ei cel lucrător, acestea vor ajuta de acum mersului Meu peste pământ. Te voi povățui cu milă și cu duioșie, și tot cu milă și cu duioșie să stai și tu pe calea Mea între

frate și frate. Stai, tată, pe calea Mea, căci calea Mea e cu dureri pe ea ca și cea de acum două mii de ani, dar e cu plată mare, fiule. O, ascunde-te în Mine de fața celor ce se plâng cu nemulțumirile lor și de la care au atâta neliniște în ei. Nu te lăsa doborât de viforul născut peste tine în ei, căci ei au dat de la ei dreptatea lucrurilor și au strâmbat-o de tot, și au pățit ei așa din pricina mării de sine, de care ei nu s-au curățat după ce au venit să fie cu Mine. Iată ce defăimată este acum fața Mea! O, cine poate să-Mi șteargă de pe ea murdăria cea batjocoritoare, aruncată de cei ce mint cu nemulțumire?

O, copii care-Mi stați înaintea când vin la popor și la om! Am spus prin duhul proorociei că-Mi voi tot ridica lucrători lângă voi ca să vă ajute sub greul Meu de peste voi, căci Eu M-am așezat povară a voastră, tată. Am lucrat ca să împlinesc apoi, dar duhul invidiei din cei ce îl au pe el din fire nu poate să înghită aceasta. Am avut aproape cu voi apoi pe cei ridicați rând pe rând, și am avut între aceștia, aproape cu voi, și pe cel ce azi ia și dă în părți duh de hulă asupra lucrării cuvântului Meu după ce a avut el atâta vreme credințioasă pentru lucrarea Mea și pentru voi. L-au luat și l-au dezbrăcat de credință cei ce au lovit de la mijloc în voi prin duhul firii lor invidioase, și n-a mai stat apoi de partea Mea acest suflețel, și s-a îndoit, și apoi s-a smintit întru lucrarea Mea cu voi, și iată-l cum lovește acum din întuneric, tată! Eu am spus din vreme tuturor: «*Ferice de cei ce nu se smintesc întru Mine și întru voi*», căci Eu vedeam pe cele lucrute în ascuns cu duh de răzvrătire prin lucrarea celor nemulțumiți. Iată-l, stă ascuns acum sub nume de femeie și lovește fără judecată acesta, căci a luat în el din răutatea inimii celor ce nu au putut să vă iubească pe voi mai mult decât pe ei înșiși după ce au venit să fie și ei fiii acestui popor. Eu l-am primit și pe acesta când a venit să fie cu Mine și cu voi, și am dat mereu să-l povățuiesc prin voi să nu ridice cuvânt de judecată asupra mersului Meu cel greu. El însă n-a ascultat, căci s-a crezut meritos dacă i-am dat duh ca să mărturisească lucrarea Mea de azi, și după ce a mărturisit-o prin Duhul Meu Cel de sus și Cel de jos lucrător, s-a sculat apoi și s-a lăsat doborât de îndoială, căci așa pățesc toți cei ce judecă în locul Meu mersul Meu cel greu cu voi și pe poporul Meu de azi. Este scris în Scripturi cuvântul Meu: «*Nu judecați ca să nu fiți judecați, căci cu judecata care judecați veți fi judecați, și cu măsura care măsurați vi se va măsura*», și iată, acesta este pedepsit acum chiar prin ceea ce face acum împotriva Mea și a mersului cuvântului Meu, care curățește omul de păcat. Amin.

O, fiule atât de răzvrătit acum! Cum de nu te temi, tată, să-Mi vorbești de rău casa în care și pe tine te-am primit ca să fii și tu al Meu? Ai stat atâta timp aproape cu fiii poporului Meu. Cum, tată, ai făcut de ți-ai întunecat atât de greu credința? Iată ce faci! Stai ascuns acum și lovești în mersul Meu de azi, cu care dau să salvez omul de la păcat și de la plata păcatului. Să te las așa să tot lovești? Te simți atâta de puternic ca să poți să-Mi zdrobești truda Mea cea de cincizeci de ani? O, te-ai lăsat doborât de pe cale și te-ai făcut judecător în locul Meu, și prin aceasta ești judecat, prin ceea ce judeci ești judecat, ca și cei de acum două mii de ani, care M-au judecat așa cum au vrut ei, făcând haz de drumul Meu cel greu pentru mântuirea omului. Ți-am proorocit adesea după ce te-ai sculat împotrivi-tor și batjocoritor asupra poporului Meu și te-am rugat să-ți oprești limba și mânia, ca să nu te nimicească acestea, dar murdăria pe care o arunci tu azi peste fiii cei purtători de Dumnezeu în vremea aceasta de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om cu cuvântul slavei lui Dumnezeu, această murdărie se va

întoarce toată, toată pe fața ta, căci dreptatea nu stă din lucrarea ei, și lucrează odată cu dușmanul ei. Am voit să fii înțelept al cerului, după cum și puteai să fii dacă voiai să ascuți, dar iată ce faci acum! O, să te fi gândit că nu tu singur ar fi să mărturisești atâta duh împotrivi-tor, și că Eu am popor alături, care ar fi fost să spună și el ceea ce tu dai acum să mărturisești împotriva, dar mintea ta este acum luată de puteri negre, și acestea vor fi puse în însăși cursa lor și o vor rușina pe ea și va cădea puterea lor curând, curând. O, ai venit în casa Mea și ai mâncat de la masa Mea și ai stat cu fiii acestei lucrări, și acum te-ai dat în lături și lovești cu păcat și cu judecată, și ți-ai luat nume de femeie, așa cum scrie în Scripturi, și n-ai dreptate în ceea ce grăiești, fiindcă răutatea ta cea de acum stă departe de dreptatea Mea, care este umilința inimii omului, fiule. O, cum poți să lovești atât de urât în fiii lucrării Mele? Cine, tată, te-a pus să faci aceasta? Te-am rugat apoi să-ți oprești furia cu care lovești în stânca lui Dumnezeu, dar iată, nu vrei, nu vrei să vii să te curățești și să te iert de căderea ta în păcatul hulei de Dumnezeu. Și dacă nu vrei, și dacă nu intri sub lumina lumii, sub lucrarea lui Dumnezeu-Cuvântul ca să te curățești de plata răzvrătirii tale, tu vei vedea, căci Eu, Domnul, te voi scoate de sub ascunzătoarea ta și voi porunci oștirilor cerești și îngerești să te arate și să te rușineze cu tot cu lucrarea ta ascunsă între tine și cei ce au dat să te smulgă de la Mine din duh de invidie că te făcuseși mărturisitor al Meu, al lucrării cuvântului Meu de azi. O, n-ai avut înțelepciunea să fii cuminte, să fii de partea Mea, și nu de partea duhului potrivnic, duhul ușurătății minții omului, care trage spre el pe cei ce vin să fie cu Mine. Iată, îți așterni rușine ție prin tot ceea ce faci și lucrezi fără ca Eu să te trimit. Eu, Domnul, stau în sfat cu toate oștirile cerești și voi hotărî, căci a Mea și nu a ta este judecata a toate. Amin. Eu încă îți aștept întoarcerea, tată.

Iar tu, poporul Meu, stai la sânul Meu, stai ca pruncul și nu slăbi în creștere, tată, ci crești, fiule, pentru Dumnezeu și pentru vremea care vine cu Mine pe pământ pentru cei ce Mă așteaptă să vin. Voi sta în sfat cu cei ce-Mi fac dureri de la mijloc și voi căuta să-i luminez din cer, căci de pe pământ omul nu ia decât întuneric și răutate și răzvrătire, fiindcă acesta este aluatul omului. O, rea și pedepsitoare este lucrarea răzvrătirii, lucrare lucrată prin duhul invidiei din om! La Mine încape tot neamul omenesc dacă vine să fie cu Mine, dar iată, nu încape el în inimile invidioase, care nu îmbrățișează pe cei ce se ridică și ei spre lucrarea cuvântului Meu, spre ajutorul Meu sub greu, și această nedragoste este păcat, și păcat lucrează ea, și vorbire de rău lucrează ea între cei de un nume cu Mine.

Acum vă rog și pe voi, cei ce ați născut lucrarea cea răzvrătitoare în mijlocul poporului Meu, vă rog, tată, ca și pe cei ce Mi-au zdrobit mersul Meu după ce Mi-am luat trambuța la cer și Mi-au zdrobit și mersul poporului și credința lui; vă rog, tată, sculați-vă fără de frică și mărturisiți-vă Mie și poporului Meu lucrarea voastră cea ascunsă, ca să vă izbăviți de plata ei, să vă izbăviți, tată, prin umilința voastră, care poate dacă este, și să Mă izbăviți și pe Mine de sub această hulă, căci am de cârmuit neamurile cu toiag de fier prin acest cuvânt, precum este scris în Scripturi să împlinesc, și am de lucru de la Tatăl pe pământ, fiilor care ați născut răzvrătire din voi în mijlocul poporului Meu. O, nu vă luptați să fiți mai mari ca Dumnezeu, căci cei ce s-au luptat așa, au căzut sub acest păcat. Voi sta de vorbă cu voi, tată, în chip amănunțit, și iarăși voi mărturisi vouă lucrarea Mea de azi și tainele ei și mâna Mea, care lucrează, și pe care dați să ziceți că n-o înțelegeți și să judecați pentru ea pe cei ce Mi-o poartă spre voi și spre om. E grea

peste voi încurcătura pe care singuri v-ați făcut-o și care acum dă să păteze fața Mea. Eu însă Îmi voi șterge fața, dar ștergeți-Mi-o și voi, căci fața Mea nu trebuie s-o împrășcați pentru fața voastră, pentru slava voastră cea trecătoare, și pe care mai rău v-o striviți când loviți pentru ea în Dumnezeu. O, mâna ta, fiule răzvrătit, nu trebuie să se ridice împotriva fratelui tău, ci trebuie ca inima ta să se umilească pentru fața fratelui tău. Amin.

Eu voiesc să vă scot de sub rușine, fiilor care ați pus gaz pe foc ca să-Mi pârjoliți fața și slava Mea, dar dacă voi nu vreți să Mă ajutați să vă scot de sub vina sub care ați intrat prin lucrarea ascunderii și a răzvrătirii dintre frați, prin vorbirea doi câte doi, care numai dezbinare aduce, și nicidecum frăție, Eu, Domnul, nu pot să vă ajut fără ca voi să Mă ajutați să vă scot la lumină. Ați crezut că e glumă ceea ce Eu v-am cerut mereu să nu săvârșiți, și iată, Eu sunt adevărat între voi, căci vorbirea doi câte doi, trei câte trei, a adus vouă acum rușine, iar Mie zdrobire și suspin, tată. Voi sta de vorbă cu voi și voi căuta să vă ajut, fiilor, căci Eu sunt Învățătorul Cel milos și sunt blând și smerit cu inima, și așa ar fi trebuit să fiți și voi dacă ați fi vrut să semănați cu Mine, fiilor.

O, poporul Meu, duhul rugăciunii tale curate și fierbinți să ajungă la inima Mea, iar Eu voi coborî peste tine slava Mea și ocrotirea Mea și izbânda cea pentru Mine și pentru tine, tată. Să plângi, fiule, pentru cei ce s-au desprins ca să slujească duh de judecată asupra venirii Mele la tine cu sfinții precum este scris să împlinesc. Tu ești martorul Meu. Rămâi martorul Meu cel credincios, poporul Meu, și ridică-Mi, tată, ucenici pentru împărăția Mea, căci aceasta este lucrarea ta, iar cei ce vin să dezbine apoi pe cele lucrute, ei vor vedea. Tu nu te teme! Eu sunt Învățătorul tău și te învăț în vreme de război. Pace ție în vreme de război, tată! Eu sunt în față, și în Mine lovesc cele ce vin spre tine prin cei ce se despart de lucrarea venirii Mele azi pe pământ. Pace ție! Eu sunt Cel ce veghez. Eu sunt Cel ce-Mi ocrotesc lucrarea venirii Mele acum pe pământ ca să-Mi zidesc un popor, un neam de sfinți pe pământ. Am avut mereu dușmani dintre cei ce-Mi stăteau aproape, am avut în toată vremea lucrărilor Mele în toți urmașii Mei. Pe Verginica Mi-o vindeau cei mai apropiați ei și Mi-o duceau la suferință, și nu făceau aceasta cu ea cei ce aveau credințioșie pentru Mine și pentru ea, și iată-i pe aceia, sunt și azi ai Mei, și merg cu ei prin întuneric și luminez în față și-Mi fac parte cu slava cuvântului Meu peste pământ.

Pace vouă, fiilor! Strângeți-vă ca puii sub aripile Mele și fiți liniștiți, și îndemnați-i, tată, pe cei răzvrățiți să părăsească neascultarea și nemulțumirea lor și despărțirea de voi, și să se umilească și să se pocăiască și să se curățească de duhul care dezbină între fiii împărăției Mele. O, învățați-i pe cei ce vin să se alipească împlinirilor cerești pe pământ, învățați-i din vreme pe fiecare, tată, cum să stea frumos în sânul acestei lucrări, că iată, vin și se apropie tot mai mulți de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care Se face cuvânt din gura Mea și vă vestește vouă, și Care vă povățuiește pe voi spre împlinirile cele din urmă, fiilor.

Te dăruiesc cu duhul rugăciunii fierbinți, prin care să Mă chemi să fac lumină sfântă și cale cu lumină pentru cărarea Mea spre oameni, poporul Meu, iar tu, tată, ascultă povața Mea, ca să se facă fii ai Mei și ei, cu credințioșie în ei înaintea Mea, cu fierbinte inima lor pentru Mine, Cel plin de iubire pentru cei ce primesc din cer Duhul Meu în ei, Duhul Care povățuiește spre Mine pe cei ce se dau Mie ca să fie și ei ai Mei.

9/22 iunie 2008

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Greul coborârii Domnului la popor din pricina necredinței din mijlocul lui. Domnul Își va așeza la adăpost tainele și va lucra cu ucenici.

Un picuț dau să Mă sprijin pe calea coborârii Mele, căci calea Mi-e tot mai strâmtă ca să vin și să-Mi îngrijesc poporul ca să-l am, și ca să-l chem pe om de la moarte la viață. „*Cei fără de păcat*“ aruncă de peste tot în calea venirii Mele cu învățătură pe pământ acum, iar de pe pământ nimeni nu Mă ajută ca să vin și să-l trag pe om la Tatăl, căci duhul rău nu poate să înghită cărarea Mea spre om, nu Mi-o lasă în pace, nu poate să nu-Mi slăbească de sub lovituri lucrarea Mea de înnoire a lumii, ba se zbate în fel și chip să biruiască el, și nu Eu.

Sunt Domnul Iisus Hristos, poporul Meu, și mai întâi Mi-am spus durerea. Sunt Domnul, dar necredința din mijlocul tău în venirea Mea la tine e tot mai mare, tată, și ea Îmi stă grea în calea Mea, și n-am cu cine să Mă ajut de pe pământ pentru calea Mea spre tine. Cobor la tine așa cum mai pot, și de mult, de mult cobor greu și tot mai greu. Mă ajut cu îngerii și cu sfinții, căci lor le este milă de Mine și de oameni, iar planul Meu e mare pentru salvarea făpturii, și e mare strâmtorare pe pământ și în mijlocul tău. Vin în mijlocul tău o clipă cu sărbătoarea apostolilor Mei cei de acum două mii de ani. Ei înțeleg adânc strâmtorarea Mea cea de azi pentru lucrul Meu peste pământ, căci ei au putut și mai greu sta înaintea oamenilor pentru ca să strige peste pământ chemarea omului la credință și la pocăință și la iertarea păcatelor, și apoi la luptă împotriva oricărei ispite care dădea să culce la pământ pe ei și pe cei credincioși, iar câteodată se ridicau unul împotriva altuia pentru tot felul de pricini și stări și așteptări și vederi, iar Eu îi scoteam mereu de sub orice greu dintre ei.

De câte ori vin la tine Îmi ud cu lacrimi calea când vin, că nu vreau, tată, să te las să pieri de pe calea slavei cuvântului Meu, nu vreau așa, poporul Meu. O, nu mai găsesc putere în porți când vin, dar Îmi pun puterea Mea ca să Mi le supun și ca să pot să intru la tine și ca să-ți dau ție putere să poți pentru Mine și pentru tine, că Eu pe pământ și din mijlocul tău n-am ajutor pentru venirea Mea la tine, n-am alinare pentru greul Meu cel greu, și am numai și numai piedici și numai pietre și numai împotrivire, numai îndoială, și apoi necredință, iar mila Mea de om Îmi sfâșie puterea Mea dumnezeiască, fiindcă puterea Mea pe pământ atâră de puterea omului cel purtător de Dumnezeu.

Coborârea Mea la tine Mi-e tot mai sfâșiată, poporul Meu, și fac sfat în taină cu sfinții Mei și cu Tatăl Meu, ca să pot cumva să merg și să nu stau din lucrarea venirii Mele, că n-am ucenici de ajutor sub greul Meu cu care apăs peste cărarea Mea de venire, și e necredință pentru coborârea Mea în mijlocul tău. Am spus pe vremea trâmbeții Mele Verginica, am spus poporului cel de atunci că Eu nu voi sta din trâmbețat după ce-Mi voi ridica la Mine instrumentul prin care grăiam peste popor. Am spus atunci că va veni o vreme că voi vorbi cu poporul Meu ce va să fie, și voi grăi cu el așa cum grăiește omul cu telefonul și nu-Mi voi lăsa poporul fără cuvânt de înviere peste el, fără lucrarea Mea, care Mă aduce iarăși de la Tatăl pe pământ ca să-Mi împlinesc sfârșitul trudei lui Dumnezeu pentru salvarea omului căzut din Dumnezeu, căci omul este slab de tot, iar Eu, Domnul, sunt Cel ce îl ajut pe el pe calea cea cu dușmanii de suflet ai omului. Iată, n-am sprijin pentru multul Meu lucru de acum, căci cei ce-Mi stau porți sunt tot mai firavi, tot mai loviți, tot mai învinuiți, și Eu lucrez puțin de tot față de câte așteaptă după Mine și după tine ca să fie lucrute,

poporul Meu. Duhul cel potrivit de pe pământ lucrează din ascuns cu putere și amenință calea venirii Mele, iar ucenici plini de tainele Mele nu pot să-Mi fac, că e strâmt de tot pentru Mine așternutul Meu. Nu mai pot vorbi cu cei ce-Mi stau porți, că voiesc să Mă feresc de lovituri, dar vorbesc cu tine prin porți, poporul Meu. O, dacă tu vrei să vorbești cu cineva de departe așa cum se vorbește azi pe pământ cu telefonul, poți, tată, să vorbești fără telefon? Eu știu de ce te întreb aceasta, dar tu nu știi de ce te întreb. O, nici Eu nu pot vorbi cu tine altfel, darămite tu, dar nu mai grăiesc cât Mă doare când necredința omului Îmi umblă la lucrarea Mea de venire, lucrare întocmită de Mine ca să pot prin ea să vin și să grăiesc acum pe pământ așa cum scrie în Scripturi să grăiesc acum, căci dacă altfel aș grăi, n-ar mai fi după adevăr Dumnezeu acum întru venirea Sa, ci ar fi și acum așa cum știe omul pe pământ să facă și să spună apoi că Eu sunt Cel ce lucrez așa. Eu însă acum, în zilele cele din urmă, n-aș mai fi putut lucra coborârea Mea la om, decât așa cum lucrez acum, așa cum scrie în Scripturi să lucrez, iar Scripturile nu sunt citite și nu sunt înțelese de cei ce le citesc. O, nu mai pot să-Mi dau tainele Mele pe masă, și Mi le voi pecetlui tot mai mult între ucenici, și-i voi deosebi pe ei în taină, și va fi mare strâmtorare pentru Mine, fiindcă pe pământ e numai strâmtorare, și tot mai mult se întinde ea în calea Mea cea de azi.

O, ucenici iubiți ai Mei, e sărbătoarea voastră în cer, și pe pământul așternutului Meu de azi, pe care stau și Mă adun cu poporul Meu de azi ca să-Mi fie el martorul Meu cel de azi așa cum voi Mi-ați fost atunci. Ștergeți-vă lacrimile, tată. N-am cum să vă bucur în ziua voastră de sărbătoare între sfinți. Orice ucenic desăvârșit este ca învățătorul său, iar Eu sunt plâns și în suspinat în cer și pe pământ. O, plângeți cu cei ce plâng, tată! Plângeți cu Mine și cu cei ce gem și plâng în mijlocul poporului Meu, așteptând să pot Eu de la Tatăl tot ce mai am de lucrat ca să-Mi sfârșesc lucrarea și venirea, și apoi desăvârșită țara Mea și a sfinților Mei. Nu mai putem grăi așa cum am Eu grăirea, și voi grăi mult în taină, și voi grăi așa cum se mai poate de acum, dar Îmi voi așeza la adăpost tainele Mele și toate lucrurile Mele, și voi lucra cu ucenici, așa cum am lucrat și pe vremea voastră pentru tainele Mele pe pământ, și așa cum ați lucrat și voi, căci omul poate ca omul și atât, iar Eu Îmi găsesc cu greu ucenici cu credințioșie pentru tainele Mele atât de greu de purtat în vreme de strâmtorare ca să fie ele apoi așezate pe pământ, tată, și să-Mi împodobesc cu ele ziua venirii Mele, ziua slavei Domnului. O, nu putem mult să lucrăm acum, căci ceea ce are Dumnezeu de lucrat pe pământ atârână de puterea omului cu care Mă sprijin, și cu mult mai mult de credința în tainele lui Dumnezeu a celor credincioși. Grăim însă în ziua aceasta, și cu strâmtorare grăim, de vreme ce nu mai găsim putere în porți. Pace vouă pentru cuvântul pe care îl așezați lângă al Meu în ziua aceasta de sărbătoare pentru voi în mijlocul poporului Meu! Amin.

— **O**, Fiule al Tatălui, Învățătorule Doamne! N-a priceput nimeni nici atunci, nici acum de ce spuneai Tu peste noi și de ce și noi spuneam când spuneam peste ai Tăi: „*Pace vouă!*“. Numai în vreme de zburcium greu, numai când totul pare strivit pentru lucrul Tău cu omul, numai atunci se naște din ființa Ta acest cuvânt peste ucenicii Tăi, și ferice de cei ce sunt ucenici, căci numai aceia pot înțelege de unde se naște acest dulce și plin de putere cuvânt al gurii Tale peste cei încercați și zburciumați de ispite și de strâmtorări pe calea Ta spre om. Pe vremea Ta cu noi, pe vremea noastră cea de după ducerea Ta iarăși în Tatăl era și mai greu

ca azi. Nu încăpeam în inimile oamenilor, și toți se sminteau întru noi, și se sminteau și cei credincioși, și se sminteau și dintre ucenici, iar noi eram slabi, dar Tu erai puterea cea din noi și Te întăreai în noi pentru numele Tău, pe care noi îl purtam între oameni, și săvârșeai prin noi semne din vreme în vreme, și numai așa Îți mai făceai loc cu noi între oameni. O, și cât eram de primejduiți de peste tot, și puțini de tot erau între oameni care să primească tainele Tale cu noi tainele cele de nepătruns, Doamne, și care se primesc cu credința cea neîndoielnică, și altfel nu! Era greu pentru noi, era greu de tot între noi și noi, ca și acum între cei de azi popor al Tău, căci cuvântul pe care l-ai spus Tu: «*Fericiți cei ce nu se smintesc întru Mine*», acest cuvânt rostit de Tine nu are rod pentru el pe pământ, că pe pământ e diavolul cel plin de ispite pentru om. Cel ce citește în Scripturi vede strâmtorarea cea de atunci. Cel ce citește calea sfinților Tăi de atunci și de apoi vede cât de greu se mergea și se lucra pentru ucenici și pentru cei ce se făceau ucenici pentru ucenici, căci tainele Tale au fost și sunt numai între ucenici ținute, numai între cei ce mult se înduhovnesc prin credința lor cea prin multe strâmtorări pe pământ.

O, ce greu ești Tu lovit în porți, Doamne, căci lucrarea Ta e lovită, și nu cei ce stau porți ca să vii! Nu mai poți grăi pe de-a dreptul, decât în taină, Doamne, căci vrăjmașul stă și se uită ca să vadă și ca să audă și ca să știe ce grăiești Tu peste cei de azi ai Tăi. Pe vremea Ta cea de dinaintea lor, când Tu grăiai prin trâmbița Ta, spuneai poporului cel credincios că va veni vreme de mare strâmtorare când nu se va mai putea vorbi decât prin scris cuvântul Tău, și apoi scrisul va fi dat pe foc, și focul să-l tăinuiească pe el, căci omul este vrăjmaș omului chiar pe calea Ta cu el.

O, popor îngrijit de Dumnezeu în vreme de mare strâmtorare! Lasă-te, fiule, credincios cu multul, ușor la înțelegere și mult iubitor, căci are Domnul nevoie de ucenici tainici din mijlocul tău pentru lucrarea Sa cea grea și pentru lucrurile Lui. Păstrează-te credincios și nu te sminti întru greaua și cu strâmtorare lucrată lucrarea Domnului cu tine, căci unde este puțină credință pentru tainele Domnului, ele nu se pot așeza, ele nu pot lucra, căci ele nu se tocimesc cu omul, și nu se tocmește pentru ele, ci ele stau și așteaptă după ucenici cu credințioșie pentru Dumnezeu. O, cât de greu era și pentru noi! Nu găseam ucenici pentru tainele cerești ca să nu fie ele strivite de om pe pământ, ca să nu se ridice vrăjmași asupra tainelor lui Dumnezeu și să le strivească. Are Domnul nevoie de ucenici tainici, de fii cu credințioșie între voi, căci ați înțeles puțin pe cele ce sunt de lucrat pentru cer pe pământ, și pentru pământ în cer. Fiți măcar cumiți și încredințați în Domnul, Cel ce lucrează pentru voi așa cum mai poate El azi, fiilor, căci s-a sculat cu mare război de la mijloc duhul cel potrivit și lovește cu batjocură mersul Domnului cu voi. Dați-I Domnului putere la cârmă în vreme de strâmtorare, căci vai cetății fără văzător peste ea! Stați cu tot cuvântul Lui pe masă între voi, scoateți-l din carte și vedeți în el că s-a spus prin el la vreme tot ce este și ce se lucrează bine sau rău asupra lucrării de cuvânt a Domnului pe pământ. Îndemnați-i spre încurajare pe cei căzuți în dureri și în suspin și fără de sprijin între voi și îndemnați-i să vă arate din cele tainice ale Domnului cu ei, și vedeți în toate cuvintele Domnului și în toate tainele Lui nearătate și ascunse în cuvânt, vedeți greul cel de azi, și care a lucrat pe ascuns ca să subrezească tot mai mult mersul Domnului. Fiți credincioși cuvântului Său de ieri și de azi! Fiți tari pentru duhul credințioșiei, ca să aibă Domnul cum să Se sprijine între voi, că vremea e cu cernere mare, și până la capăt va fi greu, așa cum

a fost și pentru noi. Nici noi nu găseam ucenici cu credincioșie pentru tainele Domnului, pentru lucrurile Domnului în vremi grele, căci cei ce veneau pe calea cea cu ispite veneau să le fie lor bine, veneau să aibă ranguri și daruri, și nu dureri și încercări și lovituri prin strâmtorări fel de fel, și puțini de tot își puneau viața și cinstea pentru Dumnezeu cu credincioșie, căci omul este slab și se teme și își ocrotește viața sa și are nevoie de nume bun pe pământ, dar cei ce se aleg pentru Domnul se dau spre dispreț și se bagă sub vină, și așa stau ei pentru tainele Domnului, care sunt mai presus de cei ce le poartă pe ele. O, cât de greu era și pentru noi! Era dezbinare adesea între ucenici, iar Evanghelia Domnului mergea cu trudă înainte și mergea din greu. Fiți Domnului sprijin pe cât puteți! Fiți poporul Lui cel credincios Lui și tainelor Lui, căci vremea voastră e cu mare strâmtorare pentru tainele și pentru lucrurile Domnului. Pace vouă! Ca și Domnul vă spunem și noi în vreme de strâmtorare. Amin.

Pace Ție, Bunule Învățător, căci suspini înlăcrimat în mijlocul poporului Tău și așa mergi, și așa mergi mereu, mereu! O, Doamne, nu vei plânge singur nici pe pământ, nici în cer. Plângem cu cei ce plâng, așa cum am venit azi să grăim în mijlocul poporului Tău. Amin.

— **E**u, Domnul, însemnez pe cei ce plâng sub strâmtorări, și voi adăuga sub sarcina Mea de azi ajutor pentru ea din mijlocul poporului Meu, căci pentru Mine nu este ajutor de la mijloc, poporul Meu, iar Eu, tată, aștept să pot din tine tot ce am să lucrez peste pământ în zilele acestea. Nu mai pot grăi decât în taină pentru tainele Mele. Iar pentru duhul învățaturii peste cei ce vin să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credința lor în Mine, voi grăi mult peste aceea și le voi da puterea credinței și faptele ei, care îi vor vădi pe ei. Amin.

Nu pot să nu Mă apropiu cu un picuț de duh întăritor peste cei ce-Mi stau porți ca să vin. Necredința din părți Îmi slăbește intrarea Mea la popor cu cuvântul Meu cel lucrător și Mă face să Mă rușinez, să Mă strâng și să Mă tăinuiesc între ucenici, între cei de o iubire și milă cu Mine. „*Cei fără de păcat*“ nu pot să Mă primească așa cum vin, ba iau și dau cu pietre în venirea Mea cea grea și fără de sprijin pentru durerile ei, căci venirea Mea e cu durere, și nu este duhul mângâierii pentru ea în cei pe care i-am tot dorit să-Mi fie milostivi pentru mersul Meu cel greu cu care vin după om ca să-l duc iarăși pe om la Tatăl, precum este scris.

Eu, copii din porți, am spus, și iarăși spun că fericiți sunt cei ce știu să vă citească pe voi, dar prea puțini, prea puțini sunt, tată, aceștia. O, dați-vă Mie cu toate câte voi purtați pe fața voastră în vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi, iar aceasta ce am spus atunci și acum prin Scripturi nu poate omul să înțeleagă cum vine și cum este adevărul cuvântului acesta. Voi grăi mai mult în taină cu voi și cu cei ce stau cu voi sub greu, și cu cei ce poartă cu voi tainele Mele pentru toate lucrurile Mele de azi, căci în război își fac tranșee cei ce biruiesc, și așa este și cu tainele Duhului Sfânt. Vă voi povățui, tată, căci trebuie să adăpostim tot ce este de adăpostit, căci greu se lovesc în față lucrurile Mele de acum, și multă răzbunare poartă acum duhul potrivit Mie și vouă pentru mersul Meu pe mai departe cu calea Mea spre om. O, ștergeți-vă fața și lacrima! Voi grăi Eu, căci voi nu mai puteți grăi, că este necredință, tată. Fiți umiliți! Intrați sub vină fără să deschideți gura! Supuneți-vă sub orice fel de lovituri și dureri și încercări, și pecetluiți între Mine și voi, și între voi și ucenici purtarea tainelor Mele și grija de ele, tată. Sunteți fără de

mângâiere din părți, sunteți neajutorați, iar peste aceasta sunteți și loviți, sunteți și disprețuiți. Eu sunt Cel ce vă cuprind în brațe și vă încălzesc ca să vă întăresc și ca să nu-Mi lăsați poporul fără sprijin, tată. Nu vă temeți de marea strâmtorare în care stați! V-a slăbit puterea și curajul. O, nu așa, tată. Eu voi avea grijă să vă întăresc, și voi întări pe mai departe pentru voi ucenici și ucenițe, căci tot așa lucrăm și Eu, și tot așa Mă întăream și Eu pe pământ din loc în loc, din timp în timp, și-Mi lăsam mărturia lucrului Meu și Mă sprijineam cu cei credincioși, și unii pe alții ne dădeam Tatălui, și așa puteam prin greu și prin multul întineric al minții omului, al necredinței omului, și eram învinuit că petrec cu cei nevrednici pe pământ la masa tainelor Mele, dar Eu Îmi pregăteam din ei ucenici ai puterii mărturisirii cea pentru Mine, tată. Pace vouă! Nu Mă lăsați, nu Mă lăsați, tată! Pregătiți-vă ucenici pentru lucrările Mele și pentru voi. Când văd că abia mai mergeți, Eu vă dau mers, căci pot Eu atunci când vă este greu, pot Eu când voi nu mai puteți. O, nu Mă lăsați! Eu trebuie să pot tot ce am să pot de la Tatăl pe pământ în zilele acestea și trebuie să pot cu voi. Fiți plini de umilință în voi și în afara voastră. Ascundeți-vă suspinul și fiți umiliți, căci duhul umilit din voi M-a făcut și Mă face tare pe Mine, tată. Când omul se arată tare, atunci el este slab, și de aceea se arată tare, iar apostolul Meu a spus ceea ce Eu spun acum, sfârșind așa cuvântul Meu din ziua aceasta: «*Eu când sunt slab, atunci sunt tare*». Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2008

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Cei trupești nu au în ei duhul mângâierii. Păcate care pricinuiesc căderea omului: păcatul judecății, ură, răzbunare, răutate, vorbire de rău, invidie, necredință, deznădejde în încercări. Nu are omul nevoie de Dumnezeu pentru el.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa coboară dintru cele cerești cuvântul lui Dumnezeu pe pământ ca să facă pace între om și Dumnezeu, și apoi între om și om. Cerul se întâlnește cu pământul prin cuvântul lui Dumnezeu și grăiește Domnul pe pământ, și fericit este cel ce are de la Dumnezeu darul credinței sfinte, și fericit este Dumnezeu între El și cel credincios Lui, și așa Își face El între oameni vase purtătoare de Dumnezeu și așa este Dumnezeu pe pământ. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu. Când Ilie, proorocul Meu, s-a suit la cer cu carul de foc, Eu, Domnul, i-am dat cuvânt să așeze regi și să așeze în locul lui pe mai departe prooroc pe Elisei, și s-a dus Ilie la el și l-a găsit lucrând cu plugul, și a lăsat Elisei lucrul său și a mers după Ilie, care i-a zis lui apoi: «*Cere de la mine ce să-ți dau înainte de a fi luat de la tine*», iar el i-a răspuns: «*Îndoito duhul tău să treacă asupra mea*», și i-a zis Ilie: «*De mă vei vedea când voi fi luat de la tine, să fie așa, iar de nu, să nu fie*». Și pe când ei își grăiau unul altuia, un car de foc cu cai de foc a trecut printre ei și s-a suit Ilie la cer în vârtej de vânt, și apoi a lovit Elisei apa Iordanului cu mantia lui Ilie, care căzuse jos de pe el, și s-a tras apa de o parte și de alta, și acesta a trecut prin mijloc, și apoi au zis ucenicii profeților: «*Duhul lui Ilie sălășluiește în Elisei*».

Foc am venit să arunc pe pământ, și voiesc să se aprindă și să nu se stingă, iar cel ce are parte de acest foc aprins în el, acela primește în el cuvântul Meu și se naște de sus și se face împărăție a Mea pe pământ, și Eu pot prin el să-Mi fac lucrarea pe care de la Tatăl o am de lucrat pe pământ. Amin.

Suflu cu duh întreit peste cei ce-Mi stau porți pentru ca să intre în cartea sa cuvântul Meu, și le spun așa: chiar dacă între cei ce-Mi sunt popor sunt din cei ce zic despre voi că sunteți un nimic, Eu, Domnul, cu acest nimic sunt Cel ce pot, și nu cu cei ce se știu drepti și mari și buni. Eu cu aceia nu pot pentru coborârea cuvântului Meu, căci Îmi trebuie în om credință în Mine așa cum cer Eu și nu așa cum Îmi dă el, fiindcă în necredință Eu Mă împiedic, așa cum se împiedică în ea și cei ce au necredință, și prin aceia Eu nu pot, nu pot prin ei cu venirea Mea de azi cuvânt pe pământ. Îmi trebuie om credincios ca Elisei, care n-a stat pe gânduri când a fost chemat spre darul proorociei ca să lucrez Eu cu el pe mai departe între Mine și om. Și ce ar fi, oare, să rostesc Eu cuvânt de împlinit așa cum a rostit Elisei peste cei ce râdeau de el de au ieșit fiarele pădurii și au sfâșiat pe mulți din ei?

Iată, Mi-am făcut intrarea și cuvintez ție, poporul Meu, și sunt veniți la izvor cei cu dor și cu foc în ei pentru nașterea lor din cuvântul Meu, și apoi pentru puterea Mea în ei, ca să împlinesc ei cu puterea Mea voia Mea în ei și în jurul lor și să Mă vestesc Eu din loc în loc prin cei ce cred venirii Mele de azi. E sărbătoarea proorocului Ilie și e mare între pământ și cer acest prooroc, căci este cu trup, și este fără de trup în ochii omului, căci așa sunt cei cerești înaintea celor trupești, care lovesc în puterea credinței omului care trăiește prin credință și tot așa și poate, precum este scris.

Mă las cu duhul mângâierii peste duhul tău în ziua aceasta, poporul Meu, căci ție îți trebuie multă, multă mângâiere, tată. Tu ești sub încercări și sub lovituri. Duhul mângâierii mângâie, nu lovește, iar cei ce nu-l au pe el de la Mine în ființa lor, aceia se au pe ei cu vederea lor, vederea trupului și a minții lor, iar unii ca aceștia nu se pot odihni în tainele Mele, și nici ele în ei, căci ei sunt trupești. Cum adică trupești, fiilor? O, mintea lor nu trece dincolo de cele ce văd ei cu ochii trupului lor, cu mintea trupului lor, și de aceea n-au în ei duhul mângâierii, care mângâie și nu zdrobește, se apleacă și nu se semețește. O, cele de la Mine între om și om nu se împiedică în om și în neputințele lui, ci se împiedică în necredința omului, căci necredința nu poate nimic.

O, fiilor, dușmanii Mei au fost și sunt casnicii Mei, nu străinii, tată; sunt cei de lângă lucrul Meu, nu cei străini. Așa am fost și Eu privit de cei necredincioși, care-și așează credința în lucrările Mele după mintea lor, nu după Duhul Meu, Care lucrează în prooroci. Nimic n-am putut să fac în patria Mea, căci dușmanii omului sunt casnicii lui, precum este scris. Ilie, proorocul Meu, s-a ajutat cu cei străini de el. Când îl doborâse jalea pentru depărtarea de Dumnezeu a lui Israel, el a rostit cuvânt proorocesc ca să nu mai cadă ploaie pe pământ, și a fost foamete în Israel. Eu însă i-am zis lui: «Scoală-te și pornește spre Sarepta Sidonului și stai acolo, că am poruncit unei femei văduve să-ți dea de mâncare». El a mers prin trimiterea Mea și i-a zis femeii: «Făina ta cea puțină din chiup să nu se împuțineze, iar untdelemnul din ulcior să nu lipsească până în ziua când va fi iarăși ploaie pe pământ». Și dacă s-a îmbolnăvit copilul ei și a murit, i-a zis lui Ilie: «Ai venit la mine să-mi pomenești păcatele și să omori pe fiul meu», dar el, văzând aceasta, a grăit cuvânt și a zis: «Să se întoarcă, Doamne, într-însul sufletul acestui copil», și apoi femeia a zis: «Acum văd că tu ești omul lui Dumnezeu și cuvântul Domnului este adevărat în gura ta».

O, poporul Meu, demult, demult voiesc să te învăț darul proorociei, tată. O, poporul Meu, nu pot să fac nimic cu cel necredincios sau cu cel ce crede așa cum vrea el să creadă sau cu

cel ce caută pricină de sminteală, nu pot, tată, nu pot cu acela să fac lucrul Meu cel așteptat de șapte mii de ani să se ivească și să fie apoi. Cel ce caută pricină de sminteală, acela găsește ceea ce caută, dar cel ce caută credință în Mine, acela, iarăși, găsește ceea ce caută, găsește pe Dumnezeu în calea lui și nu sminteala, tată. Omul își alege singur ce caută, și de aceea am zis Eu că ferice este de cel ce nu se smintește întru Mine pentru credința lui în lucrările Mele ca să le primească el și să le împlinesc. Am spus aceasta ucenicilor Mei acum două mii de ani, căci ei, oameni slabi cum erau, se sminteau, fiindcă Eu Mă aplecam mereu spre cei neputincioși, spre cei păcătoși și suferinzi de la păcate, spre cei disprețuiți Mă aplecam, căci numai aceia se aplecau sub glasul Meu cel chemător spre odihnă și spre pace și spre mângâiere, iar cei ce se arătau prin starea lor, prin haina lor că-s drepti, aceia căutau mereu să Mă prindă în cuvânt și în vină cumva și să Mă stârpească sub batjocură și sub cruce, căci iubirea și lucrarea ei cea măreață n-o atingea inima lor cu care ei erau departe de Mine.

Voi, cei ce ați venit astăzi la izvor ca să învățați din el și din gura celor prin care Eu Îmi scurg cuvântul cel de viață dătător, învățați, tată, lucrarea iubirii, căci puterea iubirii va stăpâni curând, curând pământul tot și îl va spăla și îl va înnoi, dar trebuie să lucrați până atunci multă milă, multă iubire de Dumnezeu, multă, tată, multă, dar plăcută Mie și nu vouă, tată. Cel ce greșește din iubire, acela nu se depărtează de Mine, căci este mare la inimă, mare la har, iar bunătatea lui e fără de margini, căci are iubirea, dar feriți-vă de păcatul judecății, că nu este cadere mai mare la om ca și aceea prin păcatul judecății, păcat care-l pedepsește pe om cu aceeași măsură. Feriți-vă apoi de ură, de răzbumare, de răutate, de vorbire de rău, dar feriți-vă de invidie mai mult decât de orice păcat, că acest păcat nu-l iartă, ci îl zdrobește pe om și îi zdrobește ochii și mintea și îl întărește spre judecată. O, feriți-vă de necredință, dar feriți-vă de deznădejde în încercări. Întăriți-vă în duhul credinței neîndoielnice și nu căutați la fața firii lucrurilor, ci uitați-vă spre cele ce din credință se lucrează și vin ca să fie, căci Eu nu Mă împiedic în păcatele omului pentru salvarea lui, ci în necredința lui Mă împiedic, căci am zis acum două mii de ani poporului Israel: «Adevărat zic vouă: Ioan a venit și n-ați crezut în el, dar vameșii și desfrânații au crezut», iar celui ce Mi-a cerut socoteală pentru cum împart Eu plata lucrătorilor i-am răspuns lui: «Prietene, nu-ți fac nedreptate! N-am voie să fac ce vreau cu avutul Meu? Ori te superi că Eu sunt bun?». Am venit și am iertat datoria celui datornic, dar el nu și-a iertat datornicul lui, și Eu M-am supărat și am grăit în pilde și am zis peste cel ce nu iartă: «Slugă vicleană, Eu ți-am iertat toată datoria pentru că M-ai rugat. Nu trebuia să ai și tu milă? Acum intră la plătit toată datoria ta; și așa vor păți toți cei care nu iartă din toată inima lor pe frații lor». O, așa a pățit Israel, bietul de el, căci M-a luat pe Mine și M-a dus la Pilat și i-a zis: «Dacă n-ar fi fost Acesta făcător de rele nu ți l-am fi dat prins», iar Pilat le-a zis lor: «Luați-L voi și judecați-L după legea voastră». O, iată cât de rău e omul, tată, rău cu Dumnezeu, fiilor! Nu are omul nevoie de Dumnezeu pentru el, și mereu a păcătuit așa Israel, și mereu păcătuiește omul așa. Pe vremea când Eu îl cârmuiam pe Israel prin judecători, prin Duhul Meu, el a cerut să aibă rege, și Eu i-am dat cum Mi-a cerut. Pe vremea când Eu am venit întrupat în mijlocul lui, el a spus că nu are împărat decât pe Cezarul, și iată, așa iese omul de sub ocrotirea lui Dumnezeu, bietul de el, căci omul are ochi și minte de la trup, și este trupesc omul. Vă învăț pe voi prin toate câte Eu i-am învățat pe cei ce veneau după Mine, și vă învăț prin toate câte Eu azi cobor prin

duhul mângâierii, care mângâie mângâind și întărind în om darul credinței sfinte, focul Duhului Sfânt, care arde în pieptul omului după calea Mea cu omul. Fiți înțelepți, feriți-vă de vulpi și de vânzători de suflete, căci iată, preoții care zic că slujesc Mie peste oameni fac prigoană peste sufletele care caută cu credința spre Dumnezeu și cu viața cea nouă pe care Eu am venit s-o așez acum pe pământ peste om. Ar trebui să se înțeleptească aceștia din ceea ce Eu, Domnul, am lucrat pe pământ și să-și spună cât vor ei la oricine păcatele lor, dar nu păcatele semenilor lor, și tot așa să facă și creștinii, căci toți cei care nu fac așa vor fi judecați. Intrați sub duhul științei cea din cer, că pe pământ sunt numai curse, numai ispite, numai vrăjmași. Să nu-i urâți pe vrăjmași. Dacă vă sunt vouă vrăjmași să nu-i urâți, iar dacă Îmi sunt și Mie lăsați-i sub știrea lui Dumnezeu și fiți fii ai iubirii sfinte între toți cei care învață de la Mine calea cea cu Duhul Sfânt pe ea, duhul proorociei, care îl cârmuiește pe om pe pământ. Dar mai mult decât orice căutați iubirea de Dumnezeu și faceți-vă fameni pentru împărăția Mea în voi și iubiți cu putere, iubiți pentru Mine și nu pentru voi, iubiți cu duh iubitor de oameni, dar nu pe voi, tată, ci pe oameni, și întăriți-i pe oameni să creadă în Dumnezeu și în faptele lui Dumnezeu pe pământ și în ei. Fiți fii ai credinței sfinte și căutați cu tărâmul iubirii de Dumnezeu, dând de lângă voi toate piedicile, căci piedica cea mai mică stă cu gura deschisă gata să vă prindă în ispită, dar Eu, Domnul, vă rog cu milă, nu descurajați în ispite, nu, tată, nu. Eu sunt Cel ce pot să-Mi scot la mal barca Mea cea pentru salvarea omului, numai să se umilească omul. Amin.

Am foc aprins în Duhul Meu pentru un sufletel de la celălalt capăt al pământului, un fiu al neamului român, care luptă departe, luptă pentru calea cuvântului Meu de azi peste el, căci el trăiește acolo, departe, cu hrană multă din cuvântul Meu, dar este cuprins din părți de ispite și de împotriviți pe calea lui cu Mine. Îi văd sufletelul aprins cu focul pe care l-am aruncat Eu acum pe pământ ca să se aprindă și îi spun lui: Nu te teme, viermișor mititel! Ești în mijlocul apelor, dar Eu sunt cu tine și Mă odihnesc cu iubire în credința ta cea plină de inima ta, căci credinței îi trebuie inima omului, nu mintea lui, tată. Ești înzestrat cu înțelepciunea cea pentru mintea omului pe pământ, dar pentru credință Mi-ai dat inima, nu mintea, și iată, ești pildă de viață a Mea în om, căci Eu nu Mă împiedic în păcatul omului, dar Mă măresc în el și peste pământ apoi prin credința lui, precum este scris în Scripturi de lucrarea credinței. Vin până la tine, departe cum ești de țara Mea de azi, și pe care o ai cu tine cu tot cu minunea Mea din ea, vin și te sprijin Eu, Domnul, în vreme de ispită, care dă să te prindă sub ea și să te păteze, dar mai mult să te deznădăjduiască pentru statul tău lângă Mine pe mai departe. O, nu te teme, tată. Scoală-te și stai întru Mine și fă-te tare prin cuvântul Meu, care îi eliberează omului calea spre Mine când el Mă voiește îndeosebi. Îți mângâi inimioara îndurerată sub boldul ispitei și te întăresc pe cale și te luminez. Ia puterea Mea în tine, căci Eu sunt lumina lumii, tată. Nu te despărți de vorbirea ta cu cel ce te-a așezat pe calea Mea. Aprinde-ți focul inimii, nu te depărta de Mine nici chiar pentru păcatul care te bântuie cu dușmănie pentru că te vede plin de raza cuvântului Meu, care încălzește în om iubirea lui de Dumnezeu. Iată-Mă cum stau lângă tine și dau în răul care se luptă împotriva ta! Deschide ochii și vezi și nu deznădăjdui, că nu este, tată, păcat care să biruiască bunătatea Mea pentru cel ce arde după Mine cu inimioara lui și după cei ce-Mi sunt popor la izvor. Îmbracă-te în Dumnezeu și stai așa înveșmântat până ce calea ta și se va ușura, după credința ta, care trebuie să te învețe viața cea cu

lepădare de sine și de ceea ce omul iubește, căci scris este: «*Cel ce nu urâște pe tată și pe mamă și pe frați și pe soție și pe copii și pe rude și toată agoniseala lui cea trecătoare, nu poate împărăția Mea peste el*». Îți dau acum putere în iubire, căci iubirea cea cu putere te păzește pe tine de nedespărțirea ta de Mine. Pace ție! Fii cuminte! Pace ție! Nădejdea și credința și dragostea cea peste toate mare să-ți fie ție stâlpi de sprijin din toate părțile, prin taina Duhului Sfânt, Care poate prin cei credincioși. Amin.

Să se coboare foc din cer peste toată răzvrătirea cea îndreptată asupra cărării cuvântului Meu, care grăiește pe pământ! Să se mistuie tot răul din calea Mea și a poporului Meu, care crede în venirea Mea la el! Amin. Ilie, proorocul Meu, vă spune vouă:

— Sunt mulți care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal, și aceia la glasul și porunca Domnului vor fi fii ai acestui cuvânt curând, curând, căci cu cât împotrivirea spre cuvântul Domnului se scoală cu duh de răzvrătire, cu atât mai mult crește credința în oameni, crește focul Duhului Sfânt, pe care Domnul l-a aruncat pe pământ în zilele voastre și care se tot aprinde, se tot aprinde și nu se stinge, ci se aprinde. Amin. Fiți plini de milă, fiți plini de duhul umilinței așa cum am fost eu înaintea Domnului, dar nu înaintea omului vrăjmaș lui Dumnezeu. Amin.

Aș voi să grăiesc poporului Tău, Doamne, dar pot cei din porți să ne țină?

— O, proorocule mare, vom căuta să poată ei, și acum să le dăm să meargă la cei veniți la izvor, dar să le dăm putere să lucreze peste ei, căci vin cu dor și cu foc cei ce vin, și apoi îi vom întări în cuvânt și vor face bine cu el. Amin.

Acum, poporul Meu, să stăm și să-i mângâiem pe cei care au venit la izvor. Să le dăm ceea ce au trebuință. Amin. Iar voi, copiii din porți, prindeți curaj pentru lucrul cel sfânt, căci nu voi, ci Eu sunt Cel ce lucrez, Eu, fiilor, Eu. Umilița voastră să stea înaintea Mea, dar nu înaintea omului care vă slăbește pe voi, căci omul Mă umilește pe Mine pentru sine ca să nu mai pot Eu cu planul Meu cel de la Tatăl adus cu Mine ca să-l împlinesc pe pământ. Mă doare, Mă doare de la cei ce vă disprețuiesc pe voi, Mă doare că nu se prinde de ei cuvântul Meu. Mă doare, tată, și plâng cu voi și cu sfinții și n-am mângâiere decât de la voi și de la sfinți și de la cei ce plâng cu voi de durerea Mea și nu de a lor. Aveți grijă de popor, fiilor, atât cât cer Eu de la voi, căci vreau să strivesc plata cea pentru îndoială, plată care dă să vină peste cei ce dau să batjocorească și să stingă cu gura lor făclia Mea peste pământ, cuvântul Meu cu care grăiesc ca să fac cu el ca și la început cerul și pământul, căci iarăși trebuie să le fac, de vreme ce trec cu trosnet toate cele vechi ca să fie totul nou, fiilor, precum este scris.

Pace peste sărbătoarea de azi în cer și pe pământ cu voi. Când dați puteri sfinte celor ce Mă caută la voi, vă cresc puterile, tată, și nimeni, nimeni nu va putea birui venirea Mea de azi și lucrarea Mea cu voi, nimeni, tată. Eu, Domnul, grăiesc acest cuvânt proorocesc, căci foc am venit să arunc pe pământ, și el se tot aprinde, fiilor. Amin.

Mă fac trup și cuvânt pe masă la voi. Mă fac pâine și vin și Mă dau vouă de hrană, dar odată cu aceasta Mă fac și cuvânt, căci am coborât învățătură cum să fiu chemat ca să fiu pe masă trup pentru hrana voastră și cum să vin și să fiu ținut coborându-Mă cuvânt pentru viața voastră și pentru viața multora, fiilor, spre tămăduirea lor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2008

*Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor
Pantelimon*

Îndemn de trezire peste neamul român. Îndemn de tămăduire de întuneric și de necredință. Cel ce nu se leapădă de sine se leapădă de Domnul. Cel ce primește darul credincioșiei nu mai pleacă din poporul Domnului. Darul credincioșiei îl tămăduiește de sine pe om. Cel fără duh umilit atrage vina peste toată casa lui Dumnezeu.

Mi-e duhul duios după tine, poporul Meu de azi, popor luat din români ca să fii popor al cuvântului lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și sunt Domnul Dumnezeuul tău și grăiesc peste pământul român de mai bine de cincizeci de ani ca să-Mi fac pe el un popor din neamul român și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu taina întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om și să Mă vestesc cu țara strălucirii, despre care scrie în Scripturi. Taina ei a fost și este pământul neamului român, iar acum am descoperit-o pe ea celor credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta, și în mijlocul cărora Eu M-am descoperit cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Mă însoțesc oștiri de sfinți când vin și Mă fac cuvânt al venirii Mele pe pământ, și mare este plata celor credincioși, care Îmi fac și Îmi cunosc venirea și care Mă dau oamenilor spre tămăduirea lor. În sulul Scripturii este scris de Mine ca să împlinesc așa, și nimic nu împlinesc decât cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi.

O, țara Mea de azi, o, neamul Meu de azi, neam român! Mă ai în tine tămăduitor venit de la Tatăl pentru învierea ta, căci cel ce nu umblă după Mine cu crucea sa, acela este mort, nu este viu. O, fericit este bărbatul care se teme de Domnul și care întru poruncile Lui voiește foarte, după cum este scris, dar ție și-a pierit frica de Dumnezeu, neam român. Nu este înțelepciune pe pământ decât de la Dumnezeu, căci cea de la om îl îngâmfa pe om, iar îngâmfaarea este păcatul prin care omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh de viață a pierdut raiul și a căzut pe pământ. Înțelepciunea Mea începe în om odată cu frica lui de Dumnezeu, care îi păzește și îi luminează omului calea ca să nu cadă el în întunericul cel fără de Dumnezeu pe cale. Voiesc iarăși și iarăși să-ți fac trezirea, țara Mea de azi, căci tu prin depărtarea ta de calea dreptății îți atragi numai și numai durere, tată. Grăiește Dumnezeu cu tine și te strigă sub lumina cuvântului Său cel dătător de viață, căci tu te clatini de pe un picior pe altul și nu mai ai stat în picioare înaintea Mea. O, Mi-e milă de tine, tată, dacă ești a Mea. Ți-am spus că Mi te-a dat Tatăl de țară a întoarcerii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp și că porți de la începutul cel dintâi taina aceasta pe vatra ta. Ți-am spus, tată, că vin cu oștiri de sfinți și cu masă de cuvânt la tine, și te-am chemat la masa Mea desfăcându-Mă cu ea în mijlocul tău și punând înaintea ta cuvântul Meu, cuvântul nașterii din nou a lumii, țara Mea de azi. Certarea Mea de peste tine este iubire, este trezire, căci singură îți atragi ceea ce te lovește spre înțeleptirea ta. Tu ești ceea ce atragi stihiiile ca să te bată spre muștrare și spre îndreptare pe calea ta cu Dumnezeu. Glasul Meu din mijlocul tău, care te cheamă spre Tatăl, este darul dat ție de El pentru învierea ta și apoi pentru slava ta peste pământ, este Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește cu tine, căci ești sortită de Tatăl să fii slava popoarelor și mândria veacurilor acum, la sfârșit de timp, precum ai fost la început când Tatăl te-a scos întâia din ape la facerea cerului și a pământului. O, vin zorii zilei Mele și se apropie, căci Eu Mă slăvesc și Mă voi slăvi cu multul de pe pământul tău, care este muntele Meu cel sfânt pentru vremea

venirii Mele la sfârșit de timp. Scoală-te în zori și arată-ți fața și apoi spală-te în râul acesta ca să vezi, căci dacă nu-L cunoști pe Dumnezeu și glasul Lui în tine, atunci tu ești nevăzătoare, țara Mea, și trebuiești vindecată, tată. O, vino spre șoapta Mea, care suspină după tine de pe vatra ta, căci ți-am pus cunună de slavă pe creștet, și este scris pe ea cuvântul lui Dumnezeu spre tămăduirea ta, ca să vadă apoi ochii duhului tău și să umbli în lumină, căci Eu sunt lumina lumii în mijlocul tău. Este scris în Scripturi să fac din tine mândria veacurilor, dar fii înțeleaptă, că împărăția Mea cu tine nu este din lumea aceasta, nu este de pe pământ, ci ea este cea alungată dintre oameni, căci Eu ucenicilor Mei, cărora le dădusem împărăția Mea, le-am spus că vor fi alungați dintre oameni și că vor fi urâți de toți pentru numele Meu și că cel ce va răbda până la sfârșit, acela va fi cel care va lua cununa împărăției Mele.

Eram pe pământ aproape de vremea pătimirii Mele, iar poporul Israel vorbea despre vremea lui Mesia, Care va veni ca un Împărat ca să-l izbăvească pe el de sub stăpânirea romanilor și nu de sub păcat, precum este scris să lucreze Dumnezeu, iar când M-am descoperit atât de slăvit în mijlocul poporului Meu cel de atunci, gata a fost și stărpirea Mea, căci este scris că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Și iată lucrarea cuvântului Meu, care înviază omul spre viața veacului ce va să fie, această lucrare este izbăvitoare și este între oameni și este din cer, nu din lumea aceasta, iar oamenii Îl așteaptă pe Dumnezeu să-i dezrobească de lipsuri și de necazuri, nu de păcate, și iată iarăși este ceea ce a mai fost, și taina ușii deschise n-o pricepe omul ca să-Mi deschidă când bat ca să-l fac pe el împărăție a Mea pe pământ între oameni.

Eram pe pământ acum două mii de ani și petreceam cu săracii și cu păcătoșii, cu bolnavii și cu îndrăciții și-i vindecam pe toți cu milă și cu slavă, în timp ce Israel aștepta să vin și să-i dezrobesc de sub romani și să cucerească el lumea apoi, căci el n-a înțeles că împărăția lui Mesia nu are nimic în lumea aceasta și nu este din ea, iar când mai-marii lui Israel au văzut umilința Mea și puterea Mea cea prin ea peste toți cei nepuțințioși cu duhul și cu trupul, căutau să Mă prindă în cuvânt, pentru că Mă urau și nu credeau în Mine și voiau să Mă piardă, dar n-au putut aceasta ce au vrut ei, fiindcă Eu am înviat prin cruce și M-am făcut Împărat mare, cu împărăție care nu cade, căci ea este vie precum Eu sunt. Amin.

O, vino să fii împărăție a Mea, țara Mea de azi! Am spus prin acest cuvânt de sfârșit și de început nou, am spus că vor veni spre tine popoare pentru cuvântul Meu cel în mijlocul tău așezat pentru viața ta și pentru slava Mea și pentru duhul învățurii Mele peste popoare ca să învețe ele de la Mine legea vieții, după ce moarte nu va mai fi, căci toate cele vechi trec cu trosnet și vin cele noi în locul lor, după cum este scris în Scripturi, iar lucrarea Mea peste pământ lucrează din mijlocul tău, neam român, și numele tău va fi purtat de neamurile care vor veni să se boteze în cuvântul Meu din mijlocul tău și să se numească ele cu numele Meu și cu numele tău, fiindcă tu ești a Mea de la Tatăl. O, teme-te de Dumnezeu, țara Mea de azi, și vezi cum faci ca să te scoli întru întâmpinarea Mea, căci a ajuns la tine împărăția lui Dumnezeu, și ea este în mijlocul tău și așteaptă după tine ca să fii, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în mijlocul tău cuvânt de naștere din nou a lumii, iar cei ce cred aceasta vor fi ca stelele în vecii vecilor, precum este scris în Scripturi să fie. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu cel din români luat de Mine pentru slava Mea de peste tine! Să nu te lași spre neînțelepciune, tată, căci Eu în mijlocul tău sunt înțelepciunea lui Dumnezeu, fiule.

Ai grijă, tată, de tămăduirea ta, că vin la tine sfinții. Vin sfinții cu Mine la tine ca să-ți dea înțelepciunea darurilor lor și ca să lucrezi tu cu harurile sfinților, tată. Taina ușii deschise, taina inimii deschise, ia din carte această taină și învață din ea și pentru ea din mijlocul tău, că mare este venirea Mea cu sfinții la tine, tată, și mare este iubirea lor pentru puterea Mea în tine ca să te hrănești cu ea și ca să biruiască ea apoi peste pământ, căci sfinții vor judeca lumea, precum este scris în Scripturi, poporul Meu. Amin.

— **O**, ia aminte, Doamne, la rugăciunea sfinților, lor Tăi, care se roagă pentru poporul Tău, pentru casa Ta, pentru biserica Ta de azi! În ziua mea de serbare între sfinți, eu, mucenicul Tău Pantelimon, Te rog dă-i poporului Tău cel din români, dă-i lui înțelepciunea gândirii și apoi a vorbirii și apoi roadele lor înaintea Ta. Amin.

O, popor hrănit cu atâta bogăție de cuvânt! Uită-te la înțelepciunea cea omenească și învață, fiule. Pe pământ sunt din loc în loc stâlpi cu lumină pe vârful lor ca să lumineze calea omului în vreme de întuneric, și din stâlp în stâlp sunt fire întinse pe cale, și este sus de pământ calea firelor care poartă în ele putere ca să dea lumină de sus pe calea omului care merge prin noapte pe cale, iar omul cunoscător al acestei taine a scris pe stâlp spre vederea omului trecător pe cale și a scris așa: „Nu atingeți stâlpii, și nici firele chiar dacă sunt căzute pe pământ, că e primejdie de moarte“.

O, popor hrănit cu duhul înțelepciunii cea de sus, bucură-te că primești lumină de sus pe cale, dar nicidecum să nu spargi lampa care-ți face lumină de sus ca să vezi și ca să mergi fără să te împiedici! O, nu atinge stâlpii, nu lovi în stâlpi, nu lovi nici în firele cele care leagă cerul cu tine pe pământ, că e primejdie de moarte pentru tine dacă faci așa. Chiar dacă vreo grea încercare sau vreo vijelie dă peste firele acestea ca să le rupă de sus și ca să vină la pământ, nu te lovi în ele, fiule, ci lasă-i pe îngeri să vină să prindă la loc, la vârf firele smulse de furtună ca iarăși să umbli tu în lumină, căci întunericul îți ia înțelepciunea și te face nepăsător pentru lumină apoi. O, nu te purta cu lumina ca și cu întunericul atunci când o ai slujindu-ți ție de deasupra creștetului tău, ci bucură-te de lumină, căci lumina este de la Dumnezeu, fiule. Cel ce leapădă de peste el această lucrare de cuvânt și pe cei ce poartă până la om lucrarea aceasta a Domnului peste toți oamenii care caută cu lumină, acela va umbla în întuneric, iar capătul lui va fi plânsul.

O, fii ai cuvântului lui Dumnezeu din vremea aceasta când El strigă după om! Înțelepțiți-vă! Înțelepțiți-vă! Înțelepțiți-vă! E glasul Domnului peste voi. Cerul e legat cu pământul aici la voi. Vine Domnul cu sfinții Lui, vine Domnul pe firul cuvântului Lui, iar voi fiți ochi și urechi și fiți faptă a înțelepciunii lui Dumnezeu! Depărtați de la voi toate neputințele, căci eu sunt de la Domnul tămăduitor vouă, și cu voi lucrez taina tămăduirii, nu singur, iar voi să lucrați cu Dumnezeu tămăduirea neamurilor de pe pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este cel ce tămăduiește și rodește tămăduiri. Amin. Deschideți Scripturile și vedeți în ele rădăcina cuvântului lui Dumnezeu, care vă crește astăzi pe voi pentru împărăția Lui pe pământ. Fiți rodul acestui cuvânt, fiți mari la înțelepciune, căci toți dușmanii acestui cuvânt vor sta pe nisip curând, curând și vor fi luați de val. Tămăduiți-vă prin credință, așa cum sfinții au lucrat pe pământ, și așa cum lucrează ei din patria cea de sus și împart celor credincioși. Pace vouă! Strângeți-vă cu înțelepciunea și faceți sfat cu ea și ieșiți din toate durerile care se ivesc peste voi, căci înțelepciunea lui Dumnezeu face sfat cu voi, iar voi s-o primiți, fiilor, și învățați-vă să puteți de la Dumnezeu

și să umblați în lumină, fiilor. Amin.

Și acum, Doamne, pune Tu cuvântul Tău peste al meu și dă-i lui rod mult peste poporul Tău și peste oamenii care văd și cred lumina aceasta, ca să umble ei apoi sub ea spre viața lor. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, grăiește cu tine Domnul și cu sfinții Lui, și aceasta înseamnă Scriptura venirii Domnului cu sfinții, fiule. Șarpele cel de demult stă cu gura deschisă la Mine și la tine ca să ia în gură cuvântul Meu când el se naște în carte și ca să tragă cu duhul hulei lui stelele cerului și să le arunce pe pământ, dar Eu, Domnul, păstoresc toate neamurile cu toiag de fier, iar îngerul Meu se războiește cu șarpele cel de demult și cu îngerii lui și nu este loc în cer pentru ei, și vor fi aruncați pe pământ, și va stăpâni împărăția lui Dumnezeu împotriva acestora și va fi ea cu fiii ei, care biruiesc prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

O, poporul Meu, stai, tată, cu lumina și umblă în lumină, că noapte nu va mai fi, și veți fi fiii zilei, fiilor, dacă acum învățați să umblați în lumină. Amin.

Mucenicul Pantelimon dă să grăiască vouă cuvânt de învățătură, fiilor, că mereu, mereu aveți nevoie să învățați, mereu, mereu, tată. Fiți fiii învățaturii cea de sus și prețuiți legătura cerului cu voi și păziți-o de lovituri, tată. Îngerii Mei vă dau mereu mergere în vreme grea, iar voi fiți fiii zilei și veți merge, fiilor, și veți merge, căci lumina Mea vă păzește vouă calea, și pe voi pe ea, și Mă păzește pe Mine lângă voi ca să aveți voi tată și să nu fiți orfani, ci să fiți voi fiii lui Dumnezeu pe pământ, după cum voia Mea vă cere vouă să fiți. Amin. Pace vouă! Amin.

Pace poporului român, cu care astăzi am grăit spre tămăduirea lui de întuneric și de necredință, că e vreme de necredință, după cum este scrisă Scriptura lepădării de credință înainte de venirea Mea, care va prinde sub ea pe cei necredincioși.

Pace ție, neam român! Nu te înjuga la un jug cu necredincioșii, iar necredincioși sunt toți cei care nu caută la fața Mea ca să facă ei voia Mea. Ia jugul Meu pe umerii tăi, o, țara Mea de azi, căci jugul Meu este ușor, fiindcă Eu sunt fără de păcat, iar sarcina Mea este bună, căci Eu Îl port pe Tatăl în Mine, și voiesc să fac din tine popor purtător de Dumnezeu, o, neamul Meu de azi, neam român, neamul Meu acum, când Eu vin pe pământ cuvânt spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

*

Mă împlinesc în mijlocul tău cu Scriptura venirii Mele cu sfinții, poporul Meu, și cu nașterea din nou a lumii, nașterea prin cuvânt, căci la început a fost Cuvântul, și tot așa este și la sfârșit, și Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui sunt. Începutul are un sfârșit, și sfârșitul are un început, fiindcă Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit, și de aceea este iarăși începutul și iarăși se lucrează prin cuvânt. Amin.

Acum două mii de ani când am venit de la Tatăl la cuvântul îngerului, M-am făcut Fiul Omului prin nașterea Mea din Fecioară ca să-l răscumpăr pe omul cel căzut din rai și să-l duc la Tatăl prin răstignirea Mea și prin învierea Mea, lucrăm atunci prin cuvânt și-i vindecăm pe toți cei care Mă căutau pentru neputințele lor, și făceam om viu din om mort și-L slăveam pe Tatăl în Mine, căci Tatăl Meu lucra în Mine, iar Eu întru El, și ridicam păcatul omului numai cu cuvântul, și apoi omul era vindecat de toate neputințele trupului lui, și

așa M-am arătat Eu atunci Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ca să aibă apoi neamul creștinesc un Dumnezeu dovedit, un tămăduitor, și lucrăm prin cuvânt, căci e plin de putere cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu de azi, ia, tată, cuvântul Meu în tine și vindecă-te cu el, vindecă-te de tine și ia-Mă pe Mine de viață a ta, de lucrare a ta, de putere a ta, căci puterea ta te ia și te scoate din Dumnezeu dacă tu nu ai pe Domnul de putere a ta. O, uită-te la cei care au venit și au crezut și s-au hrănit cu mult cuvânt aici, la izvorul Meu de cuvânt, și uită-te acum cât de mult au murit ei față de adevărul cel în cuvântul Meu descoperit, căci cel ce nu se leapădă de sine se leapădă de Mine, și se vede că așa face, și aceasta nu se întâmplă în om prin puterea Mea, ci prin puterea lui, căci omul fără Dumnezeu în el nu pricepe ce înseamnă Dumnezeu în el și ce înseamnă el în statul lui cel dinăuntrul lui. Eu sunt acest cuvânt care lucrează peste tine, dar cel ce-și pierde credințioșia față de Dumnezeu, acela pățește așa din pricina păcatelor lui, din pricina neputinței lui. Dar Eu vin la tine tămăduitor, poporul Meu, și iau cu Mine sfinții cei tămăduitori, ca să aibă de lucru ei, căci cerul este în lucru pentru lucrarea Mea, pe care o am de împlinit de la Tatăl peste om, fiindcă trebuie să-i trag la Tatăl pe toți oamenii, după cum ucenicilor Mei Eu le-am făgăduit când M-am dus la Tatăl, poporul Meu. Amin.

O, Bunule Doamne! Dumnezeu Fiul ești Tu, și ești Cuvântul Tatălui. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, în acest nume lucrezi Tu întreită lucrare a lui Dumnezeu acum, la sfârșit de timp, și lucrezi mult, și duhul proorociei este lucrarea cuvântului Tău cu care lucrezi în vremea aceasta peste pământ. *«Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul timpului și nu vă voi lăsa orfani»*, așa le-a spus la ucenici acum două mii de ani. *«Vă voi trimite pe Duhul Adevărului, Care din al Meu va lua și vă va vesti vouă și vă va învăța tot adevărul. El pe Mine Mă va preamări, căci din al Meu va lua ca să vă vestească vouă, căci toate câte are Tatăl sunt ale Mele»*, așa îi mângâiai Tu pe ei până să Te despartă de ei și să Te așezi iarăși întru Tatăl ca să le fii de folos, ca să le trimiți pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei.

O, Bunule Doamne, ce face omul care stă lângă acest cuvânt al gurii Tale și apoi se desparte de el? Se duce la bine cel ce face așa? O, îi trebuie tămăduire celui ce vine ca să fie cu Tine aici, la izvor și lângă poporul Tău, căci dacă el nu primește tămăduire atunci când vine, el pleacă iar, și pleacă prin ceea ce are în el, prin puterea cea din el. Numai cel ce ia în el puterea Ta când vine, numai acela nu pleacă, numai acela nu mai vrea altfel decât voința Ta, numai acela primește de la Tine darul cel scump al credințioșiei, care îl tămăduiește de sine pe om ca să vadă omul ca Dumnezeu, căci cine nu-L vede pe Dumnezeu, acela nu vede ca Dumnezeu și vede ca omul, iar omul este nevăzător de Dumnezeu, o, Doamne.

Vin spre tine cu duhul tămăduirii, popor al cuvântului lui Dumnezeu. Îți amintesc că Domnul S-a lăsat răstignit pe cruce și nu S-a împotrivit voii celor ce L-au supus pe El așa. Iată ce înseamnă Duhul lui Dumnezeu în om! Duhul lui Dumnezeu nu Se pune cu duhul omului, ci Se smerește pe Sine înaintea omului neputincios, dar duhul omului se pune cu Duhul lui Dumnezeu și prinde putere din om împotriva lui Dumnezeu, Care Se smerește pe Sine înaintea omului, căci Domnul este blând și smerit cu inima înaintea omului neputincios față de puterea lui Dumnezeu din el.

O, fii ai acestui popor, voiesc să vă dăruiesc tămăduire

de voi înșivă dacă voiți să luați, căci toate se dobândesc prin credință, după cum este scris. Duhul cel rău dă să vă scrie necredincioși și potrivnici, dar voi nu stați fără duhul călăuzirii, fără viață și lucrare binecuvântată peste voi. O, nu stați prin voi înșivă înaintea lui Dumnezeu și unii înaintea altora pentru cele ce sunt de lucrat, ci stați cu duhul supunerii sfinte, și pe care Însuși Domnul l-a arătat cum este atunci când S-a supus voii celor ce L-au supus pe El. O, de atâtea ori prinde în voi putere duhul cel potrivit lui Dumnezeu, căci între voi sunt dintre cei cu duh de îndărătnicie mare. Zadarnic căutați pentru acest duh din voi să vă acoperiți cu cuvântul lui Dumnezeu pentru dreptatea voastră unul împotriva altuia. Omul trebuie să se lupte să rămână el, și nu lucrul cel făcut de el și nu înțelepciunea lui, căci cunoștința îl îngâmfă pe om, și așa a pățit Adam mai înainte de căderea lui din Dumnezeu.

O, nu e bună puterea ta în tine, fiule al Domnului, ci e bună bunătatea și mila, iar pentru acestea nu-ți trebuie putere, ci îți trebuie iubire, fiule. O, mult rău vine peste voi când Îl dați deoparte pe Domnul de lângă voi. O, învățați cum să-L aveți pe Dumnezeu și cum să vă aibă Domnul, că Domnul nu vă are dacă voi nu-L aveți pe El, și se cunoaște când nu-L aveți și se cunoaște cel ce nu seamănă cu Domnul. Se uită Domnul la voi și stă fără putere pentru voi, căci dacă aveți voi putere, El nu mai are, fiindcă Duhul Lui nu Se pune cu duhul omului. Iată de ce a lăsat Domnul cuvânt și a spus să nu umble singur cel ce umblă singur, ci să se teamă să facă așa, că acela dacă face așa, face multă pagubă peste tine, iar tu ești un popor lipsit de cele de pe pământ, și trage Domnul din greu să te îngrijească, fiule.

O, mi-e milă de Dumnezeu în mijlocul tău, căci în tine sunt fii îndărătnici cu multul, popor hrănit din cer. Îndărătnicia este duh din iad. Adunătura înțelepciunii care este în creștinul cu vedere de sine, aceea este împotriva lui Dumnezeu, căci cu Dumnezeu se stă prin credință, nu prin înțelepciune. Uitați-vă voi cum înțelepciunea cea adunată în voi Îl judecă pe Dumnezeu și stinge duhul învățării între voi, căci omul pentru sine Îl omoară pe Dumnezeu și nu mai are Învățător peste el. Duhul ascultării este duhul cel mântuitor pentru om, dar acestui duh bun îi stă împotriva duhul de sine al omului, duhul care l-a găsit Domnului vină ca să-L stârpească apoi, căci dacă Domnului l se găsește vină, darămite unui trimis de-al Său pentru om! Și ce folosește cel ce găsește vină celui trimis de Dumnezeu pentru om? O, nu are folos un așa om, ci numai pagubă are. Mintea lui semeață însă nu vede aceasta, căci semeția nu este altceva decât orbia omului și căderea lui din Dumnezeu.

Te îndemn, popor hrănit din cer, să faci cumva să depărtezi din mijlocul tău durerea cea de la duhul semeției și al nemulțumirii și să iei în lucrarea ta duhul ascultării, viață binecuvântată ziua și noaptea, căci în mijlocul tău a crescut prea mult călcarea cuvântului lui Dumnezeu. Deschide Scriptura și vezi în ea ce te învață ea să faci când în mijlocul tău se nasc dezbinări între frați. Mi-e milă de Domnul în mijlocul tău, popor hrănit din gura Lui. O, n-are cuvântul Domnului putere peste tine. Cuvântul celui pus de El să te călăuzească, nici atât n-are putere peste tine, căci unii din voi sunteți tare, tare îndărătnici, iar pacea, care se naște din lucrul supunerii sfinte, se desparte această lucrare de unii din voi. O, sunteți tare, tare deosebiți la fire, și fiecare ține la firea lui chiar și când dă să se lase mai moale, mai nelucrător cu firea lui, iar atunci el pedepsește și nu zidește, căci ca să zidești nu înseamnă să îți zidirea pe loc prin firea ta, care te lucrează în fel și chip înaintea celor cu care viețuiești. Învârtoșarea inimii lucrează din om în

fel și chip când omul se ține tare față de cei din fața lui, căci chiar și când se dă bătut, el tot chinuiește pacea cea din jur dacă nu ia în el numaidecât Duhul lui Dumnezeu, blând și smerit cu inima, lucrarea inimii curate, care dacă nu este se vede că nu este chiar și când dă să se arate că este.

O, popor hrănit de Dumnezeu, dacă cerul ar primi putere din mijlocul tău, ar sta mult cu tine în sfat Domnul și cu sfinții Lui. O, ție îți lipsește mult, mult duhul umilinței, căci dacă și unul sau doi îl are cu multul lipsă pe acest duh, toată casa lui Dumnezeu se face vinovată de lipsa duhului umilit, căci diavolului nu-i trebuie decât puțin de tot ca să se facă mare de tot acolo unde i se face loc ca să fie el.

Vă roagă Domnul să deschideți Scripturile și să vă faceți singuri judecata faptelor rele, iar cei de la Domnul așezați pentru voi, să vegheze aceia cum veți lucra vindecarea voastră de orice vină vă lucrați vouă înșivă și unii altora apoi, căci cel vinovat dă să scape de vină, dă s-o împartă, și nu dă să se vindece de ea prin darul milei Domnului și prin umilința inimii omului. Fiți treji îndeajuns pentru îndreptarea vieții voastre laolaltă. Vindecați-vă unii pe alții prin duhul iubirii sfinte, nu prin duhul dreptății faptelor, căci judecata faptelor este partea Domnului. Amin.

Pace vouă! Tămăduire vouă! Doctoria să vă fie umilința inimii care scapă neurgisită prin umilința din ea înaintea Domnului, Care vă hrănește pe voi cu Duhul Sfânt Cel făgăduit de El că va fi peste cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, sfinții te îndeamnă pe tine de la moarte la viață prin iubirea de frați, fiule. O, poporul Meu, ce duh te stăpânește pe tine când în mijlocul tău se nasc atâtea tulburări, tată? O, de unde, tată, vin certurile între voi? Nu este nimeni între voi înțelept care să judece între frate și frate dacă se ridică pricini între frați, tată? O, este, fiilor, dar când îl învinuiești pe cel pus de Dumnezeu pentru lucrarea lui peste tine, atunci tu nu mai ai lumină, și te ai pe tine și atât.

O, nu sta fără de ascultare între tine și Mine, fiule. Ți-am spus să duci viață binecuvântată, poporul Meu, dar iată, nu iubești pentru tine cuvântul cu care te învăț de atâtea vreme. El stă în carte, și tu n-ai treabă cu el pentru împlinirea lui, iar Eu nu pot să fac nici o minune cu tine, tată. Voiesc să Mă fac minunat măcar în cei ce vin de acum încolo sub mantia Mea ca să-i ocrotesc de cele ce vin. Dă-Mi față în mijlocul tău și lasă-Mi-o curată pentru cei ce se nasc de acum, că am plan de la Tatăl ca să-l împlinesc pe pământ, și voiesc să-Mi tămăduiești mersul, fiule. O, ajută-Mă să merg, căci pașii Mei s-au îngreuiat. Vino, vino spre milă de Dumnezeu, poporul Meu. Vino, tată, și-Mi dă mâna ca să merg. Vino și Mă scoală de jos, căci vreau să merg, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2008

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Lucrarea Fiului lui Dumnezeu pentru salvarea omului pierdut din rai. Cel mai mare dușman din om împotriva Domnului este necredința din om. A doua venire a Domnului și nașterea din nou a lumii, Scripturi care vor fi lucrate din patria română. Jertfa Domnului pe altar pentru omul neputincios. Dorul Domnului este nașterea cea de sus a omului.

Din sărbătoare în sărbătoare Mă las cuvânt în cartea Mea de azi pentru hrana ta cea din cer, popor care ești credincios venirii Mele iarăși de la Tatăl la om. Sunt Fiul Tatălui Savaot, născut din Tatăl mai înainte de vecii.

La facerea cerului și a pământului am făcut apoi pe om din pământ și am pus din Mine duh de viață în el, și după chipul Meu M-am uitat când l-am plămădit. Și după ce el s-a smuls din Mine ca să fie de sine, Eu și cu Tatăl am plâns cu plâns dumnezeiesc după om cinci mii de ani și mai bine, și apoi Tatăl M-a trimis pe pământ ca să întocmească prin Mine întoarcerea omului la Tatăl. Toată sarcina păcatelor omului am purtat-o pe pământ, și apoi le-am pironit pe cruce împreună cu Mine, și apoi am înviat pentru om și l-am luat și M-am dus cu el la Tatăl cu lucrarea salvării lui întocmită și l-am spus Tatălui: Tată, iată Omul! Așa am lucrat Eu atunci salvarea omului pierdut din rai, iar acum Mă fac cuvânt peste pământ și vin din Tatăl pe calea aceasta și îl învăț mult pe om, îl învăț să treacă din trup în duh, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la păcat la sfințenie, căci voia Mea aceasta este: sfințirea omului. Amin. O, și de ce sfințirea omului? De ce aceasta, o, Tată al Meu?

— **O**, Fiule scump, după ce Noi în vremea facerii a toate câte s-au făcut am grăit Unul către Altul să facem om după chipul și asemănarea Noastră, Tu M-ai ascultat, și din pământ l-ai plămădit pe om și apoi ai suflat peste el și ai ridicat pe picioarele lui om cu suflet viu. L-ai despărțit apoi în două și l-ai numit bărbat și femeie, așa precum l-ai zidit, și ai făcut așa ca să nu se simtă singur omul, dar numaidecât el s-a semețit și mai mult dacă nu s-a mai simțit singur, s-a semețit mai mult ca atunci când și-a zis în sinea lui că el este mare și când s-a ridicat cu gândul deasupra lui Dumnezeu, iar îngerii care-i slujeau au început să cadă odată cu înălțarea omului care a căzut prin înălțare, și atunci gura Ta a rostit peste îngerul Mihail să dea poruncă îngerilor să aibă frică de Dumnezeu și să ia aminte la El și nu la om.

O, omul s-a semețit și mai mult apoi dacă s-a văzut că nu este singur. Căzuse ceata cea dintâi a îngerilor, căzuse din cinstea în care era, căzuse odată cu căderea omului care s-a înălțat pe sine peste Dumnezeu, iar răul acesta lucrat de om s-a numit satană și a căzut din cer cu tot cu om, iar Tu, Fiule scump, ai fost martor la această durere, și martor ești și de atunci până azi, căci îngerii căzuți prin înălțarea omului se războiesc de atunci împotriva omului prin care ei și-au pierdut statul și slava din care au căzut. O, câtă durere pe Noi de atunci și până azi, Fiule Unule al Meu! De atunci s-a înființat timpul, tată, și de atunci Noi suferim în timp, și tot așa și omul, tată. Am coborât acum, la sfârșit de timp, cu slava cuvântului Tău pe pământ, și iarăși Tu lucrezi cuvânt de facere a omului așa cum lucreai când îi grăiai lui Moise pentru poporul Israel ca să-l faci pe el împărăție a lui Dumnezeu. Împărăția lui Dumnezeu este acolo unde Dumnezeu grăiește și unde poate cu puterea Sa, dar omul s-a ridicat tot mereu și s-a semețit față în față cu Dumnezeu, așa cum a fost și cu poporul cel din vremea lui Moise, căruia Tu i-ai grăit atât de mult timp de patruzeci de ani, și în mijlocul căruia Ne-am arătat cu multul slava și puterea cea prin cuvânt rostită să fie și să lucreze la vedere ca să aibă Dumnezeu un popor pe pământ între popoare.

Cel mai mare dușman din om împotriva Noastră nu este păcatul lui, o, Fiule îndurerat ca și Mine, Tatăl, ci este necredința din el, căci ea îl dezbracă pe om de Dumnezeu. O, Te-am trimis apoi pe pământ acum două mii de ani și nu Ți-a încurcat venirea și lucrarea de facere iarăși a omului, nu Ți-a încurcat-o păcatele omului, ci Ți-a încurcat-o necredința lui, tată, căci cei plini de păcate Te-au cunoscut și Te-au primit în ei și Te-au purtat apoi și Te-au arătat lumii prin smerenia lor, căci mai smerit este un păcătos, străin de Noi prin păcat, decât un drept care se îndreptățește pe sine înaintea lui Dumnezeu prin

faptele dreptății lui și ale slujirii lui înaintea Noastră, Fiule scump. Acum două mii de ani i-ai luat pe cei trei dintre ucenicii pe care Ți-i descoperisem ca să-Ți arăți cu ei lucrarea între oameni și Te-ai suit cu ei pe munte înalt și Ți-ai lăsat văzută slava pe care o ai de la Mine mai înainte de întemeierea lumii, căci fața Ta și veșmintele Tale au strălucit ca soarele și s-au făcut albe ca lumina, și Te-ai arătat cu Moise și cu Ilie și ai grăit cu ei înaintea celor cu credincioșie și spuneai despre patima Ta, care avea să urmeze pentru răscumpărarea omului, iar Petru a dat să-Ți spună să rămâi pe munte și să faci trei colibe, Ție și lui Moise și lui Ilie, dar voia Ta a fost să pătimești pentru salvarea omului, și atunci Tu prin nor luminos ai umbrit priveleștea de pe munte, iar Eu, Tatăl, am rostit peste ei din nor și am spus: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit și pe Acesta să-L ascultați». După ce Tu i-ai ridicat de jos, din spaima lor, ei au văzut că numai Tu mai erai cu ei, și le-ai spus lor să nu spună nimănui de slava Ta cu ei până ce Tu nu Te vei ridica prin învierea Ta. O, Fiule scump, Îți arătasei lor Scriptura venirii lui Ilie, precum era scris în Scripturi să fie, și ai făcut înțeleasă lucrarea lui Ioan Botezătorul, care vestise în vremea aceea tuturor împărăția cerurilor și pocăința oamenilor spre Dumnezeu, ca să Se milostivească Domnul de ei. O, Fiule scump, tot așa Mi-am slobozit Eu în ziua aceasta de sărbătoare glasul Meu peste cei de azi credincioși lucrării Tale peste pământ și peste om, și tot așa le grăiesc și lor și le spun așa: Cuvântul Acesta este Fiul Meu, întru Care binevoiesc; de El să ascultați! Amin.

— Iar Eu sunt cuvântul Tău, o, Tată al Meu, și le spun lor: Cel ce Mă ascultă pe Mine ascultă pe Tatăl, Care M-a trimis, căci în Mine Tatăl Se slăvește cu tot cuvântul Său, cu toată lucrarea Sa. Amin.

O, poporul Meu, nu-i place duhului potrivit când aude de la Mine că-ți zic poporul Meu; nu-i place să audă că țarina neamului român e patria Mea cea de azi, patria venirii Mele pe pământ după două mii de ani pentru Scriptura nașterii din nou a lumii, precum este scris în Scripturi să lucrez. Iată, Eu nu Mă încurc nici azi în păcatele omului, ci Mă încurc în necredința lui, iar tu să iubești slava Mea din mijlocul tău și să-i fii credincios, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea n-o primește și n-o vrea pe ea, fiindcă ea se are pe ea, și altfel ea nu mai vrea. Eu însă îi spun ei că vine biciul lui Ilie și va cădea în usturime după usturime lumea, și pace nu va fi, și va fi facere cu durere, și va fi Dumnezeu cu lucrarea Sa peste pământ și Se va slăvi prin ea, precum este scris să se împlinească așa. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, scoală-te dis-de-diminează și iarăși să-Mi așezi sărbătoare cu strângere la izvor, că vin la izvor ca să bea cei ce însetează după Mine și după tine, iar tu să-I așezi Domnului popas cu ei, căci El îi strânge lângă El și îi hrănește pe cei ce-L caută, pe cei ce vor să învețe să fie. Cere la Mine vreme slujitoare Mie și ție pentru cei ce vin după hrană din cer, că e frumos să ceri la Dumnezeu, fiule, și e frumos să fii fiu al Său, fiu care cere Tatălui pe cele care Tatăl îi spune lui să le ceară. Amin.

Binecuvântată să fie strângerea poporului cel plin de dor, căci iată, se îndreaptă spre izvor cu inima, cu dorirea și apoi cu pasul și apoi cu hrănirea lui din gura Mea! Amin.

Binecuvântat să fii tu, cel ce pregătești masă de sărbătoare și popas Domnului ca să fie cu oamenii, cu cei ce vin crezând și învățând să creadă ca să fie! Amin.

Binecuvântată să-ți fie înțelepciunea și fapta ei pentru care tu te pregătești înaintea celor ce vin la izvor, o, poporul

Meu! Eu, Domnul, îți dau de la Mine ca să ai și ca să poți pentru mărturisirea Mea, căci am voit și vreau să-Mi fii mărturisitor, tată. Vremea blândă să te însoțească la sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioară, și tot și toate să fie pentru slujirea sărbătorii, poporul Meu. Amin.

O, poporul Meu, să nu judeci cu judecată pe aproapele tău, ci numai pe tine, tată, căci altfel nu este mântuire, ci este judecată. Cel ce știe această minunată lucrare, acela scapă de judecata faptelor lui rele înaintea lui Dumnezeu, iar cine lucrează altfel, acela a și fost judecat, căci a călcat peste Dumnezeu, Care nu vrea moartea celui greșit, ci voiește învierea lui. Amin. Ai grijă de mântuirea ta, fiule, căci Eu ți-o lucrez, numai tu s-o dorești și s-o ai. Eu sunt Cel ce lucrez înaintea și în urma omului neputincios, așa cum am lucrat mereu. În ziua de joi M-am făcut trup și sânge pe masă la cină și M-am dăruit ucenicilor Mei, și numai a doua zi am împlinit ceea ce Eu le-am dat lor la cina cea de taină, și am lucrat mai dinainte ceea ce le-am dat prin jertfa Mea, și, iarăși, Mă fac pâine și vin pe altar și apoi se duce cu Mine la bolnav sau la cel credincios și Mă împarte cel ce Mă împarte spre viața omului. Lucrez și înaintea și în urma omului, așa cum lucrez și cu acest cuvânt ieșit din gura Mea odată cu taina cea de pe altar a jertfei Mele cea pentru om. Mă fac trup și cuvânt pe masa Mea de azi, și prin cuvânt lucrez și Mă fac și Mă dau ție trup și cuvânt, poporul Meu. Voiesc să-l vindec de necredință și de îndoială pe cel ce stă așa în poporul Meu, și nu știu cum s-o mai dau ca să Mă deslușesc Eu și lucrul Meu din mijlocul tău, alături cu cei prin care Eu vin la tine ca să te cresc cu duh din cer, cu dragoste din cer și nu de pe pământ, tată. Nașterea cea de sus, aceasta este dorirea Mea peste om, dorire care Mă arde în piept, poporul Meu. Sfințirea ta este cărarea Mea spre tine, iar tu să fii ca Mine, blând și smerit cu inima, și să stai cu credincioșie înaintea Mea pentru lucrul tău cu Mine, că am nevoie mai mult decât oricând de fii cu credincioșie, iubitori și plini de dor de cer în ei, căci cerul este scaunul Meu de domnie, poporul Meu, și de pe el împărățesc peste tot și peste toate dacă-l am în om. Amin.

Voi, copii din porți, fiți-Mi copii, tată, căci dragostea din voi este de copil, iar cei ce vă judecă pe voi și nu vă iubesc, aceia nu sunt copii, ci sunt judecători, și tot așa și văd. Voi însă fiți plini de planul Meu cel dumnezeiesc și nu vă potriviți durerii care dă mereu să vă doboare puterea cea pentru Mine, și cu ea în voi așa să puteți pentru Mine, căci vai celui fără cruce ca și a Mea, și vai celui ce-și face el crucea lui ca s-o poarte! Fiți îndelung răbdători, tată, și slujiți-Mi cu iubire, că am nevoie de slujirea voastră, tată, și prin răbdarea și slujirea voastră cea pentru Mine Eu, Domnul, voi câștiga Tatălui pe mulți, și apoi voi lucra mult ca să împlinesc Scripturile cele din urmă: nașterea din nou a lumii, cer nou și pământ nou și slavă de nou Ierusalim pe pământ, precum este scris. Amin.

O, calea Mea cu tine, poporul Meu, este calea Mea, tată, și pe ea Eu trebuie să grăiesc și nu să tac, iar tu să lucrezi după cuvântul Meu ca un fiu, căci fiul Meu este cel ce ascultă de Mine așa cum Eu ascult de Tatăl și Îi sunt Lui Fiu iubit, întru Care El binevoiește, și de Care tu să ascuți, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 august 2008

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Dorul omului cheamă venirea Domnului. S-a împlinit semnul care vestește venirea Domnului: nu mai este credință pe pământ. Lepădarea de credință va atrage arderea pământului. Păcatul este foc și este sfârșitul omului. Ascunderea de Dumnezeu dăinuie în firea cea căzută a omului. Iubirea cea pentru Dumnezeu și iubirea cea pentru om trebuie să aibă martori pe pământ.

Mă fac cuvânt peste pământ și Mă dau celor ce Mă caută cu dorul inimii lor, căci cei ce cred în Mine sunt plini de iubire, sunt plini de dor, iar cei ce nu cred în Mine sunt cei ce Mă prigonesc, sunt cei ce Mă tăgăduiesc. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și sunt Fiul mamei Fecioare, după ce Tatăl M-a trimis pe pământ prin nașterea Mea din trup fecioresc acum două mii de ani, căci dorul ei după Dumnezeu Mi-a fost scară slăvită ca să vin pe pământ, ca să vin după om. Și de ce să vin după om? O, vin pe pământ după om, căci dorul omului Mă cheamă să vin, și suspinul lui Mă cheamă, că numai în suspin petrece duhul omului, dar omul nu știe să înțeleagă acest suspin al duhului lui. El caută, săracul, își caută mereu fericirea și viața, și din greu trudește cu căutarea sa, dar Duhul Cel de sus este departe de înțelegerea lui, căci el nu găsește ce caută, iar Eu vin în calea lui și-i dau din Duhul Meu, căci omului îi este dor și nu știe de unde vin în el dorul și suspinul cel de la dor și truda lui după viață. Vai omului care nu citește în Scripturi ca să vadă faptele lui Dumnezeu pe pământ și să creadă apoi în El și să-L dorească de însoțitor al său și să se facă el apoi însoțitorul lui Dumnezeu pe pământ!

O, mamă dulce a Mea! O, dulce ți-a fost ție titlul Scripturilor cele despre venirea lui Mesia, Salvatorul omului, mamă! O, cât de mult M-ai așteptat să vin pe pământ, iar tu să-Mi slujești cu dor! Iubirea ta de Dumnezeu M-a dorit și te-a făcut scară slăvită pentru venirea îngerului Meu la tine cu vestea venirii Mele prin nașterea Mea din trupul tău fecioresc, și apoi M-ai primit, și apoi M-ai așezat înaintea oamenilor spre credință sau spre tăgăduire, mamă. Am stat apoi pe pământ și am împlinit toate câte erau scrise să le împlinesc, și apoi M-am așezat iarăși în Tatăl, adică în slava pe care o aveam de la El mai înainte de întemeierea lumii și prin care Tatăl Mă preaslăvește pe pământ, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui, și puterea Lui sunt în cer sus, și pe pământ jos, precum este scris.

Pe pământ în ziua aceasta e sărbătoarea venirii tale la Mine și la Tatăl, mamă, căci dacă Eu M-am dus iarăși la Tatăl tu ai rămas pe pământ, ai rămas cu ucenicul Meu. Eram pe cruce și ți-am spus despre el: «*Iată fiul tău*», iar lui i-am spus: «*Iată mama ta*», și tu te-ai supus și ai împlinit așa și ai rămas la el, și el te-a iubit cu iubirea Mea din el, căci iubirea lui M-a cunoscut și Mi-a slujit apoi cu mare iubire, și iată, iubirea slujește iubirii, și altfel de slujire nu este pentru iubire, fiindcă iubirea Mea în om își are însoțitorii ei.

O, scumpă mama Mea, Mi-am așezat pe vatra neamului român locul Meu de venire cuvânt pe pământ, căci Tatăl iarăși M-a trimis pe pământ, mamă. M-a trimis Tatăl cuvânt pe pământ, M-a trimis iarăși după om, mamă. Eu sunt dintru început Cuvântul Tatălui, iar când Tatăl a voit să ridice spre izbăvire pe poporul lui Avraam, Isaac și Iacov, popor care era rob în Egipt, M-a făcut Tatăl cuvânt peste Moise și am grăit cu poporul lui Israel patruzeci de ani, mamă, și l-am călăuzit pe el spre țara făgăduinței, căci suspinul lui a ajuns la Dumnezeu și apoi M-a trimis Tatăl pe Mine ca să-l izbăvesc de sub suspin și să-l învăț pe el dorul de Dumnezeu, credința în Dum-

nezeu și faptele ei, mamă. Iată, așa M-a trimis Tatăl și azi cuvânt pe pământ, căci s-a apropiat sfârșitul veacurilor, și toți și toate așteaptă în cer și pe pământ venirea Fiului Omului, venirea Mea, mamă, căci prin nașterea Mea din trupul tău fecioresc Eu M-am făcut Fiul Omului și M-am făcut Mântuitorul lumii, căci omul pe pământ trăiește numai în robie, mamă. Grăiesc cu tine înaintea celor ce s-au strâns la serbarea ta lângă locul izvorului Meu de cuvânt. Taina țarinii cu comoară în ea, aceasta este taina alegerii acestui pământ pentru ca să vin, pământul neamului român, mamă, și voiește Tatăl să-l anunțe pe el patrie cerească, patria venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cu vestea împărăției cerurilor, cu slava cuvântului Meu, care umple cerul și pământul, numai inima omului n-o umple el, căci omului nu-i este dor de Dumnezeu pe pământ, mamă. O, hai să grăim la izvor, mama Mea! Oștirile cerești sunt pentru tine venite aici, la izvor, cu sărbătoare pentru tine, iar Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și sunt Fiul tău. Hai să-i hrănim pe cei strănși lângă izvorul Meu de cuvânt, căci dorul i-a adus, iar credinței și iubirii lor le trebuie putere, mamă. Hai să Ne slăvim cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, o, mamă plină de cuvânt ca și Fiul tău, Dumnezeu-Cuvântul, căci slava lui Dumnezeu este cuvântul, așa cum a fost și la început, mamă! Amin, amin, amin.

O, dulce Fiule al Tatălui Savaot și al meu! Mare este iconomia Tatălui pentru salvarea din moarte a omului, Fiule scump! O, pe toate le mai face omul pe pământ, dar ca să deschidă Scripturile și să citească în ele venirea Ta atunci și acum, nu are omul dor și timp ca să creadă în Scripturi și să le vadă apoi împlinirea așa cum le-am văzut eu când Tu ai venit pe pământ acum două mii de ani. O, ce dor Ți-a fost de om atunci când ai venit! O, ce dor Ți este de om și de dorul lui acum când iarăși vii! O, ce dor Ne este Nouă, celor din cer, o, ce dor, Fiule scump! Dar ce s-a întâmplat cu dorul din om, o, Doamne? De ce a căzut din cer dorul omului? O, nu se mai suie la cer mintea omului, inima omului, dorul omului. O, nu mai este credință pe pământ, Fiule scump. Aceasta este vremea să vii: nu mai este credință pe pământ. Iată semnul când Tu trebuie să vii. Ca în vremea lui Noe oamenii de pe pământ n-au iubire de Dumnezeu și n-au credință, ci au lepădare de credință, iar aceasta atrage pe pământ arderea lui, arderea de pe el a toate câte sunt făcute de omul cel potrivit lui Dumnezeu, căci gândurile omului nu sunt ca ale lui Dumnezeu. O, cât Te doare această despărțire între om și Tine, Fiule Doamne! Curând, curând va vedea omul cât Te doare, căci durerea Ta de la om Ți copleșește mila, și iată, vii să-l îmbii, vii să-i grăiești ca un Dumnezeu plin de putere, dar el auzind nu aude și văzând nu vede, fiindcă pe pământ este păcatul lepădării de credință, Fiule Doamne. Mă fac cuvânt peste cei ce s-au strâns la gura izvorului Tău și le spun lor să citească Scripturile așa cum eu le-am citit, și apoi Te-am așteptat ca să vii, după cum era scris în Scripturi să vii, și le spun lor că dorul după Dumnezeu se face scară slăvită pentru venirea Ta iarăși la om, o, Doamne. Amin.

Mă las cu glas duios de mamă la locul izvorului cuvântului Fiului meu și vă găsesc adunați la masă cerească. Eu și cu Fiul una suntem. Eu sunt întru El, iar El întru mine este, căci așa este scris că lucrează Domnul prin cei ce cred în El. Vin să vă dau povețele vieții. Iubiți viața! Ea este Fiul meu, Care a luat pământ cu mâna și a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa și a suflat apoi peste el cu gura Sa viață. Iubiți viața, căci Fiul meu v-o dă, căci întru El este viața, iar viața este lumina oamenilor! Feriți-vă de moarte, ferți-vă de păcat, căci fiii oamenilor

nu știi ce este moartea, și de aceea petrec întru ea. O, nu iubiți lumea, nici ceea ce este în ea, căci lumea a ajuns la sfârșit, iar Dumnezeu la început, și iarăși se lucrează prin cuvânt ca la început, și iarăși pe toate le face Dumnezeu. O, despărțiți-vă de păcat, că-L doare pe Fiul meu păcatele voastre! Infecioriți-vă viața! Călugăriți-vă trăirea și viața! Priviți la sfinții care au biruit lumea și carnea, adică trupul, care pofteste împotriva duhului, și apoi s-au sfințit pentru Domnul. O, întoarceți-vă la viață de rai pe pământ, ca să vină de la Dumnezeu viața pe pământ și să ia Domnul de pe el moartea, căci este scris să fie așa. O, nu mai mâncați carne! O, nu mai mâncați carne! O, nu mai mâncați carne! E vina ta, omule, că mănânci carne. E vina ta că nu-L iubești pe Dumnezeu. Nu e vina diavolului acest păcat al tău. E vina cărnii acest păcat al tău, păcatul că nu-L iubești pe Dumnezeu. Nu poți și pe tine și pe Dumnezeu să-L iubești, căci cel ce se iubește pe sine se leapădă de Dumnezeu și apoi Îl prigonește pe El.

O, lăsați pofta trupului, care vine de la pofta ochilor, iar aceasta de la duhul trufiei vieții! O, lăsați iubirea de voi înșivă și dați-I Domnului iubirea, căci la El ea se înmulțește și nu scade, și vă va ieși înainte această avere dacă la Domnul v-o strângeți ca s-o aveți, căci Domnul numai și numai pentru om trudește și Se smerește trudind. O, bucurați-vă de darurile Domnului și de jertfa de iubire a poporului Lui cel jertfitor, și apoi eu iarăși vă voi povățui pe voi spre Fiul meu, Care Se face cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, pe vatra neamului român. Fiți blânzi și smeriți cu inima, fiți ca Fiul meu! Nu fiți ca fiii oamenilor, nu fiți ca fiii veacului acesta, care trăiesc ca în vremea lui Noe și nasc din ei foc care arde lumea, căci de la păcatele omului arde pământul, fiindcă păcatul este foc și este sfârșitul omului.

O, deschideți-vă brațele și îmbrățișați-L pe Fiul meu așa cum eu L-am îmbrățișat și L-am iubit mai mult ca pe viața mea! O, veniți să vă nașteți din cuvânt și să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, căci cei ce cred în El, aceia sunt cei care nu mai mor și sunt cei ce trăiesc, și în El trăiesc, în Fiul meu iubit, întru Care eu am binevoit cu iubirea mea, cu dorul meu tot și cu toată trăirea mea pe pământ. Duceți această viață pe pământ și-i veți trăi dulceața și veți fi vii prin ea și veți fi hristoși și Domnul Se va slăvi prin voi, căci voia Lui este sfințirea voastră.

Învățați iubirea și apostolia ei! Învățați viața cea fără de păcat! Învățați iubirea de la Ioan, ucenicul cel iubit al Fiului meu și căruia El m-a dat când S-a dus la Tatăl după ce a înviat, iar el m-a luat acasă la el și m-a iubit și m-a însoțit și m-a hrănit cu Fiul meu și am stat în ascultare de Dumnezeu. Amin.

O, casa ta trebuie să-I folosească lui Dumnezeu, nu ție dacă ești copilul lui Dumnezeu. Aceasta trebuie să știe un copil al lui Dumnezeu. Și cum să folosească ea, casa ta, lui Dumnezeu și nu ție sau celor ce sunt ai tăi, și apoi tu trebuie să-L aduci pe Domnul în casa ta, la masa ta, la inima ta, în fapta ta, și apoi să-ți dea El să faci lucrul Său pe pământ și peste oameni. Voia ta să moară ca să poată Domnul să te facă pe tine voie a Sa apoi, dar nu când și când, ci mereu, și așa veți fi voi împărăția lui Dumnezeu, o, fii hrăniți de Dumnezeu cu hrană de sus, și veți fi casa lui Dumnezeu pe pământ așa cum a fost Ioan, ucenicul cel iubit prin iubirea din el și căruia Fiul meu m-a dat când S-a dus la Tatăl.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima, smeriți cu purtarea și cu înfățișarea! Ieșiți din lume, căci lumea a ajuns la sfârșit, iar Domnul la început! Cel ce stă în lume, acela bea din vinul ei vrând-nevrând, iar cel ce iese din ea, acela bea din vinul Dom-

nului, de la masa Lui, din harurile Lui, care se fac slava lui Dumnezeu peste cei ce stau sub har. Luați și mâncați și beți din gura Domnului, căci cuvântul gurii Lui se slăvește pe pământ și cheamă omul la viață, la iubire de Dumnezeu, și pe morți la înviere! Vine ziua când cei adormiți se vor scula și vor mărturisi acest cuvânt și acest loc de izvor al Fiului meu. O, ce vor face atunci cei ce tăgăduiesc această venire a Sa după om?

O, Fiule Emanuel, mergem la cei adunați la izvor și le dăm vindecare și credință, căci lumea aceasta le dă la oameni cădere și necredință, Doamne. În ziua aceasta stăm la masă cu ei, și apoi le vom da iarăși povața, că e mare această sărbătoare de cuvânt peste cei ce se adună în ziua mea de serbare la izvorul cuvântului Tău. Te-am mângâiat cu venirea mea peste cei ce s-au strâns să audă din cer și să ia mângâiere. O, mângâie-i și Tu pe ei, căci Tu ești Mângâietor și ești Mântuitor, o, dulce Fiul meu și Dumnezeul meu. Amin. amin, amin.

— **Î** i mângâi, mamă, și iarăși îi voi mângâia spre scursul zilei. Îi îmbrățișăm în zorii sărbătorii și iarăși îi vom îmbrățișa în cuvânt spre scursul zilei, iar Tatăl va avea mângâiere din lucrul cel așezat înaintea Lui, căci voia Tatălui este sfințirea omului, o, mama Mea dulce la cuvânt ca și iubirea ta pentru om, căci ai fost dulce pentru om, mamă, în toată vremea ta pe pământ, și așa ești și acum din slăvile cerești când îi mângâi pe cei credincioși Mie, mamă. Amin.

O, poporul Meu cel jertfitor, Mă aplec să-ți mulțumesc că ai gătit zi de sărbătoare și popas pentru cei ce vin după Mine și după tine ca să asculte glasul Meu. Fii mulțumit și mulțumitor, tată, că mare lucrare este la Mine să-Mi gătești tu masă ca să cinez Eu cu omul și să-l povățuiesc pe el spre viața fără de moarte pe pământ și să-l fac pe el fiu al sfințeniei, fiu al puterii care biruiește în om lumea. Amin.

Iar voi, cei ce v-ați strâns cu dor în piept la izvor, v-am răcorit cu râul vieții, și iarăși vă voi răcori și iarăși vă voi învăța spre scursul zilei, și vă voi trimite toată mângâierea Mea, toată povața Mea, iar voi să lepădați, tată, grija cea lumească, și fiți ca îngerii pe pământ, că Eu, Domnul, nu vă cer ceea ce nu puteți, dar ceea ce vă cer Eu se poate numai cu iubirea de Dumnezeu în voi. Iubirea de Dumnezeu alungă frica, alungă păcatul, căci păcatul aduce frică peste inima omului. Acolo unde nu este harul lui Dumnezeu, acolo este frica, acolo este păcatul. O, iubiți pe Dumnezeu și veniți aici la izvor ca să învățați să-L iubiți pe Dumnezeu! Veniți și învățați, căci am la izvor pe cei ce învață de la Dumnezeu pe om! Veniți să vă întâlniți cu Dumnezeu, și veți lua ca plată viața! Curând, curând nu va mai fi nimic pe pământ și vor fi numai cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și vor lua ca plată viața. Amin. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine și voi da viața celor ce iubesc viața. Amin.

Eu sunt în mijlocul oamenilor cu acest izvor de cuvânt, căci omul fără hrană din cer peste el moare, moare mereu. Să vină omul să învețe de la Mine prin acest cuvânt viața, căci am venit iarăși de la Tatăl la om, și lucrez cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, iar slava aceasta ce o am de la El este cuvântul gurii Mele, cuvântul care a făcut cerul și pământul, și care face iarăși cer nou și pământ nou, Ierusalim nou și popor nou, precum este scris în Scripturi să lucrez Eu, Mieluțul Tatălui, pentru cei răscumpărați de El dintre oameni ca să fie ei împărăția Mea pe pământ.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Sfârșesc cuvântul Meu, și iarăși îl voi grăi pe el spre sfârșitul zilei, spre sfârșitul sărbătorii și vi-l voi da vouă de hrană. Amin, amin, amin.

Această zi de sărbătoare este mângâierea mamei Mele Fecioare, cea mai mare zi din viața ei de pe pământ. Această zi e zi de mângâiere, iar Eu, Domnul, voiesc să știe cei ce se hrănesc cu glasul gurii Mele, să știe ei că mama Mea Fecioara și-a strâns tot dorul ei spre ziua aceea, căci după ce Eu M-am dus iarăși la Tatăl după învierea Mea i-am lăsat ei dorul după ziua aceasta, dorul după Dumnezeu, dor mai mare decât acela când ea aștepta pe Mesia să Se nască pe pământ între oameni precum era scris în Scripturi să se îplinească.

Voi, cei ce v-ați adunat în ziua aceasta la glasul Meu cel hrănitor de suflete, învățați de la mama Mea Fecioara dorul de Dumnezeu așa cum ea l-a învățat, căci ea a așteptat cu dor neliniștit ziua și noaptea unirea ei cu patria cea de sus, cu Tatăl și cu Fiul și cu Duhul Sfânt și cu toate oștirile cerești și îngerești. Ea a știut întreg ce înseamnă Dumnezeu și țara cea de sus, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei, ziua cea veșnică, pe care ea a primit-o în dar pentru vecii când Eu am venit și am trecut-o pe ea hotarul între văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu. Facerea cerului și a pământului, facerea cea de la Dumnezeu poartă în taina ei văzutele toate și nevăzutele, și voiesc să știe omul ce înseamnă facerea lui Dumnezeu și ce înseamnă Dumnezeu. Eu, Domnul, stau cuprins în durere fără margini că nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu și unde este El și unde este omul. Vreau să-l fac pe om să știe că nu se poate ascunde de Dumnezeu și că Mă îndurerează omul cu durere fără de margini.

După ce Eu l-am zidit pe om și am pus în el duh de viață, el numaidacă s-a înălțat, s-a semețit, și apoi s-a ascuns numaidacă de Dumnezeu, a simțit în trupul lui să facă acest păcat, și aceasta a fost despărțirea lui de Dumnezeu, pe Care-L simțea dușman apoi. O, iată ce îl învață pe om păcatul! Păcatul are cea mai ascunsă față și poartă în el văzutele și nevăzutele lui. Vreau să-l deprind pe om să se lase făcut de Dumnezeu, să se facă Dumnezeu prin har ca să nu mai fie dușmănie între el și Dumnezeu din pricina păcatului cel ascuns în el, și pe care nu și-l poate ascunde de Dumnezeu.

Voi, cei care veniți la izvorul înțelepciunii tainelor lui Dumnezeu, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, învățați de la Mine că omul are în facerea pe care o face el văzutele și nevăzutele cele lucrate de el, și pe care Dumnezeu le cunoaște în tot cuprinsul lor. Omul își este unul altuia dușman și făcător de moarte, și vreau să-l deprind pe om să înțeleagă aceasta ce nu înțelege el prin toate câte face el. Omul are în el firea lui cea căzută, ascunderea de Dumnezeu, nu ascunderea de om, căci dacă n-ar avea în el ascunderea de Dumnezeu el n-ar avea nici ascunderea de om. Ascunderea dintre om și om este dușmănie între unul și altul, nu este altceva, iar Eu am venit pe pământ acum două mii de ani să-l învăț pe om lumina, că mare suferință e pe om și în om din pricina ascunderii de Dumnezeu și de om. Omul care se ascunde cu nevăzutele lucrate de el înaintea lui Dumnezeu și a omului este cuprins apoi de teama cea de la ascundere, și această suferință a fost născută de om în rai, căci omul a fost așezat în rai cu trupul lui cel dintâi și peste care trebuia să-L aibă pe Dumnezeu, Care a știut cum l-a făcut pe el și Care și știa să-l păzească și să-l lucreze mereu ca să-l aibă Domnul pe om și să nu se aibă omul pe el, ci Domnul să-l aibă dacă l-a făcut să-l aibă. Înțelepciunea aceasta însă l-a părăsit pe om încă de la început, și aceasta s-a întâmplat pentru că omul i-a deschis duhului cel străin, cel necunoscut de el, iar cel necunoscut nu-i poate face decât rău omului, așa cum s-a și întâmplat încă de la începutul omului, și atunci Eu, Dumnezeu-Cuvântul, am rostit cuvânt și am zis duhului cel

potrivnic voii Mele în om: «*Dușmănie voi pune între tine și femeie, între seminția ta și seminția ei, și aceasta îți va zdrobi ție capul, iar tu îi vei împunge ei călcâiul*». Iată, înțelepciunea cea părăsită de om în rai a făcut ca omul să se facă dușman lui Dumnezeu, dușman prin ascundere, dușman care n-a căpătat decât suferință peste trup și blestem peste pământ, care avea să-i fie omului mamă hrănitoare și dăruitoare de hrană dacă omul ar fi rămas în ascultare și în neascundere de Dumnezeu. Când Eu, Domnul, am rostit aceasta peste om i-am fost și nu i-am fost dușman omului, dar omul și-L face singur dușman pe Dumnezeu atunci când se ascunde de El ca de un dușman, și și-l face singur dușman pe om atunci când el se ascunde de om ca de un dușman.

O, e mare taina lui Dumnezeu cu omul, și voiesc această taină s-o înțeleagă omul și s-o pătrundă așa cum a pătruns-o mama Mea Fecioara de a dorit-o ea în toată vremea ei cea de după învierea Mea prin care M-am așezat iarăși întru Tatăl, căci ea a dorit apoi cu dor să intre întru împărăția nevăzutele lui Dumnezeu, care-i hrănea din ele dorul de ele, pentru că ea era locașul curăției și al luminii a toate ale ei, căci ea nu a cunoscut în trupul și în duhul ei duhul ascunderii cea prin lucrare, ci a cunoscut numai înțelepciunea tainelor, care trebuiau tănuite spre ocrotirea lor înaintea oamenilor, căci oamenii își sunt dușmani unii altora prin ascundere și își sunt dușmani prin mărire de sine, prin semeție lucrătoare, căci om pe om se dărâmă pentru mărirea cea de pe pământ a omului și nu pentru altceva face el aceasta.

O, mama Mea scumpă! Dulce ți-a fost iubirea și răbdarea, mama Mea! Taina vieții tale, taina inimii tale a fost iubirea și mila, că mare ți-a fost simțământul duhului iubitor de oameni, mama Mea! Taina vieții tale cea mai presus de orice iubire de pe pământ a omului curat cu inima și cu viața, taina iubirii tale a purtat în ea voia Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, iubirea cea care se numește Dumnezeu și cu care i-ai iubit pe oameni, pe toți oamenii, mamă, că milă îți era de ei, și te durea în tine mila aceasta așa cum îi doare ea în ei azi pe cei în care Noi am pus spre lucrarea ei mila de om, mamă, mila care lucrează pentru om, mama Mea. În ziua ta de serbare am desfăcut Eu taina dorului tău, căci ziua aceasta poartă în ea unirea ta cu patria de sus, cu nevăzutele lui Dumnezeu-Făcătorul, mamă, dar ele sunt taină cerească și nu sunt ascundere de om, ci sunt purtate de Dumnezeu în taină pentru cei ce-L iubesc pe El pe pământ, așteptând unirea lor cu El, așa cum tu ai așteptat-o în toată viața ta de pe pământ, mama Mea. O, bucură-te pentru ziua venirii tale întru cei cerești și presară tu duhul iubirii de Dumnezeu peste cei ce Ne caută în casa tainelor, în lucrarea Mea de cuvânt, aici, la izvorul ei, mamă. Amin.

— **O**, Fiule al meu, ce plin ești de cuvânt acum, la sfârșit de timp! Pe vremea lui Moise, când ai grăit în mijlocul poporului Israel timp de patruzeci de ani pe calea lui spre Canaan, Te-ai arătat Dumnezeu tare peste neamurile pământului, ca să facă acelea cale cărării Tale cu poporul Israel din loc în loc până în țara făgăduinței, dar ca și Adam în rai s-a semețit poporul Tău și a căzut pe cale, a căzut prin semeție poporul acela, căci semeția l-a făcut să Te părăsească, să Te uite, Doamne. Tu însă, patruzeci de ani l-ai însoțit cu mult cuvânt ca să-l tot sprijini cumva și să nu Te tăgăduiască el între neamuri. Ai făcut din el lumină neamurilor în vremea aceea, căci Tu erai lumina cea din mijlocul lui. El însă s-a făcut întuneric, căci s-a ascuns de poruncile Tale și nu Te-a mai avut de Salvator al său nici pe Tine nici pe Moise, căci vai celui îndoielnic după ce el crede până nu vede! Tu ești

ascuns în tainele Tale, dar omul nu tot așa este, nu tot așa lucrează, și omul Îți este dușman, Fiule scump, și Îți face teamă, Doamne, căci eu cunosc teama aceasta de la om, și ea m-a îndurerat mult când Te-am avut pe pământ Fiul meu Cel de la Dumnezeu dat mie să Te nasc și să Te cresc și să Te ocrotesc de omul cel dușman lui Dumnezeu. De omul cel ascuns în sine și în om Îi este teamă și lui Dumnezeu și omului, și, iarăși, unui așa om îi este teamă de Dumnezeu și se ascunde, și îi este teamă de om și se ascunde de om, căci cel ascuns în sine și în om însuflă duh de teamă în alt om de lângă el, și duhul ascunderii se simte aproape atunci când el lucrează din om peste om. O, își va spune omul că așa lucrează și Dumnezeu. O, omule, o, omule neiubitor de lumină, fă tu, lucrează tu tot ceea ce poate vedea cel din preajma ta, și vei scăpa de păcatul ascunderii și-i vei face omului bine ca și Dumnezeu, și atunci poți să spui că lucrezi ca Dumnezeu. Un rege aspru cu firea și războinic cu duhul trecea odată pe cale cu oastea lui înarmată pentru război și a întâlnit doi oameni sfinți în cale și aceștia fugeau ca să se ascundă, iar regele cel aspru striga după ei urmărindu-i, și apoi le-a spus lor: dacă sunteți cu Dumnezeu de ce vă ascundeți, de ce vă temeți? Ei însă i-au răspuns lui: nu ne temem pentru noi, o, rege, ci ne temem pentru tine ca nu cumva să-ți pricinuim ție vreun păcat, și de aceea ne ascundem de la fața ta. O, iată câtă iubire, cât duh iubitor de oameni îi umbrește pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și pe om!

Voi, cei ce ați băut azi la izvor duhul înțelepciunii tainei lui Dumnezeu cu omul, veniți să învățați de la Dumnezeu, căci vremea e scumpă acum și trebuie s-o folosiți pentru Dumnezeu, nu pentru voi. Dați-I Domnului vremea voastră pe pământ așa cum eu l-am dat-o! Ajutați-vă unii pe alții spre calea tainelor cerești, căci Domnul iarăși stă cu omul în cuvânt și îl călăuzește pe el spre tainele vieții, așa cum l-a călăuzit pe Israel vreme de patruzeci de ani în pustiul neamurilor de pe pământ spre țara făgăduinței. Iubirea de Dumnezeu să înlocuiască în voi iubirea care-l scoate pe om din Dumnezeu. Învățați iubirea de Dumnezeu și tainele ei cele de sus! Iubiți în cer, nu iubiți pe pământ, și ajutați-vă pentru tainele lui Dumnezeu așa cum Iosif m-a ajutat pe mine pe calea mea pentru Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul meu pe pământ! O, ce mult m-a ajutat el, ce mult m-a iubit, ce mult m-a tănuț înaintea oamenilor pentru lucrarea Fiului lui Dumnezeu în mine și pentru venirea Lui spre oameni apoi, după cum timpul Scripturii hotărâse să fie așa! Iubirea cea pentru Dumnezeu trebuie să aibă martori pe pământ așa cum am avut eu încă de la începutul vieții mele între oameni și până la sfârșitul ei pe pământ. Tot așa ar trebui să aibă martori și iubirea cea pentru om, așa cum eu am iubit și am avut martori iubirii mele cea pentru om, căci i-am iubit mereu pe toți și le făceam bine pe calea lor spre cer și-mi tănuț inima mea lor, căci aveam nevoie de iubirea omului ca s-o dau lui Dumnezeu cu tot cu om, dar iată, păcatul omului nu voiește să aibă martori, dar îl are pe diavolul martor, așa cum omul cel întâi zidit a avut martor semeției lui pe Dumnezeu și pe diavol, căci omul nu poate să se ascundă de Dumnezeu și nici diavolul nu poate, și atunci a văzut Fiul meu pe satana ca fulgerul căzând din cer din pricină că s-a plecat semeției omului, voii omului.

Când cei necredincioși au tras spre judecată pe femeia cea păcătoasă pentru ca s-o judece pe ea Fiul meu Iisus, El descoperea cu degetul pe pământ scrise păcatele lor, ale celor ce își pregătiseră pietre ca s-o omoare cu ele pe cea prinsă de ei spre omor, și judecata lor a fost mai mare decât răutatea cu care voiau ei să pedepsească pe cel greșit, și iată, omul nu se poate

ascunde în spatele altui om, căci nimeni nu este drept înaintea lui Dumnezeu, ba, din contra, cel ce dă să-l învinuiască pe om nu este altul decât cel mai greșit decât acela.

Omul este păcătos și trebuie să se umilească și nu să judece, căci scris este: «*Cel ce judecă a și fost judecat*». Și cum aceasta? Păcatul din om este acela care judecă păcatul altui om, căci omul nu este ca Dumnezeu, Care nu judecă, fiindcă Dumnezeu este Mântuitor, nu Judecător omului așa cum este omul, bietul de el, omul care este judecat de însuși păcatul lui.

O, nu judecați, fiilor! Iertați, și vi se va ierta, așa cum a spus Fiul meu! Eu cât am stat pe pământ i-am ajutat și i-am curățat și i-am îmbrățișat pe toți păcătoșii, pe toți suferinzi și i-am învățat și i-am iubit, și numai iubire am împărțit, numai milă, numai pace, numai bunătate. Cel ce se dorește iubit, acela nu poate iubi, dar cel ce iubește nu caută iubire, ci numai o împarte pe ea. Iată, femeia cea dintâi s-a iubit pe sine, s-a vrut iubită și a făcut moarte peste om, iar femeia cea de-a doua nu s-a voit iubită, ci a iubit, și a împărțit iubire peste om, iubire și viață, că mare taină este să fie omul născut din cer și nu de pe pământ.

O, căutați nașterea voastră cea de sus, cea din Dumnezeu, ca să aveți iubire de Dumnezeu și pe ea s-o împărțiți în jur, voi, fii și fiice de pe pământ! O, nu rămâneți în nașterea voastră cea din părinți, căci trupul cel din părinți stă împotriva Duhului Cel din cer. Căutați să vă umpleți de dorul patriei cea de sus și al nevăzutelelor ei, și spre ea să-i petreceți pe toți oamenii pe calea voastră pe pământ cu oamenii. Viața mea așa a lucrat cât am stat între oameni, și așa am așteptat eu ziua cea mai dulce a vieții mele, ziua întâlnirii mele cu nevăzutele lui Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul, văzutele toate și nevăzutele. Fiți fii și fiice ale luminii lui Dumnezeu! Nu vă ascundeți de Dumnezeu, ci doriți-L cu dor mult, căci taina facerii cea de la Dumnezeu poartă în taina ei văzutele toate și nevăzutele, de care omul nu se poate ascunde. O, păcatul omului îl învață pe om să se ascundă de Dumnezeu, iar iubirea îl învață să-L împartă pe Dumnezeu ca să nu mai fie dușmănie între om și Dumnezeu, și între Dumnezeu și om din pricina ascunderii de Dumnezeu a omului. Iubiți-L pe Dumnezeu, iubiți-L ca mine și ca Ioan, căruia Fiul meu m-a dat spre îngrijire când S-a dus la Tatăl! Fiți înțelepți prin cele din cer, nu prin cele de pe pământ! Faceți-vă fii ai înțelepciunii cea de sus, care vă face cerești cu inima și cu iubirea și cu privirea și cu lucrarea! Scăpați-i pe oameni de judecata lor, învățându-i curățenia inimii unii față de alții și față de Dumnezeu și ajutorarea cea miluitoare, căci cel ce nu judecă pe aproapele său, acela nu este de pe pământ, ci este din cer, și a scăpat de judecată unul ca acela. O, mare este taina iubirii! Ea se învață din cer, nu de la oameni. De la oameni se învață îngâmfarea și judecata cea de la ea, iar de la Dumnezeu se învață umilința, și prin ea ne judecata. Amin.

O, Fiule scump al meu, am fost în ziua aceasta dăruitoare de naștere de sus a omului care vine și aude glasul Tău aici, la izvor, glasul care naște din el om nou și care-l face pe om Dumnezeu prin harul Tău, care curge și îndumnezeiește acolo unde el se așează. Fii mărit, fii binecuvântat de cei ce Te iubesc ca în cer pe pământ, o, Doamne, o, Fiule al Tatălui Savaot, o, Fiule al meu, al mamei Fecioare, care Te-a adus din Tatăl la om pe pământ ca să fii cu omul și iarăși să Te duci apoi la Tatăl și iarăși apoi să vii, după cum ai și venit iarăși, împlinind iarăși Scriptura venirii Tale prin care Tu ai vestit atunci venirea Ta de azi. Amin, amin, amin.

— **O**, mama Mea, despreunează-ți și iarăși împreunează-ți brațele pentru cei ce Ne iubesc, mamă, și îmbrățișează-i în taina iubirii cea de sus! Taina iubirii între Noi și om s-o învețe de la Noi omul, mamă, și toți să Ne iubească pe Noi între cei ce vin la izvor, iar Noi să-i iubim pe ei și să le dăm cerul, mamă, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu îi cuprind pe ei în taina lor, și le trebuie vindecată vederea ca să vadă ei cu ea pe cele nevăzute cu ochii omului, cu mintea omului, mamă.

O, popor venit la izvor ca să auzi glasul lui Dumnezeu! Vino, tată, așa cum Îi place lui Dumnezeu să vii și să fii, și nu veni cum îți place ție să vii și să fii! Vezi dorirea Mea, vezi-o în cuvântul Meu de peste tine și fă-te după placul Meu, și vei umbla în lumină, căci cele de la Dumnezeu în om sunt în lumină și sunt în tainele ei, și ferice de cei ce știu să citească tainele lui Dumnezeu și pe cei ce le poartă pe ele pe pământ! Eu M-am tănuit în om și cu omul atunci când am lucrat tainic, dar n-am făcut așa ca să Mă ascund de om, ci am făcut așa pentru că omul nu este plămădit din cer ca să vadă și ca să știe ca în cer. Cel ce ia din cer, acela lucrează ca Dumnezeu și este judecat de oameni pe pământ ca și Dumnezeu, pentru că oamenii sunt de pe pământ.

O, nimeni nu poate să ia nimic din cer ca să poarte și ca să dea dacă nu este dat lui de la Tatăl să aibă și să dea și să aducă rod lui Dumnezeu. Ți-am spus acum această taină, popor care vii la izvor ca să crești cu hrana cea de la Dumnezeu, și caută să înveți bine taina aceasta ce ți-am spus-o Eu acum. O, ia numai din gura Mea și nu lua pentru tine din gura omului, căci omul Îi este dușman lui Dumnezeu prin ascundere și îi este dușman omului prin cele ascunse în el. O, ia din Mine, tată, ia din gura Mea și ia de la cei ce ți-L împart pe Dumnezeu, căci ei nu pot lua dacă nu le dă Dumnezeu ca să ia și ca să dea. Așa să înveți și așa să crezi, și binecuvântată să-ți fie ție credința și roadele ei, popor care vii la izvor, și dacă vii, învață, tată, învață dorul de Dumnezeu, popor hrănit de Dumnezeu! Amin.

Binecuvântată să fie inima celor ce vor lua această învățătură în inima lor spre nașterea lor din Dumnezeu! Amin.

Pace vouă, celor de la gura izvorului Meu! Pace celor ce se strâng pe lângă voi la izvor în sărbători! Amin.

Pace vouă, celor ce iubiți pacea Mea, iubirea Mea și tainele ei! Fiți fiii tainelor cerești și lucrați cu ele în taina Duhului Sfânt, Care strălucește când El lucrează, fiilor! Fiți țara strălucirii celor de sus pe pământ, căci țara Mea de pe pământ acum, la sfârșit de timp, poartă de la Mine numele ei cel frumos, țara strălucirii, după harurile Mele lucrătoare din ea, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2008

Sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Poporul Domnului trebuie să trăiască numai pentru slava lui Dumnezeu. Dumnezeu este lumină. Lumina cea necreată va cuprinde lumea în ziua de apoi. Sfântul Ioan Botezătorul lucrează peste popor duhul credinței, duhul mărturisirii și duhul pocăinței.

Cu grai de Duh Sfânt Mă fac cuvânt și intru în cartea Mea cea de la sfârșit de timp și Mă scriu în ea spre mărturia Mea, căci Tatăl Mă trimite, iar Eu mărturisesc lucrarea Mea, dată Mie de Tatăl ca s-o împlinesc așa cum El Mi-o dă, și nu lucrez și nu grăiesc de la Mine Însumi, ci de la Tatăl iau și așa împlinesc. Lucrez venirea Mea iarăși de la Tatăl la om și lucrez prin cuvânt așa cum am lucrat la început

când Dumnezeu a făcut cerul și pământul. Eu eram atunci cuvântul Tatălui, și tot așa sunt și azi, căci sunt Fiul Lui. Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acesta este numele lui Dumnezeu, și în acest nume vin Eu cuvânt în cartea Mea de azi. Amin.

Îmi întăresc intrarea și puterea cea din porți și așa intru când cuvintez în mijlocul tău, poporul Meu de azi. O, învață-te să stai în așteptarea Mea, că am cu tine venirea Mea cea în Scripturi proorocită de însăși gura Mea acum două mii de ani. Caldă să-ți fie pregătirea atunci când Eu vin în sărbători la tine cu sfinții Mei, căci rugăciunile sfinților Mei Îmi amintesc de-a pururi venirea Mea de acum, venirea Mea cu ei, făgăduită de Dumnezeu ca să fie, așa cum și tu ești făgăduit ca să fii și ca să-L ai pe Dumnezeu în mijlocul tău și ca să-L crești peste viața ta spre slava Sa pe pământ între oameni.

O, poporul Meu, tu trebuie să fii și să trăiești numai pentru slava lui Dumnezeu, tată. Nu uita aceasta, căci aceasta ți-am hărăzit Eu ție. Iar ca să știi cum să îplinești aceasta fă-te înaintemergător așa cum s-a făcut Ioan, botezătorul Meu, căci el a fost cel ce a mers înaintea slavei Mele între oameni, și tu trebuie să înțelegi ca unul crescut de Dumnezeu ce înseamnă slava Mea pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Eu sunt lumina lumii, Eu sunt lumină și cuvânt, și viețuiesc pe pământ prin biserica Mea și sunt în ea lumina lumii. O, fă-te lumină din lumină, fiule! O, faceți-vă sufletele lumină din lumină, fiilor, ca să fiți înaintemergătorii luminii cea de la început, lumina cea necreată și care va cuprinde în lumină cu întreita sa putere lumea în ziua cea de apoi, căci Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt este ea, și prin sfinți lucrează ea de la Dumnezeu între oameni și așa îi lucrează ea pe ei și așa este ea înaintemergătoarea Mea. Limba cea de carne a omului nu poate să cuprindă slava luminii Mele, dar limba cea de duh o slăvește pe ea dinăuntrul celui luminat de ea.

Fă-ți sufletul lumină din lumină, poporul Meu, așa cum Ioan, botezătorul Meu, s-a făcut, căci Dumnezeu este lumină și așa S-a arătat El. Rugul aprins văzut de Moise pe muntele Sinai a fost lumina din care a grăit Dumnezeu lui Moise. Stâlpu de foc care a călăuzit pe Israel în pustie a fost lumina cea necreată a lui Dumnezeu, care se face înger de lumină înaintea omului. Slava Mea cea de pe Tabor, lumina cea de la început, care M-a strălucit când M-am schimbat la față înaintea ucenicilor Mei, a fost lumină ca aceea de pe muntele Sinai când Dumnezeu i-a grăit lui Moise. Învierea Mea și lumina ei, pe care le-am arătat-o ucenicilor Mei în chip de înger, și apoi slava cu care am ieșit înaintea apostolului Pavel pe drumul Damascului, așa s-a arătat lumina cea de la început la mulți pe pământ, și iată, Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, atât cât Mă ține omul pe pământ ca să fiu lumină peste oameni, iar tu ajută-Mă să fiu, poporul Meu, ajută-Mă, fiule, și învață de la Mine ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, învață, tată, ca Ioan Botezătorul, care n-a făcut nici o minune, dar care a fost duhul proorociei, duhul mărturisirii înaintea Mea și înaintea oamenilor și vestindu-Mă ca să se îplinească apoi vestirea lui cea mărturisitoare.

Toate cuvintele Mele rostite în mijlocul tău, poporul Meu, aceasta înseamnă lumina Mea, lumina lui Dumnezeu. Cuvântul Meu este o rugă a Mea peste tine, cerându-te să-Mi fii mărturisitor cuvântului Meu și vieții lui în tine. Uită-te la fiii oamenilor, căci dinții lor sunt arme și săgeți, iar limba lor sabie ascuțită, precum este scris, dar tu trebuie să fii mărturisitor pentru Mine vieții Mele în tine pe pământ, tată, căci vin de la Tatăl la tine, nu vin din lume, și vin și te cresc ca să fii lumina Mea în lume așa cum a fost Ioan, înaintemergătorul

Meu, căci el a fost lumina care-Mi așeza calea spre oameni ca să știe oamenii că vine Fiul lui Dumnezeu la ei și ca să-L primească ei pe El.

Ioan, botezătorul Meu, se face lumină a Mea în mijlocul tău, poporul Meu, căci sunt venit la tine cu sărbătoarea lui cea îndătinată și sunt cuvântul lui când el grăiește acum în mijlocul tău. Amin.

— **O** fii ai luminii care vă crește ca să fiți mărturisitorii lui Hristos! Fiți înțelepți pentru credința voastră în cuvântul lui Dumnezeu, care vă crește azi pe voi, ca nu cumva amăgitorul să vă facă să pierdeți darul credinței, ca nu cumva diavolul cel de demult să vă dea spre necredință. Lucrați ca să meritați acest dar, pe care omul trebuie să și-l hrănească în el când Dumnezeu i-l dă, căci prin acest dar atâți înaintași au biruit cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Îndrăzniți cu credința! Dumnezeu este cuvânt între voi mai mult decât în toate vremile de sub cer și sunteți hrăniți cu lumina cuvântului Său, pe care trebuie să-l împliniți ca niște fii născuți din cuvântul lui Dumnezeu, naștere care trebuie să se vadă din cer și de pe pământ peste voi. Fiți mari cu credința și cu ascultarea, căci diavolul e neliniștit ca să vă cadă din credință, dar lupta voastră să fie în Hristos, Care vă face pe voi lumină din lumină pe pământ. Dacă vreți să învățați puterea credinței, învățați-o de la mine. Dacă vreți să știți puterea duhului mărturisirii, învățați de la mine. Dacă vreți să fiți înaintemergători ai slavei lui Dumnezeu, care va cuprinde lumea în ziua cea de apoi, în ziua arătării Lui, învățați de la mine, căci eu mărturiseam despre lumină. Iubiți lumina, și nu este grea această lucrare! Iubiți taina luminii, căci fiii oamenilor iubesc întunericul acestui veac trecător! Iubiți pocăința pentru cele ce ați greșit și pentru cele ce n-ați greșit și însușiți-vi-le pe toate cele spuse despre voi din lumea cea vrăjmașă mie și vouă! Iubiți postul și rugăciunea și cereți la Dumnezeu darurile acestea, care au lucrat din mine între oameni cu puterea lor, căci ele m-au întărit în duhul mărturisirii lui Hristos și mi-au fost putere pentru El. Sfinții s-au osândit pe ei înșiși înaintea Domnului cu cele ce au greșit și cu cele ce n-au greșit, și așa au învățat ei oamenii să se pocăiască. Osândiți-vă și voi pentru cele greșite și pentru cele negreșite de voi și iubiți duhul pocăinței, căci dreptii Domnului sunt cei ce se pocăiesc, și care prin credință sunt vii, sunt cei vii. Amin. Iubiți în voi viața lui Hristos, Care S-a lăsat osândit spre iertarea multora, și așa să fiți voi fiii lui Dumnezeu pe pământ, căci limba cea de carne nu poate grăi mărirea fiilor lui Dumnezeu, dar limba cea de duh are în ea descoperirea lui Dumnezeu de-a pururi, duhul mărturisirii, arma celor credincioși, care se prefac din slavă în slavă ca fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și pe care lumea nu-i poate birui, fiindcă biserica lui Hristos nu este biruită, căci așa este scris. Amin.

Eu, Doamne, am lucrat peste poporul Tău duhul credinței, duhul mărturisirii și duhul pocăinței, și Te rog pentru credința lui, întărește-l Tu cu slava lucrărilor Tale peste pământ, că pe pământ e vremea lepădării de credință și cad oamenii, cad și tot cad sub duhul necredinței și sub vâlul tot mai gros al întunericului acestui veac, dar pe poporul Tău dăruiește-l Tu mereu, mereu cu darul credinței sfinte, care doboară dintre Tine și om despărțirea, o, Doamne, și aceasta să învețe în ziua aceasta de sărbătoare poporul Tău și așa să crească el mărturisitor al Tău în calea venirii Tale, căci Tu vii și tot vii cuvânt de slavă pe pământ, și pe calea credinței fiilor poporului Tău vii, și fericii sunt și vor fi cei credincioși venirii Tale și cuvântului Tău de ieri și de azi, căci acelora toate li se vor ierta și

vor fi aceia fiii credinței și vor fi fiii lui Dumnezeu pe pământ și vor sta aceștia înaintea Ta. Amin, amin, amin.

— **O** poporul Meu, mare este darul credinței sfinte și biruința cea de la el, și din înălțimile cerești vine el peste fiii credinței. Credința îl sfințește pe om; ea îl îndumnezeiește și-l călăuzește umplându-l de duhul mărturisirii cea pentru Dumnezeu. Fiți înțelepți întru credința voastră, fiilor, ca nu cumva amăgitorul să vă facă să pierdeți darul credinței. Voi prin credință să fiți vii și să-Mi fiți fii, căci cei necredincioși sunt morți și ca morții lucrează. Cei necredincioși sunt morți față de cei credincioși, căci omul fără de credință este mort, iar cei credincioși stau lângă Dumnezeu cu duhul și cu fapta și cu viața, pe când cei necredincioși se duc cu lumea, căci sunt morți ca și lumea. O, nu vă temeți de cei morți, căci Dumnezeu este al celor vii. Amin.

O, poporul Meu, învață lucrarea fiilor lui Dumnezeu, învață, tată, de la cei ce au biruit prin credință și prin iubire și prin lumină! Nașterea ta cea de sus, aceasta să cauți tu în toată vremea înaintea Mea. Cuvântul Meu, care te naște, aceasta să împlinești tu când Eu îți aduc să lucrezi. Așa înseamnă lucrarea nașterii de sus, iar cei ce nu înțeleg aceasta, să învețe, căci am venit în lume să fiu lumina lumii, să luminez calea omului și să vadă omul și să știe lucrarea vieții peste el, s-o știe tot omul care crede prin darul credinței sfinte, să știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, te-am povățuit, tată, iar tu să împlinești povața Mea ca să fii fiul Meu, căci Eu prin ascultare de Tatăl sunt Fiul Lui, și așa să fii și tu, ca Mine să fii și ca Mine să ascuți, și vei lua de la Tatăl Meu nume mare, nume de fiu al Său și plată de fiu al Său, plata ascultării de Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2008

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Domnul a fost și este Fiul al durerii. Taina fericirii omului este taina împărăției lui Dumnezeu în el. Neamul creștinesc trebuie să fie ca o casă de oaspeți pentru cei bolnavi. Chemarea omului pentru vindicarea de păcat. Omul îndumnezeit poartă în el lucrarea tainelor lui Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce sunt. Duhul Sfânt Mângâietorul este glasul Meu. Sunt Unul născut din Tatăl Savaot mai înainte de vecii, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și sunt de o ființă cu Tatăl. După cinci mii de ani de la facerea omului M-a trimis Tatăl să Mă nasc pe pământ ca să fiu și Fiul Omului și ca să-l tragă iarăși Tatăl pe om la El, căci omul după ce a fost zidit de Dumnezeu a căzut prin neascultare, a căzut prin păcat și n-a mai avut în el împărăția lui Dumnezeu, pentru care era el zidit.

Sunt Fiul Fecioarei mame, întru care M-am însămânțat Eu Însumi ca să Mă nasc Om pe pământ, după ce Tatăl a pregătit-o pe ea ca să Mă poarte și ca să Mă nască și ca să Mă crească și ca să Mă îngrijească până ce voi ieși între oameni ca să-L slăvesc pe Tatăl în Mine pe pământ și ca să-l trag pe om la Tatăl după cinci mii de ani de dor al Său după om.

Când am ieșit între oameni, făcându-Mă cunoscut prin semne dumnezeiești, Mi-am ales ucenici mărturisitori dumnezeirii Mele, dar ei, fiind de jos, nu înțelegeau ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu pe pământ și cum că ea nu era din lumea aceasta și pentru ea. O, nu înțelegeau ei de ce am venit Eu de la Tatăl ca să Mă nasc pe pământ Fiul al omului, și pe Mine Mă durea din greu că nu înțelegeau, și-Mi purtam din

greu singur durerea aceasta și așteptam cu ea în Mine duhul mângâierii peste ea, și mângâierea nu-Mi venea de pe nicăieri, fiindcă Eu am venit pe pământ Fiu al durerii și nu trăgeam cu Mine oamenii decât ca să iau de pe ei durerile lor, căci aveam putere ca un Dumnezeu să-i vindec de durerile lor cele de la păcatele lor, căci păcatul aduce omului dureri, și omul nu le poate purta. Îi vindecam de dureri pe toți cei care veneau să-i vindec. Eu însă rămâneam Fiu al durerii, Fiu al Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, Cel neubit de om, căci omul iubește fericirea pe pământ și după ea plânge de la începutul și până la sfârșitul lui între oameni. O, dacă ar înțelege omul taina împărăției lui Dumnezeu în el ar înțelege și taina fericirii lui, dar iată, este lipsă de înțelepciune, lipsă de învățatură este pe pământ și peste om.

Vin cu sărbătoare cerească și dumnezeiască în mijlocul tău, poporul Meu de azi, căci te-am născut din cuvântul Meu de peste tine ca să-Mi fii popor și ca să auzi tu glasul lui Dumnezeu și ca să Mă mărturisești Dumnezeu al tău și ca să Mă împlinești întru tine, fiule, că nu altceva înseamnă împărăția Mea cu omul. Vin la tine cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, căci heruvimii și serafimii și toți îngerii și toate oștirile cerești o măresc pe ea între sfinți în ziua aceasta de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni, naștere hărăzită de Dumnezeu, pentru ca să fie locaș al lui Dumnezeu această Fecioară, locaș al împărăției lui Dumnezeu în om.

O, mamă slăvită de Dumnezeu, mama Mea, mamă născătoare de Dumnezeu! Am pus puțin din puterea Mea în porți pentru ca să Mă așez în cartea Mea de azi în ziua aceasta cu sărbătoarea cea pentru tine între sfinți, mamă. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ e taină neînțeleasă de om, mamă, iar tu ai fost locașul ei între oameni. Îți slobozește, dar, graiul și așează-te lângă Mine cuvânt ca să dăm glas învățaturii cea din vecii, și pe care n-are omul de unde s-o audă, mamă, căci pe pământ e omul cu înțelepciunea lui cea din părinți, prin care el se desparte de Dumnezeu încă de la începutul lui, mamă. Împărăția lui Dumnezeu a căzut din om încă de la începutul omului, căci omul și-a dorit fericire mare după ce Eu l-am zidit, sfat făcut între Tatăl și Mine ca să-l zidim și ca să facem din el împărăție a Noastră, împărăția lui Dumnezeu, mamă.

O, nu este fericire pe pământ dacă omul nu este împărăția lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Trebuie să înțeleagă omul de ce nu este fericire pe pământ, mamă. Păcatul nu este fericire, și zadarnic își face omul fericire din păcat, căci pentru păcat s-a smuls omul din Dumnezeu, nu pentru fericire, mamă. O, putea-va omul să-și trezească în el înțelepciunea lui Dumnezeu ca să priceapă cu ea ce să facă el pe pământ? O, să-l învățăm pe om, mamă. Amin, amin, amin.

— **S**ă-l învățăm, Doamne Învățător, să-l învățăm pe om, că pe pământ e lipsă de înțelepciune, e lipsă de învățatură, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești Mieluțul Cel jertfit și Cel jertfitor, căci ești Cuvântul lui Dumnezeu, și mereu Te apleci spre om, mereu, mereu Îți storci iubirea ca să-i dai omului învățatură de iubire, și ești Cel ce aștepti și tot aștepti după om, și s-a făcut rană dureroasă în Duhul Tău așteptarea aceasta. Omul nu-și jertfește pentru om nici măcar răbdarea, nici măcar iertarea pentru cel greșit lui când acela i-ar cere lui iertare. O, dacă omul nu este umilit între el și om, îl părăsește pe el harul lui Dumnezeu și se leapădă omul de Dumnezeu și de fața lui Dumnezeu, pe care trebuie s-o poarte peste viața și peste fapta sa. O, iată de ce nu are omul în el împărăția lui Dumnezeu, fața Ta în el, Fiule Doamne! Omul care Te cunoaște își pierde mereu harul pe care i l-ai dat să-l

poarte când Te-ai făcut cunoscut lui, căci de la începutul lui i-ai arătat omului lucrarea harului, lucrare care poate prin ascultarea omului, prin iubirea Ta din el, căci iubirea omului îl desparte pe el de Dumnezeu, și iată, omul trebuie învățat iară și iară, căci el a pierdut înțelepciunea, a pierdut învățatura, și Tu vii iarăși pe pământ să-l înveți pe el.

O, dacă ar urma omul după glasul Tău cel de ieri și cel de azi ce mare fericire ar veni pe pământ, Fiule Doamne! O, cum să-l facem pe om să-l deprindem să fie credincios și să asculte de Dumnezeu pe pământ și să afle apoi taina fericirii, Fiule scump? Iată rana Ta, Mieluț jertfitor pentru om! Plângi și suspini între cer și pământ pe urma omului care nu iubește învățatura Ta. Ai plâns cu Tatăl și cu Duhul Sfânt cinci mii de ani după ce l-ai făcut pe om, și apoi Te-ai așezat în mine și Te-ai născut Prunc pe pământ și apoi ai venit și Te-ai arătat Dumnezeu desăvârșit, lăsându-Te pus pe cruce ca să răstignești pe ea păcatele omului, și apoi ai plâns și iarăși ai plâns încă două mii de ani, și iată, plângi și tot plângi după om, plângi fără mângâiere, și iubirea Te doare, Te doare, Fiule Doamne, și omul nu Te mai mângâie pentru ceea ce Ți-a făcut și-Ți face părăsindu-Te pentru o împărăție care cade odată cu el, odată cu cele care trec. O, nici acum două mii de ani nu Te-au înțeles cei în mijlocul cărora Te-ai slăvit cu slava Tatălui în Tine, căci aceștia toți așteptau împărăția Ta pe pământ, în lume, Doamne. Se sminteau până și ucenicii Tăi, căci și ei așteptau să fii mare pe pământ, iar ei să fie lângă Tine, mari, și așteptau altfel împlinirea proorociilor cele despre Tine, dar ele toate se împlineau tainic, precum Tu ești tainic, căci Tu erai Împăratul, dar erai tainic și Te luptai să smulgi păcatul din om, ca să-l faci apoi să descopere în el împărăția lui Dumnezeu, pe care n-o cunosc cei ce iubesc păcatul. Cel ce se face creștin nu trebuie să caute fericirea pe calea aceasta, ci trebuie să caute izbăvirea de păcat, vindecarea de păcat să caute cel ce Te caută, o, Doamne.

O, fii ai oamenilor, căutați împărăția lui Dumnezeu, și toate cele ce vă trebuie vouă se vor adăuga vouă și ei, căci împărăția lui Dumnezeu nu este de pe pământ, dar se apleacă pentru ea cele de pe pământ așa cum s-au aplecat când Dumnezeu S-a făcut Fiul meu și Izbăvitorul oamenilor acum două mii de ani. Neamul creștinesc care este pe pământ trebuie să fie ca o casă de oaspeți pentru cei bolnavi, ca un spital în care ei să fie vindecați, îngrijiți și vindecați de păcatele lor, ca să se facă ei apoi împărăție nouă, împărăția lui Dumnezeu în om, adevărata fericire a lui Dumnezeu, căci dacă Domnul nu este fericit în om, nici omul nu este fericit.

O, nu vor oamenii să se facă creștini, nu vor să fie vindecați de păcat, și plânge Dumnezeu în cer și pe pământ, plânge după om, căci omul este bolnav de păcat, bolnav de moarte, căci păcatul este moarte, nu este fericire așa cum îl simte omul. Omul trebuie să caute doctor, căci este bolnav de păcat omul.

O, omule, caută să mergi la vindecare, căci neamul creștinesc de pe pământ dacă el este, trebuie să fie ca un spital la care să se adune cei păcătoși ca să se vindecă de păcatele lor și să nu mai facă apoi păcate dacă se vindecă de ele, căci pentru vindecare de păcat trebuie multă învățatură peste om și stăruitoare ea mereu peste om. O, unde se mai găsește pe pământ așa casă de vindecare de păcat a omului? Fiul meu este Doctorul Care-i așteaptă pe toți păcătoșii să-i vindecă de păcat. Acum două mii de ani veneau la El cu miile cei suferinzi cu trupul, și El îi vindeca pe toți cu duhul milei Lui cea pentru om, cu puterea cuvântului Lui, dar dacă sufletul nu este sănătos, zadarnică este vindecarea trupului, și aceasta nu înțeleg cei ce caută după El ca să le vindecă El suferințele lor cele trupesti.

Iată scăldătoarea, și lângă ea cuvântul Fiului lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii! A venit Fiul meu și S-a făcut cuvânt peste om și Și-a făcut o casă pe pământ, Și-a făcut un popor și l-a pus pe el la lucrarea vindecării omului. Să vină omul să caute leac împotriva păcatului! Să nu mai stea în păcate omul! Să se vindece omul de păcat! Această împărăție este așteptată de toți îngerii și de toate oștirile cerești. Amin.

Iată, lipsește de pe pământ duhul învățaturii, de vreme ce toți oamenii trăiesc cu păcatul în ei. Veniți spre glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vindecă omul de păcat, o, fii ai oamenilor! O, sunteți bolnavi de păcat, bolnavi de moarte. Veniți să fiți vindecați! Vindecați-vă sufletele, vindecați-vă mințile și inimile, vindecați-vă de păcat, și de la această vindecare va veni în voi și vindecarea trupurilor voastre bolnave! Veniți spre duhul învățaturii Fiului meu! Nu vă duceți numai la doctori pământești, căci Fiul meu numai cu cuvântul îi vindeca pe cei suferinzi. Fiți credincioși, nu fiți necredincioși, căci cei necredincioși sunt plini de suferință. Cei ce trăiesc pe pământ în dragostea de Dumnezeu aceia sunt cei mai mari vindecători, cei mai mari doctori pentru cei bolnavi. Ca mama pe fii vă povățuiesc. Veniți la cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, veniți să învățați iubirea de Dumnezeu, fericirea cea neștiută de om! Vindecați-vă de duhul lumii sufletele și trăiți apoi în Duhul lui Dumnezeu pe pământ, căci pământul se va face rai, va arde și se va înnoi, și vor rămâne pe el cei ce sunt cu Dumnezeu și cu viața Lui în ei. Învățați de la Fiul meu iubirea, nu învățați de la voi, nu învățați de la lume, nu învățați de la om! Nașteți-vă din Dumnezeu, căci din părinți ați luat trupul cel născut din păcat! Luați-vă trupul, luați-vă crucea și urmați-L pe Domnul! Iertați oricui vă greșește vouă, ca să aveți harul de la Dumnezeu peste voi! Cei ce nu iartă, pierd harul lui Dumnezeu, pierd ajutorul lui Dumnezeu, căci cine se leapădă de fratele său, se leapădă de Dumnezeu, și n-are cine să-i spună omului tainele vieții, tainele harului vieții în om. Cei ce sunt ai lui Dumnezeu și de la Dumnezeu peste oameni ca să-i călăuzească nu au aceia mărire ca pe pământ între oameni, căci aceia ca și Fiul meu sunt taină între oameni și sunt împlinirea cea tainică a lucrărilor lui Dumnezeu, așa cum și cu mine a lucrat Domnul, Cel ce S-a născut din mine după ce El m-a pregătit să-I fiu cale spre oameni, și I-am fost, fiindcă m-am supus, iar îngerii m-au numit cea plină de har. Căutați să aveți har, dar să învățați această lucrare, să învățați de la Dumnezeu, că la El este învățătura cea pentru voi, și iată cum grăiește El oamenilor. O, învățați și de la mine lucrarea harului, căci pe mine m-a umplut Domnul de har prin duhul supunerii sfinte. Apropiati-vă de duhul învățaturii cea de sus, căci împărăția lui Dumnezeu cu omul este de sus, nu este de jos. Căutați lucrarea dragostei lui Dumnezeu. Creșteți prin ea și înmulțiți-vă dragostea și înmulțiți-vă numărul ca fii ai dragostei de Dumnezeu, și veți fi cei vii și veți fi pe pământ fiii lui Dumnezeu, căci iubirea pe care v-o dă El este aceea care vă numește fii ai Săi, fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, Fiule Doamne, am slobozit peste oameni glasul iubirii ca să aibă ei învățătura și ca s-o caute pe ea la izvorul ei, că Tu ai pe pământ acest izvor. Cei ce vin să ia, să nu caute spre cei ce împart la izvor învățătura Ta, ci să caute spre Tine, căci Tu ești Învățătorul și Tu ești Cel ce Te împarți spre viața oamenilor. O, mângâie-Te cu cei ce au pentru Tine mângâiere, căci oamenii se mângâie unii pe alții și nu știu să ia de la Tine pentru ei, dar pot veni să învețe de la Tine dacă iubesc ei duhul învățaturii, și iată, pot lua din el, căci Tu Te dai până la margini cu învățătura Ta, numai să se aplece omul să ia, Fiule scump. Amin.

Iar tu, popor adunat lângă lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, învață jertfa dragostei cea pentru Dumnezeu și mereu învață-o, căci cel ce învață este cel ce lucrează mereu lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Caută să stai în lumină cu viața ta, cu inima ta, cu lucrarea ta, căci cele ascunse ale omului sunt întunerice pentru el și pentru Dumnezeu și pentru oameni, dar tu lucrează lucrarea luminii, căci Domnul te-a așezat pe pământ vindecător al omului ca să-l vindeci pe om de păcat și să-l dai pe el lui Dumnezeu împărăție, și ca să afle omul taina fericirii, viața cea fără de griji, și fericiri cei plini de har, care înțeleg pentru ei tainele lui Dumnezeu prin credința lor cea de la Dumnezeu pusă în ei și care este darul celor chemați, aleși și credincioși Lui, darul lui Dumnezeu în om, fiilor. Amin, amin, amin.

O, mamă învățătoare peste om ca și Fiul tău! Aceasta este mărimea Mea pe pământ: omul îndumnezeit, care poartă în el lucrarea tainelor lui Dumnezeu, mamă. Tot ce am proorocit Eu prin acest cuvânt, timp de cincizeci de ani grăit, se împlinește împlinind în om împărăția Mea, care împărătește peste cei ce se fac împărăția Mea. Amin. Cei ce n-au înțeles pentru ce am venit Eu cu această lucrare pe pământ acum ca să-l îndumnezeiesc pe om, aceia vin și se uită și stau nelucrători și apoi se duc spre îndoială și spre necredință, căci cine caută pe pământ împărăția lui Dumnezeu și împlinirea cuvântului Meu ca pe pământ, aceia nu s-au uitat bine în Scripturi și în împlinirile lor cele tainice pe pământ, căci Eu n-am venit pe pământ pentru lume, ci am venit pentru cei ce ies din lume ca să stea lângă Mine și cu împărăția Mea în ei, și cu care Eu voi birui peste cei necredincioși de pe pământ. Amin.

Cei ce se uită la împărăția lumii aceia nu iubesc împărăția lui Dumnezeu. Cei ce trăiesc ca pe pământ și cu cele de pe pământ se hrănesc, aceia nu știu să trăiască întru Mine, și de aceea trăiesc ei ca pe pământ și pentru cele de pe pământ. Cei ce cad din har după ce vin și gustă din el, aceia nu au credințioșia pentru drumul Meu cel greu, pentru calea Mea cea cu urcuș pentru coborârea Mea la om ca să vin după el și ca să-l ajut cumva să se întoarcă de la moarte la viață și la trăirea cea care mângâie Duhul lui Dumnezeu pe pământ.

Duhul Meu plânge, plânge și iar plânge, și mângâiere n-am. Mângâiați-Mă cei ce știți durerea Mea, mângâiați durerea Duhului Meu! Eu sunt plin de durere fără de mângâiere și merg din greu cu lucrarea Mea de izbăvire a omului și vreau să-l vindec de păcat pe om. Am venit pe pământ cuvânt ca să-l ajut pe om de la păcat la sfințenie. O, cum să fac să pot lucra atât cât am lucrul dat de la Tatăl să-l lucrez?

O, poporul Meu de azi, lucrează-I lui Dumnezeu, tată, căci voia lui Dumnezeu este sfințirea ta și apoi lucrarea ei, căci ea are de la Dumnezeu lucrare mare, lucrarea sfinților lui Dumnezeu, lucrare peste oameni, tată. O, poporul Meu, e mama Mea Fecioara ajutorătoare pentru tine și pentru om. Ajută-Mă și tu și ajut-o și pe ea și ajută-i și pe sfinți să ajungă la tine și la oameni, căci tu ești casa în care Eu stau ca să vină omul la doctor și să se vindece el de păcat, și sunt vindecătorul celui ce bate ca să-i deschid și ca să-l vindec. Cel ce vine la Mine, după vindecare de păcat să vină și nu după altceva să vină, și să vină la Mine, nu la tine să vină cel ce vine să se vindece.

Să vină omul la Dumnezeu, poporul Meu, și la masa Mea cea plină de bunătați, cea plină de leacuri, și apoi să se facă el împărăție a lui Dumnezeu. Amin. Să iubească omul suferința, nu fericirea, căci omul este păcătos și trebuie să se curețe de toate cele de la păcate și care-l despart pe el de Dumnezeu înăuntru și în afara lui. Amin.

Iar tu, poporul Meu, mângâie-L pe Dumnezeu în rana Sa cu viața ta. Ia-Mă în tine și Mă ține cald între Mine și tine, între tine și fratele tău! Ține-Mă cald ca să-ți țin de cald și ca să-Mi ții de cald și ca să fim calzi unii pentru alții, tată, căci duhul mângâierii voiesc să-ți dau și să-Mi dai, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2008

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Rana coborârii Domnului. Omul își face mângâiere din păcat. Cel ce calcă poruncile lui Dumnezeu își lucrează moarte. Iubirea înseamnă ascultare. Cine pierde ascultarea își pierde înțelepciunea și apoi își pierde paza vieții.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume crede și se botează tot neamul creștinesc de pe pământ. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, în acest nume M-am făcut și Mă fac cuvânt acum, la sfârșit de timp, căci Tatăl Mă trimite să lucrez așa, dar cel ce nu înțelege crucea Mea atunci și acum, zadarnică îi este credința, zadarnic îi este botezul dacă nu vine după Mine cu viața sa așa cum au venit sfinții pe urma Mea atât cât au petrecut ei pe pământ, după ce iubirea lor se făcea în ei iubire de Dumnezeu, iubire și sfințenie în duhul, în sufletul și în trupul lor.

Cobor cu rană, cobor prin rană, și calea Mea spre om e tot mai grea, tot mai cu rană, tot mai cu durere, căci duhul rău Îmi iese în cale ca să Mi-o frângă, ca să Mi-o risipească, dar Eu îi spun lui de fiecare dată când cobor că în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh cobor după om și că Tatăl este Cel ce Mă trimite, căci Eu nu fac voia Mea, ci voia Lui o fac, așa cum fiul cel credincios tatălui său lucrează. Rana coborârii Mele este grea, și nu mai găesc alin pentru ea, și Tatăl Mi-o tot oblojește, iar calea Mi-e numai un suspin, numai o suferință și abia Mă mai ține pe ea ca să vin și ca să nu stau din venirea Mea, și cete de îngeri Mă ajută așa cum Eu le spun, căci s-a făcut cruce grea suferința Mea cea pentru coborârea Mea și numai ea mai poate birui războiul duhului potrivit, care-Mi lovește calea, căci suferința este cu răbdare și cu suspin, și acestea se fac arme împotriva duhului potrivit pe pământ pentru coborârea Mea acum după om.

„O, Mi-e milă de om, Fiule scump, Fiule durut și însuspinat pe calea Ta spre om“, așa Îmi spune Tatăl văzându-Mi zdrobirea și rana, și mila de om Îmi ajută pe cale, și omul nu-Mi cunoaște jertfa cea pentru venirea Mea de azi, și omul este nemilos cu Dumnezeu, căci nu știe omul ce este mila, nu știe ce este iubirea și mila, mila și iubirea îmbrățișate în aceeași lucrare, căci una fără alta nu poate nimic pentru Dumnezeu, între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu.

O, poporul Meu, Mi-e milă de tine, tată, și Mi-e milă de om, și mila Mi-e tot o suferință, și omul nu știe ce este mila Mea de el, nu știe că ea s-a făcut calea Mea de venire iarși de la Tatăl la om, căci pe pământ e iadul tot, iadul, care stă împotriva poruncilor Mele cele pentru om și care nu-l lasă pe om să le împlinească, nu-l lasă pe om să se sfințească pentru Dumnezeu și pentru veșnicia cea cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, suspin cu amar și n-am ajutor de pe pământ.

O, poporul Meu, nu poate omul purta durere. El își caută numai mângâieri, și își face mângâiere din păcat, și n-are cine să-i spună și n-are cine să-l oprească de la această minciună și n-are cine să-i amintească lui de poruncile Mele cele pentru om și care trebuiesc împlinite de om pe pământ, căci Eu voiesc

viața și nu moartea omului, poporul Meu, iar cel ce calcă poruncile Mele își lucrează moarte, tată.

O, cum și în ce fel să-i mai spun Eu omului să nu calce peste poruncile lui Dumnezeu? I-am dat omului și tot îi dau cartea vorbirii Mele cu tine, tată, cartea Mea de azi, și prin care aduc omului grăirea Mea cea de acum două mii de ani spre aducere aminte și toată cartea istoriei lui Dumnezeu cu omul, poporul Meu. Mă fac mereu cuvânt de viață și de pocăință pentru om și Mă așez în calea lui ca să-Mi audă și ca să-Mi vadă mila de el și să-Mi vadă așteptarea și să-Mi vadă suferința cea pentru el, căci suferă Dumnezeu și toți sfinții suferă în El pentru depărtarea de Dumnezeu a omului. Peste tot numai suferință pentru Dumnezeu lucrează omul, iar el nu mai știe că-l vede Dumnezeu, ba, din contra, el zice că nu vede și că nu știe Domnul.

O, poporul Meu, numai în mijlocul tău Îmi răcoresc durerea Mea cea de la om, căci cu tine Mi-o spun, și apoi Îmi așez grăirea Mea cu tine înaintea omului care uită de suferința Mea cea de la el și care-Mi moaie biruința cea pentru el împotriva duhului cel potrivit, care-l trage pe om de pe calea poruncilor vieții. L-am zidit pe om la început și l-am sortit să fie sfânt ca Dumnezeu și să fie locaș al odihnei lui Dumnezeu, dar el nu M-a iubit, pentru că nu M-a ascultat. După ce omul nu Mă mai ascultă el nu Mă mai iubește, căci iubirea înseamnă ascultare, și nimic altceva nu înseamnă iubirea.

Iată, taină neînțeleasă aștern înaintea ta, popor al cuvântului Meu. Omului nu-i trebuie înțelepciune, ci îi trebuie ascultare. Dacă omul vine după Mine și nu-și ia crucea, adică ascultarea, cu care să Mă urmeze în tot cuvântul Meu de peste el, atunci el se face Mie vrăjmaș, și se face luiși vrăjmaș și mai mare decât și-a fost până să vină spre Dumnezeu, căci cine pierde ascultarea își pierde înțelepciunea și apoi își pierde paza vieții, căci lipsa ascultării omului atrage pe diavolul spre el, și diavolul vine cu duhul netemerii de Dumnezeu a omului și apoi cu duhul îndoielii și apoi cu duhul necredinței dacă omul nu se întoarce cu pocăință și cu umilință pe calea ascultării de Dumnezeu, pe calea poruncilor lui Dumnezeu. O, citește în fiecare zi, odată cu rugăciunea ta citește poruncile lui Dumnezeu, fiule. Fă-ți o foiță mică și întărește-o ca să nu se rupă și scrie pe ea și citește de pe ea poruncile lui Dumnezeu, ca să nu se strice ele în tine, fiule învățat de Dumnezeu, ca să nu se strice statul lui Dumnezeu în tine, tată, că pe pământ e iadul, și de peste tot îi fură omului veghea cea pentru Dumnezeu în om, iar dacă cel ce se făgăduiește Mie nu stă bine de strajă pentru viața lui și nu are peste el străjer căruia să i se descopere în toată vremea, el este biruit de momeala diavolului, de șoapta diavolului, de voia diavolului, care dă să-l tragă pe om la neascultare de Dumnezeu, la călcarea poruncilor lui Dumnezeu în om și între om și om.

E sărbătoarea crucii, poporul Meu. Crucea pe care Eu am fost ținut s-a făcut mărturisitoare, tată, s-a făcut lucrătoare ea însăși înaintea oamenilor spre mărturia dumnezeirii Mele, căci Dumnezeu a murit pe cruce pentru om, poporul Meu. O, ai grijă, tată, fie-ți milă de Domnul, căci Domnul a murit pentru om. Ai grijă, tată, de viața ta, de salvarea ta cea de la Mine, ai grijă să nu ți-o pierzi, căci Eu ți-am plătit-o acum două mii de ani, dar să n-o pierzi, fiule, ci să te lupți s-o tot câștigi zi după zi mai mult, și vei putea aceasta numai prin ascultare de poruncile lui Dumnezeu, fiule, și pe care omul le strivește în însuși trupul său încă de la începutul său, căci omul n-a ascultat de Dumnezeu, ci a ascultat de îngerul morții, care a luat ființă odată cu neascultarea omului, căci omul naște din mintea și

din inima și din trupul lui duhuri rele, duhuri potrivnice lui Dumnezeu și uită omul de cruce, uită de viață, căci viața este păzită în om numai prin duhul ascultării, numai prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu pentru om. Când Eu i-am spus omului să asculte de Mine i-am spus că dacă nu va asculta va muri negreșit, și iată, neascultarea este moartea prin care moare omul cu duhul și care aduce peste el moartea trupului său apoi, dar cine se mai scoală pe pământ ca să-i spună omului că el negreșit moare prin neascultare de Dumnezeu și că păcatul făcut de el este arvuna morții lui? Iată, Eu îi spun aceasta omului. I-am spus și la început, îi spun și acum, la sfârșit, și de aceea a trebuit să vin iarăși acum pe pământ cuvânt peste om. Eu sunt începutul și sfârșitul, și după sfârșit este iarăși început, căci Eu sunt fără de sfârșit, și îl îndemn pe om să asculte așa cum Eu ascult de Dumnezeu Tatăl și sunt fără de sfârșit. Amin.

O, nu vrea omul să creadă că poate să asculte de Dumnezeu dacă voiește. O, cel ce nu ascultă, cum să creadă? O, cel ce nu crede, cum să asculte? Dar tu, poporul Meu, ascultă, tată, de Dumnezeu, căci poruncile Lui sunt viață și izbândă numai pentru cel ce crede în ele înăuntrul său, și sunt credință în cel ce le împlinește pe ele în trupul, în sufletul și în duhul său. Amin.

E sărbătoarea crucii, poporul Meu. Suferința Mea și semnul pe care am suferit acum două mii de ani pentru om s-a făcut sărbătoare de aducere aminte pentru cei ce cred împlinind poruncile lui Dumnezeu. Fericțiți cei ce au ridicat lemnul crucii Mele spre slava Mea înaintea oamenilor, dar mai fericțiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc pe el cu credință, și așa să fie acest cuvânt înăuntrul tău, fiule al poporului Meu de azi, și îți mai spun, tată, că fiu al poporului Meu este numai cel ce împlinește ceea ce Eu îi cer și îl rog și îl învăț pe el să îplinească. Amin.

O, nu știu cum să-Mi mai întăresc cărarea și venirea, că mare este rana de pe calea Mea, mare și adâncă și mult apă-sătoare și n-am cum să Mă ușurez de ea. Eu sunt Fiul durerii cea de la om. Durerea Mea cea de la om s-a făcut cruce grea pe Mine și s-a tot strâns pe ea șapte mii de ani de neascultare a omului, de moarte a omului, de păcat al omului, și poruncile vieții sunt strivite de om, strivite ca și omul care nu voiește să se uite în ele ca la Dumnezeu, căci împlinirea lor înseamnă Dumnezeu în om. Omul care Îl vede pe Dumnezeu este cel ce împlinește poruncile lui Dumnezeu și este cel în care Se vede Dumnezeu și care face viață în oameni, căci are puterea Domnului în el, și se face făcător de minuni unul ca acela și se face făcător de Dumnezeu în om. Așa cruce voiesc Eu să porți tu, și s-o ridici sus să se vadă, poporul Meu. Semnul sfinteii cruci făcut de omul păcătos pe trupul lui cu mâna, e slab acest semn dacă înăuntrul omului nu sunt împlinite poruncile vieții. Iată, nu mai are cine să-l gonească pe duhul rău de pe pământ și din calea omului. Numai cel ce se face locaș al poruncilor vieții, numai acela se face plânsul diavolilor, numai acela poate scoate demoni din oameni, numai acela se cheamă că are post și rugăciune, faptă sfântă și putere prin ea, și așa poate omul să-l ajute pe om pe calea cea cu viață, pe calea crucii cea dată-toare de viață peste viața omului care știe și înțelege ce înseamnă pentru om iubirea crucii. Iubirea nu este altceva decât ascultare de Dumnezeu și de tot cuvântul Lui cel pentru viața omului. Iubirea înseamnă ascultare, poporul Meu. Nu-i trebuie omului înțelepciune, ci îi trebuie ascultare, tată, căci de la ascultare vine și credința, vine și statornicia, vine toată împlinirea, tată. Nu-i trebuie omului iubire, ci ascultare îi trebuie. Eu așa Îl iubesc pe Tatăl. Amin.

Iubirea dintre Mine și Tatăl să fie și între frați, și nu altfel să fie ea între frații cei mai mici ai Mei. Amin. Așa iubire și-a hărăzit ție Tatăl, și prin ea și-a hărăzit să te numești tu fiu al Său, poporul Meu, fiule al cuvântului Meu care te naște ca să fii și apoi să-l îplinești pe el, căci dacă nu-l îplinești, nu ești, chiar dacă ai crezut când ai auzit cuvântul lui Dumnezeu, care-i cheamă pe toți la Tatăl, pe toți, căci Dumnezeu este plin de milă pentru om. Amin.

O, ai grijă să-L mărturisești pe Dumnezeu Cel dinăuntrul tău trăitor și lucrător când tu îți faci semnul sfinteii cruci pe trupul tău, fiule al cuvântului Meu. O, ai grijă, tată, să fii creștin adevărat, ca să nu faci spre osânda ta semnul crucii pe trupul tău, ca să nu-L folosești spre osânda ta pe Dumnezeu. O, ai grijă de învățătura Mea de peste tine, citește-o mereu, poporul Meu, citește-o și îplinește-o, tată, căci dacă n-o citești, o calci, tată. O, ai grijă de Dumnezeu în duhul, în sufletul și în trupul tău. Nu fi popor fără cruce, nu fi popor fără Dumnezeu. Ai grijă, fiule, căci crucea înseamnă ascultare și nu altceva înseamnă ea, ci înseamnă ascultare și sfințenie, iar voia Mea este sfințirea ta. Sfințește-te, fiule, sfințește-te, poporul Meu, căci prin sfințenie vei fi tu fiu al ascultării, fiu al iubirii, căci iubirea înseamnă ascultare, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2008

Sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului

Poporul Domnului este scris în planul Scripturilor cele pentru sfârșit de timp: învierea morților și viața veacului ce va să fie. Împlinirea Scripturilor au rămas tainice și s-au descoperit numai celor credincioși. Lucrarea bisericii este împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Omul numai prin ascultare poate să se lepede de sine. Cel mântuit este cel ce se mântuiește de sine.

Pe nori de heruvimi Eu, Domnul, cobor pe pământ cuvânt peste poporul Meu din mijlocul neamului român, iar hrana Mea de peste el o așez apoi înaintea oamenilor ca să audă ei de slava lui Dumnezeu din zilele acestea, căci am zis acum două mii de ani: «*Veți vedea pe Fiul Omului suindu-Se și coborându-Se*», căci Eu M-am dus la Tatăl pentru ca să vin apoi cu duhul mângâierii pe pământ, și așa vin, precum am făgăduit că vin. Amin.

Pe nori de heruvimi vin, și-Mi folosesc porțile ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi, și porțile se deschid la glasul Meu și așa intru Eu la tine ca să te hrănesc din Mine, poporul Meu de azi. O, deschide-Mi, tată, ca să intru în ființa ta și ascultă-Mi cuvântul și îplinește-l pe el, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu și împlinirea Mea, pe care Mi-o doresc cu multul în tine, poporul Meu. Grăiesc cu tine mai dulce și mai frumos decât am grăit cu Israel când îl aveam pe Moise între Mine și el, căci tu ești la sfârșitul timpului, nu ești la început, și-ți trebuie multă mângâiere și multă putere pentru ca să poți cu Dumnezeu, căci duhul cel rău e mai rău ca oricând și trage din greu prin toate slugile lui ca să nu-și piardă biruința, dar el știe că și-o pierde și de aceea el este tot mai rău, tot mai rănit, tot mai supărat. Tu însă nu te teme, popor hrănit de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, îți dau mereu mâna și te trec în brațe peste dureri, peste încercări și peste valurile care dau să te înghită și-ți curăț mereu fața și hăinuța, căci știu vremea cea grea, și este scrisă în Scriptură otrava ei și nu poți s-o ocolești, dar poți s-o biruiești cu Dumnezeu, căci Îmi trebuie popor biruitor acum, la sfârșit de timp, fiindcă am de împlinit Scriptura învierii morților, și apoi viața veacului ce va să fie după veacurile omului, iar tu Îmi trebuiești, poporul Meu. O, lasă, tată, să bată vântul de orice fel, tu

stai alipit de pieptul Meu, căci Eu sunt Dumnezeu și pot totul, numai tu să poți să Mă crezi și să Mă ascuți și să Mă mângâi, căci cu duhul mângâierii te hrănesc și harul sfințeniei ți-l dăruiesc, iar tu ca un prunc adună-te la pieptul Meu și învață de la Mine ocrotirea ta, învață să Mă iubești și să Mă crezi, că mare este cel ce are credință în lucrările Mele de peste om, iar celui ce crede, totul îi este cu putință, fiindcă poate Domnul pentru el. Amin.

Sunt în mijlocul tău cu mama Mea Fecioara, poporul Meu, și suntem însoțiți de sfinți și de prooroci și de apostoli, și aceștia veghează și se hrănesc din cuvântul Meu, și suntem purtați pe nori de heruvimi, căci așa este proorocită venirea Mea cu sfinții, iar slava Mea cea de la sfârșit de timp e mare, căci este la sfârșit, iar sfârșitul pregătește începutul și viața veacului ce va să fie pe pământ după ce se va împlini Scriptura învierii morților. Amin.

Am așezat în mijlocul tău rânduială de la Mine, jertfă de fiecare zi pentru împlinirea Scripturii învierii morților, o, și cât de tainic lucrez, poporul Meu! Pe vremea venirii Mele pe pământ prin nașterea Mea din mamă Fecioară am împlinit atunci Scripturile rostite prin prooroci despre venirea lui Mesia și despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și toate împlinirile rămăneau tainice, căci tainic se îplineau pentru cei ce credeau în ele. Cei care nădăduiau în împliniri pământești pentru împărăția Mea cu omul, aceia n-au înțeles și apoi n-au crezut venirea Mea, iar Eu le spuneam lor că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta și că ea este înăuntrul celor ce o iubesc pe ea în ei, iar pe Mine Stăpân al lor, Stăpân al vieții lor și iubire a lor pe pământ. O, așa este și azi. Eu, Domnul, împlinesc tainic tot ceea ce rostesc, căci nu peste fiii oamenilor așez Eu împlinirile, ci numai peste cei ce sunt și se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni, și ale acelora sunt făgăduințele Mele toate, numai să știe ei să le priceapă și să le poarte în ei și peste ei, căci împărăția Mea cu ei nu este din lumea aceasta, ci este din cer și este cu cerul în mijlocul celor credincioși, iar cerul acesta este scaunul Meu de domnie, al cărui așternut este pământul, precum este scris.

O, nu înțelege omul tainele Mele și vorbirea Mea despre ele. Nu înțelege omul tainele bisericii. Biserica este taină mare, căci ea este împărăția Mea, care n-are nimic în lumea aceasta prin care ea trece și se slăvește slăvind pe Dumnezeu prin credința ei în El. Ea crede în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt, mărturisind botezul cel pentru iertarea păcatelor și așteptând Scriptura învierii morților și viața veacului ce va să fie.

O, nu mai este biserică pe pământ, căci lucrarea bisericii biruiește lumea, precum Eu am biruit-o. Lucrarea bisericii este împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, iar taina aceasta este în Hristos și în biserică, nu este în lumea aceasta. Voiesc cu dor să înțeleagă omul taina lui Dumnezeu, taina bisericii, și de aceea am venit pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp. Am venit să-l învăț pe om taina împărăției cerurilor pe pământ cu el și credința lui în această împlinire, și am venit să împlinesc. Amin.

Hai, mamă, să lucrăm înaintea oamenilor grăirea Noastră cu poporul cel credincios venirii Mele. Hai, mamă, să presărăm peste om înțelepciunea și credința cea pentru Scriptura învierii morților și pentru viața veacului ce va să fie, căci veacul acesta nu este, fiindcă ceea ce este, este și nu trece, mamă. Hai, mama Mea, să facem zidirea omului și apoi să fie omul, căci ceea ce nu este zidit, nu este, mamă.

— O, nu este zidit, nu este făcut omul, Fiule al Tatălui și al meu, căci Ziditorul a

toate Tu ești, iar ca să-l naști pe om de sus trebuie să zidești mai întâi în el împărăția cerurilor, Fiule scump al meu și Dumnezeule al celor credincioși.

O, nu poate omul să iubească în el împărăția cerurilor, căci omul iubește în el păcatul, iar păcatul este moarte. Întinge omul cu bucătura în păcat și se hrănește cu el, și nu se hrănește cu Dumnezeu omul. O, nu se poate omul birui ca să ia în el apoi împărăția lui Dumnezeu și s-o slăvească pe ea în el, Fiule Doamne. Ai venit pe pământ acum cu minunea grăirii Tale peste om, dar omul este necredincios și crede numai ceea ce vede, bietul de el, căci și-a stricat vederea pentru ale Tale și vede numai pe cele ale omului. Ai venit pe pământ cu Scriptura învierii morților, iar glasul Tău cel din mijlocul poporului Tău se aude de către cei din morminte, căci pentru cei morți ai așezat Tu jertfă de fiecare zi în mijlocul poporului Tău și ei sunt strigați spre înviere, spre dezlegare de păcate și spre înviere apoi, căci proorocul David binecuvânta pe Domnul și spunea: *«Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale și vindecă toate boalele tale. El izbăvește din stricăciune viața ta; El te încununează cu milă și cu îndurări; El nu ceartă până la sfârșit și nu ține de-a pururi mânia Lui. El nu ne răsplătește după păcatele noastre și nu ne întoarce nouă după fărădelegile noastre, și cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui către cei ce se tem de El; și cât este de departe răsăritul de apus, atât depărtează El de la noi fărădelegile noastre; și precum miluiește un părinte pe fiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de El, căci El cunoaște făptura noastră și Își aduce aminte că țărână suntem, căci zilele omului sunt ca iarba și omul înflorește ca floarea câmpului; când suflă vântul, ea se trece și nu se mai cunoaște locul unde a fost, dar mila Domnului ține de-a pururi către cei ce se tem de El și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le îndeplinească pe ele».* Amin.

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu Fiul meu! El te îndeamnă pe tine să îplinești poruncile Lui ca să fie de-a pururi mila Lui peste tine. O, învață-i tu pe oameni taina învierii morților, căci oamenii nu știu și n-au învățat ca să le spună și să-i învețe învierea și viața. Spune-le lor că tu ești așezat de Dumnezeu ca să rostești și să lucrezi Scriptura învierii morților, și apoi ei să învieze, și vor învia și vor mărturisi aceștia lucrarea lui Dumnezeu, Care te călăuzește pe tine în zilele acestea, și Care grăiește peste vii și peste morți, căci Fiul meu a spus acum două mii de ani că va veni vremea să audă cei din morminte glasul Lui și să învieze. Amin.

O, fii și fiice ale cuvântului Fiului meu, Care naște de sus pe om! Deschideți cartea învățaturii Lui de peste voi și purtați-vă după învățătura Lui, căci vine învierea morților, și oamenii trebuie să se teamă de Dumnezeu și să îplinească poruncile Lui pe pământ ca să depărteze Domnul de la ei plata fărădelegilor lor. Învățați-i pe oameni învierea din păcat, învierea din moarte. Spuneți-le celor ce-și zic creștini că a fi creștin înseamnă a trăi cu duhul, cu sufletul și cu trupul în Hristos și nu în lumea aceasta. Și cum adică în lumea aceasta? Adică în poftele ei, căci Fiul meu a spus la ureche celor ce-L aud pe El grăind, a spus că precum omul întinge dumaticatul de pâine sau de mămăligă în tigaia cu jumări, așa întinge el cu bucătura în păcat și-și întinează inima sa și trupul său împotriva duhului vieții Fiului meu înăuntrul omului. O, fiți treji pentru înviere, mereu, mereu pentru înviere. Iubiți-vă unii pe alții precum v-a iubit Fiul meu. El cum v-a iubit? El și-a pus viața pentru voi. Așa și voi să faceți unii pentru alții, și cu duh umilit să vă lucrați unul altuia învierea și tot așa să-i povățuiți și pe cei

ce vă întrebă pe voi de Dumnezeu, Care grăiește la voi. O, zidiți-vă unii pe alții în Hristos. Aceasta înseamnă să vă iubiți unii pe alții precum v-a iubit Domnul Iisus Hristos, Fiul meu. O, aș grăi mult cu voi, v-aș zidi mult pe voi, v-aș învăța mult cu duhul învierii prin graiul meu, dar voi aveți peste voi multă învățătură, că multă este peste voi înțelepciunea cuvântului Fiului meu. Țineți-vă treji unii pe alții pentru învățătura Domnului de peste voi, că vine învierea morților, care așteaptă în țărâna pământului, și după voi așteaptă această Scriptură. Voiește Domnul să fiți una și una, să fiți toți la fel de crescuți, la fel de zidiți, la fel de plini de Dumnezeu. Cereți creștere peste voi. Puneți străjerii să vă hrănească de la Dumnezeu, neîncetat să vă hrănească ei, căci lor le este dat să vă hrănească după orânduiala Lui. Cine ia din el însuși creștere acela nu este copil frumos, iar cine ia creștere din mâna celor așezați de Dumnezeu pentru voi acela este cel binecuvântat și păzit de moarte, căci așa înseamnă să treacă omul din trup în duh. O, ferice de cei ce ascultă de cei puși peste ei de la Dumnezeu! Ferice de cei ce se fac ogor pentru cei ce seamănă în om împărăția lui Dumnezeu! Ferice de cei ce ascultă de povața și de mâna celor ce lucrează de la Dumnezeu peste ei, căci omul trebuie să se lepede de sine, și numai prin ascultare poate el aceasta, căci au fost pe pământ oameni mari cu rangul și cu iubirea lor de Dumnezeu, iar când își doreau tot mai mult mântuirea, ei se coborau și se duceau spre ascultare, spre lepădare de sine se duceau și spre purtarea crucii ca să se mântuiască, căci cel mântuit este cel ce se mântuiește de sine, și nu altceva înseamnă mântuirea omului, viața cea mântuitoare în om.

O, ascultați de poruncile lui Dumnezeu, voi, fii ai lui Dumnezeu, și ascultați de cei puși de Dumnezeu ca să vă călăuzească și ca să fiți voi copiii călăuziți, copiii ascultători. Amin.

Iar Tu, Doamne și Fiule al meu, învață-i pe fiii oamenilor înțelepciunea învierii. Așează-Te cu masa aceasta înaintea lor și trimite oștirile îngerești să le miște sufletele de la vântul cel dulce al cuvântului Tău peste pământ, cuvânt care mângâie, care cheamă și care înviază, iar pe țara română miluiește-o după făgăduințele Tale cele pentru ea și încununează-o pe ea cu duhul temerii de Dumnezeu și apoi cu duhul învierii, și adu-Ți aminte de proorocia împăratului David, care a rostit și a spus: «*Cât este de departe cerul de pământ, cât este de departe răsăritul de apus, atât de mare este mila Domnului spre cei ce se tem de El*». Amin, amin, amin.

— **O** mama Mea, o, mamă a celor ce sunt zidiți în Mine! Dulce este duhul tău de mamă a fiilor lui Dumnezeu! Să ia și fiii oamenilor să învețe, mamă, căci trebuie să-l vindecăm pe om de duhul păcatului, mamă. Le-am spus celor ce Ne așează în carte că precum omul întinge cu bucătura de pâine sau de mămăligă în tigaia cu jumări, așa întinge el cu bucătura în păcat și se înfruptă din el întinându-și în el inima și trupul împotriva duhului vieții Mele în om, iar Noi și cu cei ce Ne împart pe Noi oamenilor trebuie să-i învățăm pe oameni Scriptura învierii morților, mamă. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu din cer și de pe pământ! Stai, tată, la hrănit, stai, fiule, stai și învață, tată. Precum puii de rândunică stau în cuib și primesc hrană de la mama lor, luând cu cioculețul lor din cioculețul ei, și precum ei cresc pentru zbor, așa să crești și tu, să mănânci și să crești, tată, ca să poți să-I fii de folos lui Dumnezeu și să-i hrănești pe oameni cu Duhul lui Dumnezeu și să crească El în oameni, ca să scape oamenii de robia păcatului. O, poporul Meu, se lucrează pe pământ în mijlocul tău taina Scripturii învierii morților, tată. Eu pentru învierea morților te-am zidit, și am pus în mijlocul tău

jertfa cea de fiecare zi, și nu în lumea aceasta și pentru fiii ei, tată. O, poporul Meu, taina ta cu Mine înfricoșează demonii, tată. Sfințește-te, dar! Din zi în zi mai mult ridică-te cu duhul deasupra trupului tău, căci iată, duhul este cel ce dă viață. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Între tine și Mine să fie multă, multă pace, iar aceasta înseamnă împlinirea poruncilor lui Dumnezeu peste ființa ta și între frate și frate. O, nu te teme de oamenii răi, nu te teme de furtună. Eu sunt Cel ce te ocrotesc, căci tu nu poți aceasta. Pot Eu, tată, iar tu să poți pentru Dumnezeu. Pot Eu, iar tu să lucrezi învierea. Amin.

Înviere ție, poporul Meu, și de la tine înviere peste fiii oamenilor, tată! Duhul învierii este ceea ce se lucrează din cer pe pământ în zilele acestea ale grăirii Fiului lui Dumnezeu peste vii și peste morți. Eu sunt învierea și viața. M-am născut pe pământ ca să fiu cu oamenii și ca să rămân cu ei apoi până la sfârșit de timp și apoi să le dau învierea, și viața veacului ce va să fie să le dau lor, iar ei s-o creadă și s-o ia și s-o aibă, așa după cum este scrisă făgăduința Mea pentru cei credincioși și sfinți, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2008

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Cine pierde iubirea pierde credința. Durerea Domnului pentru cei ce au plecat în lume. Iubirea păcătoasă și iubirea de Dumnezeu. Muștrarea lucrează înviere omului încă de pe pământ. Muștrarea este îngerul sfințeniei și vine spre om cu voia Domnului. Păcatul este boală în mintea și în trupul omului.

Mă fac auzit de cei ce-Mi stau din partea Mea porți de intrare a Mea la poporul Meu cel născut din cuvântul Meu cel de sus în vremea aceasta de venire a Mea a doua oară de la Tatăl la om.

Sunt Domnul Iisus Hristos și grăiesc peste biserica Mea de pe pământ, cea care are în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, grăit acum de gura Mea, căci Eu am întocmit-o pe ea biserica a Mea acum, la sfârșit de timp, ca să Mă fac în ea trup și cuvânt pe altarul ei, iar ea să dea fiilor oamenilor cuvântul Meu cel pentru învierea celor morți și a celor vii, căci Eu, Domnul, am de împlinit acum Scriptura învierii morților și a celor vii apoi, căci aceștia se vor întâlni și vor întâmpina slava Mea și vom fi în slavă apoi, precum este scris să se împlinescă Scriptura aceasta. Amin.

Așezați-Mă în carte, voi, cei ce auziți cuvântul gurii Mele! Întăriți, tată, puterea Mea în voi pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, căci voi fără de putere în voi nu puteți sta înaintea Mea ca să-Mi deschideți să grăiesc peste pământ. Când puterile vă sunt zdrobite din toate părțile Eu atunci Mă zoresc cu sfinții și cu îngerii și vin la voi să vă întăresc puterile, căci am nevoie de voi dacă v-am așezat să-Mi stați porți, tată. O, mult bine dau Eu să fac poporului Meu și oamenilor dacă voi stați întru întâmpinarea Mea ca să vin cuvânt pe pământ. Întăriți-vă, dar, pentru intrarea Mea cu sfinții, și binecuvântată să fie intrarea Mea cu ei la poporul Meu, căci gura Mea grăiește aceasta. Amin.

O, poporul Meu, întărește-ți și tu, tată, iubirea și veghea cea pentru venirea Mea la tine cuvânt de facere, cuvânt dător de viață, fiule. Ai grijă de iubire, tată, și ocrotește în tine viața ei, căci cine pierde iubirea și darurile ei, acela pierde și credința cu toate bunurile ei cele ziditoare de om. Ai grijă să știi cum să prețuiești iubirea și slava ei cea de sus, tată, căci cine-și face din iubire mângâiere a sa, acela are iubire de sine și nu de cruce așa cum Eu l-am învățat pe om să-Mi urmeze dacă vine la

Mine. Eu mult de tot și tot mereu te-aș învăța și aș sta cu tine în cuvânt, poporul Meu, căci sfinții Îmi doresc venirea Mea la tine ca să vină și ei la tine cuvânt, că e vremea Scripturii venirii Mele cu sfinții, tată, numai că intrarea Mea la tine stă în puterea celor din porți, iar Eu când vin îi găsesc mereu striviți în porți, și n-am ce să Mă fac decât să-i supun pe ei puterii Mele ca să-Mi las cuvântul în carte, că mult am de cuvântat peste pământ, și au și sfinții, tată. Mi-e milă de sfinți când îi văd că doresc să vină cu Mine cuvânt pe pământ și să grăiască ei ție și oamenilor, poporul Meu, și nu știu, tată, cum să-Mi mai întăresc intrarea în cartea Mea cea de azi. Apostolul Ioan, apostolul Toma, au așteptat ca să vin cu ei în cuvânt în carte și ca să grăiască și ei în ziua lor de sobor, ca să mărturisească și ei, ca să Mă vestească și ei cu venirea Mea cea cu sfinții, precum este scris în Scripturi ca să vin în vremea cea de sfârșit și ca să dea și ei întărirea credinței la oameni și povață de iubire peste tine, poporul Meu. Iată, nu pot să grăiesc cât am de grăit, cât am de venit. Eu sunt Cel milos, și când văd că nu este putere pentru intrarea Mea la tine prin porți Eu înțeleg durerea celor ce Mă poartă spre tine și nu dau să-i strivesc și Eu cu multa Mea putere, căci Eu am nevoie să pot veni măcar cât de puțin, dar să pot să vin, tată. O, te-am rugat mereu să Mă ajuți și tu pentru venirea Mea și te-am povățuit cum să faci această împlinire. Ți-aș da cu multul să ai darul mângâierii sfinte ca să Mă ajuți cu el pentru lucrarea venirii Mele din zilele acestea. Ți-aș da, tată, să porți și tu durerea Mea cea pentru venirea Mea, cea pentru mântuirea multora, tată, dar numai să vrei tu să-ți dau să porți și, gata, îți și dau. Ți-aș da iubire multă ca să Mă sprijini tu cu ea, numai să-Mi ceri aceasta, căci Eu la cerea ta îți dau. Ți-aș da, poporul Meu, să porți și să lucrezi cu daruri multe, tată, numai să te găsesc că-Mi ceri și că Mă aștepti cu ele, tată. Spun așa că mult este de lucru peste pământ și n-am, tată, lucrători. E vremea secerișului și n-am secerători, tată. Tu ești semnul cel de dinaintea venirii Mele, dar trebuie să ai timp și pentru lucrul cel de sus, nu numai pentru cel de jos, poporul Meu. Aș fi dorit să am acum un popor mare de apostoli, sau să fi putut veni în cuvântul Meu cu apostoli din cer și să lucrez cu ei, chiar dacă este puțină credință pe pământ pentru venirea Mea cu sfinții, venire proorocită prin Scripturi, tată. Aș fi voit să pot mult peste pământ, dar nu poate omul pentru Mine atât cât Eu aștept.

Mă doare fără de mângâiere și fără de sfârșit de la creștinii care vin cu lucrarea venirii Mele și apoi se întorc iarăși la ceea ce au învățat ei să facă, lăsându-se de truda cea pentru venirea Mea spre oameni, iar când aceștia pleacă lasă și strivire în urmă și nu le pasă de lacrima Mea cea după om. O, Mă doare adânc de la nestatornicia celor ce M-au crezut și M-au cunoscut Dumnezeu adevărat în acest cuvânt și apoi au dat să caute nod în papură ca să se ducă iarăși întru ale lor, lăsându-Mă sub sarcină, sub crucea cea grea a venirii Mele, sub care cei atât de miluiți de Mine Mă împing și Mă lasă sub ea umplându-Mă de suspin și de ne iubirea lor.

O, poporul Meu, suspină cu Mine sfinții, tată, și Mă miluiesc cu mângâierea lor. Se duc oamenii cu bulucul la moaștele sfinților pe pământ din loc în loc ca să ceară și să capete de la sfinți ajutor pentru ei, dar oamenii nu știu că și sfinții au nevoie de ajutorul de la ei pentru multa cerului lucrare peste pământ. O, nu e bine să știe oamenii că sfinții sunt în cer numai pentru ajutorul oamenilor, ci e bine să știe că ei sunt și mărturisitori și ajutoari lui Dumnezeu, căci Domnul are mult de lucrat peste pământ. E bine să știe oamenii că trebuie să facă voia lui Dumnezeu, nu numai să ceară pentru ei ajutor din cer

și atât. E bine să aibă povățuitori pentru mântuire oamenii și e bine să fie drepti cu Dumnezeu, și pentru aceasta le trebuie povață, le trebuie muștrare și apoi îndreptare oamenilor.

Eu, Domnul, sunt cu cete de mucenici și de mucenițe, de cuvioși și cuvioase întru venirea Mea cea de acum, și a căror patrie este cerul. Cetele de sfinți au zi de serbare pe pământ pentru cuvioasa Parascheva, cea care a păstrat pentru Mine toată iubirea ei și nu și-a lăsat și ei din ea, și iat-o, unde a fost inima ei, acolo a fost și comoara ei, și apoi a venit la strânsura ei, și are în cer dacă și-a strâns, și are în Mine locașul ei dacă așa a stat ea pe pământ. Când omul iubește pe om, inima lui se strânge în acela și îl supune pe acela luiși, și așa se atrage om pe om, dar cine se ridică deasupra trupului său neibindu-se pe sine, acela Îl iubește pe Dumnezeu cu toate ale lui, și inima lui se strânge în Mine și Mă supune luiși pentru iubirea lui cea pentru Mine, și așa Mă atrage spre el cel ce Mă iubește, și așa își strânge el comoară în Mine, iar când își lasă pe pământ trupul el vine în casa lui cea de sus și trăiește în ea, în agoniseala lui, căci unde a fost inima lui, acolo este și casa lui, iar sfinții își fac în cer casă și cinste și primire, și așa are Domnul iubire în om pe pământ și în cer apoi. Eu, Domnul, dau glas dintre sfinți celei sărbătorite azi, și așa bucur Eu în cer pe cel ce Mă iubește pe pământ cu viața sa. Amin, amin, amin.

— **O**, Bunule Doamne, nu știe omul să iubească și ce să iubească pe pământ! Nu știe omul să aibă milă unul de altul în durerile lui de om, căci oamenii nu iubesc în ei sfințenia, Doamne, iar Tu ești Domnul celor sfinți, și nu vor oamenii să înțeleagă aceasta. Oamenii sunt fără cap pe pământ, căci unde le stă capul, le stau picioarele, nu capul, și unde le stau picioarele, le stă capul. Le e milă unul de altul pentru viața lor durută de la nemulțumirile lor, de la dorurile lor neîmplinite și apoi se mângâie unul pe altul și apoi își fac rău unul altuia ajungând la iubire păcătoasă și la păcat, și păcatul li se face îndulcire și mângâiere în ei. O, ce păcat mare! Să se încante omul cu ne iubirea de Dumnezeu, cu călcarea poruncii iubirii de Dumnezeu și să numească aceasta mângâiere a lor! Iată, iubirea dintre om și om se face păcat, se face diavol, care-l desparte pe om de Dumnezeu și care-l face pe om rob simțului păcatului, iar când vin peste el loviturile păcatelor, atunci vede omul că zilele lui au fost deșertăciune prin îndulcire cu mintea, cu păcatul, care pricinuește moartea omului apoi, Doamne. Omul n-ar fi murit cu trupul dacă n-ar fi căzut spre păcat. Femeia nu știe că bărbatul o iubește pentru păcat, nu pentru altceva, nu pentru viață, ci pentru moartea ei, iar moartea aceasta a bărbatului vine din dorința cea din femeie, care își supune ei bărbatul, dar eu am fugit pe pământ de robia aceasta, Bunule Doamne, și Te-am iubit pe Tine, Cel sfânt, și am strâns în Tine comoara inimii mele și toată iubirea mea, și Te am în cer casă acum, strânsură a inimii mele Te am ca plată a iubirii mele cea pentru Tine pe pământ și apoi în cer între sfinții care Te-au iubit pe pământ așa cum eu Te-am iubit ca să nu mă dau păcatului pe pământ.

Dar cum poate omul să rămână viu și să fie mort față de păcat? O, fericit este cel ce primește de la povățuitorul său cu credință și cu răbdare și cu stăpânire de sine muștrarea cea pentru veghea vieții lui și a aproapelui lui, căci unul ca acela lucrează lucrarea învierii lui încă de pe pământ, și mulți din cei ce lucrează așa nu vor mai muri, căci a venit pe pământ vremea acestei Scripturi. Amin. O, fericiți vor fi pe pământ și în cer cei ce iubesc în zilele acestea cuvântul venirii Tale și nu se rușinează înaintea oamenilor cu această mărturisire, căci lucrarea aceasta este lucrare de mărturisire, și ea trebuie pusă

peste oameni ca să învieze ei din păcat, iar cei ce o pun pe ea peste oameni aceia se numesc făcători de oameni, făcători de minuni, oameni care înviază pe cei morți și care pregătesc calea Domnului așa cum a pregătit-o Ioan Botezătorul, care striga spre oameni: «*Pocățiți-vă, că s-a apropiat de voi împărăția cerurilor!*».

Noi, ucenicii și ucenițele Tale și toți cei ce s-au muce-nicit cu duhul și cu trupul pentru Tine, noi nu ne-am rușinat să Te mărturisim oamenilor, ba ne-am dat pe noi înșine jertfă de împlinire a împărăției Tale în noi înaintea oamenilor de pe pământ și, iarăși, după ce ne-am lăsat trupul și ne-am înălțat la Tine ca păsările cerului, în casa noastră cea de sus, căci pe pământ noi Te-am mărturisit Hristos venit în trup, fiindcă Te-am luat în trupul nostru și Te-am trăit și Te-am purtat, iar Tu apoi ai luat trupul nostru și Te-ai arătat cu noi oamenilor, căci numai Tu ești învierea sfinților, venirea lor cu Tine, precum ești și învierea morților, căci tot cu Tine vin și ei și Te mărturisesc când Tu voiești aceasta, fiindcă Tu ești Domnul învierii celor îndurerați și prin Tine Te mărturisesc toți, fiindcă și de pe pământ și din cer toți cei ce pot, pot numai prin Hristos, Doamne al celor ce Te-au iubit pe pământ cu viața și cu mărturisirea lor.

Se miră oamenii care-și zic că știu, se miră și spun că nu se poate să vorbească Dumnezeu cu omul pe pământ și să mai vină și cu sfinții, și să mai vină și cu cei adormiți și să grăiască înaintea oamenilor. Iată, noi, sfinții Tăi cei mărturisitori din cer, îi întrebăm de lângă Tine pe aceștia dacă știu ei cum au fost scrise pe pământ Scripturile Tale cele vechi și cele noi și toate Scripturile sfinților Tăi apoi. O, nu știu să știe și să vorbească aceștia care-și zic că știu, și nu știu pentru că nu învață să citească și apoi să creadă din pipăite dacă nu pot din inimă. Vine vremea, și a și venit, ca să vadă viii și morții cum ai lucrat Tu pe pământ cu sfinții și cum lucrezi și azi lucrarea și cuvântul venirii Tale. Și ce vor face în vremea aceea cei care au crezut și au lucrat lucrarea Ta, și apoi s-au dus și s-au alipit cu oamenii lumii, ascunzând ei lucrarea Ta de azi înaintea oamenilor și dând de peste ei împlinirile pe care Tu le ceri azi celor ce Te așteaptă pregătiți ca să vii?

Noi, sfinții Tăi, mărturisim din Tine venirea Ta cu sfinții în zilele acestea pe pământ în cuvânt și dăm să le întărim oamenilor credința și le spunem așa:

O, fii ai lui Dumnezeu, care ați stat îmbrăcați cu această lucrare de cuvânt și cu împlinirea ei în voi; și voi, fii ai oamenilor! Vă spunem vouă că mai de folos vă este să credeți și să împliniți și să vă strângeți într-o inimă cu cei credincioși venirii Domnului în zilele voastre decât să vă trageți în lături pentru libertatea voastră cea fără Dumnezeu ca să vă învățați să spuneți că nu este Dumnezeu acest cuvânt și această pregătire de sfinți în zilele acestea pe pământ, căci această lucrare de cuvânt naște din ea sfinți pe pământ, căci omul trebuie să se nască de sus și născut să fie apoi, căci vai celor ce au gustat din venirea aceasta, din harul acesta și apoi s-au dus iarăși spre nelumină, căci care venirea a Domnului i-ar mai izbăvi pe aceștia, care nu știu ce este și de unde vine viața omului pe pământ? Și dacă pleci, omule călăuzit de Dumnezeu, dacă pleci din brațele ocrotitoare de fii, dacă te smulgi de sub călăuzire și de sub știrea Domnului cu pașii tăi, o, unde, oare, te duci? Te duci în pustiul oamenilor necredincioși, chiar dacă în mintea acelora ar fi vorba și de Dumnezeu. O, te duci și-ți pierzi darul iubirii și apoi îți pierzi și darul credinței și nu știi că nu mai ești al lui Dumnezeu. O, dacă dai să te dezbraci de sfințenie cazi minciunii și necredinței. Noi, sfinții Domnului, n-am dat să-L mai

părăsim pe Domnul și pe cei ce ne-au povățuit bine prin învățatură și prin muștrare. Muștrarea vine spre voi din voia Domnului, nu din voia celui ce muștră. Ea vine spre voi ca înger al sfințeniei, căci Domnul vă vrea cu gelozie numai pentru El. Ce om poate fi mai mare între oameni ca și acela care Îl are pe Domnul mare și împlinit în el, mărturisindu-L pe El cu buzele și cu fapta? O, ce mulți, ce mulți se scoală și ce mulți se vor scula ca să mărturisească această venire a Domnului și ce greu vor fi judecați prin aceasta cei ce au fost atâția ani călăuziți de Dumnezeu-Cuvântul, iar ei nu L-au mărturisit pe El oamenilor spre învierea celor ce nu știu ce este viața omului pe pământ! O, intrați la învățat și nu zăboviți să fiți ai acestui cuvânt, care a venit pe pământ ca să învieze viii și morții! Are Domnul înaintea voastră fii cu mare înțelepciune de viață și de înviere, și dacă ați pricepe ce har se odihnește peste ei i-ați prețui pentru izbăvirea voastră, pentru Dumnezeu în voi, căci Domnul trebuie mărturisit Hristos venit în trup și purtat de trupul, de sufletul și de duhul omului. O, treceți din trup în duh, așa a strigat Domnul adesea prin cuvântul Său de azi, iar eu vă spun vouă dintre sfinți: treceți din voi în Hristos, căci Duh este Dumnezeu, precum este scris. Amin.

O, cine pierde iubirea pierde și credința, și tu, omule, nu știi ce să iubești pe pământ. Păcatul este boală în mintea și în trupul omului, nu este vindecare omului așa cum spun oamenii trupești. Mintea cea cu păcatul în ea este minte bolnavă, nu este minte sănătoasă, ci este minte care-l încântă pe om cu păcatul, care pare dulce, dulce la gust, dar el este momeala cea spre moarte și este lovitură de suflet. O, nu te încânta cu păcatul, omule, căci omul trebuie vindecat de păcat. O, nu te da lui antichrist, nu te dori să fii antichrist, căci cine iubește păcatul, acela este împotriva lui Hristos, iar antichrist își va lua luiși pe ai săi, precum Domnul Și-i va lua și El pe cei ce sunt ai Lui. Amin.

Noi, sfinții Tăi, Te mărturisim Domn al sfinților, Doamne, iar cei păcătoși trebuie să se sfințească dacă vor să le fii lor Dumnezeu apoi, căci Tu ești Dumnezeul celor vii, nu al celor morți. Amin.

Și acum, slavă venirii Tale, și tot mai mult slava aceasta să-l cuprindă pe om sub ea, iar pe poporul Tău să-l desăvârșească în iubire și în credință și în unime, Doamne, și să-l despovăreze de sub dureri. Noi, sfinții Tăi, Te mângâiem în cer și Te mângâiem pe pământ în mijlocul poporului Tău când vii cu noi cuvânt peste pământ. Noi suntem mângâierea Ta în cer așa cum Ți-am fost și pe pământ, și așa îl îndemnăm pe poporul Tău să stea înaintea Ta. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, te îndeamnă sfinții la duhul iubirii și la duhul credinței, tată, și te îndeamnă să-Mi fii mângâiere, căci ei Îmi știu și Îmi văd ranele. Aș voi să-ți spun ranele Mele și să te învăț să-Mi fii vindecător. Are neamul român nevoie de vindecare de păcat și de necredință, și voi da să-l strig iarăși la vindecare, că mare-Mi este rana Mea cea pentru neamul român, neamul în mijlocul căruia Tatăl M-a trimis să lucrez lucrarea venirii Mele acum, la sfârșit de timp. Doarme față de Mine neamul român și vreau să-l trezesc ca să nu mai doarmă și vreau să-l învăț învierea lui. Curând, curând se va strânge popor aici, la izvor, și voi face adunare îngerească și voi lucra prin cuvânt lucrare de înviere peste oameni, peste vii și peste morți, așa cum Tatăl Mă așează să lucrez. Amin.

O, poporul Meu, lucrează, tată, pentru venirea Mea și ajută-Mă să vin tot mai cu putere, că am nevoie de ajutor de la tine, tată, și am nevoie de mărturisitori și de apostoli vestitori,

poporul Meu, căci Eu vin și tot vin, iar cuvântul Meu trebuie să-i învieze pe oameni mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată pentru tot omul și pentru orice vietate.

Pace ție, poporul Meu! Iubirea și credința, pe acestea voiesc să ți le înmulțesc. Cere la Tatăl pe Domnul mare și bogat peste viața ta și peste duhul tău. O, treceți din trup în duh, treceți din voi în Hristos, fiilor! Pace vouă! Harul Meu cel fără de hotar este acum peste cei ce iubesc iubirea și credința în venirea Mea cea de azi. Pace vouă, celor ce Mă iubiți și credeți în venirea Mea cea de azi! Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2008

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie,
izvorătorul de mir*

Domnul Se îndură de cine voiește. Lucrarea omului îl arată pe cel ce este, și nu grăirea lui. Suferința e cunună pentru om, iar bunăstarea cea de pe pământ e pagubă pentru sufletul lui. Sufletul feciorelnic este mai mare decât trupul feciorelnic. Vine tot mai văzută lepădarea de Dumnezeu a omului. Numai sufletul feciorelnic poate mărturisi pe Dumnezeu.

Vine Domnul Iisus Hristos și Se așează în cartea Sa din zilele acestea.

Deschideți Domnului voi, cei ce aveți urechi de auzit de la Dumnezeu cuvântul gurii Sale, după cum a fost voia Sa și proorocia Sa pentru vremea aceasta a venirii Sale cuvânt peste pământ ca să-și pregătească un popor credincios poruncilor lui Dumnezeu, dătătoare de viață peste cei ce le împlinesc pe ele spre viața lor cea de veci! Deschideți-Mi, fiilor copii, căci Eu, Domnul, am făcut urechea voastră să-Mi audă grăirea Mea de azi și să Mă împărțiți apoi, să-L împărțiți oamenilor pe Dumnezeu și să se adune sub dragostea Mea cei credincioși, căci Eu îl chem pe om de la moarte la viață, de la rău la bine, de la întuneric la lumină, tată, iar Eu Mă îndur de cine voiesc Eu și nu dau nimănui socoteală pentru cele ce lucrez cu fiecare om, pentru că Eu caut la inima omului, la cel ce se îndură de Mine caut, și iată, caut la cel ce Mă ajută sub greu, la cel umilit cu inima caut Eu, la cel ce-i ajută pe oameni să vină la Mine, la iubirea de Dumnezeu și de frați, așa precum este iubirea Mea în om, și, în sfârșit, caut la credința omului în Mine și în lucrările Mele și în proorociile Mele și în făgăduințele Mele cele scrise în ele pentru vremea de acum și cea care va să fie, și așa lucrez Eu pentru omul credincios, căci Avraam a fost și el om cu slăbiciuni, la fel și David, dar credință ca a lor a fost și este sprijin pentru Mine pe pământ, și Eu Mă numesc cu numele lor pe pământ, căci ei au fost sprijinitorii Mei în Israel. Iată, așa Mă sprijin Eu și azi cu cei ce Mă aduc pe Mine spre oameni și prin care Eu Mă fac pe pământ duhul proorociei, căci Dumnezeu este Duh pe pământ, așa cum a fost și atunci când prin vreme a grăit prin prooroci, și prin Duhul Sfânt a grăit peste ei ca să-i facă pe ei vestitori ai cuvântului Său pe pământ. Eu sunt Cel ce locuiesc întru cele înalte, și spre cele smerite privesc în cer și pe pământ, precum este scris, și așa Îmi aleg Eu calea dinspre Mine spre om și pentru om apoi cu tot cuvântul Meu care trimite glasul Meu la locul unde el merge. Amin.

Grăiesc cu voi, copii din porți, și grăiesc cu poporul Meu, și grăiesc cu oamenii, tată, și trec prin urechea voastră ca să pot grăi. Cu voi grăiesc mult, căci sunt multe apăsări peste voi, peste Mine și peste voi, tată, apoi. Grăiesc cu voi mult, ca să Mă alin de dureri, și ca să vă alin și pe voi, căci pe voi nimeni nu vă întreabă de durerile Mele din voi. Cei ce

s-au sfătuit să doboare cinstea voastră, aceia grăiesc din gură cu voi, dar cu inima vă defaimă, și așa plângea împăratul David, bietul de el, în mijlocul celor mari în Israel, care-l pizmuiu pe el, și zicea David în durerea sa: «*Locuiesc lângă mine și se ascund ca să păzească ei călcâiul meu căutând sufletul meu*». O, fiilor copii, nimeni nu știe, nimeni nu poate purta durerile Mele din voi de vreme ce știu numai să le facă, tată. O, cât de greu le purtați! O, cât de greu le-aș purta fără voi! O, cât de mari sunt rănila Mele din voi, și sunteți fără sprijin, tată, dar fiți rugători Mie pentru cei ce vă disprețuiesc și fie-vă milă de ei, căci ei nu știu ce fac cu mintea lor, cu inima lor, cu vederea lor! O, ce rău este de cel ce se iubește pe sine, de cel ce se încrede în sine și în vederea minții lui! Unul ca acela nu poate iubi, săracul, căci nici lui nu-i ajunge iubirea lui, dară să mai dea din ea și la altul! Voi, fiilor copii, aveți în voi inimă de copil, iubire de copil. Păstrați-o Mie toată, măi tată, toată, fiilor, și să vadă poporul cuvântului Meu cum trebuie să fie cel ce iubește ca Dumnezeu în mijlocul multor frați. O, nu stați neputincioși cu duhul sub nesocotința celor fără de socoteală din cer peste ei și care vă tot apasă pe voi, căci cel ce se dă a fi și a ști și a putea, acela este tot mai neînsemnat în ochii Mei, și se cunoaște unul ca acela ce duh are în el, căci lucrarea omului îl arată pe cel ce este, și nu grăirea lui, ci lucrarea lui și roadele ei apoi. O, stați, tată, cu credință sfântă și cu lucrul sfânt și cu cuvânt sfânt peste poporul Meu și peste cei ce Mă caută la voi, căci lucrarea unui așa fiu Îmi aduce Mie rod de ucenici, în care Eu să Mă așez cu împărăția Mea și să Mă înmulțesc cu ea din om în om apoi. Sprijiniți-Mi, tată, venirea, căci greu se mai întoarce omul la Mine de la el iubire și credință, și trebuie să strig Eu la el să se lepede de sine și să vină la Mine cu viața sa apoi. O, Eu mult grăiesc cu voi, și nu știe poporul Meu părtașia Mea cu voi câtă este, dar Eu n-am pe pământ om cu credincioșie ca să-Mi caute la răni și să Mi le știe, și de aceea stau Eu cu voi suferind și vă spun ale Mele, căci voi purtați durerile Mele, tată, căci dacă ar fi vorba de voi, cum că vă doare pentru voi, nu v-ar durea atât, dar pe voi pentru Mine vă doare, și uneori atât de adânc vă doare că abia mai puteți să ascundeți înăuntrul vostru jalea cea din Mine ca să nu striviți cu greutatea ei pe poporul Meu cel de lângă voi și pe cel ce se strânge pe lângă voi din timp în timp, că mulți din ei ar vrea să luați de peste ei durerile lor, neajunsurile lor, greul vieții lor, pe care singuri și l-au făcut și și-l fac, și caută la voi aceștia, pentru că ei cred că voi aveți puteri sau că nu aveți greu mult peste voi. O, bieții de ei! Eu îi învăț pe toți aceștia că suferința e cunună pentru om, iar bunăstarea cea de pe pământ e pagubă pentru sufletul omului, e depărtare de Dumnezeu viața cea liniștită și fără de dureri peste om.

În zi de sărbătoare de mucenici Eu, Domnul, iată, le spun fiilor poporului Meu: căutați binecuvântarea, căutați să fiți binecuvântați, voi, cei ce ați crezut și credeți în lucrarea cuvântului Meu și în așezarea ei înaintea voastră! Căutați să credeți cu sănătate de credință, tată, căci un adevărat creștin este cel binecuvântat. Poporul acesta n-a priceput cum vine peste el binecuvântarea cea de la Mine, dar să se uite el în Scripturi și să-i vadă pe cei binecuvântați și pe cei ce binecuvintează, și să se uite la Avraam, la Isaac și la Iacov, și să se uite la Moise și la Iosua, și să se uite la Ilie și la Elisei, și să se uite la David și la Solomon, și să se uite la Hristos și la ucenicii Lui cei împunerniciți de El pentru binecuvântare peste fii și peste ucenici.

Să intre sub mâna celor ce binecuvintează, să intre fiecare fiu credincios așezării Mele, și fiecare să știe să stea la

rândul cetei sale, căci fiecare creștin își are timpul lui și rădăcina lui. Amin.

O, fii credincioși ai poporului Meu, căutați să intrați sub mâna păstorilor cei puși de Mine peste voi pentru binecuvântare și nu-i disprețuiți, fiindcă Eu sunt Cel ce i-am așezat pe ei păstori, căci vai oilor fără păstor, fără mâna care binecuvintează pe creștet pe fiii lui Dumnezeu! Oi sunt cei ce ascultă și se lasă la păscut sub toiag de păstor, iar altfel de oi nu sunt oi, ci sunt capre, și caprele țopăie și împung și se cațără ca să rupă copaci și ramuri de copaci, căci nu se mulțumesc cu iarbă, iar oile plâng și grăiesc și mângâie și încălzesc și rabdă și nu se răzvrătesc, ci stau sub mâna păstorilor lor. Intrați sub binecuvântare sub mâna păstorilor, căci dacă nu sunteți găsiți așa nu veți fi ocrotiți de rău și de minciuna cea de pe pământ și de fața ei cea zgomotoasă, care se atinge cu semnele ei peste toți cei ce nu au pe creștetul lor pecetea Dumnezeului Celui viu și numele Lui cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

E zi de sărbătoare de sfinți și de mucenici. Aceștia Mi-au fost ucenici pe pământ, și prin poarta mărturisirii au venit în sânul Meu cel plin de fii credincioși și luptători pentru Mine pe pământ. O, fii ai poporului Meu, mare este cuvântul binecuvântării care vine peste om prin credința cea din inima lui! Intrați sub mâna păstorilor pentru binecuvântare, căci voi ați știut și știți orânduiala cea de la Mine peste voi. Iată-l pe unul din cei doi păstori de peste voi, e plin acum de neputințe fel de fel după multa-i osteneală pentru viața poporului Meu de azi, dar mâna lui are în ea putere de har pentru voi. Căutați pecetea Mea peste voi din mâna lor, căutați binele vostru, căci cei binecuvântați sunt cei pe care Eu, Domnul, îi cunosc în vreme de furtună pe pământ. O, prețuiți, fiilor, mâna cea de la Mine și faceți-o peste voi lucrătoare de binecuvântare, tată, și împliniți în voi voia împărăției cerurilor, nu voile voastre, care nu rămân peste voi în vreme de cumpănă, ci, din contra, vă trag de sub binecuvântare, căci vai oilor fără păstor. E zi de sobor de sfinți și de ucenici, iar Eu, Domnul, dau să vă sprijin cu învățătura cuvântului Meu așa cum făceam cu voi când vă strângeați pentru binecuvântare. Vă aduc aminte de așezarea Mea de peste voi, tată. Voi, cei de demult credincioși mersului Meu cu voi, întoarceți-vă la dragostea dintâi, ca să nu se mute sfeșnicul vostru! Întoarceți-vă sub ocrotirea Domnului, întoarceți-vă, tată! Eu, Domnul, vă chem. Căutați peste voi binecuvântarea și mâinile care binecuvintează, căci vremea se strică cu fiecare zi, cu fiecare clipă, și fericiți și sfinți vor fi cei binecuvântați. Învățați viața cea binecuvântată peste voi, așa cum Eu vă povățuiam adesea prin gura trâmbiței Mele prin care Eu vă păstoream pe voi. O, nu stați răzleți! O, nu mai stați așa, căci voi aveți de dat răspuns lui Dumnezeu mai mult decât credeți voi că veți da, fiindcă voi ați fost cei ce ați auzit cuvântul lui Dumnezeu, tată. O, căutați în mâna păstorilor pecetea care vă va fi de mare folos în zilele ce vin, și căutați la ceea ce ei vă îndeamnă să fiți și să puteți, căci cuvântul lor de peste voi este pentru viața voastră, tată. Trupul lor este neputincios, la fel și duhul din ei, dar harul Meu este în binecuvântarea mâinii lor, cea de la Mine așezată pentru voi și peste voi, căci Eu pentru voi vi i-am dat păstori. Fiți binecuvântați, ca să fiți, fiilor, căci numai cei binecuvântați, numai aceia sunt. Amin, amin, amin.

— **O**, Bunule și Blânde Păstor! Sunt cel sărbătorit în ziua aceasta în sobor de mucenici mărturisitori. Le dau și eu vlagă sfântă și râvnă sfântă ca a mea, le dau și eu celor ce au fost și sunt poporul Tău de azi și le spun că toți cei ce sunt ai Tăi pe pământ, aceia sunt

cei ce-Ți aduc Ție rod de ucenici și de mărturisitori ai Tăi. Așa lucrare au cei ce sunt ai Tăi pe pământ. Amin.

O, Păstorule al păstorilor, ai venit cuvânt pe pământ pentru că n-au oamenii păstor. Vie împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh pe pământ ca și în cer! Amin. O, mare este iubirea Ta, și nici un cuvânt nu este de ajuns să o arate pe ea în cuvinte! Ai venit pe pământ cuvânt și păstorești cu mare iubire pe cel ce stă sub pășunea Ta, dar nu mai sunt oi, Doamne, căci oile ascultă de glasul păstorului care le paște pe ele, și nu merg după păstor străin, ci după cel ce le aduce pe ele spre hrană. O, nu au oamenii harul înțelepciunii cea pentru binecuvântare, Doamne, pentru că nu mai sunt păstori de suflete pe pământ, iar Tu ai venit și nu găsești credință în oameni pentru venirea Ta, căci oamenii pasc păcatul peste tot, și nu mai știu să pască hrana cea spre viața lor cea de la Tine în ei. O, nu mai sunt creștini care să mărturisească până la sânge pentru Tine ca să Te vadă oamenii în ei și să se înmulțească cei ce Te iubesc purtându-Te în trupul lor. O, nu mai sunt oameni sfinți cu credința, putincioși prin credință, Doamne. Nu se mai luptă nimeni cu fiarele de suflet ca să-i scape pe oameni de sub lespedea minciunii cea de pe pământ. Cei ce-și zic păstori de biserică n-au habar de sufletele de la care ei sug ca să aibă ei pentru trup, dar ai venit Tu să păstorești și să trezești cu toiagul pe cei ce nu mai știu ce zi este azi.

O, sunt tare osteniți cu duhul și cu trupul cei ce-Ți fac intrarea în carte, și cuvântul Tău este mult, că e lipsă de Dumnezeu peste oameni, și e lipsă de sfinți, Doamne. Venim cu Tine în venirea Ta și suntem lucrători din cer pentru cei de pe pământ, credincioși și necredincioși, liberi și robi, mari și mici. Voim să le grăim lor, dar, Doamne, fă-Te Tu putere în porți, căci Tu ești Dumnezeu, Bunule Păstor! Amin, amin, amin.

— **D**upă iubirea voastră voi lucra, o, fiilor cerești, căci rugăciunile sfinților stau înaintea Mea, iar Eu le împlinesc. Amin. Eu, Domnul, dau loc puterii Mele să-Mi întărească porțile ca să stea ele deschise pentru cuvântul cel de sus. Amin.

Întăriți-vă de la Mine vlagă duhului și a trupului, copii din porți, căci am de stat cu sfinții în sfat în mijlocul poporului Meu și am de rostit cuvânt de binecuvântare pentru sărbătoarea îngerilor, tată, căci se apropie această sărbătoare peste cei vii și peste cei morți. Dar acum mergeți și dați cinstire zilei de serbare a mărturisitorilor Mei cei sfinți, căci mucenicul Dimitrie este cu Mine întru venirea Mea, și cu el ceată de mărturisitori, tată. Fiți-Mi intrare a Mea și a sfinților Mei după ce Eu, Domnul, vă voi odihni, vă voi întări și vă voi așeza să-Mi deschideți iarăși zilei de azi a cuvântului Meu, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Eu, Domnul, Îmi fac intrarea cu sfinții în cartea Mea cea de azi, și porțile se deschid la glasul Meu, la vestea că Eu intru în carte. Amin.

Să se înmulțească iubirea de Dumnezeu, și prin ea să se înmulțească darul credinței sfinte în toți fiii poporului Meu, căci iubirea trebuie să crească mare și tot mai mare, și nicidecum să scadă, căci cine pierde iubirea, acela pierde și darul credinței, și vai celui ce a mâncat cu Mine la masa aceasta și apoi M-a părăsit pentru alți dumnezei! Mai fericită este o stăpîtură decât unul ca acela, care va fi să dea răspuns lui Dumnezeu pentru necredințioșia și nestatornicia lui, și, iată, poporul Meu, sufletul feciorelnic este mai mare decât trupul cel feciorelnic. Cel ce este feciorelnic cu sufletul nu se duce

după alți dumnezei, nu se duce, tată, ci Îl iubește pe Domnul cu inima în care el petrece și cu cugetul în care se desfată în Domnul, și nu are alt dumnezeu afară de Mine, și se aseamănă cu Avraam și cu David, al cărui nume Eu, Domnul, îl port pe pământ, Eu, și cei ce sunt ai Mei. Amin.

O, e mare taină sufletul feciorelnic, poporul Meu, și va fi să-ți grăiesc ție despre această taină, tată, iar tu să te gândești bine la ea și să te așezi în ea, tată, căci nu va rămâne piatră pe piatră din tot ceea ce și-a făurit omul pe pământ, ci va rămâne omul față în față cu Dumnezeu, și fericit va fi cel ce învață bine să spună mai dinainte: «*Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat să fie numele Lui*», căci nu va rămâne înaintea Mea decât numai omul și trupul lui, sufletul și sălașul lui, care vor da răspuns la Dumnezeu pentru viață, și de aceea am spus Eu că mai fericită este o stârpitură, care n-a gustat lumina vieții pe pământ, decât cel ce a știut că este Dumnezeu în acest cuvânt și nu și-a păstrat feciorelnic sufletul său, cel zidit de Dumnezeu în el.

O, poporul Meu cel învățat de Dumnezeu, o, fiilor, mergeți, tată, lin spre cer. Nu cumva să vă puneți piedică unii altora pe calea salvării sufletelor voastre și a trupurilor voastre, tată. Uitați-vă pe șosea cum merg mașinile. Cât de atenți trebuie să fie cei ce le conduc pe ele ca să nu facă greșeli pe cale și moarte pe cale și pedeapsă pentru cei ce nu merg cu atenția întreagă în toată clipa pentru viața fiecăruia de pe cale! Luați pildă mare din aceasta ce vă spun și mergeți lin spre cer și nu vă puneți piedică unii altora pe cale, tată. Învățați să nu fiți împiedicați, și învățați să nu puneți piedică, și învățați să mergeți lin pe cale, ca nu cumva greșind pe cale să vi se ia dreptul de a viețui printre vieți, căci viața este scumpă, tată. Eu, Domnul, sunt iubirea cea nebănuită de om și sunt cu omul pe cale și tainic îl cârmuiesc pe el, dar la voi nu sunt tainic, ci vă grăiesc învățându-vă prin duhul proorociei, tată, prin cartea care vă învață pe voi cum să mergeți pe cale necălcând peste cele cerute de carte, tată, fiindcă am spus că nu Eu voi judeca pe om, ci cuvântul cărții gurii Mele, tată, iar îngerii se uită în carte când îi fac omului întrebare pentru greșale, și cartea cea scrisă, și nu îngerii îl judecă pe cel ce calcă cele scrise în carte, așa cum vedeți voi și pe pământ când mergeți pe cale cu mașina și sunteți adesea întrebați cum mergeți. O, mergeți lin, tată, ca să nu fiți opriiți din mers, iar dacă sunteți opriiți pentru întrebare, să nu fiți găsiți cu greșale, fiilor, ci să fiți găsiți atenți și să vi se ureze de bine pe cale.

O, ce puțini oameni au mers bine pe cale pe vremea când Eu, Domnul, am trimis spre lămurire potopul pe pământ! Când a fost să intre omul în barca salvării omului, au intrat în ea puțini oameni, puțini de tot, dar au intrat multe păsări, multe animale, fiilor. Iată ce puțini oameni iubesc pe Dumnezeu, Care este viața omului! Sufletul feciorelnic însă Îl iubește pe Dumnezeu, iar în vremea cercetării lui Îl ascultă pe Domnul, Care iese înaintea omului și-i spune primejdiile de pe cale și îl învață pe el salvarea lui, așa cum pe Noe l-a învățat.

O, poporul Meu, în corabia lui Noe au intrat animale și păsări cu multul, dar oameni au intrat puțini de tot, tată. Sufletul cel feciorelnic al animalelor și al păsărilor iubește mult pe Dumnezeu și are grăire cu El și are veste de la El și are fire de la Dumnezeu. O, dacă ar fi omul ca păsările cerului, așa cum Eu i-am spus să fie, nu și-ar mai pierde omul sufletul pentru cele făcute de el, căci omul are de la Dumnezeu dacă are mulțumire în suflet. El însă se leapădă de Mine pentru lăcomie, așa cum a făcut Adam, și se leapădă prin păcat și pentru păcat, și greu se mai întoarce apoi.

O, fii ai poporului Meu, iubiți, tată, această lucrare de cuvânt al Meu de peste voi și mergeți spre cer după cuvântul Meu, fiilor. Fiți, tată, iertători și binevoitori, căci tâlharului din dreapta crucii Mele, pe care am fost osândit la răstignire între doi tâlhari, pe acela Eu l-am iubit și l-am miluit cu iertarea și cu raiul credincioșilor Mei, căci cel ce este de partea Mea are la Mine toată trecerea, tată. Iată ce cuvânt îți spun Eu acum, poporul Meu, căci vremea se tot strică, și vine tot mai văzută lepădarea de Dumnezeu a omului prin tot ceea ce iubește el împotriva poruncii care-i spune lui să nu aibă alți dumnezei în afară de Mine ca să-și închine lor viața. Îți spun, poporul Meu, că tot cel ce ține de partea Mea și cu această lucrare de cuvânt și cu toată așezarea ei, mărturisindu-Mă și nu tăgăduindu-Mă când vine prilejul mărturisirii, unul ca acela are trecere la Mine, că e mare putere din cer în inima care poartă în ea credința în cuvântul venirii Mele azi, cuvântul de înviere din păcat a omului.

O, fiți iertători și nu fiți judecători, fiilor. Lăsați-Mi Mie toată judecata lucrurilor și a faptelor, căci voi nu știți inima omului, nu știți nici simțirea lui și nici lucrarea lui și nici taina vieții lui, ci Eu le știu pe acestea. Eu sunt Cel ce încerc inima și rărunchii omului, precum este scris. Voi doar fiți credincioși, tată, și fiți de partea Mea ca niște fii mici, nu ca niște fii mari, căci dacă vă simțiți mari vă apucați și lucrați cu asprime și cu judecată peste ceilalți frați ai Mei. Fiți mari cu duhul cel bun, și nu cu nemulțumirea, căci nemulțumirea vă face să judecați pe frați. Puneți-vă în gând că și cei ce vă călăuzesc de la Mine sunt nemulțumiți de voi pentru multe ale voastre neplăcute Mie, și ei nu vi le mai spun pe toate, fiindcă vă este greu să primiți și să nu vă supărați. O, mai degrabă luați pildă de la tâlharul din dreapta crucii răstignirii Mele, care a ținut de partea Mea, față de celălalt tâlhar, care a apăsat pe Duhul Meu cu necredință și cu răzvrătire de cuvânt. O, fiilor, țineți dreptatea în partea celor ce vă călăuzesc spre Mine, tată, nu țineți de partea voastră dreptatea, că dacă faceți aceasta rămâneți fără călăuză, fiilor, că Eu nu de altceva vă învăț aceasta, căci vai celor ce umblă în întuneric, iar Eu am spus: «*Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt*», dar voi să știți că nu umblați în lumină decât atunci când aveți călăuză peste voi, tată. O, fiți ascultători, căci Eu v-am spus în ziua aceasta taină mare. Învățați să mergeți lin spre cer, și învățați taina sufletului feciorelnic, fiilor. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne, ca să mărturisim lucrarea Ta poporului Tău și oamenilor, căci fericiți sunt cei ce sunt de partea Ta pe pământ, iar fericirea lor este veșnică în cer apoi. Amin.

— **O**, fiilor cerești, sunteți locuitorii raiului, căci Eu până și tâlharului din dreapta crucii Mele, care M-a mărturisit atunci, și peste vreme de atunci și până azi prin Scripturile Mele împlinite pe pământ, până și lui pentru că a fost de partea Mea în vremea durerii Mele, până și lui i-am ascultat rugăciunea ca să-l pomenesc fiu al împărăției Mele și i-am spus: «*Astăzi vei fi cu Mine în rai*». O, binecuvântată să vă fie mărturisirea voastră cea din corturile cerești ale sfinților Mei! Amin, amin, amin.

— **A** Ta este toată mărirea, Bunule Păstor, iar a noastră este mărturisirea, căci noi suntem mlădițele Tale, precum am fost și pe pământ, căci Te-am mărturisit pentru că Te-am iubit cu suflet feciorelnic, în care n-au mai intrat alți dumnezei dacă Te-am iubit. O, mare este taina sufletului feciorelnic, care-l face pe cel credincios să Te mărturisească tuturor pe pământ! Numai sufletul care poartă

în el alți dumnezei, numai aceluia i se leagă limba ca să nu Te mărturisească numai și numai pe Tine facere a sufletului său. Cel ce Te are pe Tine facere a sufletului său nu mai judecă făptura, căci Te are pe Tine iubire a sufletului său, fiindcă Tu ești Dumnezeu, nu omul este.

O, Bunule Păstor, să învețe fiii poporului Tău puterea binecuvântării peste el, căci mucenicul Nestor a venit la mine să-l binecuvintez ca să aibă putere să stârpească pe cel dușman și omorător de oameni, iar eu i-am spus: «*Du-te, și vei birui!*», și Te-a numit el atunci cu numele meu și Ți-a spus: «*Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi să biruiesc!*». Dau poporului Tău pildă de credință pe acest mărturisitor al Tău și al meu, care pe Tine Te-a mărturisit Dumnezeu în cer, iar pe mine fiu al Tău pe pământ. Amin. Dau poporului Tău îndemn să caute să creadă în Tine cu sănătate de credință și să lucreze cu binecuvântare, și tot așa să și trăiască. Amin.

O, fii ai lui Dumnezeu-Cuvântul, fiți mărturisitori, căci vouă vi se cere mult de tot, după cum și vi s-a dat. Intrați sub taina binecuvântării, căci ea vă dă putere, și nu voi. Cel ce crede în cuvântul lui Dumnezeu, acela stă sub binecuvântare, iar cel ce nu stă sub binecuvântare, acela nu este mărturisitor. Să vă uitați între voi la cei ce au ieșit de sub binecuvântare, că apoi aceia n-au mai mărturisit înaintea oamenilor credința lor în cuvântul acesta, ci au tăcut și s-au rușinat cu Dumnezeu, Care păstorește cu toiag de fier neamurile pământului, precum este scris, muștrând blând, căci cuvântul Lui merge acum peste pământ iute ca fulgerul și scormone cu făclia lui tot ce a făcut omul în ascuns de Dumnezeu și scoate la lumină lucrarea omului, iar omul este mincinos. O, iubiți pe Domnul după cum El vă învață să iubiți, căci iubirea de Dumnezeu nu umblă de capul ei dacă omul o are, ci stă sub binecuvântare dacă ea este în om. Fiți pentru Dumnezeu, și împotriva vrăjmașilor Lui și ale sufletelor voastre și fiți tari cu duhul credinței și al mărturisirii, căci numai cei ce cred sunt cei ce mărturisesc. Fiți treji pe de-a-ntregul, căci se vor ridica cei din morminte și vor mărturisi această venire a Domnului la voi cuvânt de înviere a morților și a celor vii. Fiți îngeri ai duhului mărturisirii pe pământ, căci cetele cele de foc ale îngerilor lui Dumnezeu vor mărturisi toată lucrarea Domnului cu voi, toată păstoria pe care ați primit-o de la Păstorul Cel bun peste sufletele voastre. Amin. Și iată, mucenicul Nestor vă mărturisește vouă și vă spune așa:

Iubiți cu iubire curată în sufletele voastre, și veți afla har de la Domnul peste iubirea din voi și veți afla apoi peste voi darul credinței sfinte, credință de foc, care se face înger de foc în inima cea încălzită de ea din partea Domnului. Cu duh iubitor de oameni să fiți dăruți de la Dumnezeu darurilor cerești, căci acest duh vă zidește iubirea, iar iubirea vă va întâlni cu Dumnezeu și cu sfinții Lui pe pământ, așa cum eu m-am întâlnit cu Dimitrie, în care L-am văzut pe Domnul și de la care am cerut putere să biruiesc pe vrăjmașul sufletelor oamenilor. Credința să vă fie înger de foc, căci altfel nu biruiți pe cei ce se războiesc cu Dumnezeu în vremea aceasta în care tot omul se leapădă de Dumnezeu pentru alți dumnezei. Cereți binecuvântare peste credința voastră, și așa vă va da Domnul de lucru pentru El. Nu cereți lucru, ci binecuvântare peste viața voastră cu Dumnezeu, căci din viață vine lucrul cel bun, și nu mai înainte. Așa mărturisesc eu în ziua aceasta puterea credinței mărturisitoare în cel ce se unește cu Dumnezeu pe pământ înaintea oamenilor peste care el se face mărturisitor. Amin, amin, amin.

O mucenicul Nestor și-a împuternicit darul credinței când el a cerut de la mine cuvânt peste râvna lui cea pentru Dumnezeu și pentru oameni, poporul al harului. O, așa și tu să lucrezi în via aceasta, căci cel ce nu lucrează după Dumnezeu, acela dă foc agoniseli ceia cu trudă a Domnului, căci sunt peste cincizeci de ani de când Domnul a venit pe pământ cu facere nouă de om nou, de popor nou, și apoi cuvânt de facere a Ierusalimului nou, precum scrie în Scripturi, iar Scripturile se împlinesc. O, nu vă temeți de oameni, nu vă temeți de trupuri, dar temeți-vă de Dumnezeu, și prin aceasta dați cale în voi înțelepciunii cea fără de păcat, căci înțelepciunea lumii este nebună, este deșertăciune, ca și tot ceea ce piere și nu mai este apoi. Vine vremea să vi se probeze statura prin darul înțelepciunii cea de sus, căreia nu-i poate sta împotrivă toți potrivnicii voștri, după cum este scris, dar stați sub binecuvântare și învățați taina sufletului feciorelnic, căci mai mare este fecioria inimii decât cea a trupului, fiindcă trupul nu folosește la nimic, ci duhul este cel ce dă viață trupului și iubirii din ea și credinței din ea, și nu trupul face toate acestea, ci Dumnezeu duhurilor. Amin.

O, Păstorule Doamne, binecuvintează iubirea cuvântului meu care a venit cu Tine pe pământ în ziua aceasta de mărturisire, și dă-i poporului Tău toate împlinirile Scripturilor venirii Tale cu țara cea de sus a sfinților Tăi, și cu care să îmbraci în slava cea de la început cerul și pământul și pe om. Pace poporului Tău cel credincios lucrărilor Tale de nou Ierusalim pe pământ, lucrare tainică, ascunsă de ochiul și de mintea omului pământesc, care nu poate vedea pe cele cerești, pe cele ce nu se văd și sunt! Pace Ție în mijlocul celor credincioși ai Tăi, între care Tu Ți-ai zidit casa Ta, biserica Ta, Doamne, și începutul Tău cel nou! Amin, amin, amin.

Eu, Domnul, Cel mărturisit de sfinți, binecuvintez sărbătoarea care se apropie și care va strânge popor la izvor, sărbătoarea îngerilor. Le fac trimiteri îngerilor să iasă în cale celor care vin la sărbătoarea lor și să le-o păzească și să le-o mângâie și să le-o călăuzească spre izvor. Aici Eu și îngerii Mei le vom grăi lor și tuturor oștirilor cerești, care vin cu Mine însoțindu-Mă peste tot în cer și pe pământ, și le voi grăi celor din morminte și le voi da putere de înviere, căci cu cuvântul Eu le fac pe toate, și noi le fac. Amin.

Iar vouă, celor ce sunteți ai Mei la izvor, vă dau, tată, putere și bucurie în truda voastră cea pentru gătirea sărbătorii îngerilor, cu care vom sta înaintea oaspeților și le vom da lor din masa aceasta, de sus și de jos le vom da. O, faceți-vă frumoși cu lucrarea cea pentru cer și dați din ea celor ce vin, fiilor, căci cei ce sunt ai Mei sunt asemenea Mie, măi fiilor, așa cum este scris pentru cei ce văd pe Dumnezeu, Cel văzut în ei. O, învățați mersul frumos, mersul lin pe calea spre cer, tată. O, fiilor, să am la ce să Mă uit când Mă uit între voi, că Eu numai dureri am și n-am cu cine să Mi le alin. Fiți alin durerilor Mele, tată, și nu veți avea dureri, ci veți fi asemenea Mie, fii de Dumnezeu, precum Eu sunt. Amin.

Binecuvintez ziua serbării îngerilor. Să fie zi de mângâiere și de duhul înțelegerii tainelor lui Dumnezeu! Să fie zi de binecuvântare cerească peste creștetul și peste sufletul neamului român, pus în cumpănă acum pentru viața cea de sus sau cea de jos a acestui neam! Să se înțeleptească din cer, de la Duhul lui Dumnezeu neamul român, și să nu poată el să facă voia sa, ci să facă voia Mea pe pământ, ca să fie Dumnezeu tatăl lui, iar el să fie neamul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, că mare este taina acestui neam, și va fi acest pământ pământul celor sfinți, pământ binecuvântat la sfârșit, patrie

cerească va fi el înaintea Mea. Amin.

Duhul păcii Mele se coboară încă de pe acum peste duhul sărbătorii îngerilor. Cei ce-Mi stau porți, să fie cu toată veghea peste gățirea sărbătorii și a poporului Meu pentru sărbătoare îngerească, căci cei din porți cu Mine veghează peste cetate. Amin.

Fiți străjeri lucrători, copii din porți! Stați, tată, porți ale Mele, și nu slăbiți să stați așa, căci Eu, Domnul, voi face izbândă mare prin mărirea cuvântului Meu, care vine pe pământ în zilele acestea, și voi da poporului Meu cel credincios salba biruinței, pecetea celor biruitori cu Dumnezeu, fiilor. Amin.

Te aștept la izvor, poporul Meu. Te aștept aici, tată. De peste tot te aștept ca să te învăț iarăși calea, ca să-ți împrăpățez iubirea și credința și împlinirea Mea în tine, fiule. O, să nu te găsească departe când voi veni cu ziua răsplătirii pentru bine sau pentru rău peste fiecare om. Strânge-ți mult la Mine, tată, și nu-ți strânge pe pământ, fiule, și să te găsească la sânul Meu cel sfânt când voi veni, poporul Meu. O, vino, tată, la izvor! Te aștept. Ți-am binecuvântat calea. Vino, ca să nu fii șters din cartea Mea de către îngerii răi! Vino și îngroașă-ți numele în carte! O, nu te despărți de calea cuvântului Meu, care vine să învieze morții, ci vino și intră în baia nașterii de sus, căci tu trebuiești primenit și trebuiești sfințit, iară și iară sfințit, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2008

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Domnul Se poartă pe pământ înconjurat de îngeri. Domnul strigă la neamul român ca să-l învețe învierea.

Se deschide cerul și coboară pe pământ cuvântul lui Dumnezeu. Cele ce nu se văd cu ochi omenești coboară între cele ce se văd încă de la facerea lor, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele.

Coboară Domnul pe pământ cuvânt, însoțit de oștirile cerești cele fără de trupuri, că e sărbătoarea îngerilor Lui. Amin. Eu, Domnul, Mă vestesc la porți în cer sus și pe pământ jos. Deschid cerul când Mă vestesc cu coborârea Mea, și Mă vestesc în cer îngerilor când cobor, căci am slujitori îngerii, și, iarăși, Mă vestesc pe pământ celor ce-Mi stau porți așezate de Mine pentru venirea Mea cuvânt, căci îi am slujitori. Amin. În apropierea Mea am serafimii, cei cu câte șase aripi, iubitorii de Dumnezeu, și sunt în chipul focului, căci scris este: «*Îmbrăcămintea slavei Lui este ca focul*». O, voi, cei ce v-ați adunat la izvorul Meu de cuvânt pentru sărbătoarea îngerilor, rugați-vă la serafimi să vă aprindă, să vă încălzească și să vă îndumnezeiască iubirea! Amin. Am apoi înaintea Mea heruvimii, cei cu ochi mulți, din care se revarsă înțelegerea și înțelepciunea pentru ochii sufletești ca să le dea vederea cunoștinței de Dumnezeu și a tainelor celor de sus. O, rugați-vă la heruvimi să vă lumineze sufletele cu duhul cunoașterii cea de sus! Amin. Purtătorii de Dumnezeu, adică scaunele, sunt așa numiți pentru că Eu Mă odihnesc pe ele după cum este scris: «*Șezut-ai pe scaun, Dumnezeule, Cel ce faci dreptatea*». O, voi, cei ce stăpâniți peste oameni și împărățiți, rugați-vă purtătorilor de Dumnezeu, scaunelor, care-L odihnesc pe Domnul, să vă dea vouă duhul dreptei judecăți! Amin. Domniile, puterile și stăpâniile, vin la rând în slava Mea cerească, și acestea domnesc peste îngerii cei mai de jos, care dau oamenilor puterea stăpânirii și a înțelepției iconomii peste cele încredințate lor cete ale oamenilor, și apoi puterile, care ajută oamenii în toate lucrările lor, dându-le mărirea de suflet în ispite și în supu-

neri, iar stăpâniile au putere peste duhurile diavolești, ocrotind ele pe oameni și ajutându-i pentru împărăția cerurilor, care se câștigă cu biruința asupra patimilor și a gândurilor vrăjmașelor. Stau apoi pe rând începătoriile, arhangheli și îngerii. Începătoriile rânduiesc îngerii cei mai de jos pentru slujiri poruncite de Dumnezeu peste neamuri și ținuturi, ridicându-i pe cei destoinici între oameni pe trepte de cinste și povățuindu-i spre cinstirea de Dumnezeu și spre necăutarea câștigului lor. Arhangheli sunt cei ce vestesc tainele lui Dumnezeu, proorociile și voia Domnului, ca să se înmulțească în oameni credința și înțelegerea, iar îngerii, cei ce sunt aproape de oameni, ocrotesc oamenii și-i păzesc de căderi și-i ridică atunci când cad, și iată, așa este slujirea îngerilor, luând unii de la alții slujire. Amin.

Eu, Domnul, vin cu oștirile îngerești și stau deasupra ta, popor adunat la izvor. Cine are urechi de auzit de la Dumnezeu, să audă cu ele cuvântul Meu și să-ți dea ție de la Mine prin slujire de îngeri, tată, căci Eu am îngeri slujitori lucrărilor Mele, și așa slujesc Eu din cer și până pe pământ între Mine și om. Prin îngeri lucrez, și așa de puțin știu oamenii de îngeri, poporul Meu! Îngerii sunt fără de trup și Mă înconjoară și-Mi sunt veșmânt, și de aceea nu Mă poate vedea omul, dar Eu sunt cu trupul și Mă port din loc în loc cu omul, iar îngerii Mă acoperă. Îți spun, poporul Meu, despre cele ce nu se văd și sunt, tată. Fii credincios, dar, căci cei necredincioși nu știu să-L aibă pe Domnul Stăpân al lor, nu știu să se ferească de cădere din Dumnezeu. Te-am chemat, tată, la izvor, ca să-ți împrăpățez înțelegerea cea de sus pentru cele de sus, și apoi credința, și apoi fapta vieții tale, fiule, căci îngerii slujitori, de la Mine până la tine lucrează pentru tine, tată, iar tu să nu fii păgân cu inima, ci să-L iubești cu ea pe Domnul, fiindcă Domnul este, fiule. Taina inimii feciorelnice aș vrea s-o pricepi, tată, și să nu iubești tu alți dumnezei afară de Mine, căci omul de rând nu poate pricepe la câți dumnezei se poate închina omul. Tu însă ești mult învățat de Dumnezeu și-ți voi cere răspuns pentru toate câte ți-am dat ca să le știi, și-ți voi pune notă pentru cât ai învățat, tată. Eu am de lucru cu tine pe pământ lucrare de înviere, fiule, căci pentru învierea morților te-am ridicat dintre oameni ca să-Mi fii popor acum, la sfârșit de timp. Fii credincios, tată, când îți spun că toți cei din morminte așteaptă după tine ca să-și ajungă învierea, căci am slobozit peste tine o taină prin cei care-Mi stau porți și am grăit prin ea despre cele ce nu se văd și am spus că Eu lucrez cu tine cu adâncime în sus și în jos, tată, în cer și în pământ, căci pe pământ lucrează omul necredincios, și sunt cele ce se văd pe pământ. O, roagă-te să-ți înmulțesc credința și vederea pentru cele ce nu se văd, și să lucrăm pentru acestea, fiule, că Eu am nevoie de pe pământ de slugi, și am și în cer slugi, am pe îngeri, că mult e de slujit pentru plinirea Scripturilor cele de apoi, poporul Meu. Te îndeamnă îngerii la duhul iubirii și la duhul credinței și apoi la duhul mângâierii cea pentru Mine, tată, ca să pot să te fac vindecător de la Mine peste neamul român, neamul Meu, căci are nevoie de vindecare de păcat și de necredință acest neam, și iată, iarăși îl strig pe el spre vindecare, că mare-Mi este rana pentru acest neam, în mijlocul căruia Tatăl M-a trimis să lucrez acum lucrarea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om. O, doarme față de Mine neamul român, iar Eu dau să-l învăț învierea și să-l strig pe nume, să-l strig din necredință și să-i dau duhul înțelegerii tainelor Mele, căci are peste el alegerea lui Dumnezeu acest neam.

O, neam român, nu te lăsa copleșit de necunoștință de Dumnezeu! O, nu așa, tată! Eu am coborât pentru tine mare iubire cerească și ți-am amintit de Mine și de tine. Ai la Mine un cer de sfinți de pe vatra ta și aceia strigă la Mine pentru în-

vierea ta. Iată-Mă în mijlocul tău cuvânt de iubire și de înviere. Sunt însoțit de oștirile îngerești. Am deschis iarăși cerul și am venit pe vatra ta cuvânt și te așez cu Mine la masă ca să mănânci din gura Mea. Te hrănesc cu bucătura, așa cum părinții își hrănesc copiii. Ia, tată, și mănâncă și vino spre duhul înțelegerii și nu lucra nimic fără Dumnezeu, că nu e bine să te joci de-a viața, tată. Este scris în Scripturi: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»*. Îngerii care au căzut după ce omul zidit de Mine s-a trufit și a căzut din cer, te îndeamnă pe tine să slujești la alți dumnezei. Lucifer, care s-a făcut satană din pricina slujirii trufiei omului, te trage la slujirea cu el, că el îți vede alegerea și nu-i place locul tău cel de lângă Mine, și voiește să-ți ia viața ta cea din Mine, tată. O, hai să facem slujire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și hai să putem și pentru cei ce au căzut prin trufie, oameni și îngeri, și hai, tată, să lucrăm pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământ, căci cele ce se văd nu vor mai fi când va veni peste toți oamenii de pe pământ întrebarea pentru viața lor și pentru faptele ei. Fii neam înțelept și nu te îndoie de adevărul venirii Mele la tine cuvânt de înviere. O, nu te îndoie că nu sunt mulți cei ce sunt poporul Meu de azi și cu care-Mi sprijin venirea Mea de azi. Nici pe vremea lui Noe nu erau mulți plăcuți lui Dumnezeu. Nici pe vremea lui Israel, nici pe vremea Mea nu se deosebeau mulți, dar acei puțini câți erau, erau ei împărăția lui Dumnezeu pe pământ și împlineau ei Scripturile Mele cu omul pentru vremea aceea. Lui Israel i-am promis o mulțime de bunătăți, o mulțime de împliniri, dar dacă el n-a intrat în ele și în odihna Mea și a lor, nu s-a împlinit peste el cele făgăduite de Mine pentru el, și pentru Mine cu el. O, am hărăzit atâtea proorocii, atâtea bunuri peste neamul lui Israel între neamuri, dar pilda fecioarelor înțelepte și a celor nebune nu zadarnic am pus-o Eu în Scripturi, că iată, trupul cel fecioresc nu veghează, ci sufletul veghează când veghează, și inima veghează, prin iubire și prin credința cea din ea.

O, neam român, pământul tău este pecetluit de Tatăl pentru întoarcerea Mea după două mii de ani. Îngerii slujitori din partea Mea peste oameni lasă peste tine duhul înțelegerii tainelor lui Dumnezeu în mijlocul tău. Ești în vreme de cumpănă pentru viața ta cea de sus și cea de jos. Îți hărăzesc să te înțelepțești din cer și să nu poți tu să faci voia ta cea care se ridică împotriva ta, ci să faci voia Mea pe pământ, ca să fie Dumnezeu tatăl tău, iar tu să fii neamul Lui între oameni. Oștirile îngerești sunt gata să slujească ție ca să faci tu voia Mea pentru tine și nu voia ta, căci tu ești neamul Meu ales. Nimic nu vin să-ți cer decât credință că Domnul este Cel ce vine la tine ca să te călăuzească pentru viața ta și să-I slujești Lui pentru învierea morților. Pe pământ e omul împărat, și nu e bine să fie așa, ci e bine să-L aibă omul pe Dumnezeu de Stăpân al său. Amin. O, să nu te îngâmfi în duhul tău și să spui că Dumnezeu e pentru tine, căci și Israel spunea așa după ce Eu l-am făcut pe el popor al lui Dumnezeu, și apoi a căzut Israel de la fața Mea, căci s-a ridicat împotriva Mea când am venit să Mă arăt lui, să Mă vestesc lui și să-l vestesc pe el cu Mine pe pământ. Oștirile îngerești îți mângâie fruntea și te dăruiesc cu vestiri mari. Auzi tu ce frumos te mângâie oștirile cerești fiindcă ești a Mea: *„Ridică-te de pe pământ spre cer, neam român, că ai la rădăcina ta mărturisitori ai lui Hristos, care cer răsplata credinței lor și a jertfei lor. Locul tău este înaintea Domnului, căci înaintea Lui stau sfinții tăi și te cer cu ei înaintea Lui să fii. Dreptatea și pacea să le ai de cărare. Mila și iubirea să le ai de putere, iar credința să te învețe să semeni peste pământ sămânță nouă, vestea împărăției ceruri-*

lor, așa cum Ioan Botezătorul și apoi Domnul Iisus Hristos vestea. Lucrează-ți lumină, și nu întuneric, căci întunericul e pe sfârșite și va fi plată celor ce l-au lucrat, iar lumina este Domnul, Care vine la tine și Se slăvește cu lumina Lui în mijlocul tău“. Amin.

Eu, neam român, Eu, Domnul, te închin pe tine cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și te călăuzesc spre voia Mea și spre biruința ta. Ridică glas de rugăciune, tată, și spune așa: *facă-se, Doamne, voia Ta peste soarta cea de la Tine a neamului român și vino! Și vino să ne mântuiești pe noi. Amin, amin, amin.*

O, voi, cei din morminte, care ați aflat chemarea Mea la izvor, ați venit, tată, de la locul așteptării voastre ca să auziți glasul Meu în grădină! Îngerii Mei vă sunt slujitori, iar voi sunteți cei plini de dor și de prețuire pentru noul Meu popor, la care Eu vin azi și lângă care Eu vă strig și vă adun și pe voi pentru mângâiere, tată. O, sculați-vă! Din zi în zi mai mult ridicați-vă și veniți afară! Așa este scris să se împlinească. Amin.

— **O**, Bunule și mare Salvator, miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărâdelegile noastre de la fața Ta, și de păcatele noastre ne spală! Fă bine, Doamne, bisericii Tale și fă să se zidească zidurile Ierusalimului nou, pe care atât l-au așteptat cei din morminte! Întărește lucrarea cuvântului Tău și binecuvintează acest sătuț, în care ne chemi și ne aduni și pe noi la glasul arhanghelului Tău cel slujitor de vestire a învierii morților, și binecuvintează cu toate binecuvântările Tale pe cei ce au urechi de auzit de la Tine, și prin Tine de la cei din cer și de la cei din pământ! Calea Ta din cer și până la locul așteptării noastre este tot ce este pe pământ iubit și prețuit de om, iar noi am așteptat mii de ani ca să-i descoperim pe fiii Tăi cei de azi și cu care Ți-ai întocmit venirea pentru cei vii și pentru cei morți cu trupul și cu duhul. Avem nevoie de lumină. Tu ești lumina, dar Tu ești cuvânt, și cuvântul Tău este lumina. O, dulce este cuvântul Tău pentru cei ce atâta îl așteaptă, iar noi, cei din morminte, așteptăm după cuvântul Tău, o, Bunule Salvator! Amin, amin, amin.

— **O**, este scris că din sânrurile pământului umbrele vor învia. Eu, Domnul, vă mângâi pe voi cu cuvântul mângâierii în locul așteptării voastre. Fi-va în zilele ce vin să nu mai fie moarte și morți, ci să fie viață și vii și înviați, după cum este scris. Amin. Eu mângâiere vă dau în răbdare până ce veți prinde duh, până ce țărâna vă va da înapoi la glasul arhanghelului Meu. Pace vouă! Înviere vouă! Și veți asculta vestirea Mea și vă veți ridica. Amin, amin, amin.

O, popor venit de peste tot la izvor, te cuprind cu oștirile îngerești. Te rog să nu uiți de Dumnezeu, tată, că dacă uiți, uitarea îți aduce moarte, fiule. O, vino și îngroașă-ți numele în carte. Întrebă-Mă cum să faci aceasta. O, nu te despărți de izvorul cuvântului Meu, care vine să învieze morții! Primește-te, tată, că tu trebuiești primenit, tu trebuiești sfințit, iară și iară sfințit, poporul Meu. Întrebă-Mă cum să faci aceasta. O, iubește pe Dumnezeu, o, întoarce-te la dragostea dintâi și vezi ziua aceea cum ți-a fost și cum i-ai fost. O, nu călca peste cuvântul rostit de Dumnezeu peste tine, ci împlinește-l fără răgaz, ca nu cumva îngerii căzuți din slavă pentru slujirea lor trufiei omului să te scrie fiu al neascultării. Întoarce-te la dragostea dintâi, căci lumina Mea caută loc cu lumină din cer peste el. Îți iert tot ce ai greșit. Întoarce-te la viață! La ascultare cu iubire întoarce-te! O, nu mai aluneca, o, nu mai fi zăbavnic, căci s-a scurs vremea, și ei îi trebuie răscumpărare! Pe pământ

e lumea, dar în mijlocul tău e Domnul, popor hrănit de la sânul Meu. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea îngerilor! Să petreci cu duh de sărbătoare, poporul Meu, și fă-i pe îngeri să petreacă cu tine, tată. Atrage îngerii spre tine și spre slujirea ta cea pentru Mine, căci slujirea omului cea pentru Dumnezeu atrage cetele de îngeri spre om, tată. Amin.

Cei adormiți rămân acum în grădinile Mele, poporul Meu, până în ziua când se va face strigarea cea de obște, căci Eu, Domnul, i-am chemat pe ei din timp. Iar tu, poporul Meu cel jertfitor pentru cuvântul Meu rostit, care cheamă la izvor pe cei însetați, să nu uiți că Eu, Domnul, am dor mare de om. Amin.

I-am cuprins în duhul și în cuvântul Meu pe cei ce s-au adunat la sărbătoarea îngerilor. Le dau putere să se facă și să fie fii ai lui Dumnezeu, căci fii sunt cei ce ascultă. Pace ție, poporul Meu! Te-aș învăța mereu viața, tată. Viața este de sus, nu este de pe pământ. O, nu lua, tată, viața de pe pământ! Ia din gura și din mâna Mea, iar ca să poți așa, vezi Scriptura care spune: «*Leșiți din lume, poporul Meu!*». O, cei ce nu ies din lumea aceasta nu pot scăpa de vinul aprinderii ei, iar lumea va fi pedepsită după faptele ei, după fața ei. Amin.

Să fie pace între Mine și tine, poporul Meu! Să fie pace între tine și Mine, tată! Pace ție! O, stai la sânul Meu, ca să fii copilul Meu, ca să fii fiul Meu, și din mâna Mea nimeni să nu te poată lua, poporul Meu! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2008

Praznicul intrării Maicii Domnului în biserică

Taina mângâierii este Duhul Sfânt Mângâietorul. Maica Domnului învață poporul să se ferească de păcatul iubirii de sine. Când omul va fi purtător de Dumnezeu atunci va afla mângâierea.

Cine are urechi de auzit de la Dumnezeu, să audă cu ele cuvântul lui Dumnezeu și să-l așeze pe pământ! Amin.

Eu, Domnul, bat ca să intru în carte cuvânt. Bat, și Mi se deschide, iar fără să bat nu intru.

Cei ce stați de strajă pentru venirea Mea, după cum a fost orânduiala Mea, deschideți-Mi, fiilor copii! E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, iar cartea Mea, înființată de cuvântul Meu, care vine cu norii, Mă așteaptă în ea cu sărbătoarea cea de azi. Așteaptă sfinții din cer intrarea Mea în carte, căci bucuria celor din cer este cuvântul Meu atunci când îl grăiesc cu omul, și altă bucurie nu au sfinții, căci cuvântul Meu este mângâierea și este taina mângâierii. Amin.

Doresc și iar doresc, din adâncul Duhului Meu doresc să-l văd pe om că pricepe și umblă după taina mângâierii așa cum umblă sfinții pe pământ și în cer. Cuvântul lui Dumnezeu este mângâierea. El este Duhul Sfânt Mângâietorul, și cu El am făcut Eu, Domnul, cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, și apoi pe om, și apoi mângâierea pentru om, căci omul este fără de mângâiere dacă M-a părăsit. Dau să-l chem pe om spre taina mângâierii, căci omul este străin între pământ și cer, și este călător și nu știe să-Mi iasă în cale ca să-l mângâi Eu pe el, căci calea este grea pentru om, și omul suspină mereu pe cale, căci căutarea înseamnă suspin. Omul caută tot timpul, dar ca să găsească mângâierea nu știe cum să și-o găsească, fiindcă nu știe s-o caute.

O, vezi tu, omule, de ce ies Eu, Domnul, în calea ta cuvânt? Dacă tu nu Mă cauți, te caut Eu, tată. Dacă tu nu știi să cauți, te caut Eu, tată. Te caut și suspin după tine, fiindcă tu nu Mă cunoști. Tu nu cunoști pe Dumnezeu, și nici taina Lui nu

vrei s-o înțelegi ca să te mângâi cu ea pe calea ta. Acum două mii de ani am ieșit cu taina mângâierii înaintea omului îndurerat pe cale, iar când aflau de Mine din unul în altul cei îndurerati pe cale veneau cu miile și Mă aflau și-Mi cereau mângâierea, și Eu le dădeam la toți, și era atâta, atâta iubire pe pământ atunci, cum nu mai fusese de la începutul făpturii și până la venirea Mea cea de atunci, și erau lacrimi de iubire pe inima și pe obrazul omului care Mă afla de mângâiere a lui.

O, poporul Meu cel din români, intru la tine, tată, cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara. Taina Mea pe pământ este mângâierea omului care iubește mângâierea. Cine Mă află pe Mine în acest cuvânt și-Mi deschide ca să intru în el, acela se face casa mângâierii, casa lui Dumnezeu Mângâietorul, căci omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu și să-L primească întru el mângâiere, și așa Îl poate omul mângâia pe Domnul, pe Cel ce umblă după mângâiere, poporul Meu.

Nu este mângâiere decât Eu. Între om și om nu poate fi duhul mângâierii decât dacă sunt Eu între unul și celălalt mângâierea, iar cel ce înțelege aceasta, acela nu Mă văduvește de iubirea lui cea pentru Mine, ci și-o crește în el pentru mângâierea Mea, și această taină numai sfinții știu a o lucra și a o purta. Omul nu este cel ce-l învață pe om taina lui Dumnezeu dinăuntrul omului, căci duhul omului îl învață pe om să se iubească pe sine, să-și caute luiși, nu să caute pentru Dumnezeu, căci e mare taina mângâierii, și numai cel ce se leapădă de sine poate să-L aibă în el pe Dumnezeu și să se dea Lui casă și să se facă el cerul cel deschis al lui Dumnezeu spre oameni ca să-L vadă oamenii pe Dumnezeu pe pământ și iubirea Lui, taina lui Dumnezeu cu omul, duhul mângâierii între pământ și cer. Amin.

O, mamă a Mea, îl îmbiu pe om spre iubire de Dumnezeu, mamă, căci Eu din iubire și cu iubire l-am zidit pe om atunci când l-am zidit din pământ. Din iubire pentru om și cu slujire de îngeri am scris apoi omului cu foc pe piatră porunca iubirii, și i-am spus că Dumnezeu este iubire, și i-am spus omului să-L iubească pe Dumnezeu cu toată ființa lui. O, mamă a Mea, am pus în tine prin slujire de îngeri toată taina iubirii, mamă, și apoi fructul ei, și apoi nașterea lui pe pământ între oameni, mamă, căci tu Mi-ai făgăduit iubirea încă de la zămislirea ta, și cuvântul cel făgăduit s-a împlinit în tine și Mi-ai fost dată Mie, și Eu te-am făcut locaș al Meu, și M-am făcut locaș al tău, așa cum Eu eram și sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine, dar greu a înțeles și greu mai înțelege omul taina Mea cu el, taina Mea cu omul, mamă, iar Eu am spus acum două mii de ani: «*Cel ce crede în Mine, Eu voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*», iar acest cuvânt al Meu este adevărat în toți sfinții Mei, și este atât de adevărat în venirea Mea de azi la poporul Meu de azi, poporul Meu cel din români, mamă! O, ce bine, ce mângâiere și ce slavă cerească ar fi între neamuri peste neamul român dacă el ar avea dragoste de a primi pe Dumnezeu prin acest cuvânt al Meu, care vine cu norii, precum este scris, mamă! O, așa grăiam Eu prin prooroci ca să fac oamenii să Mă cunoască și să Mă primească, dar cele ce se văd îl țin pe om departe de Dumnezeu și aproape de om, iar omul lovește în Mine prin iubirea de sine și își face luiși mângâiere omul, și iată călcarea poruncii iubirii cea pentru Dumnezeu, și Îmi scoate omul ochii că Mă iubește iubindu-l pe aproapele său, dar vai lui, vai celui ce numește amarul dulce, mamă. Tot omul iubește ceea ce va fi amar pentru el și lacrimi fără de mângâiere pentru el, căci Scriptura spune: «*Bucură-te, omule, dar să știi că pentru toate acestea vei da seama înaintea lui Dumnezeu!*».

Omul s-a făcut Nouă numai durere, mamă. Hai să-l

învățăm pe om, căci păcatul învață pe om să se depărteze de Domnul și să iubească omul păcatul, mamă. Hai, mama Mea, să Ne dăm omului cu taina mângâierii, cu duhul vieții, mamă! Amin, amin, amin.

— O hai, după cuvântul Tău să lucrăm, căci eu, Fiule al Tatălui și al meu și al celor ce poartă în ei ființa Ta, din veac și până în veac, eu m-am așezat între oameni pildă de iubire, și tot așa i-am învățat și pe ei. Nu m-am dat pe mine, ci Te-am dat pe Tine oamenilor. Căutam inimi mari și curate și primitoare și le învățam calea spre Tine și le spuneam că Tu ești mângâierea. Nimeni între oameni nu le-a dat lor iubirea toată atât cât eu le-am dat-o, căci Te-am adus pe Tine pe pământ ca să-i fii omului viață și mângâiere, Fiule scump, dar omul este cuprins în cele ce se văd, și de om din părți este cuprins, și omul îl iubește pe om și se strică om pe om și se nimicește om pe om, căci omul nu cunoaște iubirea și taina ei, pentru că nu se uită în Scripturi, Fiule scump al meu. O, nimeni nu citește în Scripturi ca să și înțeleagă din ele taina mângâierii, Dumnezeu cu omul pe pământ. Cine citește în Scripturi, le citește ca să știe ce scrie în ele, dar ca să pătrundă omul taina lui Dumnezeu, nu poate el aceasta cu mintea lui cea atât de pământească. O, nu poate omul să-L înțeleagă pe Dumnezeu prin Scripturi, și de aceea caută el mângâierea și nu și-o găsește, căci fără Dumnezeu nu găsește omul.

O, popor al Fiului meu, Mângâietorul tău! Ferește-te, fiule, de păcat. De iubire de sine ferește-te. De părere de sine, de vedere de sine ferește-te, căci așa păcate nasc păcate grele și cade omul sub ele și nu știe de ele, căci păcatul își ascunde fața lui cea de deasupra când intră în mintea omului și apoi în inima lui, înegrind-o pe ea. O, nu poate omul să-și ascundă păcatele, căci ele ies prin pielea omului și îl fac urât pe om. Iubirea de sine îl duce pe om la păcatul invidiei, și de la acest păcat se naște moartea în om, cu toate păcatele ei. Ferește-te, fiule, de invidie și de păcatele ei, căci ea aduce în om păcatul vorbirii de rău, ura, gelozia, învinuirea, dezvinovățirea, pâra, pânda, părerea de sine, vederea de sine, minciuna, și apoi teama de la acestea și apoi necredința, îndoiala și necredința. Este scris în Scripturi: «*Dacă ochiul tău este bun, tot trupul tău este bun*». O, caută și privește ca Dumnezeu, fiule, căci Dumnezeu este bun. O, caută să-I lași lui Dumnezeu dreptul pe care îl are peste om, și vei fi copilul Lui dacă vei lucra așa. Învăță, învață neîncetat, învață să-L iubești pe Dumnezeu cu toată ființa ta, ca să stea Domnul în tine cu toată slava Sa și să Se arate cu ea în tot jurul Său ca să faci bine în jur. O, nu te teme! Dacă ești cu Domnul în tine nu te teme de nimic, iar dacă te temi, vezi, căci numai cel vinovat se teme, și cel neumilit se teme, și se teme din pricina lipsei lui Dumnezeu din el. O, fericite de inima umilită, căci inima umilită îl ține pe Domnul în om, și Domnul îi dă lui mângâiere. Amin.

O, popor al Fiului meu! Iubește, fiule, rugăciunea și fiorul ei cel sfânt, căci acesta poartă în el împlinirea rugăciunii tale. Cere izbăvirea ta, dar cere mai întâi pentru aproapele tău. O, roagă-te pentru neamul român, că e în grea cumpănă acest neam. Ridică-te mare în rugăciune spre Tatăl, spre Fiul și spre Duhul Sfânt, ca să ajuți tu acest neam cu rugăciunea ta spre Dumnezeu, căci în bisericile lumii nu mai este viață, nu mai este rugăciune, ci este numai carte de rugăciune, și este numai omul, iar Dumnezeu nu mai poate nimic acolo unde omul stă ca să poată el. O, nu mai este pe pământ rugăciune plăcută lui Dumnezeu. Tot omul cere numai pentru el, iar pentru Dumnezeu nu mai cere nimeni pe pământ, și de aceea nu mai este credință pe pământ, și de aceea vine Domnul pe pământ cuvânt.

O, popor al Fiului meu Cuvântul, te-aș învăța mult, dar pe toate îți le-a spus ție Fiul meu în toată vremea Lui cu tine, El și sfinții Lui. Deschide înaintea ta cartea învățurii și împlinește în tine învățătura Învățătorului tău, ca să-I spui Lui prin aceasta că-L iubești pe El. Cu frică de Dumnezeu împlinește tu cuvântul Lui, și împlinește-l cu credință și cu dragoste, căci așa se apropie de Dumnezeu cei ce-L iubesc pe El, iar cel ce se apropie altfel, acela nu-L iubește pe El. Tot ce înseamnă Dumnezeu, aceea să luați și să aveți, iar tot ce înseamnă om, aceea să nu iubiți, fiilor, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui cei ce-L iubesc pe El*». Amin.

Eu, Fiule al Tatălui și al meu și al celor ce poartă în ei ființa Ta, din veac și până în veac, eu m-am dat omului pildă de iubire pentru Tine, și tot așa i-am și învățat pe oameni. Pe toți îi îmbrățișam în iubirea Ta ca să-i fac prunci născuți din ea și să-i ai ai Tăi pe cei ce pătrundeau cu inima lor taina mângâierii. Cel ce se iubește pe sine, acela caută pentru sine mângâierea, dar cel ce Te iubește pe Tine, acela Te dă oamenilor pe Tine ca să ai Tu, Doamne, și apoi să-i dai omului bucuria trudei lui cea pentru Tine, și așa să-și adune omul la Tine ca să aibă, iar altfel nu, Fiule scump. Amin.

O, copii care stați îmbrățișați cu Fiul meu și Îl dați pe El oamenilor! Faceți-I Lui rod mult! Celor ce vin spre El dați-le putere să se facă fii ai Lui, așa cum eu lucrăm pentru cei ce puteau să-L iubească pe El apoi. Aveți grijă de tainele Domnului. Aveți grijă de lucrul Domnului, și El vă va plăti vouă cu mângâierea. Dați putere și vestire lucrării cerești peste pământ, și Domnul vă va învăța pe voi cum să împliniți așa. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu-Cuvântul, fă-te cuvânt de slavă și de rugăciune și de iubire de Dumnezeu, căci așa îți-a fost chemarea când Domnul a chemat la El pe om prin acest înnoit cuvânt. Porunca iubirii de Dumnezeu să n-o călcați, fiilor. Învățați-o mereu pe ea de la cei ce vă dau vouă pe Dumnezeu. Feriți-vă de păcat, căci păcatul este om! Feriți-vă de voi înșivă! Învățați cum să împliniți această rugă a mea spre voi: feriți-vă pe voi de voi înșivă, că nu poate nimeni să-i facă omului rău, decât el însuși. Stați în Dumnezeu! El este Cel ce vede, Cel ce știe și Cel ce poate. O, ce bine este omului să nu uite că este om, și atunci Dumnezeu Își va face casă în el și va ieși spre oameni și Își va face lucrarea Sa, și așa va fi Domnul cu oamenii, precum este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

— O, mamă dulce la iubire și la cuvânt, o, mama Mea cea dulce, ai intrat în casa Mea, în biserica Mea, ai intrat la poporul Meu și Mi-ai slăvit iubirea. Cei ce-i învață pe oameni de la Dumnezeu, aceia îmi slăvesc iubirea, mamă. Eu sunt iubirea și cuvântul ei. Voiesc să fie omul purtător de Dumnezeu, mamă, și atunci va afla el mângâierea, mamă. Amin.

Duhul Meu plutește pe deasupra și se poartă din loc în loc după om ca să Mă ia omul înăuntrul lui. Cuvântul Meu din zilele acestea va cuprinde tot mai mult pământul și omul, căci Eu sunt peste pământ cu cea de-a doua Mea venire de la Tatăl la om. Cine are urechi de auzit, să audă ceea ce grăiește Dumnezeu peste pământ! Să audă cerul și pământul și să se înnoiască ele, precum este scris! Amin. Să audă tot omul și să aleagă înnoirea lui cea de la Dumnezeu, căci taina facerii cerului nou și a pământului nou vine spre împlinirea ei, precum este scris. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Îndumnezeirea ta este tot ceea ce-ți doresc Eu ție. Nu uita că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău! Nu uita aceasta! Cel ce uită pe Dumnezeu, acela se face slujitor la idoli. Pune-ți veghea la probă, tată, căci Eu am zis tuturor:

«Privegheați!». O, priveghează, poporul Meu! Din zori și până-n zori priveghează, tată, și Eu voi fi Izbăvitorul tău în vreme grea, după cum vezi că sunt, și va rămâne pe pământ numai cel ce-L iubește pe Dumnezeu lucrând iubirea Lui și fața Lui în el, numai acela, poporul Meu. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2008

Sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina

Cuvântul Domnului se împlinește chiar dacă omul nu înțelege taina lui. Viața de pe pământ a omului e numai păcat, iar păcatul este om. Îndemn către tot omul să-și călugărească viața.

C oboară Domnul pe pământ cuvânt, însoțit de sfinții Lui. Amin.

Eu sunt Dumnezeul celor credincioși Mie, Care Mă mărturisesc celor necredincioși, căci Eu trebuie să Mă vestesc tuturor, ca apoi să împlinesc tot cuvântul Meu, care nu trece fără să se îplinească. Chiar dacă omul nu înțelege taina cuvântului Meu, căci omul nu are ochi de văzut, cuvântul Meu tot se împlinește, iar cine are ochi de văzut și urechi de auzit, acela înțelege pe cele ce sunt și se fac, iar cei necredincioși rămân ceea ce sunt ei. Niciodată cei credincioși nu au ce să piardă, dar cei necredincioși pierd, și își pierd tot mai mult credința, și aceasta ca plată a necredinței lor.

O, ce ar face omul, bietul de el, să Mă port Eu cu el așa cum se poartă el cu Mine și cu semenii lui? Eu însă, ca Unul ce văd peste tot, merg, și nu Mă împiedic în om, căci sunt Cel ce pot peste tot și peste toate, și Mă sprijinesc cu cei credincioși când lucrez, căci cei credincioși au umilință, au iubire, au vedere, au pocăință, căci cugetul lor este locașul Meu, nu este al lor, și este mersul Meu între cer și pământ. O, fericit este înaintea Mea omul care se face purtător al înțelepciunii Mele după ce Eu Mă descopăr lui și când el se face casă a iubirii de Dumnezeu și de oameni ca să-i tragă la Mine pe oameni!

Eu, Domnul, cobor în carte cu sărbătoarea de sfinți, poporul Meu. Cât ai fi tu de slab sau de greșit, tu ești mare înaintea Mea dacă Eu pot să cobor în mijlocul tău cu tot cuvântul slavei Mele de azi, căci slava Mea este cuvântul, așa cum de la început a fost și este. Mă slăvesc în cuvânt în mijlocul tău, iar credința ta este darul lui Dumnezeu peste tine, poporul Meu. Dacă Eu nu ți-aș da, tu n-ai avea credință în venirea Mea cea de azi la tine. Iată-i pe cei ce au aruncat de peste ei acest dar! Uită-te la ei ca să vezi cum sunt cei ce pierd darul credinței și ferește-te de șarpele îndoielii, tată, căci cine este mușcat de acest șarpe, acela i se strică ochii și urechile, mintea și credința și stă nepăsător de boala lui, chiar dacă duhul îi oftează.

O, poporul Meu, fugi, tată, de căderea din har și întărește-te în credință, și cere la Mine să fac mare în tine harul acesta, căci prin harul Meu tu stai lângă izvor dacă stai. Stai, tată, lângă lucrarea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, căci prin statul tău cu Mine și prin venirea celor ce vin spre harul credinței în venirea Mea, se împlinește Evanghelia Mea prin care am spus acum două mii de ani și așa am spus: «Cine nu lasă pentru Mine mamă și tată, frați și surori, soție și copii, averi și ranguri, ba și pe sine însuși, unul ca acela nu poate fi ucenicul Meu», unul ca acela iubește toate acestea și stă împotriva Mea cu ele, stă împotriva Evangheliei lui Hristos, care s-a vestit și se vestește de la margini la margini, învățându-l mereu pe tot omul să se lepede de sine și să vină după Mine și să se facă locaș al împărăției Mele, după ce Eu trezesc în el straja sufletului lui, credința, care se descoperă în om, des-

coperindu-L pe Domnul de Stăpân și de viață a omului.

O, fiilor care Mă purtați dinspre Tatăl spre om, dragostea voastră de Dumnezeu și de oameni Îmi adună fii dintre fiii oamenilor, tată, și la aceștia voi le dați putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, măi fiilor copii. Cine vine după Mine lăsând mamă și tată, frați și surori, soție și copii, averi și ranguri și apoi pe el însuși, acela primește apoi și mai mult în viața aceasta, iar în viața care vine primește viață veșnică, fiindcă Eu așa am spus și așa am făgăduit. Am făcut Eu rău că am spus să facă acestea cel ce vrea să vină după Mine și să se facă Mie ucenic? Am făcut Eu rău că i-am despărțit de toți ai lor pe cei ce Mi i-am făcut ucenici ca să călătorească apoi cu ei din cetate în cetate, vestind Evanghelia împărăției cerurilor pe pământ? A făcut rău mucenița Ecaterina că M-a aflat și M-a iubit și M-a mărturisit apoi, despărțindu-se de pământ pentru mărturisirea Mea? Au făcut rău sfinții Mei mărturisitori că și-au pierdut viața pentru Mine, câștigându-și-o pe ea întru Mine, precum Eu am spus despre cei ce-Mi urmează Mie? Și dacă n-au făcut rău aceștia, atunci voi, cei ce deschideți celor ce vin la izvorul Meu de cuvânt și la iubirea de Dumnezeu, de ce mai sunteți voi huliți, tată? O, voi sunteți huliți de cei necredincioși, fiilor. Sunteți huliți de cei ce iubesc lumea aceasta, care trece, lumea și duhul ei cel stricător de om, căci lumea înseamnă pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții, precum este scris în Scripturi. Iată, sunt luați în gura lumii cei ce fac ca voi, despărțindu-se de toți ai lor cei după trup ca să fie numai ai Mei apoi. Ies aceștia cu ceva în afara Evangheliei Mele? O, fericiți sunt aceștia, tată, căci aceștia află izvorul vieții și beau din el și se nasc din cer, înviind din stricăciune, așa cum mucenița Ecaterina a făcut și apoi M-a mărturisit înțelepților lumii din vremea ei, nemaiputând fi aceștia înduplecați apoi să se întoarcă la înțelepciunea cea omenească și care îl desparte pe om de Dumnezeu, căci cel ce se bizuie pe sine însuși, acela este nebun. O, fericiți și sfinți sunt cei ce se ridică deasupra trupului și a lumii, neîmpiedicându-se de cei ce sunt ai lor după trup ca să vină după Mine apoi, și, iarăși, fericiți sunt cei ce vin împreună soți și familie și neam spre lucrurile Mele între oameni ca să-i pun pe ei la lucrul mărturisirii cea pentru Dumnezeu și la naștere de noi ucenici și de mulți fii pentru împărăția Mea în ei! Celui ce întoarce pe om de la păcat la Mine, de la duhul lumii la Duhul lui Dumnezeu, acela i se iartă toate păcatele și se face el apoi lumină a lumii pe pământ, cale a omului spre Dumnezeu, căci omul este pribeag pe pământ și așa umblă dacă nu află calea, iar calea Eu sunt, și tot Eu sunt și adevărul și sunt și viața omului. Amin.

Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, Eu sunt, omule, și Mă vestesc ție cine sunt Eu. Nu tu ești, tată, acela peste om, ci Eu sunt, iar numele Meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și sunt cunoscut de cei credincioși lui Dumnezeu. Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, omule, și Mă vestesc ție cine sunt Eu. Amin.

O, nu trebuie să aibă nimic și pe nimeni pe pământ omul dacă vrea să fie ucenicul Meu. Nu trebuie să-și strângă nimic luiși cel ce vrea să fie liber și să înmulțească numărul celor credincioși lui Dumnezeu pentru împărăția Mea în om, căci mulți oameni sunt pe pământ, dar au de tată pe diavolul, fiindcă stau împotriva Mea cu viața lor aceștia, căci viața de pe pământ a omului e numai păcat, iar păcatul este om.

O, nu mai știe omul să vorbească cu Dumnezeu, dar iată, Dumnezeu grăiește cu omul, și nu are omul credință care să deschidă Domnului ușa când El vine și bate ca să intre. Mă ține omul la ușă, căci nu Mă cunoaște. El și-i cunoaște pe-ai

lui și stă cu ei până la moartea trupului lui, și apoi vine la Mine omul și dă cu ochii de Dumnezeu, privind înlemnit atunci. O, e târziu atunci să mai poți pentru Dumnezeu, omule, și iată de ce umblu Eu acum după tine și te strig ca să ieși la vedere și ca să pot Eu apoi să Mă fac cunoscut ție pentru salvarea ta din necredință și din depărtare de Dumnezeu!

O, fii lucrători ai poporului Meu cel învățat de Dumnezeu, ridicați-vă, tată, și urniți-i din amortirea lor pe cei nelucrători cu duhul, pe cei ce sunt numai trup în poporul Meu cel de peste tot, căci vin dureri pentru nelucrare, tată. Voiesc să-Mi fac datoria peste cei necredincioși și peste cei nelucrători și să Mă spăl pe mâini de păcatul necredinței lor, căci nelucrarea înseamnă necredință, tată. Învățați-i pe tot mai mulți dintre cei ce au băut din acest izvor de cuvânt al Meu timp de cincizeci de ani și mai bine, și învățați-i, iarăși, pe mulți dintre cei ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, învățați-i să-și călugărească viața, ei și toată casa lor, și să scape de păcat, căci mănăstirile se închid curând, curând, dar Eu vă spun că s-au și închis și se închid, chiar dacă par că se deschid ușile lor și că se fac mai multe, dar nu, acestea se închid și se vor închide de tot, din pricina vieții lumești în care petrec cei ce s-au acoperit cu haină de monah, cu haină de sfânt. Adevăratele mănăstiri cu viață de monah în ele au fost și sunt în case tainice la vedere, căci cei smeriți cu viața se umilesc, se tănuiesc și nu se urcă pe înălțimi ca să se arate cu viață mănăstirească trâmbitată și cu biserici de zid înalt și împodobit. O, numai atât nu e de ajuns să-i tragă aceștia pe oameni spre Dumnezeu, ci trebuie trăiri sfinte și cu putere în cei lucrători pentru întoarcerea multora de pe calea lumii spre viață călugărită, și trebuie biserică zidită din oameni, din inimi pline de iubire și de credință și de mărturisire apoi, căci fără de mărturisire nu se naște în oameni credința și apoi viața.

Mucenița Ecaterina binevestește de lângă Mine mărirea Mea în cei sfinți și lasă cuvânt de chemare a omului la Dumnezeu, căci așa sunt cei ce cred în Mine pe pământ, iar Eu sunt Domnul și Dumnezeul lor și Mă slăvesc în ei pe pământ și în cer pentru iubirea lor. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne al puterilor în cer și pe pământ, lucrarea de azi a cuvântului Tău Te coboară la om cu sfinții pe pământ, căci patria sfinților Tăi este văzduhul, iar cei din văzduh văd, căci Duhul este Cel ce vede și Cel ce aduce omului viața. Le spun fiilor și fiicelor oamenilor că eu m-am lepădat de mine însămi și de cei ce mă iubeau pentru ei și Te-am ales pe Tine iubire, căci Tu îl iubești pe om pentru el, pentru viața lui cea veșnică, Doamne. Puteam să ascult și eu de mine însămi, dar n-am mai putut să fac aceasta dacă am aflat că Tu ești Calea, Adevărul și Viața. Ți-am dat înțelepciunea mea dacă m-am dat Ție, iar Tu ai lucrat-o pe ea și ai făcut din ea frumusețe cerească și Te-ai sălășluit în ea și m-ai făcut ucenic cu duh dătător de viață, și am dat oamenilor viață și i-am scăpat de moarte, și n-am mai făcut moarte peste om așa cum face femeia, căci femeia face omului moarte de șapte mii de ani, și este nebună femeia dacă face așa. Când șarpele, cel mai înțelept dintre toate fiarele, când el s-a apropiat și a întreat în rai pe femeie: «*Ce este ceea ce a zis Dumnezeu ca să nu mâncați din toți pomii raiului?*», ea, femeia, a răspuns: «*Mâncăm din toți pomii raiului, dar din pomul cel din mijlocul raiului a zis Dumnezeu să nu mâncăm ca să nu murim*». O, dacă ea ar fi fost ascultătoare de Dumnezeu ar fi înțeles despre ce moarte i-a spus ei șarpele când i-a spus: «*Nu veți muri cu moarte, ci în orice zi veți mânca din el veți deschide ochii și veți ști ca și Dumnezeu binele și răul*». Și dacă

femeia s-a uitat apoi la pom și i-a plăcut după ce a mâncat, și i-a plăcut să cunoască după ce a cunoscut, a luat și, mâncând, a dat și bărbatului ei și a mâncat cu ea, și apoi li s-au deschis lor ochii și au cunoscut, și le-a plăcut să cunoască, și apoi s-au temut de Dumnezeu, Căruia I-au călcat cuvântul, și și-au acoperit rușinea goliciunii lor, locul de pe trupul lor prin care ei au cunoscut plăcerea neascultării, și și-au făcut acoperământuri în jurul trupului, precum este scris, iar când au auzit ei glasul Domnului umblând prin rai s-au ascuns de Dumnezeu între pomi, dar Domnul I-a strigat pe Adam ca să se arate și să dea răspuns lui Dumnezeu, și Adam I-a zis Domnului: «*Sunt gol*». «*O, cine ți-a spus că ești gol fără numai că ai mâncat din pomul pe care ți-am poruncit numai din el să nu mânânci?*», așa i-a spus Dumnezeu lui, iar el a spus Domnului pe vinovată.

O, femeii îi trebuie înțelepciune, nu gustul plăcerii, căci dorul ei de plăcere îl face pe om să se uite la ea și după ea, să i se deschidă ochii asupra ei. În șarpe era înțelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu, dar în femeie era pofta și plăcerea, și dacă a luat din pom, i s-a deschis ei plăcerea și cunoașterea plăcerii, și apoi omul a fost atras de ea și a căzut prin ea, a căzut în neascultare omul cel zidit de Dumnezeu, și a căzut prin femeie.

O, fiice ale lui Dumnezeu, și voi, fiice ale oamenilor! Pricepeți și înțelegeți cum a căzut omul cel zidit de Dumnezeu, căci eu am priceput și am lepădat din mine fructul morții omului, care se face plăcere în trup, și m-am dat ascultării de Dumnezeu, căci mi-a fost milă de om, și le-am deschis oamenilor ochii spre Dumnezeu, nu spre plăcere și nu spre cunoaștere, căci cunoașterea aduce plăcerea în om și apoi aduce îngâmfarea, și omul se crede a fi prin acest păcat, și atunci cade din fericire omul. O, rugați-vă Domnului Cel bun și sfânt și iubitor, rugați-vă să vă dea vouă înțelepciunea sfințeniei și faceți-vă născătoare de sfințenie peste fiii și fiicele oamenilor, așa cum eu am lucrat.

Să lepede femeia pofta trupului, ca să nu nască ea în om pofta ochilor, căci prin aceste două păcate se zidește în om trufia vieții, și nu știe omul că ea este moartea, nu viața. Omul nu iubește femeia, ci prin femeie iubește păcatul, așa cum a fost de la începutul omului. Când omul se unește cu femeia, se unește pentru păcat, căci este orb, fiindcă femeia orbește omul, și omul nu mai vede altceva decât pe femeie. O, treziți-vă din moarte, fiice ale oamenilor, și faceți-vă fiice ale lui Dumnezeu, faceți-vă viață pentru oameni, așa cum m-am făcut eu, și am rămas pe pământ rod al înțelepciunii lui Dumnezeu, căci am înviat morții la glasul meu cel mărturisitor, I-am înviat pe om din păcat. Au înviat din păcat înțelepții pământului și s-au dat ei locaș al înțelepciunii lui Dumnezeu, care nu este îndurată de cei ce iubesc deșertăciunea vieții. Cobor spre voi cuvântul înțelepciunii cea de sus: depărtați-vă de păcatul iubirii de voi înșivă! Fugiți de voi înșivă și uniți-vă cu îngerii și cu sfinții, și va învia omul și toată făptura, și va fi învierea morților, și vă vor mulțumi vouă viii și morții, căci eu așa am iubit lumea, ca Hristos am iubit-o, și m-am dat pe mine însămi morții trupului pentru mărturisirea lui Hristos, ca oricine crede în El, să nu moară, ci să aibă viață veșnică, precum eu am, și împart din ea viață și lumină peste om. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, sfinții grăiesc pe pământ cu oamenii, și mare este viața cuvântului lor, căci au luat în ei lumină din lumină și au luat din Mine și au în cer și se dau oamenilor, tată. Fii credincios, poporul Meu, căci sfinții sunt vii, tată, precum Moise și Ilie s-au arătat vii pe muntele slavei Mele. Fii credincios cu adevărat, căci Eu

sunt Dumnezeu cel vii, și sfinții sunt vii, tată, iar tu să crezi în mărturisirea lor cea din cer. Ai văzut cum vorbea în rai șarpele cu femeia, și este scrisă în Scripturi vorbirea aceasta. Ai văzut cum vorbeam Eu în rai cu omul, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu el. Ai văzut cum vorbeam Eu cu servii Mei prin vreme, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu ei. Vezi, tată, și acum, căci Eu vorbesc cu tine, fiindcă pot să fac aceasta, și vorbesc sfinții cu tine, tată, căci ei trăiesc în Mine, după cum este scris. Te învăț să crezi, fiule. Fii credincios, tată, și să audă vorbirea Mea cu tine tot omul de pe pământ și să-l ajutăm pe om să creadă în statul Meu cu tine, în statul Meu cu omul în sfat pe pământ, fiule. Hai, tată, să așezăm în om credința că Eu sunt Cel ce vine, că Eu sunt Cel ce sunt! Hai, poporul Meu, să semănăm peste neamul oamenilor credința că este Dumnezeu cu ei, că tot ce este pe pământ vorbește cu Dumnezeu și că omul a căzut de tot și s-a lepădat de tot de Făcătorul a toate.

Te binecuvintez cu duhul înțelepciunii credinței sfinte, popor agonisit de Dumnezeu. Mucenița Ecaterina binecuvinteză din dreapta Mea orașul acesta, orașul cuvântului lui Dumnezeu, și spune așa: «*Înțelepciunea lui Dumnezeu să se reverse din orașul acesta peste tot pământul, spre înțeleptirea oamenilor, căci Domnul vine în văpaie, și carele Lui sunt mii de mii, ca și sfinții Lui, și Domnul vine cu sfinții, precum este scris să vină!*». Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace, tată, peste tine și pace între frate și frate! Să fii înțelept pentru venirea Mea, tată. Să te ferești de păcat, tată. O, ferește-te de duhul necredinței și de omul în care stă acest duh, și roagă-te cu suspin pentru omul necredincios, căci rugăciunea cea cu suspin rodește numai-decât, tată, căci este adevărată, este cu durere, iar Eu răspund celui îndurerat, celui ce Mă cheamă ca să vin, și așa Eu vin, poporul Meu.

O, roagă-te, roagă-te pentru neamul român, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2008

Sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfințelor Nouului Ierusalim

Om nu mai are dor de Dumnezeu nici în vremea necazurilor. Povețe pentru cei ce hotărăsc soarta țării. Duhul umilit trece biruitor prin furtuni.

Eu, Domnul, cobor în carte cu ziua de pomenire a pecetlurii grădiniței cuvântului Meu în mijlocul neamului român, căci de la nașterea Mea a ales Tatăl acest neam ca să Mă fac Eu pe vatra lui Cuvântul lui Dumnezeu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, după ce s-au scurs două mii de ani de când Eu M-am născut Prunc din Fecioară și am crescut și am vestit împărăția cerurilor peste pământ și apoi am fost răstignit, și apoi am înviat din răstignire ca să iau pe umerii Mei păcatele omului, ca să nimicesc prin cruce moartea și să aduc viața Mea peste om și să ia omul din ea la chemarea Mea, căci iată, îl strig pe om, îl strig la Dumnezeu pe om.

O, atât de mult a iubit Tatăl Meu lumea, că nu numai că M-a dat pe Mine, singurul Său Fiu, ca să mor pe cruce acum două mii de ani pentru viața cea de veci a omului, ba încă M-a trimis iarăși acum cuvânt de înviere peste pământ, însoțit de oștirile îngerești și de toți sfinții Mei, așa cum era scris să vină Domnul cu sfinții Lui și să lucreze pe pământ, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Amin.

O, poporul Meu, mult ar trebui să-L iubească omul pe Dumnezeu! Deschide, tată, gurița și laudă pe Dumnezeu tău, Ierusalime nou, căci Domnul trebuie slăvit de om, și din gură în gură trebuie să fie purtat și vestit. Vestea împărăției cerurilor e cea mai măreață veste între pământ și cer, dar omul uită de Mântuitorul său Iisus Hristos și nu-I poartă pe buze măritul Său nume din om în om. Omul și-a îndreptat ochii și inima spre pământ și nu mai are dor de Dumnezeu nici în vremea necazurilor, căci și atunci caută tot spre pământ, caută om după om în vreme de necaz, și Domnul este dat uitării, iar puterea și izbăvirea cea de la Dumnezeu nu mai este cerută de om. S-a dezvățat omul să-L amintească pe Dumnezeu în toate ale lui, iar Eu, Domnul, nu se putea să nu vin acum, la sfârșit de timp, și să strig după om, vestindu-i lui mai mult decât acum două mii de ani că s-a apropiat împărăția cerurilor și că omul trebuie să iasă întru întâmpinarea ei vrând-nevrând, fie pentru bucurie, fie pentru tânguire, precum este scris despre venirea Mea iarăși pe pământ după om.

Mi-am întocmit această grădiniță și am trezit duhul ei și am așezat în ea apoi, acum șaptesprezece ani, coborârea cuvântului Meu pe pământ, venirea Mea cu sfinții, și fac chemare la masă și la hrana de pe ea neamului român și neamurilor de pe pământ apoi, căci masă de nuntă se cheamă cuvântul Meu de pe vatra aceasta, și păstoresc peste neamuri cu el, după cum este scris despre Mine că voi păstori neamurile cu toiag de fier, și acesta înseamnă cuvântul Meu cel sfânt și drept, care grăiește cu omul, îndemnându-l pe el de la moarte la viață, de la nepăsare la trezie și la credință pentru venirea Mea după om.

În ziua pecetlurii grădiniței cuvântului Meu am avut, aproape, martori dintre cei din cer pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Iată-l pe el și acum apostol peste neamul român, strigând vestea cea mare:

— **P**ocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu, botezătorul neamului român, după ce Domnul a înviat și Și-a trimis în toată lumea ucenicii cu vestea cea mare a împărăției cerurilor și a pocăinței oamenilor spre iertarea păcatelor lor, eu am venit pe vatra neamului român și am lăsat pe el cuvântul lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt, duh dătător de viață, căci Domnul a pus duh din Duhul Lui și har peste har în ucenici, și așa i-a trimis El peste pământ cu vestea cea despre El după ce El a înviat. Domnul este cu sfinții, și sfinții sunt cu Domnul, și de lângă Domnul vestesc eu iarăși neamului român vestea venirii Domnului, căci Domnul a venit pe pământ acum două mii de ani, și a venit până la sfârșitul veacurilor să stea cu cei credincioși Lui, căci a spus peste ucenici: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul veacului!*».

Îi dau iarăși neamului român îmbrățișarea cea întru Hristos. Mă aduc lui pe mine însumi ucenic născut din propovăduirea lui Hristos și mă fac cuvânt din cuvânt peste neamul român și spun așa:

O, fii și fiice ale neamului român, lăudați-L pe Domnul întru venirea Sa la voi cuvânt de Duh Sfânt peste voi și peste popoare, căci vatra voastră este masa cuvântului lui Dumnezeu! Vreți nu vreți, credeți sau nu, Se face Domnul cuvânt și Se coboară pe pământ la voi ca să dea neamurilor lumina cunoștinței Sale. Apropiți-vă cu credință! Iubiți-vă unii pe alții și nu vă dușmăniți, fii români, ci îmbrățișați-vă voi, cei ce puneți în zilele acestea pe masă soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român! Primiți-l ca de la Domnul pe cel pus de El cărmaci în fața acestui neam, căci soarta neamului român este în mâna Domnului, și are Domnul mijlocitori spre El pentru acest neam pe cei ce stau așezați de El în grădina cuvântului

Său, și aceștia ridică mâinile spre cer la Dumnezeu pentru acest neam după ce Domnul le arată lor ce să ceară, iar El să împlinească apoi! O, fiți credincioși, fii români! Duhul apostoliei cea pentru Hristos s-a coborât de la Dumnezeu peste vatra acestui neam. Primiți-l spre lucrarea împlinirii cuvântului lui Dumnezeu și întăriți-vă inimile și așezați-vă în dragoste și ștergeți cu ea dintre voi duhul dezbinării dintre frate și frate, duhul mării de sine, care nu aduce unire între frați pentru soarta acestui neam. Strângeți-vă mănunchi și stați cu credincioșie înaintea Domnului pentru binele neamului român, căci duhul mării de sine nu este bun între frate și frate, ci este bun duhul înțelepciunii cerești și duhul dragostei apoi, care poartă în el umilința de duh, prin care Domnul Își găsește plăcerea în om. Pace vouă! Eu, apostolul lui Hristos, Andrei, în ziua mea de pomenire sunt cu Domnul pe vatra neamului român, căci Domnul vine cu sfinții Lui când vine. Amin.

Și acum, Doamne, dă-i neamului român cuvântul iubirii Tale cea pentru el în zi de sărbătoare de sfinți! Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, îi cuprind în Duhul Meu și în cuvântul Meu pe fiii români care stau în zilele acestea să hotărască pentru soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român. Amin.

Nimic fără Dumnezeu, o, fii români! Îmbrățișați-vă cu inima curată, fiilor! Înțelepciunea Mea este de sus, și cu ea vă păstoresc pe voi. Vă dăruiesc vouă înțelepciune, tată! Luați de la Mine, luați, tată, și apoi dați de la voi mărirea de sine și îmbrățișați lucrarea umilinței de duh, căci Eu așa am lucrat și așa lucrez între cer și pământ pentru om, și voi știți ce am făcut Eu pentru om ca să-l pot ierta pe om de multele lui păcate. O, strângeți-vă cu inima curată în jurul celui pe care Eu, Domnul, l-am așezat cărmaci din partea Mea în fruntea neamului român și lucrați binele și pacea și credința în Dumnezeu peste fiii și fiicele acestui neam, iar Eu vă voi iubi pe voi, și voi Mă veți iubi pe Mine ca pe Mirele vostru, căci iată, Mirele vine, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și pe aceea El o pune peste ale Sale ca să le cărmuiască, precum este scris. Amin.

Pace vouă! Să nu se tulbure inimile voastre! Să nu mai fie duh tulbure între voi, tată! Îmbrățișați-vă în credința că Eu, Domnul Iisus Hristos, vă iubesc și Mă fac din mijlocul vostru cuvânt de Duh Sfânt și luminează mare peste pământ de pe vatra voastră. Iubiți pacea! Strângeți dintre voi toate smintelile, toate amintirile urâte ale răutății și ardeți-le pe altarul dragostei de Dumnezeu și de oameni, căci diavolul seamănă numai dezbinare, tată, dar voi fiți tot mai treji, și cu iubire să lucrați, și sub scutul Meu să vă păstrați, ca să vă pot ocroti de orice rău, căci Eu vă iubesc. Pace vouă! Amin, amin, amin.

Și acum, poporul Meu, ridică, fiule, cântare de slavă pentru ziua de pomenire a pecetlirii grădiniței cuvântului Meu, din mijlocul căreia Eu, Domnul, Mă împart peste pământ cu glasul venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Am grăit cu cei din porți, tată, cu cei ce s-au așezat în sfat pentru soarta neamului român. Mă fac cuvânt pe vatra acestui neam și îl îndemn pe tot omul de pe pământ să bea din acest râu dătător de viață și să învieze întru nestrăcătore. Amin.

O, cu mare taină Mă așez cu oștirile îngerești și cu toți sfinții Mei și Mă ating cu Duhul Sfânt Mângâietorul de creștetul arhierului Meu Irineu, apostol vestitor al lucrării Mele de nou Ierusalim peste pământ, cel care acum șaptesprezece ani a fost martorul Meu în ziua pecetlirii și a așezării celei noi, din cer rânduită ca să fie, peste grădinița aceasta, peste care Eu, Domnul, cobor cuvântul venirii Mele spre tămăduirea

de necredință a omului care aude vestea Mea și se întoarce la Dumnezeu cu inima și cu viața sa.

Pace ție, ucenic îndurerat! În mare taină îți mângâi duhul și te cuprind în puterile cele de sus ca să poți tu prin greu și prin zdrobiri de duh, și acestea se vor lăsa curând, curând peste cei ce-ți dau ție dispreț pentru că ai fost martorul Meu cel drept în ziua așezării celei noi a bisericii Mele din vremea aceasta. Pace ție! Fii cuminte! Eu, Domnul, sunt mângâierea ta. Amin.

O, poporul Meu, rugăciunea ta înaintea Mea pentru neamul român rodește, tată. Cere de la Mine pentru acest neam așa cum Eu te povățuiesc, căci tu ești unealta Mea cea nouă, fiindcă Eu așa am binevoit, căci am spus prin prooroci: «*Iată, noi le facem pe toate!*». Amin.

Voi coborî în grădină cu sărbătoare de sobor ceresc între sfinți a trâmbiței Mele Verginica și voi lucra peste tine, poporul Meu, și voi lucra peste neamul român, și voi da neamurilor chemarea la înviere, tată.

Apostolul Andrei binecuvintează cu toți ucenicii Mei cei de atunci patria română, care are cerul coborât cuvânt pe vatra ei. Trâmbița Mea Verginica stă la hotarul dintre zile și așteaptă intrarea Mea cu ea la tine, cu ziua de pomenire a venirii ei de pe pământ la cer, poporul Meu. Vin sfinții oaspeți în mijlocul tău, Ierusalime. Îmbracă-te frumos pe dinăuntru și pe dinafară, tată, căci duhul umilit este armura cea mai tare care-i păzește pe ai Mei. Nimic și nimeni nu-i poate urgisi pe cei cu duh umilit în ei. Orice furtuni s-ar vrea nimicitoare peste cei cu duhul umilit, ele amuțesc odată cu suflarea lor, căci duhul umilit îl ține pe om în Dumnezeu. Amin.

Pace vouă! Pace peste grădinița cuvântului Meu și peste duhul ei! Pace pentru coborârea Mea în grădină cuvânt pentru ca să-Mi fac cu el cărare spre oameni!

Pace ție, Ierusalime nou! Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, căci tu ești poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 2008

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Fericit este omul care crede în Scripturi, căci acela vede împlinirea lor! Tainele fericirii. Îndemn pentru lucrare de ucenici. Povață pentru sfințenie și umilință de duh. Botezul cu Duhul Sfânt peste neamul român. Cel ce nu caută facerea rămâne ce este el.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Acesta este Unul Dumnezeu și Se vestește pe Sine peste pământ. Amin.

Coboară Domnul cuvânt în grădina Sa din mijlocul neamului român. Coboară Domnul cu sfinții Săi și Se vestește pe Sine în coborârea Sa. Coboară Domnul cuvânt peste pământ și intră în cartea Sa cuvânt de sărbătoare. Mă fac auzit la porți, și Mi se deschide ca să intru cu slava Mea la poporul cuvântului Meu. Slava Mea este cuvântul, precum a fost și la început când am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, și apoi pe om, zicând: «*Să facem om după chipul și asemănarea Noastră, care să aibă stăpânire peste peștii mării și peste păsările cerului și peste dobitoace și peste tot pământul și peste toate jivinele care se târăsc pe pământ*». Și după ce s-a desăvârșit cerul și pământul și toată oștirea lor, a privit Dumnezeu la toate câte le făcuse și toate erau bune foarte, iar în ziua a șaptea a sfârșit Domnul lucrarea Sa, pe care o făcuse, și apoi S-a odihnit de toată lucrarea Sa cea făcută. Amin.

O, poporul Meu, așa aștept Eu și azi odihna pentru facearea cea de azi, pe care voiesc s-o desăvârșesc, și apoi să Mă odihnesc de toată lucrarea Mea. La început Dumnezeu S-a odihnit după ce l-a făcut pe om, pe care-l făcuse în ziua a șasea,

iar în ziua a șaptea a sfârșit Dumnezeu lucrarea Sa de facere și apoi S-a odihnit de ea, și apoi a sfințit și a binecuvântat ziua a șaptea, odihnindu-Se în ea.

Pace ție, poporul Meu! Sunt în mijlocul tău cuvânt de facere, tată. Trâmbița Mea Verginica, așa cum Eu, Domnul, am numit-o pe pământ cât am sunat din ea peste un popor care a auzit cuvântul Meu cel trâmbițat prin gura ei, iat-o acum cu Mine și cu oștirile de sfinți și de îngeri, cu care Eu cobor la tine în ziua de serbare a venirii ei de pe pământ la cer. O, fericit este omul care crede cele scrise în Scripturi despre toată lucrarea lui Dumnezeu, care a fost și care este și care trebuie să fie și să se facă, iar cel ce nu se uită în Scripturi ca să creadă în împlinirea lor, acela nu este fericit, ci este trecător, iar ceea ce este trecător, este trist. O, fericit vei fi tu, popor hrănit din gura Mea, din cuvântul Meu, dacă tu vei crede în el și în împlinirea lui, căci cel ce crede, acela nu va fi trecător, tată, ci va fi cuprins în slava Mea, iar slava Mea este cuvântul, așa cum Eu ți-am spus că este. Te cuprind în cuvântul Meu ca să fii copil fericit, fiule. O, lasă-te cuprins în cuvântul Meu ca să fii fericit, căci cine nu se lasă cuprins de el, acela este trist, și acesta este semnul puținei lui credințe, credință care se chinuie ca să fie. O, nu așa, tată, căci Eu, Domnul, am spus că nu are ce să piardă cel ce crede, dar nu să se mulțumească numai cu atât, ci să se bucure crezând și să fie fericit dacă vrea să nu piardă. Ucenicii Mei cei mărturisitori ar fi pierdut dacă n-ar fi crezut cu fericire în ceea ce aveau ei pentru Mine, și s-ar fi clătinat în vreme de jertfire, dar ei erau fericiți prin vestirea lor cea despre Mine și nu prin credință și atât, căci credința dacă nu lucrează roadele ei nu-l face pe om fericit, ci este trist un așa om.

Te învăț cum să fii fericit, poporul Meu. Învăță, tată, fericirea aceasta și vei vedea cât de drept îți grăiesc despre aceasta, căci Eu doresc fericirea ta, măi tată, iar fericirea cea pentru Mine a omului se ține după el pe pământ și în cer și nu trece, ci dăinuie în veci, ținându-l pe om întru slava ei, în Domnul Dumnezeuul său, în Care el fericit crede. Amin.

Iată, fac intrare trâmbiței Mele.

Eu, Domnul, îți slăvesc ziua de intrare a ta întru cele cerești, Verginico, fiindcă tu ai fost fericită întru credința ta în Mine, în suferința duhului și a sufletului și a trupului tău, cel zdrobit sub slava Mea și pentru ea, și această suferință ți-a fost crucea care te-a purtat spre slăvile cele cerești și netrecătoare, tată, căci fericirea cea care nu rămâne veșnic, aceea este pierzătoare pentru om. O, tată, nu omul trebuie să poarte crucea, ci crucea trebuie să-l poarte pe om dacă omul știe ce înseamnă slava crucii. Ce bine își face acela dacă se plânge sub crucea sa, sub greutatea ei? Acela nu ajunge la Dumnezeu cu ea și prin ea, ci ajunge la el însuși de fiecare dată când se plânge. Hai să-l îmbrățișăm în simțirea cea cerească pe poporul Nostru, și hai să-l învățăm pe el din tainele fericirii, tată! Hai, Verginico! Îți fac zi de sărbătoare în sălașul din care am venit cu îngerul Meu și te-am luat la sân și te-am trecut hotarul spre cerul Meu de sfinți, tată, acum douăzeci și opt de ani. Binecuvântat să-ți fie cuvântul, Verginico! Trâmbițează, tată! Poporul ascultă acum grăirea ta. Amin, amin, amin.

— **P**ace Ție, Doamne! Pace poporului Tău de azi! Dintre cei după trup ai mei nu mai am cu Tine și pentru Tine, căci s-au dus cu lumea după ce eu am plecat spre cerul Tău de sfinți. O, fericirea celor din cer este ca și pe pământ, este vestirea Ta din gura lor peste cei credincioși și peste cei necredincioși de pe pământ, Doamne al celor credincioși și vii prin credința lor în Tine, căci omul nu poate trăi în Tine decât crezând în Tine și mângâindu-se așa

la sânul Tău cel blând pentru fii.

Mai întâi mă aplec și sărut fiii din porți, care ne fac coborârea. Mă ating și sărut mânuța și fruntea și inimioara cea dulce, care m-a ținut pe brațele ei când am trecut hotarul de pe pământ la cer, și mângâi crucea ei cea purtată de inimioara ei, îi mângâi suferința, Doamne. Inimioară fericită prin suferința ei cea pentru Tine, și nimeni nu știe puterea suferinței ei, căci suferința ei este grea, este mare, și de aceea este grea, și este pentru Tine, și se face ușor de purtat atât de grea cât este ea, căci cel ce crede în Tine, acela este fericit, iar cel fericit în Tine, acela este în suferință, căci ea este izbânda care nu-l lasă pe om să piară prin lume, fiindcă lumea nu face altceva decât să-l piardă pe om, și omul nu știe că prin ea piere el, și nu prin altceva piere când el nu mai este. În cine este lumea, acela nu mai este, Doamne, căci cel ce este, în Tine este, așa cum eu am fost, de Te-am purtat pe Tine ca să fii în lume, în lumea care nu Te cunoaște, dar câți din ea Te-au cunoscut, Tu le-ai dat credință și putere ca să se facă fii ai Tăi, fii născuți de la Dumnezeu, precum este scris despre cei ce se nasc de sus pentru ca să fie ei apoi.

Și acum îmbrățișez și sărut în cuvânt poporul cel credincios. Îi mulțumesc lui încă de la straja cea dintâi a zilei că se adună în ziua aceasta în căminul meu, cel atât de frumos acum lucrat și din care Tu m-ai luat între sfinți când am trecut spre cei din cer. Îl rog pe el să nu calce cuvântul pe care Tu îl ceri ca să fie împlinit, și să se strângă mai des poporul în căminul acesta, care are străji în tot jurul îngerii și sfinții. Și acum eu grăiesc poporului Tău.

Te cuprind în cuvânt de facere, popor născut din credința ta în Dumnezeu, și, mai vârtos, în cuvântul Său de azi! Dacă așa ești născut, cum eu îți spun acum, atunci tu ești un copil fericit, iar dacă altfel stai în trupul acestui popor, tu ești trist, fiule. Credința în Domnul și în cuvântul Său de azi îl face fericit pe cel ce vine la Domnul, îl face fericit și frumos, îl face fiu iubitor de Dumnezeu în casa lui Dumnezeu, căci cel frumos este cel mulțumit, iar aceasta îl face cerească pe cel ce vine așa. O, frumoși sunt cei cerești! Fericit este cel ce știe să citească cerește și să înțeleagă apoi! Fericit este cel ce știe să vadă, adică să citească cerește, căci omul citește cu ochiul când face aceasta, iar înțelepciunea aceasta în om se face duh iubitor de oameni, și ea îl citește cerește pe om, și apoi înțelege cerește în om, și tot așa și vede, iar dacă tu înțelegi grăirea mea cu tine, fericit ești, popor adunat în căminul meu pentru sărbătoarea mea între sfinți cu tine pe pământ. E ziua mea de serbare între sfinți, și e cu tine pe pământ ziua aceasta dacă știi să cinstești tainele cerului și lucrarea lor cea multă și să lucrezi prin ea, fiule.

Am cu mine de mână în ziua aceasta sufletelul cel scump pe care acum zece ani am venit în ziua mea de prăznuire și l-am luat și l-am pus în cer la loc fericit pentru darul ei dat Domnului, căci are Domnul din mâna acestei inimioare mari grădinița cuvântului Său de azi. Când zilele ei au fost numărate și cântărite, Domnul a luat-o la El pe ea în ziua mea de serbare și i-a dat plata, i-a dat fericirea cea lângă mine, iar azi am luat-o pe ea în sărbătoarea mea ca să ia din ea și să se bucure ea ca plată de la Domnul pentru darul ei cel mare dat Lui pentru lucrarea Lui, pentru înființarea grădiniței cuvântului Lui, locaș din care Domnul Se împarte acum peste pământ.

Am cu mine încă sufletelul cel scump și mare al celei care m-a purtat și m-a îngrijit și m-a mângâiat în vremea postirii mele cea de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, când Domnul mi-a dat apoi darul trâmbițării. Pe aceasta am luat-o între sfinți tot în ziua mea de serbare, după ce am venit la ea și

m-am arătat ei și i-am spus ei că o voi trece pe ea spre cei din cer în ziua mea de serbare, și apoi Domnul m-a trimis s-o iau. Duhul proorociei, duhul vederii celor ce nu se văd, bune și rele ale omului, așa duh a purtat ea, și pomenirea ei este lângă a mea, și iată, am din poporul meu familie de sfinți, familie cerească, de mine culeasă ca să am zi de bucurie între sfinți cu cei ai mei de pe pământ. Așa ferește Domnul pe cei credincioși ai Săi, poporul meu de azi. O, cunoaște-mă prin credință, fiule, și fă-te ucenic, că nu e tot una cu a veni în trupul acestui popor și cu a fi ucenic apoi. Ucenic înseamnă lucrător pentru cele cerești pe pământ, pentru planul Domnului cu oamenii și pentru oameni, și unul ca acela este trecut prin multe, prin greu după greu, prin încercări fel de fel, care-i probează lui credința și credincioșia, și apoi se lasă acela vestitor al celor ce sunt de la Dumnezeu să fie, căci fără propovăduire nu vin și nu se fac cele ce vin ca să fie precum sunt scrise în Scripturi să vină și să se facă apoi.

O, aveți grijă unii de alții, fiilor, pentru sfințenie, pentru lucrare sfântă, pentru iubire sfântă, pentru credință sfântă prin acestea. Primiți învățătura și n-o dați de peste voi! Înțelepțiți-vă pentru primirea învățăturii, căci vai celor ce nu au peste ei învățători și veghetori pentru cele dinăuntru lor și din afara lor! Îmbrăcați-vă frumos pe dinăuntru și pe dinafară, fiilor, căci cele dinăuntru dacă sunt frumoase strălucesc în afară și nu se ascund și nu se pot tăinu înăuntru. Umilința de duh este frumusețea celor credincioși și este jertfa cea mai frumoasă pe care I-o puteți Domnului închina. În tot ceea ce lucrați frumos, ba chiar și în cele ce voi greșiți, fiilor, umilința de duh este sâpunul care vă spală vouă fața înaintea Domnului, și Domnul nu vă va urgisi pe voi dacă veți fi așa. O, feriți-vă de păcat! Feriți-vă de răutate și feriți-vă de judecată, căci Domnul este Stăpânul, și este Milostivul, și El poate să certe sau să ierte; El, și nu voi. O, nu vă apăsați unii de la alții! Fiți cu grijă fiecare pentru pacea celuilalt, și aceasta să vă fie iubirea. Cei ce sunteți frumoși la înțelepciune și la umilință și la lucrare și la purtare, nu stați fără îndreptar și fără îndreptare peste voi. E primejdioasă orice clipă amânată când nu stați bine cu Dumnezeu prin greșeli. Voi, cei ce ascultați, și, iarăși, mai vărtos voi, cei ce nu ascultați bine de Dumnezeu, deschideți când Domnul încearcă la ușa voastră, și arătați-I Lui tot ce Îl zdrobește pe El în voi. E păcat să-L îndurerați pe Domnul și să-L lăsați îndurerat apoi. O, e păcat să faceți ca voi! Vă grăiesc cu grai iubitor, căci omul nu vrea să primească altfel învierea Domnului în el. Domnul S-a purtat blând cu ucenicii de când i-a cules și până ce a înviat pentru ei și pentru cei ce vor crede în El prin propovăduirea lor.

O, atât de mult iubește și ferește Domnul în cer și pe pământ pe cel ce rabdă muștrarea, înțeleptindu-se din ea în clipa aceea, fiilor! Nu poate însă omul să intre sub minunea aceasta făcătoare de om. Omul se supără pe Dumnezeu, se supără de șapte mii de ani și Îl învață pe Domnul să Se poarte frumos cu el, iar Domnul este Cel umilit, fiindcă omul nu poate să fie așa. Vă îndemn spre duiosie când vă grăiesc așa grăire. Iau din Domnul simțirea Lui când iau ca să vă povățuiesc și ca să vă dau să știți pe cele dinăuntru ale Domnului, pe cele de la om puse în El, căci omul așa Îl vrea pe Dumnezeu, și altfel nu-L vrea omul cu el pe Dumnezeu.

O, popor învățat din cer, învață-te să te închini lui Dumnezeu, fiule. A te închina lui Dumnezeu înseamnă a nu Se închina El ție. A te închina Lui înseamnă a face voia Lui, înseamnă a te apleca voii Lui, iar a nu înțelege și a nu asculta așa cum îți spune El, așa cum îți cere El, așa cum în cer este,

înseamnă a nu te închina Lui. O, închină-te pe tine însuși Domnului, că nu e bine să te închini ție însuși și nu e bine să-l faci pe fratele tău să se închine ție, ba chiar și pe Domnul; o, nu e bine așa, fiule. Văd această deșertăciune din loc în loc prin poporul meu cel învățat din cer și îl învăț pe tot fiul cel puțin aplecat, îl învăț să se vindece de păcatul acesta și să se închine numai lui Dumnezeu și să nu caute luiși închinare, ci să caute cu duhul dragostei, care pe toate le poate, iar Dumnezeul dragostei va fi cu voi dacă așa veți lucra, fiilor. Învățătura mea de peste voi în ziua aceasta este să vă deprindeți să fiți fericiți, iar ca să credeți ce vă învăț eu și să vedeți că este așa, deschideți la legea fericirilor, deschideți Scripturile, și, iarăși, faceți-vă încă o carte mică lângă cea a poruncilor lui Dumnezeu și țineți-o și pe aceea în față la închinarea voastră înaintea lui Dumnezeu și să vă aplecați Lui împlinind poruncile Lui și fericiți fiind când sunteți întrebați de ele prin pilda fericirilor care vin să încerce pe cei ce cred lui Dumnezeu. Ridicați-vă unul din voi în ziua aceasta și dați citire în ziua mea de serbare cărții poruncilor lui Dumnezeu și apoi cărții fericirilor, fiilor, iar Domnul va coborî Duhul Său în porți cu multul și vă va desluși vouă și vă va învăța pe voi împlinirea cea mare. Amin.

Intrând cu sfinții și cu îngerii în căminul meu de pe pământ, în căsuța în care am locuit cu trupul, și de unde Domnul m-a luat la cer, mă aplec în cuvânt și mângâi cu el neamul român și spun așa:

În mijlocul acestui pământ are Domnul România cea mică, pe care El o numește patria cerească, din pricina oștirilor de îngeri și de sfinți, care sălășluiesc peste ea și în ea, lucrând pe pământ precum în cer pentru voia lui Dumnezeu în fii. Apleacă-te, popor român, spre poporul Domnului, cel din mijlocul tău, căci din această sămânță va răsări pe pământ împărăția lui Dumnezeu la vedere. Vezi să nu întârzi să vezi, căci cel ce nu se uită acum ca să vadă și ca să creadă și ca să poată de la Dumnezeu, aceluia i se va lua vederea și i se va da celui ce are încă, precum este scris. O, vino la nunta lui Hristos, la mila lui Hristos, popor român! Aici poți să ascuți despre soarta ta cea de la Domnul. Aici grăiește Domnul ție, căci Domnul pune aici la cale soarta ta cea de la El pe pământul tău, și lucrează Domnul după Scripturi taina cea despre țara strălucirii, taina pământului român. Amin.

O, ca și apostolul Tău Andrei la începutul acestui neam pe pământ, așez și eu botezul cu Duhul Sfânt peste acest neam, Doamne, acum, la sfârșit de timp, și ca el toți sfinții Tăi îl botează cu botezul Duhului Sfânt în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, așa cum Tu ai spus să se facă. Amin.

Iar voi, neamuri de pe pământ, auziți pe sfinții Domnului! Vine Domnul pe pământul român, însoțit de sfinții Lui! Glasul Lui este în glasul lor, care se face cuvânt peste pământ. Duhul învierii din moarte este duhul care trâmbițează peste neamurile toate. Veniți spre învierea voastră! Și veți veni vrând-nevrând, căci Domnul așa vestește și așa voiește. Amin.

Iar Tu, Doamne mare în cer și pe pământ, grăbește-Te, Te rog suspinând între sfinți și cu sfinții, grăbește-Te să-Ți arăți minunea și măreția ei și adevărul Tău în acest cuvânt sfânt, trâmbițat de Tine pe pământ mai mult de cincizeci de ani în mijlocul neamului român. Pace Ție! Mi-e milă de Tine. Tu stai smerit înaintea omului trufaș, și toți sfinții Te plâng și Te mângâie în durerea Ta cea de la om. O, atât de mare cât ești, ca un Făcător a toate, stai smerit cu măreață smerenie înaintea omului trufaș, care-și adună picătură cu picătură plata cea pentru lucrarea lui trufașă. Tu nu-l mai pedepsești pe el cu nimic, pentru că își adună el singur pedeapsă. El nu se poate apleca, nu

se poate umili pentru ca Tu să-i faci bine apoi, ca un Dumnezeu milos pentru omul căzut. Slavă îndelungii Tale răbdări! Pace Ție în răbdare! Pace Ție între sfinții Tăi, că sfinții sunt asemenea Ție și Te văd și-i spun omului cum ești, o, Doamne. Acum, sfârșesc cuvântul meu de azi. Am putut să grăiesc azi poporului Tău. Îi sărut cu sărutarea Ta pe cei ce ne stau înaintea pentru ca să intrăm, căci eu sunt prin urmași precum Tu ești, precum toți sfinții Tăi au fost și sunt. Amin, amin, amin.

O trâmbița Mea, o, Verginica Mea, ai luat putere din durerea Mea și ai putut să grăiești poporului Meu de azi! O, e mult de făcut la facerea omului, tată, și e mult de lucrat la facerea celor ce vin ca să fie ai poporului Meu, numai să se dea ei spre facere, tată, iar dacă nu se dau, rămân ceea ce sunt ei. Cel ce caută facerea, acela Mă face lucrător peste facerea lui, iar cel ce nu o caută pe ea, rămâne ceea ce este el, tată, iar Eu merg prin greu pentru cei ce vin și nu se lasă făcuți ca să fie ai Mei apoi. Eu nu plâng singur. Plâng cu voi, sfinți iubitori ai Mei, căci cu voi vin din cer pe pământ și umplu văzduhul pământului Meu ales și grăiesc poporului adunat pe el pentru mărturia Mea. Amin.

O, poporul Meu, M-am înscris cu tine în carte și cu ziua serbării trâmbiței Mele, tată. Ea a venit cu cei din cer, care sunt din poporul lucrării Mele de azi. Stăm la masă cu tine, tată. Luăm loc la masă lângă tine, poporul Meu. O, să nu stai la masă fără oaspeți cerești cu tine! O, să nu stai între frate și frate fără oaspeți din cer! Sfinții și îngerii și-au luat patrie pământul cel ales de Mine acum, la sfârșit de timp, și stau cu tine sfinții și îngerii, poporul Meu. O, să nu fiți mai mari ca ei în pământul Meu, fiilor, ci să fiți primitori de oaspeți cerești, tată, și să fiți serbarea Mea pe pământ, serbare de sfinți și pentru sfinți, fiilor. Amin.

O, poporul Meu, învață, tată, învață să fii legea cerului pe pământ și împlinirea ei, și aceasta va fi venirea Mea la tine și împărăția Mea pe pământ, și apoi slava Mea și iarăși slava Mea cea pentru vecii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2008

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Viață binecuvântată. Cei ce se dau Domnului pentru ei înșiși nu primesc de purtat lucrul Domnului. Omul este fariseu pentru taina dreptății. Suferința este aducătoare de pocăință pentru cel ce înțelege limba ei. Cel mai mare dușman al omului este răul din el. Pocăința vine în om din afara omului. Învățătura peste om nu este învinuire. Ce este fericirea și cum trebuie să stea ea în om. Pocăința este inger mângâietor. Vai de omul care își face dreptate!

În zi de sărbătoare de sfinți Eu, Domnul, am bucuria că vin să grăiesc cu tine, poporul Meu. Chiar dacă sunt numai și numai îndurerat, coborârea Mea pe pământ la tine cuvânt e bucuria Mea, fiule. De când Mi-am pierdut odihna în om Eu numai îndurerat petrec. Cuvântul Meu e dulce, iubirea și mila tot așa Îmi sunt, dar durerea Mă apleacă și Mi se face tot mai amară, căci depărtarea de Mine a omului e mare, tată. Numai ca străin de Dumnezeu lucrează omul pe pământ. Numai fără Dumnezeu își face omul clipele lui. Eu însă ți-am spus ție să duci viață binecuvântată pe pământ, poporul Meu, căci așa împlinind, tu te dai Mie mereu, iar Eu ție, tată. O, nu te da Domnului cu toate ale tale, că Mi-e tare greu sub așa povară, ci te dai Mie spre binecuvântare cu toate ale Mele, tată. O, lucrează-Mi Mie, și cu acestea dă-te Mie, tată, și vei fi îndoit binecuvântat, o dată că lucrezi Mie, și, iarăși, încă o dată pentru că te dai Mie spre binecuvântare pentru tot lucrul tău, pentru

toată mișcarea ta, pentru toată purtarea ta înaintea Mea.

Cel cu adevărat poporul Meu și copilul Meu este acela care nu mai trăiește și nu mai lucrează pentru sine, ci numai pentru Mine și în Mine, nemaivând el de dus pe cele ale lui. Cel binecuvântat este cel ce învață să trăiască așa pentru tot ceea ce lucrează el. O, mulți, mulți de tot s-au făcut ai Mei din pricina aplecării lor pentru binecuvântare, căci aceștia au priceput ce înseamnă să se dea lui Dumnezeu omul și să nu-și mai rămână sieși, dar altfel de oameni când dau să se dea ai Mei și nu știu cum vine aceasta, aceia nu se dau Mie pentru Mine, ci se dau pentru ei, și dacă așa fac ei, Eu nu am cum să le dau lor lucrul Meu de făcut, fiindcă lucrul Meu trebuie dus cu mare iubire, cu mare sfială, cu mare umilință, poporul Meu, și mare statornicie îi trebuie celui ce vine să intre sub lucrul Meu și sub binecuvântarea Mea mereu pentru lucrul Meu.

L-am învățat pe om să lucreze lucrul Meu, iar Eu să-i dau lui plata cea cu folos pentru viața lui cea din vecii, căci altfel nu-și adună omul viața în vecii, ci își adună pe pământ și atât, iar pe pământ rămân toate de om și nu-l însoțesc pe om pentru viața lui cea din vecii. Am rostit pe pământ când am fost multe pilde pentru ca să-l fac înțelept pe om pentru împărăția Mea în el, și am spus odată despre un om gospodar, care și-a tocmnit lucrători ca să-i îngrijească via. Dis-de-dimineață a ieșit el ca să-și tocmească lucrători, și, învoindu-se cu ei cu un dinar pe zi, i-a trimis să lucreze în vie. Mai pe la ceasul al treilea ieșind iarăși, a văzut în târg pe alții fără de lucru și le-a zis aceluia: mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul vă voi da, iar ei s-au dus. Ieșind iarăși omul gospodar pe la ceasul al șaselea și al nouălea a făcut tot așa. Pe la ceasul al unsprezecelea a ieșit încă o dată și a găsit pe alții fără lucru și le-a zis: de ce ați stat toată ziua nemuncind? Ei i-au răspuns: fiindcă nimeni nu ne-a tocmnit. O, duceți-vă și voi în vie, și ce va fi cu dreptul veți lua, așa le-a spus stăpânul viei. Și dacă s-a făcut seară, stăpânul a zis către îngrijitorul lui: cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei din urmă și până la cei dintâi. Venind cei ce au fost tocmniți în ceasul al unsprezecelea, au luat câte un dinar, iar când au venit și cei dintâi, socoteau în sinea lor că vor lua mai mult, dar nu, tot câte un dinar luară și aceștia, și, luând ei dinarul, cărteau împotriva stăpânului casei cum că cei veniți în urmă luară tot deopotrivă plată cu ei, care au dus greutatea și arșița zilei, iar stăpânul a zis unuia dintre ei: o, prietene, nu-ți fac nedreptate. Oare, nu cu un dinar te-ai tocmnit cu mine? Ia-ți ce este al tău și du-te. Eu voiesc să dau și acestuia de pe urmă ca și ție. Au nu mi se cade să fac ce voiesc cu ale mele? Sau ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun?

O, poporul Meu, puțini de tot sunt cei aleși, puțini dintre cei chemați, și așa cei din urmă vor fi întâi, iar cei dintâi pe urmă, căci omul nu este ca Dumnezeu fiindcă nu are dragoste, și nici dreptate nu știe să aibă cel ce nu are dragoste, căci cu Dumnezeu nu se lucrează pentru plată mai mare, ci se lucrează pentru dragoste și pentru ascultare, tată, fiindcă supunerea nu mai ridică pricini și nu se mai socotește, ci se supune și nu se mai îngrijește, și așa poate omul să fie întâi înaintea Mea, iar în alt fel pierde omul, fiindcă legea lui Dumnezeu e bună numai în mâna Mea, iar când ea cade pe mâna omului se face omul stăpân pe ea și nu știe el că dreptatea lucrează altfel decât știe el să facă dreptate, căci Eu am spus acum două mii de ani: «N-am venit să stric legea sau proorocii, ci să împlinesc am venit, căci cine va strica una din aceste porunci foarte mici și va învăța așa pe oameni, acela foarte mic se va chema întru împărăția cerurilor, iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția cerurilor, căci de nu va prisosi

dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra să gustați întru împărăția cerurilor, căci dacă s-a zis: să nu ucizi, Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va fi vrednic de osândă».

Îți amintesc acestea, poporul Meu, ca să înveți tu de la Mine taina dreptății, fiule, și mai ales taina bucuriei lucrului Meu de către cel ce-Mi lucrează Mie. Vin și-ți deslușesc cuvântul Evangheliei Mele, că n-are pe pământ cine să-ți deschidă mintea ca să înțelegi tu pildele ieșite din gura Mea, fiule. O, lucrul Meu trebuie lucrat cu iubire și cu sfială, și trebuie lăsată în mâna Mea cumpăna dreptății, căci Eu Mă îndur de cine voiesc, tată, și tot ca Mine să vrei și tu dacă alegi să fii cu lucrul Meu pe pământ. Voiesc ca tu să fii priceput pentru tainele Mele cu omul, și pe care le-am ascuns în pilde ca să le pot păstra și să lucrez cu ele pentru om. Omul însă trebuie să priceapă lucrul și dreptul stăpânului său și să stea cu mulțumire în mâna celui ce-l tocmește pe el ca să-i dea de lucru, căci cel fără de lucru se duce la târg și stă degeaba acolo, tată, iar dacă Eu îl iau și îl tocmeșc pe el la lucru, învoindu-Mă cu el dis-de-diminează pentru plată, el trebuie să nu se tocmească cu Mine apoi pentru cei tocmiți spre târziul zilei, și care primesc plată ca și el, căci Eu sunt Stăpânul Care face ce voiește El cu ale Sale și Care Se uită la inima omului încercând-o pe ea și dreptatea din ea, căci dreptatea omului nu este ca a Mea, ci este ca a omului, iar omul este fariseu pentru taina dreptății.

În zi de sărbătoare de sfinți Mi-e Duhul fericit că pot să grăiesc cu tine, poporul Meu, și că pot să-ți amintesc și să te învăț adâncul tainelor Mele cu omul, tată. Ți-am spus adesea, și-am spus să duci viața binecuvântată înaintea Mea, iar azi îți spun, pe lângă aceasta, să-Mi lași Mie dreptatea lucrurilor, măi tată, iar tu să fii mulțumit pentru tot ceea ce Eu lucrez, căci dacă faci cum a făcut cel ce a fost tocmit dis-de-diminează pentru cel ce a fost tocmit în ceasul al unsprezecelea la lucrul viei Mele pentru că stătea la târg fără de lucru și nimeni nu-l tocmise toată ziua, atunci tu nu stai mulțumit înaintea Mea și te ridici să-Mi arăți că nu lucrez drept.

O, înăuntrul tău și în afara ta caută să fii numai unul, fiule, căci numai cel ce se lasă în grija Mea este așa, și mare lucrare este să fie omul cu inima curată în tot ceea ce el lucrează înaintea Mea lăsându-Mi Mie în mână dreptatea a toate. O, nu uita că Eu Mă îndur de cine voiesc Eu, și tot așa să voiești și tu, și atunci tu iubești voia Mea și ești mulțumit și ești înțelept prin ea și pentru ea pe pământ, căci omul trebuie să-L aibă în el pe Dumnezeu dacă voiește să fie și să poată ca Dumnezeu. Arhiereul Nicolae s-a lăsat în voia Mea, și dacă el așa a făcut, au făcut apoi voia Mea și cei ce l-au primit din partea Mea cărmaci de la Dumnezeu peste sufletele lor, iar cel ce cârtește nu lucrează tot așa, și este trist cel ce cârtește și este nemulțumit ca și cel ce a fost nemulțumit pentru acela care a fost tocmit în vie în ceasul al unsprezecelea cu aceeași plată a zilei pentru lucrul în vie ca și cel tocmit dis-de-diminează.

O, poporul Meu, dreptatea Mea nu lucrează ca omul, tată, iar Eu voiesc ca tu să fii ca Dumnezeu, nu ca omul, fiule, și atunci Eu te pun pe tine peste lucrători și te pun îngrijitorul Meu și împărțitorul plății lucrătorilor, după cum Eu M-am tocmit cu ei, căci îngrijitorului lui i-a spus stăpânul după ce s-a făcut seară: «*Cheamă pe lucrători și le dă plata începând de la cei din urmă și până la cei dintâi*». O, cum adică să le dea mai întâi plată la cei ce au fost tocmiți cei din urmă? Așa trebuia, oare? Așa era firesc să se lucreze? Dar cum aș fi încercat Eu altfel credința și credincioșia celor tocmiți dis-de-diminează și cu care M-am învoit ca plată cu un dinar ca și cu

cei tocmiți în celelalte străji ale zilei?

O, poporul Meu, mare este taina sfinților, tată. Ei sunt locașul Domnului pe pământ și sunt ca Domnul lor, cu dreptate și cu milă. Nu oricum poate Domnul găsi îngrijitori pentru El și pentru via Sa, care să plătească apoi pe lucrătorii tocmiți la vie. Cu firească nevinovăție trebuie să fie un îngrijitor al celor sfinți ale Domnului pentru cei ce lucrează Lui. O, auzi tu glasul sfinților Mei, al celor ce se îngrijesc din partea Mea cu plata cea de la Mine pentru om și pentru sprijin pentru om, poporul Meu! Amin, amin, amin.

— O, Domn al păcii și al dreptății cum ești, Doamne, Tu lucrezi cu milă ca să-i atragi la Tine pe cei păcătoși și să le îngrijești ranele, căci cei ce păcătuiesc sunt plini de răni, fiindcă păcatul este rană, este boală și rană în om, este jertfă fără de sânge adusă duhului rău de către om și este rana care mănâncă pe dinăuntru pe om, Doamne, iar Tu ai pus în mine mila de cei păcătoși, de cei necăjiți, de cei rătăciți și pierduți, și numai după aceea m-ai ales îngrijitor al Tău peste via Ta, căci așa a fost lucrul Tău pus în mine ca să-l săvârșesc. Ai adus în ziua mea de pomenire între sfinți și în mijlocul poporului Tău, ai adus amintire de pilda omului gospodar care, având vie, a ieșit dis-de-diminează ca să tocmească lucrători la vie. Hai să dăm loc pentru slujirea zilei mele de sărbătoare între sfinți, și apoi să stăm în sfat cu poporul și să-l povățuim pe el, Doamne, cu cele adânci ale tainelor Tale și ale lucrărilor Tale cu sfinții între oameni!

Hai, poporule al Domnului, să înveți cum să fii binecuvântat și înțelept prin binecuvântare și prin lucrare! Pe mine m-a primit cetatea peste care Domnul m-a așezat îngrijitorul ei și apoi împărțitorul, iar eu am împărțit minunat darul Domnului din mine ca să-i chem pe păcătoși la pocăință și apoi la recunoștință față de Domnul, căci Domnul îl tocmește pe om la lucrarea pocăinței, la lucrarea vieții. Amin, amin, amin.

— O, bine este așa, arhiereule al Meu! Dăm loc slujbei de sărbătoare, și cartea iarăși se va deschide și Ne vom așeza în ea cu învățătura cea pentru lucrul ei apoi. Amin.

Eu, Domnul, sunt Cel minunat între sfinți pentru că sunt în ei minunat. Minunat voiesc să fiu și între voi, fii ai poporului Meu de azi, dar aceasta după ce sunt minunat în fiecare din voi sau în mulți dintre voi spre luminarea celor mai mici, celor mai puțini la inimă și la iubire și la jertfa cea plăcută, care este umilința de duh, mulțumirea cea pentru toate, fiindcă cel umilit este cel mulțumit întru toate, poporul Meu. Pace ție, tată, în zi de serbare de sfinți, și să fie lucrul zilei înțeles de tine apoi, și să fii tu rodul lucrului Meu de peste tine, fiule. Eu chiar dacă sunt numai și numai îndurerat, coborârea Mea la tine cuvânt pe pământ e bucuria Mea, tată. Mai mult și mai mult Îmi este ea bucurie când știu că și tu te bucuri când vin ca să-ți grăiesc și ca să te povățuiesc, Eu și sfinții Mei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Și iarăși, acum, intru în carte cuvânt, și găsesc deschis și intru la tine, poporul Meu, cu lucrul sărbătorii de azi. Între cei din cer, cuvântul Meu de peste tine când îl grăiesc e sărbătoare, e bucurie, căci bucuria se face sărbătoare în cer ca și pe pământ, și se face mângâiere peste cel îndurerat când ea poate să fie.

O, aș voi să-l învăț pe om să plângă cu bucurie, nu cu durere pentru durerile lui. L-aș dori sfânt pe om și l-aș dori cu

bucuria pocăinței pentru cele rele ale lui, dar pentru aceasta trebuie să ajungă la pocăință omul. O, cum să-l fac pe om să ajungă la pocăință? Numai prin suferință pot să-l fac, dar nu tot omul înțelege glasul suferinței cea pentru curățirea de păcat, căci omul se încruntă și se răvășește când suferința bate la ușa lui ca să-i facă lui bine. Suferința este făcătoare de bine pentru om și este aducătoare de pocăință pentru cel ce înțelege limba ei, grăirea ei cu omul, lucrarea ei de inger peste om.

O, poporul Meu, adevărata pocăință îi aduce omului bucuria plânsului, tată. Nu este pentru suflet bucurie mai mare ca și plânsul cel plin de pocăință, cel plin de vindecare pentru răul din om. Cel mai mare dușman al omului este răul din el și vai omului care dă vina pe alt om pentru răul din el, pentru dușmanul din el!

O, trebuie să povățuim poporul, măi fiilor îngrijitori ai Mei! Ca niște copii ascultători de Dumnezeu ridicăți-vă mereu spre învățatură peste popor, copii priveghetori. Să învețe poporul să primească fără de cârtiri povața cea pentru mântuirea sa, căci Eu știu ce fel de bine trebuie să fac fiecăruia pentru mântuirea sa. Să primească azi, ca să nu plângă mâine, să primească poporul povața pe potriva fiecăruia, tată. Să înțeleagă tot fiul cel pus la îndreptare că Eu voiesc să-i fie bine lui, ca Unul Care văd în om și în urma și înaintea lui. Să se poarte credincios cu Mine tot fiul poporului Meu și să Mă lase să-l lucrez pe el, căci omul trebuie făcut ca să fie apoi. Amin.

O, fiule poporul Meu! Când citești cuvântul Meu ia-l și pune-l peste tine, tată! Nu-l citi cu bucurie și cu mângâiere și cu dor și atât, ci să-l citești și cu pocăință, tată. Pune-l peste tine ca pe un făcător din cer pentru tine, și să nu spui că se potrivește el fratelui tău cel greșit, și nu și ție. O, pune-l peste tine, tată, ca să-ți aducă el ție bucuria pocăinței, fiule. Cuvântul Meu cel pentru fratele tău greșit să nu te facă pe tine judecător peste fratele tău, căci omul când cade îi spun Eu de ce cade. El cade după ce îl judecă pentru greșale pe fratele său, tată. Mereu am spus tuturor: «Nu judecați, ca să nu fiți judecați de același fel de greșale apoi și voi».

O, omul greșit trebuie să se vindece de greșale, căci altfel ele se fac judecătorul omului, iar aici trebuie milă și iubire de la om la om, și nicidecum sminteală sau judecată. Pentru aceasta trebuie ca omul să se așeze în dragostea Mea, iar dragostea Mea pentru omul păcătos este că Eu am plătit în locul lui plata cea grea pentru păcatul lui, jertfa Mea cea prin mânia omului trufaș asupra Mea, ca prin ea să-l scap pe om de trufia care-l face să se creadă puternic înaintea altui om. Ce trufie se mai poate numi trufie în om după ce omul își nimicește rivalul?

O, poporul Meu, o, fiule, tu să nu stai împotriva celui ce dă să curețe răul din tine, că acela îți este prieten, nu dușman, tată. O, nu-l distruge pe acela care vrea bine vieții tale. Învăță înțelepciunea pocăinței, fiule, căci glasul pocăinței caută în fel și chip spre om ca să-l facă să cunoască limba ei, strigarea ei după om. Pocăința vine în om din afara omului. Ea stă față în față cu omul și apoi intră în om dacă omul o cunoaște pe ea de inger ajutător, de facere de bine pentru om. O, tată, trebuie făcut omul, fiule, dar iată jale mare pe Mine, căci dacă-i spun omului ce nu-i frumos la el acum sau mai târziu peste viața lui, el se îndârjește împotriva Mea și împotriva celui care-l învață pe el spre pocăință, spre îndreptare și spre vindecare de boală, și uneori Eu dau să lucrez peste om mai înainte să vină boala în el, căci Eu, ca un Dumnezeu atotvăzător, văd înapoi și văd înainte și îl povățuiesc pe om împotriva dușmanilor care pândesc viața lui, și îl povățuiesc pe el numai dacă Mă primește, tată, iar dacă nu Mă primește el se încruntă și Mă

dă din calea lui.

O, fiule, nu e tot una învățătura și învinuirea, nu, tată, nu. Ferice ție dacă Mă vei înțelege și dacă Mă vei primi ca pe un Învățător de bine și nu ca pe un învinuitor al tău când aș da să umblu la ființa ta pentru viața ta, măi tată! Lucrarea Mea și a sfinților Mei e minunată, numai să înțeleagă omul mâna ei cea făcătoare de om, cea ziditoare pentru om, fiule. O, îți grăiesc acoperit ca să nu te superi, tată, dar te povățuiesc să crezi că nu este pentru suflet mângâiere mai mare ca și plânsul cel plin de pocăință, cel plin de vindecare pentru răul din om, căci cel mai mare dușman al omului este răul din om, care se face deprindere rea în el, și apoi greu mai scapă omul de me-teahna cea cu deprindere în el, și prin care el se trufește înaintea omului care ar da să-l ajute pe el spre căile cunoștinței și ale curățirii lui de răul cel din el.

O, poporul Meu, mare este Dumnezeu întru sfinții Lui, tată! Pocăința trebuie să vină din afara omului spre înăuntrul lui, căci dacă ea lucrează dinăuntrul lui, ea nu se arată în afara lui spre curățirea lui prin om de Dumnezeu așezat pentru curățirea omului. Eu doresc să fac bine omului atât cât sunt pe pământ între oameni. La fel și sfinții lucrează pe pământ, și apoi din cerul sfânt. Arhiereul Nicolae se face binefăcător peste tine în ziua lui de sărbătoare între sfinți și în mijlocul tău, iar tu să fii primitor de oaspeți așa cum Eu te-am povățuit, căci te-am povățuit să iubești să fii fericit și te-am învățat să nu stai fără sfinți și fără ingeri peste viața ta, fiule poporul Meu.

O, ce este fericirea și cum trebuie să stea ea în om? Ce face ea când trăiește în om?

— **E**u sunt cel ce îți răspund, o, Doamne, în ziua mea de serbare între sfinți. L-ai învățat pe poporul Tău să fie fericit și să știe ce este fericirea pe care Tu i-o hărăzești. Îl cuprinzi mereu pe el în cuvântul Tău ca să fie el copil fericit și ca să creadă cu fericire în cuvântul Tău de peste el, și tot așa să-l și înfăptuiască în el.

O, fericirea care trebuie să stea în om este mângâierea Duhului Sfânt, Care Se sălășluiește în om prin plânsul cel plin de pocăință, cel plin de vindecare pentru răul din om, și apoi cel plin de recunoștință pentru binele care vine să se așeze în om prin glasul ingerului cel binefăcător, căci pocăința este inger mângâietor în cel în care ea se sălășluiește. Eu am fost așezat de Tine arhiereu peste turma Ta, dar n-am dat de la mine duhul pocăinței, duh nesfârșit în cei sfinți pe pământ. Nici un om nu poate avea pocăință în el dacă nu are umilință de duh, Doamne. Ea este ingerul care face să stea în om duhul pocăinței. Omul care își face dreptate e vai de el, săracul. Acela nu are inger bun, și are numai duhul nemulțumirii și plânge după liniște mereu unul ca acela, dar cel ce stă în pocăință o are pe ea ca dreptate a sa, și acela este fericit și este fiu al păcii și este locaș al Domnului, căci Domnul stă în loc cu pace, și altfel el nu poate locui în om. O, dacă tatăl cu cele două fecioare, cărora eu le-am făcut bine cu Tine, dacă aceștia nu aveau în ei duhul umilinței, eu n-aș fi putut să mă apropiu să le fac lor bine împotriva sărăciei lor, care dădea să-i ducă spre câștig păcătos pentru ajutor vieții lor trupești.

O, Doamne, poporul Tău trebuie să-Ți fie recunoscător pentru purtarea Ta de grijă în care îl înfășori pe el ca să facă el voia Ta și să nu aibă griji pământești, ci numai duhovnicești să stea el înaintea Ta pentru toată făptura, pentru lucrarea Ta peste om, Doamne, și să stea cu recunoștință înaintea Ta pentru grija Ta de el. Așa am făcut eu pentru fetele fecioare cărora m-am dus în taină și le-am dat ajutorul cel pentru viața trupului, și așa lucrez și azi, și în taină lucrez din darul Tău pentru

poporul Tău, numai să fie el recunoscător pentru binele Tău de peste el. Amin.

O, faceți și voi bine Domnului, fii ai poporului cel binecuvântat azi de cuvântul Său. Mereu, mereu cuvântul Domnului vine între voi cu binecuvântare și vine în taină ca o avere prin care să îngrijești locul Domnului în voi, casa Domnului, și pe voi în ea și în El. V-a chemat Domnul spre El ca să vă vindece ranele cele de la păcate, iar voi trebuie să fiți recunoscători și cumiți. Taina dreptății lui Dumnezeu este taină mare, fiilor. O, lăsați această cumpănă în mâna Domnului, iar voi păstrați-vă toți în duhul pocăinței, fiindcă legea Domnului și a dreptății Lui este bună numai în mâna Lui, căci când ea cade în mâna omului greșește omul că o ia pe ea din mâna lui Dumnezeu, dar acum voi să nu-l dați înapoi pe cel ce vine de la Domnul ca să vă îndrepteze viața voastră cea strâmbă, căci Domnul lucrează prin trimișii Săi, așa cum a lucrat și acum două mii de ani de trimiterea înaintea Lui doi câte doi, și câte trei, patru ucenici ca să netezească spre om calea împărăției cerurilor, calea Domnului spre om apoi. Nu uitați învățătura pe care trebuie s-o trageți din pilda amintită vouă de Domnul, din care trebuie să înțelegeți mult. Când cel dis-de-diminează tocmit la lucrul viei a cântit împotriva stăpânului casei că a dat aceeași plată celor ce au venit la lucrul viei în al unsprezecelea ceas, numai un ceas, ceas mai cu folos la lucru pentru că era ultimul ceas de lucru, stăpânul i-a spus celui cântitor și doritor de câștig: «*Au nu se cade să fac ce voiesc cu ale mele? Sau ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun?*». O, se făcuse rău ochiul lui din pricina bunătății stăpânului, care a împărțit la fel plata vierilor.

Duhul invidiei, iată cum se naște acest duh. O, căutați, fiilor, să trageți multă și adâncă învățătură din pilda amintită vouă de Domnul în ziua mea de serbare. Când cumpăna dreptății este luată de om din mâna Domnului, atunci omul face rău și se umple de rău apoi. Dreptatea este bună numai în mâna Domnului, căci când este luată de mâna omului, se face omul stăpân pe ea, și nu mai știe el că dreptatea lucrează altfel decât știe omul să facă dreptate. Domnul Se îndură de cine voiește. La fel face și omul, numai că omul uită că și el face tot așa, că și el alege ce și cum să facă, căci omul este stăpân pe sine mai mult decât trebuie să fie Domnul Stăpân al său.

O, fiilor, nu uitați că omul cel fericit este omul mulțumit, și tot acela este și fiul păcii, iar în cel plin de pace poate sta Domnul și Se poate împărți la cei săraci de El, numai să nu se nască între om și om duhul invidiei, ochiul cel rău în om pentru bunătatea Domnului, Care Se împarte tuturor celor ce iau de la El cu firească nevinovăție. Amin.

Eu, Doamne, ca și Tine, ca și toți sfinții Tăi mărturisitori din cer, nu m-aș mai sătura să grăiesc poporului Tău binele Tău de peste el. Să avem însă grijă de cei ce ne poartă, căci sunt mici și neputincioși pentru această mare povară mai presus de puterea cea omenească, căci Tu ești un Dumnezeu mare. O, învață-l, învață-l pe poporul Tău să stea frumos la făcut, căci când mâna Ta poate să stea făcătoare peste om, atunci omul poate să înceapă să fie și să tot fie apoi, dacă el are făcător care să-l facă pe el. Pace Ție între cei ce se lasă făcuți de mâna Ta! Pace Ție în cer și pe pământ, Doamne! Pace pe pământ, pe pământul binecuvântărilor Tale în mijlocul neamului român, și pace în fiii cei de pe pământul Tău cel sfințit, și de pe el să vină pace în cer! Pace pe pământ, și pace în cer, Doamne, căci pacea celor din cer vine de pe pământ! Amin, amin, amin.

— **O**, arhieriele al Meu, de unde vine pacea în cer când ea nu vine de pe pământ? O,

în cer e numai lacrimă, tată.

Eu, Domnul, am bucuria că vin să grăiesc în tine pe pământ, poporul Meu. Eu chiar dacă sunt numai și numai îndurerat, coborârea Mea cu sfinții pe pământ la tine cuvânt e bucuria Mea, fiule. O, de unde vine pacea în cer când ea nu vine de pe pământ? O, în cer e numai lacrimă, poporul Meu, căci pe pământ omul râde și se veselește mâncând și bând și petrecând ca să-i fie lui bine și să nu aibă dureri și tristeți pe pământ. Așa se luptă și cerul de sfinți și de îngeri împotriva întristării cea de la traiul cel fără Dumnezeu al omului pe pământ, și nu găsește cerul mângâiere în suspinul lui cel de la om. Aș vrea în mulți din voi să fiu Eu, Domnul, Cel minunat întru sfinți, poporul Meu, spre facerea celor mici la virtute, tată. Aș vrea, poporul Meu, să te învăț pe viu facerea ta, măi tată, și să nu fie ochiul tău rău pentru că Eu sunt bun. Prin cel ce are ochiul bun Eu pot să înfăptuiesc minunea facerii, tată, și vreau să te învăț pe viu această minune, fiule, și să lucrez pe viu peste greșeala ta și peste viața ta când e greșită, și să Mă crezi că e greșită și că trebuie îndreptată. O, lasă-Mă, tată, să văd Eu, și nu tu peste tine, și lasă-Mă să-ți fac Eu viața și vederea și lucrarea ta toată, ca să-Mi poți tu spune apoi cu dreptate în glas: „*Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit; înțelepțește-mă, Doamne, ca să învăț poruncile Tale, iar cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor bucura, căci mi-am pus nădejdea în cuvântul Tău! Fie îndrumarea Ta mângâierea mea, după cum Tu ai făgăduit, iar milele Tale să se reverse peste mine ca să fiu viu, căci legea Ta este desfătarea mea*“. Amin, amin, amin.

O, mucenița Filoteea, care-și are între sfinți sălaş și sărbătoare lângă cea a arhierelui Meu Nicolae, vă spune și ea, fii ai poporului Meu, vă spune și ea ca toți sfinții Mei cuvântul facerii, căci sfinții au iubit peste ei pe pământ facerea Mea, și prin ea au fost ai Mei. Amin.

— **L**e spun și eu, Doamne, că eu am fost copil copilaș și n-am fost mare pe pământ, și le spun așa:

O, să nu fie ochiul vostru rău pentru că Domnul este bun, căci din acest păcat al ochiului rău se naște pe pământ între om și om duhul invidiei, duhul care roade tot binele care poate fi între oameni sub chipul dragostei cea de la Domnul în om dacă omul iubește să trăiască în dragoste, iar dragostea nu are nimic în duhul judecății, ci numai în Domnul este ea, căci Domnul este dreptatea noastră, dreptatea a toate, după buna Lui socotință, Care vede în om, și tot așa și știe. O, iubiți să fiți copii copilași, ca să vă poată Domnul numi fii-copii. Să nu vă fie greu să fiți copii, căci copiii sunt cei purtați pe brațe de sfinți și de îngeri, și aripioare tainice au copiii, și numai copiii au. Nerăutatea ține aripile tari și sănătoase la toți copiii cei iubitori și iertători și binefăcători și temători de Dumnezeu prin iubire de semeni și prin milă de cei lipsiți de cele de pe pământ și de cele din cer. O, aveți Tată în cer. Lăudați-vă cu El mai mult decât se lauda și se laudă neamul lui Israel că are de tată pe Avraam. Lăudați-vă cu El ca niște fii vrednici de Tatăl Cel din cer! Lăudați-vă cu Dumnezeu pe pământ, plini fiind de umilința de duh, care este bună ca hrana cea de sus din cer peste fiii cei lipsiți de har. Dacă aveți duh umilit, iubiți prin el cu umilință, și nu întristați pe semenii voștri prin ceea ce lucrați și prin ceea ce nu lucrați unii înspre alții. Vă doresc ai Domnului. De la El să luați în voi trăsături cerești și să le purtați ca pe niște podoabe de mare preț, podoabe din cer pe trupurile și pe sufletele și pe duhurile voastre. Pace vouă! Iubiți să fiți copii copilași. Eu am fost mică, micuță, și am fost pe pământ palat

al odihnei Domnului și duhul păcii Lui. Așa să fiți și voi. Amin.

Mă aplec cu umilință și, cuprinsă în duhul bucuriei sfinte, Îți mulțumesc, Bunule Tată, că m-ai coborât pe pământ la cei ce sunt ai Tăi pe el, ca să le fac și eu unirea cu cei din cer, unirea cerului cu pământul pe pământ și în cer, Bunule Tată. Amin, amin, amin.

— **O**, ce mare, ce frumoasă, ce veșnică este slava sfinților, poporul Meu! Să tânjești, tată, după această slavă! Dă de la tine firea, care se face piedică între ceea ce este omul și ceea ce trebuie să fie el, fiule. O, să nu fie ochiul tău rău pentru că Eu sunt bun. Să fii și tu bun, să fii și tu, tată, bun ca Dumnezeu. Învață, poporul Meu. Roagă-te și învață să stai la facerea ta cea de la Mine, și apoi tu fericit să-Mi spui așa: „*Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, Doamne. O, înțelepțește-mă ca să învăț poruncile Tale, iar cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor bucura, căci eu mi-am pus nădejdea în cuvântul Tău. Fie îndrumarea Ta mângâierea mea, după făgăduința Ta, iar milele Tale să se reverse peste mine ca să fiu viu, căci legea Ta este desfătarea mea*“. Amin.

O, așa să te ajute Dumnezeu, fiule poporul Meu. Amin. O, Eu te ajut, tată, numai tu să fii și să-Mi spui și să-Mi ceri, iar Eu îți voi da și iar îți voi da ție facerea ta din mâna Mea, tată, dacă-Mi vei cere tu așa, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2008

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Pilda seminței în vremea de acum. Cel alunecos de pe cale se acoperă cu necredința. Semnele cerești lucrate prin sfinți nu au sporit credința. Împlinirile Domnului depind de voința omului de a le împlini.

Pace ție, poporul Meu, în zi de sărbătoare arhierescă, tată! Pace poporului român, și zile de sfinți din cer mărturisitori să se coboare peste creștetul lui, duhul mărturiei, de unde vine pacea de la Dumnezeu peste el, dacă Domnul binevoiește, dacă acest neam are în el fii bineplăcuți Lui. Amin.

Intru în carte cuvânt și găesc veghe la porți pentru venirea Mea. O, priveghează și tu, poporul Meu, și să fii pământ bun, ca să rodești, tată, căci Eu sunt Semănătorul Care seamănă peste tine cuvântul Meu ca să-l auzi și ca să-l ascuți și ca să aduci roade, fiule. Vouă vă este dat să știți tainele împărăției lui Dumnezeu, măi fiilor, dar pentru cei din afară totul se face în pilde, ca uitându-se cu ochii să nu vadă, și auzind cu urechile să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și Eu să-i tămăduiesc pe ei, așa cum proorocii au scris. Și iată, și acum așa este cu pilda sămânței care cade din gura semănătorului peste cei de lângă cale, căroră se seamănă cuvântul, dar vine satana și îl ia din inima lor, sau peste cei semănați în loc pietros, care aud degrab și se bucură, dar neavând rădăcină țin până la o vreme, iar când vine strâmtorare se smintesc; sau peste cei semănați în spini, care aud cuvântul, dar grijile îl fac neroditor în ei.

O, poporul Meu, mereu, mereu Scripturile se împlinesc pentru cei buni și pentru cei răi, și mulți cred în acest cuvânt și dintre slujitorii de biserică și dintre ceilalți oameni, dar slujitorii de biserică nu-l mărturisesc ca să nu-și piardă mărirea, căci scris este: *«Au iubit mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu, și uitându-se nu văd, și auzind nu înțeleg și nu se întorc să le iert lor multele lor păcate ca să-i tămăduiesc pe ei ca un bun ce sunt»*.

Omul este din lut, și tot așa este și iubirea lui. O, dacă s-ar lăsa făcut de mâna Mea omul, numai așa ar avea el parte

de credință sfântă în lucrările lui Dumnezeu, și iată, și cei luminați odată prin darul credinței în lucrările lui Dumnezeu, și aceia se încearcă cu necredința, dar nu e necredință, ci e altceva. Când omul alunecă spre rele după ce umblă pe cale cu Mine, el dă atunci să se acopere cum că nu ar fi Dumnezeu pe cale cu el, și cu aceasta își acoperă el alunecarea lui, și mai este și netemerea de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, celui alunecos de pe cale îi iau darurile Mele și-l las în banii lui.

O, ce mari semne cerești au lucrat prin credința lor sfinții Mei mărturisitori și lucrători de minuni peste cei necredincioși și îndărătnici pentru credință! Ce au înțeles cei ce au văzut în vremea mărturisirii făcută pentru Dumnezeu de către arhierul Meu Spiridon? Dacă omul nu vrea să creadă, să nu mai grăiesc Eu peste el cum că nu se împlinește cum ar vrea el să vadă împlinirile cuvântului Meu? Dar n-am spus Eu că nu-i din lumea aceasta împărăția Mea și că ea este în om dacă este? Și dacă n-o aveți în voi, ce voiți să vedeți, voi, fii necredincioși prin îndărătnicia de a nu crede cuvântul cel semănat peste voi din gura semănătorului, care iese mereu și seamănă sămânța sa? Vine la gura inimii voastre satana și vă smulge cuvântul cel semănat de Mine în voi, sau și dacă vă bucurați de el degrabă, voi fără de rădăcină fiind, pe loc pietros dacă stați, sunteți până la o vreme, iar când vine strâmtorare vă smintiți, iar dacă sunteți semănați între spini vă înghit grijile și devine neroditoare sămânța Mea semănată peste voi, și iată, nu e necredință, ci este altceva, este ceea ce este scris în pilda semănătorului care vine să semene sămânța sa, și numai cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl împlinesc și rodesc. Amin.

Arhierul Meu Spiridon se face mărturisitor din dreapta Mea, căci ziua aceasta este ziua lui de serbare între sfinți, ziua când el a venit de pe pământ la cer, slujitor între sfinți pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși care vor semne ca să vadă, dar cei ce vor așa se fac și mai îndărătnici, și mai răstignitori pentru cei ce seamănă peste ei cuvântul lui Dumnezeu spre pocăința omului păcătos.

Hai, tată, hai, arhierule mare, hai, fă-te semănător, și binecuvântată să-ți fie aplecarea din cer peste om, căci cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl primesc și rodesc, unul treizeci, altul șaiszeci și altul o sută, după cum gura Mea a proorocit acum două mii de ani când îl învățam pe om credința și darurile ei, care rodesc în cei credincioși prin cuvântul Meu semănat peste ei. Amin, amin, amin.

— **H**ai, Doamne mare, hai să semănăm sămânța cuvântului Tău, căci împlinirile lui sunt tainice pentru cei din afară, peste care totul se face în pilde, ca văzând cu ochii să nu vadă, și auzind cu urechile să nu audă, ca nu cumva ei să se trezească și să vină să le ierți păcatele și să-i tămăduiești pe ei de ele. O, ce împliniri au putut să vadă și să înțeleagă cei din vremea mărturiei mele pe pământ când Tu și cu mine am săvârșit semne mari între cei adunați la sobor arhieriei pentru soarta credinței bisericii, Doamne? O, ce minuni pot vedea acum cei ce se uită cu ochii și nu văd sau cei ce auzind nu aud să vină și să-i tămăduiești? Minunea ar fi învierea din păcat a omului, căci omul este din lut, săracul, și nu înțelege el tainele împărăției cerurilor dacă tot ce face el este lut, este pământ. O, dacă Tu ai spus prin Scripturi și prin Duhul Tău că vei veni și vei păstori toate neamurile cu toiag de fier, și nu se împlinește aceasta peste om, ești Tu neîmplinitor, sau este omul care nu Te primește peste el Păstor? O, dacă omul ar lucra cer pe pământ, numai atunci ar vedea împlinirea Ta cea mare cu omul, căci Tu ai zis să zică fiii bisericii Tale: „*Facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ, Doamne*“,

iar dacă omul nu lucrează precum în cer pe pământ, ce vrea omul să vadă ca să creadă? Iar eu spun așa omului:

Ce vrei, omule, să vezi ca să nu crezi? O, ca să nu crezi nu-ți trebuie să vezi, și faci acest păcat al necredinței fără să vezi ceva pentru ca să-l faci, dar ca să crezi, de ce, oare, ți-ar trebui ceva ca să vezi? O, dacă tu nu ești pământ bun, aceasta este vina pentru care tu nu primești în tine cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul facerii tale din gura semănătorului care seamănă peste tine sămânța sa. O, nu trebuie împliniri văzute ca pe pământ împlinirile pentru cei ce ar fi să creadă, ci trebuie inimă plină de temere de Dumnezeu și apoi de dragoste pentru Dumnezeu ca să ascuți cuvântul Domnului și să-l primești și să fii roditor cu el. O, nu uita, nu uita de Domnul Care a spus că împărăția cerurilor nu vine în chip văzut, pentru că ea nu este din lumea aceasta, ci vine tainic și se sălășluiește înăuntrul omului și îl face pe om palat al ei, la care oamenii necredincioși din pricina faptelor lor rele nu privesc și nu înțeleg împărăția lui Dumnezeu în om.

O, popor hrănit de Domnul pe calea Lui cu tine! O, să nu vină satana în inima ta și să ia cuvântul semănat în ea! O, caută să ceri la Domnul să ai rădăcină, ca nu cumva să te bucuri degrab la auzul cuvântului Lui și să te ofilești apoi și să te smintești în vreme de strâmtorare. Dacă soarta ta te ține între spini, vezi să nu te aplece grijile vieții și să se facă neroditor cuvântul Domnului în tine și măreția Lui apoi. Caută să-L îplinești în tine pe Domnul Semănătorul și rodul sămânței Lui. O, nu te da aplecat de cele de pe pământ, care îți pot înăbuși grija de iubirea cea de sus! Eu am fost arhieru mare la har, dar nu-L slăbeam pe Domnul în mine în vremea când mă îngrijeam de toate cele câte trebuiau lucrate ca să aibă biserica Domnului îngrijire. Era Domnul minunat în mine, și tot așa și săvârșea prin mine semne și minuni peste cei ce se îndoiu de dumnezeirea Lui. O, ce frumos L-a mărturisit credința mea pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! O, ce frumos e Domnul în sfinți pe pământ, unde dragostea Lui rabdă îndelung, plină de bunătate! Ea nu știe de pizmă, de lăudăroșenie, de trufie, căci ea nu caută ale sale, și de aceea ea nu se mânie și nu socotește răul, ci cu mare cuviință se bucură de adevăr, iar de nedreptate nu, și ea toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește și le rabdă, și de aceea nu pierde ea. Amin. Eu spre ea vă conduc prin sămânța mea semănată peste voi. Amin.

O, faceți, fiilor, încă o cântic mică și scoateți pe ea lucrarea dragostei, măi fiilor. Omul este lut, ca și cele lucrate de el, dar cartea dragostei dacă el o lucrează se face palat al ei, palat al lui Dumnezeu se face omul pe pământ dacă nu-i pierde dragostea. O, desfaceți-vă unii altora încordările de suflet și lucrați totul ca pentru Domnul și ca pentru voi apoi, și veți fi roadele dragostei, iar Domnul va străluci pe pământ tot mai aprins cu împărăția Sa în voi și între voi. Pace vouă! Lumea serbează cum știe ea lumește Crăciunul, cel căzut de la locul lui între sărbători, dar voi serbați sărbătoarea mea de ridicare de pe pământ la cer. O, puneți-mă mijlocitor între voi și Dumnezeu, căci sfinții sunt cumiți, și numai dacă sunt ceruți în ajutor ei fac pe cele de la Domnul pentru cei care se bizuie pe Domnul și pe sfinții Lui în toate câte ei iubind săvârșesc în Domnul, fiilor. Amin.

Tu, Doamne, așa ai fost și așa ești și azi și mâine, minunat, minunat întru sfinții Tăi și între ei cu slava Ta. Amin. O, dă-i poporului Tău virtutea dragostei! Ea îl face pe el nepieritor așa cum este ea și îl face minunat când Tu ești minunat în sfinți, o, Doamne, și așa să iubească el să fie, o, Doamne, și așa să stea el mereu, mereu înaintea Ta. Amin, amin, amin.

Așa, poporul Meu să fii, așa, tată, precum sfinții Mei îți hărăzesc ție să fii înaintea Mea! O, dulce a fost în ziua aceasta învățătura Mea și a arhierului Meu Spiridon, numai să se lipească ea, căci dulce la dulce se lipește, tată. Amin.

Pace neamului român! Și mereu voi rosti pace peste el, căci voiesc să Mă fac Cel minunat în mijlocul lui. Dragostea Mea rabdă îndelung și este plină de bunătate și de aceea nu pierde ea. Așa să trăiești tu în mijlocul neamului român, poporul Meu, și să fii sămânța cea semănată de Mine în țarina lui, și din loc în loc să cazi pe pământ bun și să rodești și să-Mi aduci Mie spice, tată, iar Eu îți voi da plata și-ți voi da mereu, mereu venirea Mea, căci ea, numai ea te ține pe tine în viață în vremea aceasta grea și plină de ispite și de păcatul necredinței, și după ea Eu îți voi da bucuria și minunea ei, tată, Eu, Cel minunat întru sfinții Mei și între ei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2008

Sărbătoarea sfântului prooroc Daniel

Când duhul proorociei nu mai are loc pe pământ, Duhul lui Dumnezeu este ținut în închisoare. Cel care nu-și păstrează statornicia pe cale cu Domnul pierde cununa mântuirii lui. Cele ce se văd îi fac omului cădere din Dumnezeu. Cuvânt de mustrare pentru slujitorii bisericii.

Astăzi e zi de sărbătoare în mijlocul poporului Meu Israel cel nou, poporul Meu cel din români, născut din cuvântul Meu cel de peste el, iar Eu așez lucru de lucrat peste el în ziua aceasta. Îi dau poporului Meu învățătură, căci sunt Învățătorul lui. Eu, Domnul, am în coborârea Mea la el în ziua aceasta pe Daniel, proorocul Meu, om iubit de Dumnezeu, așa cum Eu l-am numit, și voi lucra cu sfinții peste duhul poporului Meu, căci trebuie să-i întăresc lui tot mai mult veghea cea pentru venirea Mea cu duhul creșterii lui cea după voia Mea înaintea Mea, fiindcă pe pământ e întunericul tot mai gros, iar necredința și disprețuirea cea asupra Duhului Sfânt se întetește peste tot, căci omul a scos și scoate tot mai mult altfel de viață a omului pe pământ, și se încântă om pe om, om cu om spre depărtarea de Dumnezeu, spre stingerea luminii Mele peste pământ și spre apusul harului cel lucrător de la Dumnezeu peste om.

Când duhul proorociei nu mai are loc pe pământ, când omul face din mintea lui cârmuire lui și tuturor celor de pe pământ, Duhul lui Dumnezeu este ținut în închisoare ca să nu sufle peste om și să nu trezească la veghe pe oameni, dar cât de pus la tăcere ar fi Duhul lui Dumnezeu, nu poate omul să-L facă să nu mai sufle peste pământ. Oricât ar fi de strâmtorat, Duhul Domnului Își face loc în prooroci și pătrunde și desface urechea celor tari la cerbice din pricina semeției lor omenești cea împotriva măririi dumnezeiești, care stăpânește lumea, căci facerea cea de la Dumnezeu are pe Domnul de Stăpân, și ea își recunoaște Stăpânul și Îi slujește Lui. Amin.

Sunt în mijlocul tău cu ceata proorocilor, poporul Meu. Am între ei pe cel sărbătorit bisericeste în ziua aceasta, pe cel plăcut Mie pentru măreția statului Meu în el prin multa lui credință și iubire de Dumnezeu, prin marea lui stăruință pentru împlinirea pe pământ a cuvântului Meu cel scris în Scripturile cele de până la el, și pe care el le aștepta cu mare dor să se așeze pe pământ ca să biruiască Domnul cu așezarea Sa și să slăbească omul cu depărtarea lui de Dumnezeu, căci omul a fost în toată vremea, ca și azi, ca și mâine, departe, departe de harul lui Dumnezeu, departe de iubirea Lui, și aceasta se întâmplă

așa încă de când omul cel zidit de mâna Mea s-a trufit împotriva Mea, gustând prin aceasta din duhul morții, duhul cel fără de Dumnezeu în om, și pentru care omul își pierde cununa cea pregătită de Dumnezeu pentru el, lucrarea harului sfânt, care-l folosește Domnului în lucrul Său cu omul pe pământ.

O, măi fiilor, mult Mă doare de la cei ce ies de sub harul Meu după ce gustă din el spre luminarea lor cea de la Mine, spre încununarea lor cu lucrarea harurilor Mele cele mântuitoare pentru om pe pământ și în cer! O, măi fiilor învățați mereu de Dumnezeu, știți voi, tată, cum este cel care se silește spre lucrarea harului Meu în om cu mare râvnă și cu mare credință? Acela are mare putere de iubire și de slujire cu iubire pentru lucrul lui Dumnezeu cu omul, așa cum proorocul Daniel a avut. El chiar și când a fost supus slujirii împărăției omului peste om, el tot plin de harul Meu a lucrat, și s-a văzut că așa lucra. Dar dacă unul ca acela, ajungând la vreme de încercare înaintea necredincioșilor, se clatină și se îndoiește de adevărul dumnezeiesc al harului lucrător în om, sau dacă se ține cu mâna de ceva de pe pământ, de slava lui omenească sau de strânsura lui, acela pățește o cădere din har mai mare ca aceea din care s-a sculat să vină să fie ucenic poruncilor vieții, care Mă țin pe Mine Stăpân în om, și pățește el cum a pățit ucenicul care din teamă și din lașitate n-a răbdat până la sfârșit și a ieșit de sub cununa cea de la Mine pregătită, și care plutea apoi pe deasupra creștetului lui, și care era cunună pentru credință și pentru harurile ei lucrătoare în om, cunună mântuirii omului și a slavei harului Domnului pe creștetul lui. O, așa se întâmplă cu cel ce stă cu Mine vreme multă, vreme frumoasă, și apoi, pierzând statornicia și curăția inimii și împlinirea cea bună și întreagă a vieții Mele în om, se duce apoi spre îndoială, spre necredință și spre căderea lui din har, iar cunună harului cea pentru el lucrată de Mine nu mai stă să se așeze pe creștetul lui, și se pregătește ea spre cel care umple locul lăsat gol de către cel ce nu și-a păstrat statornicia pașilor lui pe calea pe care a mers până atunci.

O, tată, urât este și urât va fi omul care nu-și păstrează statornicia pentru lucrul Meu cel sfânt, pentru orice pas început cu credință și cu stăruință îndelungată în lucrul cel bun și sfânt, lucrul cel pentru Dumnezeu. Proorocul Meu Daniel a fost disprețuit de cei ce se închinău împărăției lumii, dar statornicia lui cu Mine n-a slăbit nici o clipă în inimioara lui, atât de mare în ea pentru locul Meu din ea, și pentru aceasta el a fost slăvit pe pământ, și apoi între cei sfinți ai Mei.

O, fiilor, voiesc să vă învăț frumos în ziua aceasta, Eu și ucenicul Meu cel atât de iubit Mie pentru iubirea lui cea pentru Mine, pentru credința și stăruința lui înaintea Mea. Lucrarea harurilor Mele s-a sălășluit peste el încă din pruncie, iar Eu am fost Cel minunat în el, Dumnezeu mare și izvor de har ceresc peste cei credincioși și peste cei necredincioși și peste împărății lumii. El a avut rugăciune mare înaintea Mea, căci a știut voia Mea și așteptarea Mea și Mi-a amintit din Scripturi despre lucrarea împărăției Mele și a lucrărilor Mele peste pământ, iar Eu i-am făgăduit lui moștenire mare, tată, după odihna lui, de atunci și până la venirea Mea de azi, prin care Eu Îmi pregătesc un popor credincios cu care voi împlini să dau răsplată sfinților și proorocilor în vremea cea de apoi, precum este scris în Scripturi despre venirea ei și despre venirea Mea cu sfinții la această masă, masa împărțirii răsplătirii pentru lucrarea harului sfânt lucrătorilor Mei. Amin.

Măreț și dulce și cu putere voi pune peste tine învățătura Mea în ziua aceasta, Eu și ucenicul Meu, Eu și proorocii Mei, căci proorocii Mei sunt plini de statornicie până la sfârșit, și

așa își au ei pe creștet plată de prooroci, plată de ucenic, poporul Meu. O, tată, dar avem mai întâi de lucrat în ziua aceasta o lucrare de la Mine cu voi, și mergem în călătorie, fiilor. Mergem să așezăm niște copilași sub binecuvântarea Mea și să-i învățăm să iubească în ei viață și inimă de copilași și să-i așezăm apoi să vegheze, să păzească și să lucreze peste ei locul Meu din ei, peste ei și peste locul pe care îl iau ei acum spre îngrijire pentru ca să locuiesc Eu, Domnul, cu ei în locașul lor, iar ei să lucreze viața Mea în ei, și cu ea să-Mi slujească, și slujind Mie să petreacă până la venirea Mea în ziua cea de apoi pentru cei credincioși, care își vor primi plata. Amin.

Las binecuvântarea Mea peste așezământul cel înnoit și dat acum spre folosință pentru trupul, pentru duhul și pentru sufletul celor ce sunt așezați în el în ziua aceasta, de binecuvântarea Mea. Daniel proorocul să le dea lor, de acum, ajutorul cel din cer și ocrotirea cea îngerească, în vreme ce ei să-Mi dea Mie trăirea lor, iubirea lor și lucrarea lor cea mântuitoare, învățând mereu să o lucreze pe ea, căci numai așa își capătă omul stăruitor cunună mântuirii, care înseamnă iertarea păcatelor. Amin. Eu, Domnul, îi povățuiesc pe ei și îi îndemn să nu păcătuiescă și îi îndemn îndeosebi să se depărteze de duhul judecății și să se apropie de duhul dreptei măsuri a toate în gândire și în faptă, și îi îndemn să se deprindă să înțeleagă bine pașii Mei spre ei când Eu vin să tămăduiesc cugetul lor, inima lor și fapta lor. Învățați-i și voi, fii lucrători din partea Mea pentru facerea noului Meu popor. Ei trebuie să priceapă bine să fie mici, mici, și așa să stea înaintea Mea, ca să pot Eu fi Cel mare peste ei, căci cine se dă mai mare și mai deștept ca Dumnezeu, unul ca acela pierde înțelepciunea și își pierde cunună cea pregătită de Mine pentru cei credincioși și statornici până la sfârșit.

Pace casei acesteia! Binecuvântarea Mea las peste ea, și să fie păstrată binecuvântarea Mea de peste ea! Ascultarea de Dumnezeu este lucrarea celor binecuvântați. Iată, noi le facem pe toate, precum este scris în Scripturi să se facă, și orice început nou să fie împlinit în lucrarea sa până la întreaga lui înfățișare. Eu, Domnul, voi însoți de sus cu sfinții și cu îngerii, și de jos cu voi, copiii lucrători peste poporul Meu, tot lucrul ce va fi de săvârșit în tot întregul lui peste tot locul cel înnoit prin cuvânt și prin faptă, căci scris este: *«Noi le facem pe toate!»*. Amin.

Ne întorcem apoi în carte, copiii din porți, ca să Mă las în ziua aceasta cu mare putere de cuvânt peste duhul poporului Meu. Lumea se pregătește de ospăț mare pentru ca să petrească anul care a trecut și să întâmpine anul care urmează. O, biata de ea, lume, e beată de duhul nepăsării de Dumnezeu și nu știe că Eu sunt Cel ce pot și că nu ea este! Toți fiii lumii sunt îmbătați de ea, dar Eu v-am spus vouă: *«Jeșiți din lume, poporul Meu, ca să nu gustați din vinul ei, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bățile ei, fiindcă păcatele ei au ajuns până la cer, și Domnul și-a adus aminte de nedreptățile ei, dar pe cât s-a mărit pe sine în desfătări, tot atâta chin și plângere va lua ea, fiindcă zice în inima ei: „Stau ca împărăteasa și nu sunt văduvă și nu voi vedea jale“, dar îngerul Meu va ridica cu multă tărie piatră de moară și va spune: „Așa va fi de repede aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și i se va pierde urma, și se va găsi în ea sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor junghiați pe pământ“ și încă îi va zice îngerul: „Dați-i înapoi precum v-a dat ea, și după fărâdelegile ei măsurați-i îndoit; în potirul în care v-a turnat ea turnați-i de două ori, căci s-a mărit spre plângerea ei“», după cum este scris. Așa i-am arătat Eu, Domnul, căderea lumii, cetatea cea potrivnică Mie,*

așa i-am arătat-o Eu ucenicului Meu celui iubit Mie, lui Ioan, cuvântătorul cuvântului Meu în vremea lui de pe pământ, și am proorocit prin el căderea trufiei trufașilor pământului și salvarea celor credincioși. Iar tu, poporul Meu, să citești, tată, Scripturile, ca Daniel să le citești, și să-Mi amintești din ele de făgăduințele Mele și să cauți în ele împlinirile cele de la Mine, și să te rogi la Mine ca proorocul Daniel, căci el se ruga cu foc în inimioară pentru împlinirile Mele peste pământ. Citește, tată, vremurile cele de demult, citește în Scripturi, poporul Meu, și vezi că în ele au scris proorocii vremea Mea cu tine și Scripturile cele de apoi, și te fă potrivit pentru lucrare de ucenic, tată, căci lumea se duce tot mai cu avânt spre răsplătirile ei, dar tu să mergi tot mai cu dor spre întâmpinarea Mea, căci și Eu merg spre întâmpinarea ta și spre întâmpinarea celor credincioși până la sfârșit merg, și vom așeza masa cea pentru prooroci și pentru sfinți și le vom împărți lor moștenire, tată, moștenirea spre care ei au trudit, și cununa trudei lor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Mă întorc în carte și Mă las cu putere de cuvânt peste duhul poporului Meu. Amin.

Îți dau, poporul Meu, învățătură mereu, căci sunt Învățătorul tău, tată. Când ai venit tu să-Mi fii popor, Eu M-am făcut Învățătorul tău, și mare înțelepciune are cel ce are peste el învățător și povăzitor. Lucrez peste tine cu sfinții, căci ei trebuie să aibă moștenire cu tine. Dă-le lor cu tine moștenire, tată, căci ei au trudit în via Mea, în lucrarea Mea peste pământ, ca să-Mi croiesc Eu cale spre oameni cu împărăția Mea, și suspinând din greu au lucrat ei de la Mine peste om, căci omul este tare la cerbice și este învățat cu pământul și cu cele de pe pământ, care se văd și care-i fac omului cădere din Dumnezeu, cădere din har, fiindcă cele ce nu se văd, făcute de Dumnezeu, nu pot fi văzute și iubite și dorite decât cu credința cea silitoare a omului, iar credința este pentru cele ce nu se văd, și iată, omul este necredincios când rămâne numai de partea celor ce se văd. O, numai așa slujește omul pe pământ, iar când Eu grăiesc pentru om tu să nu te tragi de sub învățătura Mea, poporul Meu, căci Eu pe oameni nu-i pot învăța, de vreme ce nu-i am la învățat. O, nu numai că Mă tângui ție cu durere de la durerea Mea, dar te și îndemn să iei învățătura peste tine când Îmi las în cartea Mea cu tine jalea Mea cea de la om. Tot omul este păcătos, iar omul păcătos este om urât. Acela nu știe nici să crească, nici să scadă, căci știința aceasta se ia de la învățător, iar omul nu Mă primește Învățător al lui, căci este îngâmfat.

O, poporul Meu, omul îngâmfat Mă face sectă pe Mine și pe tine. Dar de ce Mă numești tu pe Mine sectă, omule trufaș? Ești trufaș ca și cei din vremea trupului Meu, care Mă numeau sectă pe Mine și pe ucenicii Mei și pe cei ce se aplecau să creadă cuvântului vieții, căci eram izvor de cuvânt și de faptă peste cei ce căutau la Mine tămăduiri de sub greul vieții. O, și dacă Eu, petrecând cu cei ce cred cuvântului Meu de azi, cuvântului vieții și numelui Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, după cum este scris, dacă Eu sunt numit de tine așa numai pentru că nu-ți joc ție în strună, și nu de altceva, atunci voi ce sunteți? Dacă Eu sunt sectă, voi ce sunteți? Voi vă asemănați cu Dumnezeu de sunteți atât de semeți cum că nu sunteți sectă? O, nu-i nimic că numiți așa pe poporul Meu, care are peste el cuvântul Meu. Cel ce se luptă pentru înțaietate nu-i ia nimeni dreptul pe care și-l ia singur, dar dreptul acesta nu se păstrează cu învinuire și cu hule asupra celor care ca și ucenicii din vremea Mea caută să placă lui

Dumnezeu și nu oamenilor. O, lumea nu mai merită vindecată, și de aceea o las să bea din cupa ei, avându-vă ea pe voi învățătorii ei ca nu cumva să ia lumea din boabele semănate de Mine pe pământ pentru învierea omului din păcat. Iată, se scoală fiii voștri la miezul nopții și slujesc diavolului ca pe vremea arhierelui Vasile cel mare când oamenii și diavolii scoteau zgomote drăcești ca să întristeze duhul slujitorului Meu, care se ruga Mie rostind cuvânt împotriva duhului întunericului acestui veac trecător. O, aceștia sunt ucenicii voștri, căci rodul lucrului vostru este rău și nu v-am auzit să ziceți rău de toți cei care fac răul înaintea Mea și a sfinților Mei; ba, din contra, pe aceia îi botezați și îi împărtașiți și îi cununați și îi înmormântați în pământ apoi, și pe aceia nu-i numiți cu nume de rătăciți, ci numai pe cei ce se luptă pentru viața Mea în ei îi numiți așa. O, nu-i nimic că vă sculați să disprețuiți calea Mea spre om pentru slava voastră cea trecătoare. Eu, Domnul, rămân Învățătorul celor ce Mă caută la acest izvor și îi adăp pe ei din râul vieții și împlinesc această Scriptură, și iată, voi vă faceți lucrul vostru, iar Eu Mi-l fac pe al Meu, și fiecare ascultă de stăpânul său. Vă îndemn însă și pe voi, ca un Învățător adevărat și milos ce sunt, să căutați să nu uitați ce înseamnă să fie creștin omul, să nu uitați Scripturile care învață din ele cum să fie biserica lui Hristos. Ea nicidecum nu seamănă cu ceea ce sunteți voi, căci voi sunteți ai duhului lumii și aveți de tată pe stăpânitorul acestei lumi așa cum l-au avut și cei ce, numindu-Mă sectă acum două mii de ani, și-au arătat puterea lor de pe pământ, și nu din cer, și M-au răstignit cu moarte pe cruce ca pe un dezbinător, ca pe un stricător al legii lui Dumnezeu. Eu nu vă aduc nici o suferință, nici un rău prin coborârea Mea cuvânt peste pământ pentru ca să-Mi pregătesc un popor curat și calea slavei Mele cu care Mă voi lăsa curând, curând descoperit ca să împlinesc Scriptura venirii cu slavă a Fiului lui Dumnezeu, dar vă aduceți voi suferință mare pentru necredință, căci iată, împliniți acum păcatul lepădării de credință mai mult decât oricând și vă numiți unii pe alții pe scaune mari ca să conduceți de pe ele lumea, iar lumea este Babilonul în care nu încap înțelepciunea lui Dumnezeu. Eu nu Mă supăr pe voi că Mă disprețuiți pentru acest cuvânt și Mă numiți sectă, sau că pe poporul Meu îl numiți rătăcit pentru că nu vă slujește vouă, ci Mie, dar vă îndemn să nu stăruiti cu tot dinadinsul spre păcatul cel greu al hulei asupra Duhului Sfânt așa cum au stăruit în el cei din vremea Mea și a apostolilor Mei, pe care-i prigoneau de peste tot ca pe niște rătăcitori. O, nu vă temeți că vă iau împărăția. Eu n-am ce să fac cu ea, căci Eu nu am împărăție ca a voastră, ci am altceva. Am ceea ce voi nu aveți și nu voiți să aveți. Am ascultare de Tatăl Meu, ceea ce voi nu aveți, chiar dacă Îl numiți pe Tatăl Meu tată al vostru. Dar dacă El ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine și M-ați urma precum Eu Îl urmez pe El.

Acum două mii de ani când M-au lepădat spre moartea Mea slujitorii lui Dumnezeu, Eu am spus așa: «Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat», și încă o dată spun așa în zilele acestea slujitorilor care-și zic că sunt din dreptul lui Dumnezeu stăpâni ai oamenilor, stăpâni ai sufletelor oamenilor, în timp ce ei condamnă la tăcere și la minciună și la duh de sminteală Duhul lui Dumnezeu, Care suflă peste pământ cu duh de înviere din păcat a omului, căci Eu, Dumnezeu-Cuvântul, nimic nu caut pentru Mine sau pentru poporul Meu, decât să-l scol pe om spre înviere din păcat, și iată, în timp ce ei fac acest greu păcat, lepădându-L pe Cel ce le grăiește lor din ceruri, Eu, Domnul, iarăși spun, și spun așa: acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, tată, Eu nu Mă supăr pe slujitorii bisericii, care Mă batjocoresc pe Mine și pe voi, căci aceștia sunt orbi, dar tu să fii cuminte, tată, căci nu sunt mulți între ei care fac aceasta, și care-i supun pe toți ai lor să nu se aplece să vegheze și să slujească cuvântului Meu de azi. Cei ce slujesc în veșminte sfinte în biserici, aceia ascultă de stăpânul lor de pe pământ ca să-și păstreze ei slava cea omenească, dar ei știu că Dumnezeu este acest cuvânt și că aceasta este Scriptură împlinită, precum scrie în Scripturi. O, cuvântul Meu de peste tine s-a făcut mângâiere omului de pe pământ și nădejde lui de ridicare din păcat, iar tu să fii cuminte cu Mine, tată, și să ascuți de Dumnezeu, căci El este Învățătorul tău prin întunericul cel gros, în care lumea trăiește și se preamărește spre pieirea ei.

Am în ziua aceasta peste tine lucrare cu sfinții, poporul Meu. Ceata proorocilor s-a coborât cu Mine la masa Mea cu tine, la moștenirea lor cea de azi, și am între cei serbați de ei pe Daniel, om plăcut lui Dumnezeu, așa cum Eu l-am numit în Scripturi. Măreț și dulce te învăț învățătura Mea, și tot așa și sfinții lucrează peste tine, iar tu caută să fii rodul învățaturii cea din cer, tată, ca să nu grăiască Domnul zadarnic peste pământ. Învăță, fiule, de la Mine și de la sfinți, căci mult de tot M-am aplecat Eu în zilele acestea de sfârșit de timp și mult tânjesc să am un popor credincios și sfânt și cu putere pentru Mine și pentru sfinți, căci sfinții, fiule, îl așteaptă mult pe cel din urmă al Meu popor. Amin, amin, amin.

— **O**, cu foc mistuitor în inimioară am așteptat eu, Doamne bun, venirea Ta și împărăția Ta pe pământ cu oamenii în vremea trupului meu. Tu coborai la mine și-mi mângâiai rugăciunea cea pentru poporul Tău cel de atunci și-mi alinau arsura inimii, căci dorul după Tine mă mistuia. Darul înțelepciunii și al proorociei l-ai pus mult în duhul meu, și cu el slujeam regilor pământului, căci pentru înțelepciunea mea cea de la Tine mă așezau ei să cârmuiesc norodul lor, dar eu numai Ție Ți închinam viața și înțelepciunea mea. O, așa popor ar fi să ai Tu în vremea aceasta, căci mari sunt împlinirile care trebuie să se ivească de acum, dar și poporul Tău trebuie să fie pe măsura lor.

O, popor atât de sprijinit din cer pentru credința ta în venirea Domnului și pentru toată împlinirea ei peste pământ! Pe mine m-au supus regii oamenilor și norodul lor slavei deșarte să nu mă mai închin Domnului, ci omului să mă închin, dar eu am rămas credincios numai lui Dumnezeu, iar inimioara mea era numai în cer, și Ți ceream Domnului să aducă cerul pe pământ și împlinirea împărăției Lui, precum era promisiunea Lui. Mi-a arătat Domnul încă de pe atunci Scripturile cele de ieri și cele de azi, și venirea Lui, și învierea morților, și stingerea credinței pentru aceste Scripturi, care pe neașteptate se vor ivi, și mi-a arătat Domnul cum vor străluci cei înțelepți din zilele din urmă, și am proorocit de la Domnul că aceștia, care vor îndemna pe mulți să umble pe căile dreptății, vor străluci cum strălucește bolta cerului și vor fi ca stelele în vecii vecilor. Aceasta este soarta pe care ți-a hărăzit-o Ție Domnul, popor de azi, și de aceea vine El cu atâta rău de cuvânt la tine, după cum este scris că «*Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea Ta*». O, Se zbate Domnul să ridice spre credință mare și spre înviere mare țara română, pe care eu am văzut-o cu duhul, căci ea avea să fie țara strălucirii la sfârșit, din pricina râului Domnului, care curge de la El peste ea, iar tu ești sămânța cea nouă, pusă de Domnul la crescut și la rodit în țarina neamului român, și nu uita să iubești tu înțelepciunea cea de sus, ca s-o poți pricepe și ca s-o poți face faptă

în mijlocul acestui neam, căci noi, proorocii Domnului, am văzut-o de departe și strălucită am văzut-o pe țara cea de azi a Domnului. Tu, popor de azi, trebuie să înțelegi adânc și cu mare credință lucrarea Domnului în zilele tale pe vatra neamului român, căci neamul acesta are alegerea cea pentru venirea Domnului la el, și iată cum vine Domnul și Se face cuvânt peste acest neam ca să cheme din mijlocul lui la fericirea Sa neamurile pământului care aud de slava Domnului din tine! O, deschide cartea mea cu Domnul și citește în ea cu rugăciune către Fiul Tatălui ca să-ți dea El de la Tatăl pricepere și ca să știi să aduci spre sfințenie acest neam prin rugăciunea ta, prin jertfa ta și prin iubirea ta, căci Domnul va lucra ca să fie așa. Amin. Te îndemn să fii umilit și aprins de dor după slava Domnului, așa cum am fost eu, dar caută cu rugăciune mare spre Domnul, ca El să îplinească. Amin.

O, temeți-vă de căderea din har! Temeți-vă de nepăsare și de nejerfire pentru biruința Domnului! Păstrați și împliniți toate rânduielile Domnului! El cu mare bogăție de har și de cuvânt v-a învățat toate și știți toate. Căutați să vă aprindeți dorul de toate împlinirile cele mari, cele veșnice, așa cum mie mi-a fost dor. Aprindeți-vă unul altuia dorul acesta, așa cum noi ni-l aprindeam, căci eu aveam ucenici credincioși Domnului, prieteni iubitori de Dumnezeu ca și mine, și mâncam noi hrană curată, din semințe curate, și Domnul ne-a dat nouă înțelepciune mare peste toți înțelepții vremii de atunci, iar eu, Daniel, am luat de la El darul cunoașterii vedeniilor și a viselor, și cu mare har din cer stăteam înaintea regilor, în numele Domnului, și aveam umilință frumoasă, și pentru ea ne iubeau regii, pe mine și pe prietenii mei, și Domnul ne scăpa din mâna celor ce voiau să ne ucidă pentru că ne închinam numai Lui. O, așa să vă închinați și voi, iar de om să nu vă temeți, căci omul este neputincios și nu știe nici să crească, nici să scadă, căci pe de o parte trebuie să crească omul, iar pe de altă parte trebuie să scadă pentru lucrul cel mare al Domnului, iar aici trebuie adâncime de duh ca să priceapă omul taina aceasta. O, ridicați-vă să împliniți cu Domnul alături de voi Scripturile cele de apoi, căci noi, proorocii Domnului, așteptăm cu mare dor pe Domnul biruitor peste timp și împărăția Sa pe pământ sfânt. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, măreț te învăț Eu în ziua aceasta și măreț te învăță și sfinții Mei. Ai grijă, tată, de toate rânduielile Mele de peste tine și fă-ți datoria față de tot ce te-am învățat, fiule. Eu când dau ceva spre lucru, să se lucreze așa cum Eu rânduiesc, căci altfel rânduiala se strică și cade, și iată, Mi-e greu. O, Mi-e greu, și dau să întăresc puterea Mea cea spre lucrare. O, uitați-vă, fiilor, câtă putere le-am dat Eu, Domnul, acestor fii înțelepți în vremea proorocului Meu Daniel. El se sprijinea cu ei, și a fost mare biruința Mea prin ei peste regii pământului.

O, poporul Meu, îți spun o pildă, tată. A făcut omul mașini mari și grele pentru încărcătura pe care el o pune pe ele, și a fost deștept omul la înțelepciune pentru sarcina cea grea pusă peste mașină, și i-a făcut mai multe roți mașinii și așa sprijină omul încărcătura lui cea multă pusă pe mașină. O, așa am voit să fac și Eu cu multul Meu greu, și am voit să Mă sprijin pe mai mulți pentru mersul carului Meu cel greu, dar mulți s-au răzvrătit și nu s-au bucurat pentru ajutorul dat de la Mine lor, și așa s-au răzvrătit aceștia pe cei pe care Eu Mă sprijin să cârmuiesc lucrarea Mea și pe poporul Meu cel adunat Mie prin ea.

O, Mă doare de la creștinii îndărătnici în duhul lor. Mă doare, că unii din ei dau încăpere multă în ei duhului îndărătniciei, iar carul Meu trage din greu, și Eu sunt un Dum-

nezeu milos, milos. O, milos să fii și tu cu Mine, poporul Meu, și să Mă ascuți, tată, dar ca să Mă ascuți trebuie să Mă iubești ca Daniel cu cei trei prieteni ai săi, care n-au fost vătămați de foc când pentru numele Meu ei au fost aruncați de cei îndărătnici în foc și în alte încercări de trecut pentru slava numelui Meu purtat de ei. O, apleacă-te să-Mi porți iubire, poporul Meu, ca să nu trăiești zadarnic pe pământ, căci oamenii trăiesc zadarnic pe pământ, fiule, și tot așa și pier. O, apleacă-te să-Mi porți iubire, ca să nu grăiască Domnul zadarnic peste pământ! Te-aș învăța zi și noapte și nu M-aș uita la omul hulitor, care se împiedică în multul Meu cuvânt de peste tine. Te-aș învăța mereu, numai tu să ai grijă să Mă dorești, fiule, ca să te pot Eu

face tălmăcitor al limbilor încâlcite ale oamenilor măreți în duhul lor, și ca să vadă ei harul Meu lucrător în tine, și apoi să slăvească ei numele Meu, care este pe creștetul tău, poporul Meu. Hai, tată, să ne sprijinim unii pe alții, că e greu de dus lucrul Meu cel mult și carul Meu cel greu! Hai, poporul Meu, să răscumpărăm vremea, fiule! Vezi cum au lucrat proorocii, citește în Scripturi și vezi, și caută să prețuiești proorociile, ca să ai de la Mine și de la ei plată de prooroc, poporul Meu. O, vino, vino mereu la starea cea de sus a înțelepciunii Mele în tine, căci vremea Mea cu tine este să lucrăm și mult să lucrăm lucrarea cerului pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

17/30 decembrie 2008

